INSCRIPTIONES ATTICAE ANNO EVCLIDIS VETVSTIORES: CONSILIO ET...

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDITAE

VOLVMEN I

SVPPLEMENTA

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCLXXVII MDCCCLXXXVI MDCCCXCI

INSCRIPTIONES ATTICAE
ANNO EVCLIDIS VETVSTIORES

SVPPLEMENTA

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

ADOLPHVS KIRCHHOFF

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCLXXVII MDCCCLXXXVI MDCCCXCI

Berolini 1961
Impressionem alteram lucis ope
perfecit officina Walter de Gruyter & Co.

SVPPLEMENTA

VOLVMINIS PRIMI

COMPOSVIT

ADOLPHVS KIRCHHOFF.

I.

PARS PRIMA.

P. 3 n. 1. Plenius et adcuratius est exemplum propositum ab Hickeio in Monum. epigr. musei Britann. I (1874) p. 3. 4 n. II, qui simul de vero laterum trium ordine monuit. '*The edge of side A, inquit, is complete on the right, that of C is all but entire on the left. The right of A adjoins the left of B; the right of B adjoins the left of C. The end of A and of B is perfect; and probably little is lost at the end of C.*' Vera igitur lapidis species haec est:

A	*B*	*C*
Ρ Ε	\ΕΝΗΑΚϹ›Ι	ΕΡΑΙ
ΔΡΑ ΜΕΙΣ	ΑΠLΕΙΤΑΔΕ	ΕΝΗΙΕ
ΠΕ ΤΟΣ	ΚΟΣΙΑΔΙΠL	ΑΜ ΝΕΝΜΕ
ΜΕ ƆΣΔΙ	ΠΟΝΔΑΣΕΙΝ	ΙΖΟΣΙΝΠΑΡ
ΤΟΝΠΟLΓΟ	ΤΟΙΣΙΜΥΣΙ	ΟΟΒΟLΟΝΚΑΙ
ƆΚΕΚΑΝΑΕΡ	ΚΑΙΤΟ	ΣΤΕΡΙΟΙΣ
:ΕΑΝΤΙΣΤΟ	ΟΠΤΕΙΣΙΝ	ΤΟΗΕΚΑΣΤΟΣ
ΟΝϹΗΟ Α	ΟΙΣΑΚΟL	¯ΟΙΝ˄ΕΟ
Σ ΕΜ Ο	ΟΙΣΙΝΚΑΙ	ΟΧΙϹΝΙ
ΑΣ ΙΝΑ	ΣΙΝΤΟΙ	ΟΞΕΤΟΝΗ
ΑΝΤ ΙΝΣ	Ν ΙΟΝΚΑΙ	ΙΟΝΔΡΑΧ
ΝΠΟL ⌐	Ν ΙΟΙΣΙΝ	\LΟΜΑΤΑ
ΧΡ	ΠΑΣΙΝΑΡΧΕ	ΝΕΔΟΤΟΙ
Ε ΒΟ	ΕΤΟΝΧΡΟΝΟ	ΣLΑΜΒΑΝ
ΕΧΘΕΟ Χ	ΟΝΣΠΟΝΔΟΝ	ΑΣ¯Ο
ΝΔ Ο	ΜΕΤΑΛΕΙΤΝΙ	ΕΝΟΝΘΕLΕΙϹ
Α / ΚΑΣ	ΝΟΣΜΕΝΟΣΑΠ	ΤΕ ΜΕΕ
Ο Σϵ	ΔΙΧΟΜΕΝΙΑΣ	LΕΝΤΟΑΦ
ΑΝ ΙΛ	ΑΙΤΟΝΒΟΕΔΡ	ΟΚΕΡΥΚΑΣΔΕΜΥ
Ι ΠΕ	ΜΙΟΝΑΚΑΙΤΟ	ΥΣΤΑΣΗ ΑΣΤΟΝ
ΕΙΑ ΤΕΝ	ΥΑΝΟΦΣΙΟΝΟΣ	ΑΣΚΑΤΑΤΛ ΕΑΕ
ΙΛ	ΜΕΧΡΙΔΕΚΑΤΕ	ΠLΕΘΟΣΕΥΘ ΝΕΣΘΑ
\ Ι	ΣΗΙΣΤΑΜΕΝΟ¯	ΜΕΣΙΜ ΕΝΔΕΙ
ΣΕΙΑ' ΑΜ	ΑΣΔΕΣΠΟΝΔΑΣ	ƆΣΙ ΡΥΚΟΝ ΕΥ
ΟLΕΙ Α Λ ΝΕ	ΕΙΝΑΙΕΝΤΕΙΣ	ΟΔΕΗΙΕΡΟΑΡΛΥΡΙ
ƆΤϹΙ ϹΙΕΛΝΔΕ	ΙΠΟLΕΣΙΝΗΟ	ΕΣ ΕΝ
ΙΜΕ Θ ΕΑΝΔΕΙ	ΑΝΧΡΟΝΤΑΙΤΟ	ΣΘΑΙ ƆLΟ
ΛΤΑΤΛΥΙΛΤΑΥΤΑΕΑΝ	ΙΗΙΕΡΟΙΚΑΙΑ	ΕΝΤΟΤΕΣΑΘΕΝΑΙΑ
ΣΤΟΝΙ ΤΕΝΔΥΝΑ	ΘΕΝΑΙΟΙΣΙΝΕ	ΟΕΜΠΟLΕΙΤ ΔΕΑΡ
ΠΡΑΧΣΑΙΔΕΚΠΡΑΧΙΣ	ΚΕΙΕΝΤΕΙΣΙΝ	ΣΗΙΕΡΟΠΟΙΟ ΤΟ
ΕΛΔΟΙΤΟΝΟΦLΟΝΤΑΜ	ΑΥΤΕΣΙΠΟLΕΣ	ΠΟ'ΓΙΤΑΜΙΕΥΕΣΘ
ΟΙΗΙΕΡΟΙ:ΕΛΝΛ	ΙΝΤΟΙΣΙΔΕΟL	Ʌ ΧΕΝΕΝΤΟΙΙ
ΙΕ LΕΘΕΝΑΙΕΜΠΟ	ΕΙΖΟΣΙΜΥΣΤΕ	Β ΕΝΤΟ ΡΦ
ΕΝΕLΘΟΣΑΝΙΛΙ	ΡΙΟΙΣΙΝΤΑΣ	¯ΟΣΟΡΦΑΝΟΣ:Ι
ΙΥΣΤΕΡΟΝΗ ΕΑ	ΠΟΝΔΑΣΕΙΝΑ	ϹΣΤΑΣΗΕΚΑΣΤΟΜ:
Ι:ΤΟΝΑΘΕΝΑΙΟΝΜΕ	ΤΟΛΑΜΕLΙΟΝϹ	ΣΜΥΣΤΑΣΤΟΣΕLΕ
ΥΤΟΝΤΟΝΠΟLΕΟΝΜ	ΣΜΕΝΟΣΑΠΟΔ	ΝΟΣΕΝΤΕΙΑΥLΕΙ
ΑΣΘΑΙΕΑΝΜΕ	ΟΜΕΝΙΑΣΚΑ	ΕΡΟΤΟΣΔΕΕΝΑΣΤΕΙ
ΕΠΙΧΟΡΙΑΝΕ ΠΟ	¯ΟΝΑΝΘΕΣΤΕ	ΕΝΤΟΙΕL ΥΣΙΝΙΟΙ
ΘΕΝΤΑΗΕΤΙΣΔΑΝ	ΟΝΑΚΑΙΤΟΕL	ΟΝΕΠΙΤΟΙΒΟΜΟΙΙΕΡΕΑΚΑΙΤ
ΜΕΕΘΓLΕΙΔ Σ Ι	ΑΦΕΒΟLΙΟΝΟΣ	ΟΝΘΕΟΙΝΚΑΙΤΟΝΙΕΡΕΑΤΟ
ΔΕΧΕΣΘΑΙ/ ΝΑ	ΜΕΧΡΙΔΕΚΑΤΙ	ΑΝΒΑΝΕΝΕΚΑΣΤΟΝΤΟΤΟ
ΣΥ ΟLΟΝ vacat.	ΣΗΙΣΤΑΜΕΝΟ	Υ<¯ ΑΣΤΟΝ
	vacat.	

Lateris principis *A* versuum quot litterae fuerint certo diiudicari ne nunc quidem potest; videntur tamen vicenis trinis non multo plures fuisse. Sententiarum tenor continens vix uno alterove loco restitui potest, quamquam in universum agi de civitatum earum iuribus officiisque facile perspicitur, quae templi Eleusinii festorum caerimoniarumque participes esse voluissent. Singula adgnoscuntur fere haec: Vs. 2 δρα[χ]μῆσ[ι], vs. 5 τῶν πόλεω[ν], vs. 7 ἐάν τις τῶ[ν], vs. 8 -- ο(ω)ν ἢ δ[σ]α, vs. 12 [τῶ]ν πόλ[εων] π --, vs. 17 [τ]ὰ[ς δί]κας?, vs. 26 -- ω τῷ [ἱερ]ῷ. ἐὰν δέ, vs. 27 -- ι μὴ [χρήσ]θ[ω]. ἐὰν δέ, vs. 28 [κ]ατὰ ταὐτὰ ταῦτα ἐὰν, vs. 29 [ἑκα]στων [κατὰ] τὴν δύνα[μιν], vs. 30 πρᾶξαι δ' ἐκπραξ --, vs. 31. 32 [-- μὴ] ἐγδῷ τὸν ὀφλόντα, μ[ὴ χρῆσθαι -- τ]ῷ ἱερῷ. ἐὰν δ[ὲ], vs. 34 [τ]ὴν ἐλθοῦσαν --, vs. 35 ὕστερον --, vs. 36 τῶν Ἀθηναίων μη --, vs. 37 [το]ύτων τῶν πόλεων μ --, vs. 38 -- ασθαι ἐὰν μή, vs. 39 ἐπιχωρια --, vs. 40 seqq. -- θέντα. ἥτις δ' ἂν [τῶν πόλεων --]μὴ ἐθέλῃ δ[ίκα]ς [δ]ι[δόναι -- καὶ] δέχεσθαι, [μὴ εἶ]να[ι --- τὸ χ]ρύ[ν]ολον (?).

Lateris *B* vs. 32—33 quod scriptum fuisse conieceram τοῖσι δὲ ἐλευσινίοισι μυστηρίοισι id ipsum in lapide adgnovit Hicksius. Contra vs. 10—11 verba mutilata quomodo redintegranda sint vel post Hicksii recognitionem in obscuro relictum est. Is enim quod coniecit legendum esse καὶ [δ]ο[ύλοι]σιν τῶ[ν Ἀθ|η]ν[α]ίων καὶ cett. falsum esse et litterarum numerus docet recte computatus et vocabuli quod est δούλοισιν scriptura quam posuit non legitima; eius enim vocabuli syllabam principem non per O, ut voluit Hicksius et quos ille secutus est, scribendam esse, sed OY, et ex vocis originatione concludi debet et vero etiam monumentorum usu comprobatur; cf. tit. 333 vs. 2. Accedit quod genetivo qui est Ἀθηναίων articulus additus est praeter sermonis consuetudinem.

Lateris *C* versus singuli videntur habuisse litteras vicenas trinas, praeter extremos illos quattuor, qui scripti sunt a lapicida litteris paullo magis coarctatis, propter spatii scilicet defectum, quo motus etiam esse videtur, ut spiritus asperi notationem neglegeret consulto, uti recte observavit Hicksius. Vs. 1—18 lacerae tantum sententiarum et verborum reliquiae adgnoscuntur: vs. 2 [τ]ὴν ἱε[ράν], vs. 3 [λ]αμ[βά]νειν με --, vs. 4 [-- ε]ίζουσιν παρ --, vs. 5 -- ο ὀβολὸ(ω)ν καί, vs. 6 [μυ]στηρίοισ[ι], vs. 7 .. τω ἕκαστος, vs. 8 τοῖν θεο[ῖν], vs. 11 -- ιων δραχ[μῶν], vs. 12 [ἀν]αλώματα, vs. 14 -- ς λαμβαν --, vs. 16 -- ενο(ω)ν θέλῃ (nam Θ dubium esse monet Hicksius) ο --. Versus 19—39, si divinationum lusibus detur venia, sic temptaverim:

vs. 19—24 --- ο. Κήρυκας δὲ μυ[ουμένους τ]-
[οὺς μ]ύστας ῾[εκ]αστον ....
[....]ας κατὰ τὰ ....
[.] πλῆθο(ου)ς εὐθ[ύ]νεσθα[ι .... σ]-
[ι δραχ]μῆσι. μ[υ]εῖν δ' εἶ[ναι τοῖς]
οὖσι [Κη]ρύκων [καὶ] Εὐ[μολπιδῶν].

vs. 25—32 [τ]οῦ δὲ ἱεροῦ ἀργυρί[ου τὸ μὲν ..]
. σ .... [μ]εν[ον ταμιεύ]-
[ε]σθαι [ἐν περιβ]όλω[ι τῷ νέῳ]-
[θ]εν τοῦ τῆς Ἀθηναία[ς ἀρχαίου ν]-
[ε]ὼ ἐμπόλει· τ[ὸ] δὲ ἀρ[χαῖον τοῖ]-
ς ἱεροποιο[ῖσι] το[....... ἐ]
[μ]πόλει ταμιεύεσθ[αι ......]
. δ .... χε(η)ν ἐν τῷ ῾[ιερῷ ...]

Vs. 33. 34 *orborum* mentio quid sibi velit bis repetita neque Hicksio intellectum est, neque ego adsequor.

vs. 35—39 [μ]ύστας ἑκαστομ ....
[τού]ς μύστας τοὺς Ἐλε[υσῖνι μυου]-
[μέ]νους ἐν τῇ αὐλῇ [.... τοῦ ῾]-
[ι]εροῦ, τοὺς δὲ ἐν ἄστει [μυουμένου]-
[ς] ἐν τῷ Ἐλ[ε]υσινίῳ. [*sp. vac.*]

De vs. 40 seqq. nihil est, quod addendum esse videatur.

P. 4 n. 2. Adcuratius haec edidit exscripta Hicksius Monum. epigr. musei Britann. I p. 1 n. I; quocirca exemplum ab eo propositum integrum hic repetendum esse duximus. Lapis a superiore parte integer, ab inferiore fractus esse dicitur.

A	*B*	*C*
M E N:	K E R V X	M I A I I
\ ' E ⊦ O S	E I:E Γ A Λ Λ	O N:T O N Δ
N:N E M E N Δ	E ⊦ Θ E I:K A	A I T O S:H
M E X P I H E ⊦	' T A K O I N	S:T O , ⊦ E O
O : Δ E M E	T A S K A M	⊦ E O N:⊦ E +
O Θ V	B O N I Δ O N	B O ⊦ O N:H E
: O M A	S O O:K A I A	K A M B O N I
I A I	Γ O Δ O S O:Γ	) S M E T O I I
: O ‾ A I:A	A R A T O N E	N:E N Λ Λ O R /
S Θ : O I S Θ	V Θ V N O N:T	A M B O N I Δ C
I T A:I A Δ E	O K A Θ E K O	O I S :Δ R A Λ
I ⊦ E N T O K O M A	N:T A V T A E	:N E M E N Δ E:E
O ' T O Δ E:T O Δ E M A	Γ O M N V N I	A T A:T O I:S
I T O Δ E R M A:Δ	:T O S T R I	C S E I O N:K ,
O S:H O Γ O I A N Δ	Θ E O S:H O	O N T A:E Γ I
O T T E S Θ A I:Δ	‾ I A N T O	E N + S V N O I
I A N:Δ I Δ O N A	K O I N O N:M	E Γ O ⊦ E I:T E
I E I O I S:K A I	E A Γ O Δ I Δ	A K R E A:A Γ C
⊦ N A I O I S:N E M	O S I N Γ A R	) A , O M A:E Γ I Ξ E
Λ O R A I:T E I ⁝ K	Λ T O N E V Θ	I S I:E M Γ Y Θ I C
N I Δ O N:H O S:A N I	I N ^ R O	O N:T A A E K R E /
S E S:H M I O /		O S Θ A I:O M A:I
Θ Γ Λ O Λ		O I ' A T A T

A vs. 4—5 μέχρι ἡλ|[ίου δυσμ]ῶ[ν] : [ἐὰν] δὲ μή, vs. 12 in. : [π]λὴν Hicks, vs. 13 seqq. τοῦ δημά|[ρχου εἶνα]ι τὸ δέρμα δ|[ιδόντ]ος. ὁποίαν δ'|[ἂν ἁρμό]ττεσθαι δ|[έῃ θυσ]ίαν, διδόνα|[ι Ἡρακλ]είοις καὶ | [Πανοπ]ηναίοις νέμ|[ειν ἐν ἀ]γορᾷ τῇ Σκ|[αμβω]νιδῶν temptavit Hicksius dubitanter.

B vs. 1—2 κηρυχ[θ]|ῇ Hicksius; possis etiam κηρύχ[σ]ει vel κηρύχ[σ]η.

C vs. 2—4 -- ον τὸν δ[ήμαρχον | κ]αὶ τοὺς ῾[ιεροποι|ού]ς temptaverim, item vs. 4—5 τῷ Λεῶ[ι βοῦν τ|έ]λεον, sacrificium scilicet heroi principi tribus Leontidis obiatum, cui tribui Scambonidarum pagum adscriptum fuisse constat. Vs. 6 [ὀ]βολόν Hicksius. Vs. 6—11 ἐ(ὰ)[ν...... | Σ]καμβωνί[δας καὶ | τ]οὺς μετοί[κους ... | .]ν ἐν ἀγορᾶ[ι τῇ Σ|κ]αμβωνιδῶ[ν .... | .]εισ[ι]. δρᾶν ..... |. Vs. 12—13 νέμειν δὲ ε ..... | [π]ά[ν]τα τῷ σ ..... |. Vs. 14 Theseum sibi adgnoscere visus est Hicksius, vs. 16 ἐν ξυνῷ, vs. 17 . ἐ[μ]πόλει τέ[λεον].

P. 5 n. 3. Pleniorem huius monumenti notitiam debemus Hicksio (Mon. epigr. mus. Britann. I p. 135 n. LXXIII). Fragmentum est marmoris candidi, fractum a partibus superiore et inferiore, scriptum in quattuor lateribus, quorum unum tantum examinaverat Rossius. *A* antica pars est Hicksio, *B* postica eaque admodum detrita, *C* dextra, *D* sinistra.

A

Ε ◡ Ι
ΗΕΜΙΚΟΤΥΛ ΟΙ
Ι ΕΙΛΙ Ε Δ Α Κ
ΔΙΔΟΝΑ
ΛΕΛΙ Ο Η
ΙΣΤΑΜΕ Ο Ι
ΕΣΙΤΕΛΕΟ . . ΙΑ . . ΟΕΣΕ
ΜΙΣΥΕΤΟΙΗΕ ΟΙΚΑΙ
ΛΑΝΑΠΛΥΝΤΕΡΙΟΙΣΙΑΘΕ
ΙΑΙΟΙΝ ΚΙΡΟΦΟΡΙΟΝ

B

ΞΡΕ
ΑΝΤΥ
. . . . .
. . . . .
. . . . .
Υ . . ΝΑ
ΑΙΕΑΝ
ΝΔΡΑΣΙ

C

:ΗΕΡ
:ΠΥΡΟ
ΔΥΟΧΟΙ
ΝΙΚΕ:ΤΡ
ΕΣΟΒΕ
ΟΙ:ΗΕΡΟ
ΙΝΕΜΠΕ
ΔΙΟΙ:ΤΕ
ΛΕΟΝΗΕ
Α−Γ'

D

ΑΙΜΕ
ΙΤΟΣΤ
ΙΗΕΜΙ
ΤΥΛ
. Υ . .
. . . ΣΤΟ
. . ΙΕΡΕ
. . :ΤΡΙΤ
. ' ΑΤΡΕ
. . ' − ΕΙ

A vs. 2 ἡμικοτύλ[ην] οἴ[νου] Hicks, vs. 4 διδόνα[ι], vs. 5—6 [Θαρ]γηλ[ιῶν]ο[ς] '[ίστη ']ισταμέ[ν]ου, vs. 7 --ησι τέλεσ[ν καὶ] --- ης ἥ|μισυ ἡ τῷ Ἥ[ρ]ῳ καὶ [φρύ]|γανα. Πλυντηρίοισι Ἀθη|[να]ίᾳ οἶν. [Σ]κιροφοριῶ|ν[ος --

B nihil liquet praeter vs. 7 --αι. ἐάν -- et vs. ultimo [ἀ]νδράσι.

C vs. 1—10 Ἥρ[ω|ν] πυρῶ[ν] | δύο χοίνικε, τρ|εῖς ὀβο[λ]|οί. Ἥρω|ιν ἐμπε|δίῳ τέ|λεον. Ἑ|[κ]άτῃ -- Hicks.

D vs. 1—5 --αι μέ|[λ]ιτος τ|[ρ]ημι|[κο]τύλ[ι|ον Hicks, omissis reliquis, quae sane admodum ambigua esse fatendum est.

P. 8 n. 10. Cf. Monumenta epigr. musei Britann. I p. 8 n. III. Lapis ab omnibus partibus fractus. Exemplum ab Hicksio propositum hoc est:

ΑΧΙ
ΟΝΤΡΙΣ/
ΙΚΟΝΤΟΝΤΕ
ΠΙΣΚΟΠΟΣΑΥΤΟ
ΑΙΟΣΚΑΙΤΑΛΛΑ
ΡΟΡΑΡΧΟΝΚΑΘΑΙ
ΕΜΕΕΝΑΙΕΡΥΘΡ
ΝΜΕΔΕΤΟΧΣΟΤ
ΙΣΦΡΟΡΟΙΣΤΡ
ΟΙΚΑΙΕΡΥΘΡΑ
ΕΕΝΑΝΤΙ ΝΓ Ρ
ΣΕΤΑΙΙΟΙΕΡΥ Ρ
ΡΥΘΡΑΙΟΣΤΟΙ
ΣΕΝΚΑΤΑΒΑΛΛ
ΟΝΔΕΠΡΥΤ/
ΚΑΣΕΝΔΕΗ'
ΕΝΟΝ>
ΘΑΠΕ'
ΕΝΑ'

Legendum igitur vs. 2 extr. τριτχ[ιλιο--, vs. 3 --ικῶν τῶν τε--, vs. 4 extr. αὐτο--, vs. 5 --αίους καὶ τἄλλα, vs. 14 [δικα]ζειν καταβάλλ--.

P. 9 n. 13. Vs. 19 fuisse [νὴ τὸν Δ]ία καὶ τὸν Ἀπό[λλω cett. monuit me Wilamowitzius.

P. 10 n. 18. Huius fragmenti, quod in aedicula custodis iuxta Erechtheum adservabatur, pleniora accepi apographa duo a Roberto et R. Schoellio transmissa, e quorum fide iteramus titulum aliquot iam litteris auctum. Conferantur etiam, quae dixit Sauppius in Philologischer Anzeiger 1875 p. 251 seqq.

Μ
Ν:ΑΡΑ
:ΕΡΑΙΗΟΙΕ
ΧΥΤΡΑΝ:ΜΕΔ
ΜΕΔΕΤΟΠΥΡΙΑΝ
ΔΟΣΙΕΧΣΕΝΑΙΟ
ΑΜΙΑΣΙ!!!ΤΟΣΙ
ΟΙΚΑΙΤΟΠΡΟ
'ΤΟΣΤΟΥ
ΟΝΘΟ
∨−

Var. lect. Vs. 1 Λ Robert, qui ubique A pro Λ || vs. 3 in. V idem || vs. 6 primae litterae reliquias om. idem || vs. 11 ' − Schoell.

P. 11 post n. 22 adde:

22 a Fragmenta quattuor lapidis Pentelici, eruta ad radices arcis meridionales inter theatra Bacchi et Herodis. Exscripsit Koehler, litteris minusculis expressit Kumanudes Athenaei V p. 82. 83 et 167. Fragmentorum *a* et *b* pars quaedam marginis superioris, *c* sinistri exstare dicitur; fragmentum *d* ex ima parte tabulae superesse scriptura docet post vs. 19 cessans et quae de inferiore eius parte narrat Kumanudes: *ἐν τρίτον τοῦ πλάτους τῆς ὅλης στήλης ἀπωλέσθη — τοῦτο δὲ ἐξάγεται ἐκ τοῦ κατωτάτου σχήματος αὐτῆς, ὅπερ εἶναι δι' ἀποτομῆς ἑκατέρωθεν στενευμένον οὕτως, ὥστε νὰ εἰσχωρῇ προσφυῶς εἰς βάθρον ἄλλο χάριν τῆς στερεᾶς ἱδρύσεως, καὶ τὸ στενὸν τοῦτο μέρος εἶναι ἐκεῖ τὸ μεσαίτατον τῆς στήλης.* — Quintum *e* nuper addidit Kumanudes Athenaei VI p. 127 minusculis litteris expressum, quarum loco nos maiusculas de coniectura posuimus.

a

Ε Σ
ΕΙΒΟΛΕΙΚΑ
ΟΡΕΠΕΣΤΑΤΕ
ΜΙΞΟΜΕΝΑΤC
ΤΙΚΑΜΑΛΑ
ΕΔΕΑΝΘΑΙ
ΙΣΠΡΟΣΕ
ΝFΣΙΚΑ.C
ΣΙΟΝΤC
ΡΙF

b

Reliquiae anaglyphi.

Λ Ρ
ΤΤΑΝ
ΣΤΝΛΛΡ
ΜΕΝΤΕΑΝ
ΝΕΛΟΝΟΤ
ΑΕΝΚΑΙΣΤΝ
ΙΜΕΤΑΤΟΑΙ
ΝΟΣΤΟΣΜΙΛ
ΟΣΔΕΚΑΤΟ
ΙΟΝΣΤΡΑΤΙΟ
ΠΛΑΠΑΡΕΧΕ.ΟΝΙΚ
ΕΤΠΕΡΕΤΕΝ///ΕΤΟΥ
ΤΤΑΡΑΣΟΒΟ//////ΣΠ
ΟΝΗΕΚΑΣΤΟ///////ΣΟΝ
ΑΞΕΤΟΙΣΣΤ//////ΤΙ
ΝΑΞΕΗΟΤΙΔ/////ΤΟ
ΟΠΟΣΛΑΝΛΑΒΟ
ΟΝΤΟΣΚ////Ο
Ξ///ΗΟ///////
Ε////ΕΣ
ΙΝΤ
ΔΕΣ
ΙΥΓ

c

Ι
ΙΑΝ
ΡΙΑΚΟΝ
ΕΣΒΕΤΤΕΣΕΕ
ΕΔΕΝΜΕΤΕΕΝΔΕ
ΜΜΑΧΟΝΗΟΤΙΑΜΜΕΑΘΕ
ΣΕΣΤΟΚΑΙΤΑΧΡΕΜΑΤΑ
ΕΔΙΚΑΣΕΝΑΙΜΙΛΕΣΙΟΙΣΚ
ΔΡΑΧΜΑΣΑΠΟΤΟΝΕΠΙΔΕΚΑΤC
ΕΠΡΥΤΑΝΕΙΑΤΙΘΕΝΤΟΝΠΡΟΣ
ΕΔΙΚΑΙΑΘΕΝΕΣΙΟΝΤΟΝΕΝΤ
ΙΟΝΙΚΑΙΕΛΑΦΕΒΟΛΙΟΝΙΗ
ΕΜΑΝΤΕΣΚΑΙΚΛΕΡΟΣΑΝΤΕ
ΟΝΤΟΝΔΥΟΤΟΝΑΡΧΟΝΤΟΝΚ
ΘΟΤΟΙΣΔΙΚΑΣΤΕΣΙΝΕΚΤΟ
ΑΡΕΧΟΝΤΟΝΤΟΔΙΚΑΣΤ
ΠΡΟΕΡΕΜΕΝΟ.Σ.ΕΤΟΘΤΝ
ΟΣΤΟΣΑΡΧΟΝΤΑΣΤΟΣΑΟ
ΑΘΕΝΑΙΞΕΤΟΙΣΕΠΙΜΕΛΕ
ΑΙΚΑΘΑΠΕΡΠΡΟΤΟΚΑΙΕ
ΣΕΠΙΜΕΛΟΣΘΟΝΗΟΙΠΕΝ
ΚΑΣΤΕΡΙΟΝΚΑΘΙΞΕΙΚ
ΠΟΡΕΤΟΜΕΝΟΙΣΕΝΑΙΕ
ΟΙΑΡΧΟΝΤΕΣΗΟΙΑΘΕΝΑ
ΤΑΣΔΕΗΥΠΕΡΗΕΚΑΤΟ
ΤΟΙΣΦΣΕΦΙΣΜΑΣ
ΝΑΕΔΕΚΑΚΟΤΕΧΝ
ΤΟΝΚΑΤΑΥΤΟΠ
ΤΟΝΕΕΣΗΕΝΑ
ΠΑΘΕΝΕΑ
ΜΕΥΣΑ
Ν

e

Ο
ΕΣΧΟ
ΣΟΡΙ
ΟΙΔΕΑ
ΟΡΚΟ
ΕΟΝΤΟ
ΣΟΝΤΟ
ΕΠΙΜΕΛ
ΕΣΙΟΝΕ
ΜΕΙΞΟΝΟ
ΑΛΟΝΤΕ
ΕΡΕΣΟ
ΙΣΘΑΙΑΥ
ΟΝΤΕΣΜ
ΙΔΕΟΝ
d ΑΤΟ
ΞΒΟΙ
ΑΝΕΠΙΤ
ΤΕΛΑΝΤΟ
ΣΙΤΟΝΕΠ
////////////////////////

d

L
ΕΣΙ
ΕΗΟΙΠΕΙ
ΝΑΝΟΜΟΣΛ
ΛΕΤΟΗΟΣΑΝ..ΙΗΛ
ΘΟΝΗΟΠΟΣΑΝΑΡΙΣΤ
ΦΡΟΥΡΟΝΚΥΡΙΟΙΟ
ΧΣ//ΟΣΕΙΞΕΜΙΑΣΑΘΕ
ΟΠΟΣΕΣΑΝΔΟΚΕΙΑΧΣ
ΣΤΟΝΔΕΜΟΝΗΥΠΟΤΟ
ΙΣΕΤΙΕΙΤΕΑΛΛΟΤΙΛ
ΣΙΟΙΕΑΝΔΕΣΟΦΡΟΝC
ΕΡΙΔΕΑΡΝΑΣΟΗΕΒΟ
ΤΟΝΗΟΠΟΣΑΝΑΡΧΟΝ
ΥΛΑΚΕΣΤΟΝΔΕΦΣΕΦ
ΤΑΙΗΕΒΟΛΕΑΥΤΟΚΡΑ
ΦΡΟΡΙΔΕΚΑΙΤΟΣΑ
ΤΝΟΑΡΧΟΝΤΟΣ//////////
//////// ////////////////////

In fine versus unus vel duo erasi; post quos reliqua pars lapidis scriptura vacat.

Var. lect. Frg. *a* vs. 1 λας || vs. 6 εδεωνογι || vs. 7 extr. προσει || vs. 10 νριεν Kumanudes; sed ν litterae reliquiae num exstent revera admodum dubium esse disertis verbis monet Koehler. || Frg. *b* vs. 8 in. τὸς στρατε)γὸς || vs. 10 τῶν στρατιο(τῶν || vs. 11 in. Hόπλα || vs. 12 ..ε υπερετῶν δὲ του.. || vs. 13 ...τέ)τταρας ὀβο(λ)ὸς π... || vs. 15 extr. στρ(α)τιό(ταις ... || vs. 17 ...) Hοπόσα ἂν λάβο(σιν ... Kumanudes || vs. 18 inter K et O duas videri litteras haustas esse adnotat Koehler, nihil praeter ...οντος κ... Kumanudes || vs. 19 ... Ἀθέ-ν)αζ(ε) Hο... || vs. 21 ...ις αυτ || vs. 22 ...ν δε.σ... || Frg. *c* vs. 11 med. Ἀθένεσιο || vs. 18 extr. τὸς Ἀθεν(αίον || vs. 20 extr. καὶ εγ.. || vs. 23 extr. ἶναι εγ.. || vs. 29 in. ...ε; τον || vs. 32 ...εντ;.. || Frg. *d* vs. 4 λας .. || vs. 7 λετο Hος ἂν σ... Hο.. || vs. 10 in. . ἀ)χσιος || vs. 12 ες τὸν δῆμον || vs. 13 αὐ(τ)οῖς || vs. 17 in. ... H)εβο(λὲ τῆς φ)υλακῆς || vs. 19 extr. καὶ τὸς δ.... Kumanudes.

Tabula haec amplior fuit quam ut tituli gravissimi in integrum restituendi in tanta litterarum iactura spes ulla relicta sit, praesertim quum litteras non adcurate ex ordine incisas fuisse a lapicida omnes sponte adpareat. Docent haec fragmenta *a* et *b* quae sula aliqua ex parte componi possunt adcuratius examinata. In eorum enim versu altero inter litteram extremam fragmenti *a* et primam *b* haustae sunt praeter tribus nomen, quod quale fuerit ignoramus, litterae duodecim, unde colligitur hiatus illius magnitudinem esse litteris duodeviginti non minorem, nec tamen viginti tribus ampliorem. Deinde inter extremam litteram fragm. *b* vs. 4 et principem fragm. *a* vs. 5 probabili coniectura effici potest deletas esse litteras triginta duas. Quae si vera est coniectura, certa ratione concluditur fuisse tabulae versus singulos ut plurimum litterarum 65—70.

Aetatis qua haec scripta sunt certum indicium continetur eo, quod sibilantis litterae forma ϟ constanter usus esse lapicida deprehenditur; quo indicio cognoscitur titulum anno Ol. 83, 2 recentiorem non esse. Nec multis annis potest iudicari antiquior, quum vetustiorum formarum, quales sunt A, N, Φ, nullus iam usus sit, sed constanter adhibita inveniantur A, N, Φ. Itaque quamquam verissima ceteroquin coniectura archontis Attici Euthyni nomen in fragm. *d* vs. 20 restituit Kumanudes, tamen in eo falsus est, quod huic indicio nimis confisus ad annum Ol. 88, 3 titulum referendum esse iudicarit, qui non potest non esse viginti annis vetustior. Etenim etsi nullus est in fastis Atheniensium, quales novimus, Euthynus archon ante Ol. 88, 3, fuit tamen, quum non solum ante hunc annum sed omnino nullus esset, donec monumentorum fide certa cognitum est, Euthyno nomen fuisse magistratui eponymo anni Ol. 88, 3, quem Euthydemum dixerunt Diodorus 12, 58, Athenaeus V p. 218, Euthymenem arg. Arist. Acharn. Quibus in locis si est erratum, caussa nulla est, cur alibi in eodem nomine eadem ratione errari potuisse negetur. Itaque quum in proxima eorum annorum vicinia, ad quos referendum esse titulum nostrum scripturae ratio docuit, alterum Euthydemum inter eponymos referat idem Diodorus (12, 3) ad annum Ol. 82, 3, eum ab Euthyno eo, quem dicit titulus, diversum non esse iure optimo mihi videor conicere. Quae si vera est coniectura, si non ipso anno Ol. 82, 3, attamen uno eorum, qui sunt inter hunc et Ol. 83, 2 medii, compositum esse titulum statuendum erit.

Ceterum quantum ex reliquiis quas tenemus licet intellegere pertinebat decretum in tabula nostra propositum ad res Milesiorum ex auctoritate populi Atheniensium ordinandas; quarum constitutionum non alia potuit esse caussa nisi magna aliqua tunc temporis facta Mileti civitatis conversio atque perturbatio. Suspicor autem has ipsas esse turbas illas intestinas, quarum meminit auctor libelli qui est de rep. Atheniensium 3, 11: τοῦτο δὲ ὅτε Μιλησίων εἵλοντο τοὺς βελτίστους (Athenienses), ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἀποστάντες τὸν δῆμον κατέκοψαν.

Frg. *a* et *b*. Vs. 1 scribae nomen habuisse videtur: [Εὐκ]λῆς (?) [--- ἐ]γρ[αμμάτευε]; secuntur vs. 2—3 praescripta solemnia: [ἔδοξεν] τῇ βουλῇ κα[ὶ τῷ δήμῳ. ---ὶς ἐπρ]υτάν[ευε, Εὐκλῆς ἐγραμμάτευε, ---]ωρ ἐπεστάτει. [ὁ δεῖνα εἶπε· ---] συν(γ)γρα[φ---. Vs. 4—5 -- ν]ομιζόμενα το[---- ἑλέσθαι δ]ὲ πέντε ἄν[δρας τὸν δῆμον ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων α]ὐτίκα μάλα, [οἵτινες --συσι τὰ] γεγονότα. Vs. 6 --εδε ἀνθ[ρ]ώ[π----ἄρ]χειν (?) καὶ συν--, vs. 7 --οις προσε---ι μετὰ το--, vs. 8 [Ἀθ]ήνησι (?) καὶ ο[--- νό]μους (?) τοὺς Μιλ[ησίων], vs. 9 [Μιλ]ησίοις το[--- ν]όμους δίκα το--, vs. 10 -- τριη[ρ---]των στρατιω[τῶ]ν---, vs. 11 ὅπλα παρέχεσθαι κ--, vs. 12 --ι ὑπηρετεῖν [δ]ὲ τοὺ[ς--, vs. 13 [τέ]ττταρας ὀβο[λοὺ]ς π--, vs. 14 --ον ἕκαστο..σομ--, vs. 15 [Ἀθήν]αζε τοῖς στ[ρα]τιώ[ταις], vs. 16 [Ἀθή]ναζε. ὅ τι δ' ἄ[ν] το--, vs. 17 [']οπόσα ἂν λάβωσ[ι], vs. 18 --οντος κ..ατ--. Reliqua etiam magis ambigua.

Frg. *c* vs. 3 τριάκον[τα], vs. 4 [πρ]εσβευτὴς ἢ ἑ--, vs. 5 [μ]ηδὲν μήτε ἐνδε--, vs. 6 [ξυ]μμάχων ὅ τι ἄμμη Ἀθη[ναι--, vs. 7 [ἄτιμο]ς ἔστω καὶ τὰ χρήματα α[ὐτοῦ δημόσια--, vs. 8 [τὰς] δὲ δίκας εἶναι Μιλησίοις κα--, vs. 9 δραχμὰς ἀπὸ τῶν ἐπιδεκάτω[ν], vs. 10 [τὰ δ]ὲ πρυτανεῖα τιθέντων πρός, vs. 11 [αἱ δ]ὲ δίκαι Ἀθήνησι ὄντων ἐν τ[ῷ], vs. 12 [Ἀνθεστη]ριῶνι καὶ Ἐλαφηβολιῶνι, vs. 13 νείμαντες καὶ κληρώσαντε[ς], vs. 14 --όντων δύο τῶν ἀρχόντων κ--, vs. 15 [διδό]σθω τοῖς δικαστῆσιν ἐκ το--, vs. 16 [π]αρεχόντων τὸ δικαστ[ήριον], vs. 17 προειρημένοις ἢ εὐθυν[έσθω] vel εὐθυν[έσθων], vs. 18 [π]ρὸς τοὺς ἄρχοντας τοὺς Ἀθ[ηναίων], vs. 19 Ἀθήναζε τοῖς ἐπιμελέτ[ησι], vs. 20 --αι καθάπερ πρότου καὶ ἐγ--, vs. 21 --ς ἐπιμελέσθων οἱ πέν[τε], vs. 22 [δι]καστήριον καθίζῃ κ--, vs. 23 παρευομένοις εἶναι ἐγ--, vs. 24 [']οι ἄρχοντες οἱ Ἀθηνα[ίων], vs. 25 τὰς δὲ ὑπὲρ ἑκατὸ[ν δραχμάς], vs. 26 τοῖς ψηφίσμασ[ι], vs. 27 --ν μηδὲ καταχρ--, vs. 28 --ντων κατ' αὐτοῦ π--, vs. 29 [μὴ ὀλα]ττον ἢ ἐς ἕνα [καὶ --, vs. 30 παθεῖν ἢ ἀ[ποτεῖσαι], vs. 31 [δ]ημευτα--

Frg. *d* a vs. 4 οἱ δὲ ἄ[λλοι Μιλ]ήσι[οι], vs. 5 ὀρκού[ντων δ]ὲ οἱ πέ[ντε], vs. 6 --εων το[ύτω]ν ἂν ἐμόσ[η], vs. 7 --ς ὄντο[ς κα]λείτω (?) ὃς ἂν χ[ρ]ῇ. ἢ-- (?). vs. 8 ἐπιμελ[ε]σθων, ὅπως ἂν ἄριστ[α], vs. 9 [Μιλ]ησίων ἢ [τῶ]ν φρουρῶν κύριοι ὄ[ντ--, vs. 10 μείζονο[ς ἄ]ξ[ι]ος ἢ ζημίας Ἀθη[να--, vs. 11 [ἐπιβ]αλόντε[ς ']οπόσης ἂν δοκῇ ἄξ[ιος εἶναι], vs. 12 [ἀποφ]έρεσθ[αι ἐ]ς τὸν δῆμον ὑπὸ το--, vs. 13 --έσθαι αὐ[το]ῖς ὅτι εἴτε ἄλλο τι δ--, vs. 14 --οντες Μ[ιλη]σιοι. ἐὰν δὲ σωφρονῶ[σι], vs. 15 δέον[ται. π]ερὶ δὲ Ἀρνασοῦ (qui locus hic primum comparuit) ἡ βου[λή], vs. 16 --των, ὅπως ἂν ἄρχωντ[αι], vs. 17 [']η βου[λὴ τῆς φ]υλακῆς. τῶν δὲ ψηφ[ισμάτων] vel ψηφ[ισθέντων], vs. 18 -- ἂν ἐπιτ[άττη]ται, ἡ βουλὴ αὐτοκράτ[ωρ--, vs. 19 [ἀποσ]τειλάντω[ν δύο] φρουρίδε καὶ τοὺς α (vel δ)--, vs. 20 --σι τὸν (vel τῶν) ἐπ' [Εὐθ]ύνου ἄρχοντος --.

22 b Fragmentum marmoris erutum ad radices arcis meridionales. In superiore parte margo exstat. Exscripsit Koehler. Minusculis litteris expressit Kumanudes Athenaei VI p. 128.

```
  ,  I K A I T O
  V T A N E V E A I
  E V E M E N Y Ⱶ Ⱶ
  I E S E I Ρ E X S
  S V N M A X I A N
  Ρ V Ⱶ A I A S Π Ρ ,
  I T O I S A M Φ I
  T E S S T I N T O I
  Ⱶ O S A N T A S E Ⱶ
     O N A Ρ O Ⱶ Ⱶ C
     A P T E M I N E
     T O I S E Ρ A F
     ' ^ M E N Φ S Γ
        Ε P I O N ,
          Ε S Ρ V Ⱶ
            Φ I <
```

Var. lect. Vs. 14 τριονι .. Kumanudes.

Etiam a dextra parte posse videri marginem integrum exstare scribit Koehler ita, ut versu altero extremo tamen tres litterae deletae sint; quae si vera sunt, versus singuli litterarum vicenarum quaternarum fuisse statuendum erit; et sane non potuerunt esse vicenis octonis ampliores. Lapidis aetatem Ol. 84 initiis non posse esse recentiorem litteraturae ratio demonstrat, ut foedus hoc ictum esse cum Phocensibus circa tempora belli sacri Ol. 82 exeunte vel 83 ineunte probabile videatur.

Vs. 1—6 [Ἔδοξεν τῇ βου]λ[ῇ]ι καὶ τῶ[ι δήμ]ῳ. ...ντὶς ἐπρ]υτάνευε, Αἰ[...|.... ἐγραμμάτ]ευε, Μένυλλ[ος ἐ]πεστάτει .....ν]ης εἶπε· ξ[υν-θ]έσθαι μὲν τὴν χ]συμμαχίαν [πρὸ]ς Φωκέας, τῆς δὲ] πυλαίας ἀπα--. Vs. 7. 8 reliquiae obscurae, nisi quod vs. 7 extremo ---ι τοῖς Ἀμφι[κτίοσι] scriptum fuisse videtur. Vs. 9—11 in hunc fere modum redintegrandos esse suspicor: [ὀ]μόσαντας ἐν[.. | ---- τ]ὸν Ἀπόλλω[να]ι τὴν Λητὼ καὶ τὴν] Ἄρτεμιν. Quae secuntur non exputo; suspicor tamen, versum 13 una litterula ceteris fuisse longiorem, litteram vero quae est a fine tertia non Φ magis esse quam O, cui omissum incuria Iota animadverso postea errore inscripserit lapicida, ut vs. 11 extr. — 13 hic tenor fuerit: ἐ[μμ]ενεῖν τοῖς ὅρκοις] τοῖς ἐπ' Ἀρ[ίσ]τωνος ἄρχοντος (Ol. 81, 3) γε]νομένοις. Vs. 14 nolim tangere; vs. 15 habes [τ]ῆς πυλ[αίας], vs. 16 fortasse [ψη]φισ[μ--

22 c Fragmentum marmoris caerulei undique fractum, repertum illud in radicibus arcis meridionalibus inter theatra Herodis et Bacchi. Ed. Kumanudes Athenaei V p. 81 (minusculis litteris). Exscripsit Koehler.

Var. lect. Vs. 7 ...ο Λακεδαι(μονι ... Kumanudes.

Vs. 1 scribae nomen habuisse videtur: [--]κ[λῆς ἐγραμμάτευε]. Vs. 2—4 [Ἔδοξεν] τῇ βουλῇ κ[αὶ τῷ δήμῳ. ---ὶς ἐπρυτάνευε, ---κ]λῆς ἐγραμμ[άτευε, ὁ δεῖνα ἐπεστάτει. ὁ δεῖνα] εἶπε· ἐπειδὴ --. Vs. 5 --στράτου Θηρα[ίος] vel Θερα[πεν--, vs. 6 --σης σίτου ἐνδε[ίας vel --ς ἐσσίτου ἐνδε[ίᾳ], vs. 7 --ο [Λ]ακεδαι]μονι--.

22 d Fragmentum marmoris Pentelici opisthographum, a tribus partibus fractum. In aversa parte quae leguntur, ea litteris Euclidis anno recentioribus exarata sunt. Erutum est inter theatra Bacchi et Herodis. Exscripsit Koehler.

```
           Δ
         ' E P \ E ı
       \ I A X E Ⱶ O I
     \ T A T O Y T O N Ⱶ
   ᒪ M A P X O N Ρ P Y T
| E N Ρ E N T E Δ P A X I
| E A N Δ E T I S A Ρ O
| O N Ρ A I Δ O N T I ,
| S O N A Θ E N A I O
| Ξ N T E T A Ⱶ A N T
  Ͻ N T I S A Ρ O Θ Ⱶ
  N A I K A T A Ⱶ T
  Ο Α Ν Ο Ν
```

Vs. 2 [ε]ὐεργετ--, vs. 3 --αι Ἀχελῳ[όδωρ--, vs. 4 --ατα τούτων ὑ--, vs. 5 [τὸν | δ]ήμαρχον vel [τὸν πο|λ]έμαρχον πρυτ[αν--, vs. 6 --εν πέντε δραχμ--, vs. 7—8 ἐὰν δέ τις ἀπο[κτείνῃ? --- τ]|ῶν παιδων τιν[ά], vs. 9 --ς ἂν Ἀθηναίω[ν], vs. 10 [π]|έντε ταλαντ--, vs. 11 --αν τις ἀποθά[νῃ], vs. 12 --ναι κατὰ τ--, vs. 13 [ἀπε]θανεν--.

22 e Fragmentum tabulae marmoris Pentelici, erutum ad radices arcis meridionales inter theatra Bacchi et Herodis. Exscripsit Koehler. Minusculis litteris expressit Kumanudes Athenaei VI p. 129.

```
                  N E I ,
| ı  -   N K A I K A T A Θ E T O E M Ι' ᴗ |
| ι K A Θ A Ρ E P A Y T O ι Δ E O N T A I O Ρ O |
| S A N E I Λ E A P A M M E N O N K A I M E A Δ |
| I K O N T A I M E Δ E Y Φ E N O S T O N E N T |
| E I E Ρ E I P O ι
|                   vacat.
```

Var. lect. Vs. 1 λ; E I I ... || vs. 2 Ι.....ν καί Kumanudes.

[--- τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἀναγραψάτω ὁ γραμματεὺς τῆς βουλῆς ἐν σ|τήλῃ λιθί]νῃ [τέλεσι τοῖς .|....ω]ν (?) καὶ καταθέτω ἐμπό[λε]|ι, καθάπερ αὐτοὶ δέονται, ὅπω|ς ἂν ᾖ γεγραμμένον καὶ μὴ ἀδ]ικῶνται μηδὲ ὑφ' ἑνὸς τῶν ἐν τῇ] ἠπείρῳ.

22 f Frustum marmoris endique fractum. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

Vs. 2 [ἀλάτ]κηται?, vs. 3 [τ]ὸν δῆμο[ν], vs. 4 [π]όλες τ--, vs. 5 --ο(ου) τοῖς vel [Βοι]ωτοῖς, vs. 7 κυρ[ι--.

22 *g* '*Athenis in anaglypho marmoreo, quod faciem* (imo figuram) *feminae repraesentat capite corona ornato vel simili ornamento. — Ex schedis Guil. Gellii a Rosio missis*' Boeckh C. I. G. 873. Lapis postmodum illatus museo Leydensi denuo editus est a Ianseeno Grieksche en Romeinsche Grafreliefs uit het Museum van Oudhedeo te Leyden tab. VII, 18 et Adolpho Michaelis in Archaeol. Zeitung 1875 p. 104 seqq. Titulus *a* in margine superiori legitur, cui cymatium est aubiectum, litteris incisus grandioribus, *b* iuxta faciem mulieris ad dextram in ipso anaglypho, item *c* sub brachio eius dextro.

a

///////ϽΚΛΕΣΦΙ////

b

ΜΕΣΣ

c

ΠΡ

Var. lect. *b* ΜΕΣΣC Gell ‖ *c* littera extrema Ρ fuisse videtur; D Gell.

Monumentum hoc sepulcrale esse putabat Boeckhius; contra recte docuit Michaelis superesse fragmentum de populisciti tabula, quo decretum sit de rebus Messeniorum Naupactum sive deducendorum sive iam deductorum. Demonstrant enim litterae sibilantis formae Σ et Σ iuxta adhibitae referendum esse monumentum ad tempora Ol. 81—83.

a - - - οκλῆς Φι[- - - ἐγραμμάτευε]. *b* Μεσσ[ήνη].

P. 11 n. 25. Sero intellexi haec duo fragmenta non sine specie quadam probabilitatis arctius posse copulari sic:

b

ΠΟΛ
ΑΘΕΝΕ
ΙΤΟΝΑΘΕ
ΛΣΑΛΛΑΣΛ
ΜΑΤΑΕΑΙΕΓ
ΤΕΛΕΕΙΑΙΜΓ
ΤΕΙΚΥΡΙΑΙΕΚ
ΔΕΧΡΕΜΑΤΟΝΓΣΦC
ΝΕΑΜΜΕΛΓΙΤΟΙ
ΑΥΤΟΝΑ.ΛΟΕΙ
ΕΝΙΟ

a

ΙΙΙ
ΑΧΣΕΣΕ
ΑΝΤΙΣΑΜΦΙ
ΤΑΣΕΧΣΗΕΣΤ
ΑΙΙΔΟΡΕΙΑΝΔ
ΑΧΡΕΜΑΤΟΝ
ΜΕΕΛΑΤΤ.
ΑΙΕΠΙΦΣΕ
ΣΥΛΛΕΦΣΕ
ΛΕΝΙΤΕΝΔ
ΝΑΙΚΑΤΑ
ΟΝΤΟΝ
ΕΜΟΙ
ΙΣΙΙ

Vs. 2 - - Ἀθέν[ησιν. τὰς δὲ πρ]άξεις ε[ἶ][ναι]. vs. 3 - - των Ἀθη[ναίων] ἐάν τις ἀμφι[[σβητῇ]. vs. 4 - - τὰς ἄλλας δ[ίκας] τὰς ἐξ Ἑστ[[ιαίας]. vs. 5 [- - χρ]ήματα ἐφ' ἐπ[ιδοῦν]αι (?). δωρειὰν δ[[ὲ]. vs. 6 - - ἀτελῆ εἶναι μη[δὲ ε]ἶνα χρημάτων | [ἐσφορᾶς ?], vs. 7 [- - α]ὐτῇ κυρία ἐκ[κλησία]ι μὴ ἔλαττ[ο - -, vs. 8 [περὶ] δὲ χρημάτων ἐσφο[ρᾶς μὴ εἶ]ναι ἐπιψη[[φίζειν]. vs. 9 - - ον (κν), ἑκάστ ληστῶ[ν ...... χ]συλλήψε[ι - -, vs. 10 αὐτῶν ἄ[λ]λο σι[...... στ]ήλην τήνδ[[ε] cett.

P. 12 n. 27. Alterum huius tabulae fragmentum (*b*) nuper erutum est ad Erechtheum et ex ectypi fide editum a Foucarto in *Bulletin de correspondance Hellénique* I p. 303, qui recte cum *a* coniungendum illud esse intellexit. Repetimus ambo fragmenta ex ordine composita, secuti in *b* apographi, quod misit Koehlerus, auctoritatem.

a *b*

ΛΕΥΣΕΙΠΕΚΟ/// ΝΙΔΕΝΙ
ΘΑΛΥΚΙΔΕΝΚΑΙΜΙ ΝΕΣΤΡΑΤΟΝΙ
ΑΙΑΘΕΝΑΙΟΝΤΟΣ ΘΕΣΠΙΑΣΑΝΑΛΡ
ΦΣΑΙΠΡΟΧΣΕΝC ΣΚΑΙΕΥΕΡΛΕΤΑ
ΝΑΙΟΝΚΑΙΤ ΘΣΠΑΙΔΑΣΤΟΣ
ΕΜΠΟΛ ΙΕΝΣΤΕΛΕΙΛΙΘΙ
ΓΕΛΕΤ ΑΠΟΜΙΣΘΟΣΑ
ϽΔΕΑΡΛΥΡΙΟΝ
ΤΑΙΙ

Var. lect. *b* vs. 1 nihil praeter ΔΕΝΙ habet Foucart.
Legendum igitur:

- - - λεως εἶπε· Κο[ρ..]ίδην [καὶ]
Θαλυκίδην καὶ Μενέστρατον [κ]-
αὶ Ἀθήναιον τοὺς Θεσπιᾶς ἀναγρ-
[ά]ψαι προξένους καὶ εὐεργέτα-
[ς Ἀ]θηναίων καὶ τοὺς παῖδας τοὺς
[ἐκείνω]ν ἐμπόλ[ε]ι ἐν στήλῃ λιθί-
[νῃ. οἱ δὲ] πωλητ[α]ὶ ἀπομισθωσά-
[ντων τὴν στήλην. τ]ὸ δὲ ἀργύριον
[δόντων οἱ κωλακρ]έται - -

Vs. 1 Κο[ρωνί]δην Foucart; sed litterarum vestigia a Koehlero visa non addicunt.

P. 12 post n. 27 addatur:

27 a Lapis extractus e muro arcis meridionali a. 1876. '*Der im Uebrigen vollständige Stein hat am oberen Rande eine Vertiefung, welche anzuzeigen scheint, dass eine zweite kleinere Platte mit Relief aufgesetzt war.*' Ediderunt Kumanudes in Ὥρᾳ 19. Iunii 1876 (minusculis) et Athenaei V p. 76 seqq. (in tabula lithographica), Egger in *Journal des Savans* 1876 p. 448 seqq. (minusculis, e schedis Dumonti et Reimanni), Koehler in Mittheilungen des deutschen archaeologischen Instituts in Athen I p. 184 seqq., cuius exemplum nos secuti sumus. Notatu praeterea digna sunt, quae de lateribus lapidis dextro et sinistro observavit Kumanudes: *ἡ πλευρὰ τοῦ πάχους ἡ πρὸς ἀριστερὰ τῷ ὁρῶντι — εἶναι οὕτως εἰργασμένη ἄνωθεν ἕως κάτω κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς τὴν γωνίαν τῆς ἐγγραμμάτου ἐπιφανείας, ὥστε νὰ γίνηται δῆλον ὅτι καὶ ἄλλη ἐκεῖ στήλη ὁμοία τῆς νῦν προσεκολλᾶτό ποτε, ἐνῷ ἡ ἑτέρα πλευρὰ τοῦ πάχους, ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ τῷ ὁρῶντι, εἶναι ὅλη ὁμαλῶς ἐξειργασμένη καὶ λεία.* — Repetiit nuper titulum et commentario bonae frugis pleno illustravit Foucart in *Revue archéologique* 1877 I p. 242 seqq. Conferantur etiam quae exposuit Fränkel Die attischen Geschworenengerichte 1877 p. 45 seqq.

ΕΔΟΧΣΕΝΤΕ..ΟͰΕΙΚΑΙΤΟΙΔΕΜΟΙΑΝΤΙΟΧΙΣͰ////////
ΑΝΕΥΕΔΡΑΚ..ΤΙΔΕΣΕΓΕΣΤΑΤΕΔΙΟΛΝΕΤΟΣΕΙΓΕ
ΚΑΤΑΤΑΔΕΙΟΝΗΟRΚΟΝΟΜΟΣΑΙΑΘΕΝΑΙΟΝΤ
ΕΝΒΟͰΕΝΚΑΙΤΟΣΔΙΚΑΣΤΑΣΟΥΚΕΧΣΕͰΟΧΑ
ͰΚΙΔΕΑΣΕΧΧΑͰΚΙΔΟΣΟΥΔΕΤΕΝΓΟͰΙΝΑΝΑ
ΣΤΑΤΟΝΓΟΕΣΟΟΥΔΕΙΔΙΟΤΕΝΟΥΔΕΝΑΑΤΙΜ
ΟΣΟΟΥΔΕΦΥΛΕΙΖΕΜΙΟΣΟΟΥΔΕΧΣΥͰͰΕΦΣΟ
ΜΑΙΟΥΔΕΑΓΟΚΤΕΝΟΟΥΔΕΧΡΕΜΑΤΑΑΦΑΙRΕ
ΣΟΜΑΙΑΚιΙΤΟΟΥΔΕΝΟΣΑΝΕΥΤΟΔΕΜΟΤΟΑΘ
ΕΝΑΙΟΝΟΥΔΕΓΙΦΣΕΦΙΟΚΑΤΑΑΓΡΟΣΚͰΕΤΟ
ΟΥΤΕΚΑΤΑΤΟΚΟΙΝΟΟΥΤΕΚΑΤΑΙΔΙΟΤΟΟΥΔ
ΕΕΝΟΣΚΑΙΓRΕΣΒΕΙΑΝΕͰΘΟΣΑΝΓΡΟΣΑΧΣΟ
ΓRΟΣΒΟͰΕΝΚΑΙΔΕΜΟΝΔΕΚΑΕΜΕΡΟΝΗΟΤΑΝ
˥ΡΥΤΑΝΕΥΟΚΑΤΑΤΟΔΥΝΑΤΟΝΤΑΥΤΑΔΕΕΜΓ
.ΔΟΣΟΧΑͰΚΙΔΕΥΣΙΝΓΕΙΘΟΜΕΝΟΙΣΤΟΙΔΕ
.ↃΙΤΟΙΑΘΕΝΑΙΟΝΗΟRΚΟΣΑΙΑΕΓΡΕΣΒΕΙΑ
.ΕͰΘΟΣΑΝΕΧΧΑͰΚΙΔΟΣΜΕΤΑΤΟΝΗΟΡΚΟΤΟ
ΝΑΘΕΝΑΙΟΣΚΑΙΑΓΟΛRΑΦΣΑΙΤΟΣΟΜΟΣΑΝΤ
ΑΣΗΟΓΟΣΔΑΝ.ΜΟΣΟΣΙΝΗΑΓΑΝΤΕΣΕΓΙΜΕͰ
ΟΣΘΟΝΗΟΙΣΤ.ΑΤΕΛΟΙ
ΚΑΤΑΤΑΔΕΧΑͰΚΙΔΕΑΣΟΜΟΣΑΙΟΥΚΑΓΟ.ΤΕ
ΣΟΜΑΙΑΓΟΤΟ.ΕΜΟΤΟΑΘΕΝΑΙΟΝΟΥΤΕΤΕ///Ν
ΕΙΟΥΤΕΜΕΧΑΝΕΙΟΥΔΕΜΙΑΙΟΥΔΕΓΕΙΟΥΔΕ
ΕΡΛΟΙΟΥΔΕΤΟΙΑΦΙΣΤΑΜΕΝΟΙΓΕΙΣΟΜΑΙΚ
ΑΙΕΑΝΑΦΙΣΤΕΙΤΙΣΚΑΤΕRΟΑΘΕΝΑΙΟΙΣΙΚ
ΑΙΤΟΝΦΟΡΟΝΗΥΓΟΤΕͰΟΑΘΕΝΑΙΟΙΣΙΝΗΟΝ
ΑΝΓΕΙΘΟΑΘΕΝΑΙΟΣΚΑΙΧΣΥΜΜΑΧΟΣΕΣΟΜΑ
ΙΗΟΙΟΣΑΝΔΥΝΟΜΑΙΑRΙΣΤΟΣΚΑΙΔΙΚΑΙΟΤ
ΑΤΟΣΚΑΙΤΟΙΔΕΜΟΙΤΟΙΑΘΕΝΑΙΟΝΒΟΕΘΕΣ
ΟΚΑΙΑΜΥΝΟΕΑΝΤΙΣΑΔΙΚΕΙΤΟΝΔΕΜΟΝΤΟΝ
ΑΘΕΝΑΙΟΝΚΑΙΓΕΙΣΟΜΑΙΤΟΙΔΕΜΟΙΤΟΙΑΘ
ΕΝΑΙΟΝΟΜΟΣΑΙΔΕΧΑͰΚΙΔΕΟΝΤΟΣΗΕΒΟΝΤ
ΑΣΗΑΓΑΝΤΑΣΟΣΔΑΜΜΕΟΜΟΣΕΙΑΤΙΜΟΝΑΥΤ
ΟΝΕΝΑΙΚΑΙΤΑΧΡΕΜΑΤΑΑΥΤΟΔΕΜΟΣΙΑΚΑΙ
ΤΟΔΙΟΣΤΟΟͰΥΜΓΙΟΤΟΕΓΙΔΕΚΑΤΟΝΗΙΕΡΟ
.ΕΣΤΟΤΟΝΧΡΕΜΑΤΟΝΗΟΡΚΟΣΑΙΔΕΓΡΕΣΒΕ
ΙΑΝΑΘΕΝΑΙΟΝΕͰΘΟΣΑΝΕΣΧΑͰΚΙΔΛΜΕΤΑΤ
ΟΝΗΟRΚΟΤΟΝΤΟΝΕΝΧΑͰΚΙΔΙΚΑΙΑΓΟΛΡΑΦ
ΣΑΙΤΟΣΟΜΟΣΑΝΤΑΣΧΑͰΚΙΔΕΟΝ

ΑΝΤΙΚͰΕΣΕΙΓΕΑΛΛΑΘΕΙΤΥΧΕΙΤΕΙΑΘΕΝΑΙ
ΟΝΓΟΕΣΘΑΙΤΟΝΗΟΡΚΟΝΑΘΕΝΑΙΟΣΚΑΙΧΑͰ
ΚΙΔΕΑΣΚΑΘΑΓΕΡΕΡΕΤΡΙΕΥΣΙΕΦΣΕΦΙΣΑΤ
ΟΗΟΔΕΜΟΣΗΟΑΘΕΝΑΙΟΝΗΟΓΟΣΔΑΝΤΑΧΙΣΤ
ΑΛΙΛΝΕΤΑΙΕΓΙΜΕͰΟΣΘΟΝΗΟΙΣΤRΑΤΕΛΟΙ
ΗΟΙΤΙΝΕΣΔΕΕΧΣΟΡΚΟΣΟΣΙΑΦΙΚΟΜΕΝΟΙΕ
ΣΧΑͰΚΙΔΑΕͰΕΣΘΑΙΤΟΝΔΕΜΟΝΓΕΝΤΕΑΝΔΡ
ΑΣΑΥΤΙΚΑΜΑͰΑΓΕΡΙΔΕΤΟΝΗΟΜΕΡΟΝΑΓΟΚ
RΙΝΑΣΘΑΙΧΑͰΚΙΔΕΥΣΙΝΗΟΤΙΝΥΜΜΕΝΑΘΕ
ΝΑΙΟΙΣΔΟΚΕΙΕΑΝΚΑΤΑΤΑΕΦΣΕΦΙΣΜΕΝΑΗ
ΟΤ/ΝΔΕΔΟΚΕΙΒΟͰΕΥΣΑΜΕΝΟΙΓΟΕΣΟΣΙΤΕ
ΝΔΙΑͰͰΑ.ΕΝΚΑΘΟΤΙΑΝΔΟΚΕΙΕΓΙΤΕΛΕΙΟ
ΝΕΝΑΙΑΘΕΝΑΙΟΙΣΚΑΙΧΑͰΚΙΔΕΥΣΙΝΤΟΣΔ
ΕΧΣΕΝΟΣΤΟΣΕΝΧΑͰΚΙΔΙΗΟΣΟΙΟΙΚΟΝΤΕΣ
ΜΕΤΕͰΟΣΙΝΑΘΕΝΑΖΕΚΑΙΕΙΤΟΙΔΕΔΟΤΑΙΗ

ΥΠΟΤΟΔΕΜΟΤΟΑΘΕΝΑΙΟΝΑΤΕLΕΙΑΤΟΣΔΕΑ
LLΟΣΤΕLΕΝΕΣΧΑLΚΙΔΑΚΑΘΑΠΕΡΗΟΙΑLLΟ
ΙΧΑLΚΙΔΕΕΣΤΟΔΕΦΣΕΦΙΣΜΑΤΟΔΕΚΑΙΤΟΝ
ΗΟΡΚΟΝΑΝΑΛΡΑΦΣΑΙΑΘΕΝΕΣΙΜΕΝΤΟΝΑΡΑ
ΜΜ.ΤΕΑΤΕΣΒΟLΕΣΕΣΤΕLΕΙLΙΟΙΝΕΙΚΑΙΚ
ΑΤΑΘΕΝΑΙΕΣΠΟΛΙΝΤΕLΕΣΙΤΟΙΣΧΑLΚΙΔΕ
ΟΝΕΝΔΕΧΑLΚΙΔΙΕΝΤΟΙΗΙΕΡΟΙΤΟΔΙΟΣΤΟ
ΟLΥΜΠΙΟΗΕΒΟLΕΧΑLΚΙΔΕΟΝΑΝΑΛΡΑΦΣΑΣ
ΑΚΑΤΑΘΕΤΟΤΑΥΤΑΜΕΝΦΣΕΦΙΣΑΣΘΑΙΧΑLΙ
ΙΔΕΥΣΙΝ ΤΑΔΕΗΙΕΡΑΤΑΕΚΤΟΝΧΡΕΣΜ
ΟΝΗΥΠΕΡΕΥΒΟΙΑΣΘΥΣΑΙΟΣΤΑΧΙΣΤΑΜΕΤ/
ΗΙΕΡΟΚLΕΟΣΤΡΕΣΑΝΔΡΑΣΗΟΣΑΝΕLΕΤΑΙΙ
ΕΒΟLΕΣΦΟΝΑΥΤΟΝΗΟΠΟΣΔΑΝΤΑΧΙΣΤΑΤΥΘ
ΕΙΗΟΙΣΤΡΑΤΕΛΟΙΣΥΝΕΠΙΜΕLΟΣΘΟΝΚΑΙΤ
ΟΑΡΛΥΡΙΟΝΕΣΤΑΥΤΑ.ΑΡΕΧΟΝΤΟΝ
ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟ,ΕΙΠΕΤ\ΜΕΝΑLLΑΚΑΘΑΠΕΡΑ
ΝΤΙΚLΕΣΤΑΣ.ΕΕΥΘΥΝΑΣΧΑLΚΙΔΕΥ.ΙΚΑΤ
ΑΣΦΟΝΑΥΤΟΝΕΝΑΙΕΝΧΑLΚΙΔΙΚΑΘΑΠΕΡΑΘ
ΕΝΕΣΙΝΑΘΕΝΑΙΟΙΣΠLΕΝΦΥΛΕΣΚΑΙΘΑΝΑΤ
ΟΚΑΙΑΤΙΜΙΑΣΠΕΡΙΔΕΤΟΥΤΟΝΕΦΕΣΙΝΕΝΑ
ΙΑΘΕΝΑΞΕΕΣΤΕΝΕLΙΑΙΑΝΤΕΝΤΟΝΘΕΣΜΟΘ
ΕΤΟΝΚΑΤΑΤΟΦΣΕΦΙΣΜΑΤΟΔΕΜΟΠΕΡΙΔΕΦΥ
LΑΚΕΣΕΥΒΟΙΑΣΤΟΣΣΤΡΑΤΗΛΟΣΕΠΙΜΕLΕΣ
ΘΑΙΗΟΣΑΝΔΥΝΟΝΤΑΙΑΡΙΣΤΑΗΟΠΟΣΑΝΕΧΕ
ΙΗΟΣΒΕLΤΙΣΤΑΑΘΕΝΑΙΟΙΣ

Η Ο Ρ Κ Ο Σ

(vacat)

Var. lect. Vs. 2 Δρακοντίδης et εἶπεν || vs. 3 τὸν ὅρκον || vs. 9 ἀκρίτο || vs. 20 στρατηγοί || vs. 22 δήμο || vs. 34 χρήματα || vs. 37 Χαλκίδα || vs. 51 διαλλαγήν || vs. 58—59 γραμματεία || vs. 70 Ἀρχέστρατος || vs. 70—71 Ἀντικλῆς || vs. 71 τὰς δέ et Χαλκιδεῦσι Kumanudes.

Lapicida litterae caninae formas R et P plane novo exemplo promiscue habuit, semel vs. 77 H littera pro vocali usus est. Idem litteras aliquot praeterea male incidit pluribusque locis, quos infra notabimus, in transscribendo exemplo, quod propositum erat, insigni neglegentia versatus est. Bis vs. 25. 26 longiores formas dativi pluralivi decl. II usurpavit (Ἀθηναίοισι), reliquis locis brevioribus eisque recentioribus uti maluit. Littera L paullo scribitur inclinatior.

Acta haec esse circa annum Ol. 83, 4 haud ita multo post quam civitates insulae Euboeae, quae rebellaverant, Periclis opera perdomitae erant et in fidem receptae, perspexit editor Graecus.

Praescripta vs. 1—2. Ἔδοξεν τῇ[ι β]ουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Ἀντιοχὶς ἐ[πρυτ]|άνευε, Δρακ[ον]τίδης ἐπεστάτει.

In his non tam archontis quam scribae nomen omissum offensioni est. Suspicari igitur licet cum Kumanude, alterum illud decretum prius factum, cuius vs. 76 mentio inicitur, in alia tabula seorsum exaratum nostraeque a sinistra adpositum olim fuisse; quod decretum quum eadem Antiochidis prytania sed alio die factum esset scribaeque nomen haberet praescriptum, non erat, cur in alterius decreti posterioris praescriptis id nomen repeteretur necessario, erat, cur epistatae nomen diserte commemoraretur, quo dies scilicet significaretur a prioris decreti die diversus.

Decreta auctore Diogneto vs. 2—39. Διόγνητος εἶπε· | κατὰ τάδε [τ]ὸν ὅρκον ὀμόσαι Ἀθηναίων τὴν βουλὴν καὶ τοὺς δικαστάς· οὐκ ἐξελῶ Χα|λκιδέας ἐχ Χαλκίδος οὐδὲ τὴν πόλιν ἀνά|στατον ποήσω, οὐδὲ ἰδιώτην οὐδένα ἀτιμ|ώσω οὐδὲ φυγῇ ζημιώσω οὐδὲ ξυλλήψο|μαι οὐδὲ ἀποκτενῶ οὐδὲ χρήματα ἀφαιρή|σομαι ἀκ[ρ]ίτου οὐδενὸς ἄνευ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθ|ηναίων, οὐδ' ἐπιψηφιῶ κατὰ ἀπροσκλήτου | οὔτε κατὰ τοῦ κοινοῦ οὔτε κατὰ ἰδιώτου οὐδ|ὲ ἑνός, καὶ πρεσβείαν ἐλθοῦσαν προσάξω | πρὸς βουλὴν καὶ δῆμον δέκα ἡμερῶν, ὅταν | πρυτανεύω, κατὰ τὸ δυνατόν. ταῦτα δὲ ἐμπ|[ε]δώσω Χαλκιδεῦσιν πειθομένοις τῷ δή|[μ]ῳ τῷ Ἀθηναίων. ὁρκῶσαι (δ)ὲ πρεσβείαν|[ν] ἐλθοῦσαν ἐχ Χαλκίδος μετὰ τῶν ὁρκωτῶ|ν Ἀθηναίους καὶ ἀπογράψαι τοὺς ὀμόσαντ|ας. ὅπως δ' ἂν [ὀ]μόσωσιν ἅπαντες, ἐπιμελ|όσθων οἱ στ[ρ]ατηγοί. — | κατὰ τάδε Χαλκιδέας ὀμόσαι· οὐκ ἀπο[σ]τή|σομαι ἀπὸ τοῦ [δ]ήμου τοῦ Ἀθηναίων οὔτε τέ[χ]ν|ῃ οὔτε μηχανῇ οὐδεμιᾷ οὐδ' ἔπει οὐδὲ ἔργῳ, οὐδὲ τῷ ἀφισταμένῳ πείσομαι, κ|αὶ ἐὰν ἀφιστῇ τις, κατερῶ Ἀθηναίοισι, κ|αὶ τὸν φόρον ὑποτελῶ Ἀθηναίοισιν ὃν | ἂν πείθω Ἀθηναίους, καὶ ξύμμαχος ἔσομα|ι οἷος ἂν δύνωμαι ἄριστος καὶ δικαιότ|ατος, καὶ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων βοηθήσ|ω καὶ ἀμυνῶ, ἐάν τις ἀδικῇ τὸν δῆμον τὸν | Ἀθηναίων, καὶ πείσομαι τῷ δήμῳ τῷ Ἀθ|ηναίων. ὀμόσαι δὲ Χαλκιδέων τοὺς ἡβῶντ|ας ἅπαντας. ὃς δ' ἂν μὴ ὀμόσῃ, ἄτιμον αὐτ|ὸν εἶναι καὶ τὰ χρήμ(α)τα αὐτοῦ δημόσια, καὶ | τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου τὸ ἐπιδέκατον ἱερὸ|[ν] ἔστω τῶν χρημάτων. ὁρκῶσαι δὲ πρεσβε|ίαν Ἀθηναίων ἐλθοῦσαν ἐς Χαλκίδ(α) μετὰ τ|ῶν ὁρκωτῶν τῶν ἐν Χαλκίδι καὶ ἀπογράψ|αι τοὺς ὀμόσαντας Χαλκιδέων.

Formulam iurisiurandi Chalcidensibus impositam non diversam esse ab ea, cuius fragmentum exstat C. I. A. II 92, sagaciter perspexit Foucart; quod quidem fragmentum ad Antissaeos pertinere et ad res anno Ol. 96, 4 vel 97, 1 gestas referendum esse ille statuit, ego cur finito bello Peloponnesiaco recentius esse existimandum sit necessario, caussam subesse puto prorsus nullam. Imo si quis dicat ad Selymbrianos potius pertinere et coniungendum esse cum fragmentis tituli 61 *a*, quem infra exhibebimus, me non magnopere habebit refragantem.

Decreta auctore Anticle vs. 40—69. Ἀντικλῆς εἶπε· ἀγαθῇ τύχῃ τῇ Ἀθηναί|ων, ποιεῖσθαι τὸν ὅρκον Ἀθηναίους καὶ Χαλ|κιδέας καθάπερ Ἐρετριεῦσι ἐψηφίσατ|ο ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων. ὅπως δ' ἂν τάχιστ|α γίγνηται, ἐπιμελόσθων οἱ στρατηγοί. | οἵτινες δὲ ἐξορκώσουσι ἀφικόμενοι ἐ|ς Χαλκίδα ἑλέσθαι τὸν δῆμον πέντε ἄνδρ|ας αὐτίκα μάλα. περὶ δὲ τῶν ὁμήρων ἀποκ|ρίνασθαι Χαλκιδεῦσιν, ὅτι νῦν μὲν Ἀθη|ναίοις δοκεῖ ἐᾶν κατὰ τὰ ἐψηφισμένα, |ὅταν δὲ δοκῇ, βουλευσάμενοι ποήσουσι τὴ|ν διαλλα[γ]ὴν καθότι ἂν δοκῇ ἐπιτή(δ)ειο|ν εἶναι Ἀθηναίοις καὶ Χαλκιδεῦσιν. τοὺς δ|ὲ ξένους τοὺς ἐν Χαλκίδι, ὅσοι οἰκοῦντες | μὴ τελοῦσιν Ἀθήναζε καὶ εἴ τῳ δέδοται

']υπὸ τοῦ δέμου τοῦ 'Αθηναίων ἀτέλεια, τοὺς δὲ ἄ]λλους τελεῖν ἐς Χαλκίδα καθάπερ οἱ ἄλλο[ι Χαλκιδέες. τὸ δὲ ψήφισμα τόδε καὶ τὸν | ὅρκον ἀναγράψαι 'Αθήνησι μὲν τὸν γραμμ[α]τέα τῆς βουλῆς ἐστήλῃ λιθίνῃ καὶ κ[αταθεῖναι ἐς πόλιν τέλεσι τοῖς Χαλκιδέ[ων· ἐν δὲ Χαλκίδι ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς τοῦ | 'Ολυμπίου ἡ βουλὴ (ἡ) Χαλκιδέων ἀναγράψασ[α καταθέτω. ταῦτα μὲν ψηφίσασθαι Χαλκ[ιδεῦσιν. — τὰ δὲ ἱερὰ τὰ ἐκ τῶν χρησμ[ῶν ὑπὲρ Εὐβοίας θῦσαι ὡς τάχιστα μετὰ | 'Ιεροκλέους τρεῖς ἄνδρας οὓς ἂν ἕληται ']η βουλὴ σφῶν αὐτῶν. ὅπως δ' ἂν τάχιστα τυθ[ῇ, οἱ στρατηγοὶ συνεπιμελόσθων καὶ τ[ὸ ἀργύριον ἐς ταῦτα [π]αρεχόντων.

Qui haec suasit Anticlem non diversum esse ab eo, quem praetorem fuisse bello Samio memorat Thucydides (I 117), probabiliter coniecit Kumanudes. Vs. 41 ex infinitivo praesentis adhibito certo concluditur in decreto de Eretriensibus facto praeceptum fuisse, ut iusiurandum datum statutis temporibus repeteretur: quod praeceptum ut item pertineat ad iusiurandum a Chalcidensibus dandum et accipiendum disertis verbis statuitur, quum priore decreto semel tantum in verba foederis iurare Chalcidenses et Athenienses iussi sint. Vs. 45 seq. quae leguntur intellectum quidem habent facilem et expeditum, at verba ita collocata, ut solito contortior evaserit oratio. Nimirum id egisse videtur is qui haec composuit, ut ἐξορκωτῶν nomen et notio in principio enuntiati collocata eminerent; absque hoc enim sic potius verba ordinanda erant: ἑλέσθαι δὲ τὸν δῆμον αὐτίκα μάλα πέντε ἄνδρας, οἵτινες ἀφικόμενοι ἐς Χαλκίδα ἐξορκώσουσι. Vs. 52 seqq. persuasum est, sive lapicidae sive eius, qui exemplum scripsit lapicidae proponendum, neglegentia vehementer turbatos esse, quum nulla omnino sit horum verborum aut structura aut sententia perspicua. Sic autem scriptum fuisse in exemplo, quod prytanibus reddiderat ipse Anticles, conicio: τοὺς δὲ ξένους τοὺς ἐν Χαλκίδι οἰκοῦντας, ὅσοι μὲν τελοῦσιν 'Αθήναζε καὶ εἴ τῳ δέδοται ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ 'Αθηναίων ἀτέλεια, [ἀτελεῖς εἶναι], τοὺς δὲ ἄλλους cett. Patet enim vetari Chalcidenses munia exigere ab agricolis Atticis, quippe qui aut civium Atticorum muneribus perfungantur aut immunitatis beneficio a populo Atheniensium donati sint. Vs. 66 de Hierocle vate Atheniensi eodemque Orita cf. Aristophanis Pacis vs. 1044 seqq. cum scholiis.

Addenda quae Anticlis rogationi suasit Archestratus, vs. 70—79. 'Αρχέστρατο[ς] εἶπε· τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ ('Α)[ντικλῆς· τὰς [δ]ὲ εὐθύνας Χαλκιδεῦ[σ]ι κατ[ὰ σφῶν αὐτῶν εἶναι ἐν Χαλκίδι καθάπερ 'Αθ[ήνησιν 'Αθηναίοις, πλὴν φυγῆς καὶ θανάτ[ου καὶ ἀτιμίας. περὶ δὲ τούτων ἔφεσιν εἶναι[ι 'Αθήναζε ἐς τὴν ἡλιαίαν τὴν τῶν θεσμοθ[ετῶν κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου. περὶ δὲ φυ[λακῆς Εὐβοίας τοὺς στρατηγοὺς ἐπιμέλεσ[θαι ὡς ἂν δύνωνται ἄριστα, ὅπως ἂν ἔχῃ[ι ὡς βέλτιστα 'Αθηναίοις.

Archestratus idem videtur esse atque is, qui sub initia belli Peloponnesiaci classi praefuit cum aliis praetoribus Corcyram missae, Lycomedis filius, cf. Thucydides I 57.

Denique quod in vacua lapidis parte his subicitur grandioribus litteris exaratum vocabulum ὅρκος, iurisiurandi id formulae loco est, quae una cum decreto lapidi ut incideretur supra vs. 57 seq. praeceptum est. Cuius formulae quum ipsa verba omnia in Diogneti rogatione iam perscripta essent, scriba ea iterare hoc loco noluit, titulum posuisse satis habuit.

P. 12 n. 28. 29. Lapis nunc in museo Britannico conditus est, unde exscriptum denuo edidit Hicksius in Monum. epigr. musei Britann. I p. 10. 11 n. IV. Lateris *A* (28) versus integri sunt a sinistra 11 et 22, singulis litteris truncati reliqui, lateris *B* (29) margo dexter exstat a vs. 5 usque ad 7. Discrepat Hicksii apographum ab exemplo supra proposito in his:

A vs. 1 ·/ ᴗ ʌ H O E I || vs. 2 extr. T A Σ || vs. 3 E Π I I Σ L || vs. 4 extr. T O I ⁻ M E || vs. 5 extr. T E Σ I ^ I K E || vs. 7 R pro R || vs. 8 in. Σ T I A et mox R pro R || vs. 9 M E Π A R. ⁻ E Σ B O Ⱶ E Σ E Y P || vs. 10 in. A Σ E · et mox A Y N O N T A M E || vs. 11 in. E H I Π || vs. 12 C omittitur ib. extr. Ⱶ O M E || vs. 13 A I A Σ . . . ⱶ A M B A N E T O T || vs. 14 extr. T E I || vs. 15 E P I O N H ᴗ T A M Π E R T A Σ / || vs. 17 in. H O I extr. Λ R A Φ E || vs. 18 extr. P pro R || vs. 19 in. Ⱶ K I Δ O Σ et mox R pro R || vs. 21 med. Π O R O M E || vs. 22 E T I Σ E K X A Ⱶ . I Δ O Σ E Σ H F || vs. 23 extr. Ⱶ O ⌣ || vs. 24 extr. Σ omittitur || vs. 25 in. E Y E T A I || vs. 26 Λ pro ^ || vs. 27 M M E N / omissis reliquis.

B vs. 1 E Ⱶ I . O H E / || vs. 3 in. O et mox Λ pro ^ || vs. 4 in. N T O I || vs. 5 in. O || vs. 6 extr. N || vs. 7 in. ᴾ A Θ cett. || vs. 9 med. E X Σ E K E I extr. Δ E T I || vs. 10 in. H O H A Ⱶ O Σ . E Σ T I A I A Σ || vs. 11 A N Δ P A Σ et in fine O I K O N T O N E || vs. 12 extr. E N H E Σ T || vs. 13 med. I A I A I || vs. 14 extr. T P || vs. 15 Δ E T O Σ A Y T O Σ K A I E N Δ I O || vs. 17 Ⱶ O Π I O I . . . E N E Ⱶ Ⱶ O Π I A I A I || vs. 18 extr. Δ O || vs. 19 in. A I A I et in fine T O N || vs. 20 extr. A N T O I ∠ || vs. 21 in. E K T O N et in fine T O N F || vs. 22 extr. T ^ || vs. 23 T A Δ E H Y Π E P Δ Γ || vs. 24 O Ⱶ E I . . X O.

Hinc nonnulla eorum, quae supra proposita sunt, et legi et suppleri poterunt rectius. Veluti *A* vs. 3 extr. ἐπὶ ἴση[ι καὶ ὁμοίῃ] legere licet cum Hicksio, vs. 25 cum eodem [περ]ιούητοι, τελείτω [τ]ό-- et vs. 10 med. [ἐλ]αύνοντα. Patet praeterea vs. 11 in. ἢ ἵπποις, vs. 13 in. [ἐξ 'Εστι]αίας, vs. 17 οἱ 'Αθήνησι γραφε-- rescribendum esse. Item in lateris *B* vs. 4 legendum [ἐ]ν τῷ cett., vs. 7 [καθάπε]ρ 'Αθήνησι αἱ cett., vs. 9 extr. ἐὰν δέ τι--, vs. 10 ὁ ἀλοὺς 'Εστιαιᾶς ἕως πρ--, vs. 19 in. --αίῳ, vs. 20 extr. καθότι ἂν τῷ δ[ήμῳ δοκῇ?], vs. 22—23 [δικάζ]ειν δὲ τούτους τὰ [μέχρι δέκα δραχμῶν ---], τὰ δὲ ὑπὲρ δέ[κα δραχμὰς --. Vs. 24 quid scriptum fuerit non liquet.

P. 14. 15 n. 32. Litteris minusculis transscripta haec edidit Froehner *Musée impérial du Louvre. Les inscriptions Grecques* 1865 p. 98 seqq. n. 47 *A B*, in his discrepans ab exemplo supra proposito:

A vs. 22 δεκα cum Fourmonto || *B* vs. 2 extr. ..]χρας καὶ τὰ π[άντα] || vs. 3 in. ἐπεὶ παντελῶς || extr. τὰ] ὀφελόμενα [νῦν] ἀπ[εδόθε τοῖ θεοῖ] || vs. 4 extr. .]δοφενα τε̃ς Παλλά[δος ... || vs. 5 [... καθεστ]ταμενα καὶ ἐπι[σκευασ]θ[έ]σεται διὰ π.... || vs. 6 ..... hέκαστα hε δὲ [.....]ται καὶ ἐπισκευα[σθέσεται ...] || vs. 7 [.... τὸν ἐ]πιστατο̃ν το̃ν πλ[.....] ἄλλος ταμίαις δε.... || vs. 8 .....λα το̃ν ἀρχιτεκ[τόνον ἀ]λλ' οἵσπερ το̃ν κεδ.... || vs. 9 ....λε χρέματα το[ν .....]ατον hόπος ἄριστ[α... || vs. 10 in. [... καταστ]έσεται hε αλλ.... || vs. 11 [... τοῖς δ]ὲ ἄλλοις χρέμασ[ιν παρ]ὰ τε̃ς 'Αθεναίας το[ῖς cett. || vs. 15 extr. ὁ δε̃μος ἐάνπερ hε.....

Ceterum *A* vs. 17 non iam est cur in forma quae est συνεπιμελόσθων offendatur, quippe quam paene unam legitimam fuisse hac aetate plurima exemplorum copia comprobatum sit, quae quum primum haec edebantur praesto erant nulla.

Praeterea decretum hoc, quod anno Ol. 86, 2 factum esse ego contenderam, ad annum Ol. 84, 2 reiciendum esse demonstrare conatus est Loeschke *De titulis aliquot Atticis quaestiones historicae* 1876 p. 1—11; cuius sententia cur mihi non probetur pluribus expositum est in Commentariis acad. Berolinensis 1876 class. phil. hist. 2 p. 21 seqq.

P. 16 n. 33. Cf. Monum. epigr. mus. Britt. I p. 14 n. V. Lapis a partibus superiore et dextra integer est, a reliquis fractus. Exemplum Hicksii hoc est:

```
  ) Ι Τ Ε Ν Χ Σ Υ Μ Μ Α Χ Ι Α Ν
  Ο Ν Κ L Ε Α Ν Δ Ρ Ο Σ Χ Σ Ε Ν
  Γ Ι Ν Ο Σ Ι L Ε Ν Ο Σ Φ Ο Κ Ο
  Σ Ε Υ Δ Ο Σ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Κ
  Δ Ε Σ Γ Ρ Ο Τ Ο Σ Ε Λ Ρ Α Μ Μ
  L Ε Ι Κ Α Ι Τ Ο Ι Δ Ε Μ Ο Ι Α
  Α Ρ Ι Α Σ Ε Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ
Ε Κ Α L L Ι       (vacat)
  Α Ι Α Θ Ε Ν Α Ι Ο Ι Σ Κ Α Ι
Η Ο Μ Ο Σ Α Ν Τ Ο Ν Α Θ Ε Ν Α
< Τ Α Κ Α Ι Α Δ Ο L Α Κ Α Ι Η
  Δ Ι Ο Ν Ρ Ε Α Ι Ν Ο Ι Σ Κ Α
\ Α Χ Ο Ι Ε Σ Ο Μ Ε Θ Α Γ Ι Σ
\ Υ Ρ Ο Ι Κ Α Ι Α Β L Α Β Ε Σ
  Ο Φ Ε L Ε Σ Ο Μ Ε Ν Γ
```

Iam collato decreto recens reperto, quod proxime subiecimus quodque eodem quo nostrum die factum esse adparet, certiore ratione haec licebit in integrum restituere. Versus fuerunt 1—8 litterarum tricenarum quaternarum, 9—15 singulis litteris breviores.

[Θεοί. Πρέσβεις ἐκ Ῥηγίου, ']οὶ τὴν ξυμμαχίαν | [ἐποήσαντο καὶ τὸν ὅρκ]ον· Κλέανδρος Ξεν|[--, ὁ δεῖνα --]τίνου, Σιληνὸς Φώκου, | [ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος. Ἐπὶ Ἀφ]σεύδους ἄρχοντος κ|[αὶ τῆς βουλῆς, ᾗ Κριτιά]δης πρῶτος ἐγραμμ|[άτευε. (vacabat duarum litterarum spatium) ἔδοξεν τῇ βου]λῇ καὶ τῷ δήμῳ. Ἀ|[καμαντὶς ἐπρυτάνευε, Χ]αρίας ἐγραμμάτευ|[ε, Τιμόξενος ἐπεστάτ]ει. Καλλί (spatium vacuum) |[ας εἶπε· ξυμμαχίαν εἶν]αι Ἀθηναίοις καὶ | [Ῥηγίνοις. τὸν δὲ ὅρκο](ν) ὀμοσάντων Ἀθηνα|[ῖοι κατὰ τάδε· ἔσται πι]στὰ καὶ ἄδολα καὶ ἁ|[πλᾶ ἅπαντα τὰ ἀπ' Ἀθην](α)ίων Ῥηγίνοις κα|[ὶ .... καὶ ξύμ]μαχοι ἐσόμεθα πισ|[τοὶ καὶ δίκαιοι καὶ ἰσ]χυροὶ καὶ ἀβλαβεῖς | [................. καὶ] ὠφελήσομεν ---.

---

33 a Tabula marmoris Pentelici ab inferiore parte fracta. Reperta est ad radices arcis meridionales inter theatra Herodis et Bacchi. Exscripsit Koehler. Litteris minusculis expressit Kumanudes Athenaei V p. 422 seq., ad ectypi chartacei fidem edidit Foucart in *Revue archéologique* 1877 I p. 384 seqq.

```
/// /// Ο Ι Γ Ρ Ε Σ Β Ε Σ Ε Λ L Ε Ο Ν ///
Ι Ν Ο Ν Η Ο Ι Τ Ε Λ Χ Σ Υ Μ Μ Α Χ Ι
Α Ν Ε Γ Ο Ε Σ Α Ν Τ Ο Κ Α Ι Τ Ο Ν Η
Ο Ρ Κ Ο Ν Τ Ι Μ Ε Ν Ο Ρ Α Λ Α Θ Ο Κ
L Ε Ο Σ Σ Ο Σ Ι Σ Α L Α Υ Κ Ι Ο Λ Ε
L Ο Ν Ε Χ Σ Ε Κ Ε Σ Τ Ο Λ Ρ Α Μ Μ Α
Τ Ε Υ Σ Θ Ε Ο Τ Ι Μ Ο Σ Τ Α Υ Ρ Ι Σ
Κ Ο Ε Γ Α Φ Σ Ε Υ Δ Ο Σ Α Ρ Χ Ο Ν Τ
Ο Σ Κ Α Ι Τ Ε Σ Β Ο L Ε Σ Η Ε Ι Κ Ρ
Ι Τ Ι Α Δ Ε Σ Ε Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε
Ε Δ Ο Χ Σ Ε Ν Τ Ε Ι Β Ο L Ε Ι Κ Α Ι
Τ Ο Ι Δ Ε Μ Ο Ι Α Κ Α Μ Α Ν Τ Ι Σ Ε
Γ Ρ Υ Τ Α Ν Ε Υ Ε Χ Α Ρ Ι Α Σ Ε Λ Ρ
Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε Τ Ι Μ Ο Χ Σ Ε Ν Ο Σ
Ε Γ Ε Σ Τ Α Τ Ε Κ Α L L Ι Α Σ Ε
Ι Γ Ε Τ Ε Μ Μ Ε Ν   Χ Σ Υ Μ Μ Α Χ Ι Α
Ν Ε Ι Ν Α Ι Α Θ Ε   Ν Α Ι Ο Ι Σ Κ Α Ι
L Ε Ο Ν Τ Ι Ν Ο Ι Σ   Κ Α Ι Τ Ο Ν Ο ///
Υ Ο · Λ Ο Ν Α Ι   Κ Α Ι Δ Ε Χ Σ Α
          Λ Ι Δ Ε Α Θ Ε Ν /
              Ο Ι Ε Σ
```

Var. lect. Vs. 1 principes duas litteras erasas esse notant Kumanudes et Koehler || in. ΟΙ:Γ cett. Foucart || vs. 1—2 Λεοντ|ίνων Kumanudes, LΕΟΝΤ|ΙΝΟΝ Foucart || vs. 16 τὴμ μὲν συμμαχίαν || vs. 19—20 κον δοῦναι καὶ δέχσα(σ|θαι· κατὰ τάδε Ἀθεναίο-|ι) || vs. 21 nihil praeter ες Kumanudes, ΙΕΣ Foucart.

[Θε]οί. Πρέσβεις ἐγ Λεον[τ]|ίνων, οἳ τὴγ ξυμμαχί|αν ἐποήσαντο καὶ τὸν |ὅρκον· Τιμήνωρ Ἀγαθοκ|λέους, Σῶσις Γλαυκίου, Γέ|λων Ἐξηκέστου, γραμμα|τεὺς Θεότιμος Ταυρίσ|κου. Ἐπ' Ἀψεύδους ἄρχοντ|ος καὶ τῆς βουλῆς, ᾗ Κρ|ιτιάδης (πρῶτος) ἐγραμμάτευε, | ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ | τῷ δήμῳ. Ἀκαμαντὶς ἐ|πρυτάνευε, Χαρίας ἐγρ|αμμάτευε, Τιμόξενος | ἐπεστάτει. Καλλίας ε (sp. v.) [ἶπε· τὴμ μὲν ξυμμαχία|ν εἶναι Ἀθηναίοις καὶ | Λεοντίνοις καὶ τὸν ὅ[ρ]|κον δοῦναι καὶ δέξα[σ|θαι. ὀμόσ]αι δὲ Ἀθηνα[ί]ους τάδε· ξύμ|μαχ]οι ἐσ[όμ|εθα ---.

P. 17 n. 37. Conferantur quae infra de fragmento 543 moniturus sum. Frg. z'' vs. 15 Νῆσο[ς] intellegenda est insula cum civitate in freto Lesbum inter et Mysiae oram sita, quae nunc temporis Moschonisi vel Nisi vocatur; qua de re scite exposuit Georgius Earinos in Μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς. Smyrnae 1876. p. 110 seqq.

P. 24 n. 38. Fragmentum ε denuo edidit Hicksius in Monum. epigr. musei Britann. I p. 15 n. VI, lapidem non solum a sinistra, sed etiam ab inferiore parte integrum esse testatus (*the stone is entire on the left, and at the bottom*). Quae quum ita sint, prava me adparet coniectura ductum hoc fragmentum cum reliquis copulasse. Eximatur igitur et post tit. 38 reponatur. Simul Hicksii exemplum, utpote quod reliquis sit adcuratius confectum et maiore fide dignum, facere non potuimus, quin repetendum hoc loco curaremus.

38 a

```
  Β Ο L Ε Ν Τ Ε Ν Σ .
  Ο Σ Ο Ι Δ Ε Τ Ο Ν Α Γ /
| Α Λ Ε Λ Ρ Α Φ Α Τ Α Ι Ο Φ L
| Ι Δ Ε Ι Χ Σ Α Ι Τ Ο Ι Δ Ε Μ
| Ε Τ Ι Σ Τ Ο Μ Γ Ο L Ε Ο Ν Α
| Ο Σ Ε Ο Σ Φ Α Σ Κ Ο Σ Α Α Γ
| Θ Α Ι Τ Ο Κ Ο Ι Ν Ο Ν Τ Ε Σ
| Α Σ Τ Α Σ Γ Ο L Ε Σ Κ Α Ι Τ
| Θ Α Ι Δ Ε Μ Ε Ε Χ Σ Ε Ν Α Ι
| Τ Ο Σ Ο Φ Ε L Ε Τ Ο Η Ο Λ Ρ
| Τ Ε Ν Δ Ε Λ Ρ Α Φ Ε Ν Ε Ν Α
| L Ι Ο Ν Ι Ε Α Ν Δ Ε Τ Ι Σ Α
| Κ L Ε Σ Ε Σ Η Ε Β Ο L Ε Β Ο
| Ε Σ Α Λ Ο Ν Τ Ο Ν Δ Ε Η Ο Ι
| Ν Α Ι Ο Ι Σ Τ Ο Μ Φ Ο Ρ Ο Ν
| Κ Α Τ Ε Σ Μ Ε Ν Τ Σ Ε Ο Σ L
| Φ Ο Ρ Ο Κ Α Ι Τ Ο Γ Ε Ρ Υ Σ
| . Ο Β Ο L Ε Υ Σ Α Σ Α Ν Ε Χ
| Γ Ε Ρ Ι Τ Ε Ι Η Τ Σ Τ Ε Ρ Α
| Ε Σ Η Α Ι Ρ Ε Σ Ε Ο Σ Χ Ρ Ε
```

Iam quum versuum litterae quot numero fuerint in dubio relictum sit, nihil equidem spoponderim praeter haec: vs. 1 [τὴν] βουλὴν τὴν εσ --, vs. 2 [']όσοι δὲ τῶν ἀπα --, vs. 3 [ἀν]αγεγράφαται ὀφεί[λοντες --, vs. 4 [ἐπ]ιδεῖξαι τῷ δή[μῳ], vs. 5—6 [ἐὰν δ]έ τις τῶμ πόλεων ἀ[μφισβητῇ περὶ -- ἀπεδ]έσεως, φάσκουσα ἀπ[οδεδωκέναι, vs. 7 -- σ]θαι τὸ κοινὸν τῆς, vs. 8 -- ἀπάσ]ας τὰς πόλεις καὶ τ --, vs. 9 -- σ]θαι δὲ μὴ ἐξεῖναι, vs. 10 -- τους ὀφειλέτω ὁ γρ[αψάμενος --, vs. 11—12 τὴν δὲ γραφὴν εἶνα[ι ---- τῷ Γαμη]λιῶνι. ἐὰν δέ τις ἀ --, vs. 13 κλήσεις, ἡ βουλὴ βου[λευέτω --, vs. 14 ἐσαγόντων δὲ οἱ --, vs. 15 [Ἀθη]ναίοις τὸμ φόρον, vs. 16 -- κα τῆς μηνύσεως ἐ --, vs. 17 -- φόρου καὶ τοῦ περυσ[ι --, vs. 18 [τὴν βουλὴν πρ]οβουλεύσασαν ἐχ[σενεγκεῖν --, vs. 19 πέρι, τῇ ὑστερ[αίᾳ --, vs. 20 [τ]ῆς αἱρέσεως χρη[ματί --.

P. 25. n. 40. Cf. Schoene Griechische Reliefs 1872 p. 24 seq. tab. VIII 50.

P. 27 n. 42. Fragmentum *d* num recte ad hanc tabulam rettulerim, dubitat Koehlerus litteraturae indicio fretus. Eiusdem fragmenti vs. 5 [Παυσ]ανίας Μαχήτου supplet Droysenus in 'Geschichte Alexander's des Grossen' I² (1877) p. 87 not. 1, non diversum hominem esse coniciens ab eo, quem memorat Thucydides I, 61.

P. 28 n. 45. Cf. quae exposuit Koehler in Mittheilungen des deutschen archaeologischen Instituts zu Athen I p. 171 seq.

P. 28 post n. 46 adde:

46 *a* Frustum marmoris Pentelici a tribus partibus mutilum, erutum ad clivum arcis meridionalem. Exscripsit Koehler. Minusculis litteris expressit Kumanudes Athenaei VI p. 129.

/ E
Ν Ε Ι Σ
_ Υ Ε ᛚ Υ
\ Ο Ρ Ι Ν Θ
Ε Σ Τ Ι Ν Π
\ Ι Α Λ Λ Α Θ Ο
ㄴ Ν Α Θ Ε Ν Α Ι
\ Ι Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ι
Θ Ε Ν Α Ι Ο Σ Κ Α
Ν − ∩

Var. lect. Vs. 10 . . . ν πο . . . . . Kumanudes.

Versus fuerunt inde ab altero litterarum tricenarum binarum. Decretum hoc factum esse conicias anno Ol. 89, 4 ineunte, quo tempore Corinthiorum legati una cum Boeotis venerant Athenas. Quid responsum sit Corinthiis, e laceris verborum reliquiis perspici nequit; conferantur quae tradit Thucydides de hac legatione verba faciens 5, 32: Βοιωτοὶ δὲ δεομένων τῶν Κορινθίων -- ἐλθόντες - Ἀθήναζε μετὰ Κορινθίων οὐχ εὕροντο τὰς δεχημέρους σπονδάς, ἀλλ' ἀπεκρίναντο οἱ Ἀθηναῖοι Κορινθίοις εἶναι σπονδάς, εἴπερ Λακεδαιμονίων εἰσὶ ξύμμαχοι. Βοιωτοὶ μὲν οὖν οὐδὲν μᾶλλον ἀπεῖπον τὰς δεχημέρους, ἀξιούντων καὶ αἰτιωμένων Κορινθίων ξυνθέσθαι σφίσιν· Κορινθίοις δὲ ἀνακωχὴ ἄσπονδος ἦν πρὸς Ἀθηναίους.

Vs. 1 [Ὁ δεῖνα ἐγραμμάτε]υε. Vs. 2—4 [Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Οἰ]νηὶς | [ἐπρυτάνευε, ... ἐγραμμάτ]ευε, Λυ|[- - - - ἐπεστάτει. ὁ δεῖνα εἶπε·] Κορινθ|[ί- -. Vs. 5 ἐστὶν π - -, vs. 6 [κ]αὶ ἀγαθῶ[ι]?, vs. 7 - - εν (ην) Ἀθηναί - -, vs. 8 - - αι Κορινθί - -, vs. 9 [Ἀ]θηναίους κα[ί].

---

46 *b* Fragmentum tabulae marmoris Pentelici a tribus partibus mutilum, a dextra integrum. Erutum est inter theatra Bacchi et Herodis. Minusculis litteris expressit Kumanudes Athenaei V p. 333. Exscripsit Koehler. Conferantur quae exposui Hermae XII p. 368 seqq. et quae his addidit A. Schoene ib. p. 472 seqq.

Ε /// Ο Ν
ι Π Ρ Ο Σ Α ᛚ ᛚ Ε ᛚ Ο Σ Η
Κ Α Τ Α Λ Ε Ν Κ Α Ι Κ Α
Σ Κ Α Ι Μ Α Ν Τ Ι Ν Ε Α Σ
Ν Α Ι Ο Σ Κ Α Ι Τ Ο Σ Χ
Ν Μ Α Χ Ο Σ Τ Ε Χ Ν Ε Ι
Ν Τ Ι Ν Ε Α Σ Κ Α Ι Ε ᛚ
Μ Α Ν Τ Ι Ν Ε Α Σ Κ Α Ι
Ο Ί / Γ Ο Ι Κ Α Τ Α Τ Ο
Κ Α Ι Μ Α Ν Τ Ι Ν Ε Υ Σ
Α Τ Α ᛚ Υ Ε Ν Δ Ε Μ Ε Ε
Ͻ Ο Κ . Ι Β Ο Ε Θ Ε Ν Δ Ε
ι Τ Ε Ν Α Ρ Λ Ε Ι Ο Ν Ε
Ι Α Ν Δ Υ Ν Ο Ν Τ Α
Τ Ε Ν Π Ο ᛚ Ι Ν Α Θ
Υ Τ Ο Ν Τ Ο Ν Π
/// Ε Α Ν Μ Ε Η Α Π
Υ Τ Ο Ν Κ Α Ι Τ
Η Α Π Α Σ Ο Ν Τ
Π Ο ᛚ . . Η Ε Π
Λ Ε ᛚ Α Σ
Ε Π Ο ᛚ Ι Σ
Ͻ Σ Α Ι Λ Ι Ν
Ν Ε Τ Ε Ι Σ
Ι Σ Τ Α Ι Σ
∩ Σ Α ι ι
. . . . . .

Var. lect. Vs. 1 Ε Ι Ο Ν || vs. 2 primae litterae reliquias om. || vs. 9 Ο Τ Α Τ Ο Ι || vs. 13 in. Ν Τ Ε Ν || vs. 17 primae litterae reliquias om. Kumanudes || vs. 19—20 linea quae circumscripta sunt om Koehler || vs. 23 in. Ͻ om. Kumanudes || vs. 26 Ο Σ Α Ι Λ idem.

Formulam habes foederis cum Argivis, Mantineensibus, Eleis icti anno Ol. 89, 4 exeunte, quam exscripsit Thucydides 5, 47. Litterae, quantum e reliquiis perspicitur, ex ordine fuerunt adcurate dispositae, ut singuli versus haberent septuagenas septenas.

Vs. 1 quae exstant litteris exarata paullo grandioribus superesse videntur e vocabulo quod est [Ἠλ]είων; vs. 2—26 sic fere scripti fuisse in lapide putandi sunt:

[Σπονδὰς ἐποιήσαντο ἑκατὸν Ἀθηναῖοι ἔτη καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μαντινῆς καὶ Ἠλεῖο]ι πρὸς ἀλλήλους ’- [υπὲρ σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὧν ἄρχουσι ἑκάτεροι ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς καὶ] κατὰ γῆν καὶ κα- [τὰ θάλατταν. ὅπλα δὲ μὴ ἐξεῖναι ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ μήτε Ἀργείους καὶ Ἠλείου]ς καὶ Μαντινέας [καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ὧν ἄρχουσι Ἀθηναῖοι μήτε Ἀθη]ναίους καὶ τοὺς ξ- [υμμάχους ὧν ἄρχουσι Ἀθηναῖοι ἐπὶ Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας καὶ τοὺς ξυ]μμάχους τέχνῃ [μηδὲ μηχανῇ μηδεμιᾷ. (sp. v.) Κατὰ τάδε ξυμμάχους εἶναι Ἀθηναίους καὶ Ἀργείους καὶ Μα]ντινέας καὶ Ἠλ- [είους ἑκατὸν ἔτη· ἐὰν πολέμιοι ἴωσι ἐπὶ τὴν γῆν τὴν Ἀθηναίων, βοηθεῖν Ἀργείους καὶ] Μαντινέας καὶ [Ἠλείους Ἀθήναζε, καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσι Ἀθηναῖοι, τρόπῳ ὅτῳ ἂν δύνωνται ἰσχυρ]οτάτῳ κατὰ τὸ [δυνατόν· ἐὰν δὲ δῃώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Ἀργείοις] καὶ Μαντινεῦσ- [ιν καὶ Ἠλείοις καὶ Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ ἁπασῶν τούτων τῶν πόλεων· κ]αταλύειν δὲ μὴ ἐ- [ξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν μηδεμιᾷ τῶν πόλεων, ἐὰν μὴ ἁπάσαις] δοκ[ῇ]ι. βοηθεῖν δὲ [κατὰ τὰ αὐτὰ Ἀθηναίους ἐς Ἄργος ἢ Μαντίνειαν ἢ Ἦλιν, ἐὰν πολέμιοι ἴωσιν ἐπὶ τὴν γῆ]ν τὴν Ἀργείων ἢ [τὴν Μαντινέων ἢ τὴν Ἠλείων, καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσι αἱ πόλεις αὗται, τρόπῳ ὁποίῳ]ι ἂν δύνωντα- [ι ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν· ἐὰν δὲ δῃώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην] τὴν πόλιν Ἀθ- [ηναίοις καὶ Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσιν καὶ Ἠλείοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ ἁπασῶν το]ύτων τῶν π- [όλεων· καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν μηδεμιᾷ τῶν πόλεω]ν, ἐὰν μὴ ἁπ- [άσαις δοκῇ. ὅπλα δὲ μὴ ἐᾶν ἔχοντας διιέναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῆς τε σφετέρας α]ὐτῶν καὶ τ- [ῶν ξυμμάχων ὧν ἄρχουσι ἕκαστοι μηδὲ κατὰ θάλατταν, ἐὰν μὴ ψηφισαμένων τῶν πόλεων] ἁπασῶν τ- [ὴν δίοδον εἶναι, Ἀθηναίων καὶ Ἀργείων καὶ Μαντινέων καὶ Ἠλείων. (sp. v.) Τοῖς δὲ βοηθοῦσι ἡ] πόλ[ις] ἡ π- [έμπουσα παρεχέτω μέχρι μὲν τριάκοντα ἡμερῶν σῖτον ἐπειδὰν ἔλθωσι ἐς τὴν πόλιν τὴν ἐπαγ]γείλασ- [αν βοηθεῖν καὶ ἀπιοῦσιν κατὰ τὰ αὐτά. ἐὰν δὲ πλέονα βούληται χρόνον τῇ στρατιᾷ χρῆσθαι ἡ] πόλις [ἡ μεταπεμψαμένη, διδότω σῖτον τῷ μὲν ὁπλίτῃ καὶ ψιλῷ καὶ τοξότῃ τρεῖς ὀβολ]οὺς Αἰγιν- [αίους τῆς ἡμέρας ἑκάστης, τῷ δὲ ἱππεῖ δραχμὴν Αἰγιναίαν. ἡ δὲ πόλις ἡ μεταπεμψαμέ]νη τῇ σ- [τρατιᾷ χρήσθω ἡγεμονεύουσα, ὅταν ἐν τῇ αὑτῆς ὁ πόλεμος ᾖ· ἐὰν δέ ποι δόξῃ ἁπάσα]ις ταῖς [πόλεσι κοινῇ στρατεύεσθαι, τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας μετεῖναι ἁπάσαις ταῖς πόλεσιν. ὀμ]όσαι δ- [ὲ τὰς σπονδὰς cett.

A quibus in his discrepat exemplum Thucydidis:

Vs. 2 πρὸς ἀλλήλους omissa || vs. 4 θάλασσαν et hic et infra vs. 19 || ib. ἐξέστω pro ἐξεῖναι || vs. 6 ὧν ἄρχουσι Ἀθηναῖοι omissa || vs. 7 Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας inverso ordine || vs. 8 ἴῃ et hic et reliquis locis omnibus || ἐς τὴν γῆν pro ἐπὶ τὴν γῆν || vs. 8—9 Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας inverso ordine || vs. 9 ὁποίῳ pro ὅτῳ || vs. 11 πασῶν τῶν πόλεων τούτων || vs. 13 βοηθεῖν δὲ καὶ Ἀθηναίους ἐς Ἄργος καὶ Μαντίνειαν καὶ Ἦλιν. In lapide fuisse potius καὶ Ἀθηναίους ἐς Ἄργος ἢ ἐς Μαντίνειαν ἢ ἐς Ἦλιν, ἐὰν πολέμιοι ἴωσι cett. videri sibi in litteris ad me datis significavit Foucart || vs. 13—14 ἐπὶ τὴν γῆν τὴν Ἠλείων ἢ τὴν Μαντινέων ἢ τὴν Ἀργείων inverso ordine || vs. 16 πασῶν τούτων τῶν πόλεων || vs. 17 μηδεμιᾷ τῶν πόλεων omissa || vs. 18 δοκῇ ταῖς πόλεσιν e glossemate || mox τε omittitur || vs. 19 ὧν ἂν ἄρχωσιν. Contra ἐάν in lapide lectum non fuisse suspicatur Foucart || vs. 20 καὶ ante Ἀθηναίων addi mavult Foucart spatio nullo vacuo relicto || vs. 21 ἐπὴν ἔλθῃ || vs. 22 κατὰ ταὐτά || ib. βούλωνται || vs. 24—25 τὴν ἡγεμονίαν ἐχέτω pro τῇ στρατιᾷ χρήσθω ἡγεμονεύουσα || vs. 25 ἁπάσαις omissum.

P. 30 n. 51. Sex accesserunt nuper huius tabulae fragmenta (*a b c d e f*), eruta illa ad arcis radices inter theatra Bacchi et Herodis; quae fragmenta qui iusto ordine disposita litteris minusculis expressit Kumanudes Athenaei V p. 86. 87, coniungenda ea esse cum fragmento supra proposito (*g*) in transitu recte significavit. Nos omnia iam copulata damus e fide apographorum, quae Koehleri diligentiae debentur.

b d

Minerva stans cum scuto.

c

O

Ε Ο Ο Λ Ι Τ Ϲ

a Ϲ Μ Π Λ Ρ Α Θ Α Σ

ΔΟΧΣΕΝΤΗΙΒ.Υ/// ΚΑΙΤΟΙΔΗΜ ΙΙΛΕΟΝΤΙΣΕΠΡΥΤ
ΛΙΒΥΡΤΙΑ////// ΜΜΑΤΕΥΕΝ ΙΡΙΜΕΝΗΣΕΠΕΣΤ
ΑΥΚΙΠΠΟΣΗΡ/// ΘΕΟΣΕΙΠΕ ΑΙΝΕΣΑΙΤΟΙΣΝΕΟΠ
ΠΑΡΑΘΑΣΟΝ /// ΣΝΟΥΤΙΣΥΝΔΙΕΠΟ ΑΝΤΟΝΠΟΛΕΜΟΝΜΕΤΑΑΘΕΝΑΙϹ
ΚΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙΠΕΛΟ ΙΣΙΟΝΟΥΚΗΘ
ΤΗΝΑ ΟΝΑΝΔ ΛΕΝΟ
Τ ΜΟΝ ΡΤϹ
Ε

e

ΗΜΑ
ΧΡΗΜΑΤ
ΗΙΑΘΗΝΑΙΟ
ΑΣΙΝΕΙΝΑΙΝΕΟΠ
ΩΝΚΑΙΧΡΗΣΑΙΤΤΤΤΧ
ΩΝΕΔΕΟΝΤΟΟΠΟΣΑΝΕΧ
ΕΣΘΑΙΑΥΤΟΙΣΕΚΤΟΛΧΡΗΜ
ΛΕΟΣΕΚΤΟΥΛΙΜΕΝΟΣΤΟΥΣΕ
ΙΑΥΤΟΟΣΑΦΕΙΛΗΦΟΤΑΣΠΑΡ
ΑΠΟΔΟΘΗΙΠΟΙΕΝΔΕΤΑΥΤΑΣ

f

ΘΑΣΙΟΣΟΔΕΔΙΔΟΑΣΙΝ
ΣΚΑΙΒ.. ΟΜΕΝΟΙΚΑΙΕΘΕΛΟΝ
ΙΝΙΣΠΧΧΧΧΠΗ ΗΚΑΙΠΡΟΘΥΜΟΙΕΙ
ΛΘΟΝΑΥΤΟΙΕΠΑΛΛ ΕΙΛΑΜΕΝΟΙΚΑΙΛ
ΝΤΗΝΑΘΗΝΑΙΟΝΚΑΙΑΙ ΙΤΗΣΕΥΕΡΑ
ΛΙΚΑΙΕΝΤΟΙΛΟΙΠΟΙΧΡΟΝ ΠΑΡΑΘΗΝ
ΙΣΟΣΑΝΔΡΑΣΙΝΟΥΣΙΝΑΛΛΑΘϹ ΚΑΙΤ
ΟΙΣΠΡΟΣΤΗΜΒΟΥΛΗΝΚΑΙΤΟΝΔΛ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΟΥΣΙΝΑΘΗΝΑΙΟΝΤΟ
ΤΑΤΟΥΤΟΝΑΟΙΝΕΟΠΟΛΙΤΑΙΕΔΟ
ΑΜΜΑΤΕΙΤΗΣΒΟΥΛΗΣΧΟΡΙΣΜΕΝ
ΛΑΚΑΙΤΟΦΣΗΦΙΣΜΑΤΟΔΕΑΝΑΛΡ
ΤΗΣΒΟΥΛΗΣΕΣΤΗΛΗΙΛΙΘΙΝΗΙΚΑΤΑϹ
ΣΝΕΟΠΟΛΙΤΟΝΕΝΔΕΝΕΑΙΠΟΛΗΙΑΥΤΟΙ
ΕΝΤΟΝΕΝΤΟΙΙΕΡΟΙΤΗΣΠΑΡΘΕΝΟΕΣΤΗΛ
ΕΠΙΧΣΕΝΙΑΤΗΜΠΡΕΣΒΕΙΑΝΕΣΤΟΠΡΥΤ
ΟΙΝΟΒΙΟΙΔΕΚΕΛΕΕΙΣΤΡΑΤΕΛΟΙΤΤΤΡΗ
ΑΧΣΙΟΧΟΣΕΙΠΕ:ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΟΙΣΝΕΟΠΟΛΙΤΑΙΣΤΟΙΣΑΠΟ g
ΕΣΤΕΤΕΝΣΤΡΑΤΙΑΝΚΑΙΤΕΜΠΟΛΙΝΤΕΝΑΘΕΝΑΙΟΝΚΑΙΗΟ
ΚΕΣΟΝΤΕΣΜΕΤΑΑΘΕΝΑΙΟΝ:ΚΑΙΗΟΤΙΧΣΥΝΝΑΥΜΑΧΟΝ ΚΑΙ
ΝΤΑΧΡΟΝΟΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΗΟΤΙΕΥΠΟΙΟΣΙΝΑΘΕΝΑΙ ΥΤΟΝ
ΘΕΝΑΙΟΝΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΚΑΘΑΠΕΡΕΦΣΕΦΙΣΤΑΙ Ε ΙΗΟΠΟΣΑΛ
ΕΥΠΟΙΔΙΟΤΟΜΕΤΕΥΡΟΚΟΙΝΟΠΟΛΕΟΣΤΟΣΤΕ ΗΟΙΑΝΗΕΚΑΣΤΟΤΕ
ΛΕΣΘΑΙΑΥΤΟΝΗΟΤΙΑΝΔΕΟΝΤΑΙ:ΚΑΙΤΟΣΑΡ ΑΣΤΟΥΣΑΘΕΝΑΙΟΝ ΟΙΑΝΛΕΚ
ΟΝΤΕΜΠΟΛΙΝΝΕΟΠΟΛΙΤΑΣΦΥΛΑΤΤΟΝΤΑ ΑΙΠΡΟΘΥΜΟΣΟΝΤΑΣΠΟΙΕΝΗΟΤΙΑΝ
ΚΑΙΝΥΝΗΕΥΡΙΣΚΕΣΘΑΙΑΥΤΟΣΠΑΡΑΤ ΕΜΟΤΟΑΘΕΝΑΙΟΝΗΟΤΙΑΝΔΟΚΕΙΑΛΑΘ
ΔΕΤΕΣΑΠΑΡΧΕΣΤΕΙΠΑΡΘΕΝΟΙΗ ΑΙΤΕΟΣΕΛΙΑΝΕΤΟΤΕΙ..ΟΙΕΝΤΟΙΔΕΜΟ
ΤΟΣΕΣΔΕΤΟΦΣΕΦΙΣΜΑΤΟΠΡΟ ΠΑΝΟΡΘΟΣΑΙΤΟΛΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤΕΣΒΟΛΕΣΙ
ΚΑΙΑ ΤΙΤΕΣΑΠΟΙΚΙ ΝΗΟΤΙΣΥΝΔΙΕΠΟΛΕΜΕΣΑΝΤΟΜΠΟΛΕΜΟΝΜ
ΑΙ:ΚΑΙ ΟΦΑΝΤΟΙ:ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΗΑΤΕΝΥΝΛΕΛΟΣΙΝΚ
ΙΙ ΠΡΟΘΥΜΟΙΕΙΣΙΠΟΙΕΝΗΟΤΙΔΥΝΑΝΤΑΙΑ
ΠΕΡΤΟΠΡΟΤΕΡΟΝΚΑΛΕΣΑΙΔΕΚΑΙΕΠΙΧ
ΟΥΛΕΙΤΕΙΔΕΠΑΡΘΕΝΟΙΕΧΣΑΙΡΓ
ΜΟΣΓ.ΣΕΤΑΙ vac.

vacat.

Var. lect. Frgg. *a b c d* vs. 1 Θ ε ο (ί || vs. 2 Ν)ε ο π ο λ ι τ ῶ (ν || vs. 4 τῆι βου(λῆι) || vs. 5 Σιβυρτιάδη(ς || vs. 6 (ἐπ)αινέσαι τοῖς Νεοπολίταις τοῖς ἀπο(ικοῖσι, in quo non potest non erratum esse, typothetarum, ut videtur, culpa Kumanudes || vs. 7 litterae inde ab Ο Υ Τ Ι reliquis huius partis minores sunt et magis coarctatae, eaedemque exaratae in rasura || Ἀθηναίο(ν || vs. 8 δι)ωκόμενοι. || Frgg. *e f* vs. 1 ηνι || vs. 7 χρημάτον, typothetarum vitio || vs. 9 in. ι αὐτο || vs. 10 extr. ταῦτα ε || vs. 17 in. οις || extr. καὶ τι || vs. 22 ἀναγρά(φσας Kumanudes || vs. 27 med. litterae Ε Ι Σ Τ in rasura scriptae sunt || vs. 40 σαι: καὶ Γ Kumanudes.

Tabulam hanc a duabus manibus diversissima ratione scriptam esse adparet. Scilicet is, qui priorem partem (*a b c d* 1—11 *e f* 1—27) exaravit, litteras non adcurate στοιχηδὸν disposuit et praeterea litteratura usus est non mera Attica, sed mixta cum Ionica. Nam praeterquam quod semel Γ admisit pro Λ (*e f* vs. 19) et item semel Λ pro Ⱶ (*e f* 24), omissa omnino spiritus asperi notatione Η littera constanter pro vocali usus est more Ionico, uno excepto loco *e f* vs. 27, quo in versu syllabam mediam vocis quae est στρατηγῷ per Ε scripsit, non Η; nam *a b c d* vs. 7 quae in rasura posita sunt ab alia manu scripta esse videntur, ut quod ibi exaratum est teste Koehlero Α Θ Ε Ν Α Ι Ο pro Α Θ Η Ν Α Ι Ο in partes vocari non possit. Denique ΟΥ fere ubivis adhibuit pro Ο, quater simplici littera contentus fuit *a b c d* 8 *e f* 9. 11. 26. Longe alia ratione usus is qui alteram partem incidit (*f g* 28—44) litteraturam usurpavit pure Atticam, litteras adcurate et ex ordine disposuit στοιχηδόν, bis tantum ΟΥ admisit pro vetusto Ο vs. 35. 43; nec dubium esse videtur, quin eiusdem manu postea exarata sint ea, quae deletis prioribus in rasura scripta sunt partis prioris *a b c d* vs. 7, praesertim quum scribendi rationem in voce ΑΘΕΝΑΙΟ conspicuam cum huius potius quam prioris illius consuetudine convenire apertum sit. Ceterum extrema haec aliquo post priora temporis intervallo addita esse non solum inde perspicitur, quod diversa manu exarata sunt, verum etiam eo comprobatur, quod et litteris scripta sunt minus diductis propter spatii scilicet angustias et vs. 38 prius illud decretum vocatur τὸ πρότερον ψήφισμα, ut, quamvis desint vs. 28 praescripta solemnia, tamen adpareat extrema haec non eodem atque priora die acta esse. Nec tamen quanta temporis intercapedine distineantur, certa ratione, quantum video, nunc licet diiudicare.

Decretum prius, quod superiore tabulae parte continetur, factum est e praescriptorum testimonio archonte Glaucippo Ol. 92, 3, prytania Leontidis, quam eo anno scimus fuisse sextam. Continet honores Neopolitarum τῶν παρὰ Θάσον, quam quidem civitatem non diversam esse intellegitur ab ea, quae in laterculis sexagesimae tributorum vulgo Neapolis audit παρ' Ἀντισάραν vel Neapolis ἐν Θράκῃ.

Frgg. *a b c d* vs. 1—9. [Θε]ο[ί. | Ν]εο[π]ολιτῶ[ν | τ]ῶμπαρὰ Θάσ[ον. | Ἔ]δοξεν τῇ β[ο]υ[λῇ] καὶ τῷ δήμῳ. Λεωντὶς ἐπρυτά[νευεν], | Σιβυρτιάδ[ης ἐγρα]μμάτευεν, Χαιρημένης ἐπεστ[άτει, Γλ]|αύκιππος ἦρχ[εν . . . .]θεος εἶπεν· [ἐπ]αινέσαι τοῖς Νεοπ[ολίταις τοῖς] | παρὰ Θάσον [πρῶτον μ]ὲν οὔτι (quod lapicidae errore incisum videtur pro eo quod debebat ὅτι) συνδιεπο[λέμησ]αν τὸν πόλεμον μετὰ Ἀθηναίω[ν καὶ ὅτι πολιο|ρ]κούμενοι [ὑπὸ Θασίων (?)] καὶ Πελο[ποννη]σίων οὐκ ἠθ[ύμησαν? - - - | - -]ς τὴν α - - - - ων ἄνδ[ρες ἀγαθοὶ] ἐγένο[ντο - - - | - -]τ - - - - [δῆ]μον - - -.

Thasii, postquam abrogato Ol. 92, 1 per Diotrephen populari imperio abalienati ab Atheniensibus Lacedaemoniorum rebus studere coeperunt (Thucydides 8, 64), aliquanto post Thrasybuli opera Ol. 93, 1 denuo in fidem redacti sunt populi Atheniensium (Xenophon Hell. 1, 4. 9. Diodorus 13, 72), ἔχοντες, ut ait Xenophon, κακῶς ὑπό τε τῶν πολέμων καὶ στάσεων καὶ λιμοῦ; in quarum calamitatum numerum referenda, quod Ol. 92, 2 in Hellespontum traditur navigasse Thrasybulus Thaso ἠργυρολογηκώς (Xenophon Hell. 1, 1. 12) et mox seditione orta Thasi urbe pulsus Lacedaemoniorum harmosta Eteonicus una cum eis, qui Lacedaemoniis favebant (idem 1, 1. 32). Nam de rebus proximo anno Ol. 92, 3 gestis nihil traditum accepimus, nisi quod Thrasybulus eo anno narratur cum classe ad Macedoniae et Thraciae littora missus indeque evocatus esse, ut in Hellespontum navigaret (Diodorus 13, 49).

Frg. *e f* vs. 2 χρήματα, vs. 3 - - ν ἡ Ἀθηναίο - -, vs. 4 [χρήμ]ατα εἶναι Νεοπο[λίταις], vs. 5 - - ο(ω)ν καὶ χρῆσαι Τ Τ Τ Τ Χ Χ - -, vs. 6 - - ων ἰδόντο, ὅπως ἂν ἔχο - -, vs. 7 - - εσθαι αὐτοῖς ἐκ τῶγχρημ[άτων], vs. 8 [π]όλεως ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ σο - - vel τοὺς ι - -, vs. 9 [ἐ]νιαυτοῦ ὡς ἀφειληφότας παρά, vs. 10 [ὅπω]ς (?) ἀποδοθῇ. ποιεῖν δὲ ταῦτα, vs. 11 Θασίους. ὃ δὲ διδόασιν, vs. 12 - - ς καὶ βουλόμενοι καὶ ἐθέλοντ - -, vs. 13—19 [τοῖς στρατιώτ]αις (?) 𐅅 Χ Χ Χ Χ 𐅄 Η Η Η καὶ πρόθυμοί εἰσ[ι ποιεῖν ὅτι δύναν|ται ἀγ]αθὸν αὐτοὶ ἐπαγγειλάμενοι καὶ λ - - - - - | - - αν τὴν Ἀθηναίων· καὶ ἀντὶ τῆς εὐεργε[σίας ταύτης | εἶν]αι καὶ ἐν τῷ λοιπῷ χρόνω[ι] παρ' Ἀθηνα[ίων - - - αὐ|το]ῖς ὡς ἀνδράσιν οὖσιν ἀγαθο[ῖ]ς· καὶ τὴ[ν πρόσοδον εἶναι αὐτ]|οῖς πρὸς τὴμβουλὴν καὶ τὸν δῆ[μ]ον [πρώτοις μετὰ τὰ ἱερὰ ὡ]ς | εὐεργέταις οὖσιν Ἀθηναίων το[ῦ δήμου]. Vs. 19—27 [καὶ τὰ ὑπομνήμα]|τα τούτων ἃ οἱ Νεοπολῖται ἔδο[σαν - - - - τῷ γρ]|αμματεῖ τῆς βουλῆς, χωρὶς μὲν [- - - - χωρὶς δὲ τὰ ἄλ]|λα. καὶ τὸ ψήφισμα τόδε ἀναγρ[άψαντα τὸν γραμματέα] | τῆς βουλῆς ἐστήλῃ λιθίνῃ καταθ[εῖναι ἐμπόλει τέλεσι τοῖ]|ς Νεοπολιτῶν· ἐν δὲ Νέᾳ πόλῃ αὐτοὶ [Νεοπολῖται καταθ]|έντων ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Παρθένου ἐστήλ[ῃ λιθίνῃ. καὶ καλέσαι] | ἐπὶ ξένια τὴμπρεσβείαν ἐς τὸ πρυτα[νεῖον ἐς αὔριον. δοῦναι δὲ (?)] | Οἰνοβίῳ Δεκελεεῖ στρατηγῷ Τ Τ Τ 𐅄 Η [Η - -.

Decretum alterum, frg. *f g* vs. 28—44, praescriptis carens.

Ἀξίοχος εἶπε· ἐπαινέσαι τοῖς Νεοπολίταις τοῖς ἀπὸ [Θράικης (?), ὅτι - - - - -] | ἔς τε τὴν στρατιὰν καὶ τὴμπόλιν τὴν Ἀθηναίων καὶ ὅτ[ι - - - - φύλα]|κες ὄντες (sic Kumanudes) μετὰ Ἀθηναίων, καὶ ὅτι ξυνπολιορκοῦντ[ες καὶ συνπολεμοῦντες διετέλεσαν τὸν πά]|ντα χρόνον καὶ τὰ ἄλλα ὅτι εὖ ποιοῦσιν Ἀθηναίου[ς· καὶ ἀντὶ το]ύτων [τῶν εὐεργετημάτων ἅπαντα παρ' Ἀ]|θηναίων εἶναι αὐτοῖς καθάπερ ἐψήφισται σ . . . . ε . . . ι (Σερμυλιεῦσι ?), ὅπως ἄμα[ὴ ἀδικῶνται μηδὲ ὑφ' ἑνὸς μήτ]|ε ὑπὸ ἰδιώτου μήτε ὑπὸ κοινοῦ πόλεως· τούς τε σ[τρατηγοὺ]ς οἳ ἂν ἑκάστοτε ἄ[ρχοντες τυγχάνωσιν ἐπιμέ]|λεσθαι αὐτῶν ὅ τι ἂν δέωνται, καὶ τοὺς ἀρχ[οντ]ας τοὺς Ἀθηναίων οἳ ἂν ἑκ[άστοτε ἄρχωσι . . . .]|ον τὴμπόλιν Νεοπολίτας φυλάττοντα[ς] καὶ προθύμους ὄντας ποιεῖν ὅ τι ἂν [δύνωνται ἀγαθόν. εἶναι δὲ] | καὶ νῦν εὑρίσκεσθαι αὐτοὺς παρὰ τ[οῦ δ]ήμου τοῦ Ἀθηναίων ὅ τι ἂν δοκῇ ἀγαθ[ὸν ἄλλο ὅτου ἂν δέωνται. περὶ] | δὲ τῆς ἀπαρχῆς τῇ Παρθένῳ, [ἥπερ κ]αὶ τέως ἐγίγνετο τῇ [θε]ῷ, ἐν τῷ δήμω[ι . . . . αὐ]|τούς. ἐς δὲ τὸ ψήφισμα τὸ πρό[τερον ἐ]πανορθῶσαι τὸγγραμματέα τῆς βουλῆς [. . . . . | . . σαι ἀντὶ τῆς ἀποικί[ας τῆς Θασί]ων (?) ὅτι συνδιεπολέμησαν τὸμπόλεμον μ[ετὰ Ἀθηναίων . . . . | . . . .]ς καὶ Γ[. . . . . καὶ Δι]οφάντῳ ἐπαινέσαι ἅ τε νῦν λέγουσιν κ[αὶ - - - - | - - -] πρόθυμοί εἰσι ποιεῖν ὅ τι δύνανται ἀ[γαθὸν - - - - | - - - καθ]άπερ τὸ πρότερον. καλέσαι δὲ καὶ ἐπὶ ξ[ένια ἐς τὸ πρυτανεῖον . | . . . . εἶπε· τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ τῇ] βουλῇ· τῇ δὲ Παρθένῳ ἐξαιρε[- - - - - | - - - - - ὁ δ]ῆμος ε[ὔ]ξηται. *sp. vac.*

Vs. 27—42 senatus probuleuma continetur, cui subiectum est vs. 43. 44 additamentum in contione factum auctore nescio quo; quo quidem additamento respondetur ad ea, quae ad populum reiecerat senatus legatosque Neopolitarum, qui vs. 40 seqq. in senatus decreto nominatim collaudantur, in contione disserere iusserat (vs. 37 seqq.). Pertinebat ea quaestio ad primitias quasdam Virgini Neopolitarum deae reddendas, quae anteriore quoque tempore reddi consueverant. Qua in re diiudicanda me indice nullae potuerunt partes esse populi Atheniensium, nisi primitiae illae fuerunt tributi, quod solvebant Neopolitae Atheniensibus e foederis antiqui formula. Eius tributi ut reliquorum sociorum redigebatur sexagesima primitiarum nomine in aerarium Minervae Poliadis quotannis ab Atheniensibus, ex voto puta suscepto, atque ad harum primitiarum similitudinem etiam alteras illas conformatas fuisse statuendum erit, quae Virgini Neopolitarum indidem pendebantur. Suspicor igitur pacto convento quum aliquando Neopolitis aliqua tributi pendendi pars remissa esset ab Atheniensibus ea lege, ut eam pecuniam in Virginis aerarium primitiarum nomine redigere liceret, eo tempore quo haec gesta sunt Neopolitas legatis missis petiisse ab Atheniensibus, ut primitiarum illa summa augeretur i. e. tributum magis etiam imminueretur. Quid responsum fuerit, certo non liquet, neque tamen dubitari posse videtur, quin impetraverint, quidquid petierant, sive e sua sive e formula ab Atheniensibus constituta.

Petiverant praeterea per legatos Neopolitae, ut prioris decreti, cuius exemplum sumptibus eorum lapidi iam exstabat incisum, verba quaedam emendarentur. Quod postquam concessit senatus populusque ea lege dicta, ut pro verbis aliquot deletis inscriberetur formula illa ὅτι συνδιεπολέμησαν τὸν πόλεμον μετὰ Ἀθηναίων per scribam senatus, erasis

haud paucis vs. 7 prioris decreti litteris, sed quarum spatium minus erat amplum, quam quod verba illa reciperet, exarata sunt quae nunc leguntur litteris minoribus et quam maxime stipatis; qua de re scite admonuit Kumanudes. Quid eorum loco primitus scriptum fuerit, obscurum est; sed si quid fidendum vestigiis quae servata sunt alterius decreti vs. 39, Thasiorum colonos vocitatos fuisse Neopolitas conicias, qualem necessitudinem iam prorsus se respuere nec videri iam velle esse, quod reapse fortasse fuerunt, Atheniensibus significaverant.

P. 33 n. 56. Cf. Schoene Griechische Reliefs 1872 p. 26 tab. VIII, 51.

P. 35 n. 59. Conferantur quae exposuerunt Roehl Hermae XI p. 378 seqq. et Gilbert Beiträge zur inneren Geschichte Athens im Zeitalter des Peloponnesischen Krieges 1877 p. 346 seqq.

P. 37 n. 60. Cf. Monum. epigr. musei Brit. I p. 18 n. VII. Vs. 2 plenius ΣΜΙΚΥΘΟ Hicksius, vs. 4 in. ΙΟΣ cett., ut de pluribus architectis cogitare iam non sit licitum, vs. 5 extr. ΜΙΣ, vs. 8 ΝΤΟΜΕΝΚΑΙΤΕ, unde [τὲ]ν τομὲν καὶ τὲ[ν ἐργασίαν] legendum et supplendum esse proposuit, vs. 10 extr. ΚΑLL, ut κάλλ[ιστα] scriptum fuisse adpareat, vs. 11 Κ⌒ˉΑΝΤ⌒Ν, quod e [Θρογ]κωσάντων superesse conicies.

P. 37 n. 61. Multi multa de hoc titulo commentati sunt, quorum opiniones et allucinationes in unum congestas et diiudicatas habes in libro Philippi Der Areopag und die Epheten 1874; cf. inprimis p. 333 seqq. In quibus omnibus nihil inveni quod certum esset, nisi quod vs. 12—13 αἰτιῶ[ν] φό[νου] ἢ [ἐάν τις αἰτιᾶται τὸν βου]λ[ε]ύσαντα potius rescribendum esse probabile est; quod quidem inventum Seupplio debetur.

P. 37 post n. 61 addatur:

61 *a* Fragmenta tria lapidis Pentelici, a. 0,85, l. 0,39, cr. 0,19, eruta illa ad arcis radices meridionales. Composita litteris minusculis expressit Kumanudes Athenaei V p. 513 seqq. Exscripsit Koehler.

·ΕLL//////ΙΑΘΕΝ
ΑΤΑLΟ/ ϽΝΚΑΤ
\ΕΡΟΣΔΕΝΟΣΕΧ
ΟΙΠΟΜΜΕL\ΜΒΑ·
ΡΙΑΝΟΣΤΕ\ΠΟLΙ
ΟΤΟΙΑΝΕΠΙΣΤΟΝΤ
ΕLΕΤΟΚΟΙΝΟΝΤΟΣΗ
·ΣΕΛΥΝΒ///ΙΑΝΟΝΤΟΙ
_ΙΤΟ˅ΡΕΜΑΤΑLΔΕΔΕΜΕ
ΟΦΕLΕΝΕΕΙΤΙΣΕΤΙΜΟΤ
ΦΕΥΛΟΣΙΣΕLΥΜΒΡΙΑΝΟΝ
ϽΣΠΟLΕΜΙΟΣΔΕΚΑΙΦΙLΙΟΣ
ΔLΕΑΠΟLΕΤΟΕΝΤΟΙΠΟLΕΜΟΙ
ΟΝΕΤΟΝΣΥΜΜΑΧΟΝΗΕΙΤΙΟΦΕL
ΑΤΑΘΕΚΕΝΕΧΟΝΤΟΣΤΟΕΠΡΑΧΣΑ
ΜΗΕΝΑΙΠΡΑΧΣΙΝΠLΗΛΛΕΣΚΑΙΟΙ
LLΑΧΣΥΜΒΟ//Α·ΑΠΡΟΤΟΕΝΤΟΙΣΙ
ΟΣΤΟ·ΙΔΙΟΤΑ///ΕΙΔΙΩΤΕΙΠΡΟΣΤΟΚ
ΝΟΙΠΡΟΣΙΔΙΟΤ///Ε//////ΕΕΑΝΤ·\///·ΟΛΙΛ
·ΥΕΜΠ///ΟΣΑLLΕLΟΣΟΤΙΔΑΝΑΜΦΙΣΒΗ
ˉΕΝΑΙΑΠΟΧΣΥΜΒΟLΟΝΤΑΣΔΕΧΣΥΝΘΕΚ
ˉΑΝΤΑΣΕ·ΣΤΕLΕΝΘΕΝΑΙΕΣΤΟΗΙΕΡΟ
ˉΩ//////ΣΑ··ΑΘΕΝΑΙΟΝΟΙΣΤΡΑΤΕΛΟΙ
//ΚΑΙΗΟΙΗΟΠLΙΤΑΙΚΑΙΕΙΤΙ
ΑΡΗΝΚΑΙΣΕΛΥΜ/////////ΙΑΝΟΙΠ
ΚΙ· ΣΕΙΠΕΚΑΘΑΧΣΥΝΕΘΕΝΤΟΣΕ
ΟΙΠΡ ΕΝΑΙΟΣΚΑΤΑΤΑΥΤΑΠΟΙΕΝ
ΕΝΑΙΕ· ΕΙΑΝΑΛΡΑΦΣΑΝΓΑΣΤΟΣΤ
ΑΣΣΥΝΘΕ \ΣΜΕΤΑΤΟΛΡΑΜΜΑΤΕΟΣΤ
////////////////////// ////////////////////////ΕΝΣΤΕLΕΙLΙΘΙ
ΙΤΟΙΣΑΥΤΟ· ^ΙΤΟΦΣΕΦΙΣΜΑΤΟΔΕ
ʔΟΝΔΕˉΟΝΕΜ· ΓΔΟΕΠΑΙΝΕΣΑΙΚΑΙΑΦΕΝ
ΣΟΜΕ//ΓΑΣΚΑ· ·ΣΑLΕΙΦΣΑΙΤΑΟΝΟΜΑ
ΟΝΤΟ··ΣΕLΥΜ ·ΙΑΝΟΝΚΑΙΤΟΝΕΛΛΥΕ
ΥΡΙΟΝΤΟΝΛΡΑΜ ΤΕΑΤΕΣΒΟΛΕΣ.Π.
·ΑΜΜΕΝΟΙΕΝΑΝΤΙΟ ·ΤΩΜΠΡΥΤΑΝΕ
ΑΧΟΝΔΕΤΟΝΣΕLΥΜΒ ·ΟΝΑΝΑΛΡ
·ΥΤΕΙΣΤΕΛΕΙΠΡΟΧΣΕ ϽΕΝΑΙΟΝ
ΙΑΠΟLLΟΔΟΡΟΙΤΕΜΠΡ· ··ΝΑ
·ΑΤΡΙΑΥΤΟΤΟΣΔΕΠΡΕΣΒ ΑΠΟL
ΑLΕΣΑΙΕΣΠΡΥΤΑΝΕΙΟΝΕ· ·ΑΕ

vacat.

Var. lect. Vs. 3 extr. δ' ενος εχο. Kumanudes; de extrema littera O dubitat Koehler || vs. 5 in. Σελυμ)βριανός Kumanudes || vs. 8 Σελυμβριανῶν idem || vs. 9 in. ιτο cett. idem || vs. 13 in. α;δε ἀπόλετο idem || vs. 18 ἰδιώτας plene idem || vs. 19 ἰδιώτην ἢ ἐάν τι ἄλο γίγ idem || vs. 20 πρός idem || vs. 25 παρῆν καὶ ΣελυμΒ[λ]ριανοὶ π idem || vs. 29 τ)ὰς συνθήκας idem || vs. 30 litterae multae consulto deletae || vs. 31 τέλεσι)ν; τοῖς αὐτῶ(ν) καί idem || vs. 33 'ΟΜΕⱵΕΑΣ? ΟΜΕⱵΙΑΣ? *doch ist statt* Ⱶ *möglich* P' Koehler; τ;)Η;ς ὁμηρείας Kumanudes || vs. 34 in. ὁμή)ρων Kumanudes. '*Ob man vor* O *einen Rest von* P *lesen kann, ist mir sehr zweifelhaft*' Koehler || vs. 35 γραμματέα Kumanudes || extr. (ἀπό;) idem. 'ΓΡ? *vor* Γ *ein Buchstabe getilgt? oder, wie Kum. will* ΓΟ? *nur* Γ *kann für einigermaassen sicher gelten*' Koehler || μετὰ τὸν μά στίχον ὑπολείπεταί τις ἔτι ἄγραφος ἐπιφάνεια, εἶτα δὲ ὁ λίθος ἔχει τὴν ἐν πολλαῖς τῶν στηλῶν ὁρωμένην ἐν τῷ μέτῳ προεξοχήν, ἥτις ἐν τῇ λαξευούσῃ ἀφίνετο αὕτως ἵνα εἰσχωρῇ εἰς ἄλλον λίθον χάριν τῆς ἀσφαλοῦς ἱδρύσεως Kumanudes.

Lapicida titulum non prorsus adcurate incidit στοιχηδόν, sed eum tamen ordinem secutus est, ut versus efficeret plerumque litterarum plus minus tricenarum senarum. Idem litteras Ionicas saepius admiscuit, velut Ω pro O scripsit vs. 18. 23. 36, H pro E vs. 7. 14. 16 (bis). 20. 25, Λ pro Ⱶ vs. 8. 25. 35. 38.

Ad res gestas anni Ol. 92, 4 hoc monumentum referendum esse perspexit Kumanudes, qui vs. 26 Alcibiadis nomen fractura lapidis truncatum feliciter restituit. Illo enim anno constat Selymbriam per Alcibiadem receptam esse, cuius rei breviter meminit Xenophon Hell. I, 3. 10 (Ἀλκιβιάδης δὲ τοῖς ὅρκοις οὐκ ἐτύγχανε παρών, ἀλλὰ περὶ Σηλυβρίαν ἦν· ἐκείνην δ' ἑλὼν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἧκεν cett.), pluribus Theopompum secutus Diodorus 13, 66 (Ἀλκιβιάδης δὲ ἀθροίσας χρήματα πολλοὺς αὐτῷ τῶν Θρᾳκῶν ἔπεισε συστρατεῦσαι. παρέλαβε δὲ καὶ τοὺς Χερρόνησον οἰκοῦντας πανδημεί, καὶ μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως ἀναζεύξας πρῶτον μὲν Σηλυβρίαν διὰ προδοσίας εἷλεν, ἐξ ἧς πολλὰ χρήματα πραξάμενος ἐν μὲν ταύτῃ φρουρὰν κατέλιπεν, αὐτὸς δὲ διὰ τάχους ἧκε πρὸς τοὺς περὶ Θηραμένην εἰς Βυζάντιον), copiosissime, Ephoro ut videtur auctore, Plutarchus Alcib. 30 εἶτ' αὐτὸς μὲν (Alcibiades) ἐκπλεύσας εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἠργυρολόγει καὶ Σηλυβρίαν εἷλεν, ἀφειδήσας ἑαυτοῦ παρὰ τὸν καιρόν. οἱ γὰρ ἐνδιδόντες τὴν πόλιν συνέθεντο μὲν ἀνασχήσειν πυρσὸν αὐτῷ μεσούσης νυκτός, ἠναγκάσθησαν δὲ τοῦτο ποιῆσαι πρὸ τοῦ καιροῦ τῶν συνωμοτῶν τινα φοβηθέντες ἐξαίφνης μεταβαλόμενον. ἀρθέντος οὖν τοῦ πυρσοῦ μηδέπω τῆς στρατιᾶς οὔσης ἑτοίμης ἀναλαβὼν ὅσον τριάκοντα περὶ αὑτὸν ἐχώρει δρόμῳ πρὸς τὰ τείχη, τοὺς ἄλλους ἕπεσθαι κατὰ τάχος κελεύσας. ἀνοιχθείσης δὲ τῆς πύλης αὐτῷ καὶ προσγενομένων τοῖς τριάκοντα πελταστῶν εἴκοσι παρεισπεσὼν εὐθὺς ᾐσθετο τοὺς Σηλυβριανοὺς ἐξ ἐναντίας μετὰ τῶν ὅπλων ἐπιφερομένους. ἐπεὶ δ' ὑποστάντι μὲν οὐκ ἐφαίνετο σωτηρία, πρὸς δὲ τὸ φυγεῖν ἀήττητος ἄχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν ταῖς στρατηγίαις γεγονὼς φιλονικότερον εἶχε, τῇ σάλπιγγι σημήνας σιωπὴν ἐκέλευσεν ἕνα τῶν παρόντων ἀνειπεῖν Σηλυβριανοῖς Ἀθηναίους ἐναντία ὅπλα μὴ τίθεσθαι. τοῦτο τὸ κήρυγμα τοὺς μὲν ἀμβλυτέρους ἐποίησε πρὸς τὴν μάχην, ὡς τῶν πολεμίων ἔνδον ὄντων ἁπάντων, οἱ δὲ ταῖς ἐλπίσιν ἡδίους ἐγένοντο πρὸς τὰς διαλύσεις. ἐν ᾧ δὲ συστάντες ἀλλήλοις ἐδίδοσαν λόγους, ἐπῆλθεν ἡ στρατιὰ τῷ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ τεκμαιρόμενος, ὅπερ ἦν, εἰρηνικὰ φρονεῖν τοὺς Σηλυβριανούς, ἔδεισε μὴ τὴν πόλιν οἱ Θρᾷκες διαρπάσωσιν. ἦσαν δὲ πολλοί, χάριτι τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ δι' εὔνοιαν στρατευόμενοι προθύμως. ἀπέπεμψεν οὖν τούτους ἅπαντας ἐκ τῆς πόλεως, τοὺς δὲ Σηλυβριανοὺς δεηθέντας οὐδὲν ἠδίκησεν, ἀλλὰ χρήματα λαβὼν καὶ φρουρὰν ἐγκαταστήσας ἀπῆλθεν.

Vs. 1—26 continent *pactionem cum Selymbrianis factam Selymbriae per praetores Atheniensium Ol. 92, 4 post receptam urbem*, cuius pars prior fracto lapide periit.

Vs. 1—2 Selymbriani militiam praestare Atheniensibus iubentur: -- ἂν ἐπαγ]γέλλ[ωσ]ι Ἀθη[ναῖοι -- et -- κ]ατάλογον κατ --.

Vs. 3—4 de obsidibus statuitur: -- ὁ]μήρους δὲ ()ους ἔχ[ουσι -- et -- ἄλλους δὲ τὸ λ]οιπὸν μὴ λαμβάν||[ειν].

Vs. 5—6 reipublicae constituendae liberum Selymbrianis arbitrium permittitur: [εἶναι δὲ καταστῆσαι Σηλυμβ]ριανοὺς τὴμ πολι||[τείαν .... τρόπῳ]ότῳ ἂν ἐπίστωντ||[αι ....].

Vs. 7—9 de aere alieno remittendo statuitur: [ὅτι δὲ ὀφ]είλει τὸ κοινὸν τὸ Σ||[λυμβριανῶν ἢ ἰδιωτῶν τι]ς Σηλυβ[ρ]ιανῶν τῷ | [κοινῷ, ἀφεῖσθαι].

Vs. 9—12 bona publicata ut reddantur, capite deminuti ut in integrum restituantur, exulibus ut in patriam liceat redire statuitur: [καὶ] εἴ του χρήματα ἐδεδήμευ||[ντο ....] ὀφείλειν, ἢ εἴ τις ἠτίμωτ||[ο, ἔντιμον εἶναι. τοῖς δὲ] φεύγουσι Σηλυμβριανῶν | [κάθοδον εἶναι vel similia; nam quae subiciuntur --ος πολεμίους δὲ καὶ φιλίους | -- quid sibi velint expütare mihi non contigit.

Vs. 13—17 bona civium Atheniensium et sociorum, quae bello perierant, et pecunias eorundem Selymbriae depositas, sed a magistratibus in belli puta usus exactas, ne liceat exigere: [ὅσ](α) δὲ ἀπώλετο ἐν τῷ πολέμῳ | [χρήματα Ἀθηναί]ων ἢ τῶν συμμάχων, ἢ εἴ τι ὀφειλ||[οντος ἢ παρακ]αταθήκην ἔχοντός του ἔπραξα||[ν οἱ ἄρχοντες,] μὴ εἶναι πρᾶξιν πλὴν γῆς καὶ οἰ||[κίας].

Vs. 17—21 de reliquis pactionibus rite solvendis: τὰ δὲ ἄ]λλα ξύμβολα [τ]ὰ πρότου ἐν τοῖς ἰ||[διώταις πρ]ὸς τοὺς ἰδιώτα[ς] ἢ ἰδιώτῃ πρὸς τὸ κ||[οινὸν ἢ (τῷ) κοι]νῷ πρὸς ἰδιώτ[ην] ἢ ἐάν τι ἄ[λ]λο γίγ||[νηται, διαλύειν π[ρ]ὸς ἀλλήλους· ὅτι δ' ἂν ἀμφισβη||[τῶσι, δίκα]ς εἶναι ἀπὸ ξυμβόλων.

Vs. 21—26 pacta haec ut publice scripta proponantur praecipitur; in fine in verba pactionis iurasse Atheniensium magistratus et cives qui tum erant Selymbriae et ipsos Selymbrianos significatur: τὰς δὲ ξυνθήκ||[ας ἀναγράψ]αντας ἐς στήλην θεῖναι ἐς τὸ ἱερὸ||[ν τοῦ Ἀπόλλωνο]ς (?). ὤ[μο]σαν Ἀθηναίων οἱ στρατηγοὶ | [καὶ οἱ τριήραρχο]ι καὶ οἱ ὁπλῖται καὶ εἴ τι||[ς ἄλλος Ἀθηναίων π]αρῆν, καὶ Σηλυμ[βρ]ιανοὶ π||[ανδημεί].

Sequitur vs. 26—41 *populiscitum Atheniensium auctore Alcibiade factum*, quo confirmantur pactiones Selymbriae a praetoribus factae et alia quaedam quae eodem pertinent decernuntur. Alcibiadem quum rediisse constet Athenas Ol. 92, 4 festo Plynteriorum die, qui fuit mensis Thargelionis eius anni vicesimus quintus, mox rursus profectum Athenis exeunte mense Boedromione anni proxime insequentis, consentaneum est decretum factum et pilae hasc incisa esse aut anno Ol. 92, 4 exeunte aut 93, 1 ineunte.

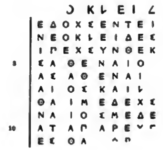
[Ἀλ]κιβ[ιάδη]ς εἶπε· καθ' ἃ ξυνέθεντο Ση||[λυμβριαν]οὶ πρ[ὸς Ἀθ]ηναίους, κατὰ ταῦτα ποιεῖν, | [καὶ καταθ]εῖναι ἐμ[πόλ]ει ἀναγράψαντας τοὺ||[ς ὅρκους καὶ τ]ὰς συνθή[κ]ας μετὰ τοῦ γραμματέως τ||[ῆς βουλῆς] — ἐν στήλῃ λιθί||[νῃ τέλεσ]ι τοῖς αὐτῶν [κ]αὶ τὸ ψήφισμα τόδε. | [Ἀπολλόδω]ρον δὲ τὸν Ἐμπέδου ἐπαινέσαι, καὶ ἀφεῖ||[ναι αὐτὸν τῆ]ς ὁμηρε(ί)ας, καὶ [ἐ]ξαλεῖψαι τὰ ὀνόμα||[τα τῶν ὁμήρ]ων τῶν Σηλυμ[β]ριανῶν καὶ τῶν ἐγγυη||[τῶν εἶναι κ]ύριον τὸν γραμ[ματ]έα τῆς βουλῆς, [ὁ]π[ό]σοι εἰσὶ γεγ]ραμμένοι, ἐναντίον τῶμ πρυτάνε||[ων· .....μ]αχον δὲ τὸν ΣηλυμΒ[ρια]νὸν ἀναγρ||[άψαι ἐν τῇ] αὐτῇ στήλῃ πρόξε[νον Ἀ]θηναίων· | [εἶναι δὲ κα]ὶ Ἀπολλοδώρῳ τὴμ προ[ξε]νίαν κα||[θάπερ τῷ] πατρὶ αὐτοῦ. τοὺς δὲ πρέσβ[εις καὶ] Ἀπολ||[λόδωρον κ]αλέσαι ἐς (τὸ) πρυτανεῖον ἐπ[ὶ ξέν]ια ἐ||[ς αὔριον].

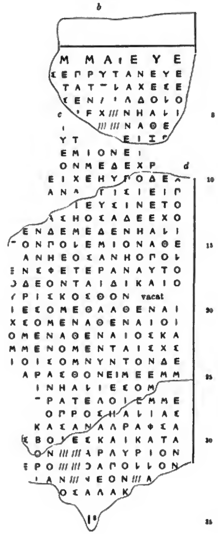
Ceterum cf. quae supra notavimus ad tit. 27*a* vs. 2—39.

P. 39 n. 65. 66. Cf. Schoene Griechische Reliefs 1872 p. 27 tab. IX, 52.

P. 40 n. 71. Tabulae, cuius hoc (*b*) fuit fragmentum, complures postmodum reliquiae erutae sunt ad radices arcis inter theatra Bacchi et Herodis, quarum *a* et *d* minusculis litteris expressit Kumanudes Athenaei V p. 80 et 167, *a c d* exscripsit Koehler. Quas quum composuissem ea ratione, qua infra coniuncta invenies, rogassemque Koehlerum, ut fragmenta ea denuo examinaret erueretque e scripturae ratione, num eiusdem omnia viderentur fuisse monumenti, respondit ad eandem tabulam revera esse revocanda, addiditque quartum fragmentum *e*, ne hoc quidem a tabula illa alienum esse adfirmans. Accipe igitur haec omnia iusto ordine disposita et cum *b* copulata, cuius fragmenti ut adcuratius possim praestare exemplum, singulari effectum est Sidney Colvin, professoris Cantabrigiensis, humanitate, qui rogatus a me ectypon lapidis charta madida sollerter expressum benigne transmisit.

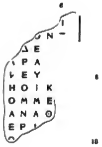
a

Var. lect. Frg. *a* vs. 1 Νεοκλεῖδ(ης || vs. 6 om. || vs. 11 nihil praeter ισθαι . . . Kumanudes. || Frg. *d* vs. 21 in. παρ)έξομεν || vs. 26 in. . . . σιν || vs. 32 . . . Πυ)ρὸ(ν τ)ὸ Ἀπόλλων - || vs. 33 . . .)λων . . σον . α . . Kumanudes. Koehlerus inter N et ⋅|, N et A nihil scriptum fuisse sibi videri adnotat, imo ordinem a lapicida non servatum esse.

e

Scripta haec esse non ante annum Ol. 90, 1 praeter litteraturae rationem docet inprimis dativi plur. decl. I forma quae est ταῖς adhibita vs. 23. Iam quum pactum tale, quale tabula continetur, fieri non potuisse cum Haliensibus post Deceleam per Lacedaemonios occupatam et bellum renovatum facile intellegatur, consentaneum est gesta haec esse annorum uno aliquo qui sunt inter Ol. 90, 1 et 91, 4. Ceterum lapicida ordinem litterarum quamquam non summa cum adcuratione sed tamen ita plerumque servavit, ut singuli versus essent fere litterarum quadragenarum quaternarum.

Vs. 1 scribae nomen habuit grandioribus paullo litteris exaratum: [Νε]οκλείδ[ης -- ἐγραμ]μάτευε. Secuntur praescripta solemnia vs. 2—4: ἔδοξεν τῇ [βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ...., ἰ]ς ἐπρυτάνευε, | Νεοκλείδης [ἐγραμμάτευε, ὁ δεῖνα ἐπεσ]τάτει. Λάχης εἶπε. Verba decreti haec licet adgnoscere vs. 4—12: ξυνθήκ[ας ----]ς εἶναι (ἀ)δόλου|ς Ἀθηναίο[-- -- πα]ρέχ[ει]ν Ἁλι|ᾶς Ἀθηναί[οις ----]ν Ἀθη[ν]|αίους καὶ Λ[ακεδαιμονίους --- α]ὐτ[οὺς λ]ῄζε[σ]|θαι, μηδὲ ξ[υνεπιστρατεύεσθαι μετὰ τῶν πολ]εμίων ἐ[π' Ἀθη]|ναίους, μηδὲ [δοῦναι διὰ τῆς σφετέρας αὐτ]ῶν, μηδὲ χρ[ήμ]|ατα παρέχει[ν πρὸς τὸν πόλεμον, μηδὲ ἐς τὰ τ]είχη ὑποδέχ|εσθα[ι] φρ[ουρὰν ἐπὶ βλάβῃ τῇ Ἀθηναίων. ἐ]ὰν δ[ὲ] τις ἴῃ π|[ολέμιος ἐπὶ τὴν Ἁλιῶν, βοηθεῖν Ἀθηναίους Ἁλ]ιεῦσιν ἢ τε --. Vs. 13 -- ας. ὅσα δὲ ἔχου|[σι], vs. 14 [προσήκ]ειν (?) δὲ μηδὲν Ἁλι|[εῦσι], vs. 15 τῶν πολεμίων Ἀθη|[ναί--, vs. 16 -- αν, ἕως ἂν ὁ πόλ|[εμος ᾖ], vs. 17 [τ]ὴν σφετέραν αὐτῶ[ν], vs. 18 -- ου δίο (vel κ)νται δικαίου, vs. 19 [ἐ]νορκισέσθων. Vs. 20 [ὅρκον δὲ ὀμνύντων Ἁλιῆς τόνδε· φίλο]ι ἐσόμεθα Ἀθηναί|--, vs. 21 [-- παρέ]ξομεν Ἀθηναίοι|[ς], vs. 22 [-- καὶ ὠφελήσ]ομεν Ἀθηναίους κα|--, vs. 23 [-- καὶ ἐ]μμενοῦμεν ταῖς ξ|[υνθήκαις], vs. 24 -- ίοις. ὀμνύντων δέ, vs. 25 [-- καὶ ἐπ]αράσθων, εἰ μὴ ἐμμ|[ενοῦ--, vs. 26—31 -- σ]ιν Ἁλιῆς. ὀμ[νύ]ντων δὲ καὶ Ἀθηναίων ἥ τε βουλὴ καὶ οἱ σ]τρατηγοὶ ἐμμε|[νεῖν ταῖς ξυνθήκαις, ἃς ὁ δῆμος ἐποήσατ]ο πρὸς Ἁλιᾶς. | [καὶ τὸ μὲν ψήφισμα τόδε καὶ τὰς ξυνθή]κας ἀναγραψά|[τω ἐν στήλῃ λιθίνῃ ὁ γραμματεὺς τῆ]ς βουλῆς καὶ κατα|[θέτω ἐμπόλει, οἱ δὲ Ἑλληνοταμίαι δόντ]ων [τὸ] ἀργύριον, nisi de colacretis potius cogitandum cum Kumanude. Vs. 32 iussi esse videntur Halienses et ipsi pactorum formulam lapidi incisam collocare [ἐν τῷ ἱ]ερῷ[ι τ]οῦ Ἀπόλλων|[ος]. Reliqui versus nomina habuisse videntur eorum, qui in verba foederis iuraverant: -- ίων· Νίκων Ἀ--, vs. 34 -- ος Ἀγακλ[λ--.

Fragmentum *e* quamquam de dextro margine superesse adparet tamen ad superiorem tabulae partem referri non posse facile est ad intellegendum, siquidem recte reliqua fragmenta a me composita esse conceditur. Consequens igitur est, ut inferioris partis fuisse statuamus, scriptumque fuisse in ea parte alterum decretum, cui quae superscripta fuerint grandioribus litteris exarata, eorum servata sit in imo margine fragmenti *d* una illa litterula, quae π videtur fuisse. In ipso fragmento *e* quae servata exstant, ea ambigua pleraque sunt, velut vs. 6 οἱ κ--, vs. 8 aut [Π]ανάθ[ηναι-- aut -- αν Ἀθ[ηναι--. Reliqua autem obscuriora quam quae tangere quis audeat.

P. 41 n. 74. Cf. Schoene Griechische Reliefs 1872 p. 49. 50 tab. XXII, 96.

P. 41 n. 75. Cf. Schoene Griechische Reliefs 1872 p. 33 tab. XI, 59.

P. 41 post n. 76 adde:

76 *a* Frustum marmoris Pentelici undique fractum. Erutum est inter theatra Bacchi et Herodis. Exscripsit Koehler.

ΡΟΛΟΣ⋮ΙΩ
ΜΥΝΤΟΡ⋮ΙΣ
ΛΕ///ΣΟΜΕ
ΚΑΙΟΙΤΟΥ

Ι Κ Α Ι Τ Ο
Α Ρ Ι Σ
Ρ

[Πρόξενοι ----|--- Ἄ]ρωγος (?), .ο---|--- Ἀμύντωρ, Ἰφ[ι---|---], Ἀλε[χ]σιμε[νός, ---|---] καὶ οἱ τούτ[ων ἔκγονοι ?]. — [Ἔδοξεν τῇ βουλῆ]ι καὶ τῶ[ι δήμῳ. ---ὶς ἐπρυτάνευε ---]αρισ---.

76 *b* Frustum marmoris erutum ad clivum arcis meridionalem. Exscripsit Koehler.

Cymatium.
Ε Ι Κ
Ν Ε Υ
Ε Λ Ρ
Υ Φ Ε
Α Ι Ο Ν
Σ Τ Ο Ρ
Ο Ι Ν
Ι Ε

Vs. 1—4 [Ἔδοξεν τῇ βουλ]ῇ κ[αὶ τῷ δήμῳ. ---ὶς ἐπρυτ]άνευ[ε, ὁ δεῖνα ἐπεστάτει, ---]ς ἐγρα[μμάτευε, ὁ δεῖνα ἦρχε. Ε]ὔφη[μος εἶπε (?) --. Reliqua obscura.

P. 42 n. 82. Ad Archelaum Macedoniae regem haec referenda esse probabilis est coniectura Loeschkii De titulis aliquot Atticis quaestiones historicae 1876 p. 36, qui conferri iubet Andocidem de reditu 11 ἐκ δὲ τούτου οὐπώποτε οὔτε τοῦ σώματος οὔτε τῶν ὄντων ἐμοὶ ἐφεισάμην, ὅπου ἔδει παρακινδυνεύειν· ἀλλ' αὐτίκα μὲν τότε εἰσήγαγον εἰς στρατιὰν ὑμῶν οὖσαν ἐν Σάμῳ κωπέας, τῶν τετρακοσίων ἤδη τὰ πράγματα ἐνθάδε κατειληφότων, ὄντος μοι Ἀρχελάου ξένου πατρικοῦ καὶ διδόντος τέμνεσθαί τε καὶ ἐξάγεσθαι ὁπόσους ἐβουλόμην. τούτους τε εἰσήγαγον τοὺς κωπέας καὶ cett.

P. 44 n. 92. Hoc fragmentum ipse a. 1876 vidi Eleusine testorque exstare propterea, quod lapidum, quos solus vidit aut vidisse se dixit Lenormant, fidem suspectissimam esse satis constat. Itaque etiam alterum illud fragmentum tituli Attici, quod in schedis Fauvelii repperisse se dixit proposuitque commentario instructum in *Comptes rendus de l'académie des inscriptions et belles lettres* 1867 p. 35 seqq.

Ο Η Ε Κ Α Σ Τ
Ρ Α Κ Ε Σ Μ Ε Κ Ο Ρ
Ο Σ Η Ε Κ Α Σ Τ Ο Σ Δ Ε Λ
Σ Ρ Ρ Ο Σ Τ Ο Σ Ε Υ Χ Σ Ε Ν
Α Σ Ε Χ Σ Α Λ Ε Ν Μ Ε Χ Ρ Ι Τ

non prius ausim in ordinem recipere, quam aut ipse oculis schedas illas usurpavero aut locupletis testis oculati auctoritate confirmatum fuerit, revera ea quae repperisse se dicit Lenormantus in schedis illis Fauvelii manu scripta exstare.

P. 45 n. 94. Alterum accessit huius tabulae fragmentum (*b*), quod quum ad radices arcis meridionales nuper esset erutum et a Koehlero exscriptum, cum nostro (*a*) coniungendum esse comparatione instituta intellexi. Subiciam igitur ambo ex ordine composita, ut quid rei sit facilius possit perspici.

b *a*

```
                         Τ . . Σ Ι . . .
                       Δ Ε . . Π . . . .
             Ο        ΛΟ Σ . Ν Μ Ε Ι _ .
         Ο Ν Ι   Δ . Σ Η Ο Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ι
   Α Ν Ο Σ Ι Ι     Σ Τ Ο Ι Ε Κ Α Ι Η Ε
 Ε Β Ο Λ Ε Υ Ο   Λ Κ Α Ι Η Ο Ι Π Ρ . Τ Α
   Τ Ο Τ Ε Ε       Μ Ε Λ Ε Σ Θ Ο Ν Α Υ .
     Ε Φ Ι Σ     Τ Ο Δ Ε Α Ν Α
     Α Μ Μ Α       Σ Ι Ο
       Λ Ι Θ     Ε Ι
       Ε Ν Α
       Σ Σ Ε
```

Versus fuerant litterarum vicenarum quinarum.

Vs. 3 seqq.

- - - - - - - - '[ως [ἂ]ν μὴ ἀδ[ι]-
[κῆται τούτ]ων [μη]δ[εί]ς, οἱ στρατη-
[γοί, οἳ] ἂν ὦσι [ἑκά]στοτε, καὶ ἡ
[Βουλὴ ']η Βουλεύου[σ]α καὶ οἱ πρ[υ]τά-
[νεις ἑκά]στοτε ἐ[πι]μελέσθων αὐ[τ]-
[ῶν. τὸ δὲ ψ]ήφισ[μα] τόδε ἀνα[γραφ]-
[σάτω ὁ γρ]αμμα[τε]ὺς ὁ [τῆς Βουλῆ]-
[ς ἐν στήλῃ] λιθ[ίν]η [καὶ καταθέ]-
[τω ἐμπόλει]. εἶνα[ι δὲ καὶ εὐεργεσ]-
[ίαν καὶ προ]ξε[νίαν αὐτοῖς cett.

P. 45 n. 96. Tria accesserunt huius tituli fragmenta, eruta illa ad radices arcis meridionales inter theatra Herodis et Bacchi, *c d e*. Litteris minusculis ea reddidit Kumanudes Athenaei V p. 168. 169, exscripsit Koehler. Horum *c* et ex editis *b* quo pertineant non constat, editorum *a* cum *d* copulandum esse adparet. Itaque una cum eis quae postmodum reperta sunt veterum prius illud *a* repetendum esse duximus.

c

```
Ε Υ Ε
-------------
Α Τ Ι Σ Ε Π Ρ
  Θ Ο Σ Ε Π Ε
      Υ Ε Ι
```

a *d*

```
          Ν Τ Α Σ                Λ
        Α Ι Α Θ Ε Ν      Α Κ Ε Λ Ε Υ Ο Σ
      Κ Α Σ Δ Ι Δ Ο Ν    Π Ρ Ο Σ Α Θ Ε Ν
    Τ Α Τ Α Σ Χ Σ Υ      Λ Α Σ Η Α Ι Ε Σ Α
  Α Ι Τ Ο Ι Σ Κ Λ Γ    Χ Ο Ι Σ Η Ο Σ Α Ε Ρ Σ
  Ρ Ο Ν Π Ρ Ι Ν Α     Δ Ο Θ Ε Ν Α Ι Α Υ Τ Ο Ι Σ
  Ρ Α Τ Ε Λ Ο Ν      Τ Ο Ν Σ Τ Ρ Α Τ Ι Ο Τ Ο Ν
  Ι Ι Ο Ν Τ Ο Σ Ε Χ Ο Ν Τ Α Σ Κ Α Ι Α Ν Α Λ Ρ Α Φ
    Α Γ Ε Α Τ Ε Σ Β Ο Λ Ε Σ Ε Σ Τ Ε Λ Ε Ι Λ Ι Σ
_ Ν Α Ι Ε Μ Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Λ Ε Σ Ι Τ Ο Ι Σ Σ
Τ Α Μ Ε Ν Α Ν Α Α Ρ Α Φ Σ Α Ι Κ Α Ι Υ
Ο Ν Μ Υ Τ Ι Λ Ε Ν Α Ι Ο Ν Ε Π Ι
Α Υ Ρ Ι Ο Ν Τ Ο Ι Σ Δ Ε Κ Ι
Λ Ε Σ Α Ν Τ Α Π Ο Δ Σ
        Ε Δ Σ
```

e

```
  Ι Π
Ε Μ Ο Σ Η Ο Α Θ Ε Ν
Ι Κ Α Ι Α Υ Τ Ο
      Λ Α
```

Var. lect. Frg. *c* inter versum primum et secundum prope marginem l habet Kumanudes, ut in eo versuum intervallo [Θεο]ί interpositum fuisse cum editore Graeco suspicari liceat. || Frg. *d* vs. 1 τε || vs. 4 extr. ἴσων || vs. 14 in. δες Kumanudes.

Patet haec pertinere ad ea quae gesta esse post receptas Mytilenas ineunte anno Ol. 88, 2 narrat Thucydides 3, 50 *καὶ Μυτιληναίων τείχη καθεῖλον καὶ ναῦς παρέλαβον. ὕστερον δὲ φόρον μὲν οὐκ ἔταξαν Λεσβίοις, κλήρους δὲ ποιήσαντες τῆς γῆς πλὴν τῆς Μηθυμναίων τρισχιλίους τριακοσίους μὲν τοῖς θεοῖς ἱεροὺς ἐξεῖλον, ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόντας ἀπέπεμψαν· οἷς ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν αὐτοὶ εἰργάζοντο τὴν γῆν.* Versus fuerunt litterarum tricenarum octonarum; frg. *d* vs. 10 erratum videtur a lapicida littera quae est Σ bis male posita.

Frg. *c* vs. 1—4 [Ὁ δεῖνα ἐγραμμάτ]ευε. | [Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Ἀκαμα]ντὶς ἐπρ|[υτάνευε, ὁ δεῖνα ἐγραμμάτευε, - - -]θος ἐπε|[στάτει. ὁ δεῖνα εἶπε - -.

Frg. *a d* vs. 2 - - αι Ἀθην[αῖο]ι κελεύου (vel ω) σ[ι]. Vs. 3—14 sic puto legendos et restituendos esse: [- - δί]κας διδόν[τε (vel α)]ς πρὸς Ἀθην[αίων τοὺς ἐπισκόπους κα]τὰ τὰς ξυ[μβο]λάς, αἳ ἦσα[ν πρὸ τούτου τοῦ χρόν|ου. κ]αὶ τοῖς κλη[ρού]χοις, ὅσα ἐπυ[λή]θη ὄντα ἐπὶ τῶν | ἀγ]ρῶν, πρὶν ἀ[πο]δοθῆναι αὐτοῖς, [λάφυρα ὑπὸ τῶν | στ]ρατηγῶν [καὶ] τῶν στρατιωτῶν, [ἀποδοῦναι Μυτιλ|ην]αίων τοὺς ἔχοντας. καὶ ἀναγράψ[αι ταῦτα τὸν γ|ρα]μματέα τῆς βουλῆς ἐστήλῃ λιθ[ίνῃ καὶ καταθ]|εῖναι ἐμπόλει τέλεσι τοῖς ⟨ς⟩ [Μυτιληναίων. (sp. vacuum duarum litterarum.) ταῦ]|τα μὲν ἀναγράψαι καὶ κ[αλέσαι τὴν πρεσβείαν τ]|ῶν Μυτιληναίων ἐπὶ χ[σένια ἐς τὸ πρυτανεῖον ἐς]| αὔριον· τοῖς δὲ κλ[ηρούχοις - - -] γῆς ἀνταποδοῦ[ναι] vel - δό[ντε(α)ς]. Vs. 15 [δ]εδο - - vel ἔδο[κε].

Frg. *e* vs. 2 [ὁ δ]ῆμος ὁ Ἀθην[αίων], vs. 3 - - - ν καὶ αὐτο - -.

P. 47 post n. 116 adde:

116 *a* Fragmentum marmoris Pentelici undique mutilum, erutum inter theatra Bacchi et Herodis. Exscripsit Koehler. Minusculis litteris reddidit Kumanudes Athenaei VI p. 130.

ΤΟΙ

ΣΟΝΤΕΑΝ

ΑΣΚΑΙΕ

ΝΤΟΝΑΘΕ///Α

ΝΑΛΑΘΟΚΑΙ

ΠΟΕ///Α ΟΝΑ.

ΥΤΟΠΡΟΧΣΕΝΟ

ΙΟΝΚΑΙΤΟΣΕΚ

ΙΠΑΣΑΥΤΟΝΑΠ

ΤΟΙΕΔΕΣΕΙΕ

ΤΙΜΟΡΙΑΝΚ

ΦΙΣΤΑΙΚ

ΝΙΑΣΘΑΙΔ

ΕΙΑΝΕΙΝ

ΡΟΡΑΣΚΑ

ΗΟΘΕΜΒ

ΑΤΕΣ

ΙΟΙΑ

Var. lect. Vs. 2 . . ον τι γς; . . || vs. 3 . . ας καὶ ι . . . *l* . . || vs. 6 . . ποι . α⁻ονια Ο ; . . || vs. 7 in. αυτο || vs. 9 ε)ἶναι αὐτὸν απ . . || vs. 10 . . ατει ἐ δίσει ἐ || vs. 11 in. ν || vs. 14 in. ἀτέ)λειαν || vs. 15 . . εἰς)φ;ορᾶς καὶ || vs. 16 . . ἀλ)λοθεν β . . . Kumanudes.

Vs. 1 [α]ὐτοῦ τ - -, vs. 3 - - τας καὶ ε - -, vs. 4 [τὸν δῆμο]ν τὸν Ἀθη[ν]α[ίων], vs. 5 - - ν ἀγαθοῦ κα - -, vs. 6 ἐποή[σ]ατο να - -, vs. 7—8 [εἶναι τὸν δεῖνα - -] - ύτου πρόξενο[ν - - - τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηνα]ίων καὶ τοὺς ἐκ[γόνους], vs. 9 [- - τ]ιμάς (?) αὐτῶν ἀπ - -, vs. 10 [θανά]τῳ (?) ἢ δήσει - -, vs. 11 [τὴ]ν τιμωρίαν κ - -, vs. 12 [ἐφ]σήφισται κα - -, vs. 13 - ν ἰᾶσθαι δ - -, vs. 14 - - ειαν εἶνα[ι], vs. 15 [φ]ρουρᾶς κα - -, vs. 16 ἄθεμ-β[ούλ - -. Reliqua ambigua.

116 *b* Lapis Pentelicus undique fractus, erutus ad arcis radices meridionales. Exscripsit Koehler.

ΛΕΛΥΑ

ΑΥΤΑΟΙΔΕ

ΕΝΟΙ ΛΕΚΟ

ΟΙΔΕΣ//////ΔΙΚ

ΟΝ/////////ΕΝΔΟ

ΟΝΤ//////ΕΡΟΝΑ

ΔΕΠΟΛΕΜΑΡ

ΚΑΣΤΕΡΙΟΝΙ

ΚΟΣΙΕΜΕΡΟΝ

ΜΑΙΣΟΡΟΣ

ΙΕΙΟΣΤΑΧΙΣ

ΛΕΙΕΡΕΤΡΙΟ

ΕΡΥΝΑΟΣΤΙΣ

ΣΑΙΔΕΚΑΙΕΠ

Ο///ΕΟΣΑΝΕ

Α Λ

Versus fuerunt litterarum tricenarum senarum, ut e supplementis vs. 2—3 patet, de quorum veritate dubitari non potest. Forma dativi plurativi δραχμαῖς vs. 10 docet titulum annis Ol. 90 vix esse posse antiquiorem.

Vs. 2—4 - - αυτα. οἱ δὲ [πωληταὶ ἀπομισθωσάντων τὴν στ[ή]λην· οἱ δὲ κω[λακρέται δόντων τὸ ἀργύριον. πε]ρὶ δὲ . . . δικ - -, vs. 5 - αν [δίκ]ην δοῦ[ναι] ?, vs. 6 - αν τ[ὸ ἱ]ερὸν ἀ - - ?, vs. 7 - - δὲ πολέμαρχ[ο - -, vs. 8 [δι]καστήριον -, vs. 9 [εἴ]κοσι ἡμερῶν, vs. 10 [εὐθυνέσθω . . . ίαις δρα]χμαῖς, ὅπως ἂ[ν], vs. 11 [ἀ]πίῃ ὡς τάχισ[τα], vs. 12 [ἐξ]ίλῃ (?) Ἐρετριᾶ[ι], vs. 13 - ερινα ὅστις, vs. 14 [καλ]έσαι δὲ καὶ ἐπ[ὶ ξένια cett. (?), vs. 15 - - ἕως ἂν ε - - (?).

---

116 *c* Fragmentum lapidis Pentelici, erutum ad arcis radices meridionales. A sinistra vs. 4—7 margo exstat, sed ante litteras horum versuum principales singulae binaeve litterae deletae sunt. Exscripsit Koehler.

ΧΥΜΜ

ΑΙΟΝΗ

///ΕΧΣΕΣΤΟΜ

///ΡΡΟΣ.ΑΛΕΣΘΑΙΑ

///ΛΕΣΕΤΟΔΕΜΟΤΟΑΘ

///.ΑΕΜΜ ΡΤΥΡΕΝΑΥΤΟ

///ΑΙΡΑΡ ΤΑΥΤΑΕΠΑΡ

ΧΙΛΙ..ΔΡΑΧΜΑ

ΔΕΧΣ ΘΟΝΤ

ΑΥΤΕΙ

Ρ

Vs. 1 [χ]συμμ[αχ ?, vs. 2 [Ἀθη]ναίων vel [Ἀθη]ναῖον, vs. 3 μ[ὴ] ἐξέστω μα[ρτυρ - -, vs. 4 προσ[κ]αλεῖσθαι Ἀθ[ηναι - -, vs. 5 [τῆς βου]λῆς ἢ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθη[ναίων], vs. 6 - - α ἐ[κ]μ[α]ρτυρεῖν αὐτο - -, vs. 7—8 [ἐὰν δέ τις - - - ητ]αι παρὰ ταῦτα ἢ παρ[α - - -, ὀφειλέτω] χιλί[ας] δραχμάς, vs. 9 - δεχέσθων τ - -, vs. 10 - - ι αὐτῇ - -

116 *d* Fragmentum marmoris Pentelici undique fractum, repertum illud inter theatra Bacchi et Herodis. Exscripsit Koehler.

```
      ı
      O
    ⸆ O Ⱶ
    Γ E Λ O
    O M N Y T
    Ͷ E Ρ L Ϲ I
    Ϲ A N A N E
  \ T A T E N O Ⱶ
    E I Δ A N Δ E
    H O Ρ K O Ϲ
    Ϲ H O I A
      O N
      ꟿ
```

Foederis instrumenti reliquiae lacerae. Vs. 4 [στρα]τηγο-, vs. 5 ὀμνύτ[ω], vs. 6 --περ ἰ(ει)σι--, vs. 7 --ς ἀνανε[οῦσθαι], vs. 8 --ατα τὴν ὀλ--, vs. 9 [ἐπ]ειδὰν δέ, vs. 10 ὅρκος (ους) vel ὁρκω[σ--, vs. 11 --ς αἱ α--.

---

116 *e* Fragmentum lapidis Pentelici (a. 0,12 — 0,215, l. 0,07 — 0,17, cr. 0,04) a tribus partibus mutilum, a dextra integrum. Erutum est in arce ad Erechtheum. Ed. Homolle in *Bulletin de correspondance Hellénique* I (1877) p. 52. Exscripsit Koehler.

```
          I E I K |
        I E M Ͷ O |
      O N T E N Ϲ |
    T O A Ρ A Y Ρ |
  E N I A E Ϲ T O |
  I A Ϲ E I Ͷ E T |
Ϲ Ⱶ E M A X O I Δ |
Ч O I T O I Ϲ O I |
K O Ϲ I A Ϲ Δ Ρ A |
    ⸆ ‾ ⸌ Ρ H E Δ Ρ |
              ' Δ E |
```

Quae Foucartum in plerisque secuti (ib. p. 80 seq.) in hunc fere modum restituenda esse censemus:

[- - - τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἀναγράψαι τὸν]
[γραμματέα τῆς βουλῆς ἐν στήλῃ λιθίν]ῃ κ-
[αθάπερ .... καὶ καταθεῖνα]ι ἐμπό-
[λει. οἱ δὲ πωληταὶ ἀπομισθωσάντ]ων τὴν σ-
[τήλην· οἱ δὲ κωλακρέται δόντων] τὸ ἀργύρ-
[ιον. καλέσαι δὲ αὐτοὺς καὶ ἐπὶ ξ]ένια ἐς τὸ
[πρυτανεῖον ἐς αὔριον - - - -]ίας εἶπε· τ-
[ὰ μὲν ἄλλα καθάπερ τῇ βουλῇ· Τ]ηλεμάχῳ δ-
[ὲ καὶ - - - - καὶ - - - -]μῳ τοῖς Οἰ-
[- - - - δοῦναι - - -]κοσίας δρα-
[χμὰς τοὺς Ἑλληνοταμίας καὶ τοὺ]ς παρέδρ-
[ους - - - -

Versus singuli fuerunt litterarum tricenarum ternarum.

116 *f* Fragmentum marmoris erutum ad radices arcis meridionales. A sinistra exstat margo. Exscripsit Koehler.

```
| _ Λ O N ı L
| Γ O I Ϲ I K A
| O Ⱶ E N E A N
| Ρ Y T A N E Ϲ
| E N B O Ⱶ E Ͱ
| K E Ϲ Ͷ Ρ O ‾
| Δ A N H Γ
| E M O N
    vacat.
```

Vs. 1 [στρατ]ηγοῦντε[ς], vs. 2 --τοις ἱκα[ν--, vs. 3 [τὴν β]ουλὲν ἐάν, vs. 4 [οἱ π]ρυτάνεις, vs. 5 [τ]ὴν βουλήν, vs. 6 [φυλα]κῆς vel [φύλα]κες πρῶτ-- vel προτ[ερ-- vel πρὸ τ--, vs. 7 [ἐπει]δὰν ἤ, vs. 8 [τὸν δ]ῆμον.

---

116 *g* Fragmentum marmoris Pentelici, erutum ad arcis radices meridionales. Exscripsit Koehler.

```
  ⸌ I Ρ A T E /
  A Λ Ρ A Φ Ϲ A
  Γ E Ϲ B O Ⱶ E
  Δ E Ͷ O Ⱶ E
  Δ O N T O N T O

              ' A Ϲ  |
```

Vs. 1 στρατηγ[ο--, vs. 2—5 [ἀν]αγράψα[ς δὲ .... ὁ γραμματεὺς] τῆς βουλῆ[ς ἐστήλῃ λιθίνῃ καταθέτω ἐμπόλει, ὁ]ι δὲ πωλη[ταὶ ἀπομισθωσάντων. οἱ δὲ κωλακρέται] δόντων τὸ [ἀργύριον].

---

116 *h* Frustum marmoris Pentelici a tribus partibus fractum, repertum illud inter theatra Bacchi et Herodis. Exscripsit Koehler.

```
| L I E ꟿ I L
| O H Y Δ Ρ '
| Φ I Ξ E Ϲ
| Ⱶ E Ϲ A Ͷ
| A Ⱶ Ⱶ O Δ E
| O Ϲ T O Ϲ Γ
| I II F ᵛ
```

Vs. 1 --ει ἐν τῇ[ι], vs. 2 [δύ]ο ὑδρί[ας], vs. 3 [ψη]φίζεσ[θαι], vs. 4 --λης ἀπ--, vs. 5 ἄλλο (vel ου) δε--, vs. 6 [πρ]ὸς τούς, vs. 7 ι εὐ[ρ--. Ad vs. 2 conferantur verba quae leguntur in Callixeni probuleumate apud Xenophontem Hell. I 7. 9 θεῖναι δὲ εἰς τὴν φυλὴν ἑκάστην δύο ὑδρίας. ἐφ' ἑκάστῃ δὲ τῇ φυλῇ κήρυκα κηρύττειν, ὅτῳ δοκοῦσιν ἀδικεῖν οἱ στρατηγοί, — εἰς τὴν προτέραν ψηφίσασθαι, ὅτῳ δὲ μή, εἰς τὴν ὑστέραν.

116 i Frustum marmoris Pentelici undique fractum. Erutum est ad radices arcis meridionales. Exscripsit Koehler.

N
ΠΟΛΙΝΑΝΕΥΙ
ΝΤΟΙΣΝΕΟΙ
vacat.

Vs. 2 -- πολιν ἄνευ, vs. 3 -- ιν τοῖς νεο --.

---

116 k Frustum marmoris Pentelici a tribus partibus mutilum. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

N
ΦΟΙ
ΕΙΘ
ΦΟΤΕ
ΣΙΔΑ
ΕΣΛΕ
Λ

Horum nihil fere liquet praeter [ἀμ]φοτε[ρ-- vs. 4 et fortasse etiam vs. 2. Reliqua enim ambigua omnia.

---

116 l In aedicula ad Erechtheum exscripsit Schoell.

Y
ΟΠΣ
ΔΙΚΕ
/// ΙΜΕ
ΟΝΤΑ
ΞΛΟΛ
ΙΝΙ

Vs. 2 ὅπω[ς]?, vs. 3 δίκη, vs. 6 [στρατ]ηγός vel [στρατ]ηγούς.

116 m Fragmentum marmoris Pentelici a tribus partibus truncatum. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

ω ///
ΙΜΕΛ ///
ΠΠΝΑ ///
ΛΠΦΙΛ ///
ΤΗΣΘΑ ///

Vs. 2 [ἐπ]ιμελ[ισθ--, vs. 4 [ψ]ηφισ--, vs. 5 τῆς Θα[λάττης] vel --τ]ησθα[ι].

---

116 n Fragmentum marmoris Pentelici a tribus partibus mutilum. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

ΙΛΗΥ
ΣΤΟΣ
ΑΟΟΙ
ΣΑΙΕ

ΡΑΣ
ΥΤ

---

116 o Frustum marmoris Pentelici, repertum in arce ad Erechtheum. Exscripsit Koehler.

ΤΣ
ΙΟΙΚ
ΕΡΟΣΚ
ΝΜΙΤΕΕΝ
ΤΟΙΣΠΟΙ
ΟΣΗΕΧΣ
ΠΕΡΕΔ
ΑΙΣ

Vs. 3 [ναυκ]λήρους vel [κ]λήρους κα-- (cf. tit. 54 vs. 5), vs. 4 --ο(ν)ν μ(ὴ)τε ἐν--, vs. 5 τοῖς πολ-- vel πωλ--, vs. 6 --τος ἐξ--, vs. 7 [καθ]άπερ ἐδ--, vs. 8 [ψη]φισ--.

PARS SECVNDA.

CLASSIS PRIMA.

SECTIO PRIOR.

P. 51. 52 n. 129—132 et 133—136. Haec tabula denuo edita exstat in Monom. epigr. musei Brit. I p. 56 seqq. n. XXV et XXVI, unde potiorem Hicksianae lectionis varietatem subiecimus; litteras quae in hoc exemplo desunt asterisco notavimus.

Anticae versui primo superimposita fuere verba quaedam grandioribus litteris scripta, quarum restant quintae versus litterae imminens /, duodevicesimae a fine Λ. Superesse haec e [Θεοῖ]ς [π]ά[σι] suspicatur Hicksius. 129 vs. 1 *ΛΟΝ || vs. 3 *E ante lacunam extr. EΛ || vs. 4 *P post lacunam || vs. 5 *TO ante et *O post lacunam extr. *ΛT || vs. 6 extr. ⁝HΔΔI⁝ || vs. 7 in. ⁝ΡΔΔΓ⊦⊦⊦⁝I extr. ⁝Γ⁝ || vs. 8 *ΣTA et mox ⁝ΡHH⁝ || vs. 9 *ΦI mox ⁝III⁝ || vs. 10 in. *T extr. ⁝ΔΔΔ || vs. 11 extr. ⁝ΡH...ΔΔ⁝ || 130 vs. 1 *Δ ante lacunam || vs. 2 in. ΛT mox *TOI || vs. 3 in. \E mox *T post ΓPO et verso extremo *Φ || vs. 4 in. EIOI mox *XΣ || vs. 5 in. ΔΔ⊦⊦I mox *PA et deinde ⁝⁝ || vs. 6 *TOY mox ⁝ΔΔΔΓ⊦⊦⊦⁝ || vs. 7 *ΦI || vs. 8 *Y post Λ || vs. 10 *IΔO || vs. 11 in. Δ⁝ mox *NΣT || 131 vs. 1 *P post E extr. TEΣH || vs. 2 *I post HO || vs. 3 *T post PA || vs. 5 *Y post TO et extr. *PAΓΣ || vs. 6 *P post ΛY || vs. 7 *I post ⊦A || vs. 8 *AI⁝ΓII || vs. 9 in. PON et mox ⁝Δ....ΓETEIA || vs. 10 in. *E et mox ⁝Γ...AΘMON || 132 vs. 1 med. ⊦EΣEITE.IOΣ || vs. 2 med. AΣINH..ΣΓP cett. || vs. 5 ⁝III⁝ et mox *Ρ || vs. 6 in. ΔΔΓ⊦⊦⊦⁝ med. *II || vs. 7 TOINHH⁝ *P post A PAIIII, ut ultima versus littera Δ subiecta sit ultimae praecedentis N || vs. 8 in. ΔΔΔΔ⁝ med. ⁝ΓII⁝ et proxime *ΣT || vs. 9 in. PON med. *IA⊦ || vs. 10 *Σ ante lacunam || vs. 11 ⊦Y ante lacunam, reliquis post lacunam litteris singulis locis ad dextram propius admotis.

Posticae 133 vs. 1 in. .E......ΣAN cett. extr. *X || vs. 2 *A post I || vs. 6 in. *H primum || vs. 7 cum 8 et 9 unius litterae spatio ad dextram magis admota initia || vs. 8 in. ΣOΣΣTAΘON || vs. 9 extr. PC || vs. 10 in. A⊦AI med. IIII, et unius litterae spatio amplior versus efficiatur || vs. 11 *⊦ ante lacunam; deinde quae post lacunam et in hoc et in sequentibus versibus scripta sunt usque ad 135, 4 singulis locis ad sinistram magis adducta sunt ita, ut A initiale vs. 11 subiectum sit H principi versus proxime superioris 10 et sic deinceps extr. II || vs. 13 in. *I || vs. 14 in. Γ⊦⊦ extr. ONAP || vs. 15 HΡ⊦⊦⊦ extr. *T || vs. 16 extr. MONT || vs. 17 med. EIAEI-....ETO || 134 vs. 1 extr. *O || vs. 2 in. KAIOΣ post lacunam *M prius || vs. 4 post lacunam MEΔEΣ cett. || vs. 5 in. *A post lacunam ƆNTT cett. extr. ⊦⊦K || vs. 6 extr. *Y || vs. 7 in. ƆMON cett. || vs. 8 in. IA⊦AI || vs. 9 in. AYPAI extr. ⊦AIA || vs. 11 med. AP..PON || vs. 12 ante lacunam TOYTOI || vs. 13 med. ΓOT.PION || vs. 14 med. MON.OYTO || vs. 15 in. \OMON ante lacunam *Δ extr. *O || vs. 16 med. ΔΔΔ.⊦⊦⊦⊦ || vs. 17 ΡHHΔΓ⊦⊦⊦ || 135 vs. 3 med. *AT || vs. 4 in. ΛAPXO med. *AT || vs. 5 totus singulis locis ad sinistram magis admotus extr. ΡΔΔΓ⊦⊦ || vs. 6 post lacunam *O || vs. 7 post lacunam IΦIA⊦A || vs. 9 ante lacunam *I || vs. 10 in. A⊦AI ante lacunam *N || vs. 12 extr. *O || vs. 15 med. ΣTAΘM...OYTON extr. KY⊦I || vs. 16 in. *O || 136 vs. 1 et 2 litteris scripti sunt valde coarctatis neque ex ordine adcurate dispositis || vs. 2 extr. *M.

P. 55. Fragmentum *d* denuo examinavit edidítque Eustratiades Ephem. nov. 437*b* (tab. 68) p. 458 seq. Exemto lapide adparuit crassitudinem eius esse 0,16, in aversa parte litteras nullas inscriptas esse, sed laesam videri eius superficiem. In adversi lateris titulo vs. 5 integrum legi Ω, non ⌒, disertis verbis adfirmavit editor; idem e modulorum rationibus computatione instituta adcurata demonstravit, non posse hoc fragmentum ad posticam primae tabulae partem referri, ut posteriores penteteridas alia ratione per tabulas dispositas fuisse adpareat, atque ego eram suspicatus.

P. 56 n. 148. 149. Novum huic tabulae accessit fragmentum repertum ab Aemilio Burnouf '*en demolissant dans le voisinage de la grotte de Pan le bastion dit d'Odysséé*'. Editum est in *Revue archéologique* 1874 p. 315 seqq. n. 5.

E
Λ M ⊦ ⁝
⊦ ⊦ K O ⊦
O II Σ T A

A I A Σ
A ⊦ O Γ
I T O N O
H O I Σ M
Δ O I Φ I
T A O M O
K Δ Δ Δ

Collocanda haec esse adparet in dextra parte fragmenti *a* inde a vs. 5 usque ad vs. 15. Novi nihil inde discitur nisi vera esse supplementa ab editoribus dudum inventa. Nam vs. 11 littera initialis quin male lecta sit pro N, quod in lapide esse consentaneum est, noli dubitare.

P. 57. 58 n. 153—156 et 157—160. Fragmentum *a* ex iterata Hickaii lectione denuo editum est in Monum. epigr. musei Brit. I p. 59 seqq. n. XXVII et XXVIII; quod quidem exemplum hoc loco mihi repetendum est necessario.

Antica (153—156).

Ε
. . . ΕΠΑΡΕΔΟΣ . . . . Ι . . . . . . ΙΔΟΣ 153
ΜΙΑΣΙΗ Ε . . ΕΛΡΑΜ
ΣΕΛΡΑΜ ΗΟ
Ο . ΚΟ⊦⊦ Ο
𐅃ΔΔΔΔ ΑΘ
Σ . ΑΘΜ
Σ . ΑΘΜ ΡΟ
. Σ . . ΘΜΟ Ν
ΦΑΝΟ Π
Μ . . . ΕΛΑ
ΙΝ . ΗΠ

. . . . ΗΟ . ΤΑ . Ι 154
ΚΕΑΣΕΥΘΥ
ΙΕΥΣ
. ΟΝΤΑΜΙΟΝ
ΥΣΕΕΠΙΣΤΕ⊦
ΔΔΔ⁝ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΗΗΚΑΡΧΕΣΙΟΝ
ΝΟΣΧΡΥΣΟΣ . . . Θ . . . . Σ . LΦ⊦
Τ . . ΜΟΝΤΟΥΤΟ ΣΟ . ΣΤ
ΗΗ . ΔΔΔΔ⊦⊦⊦ǁ Ν . . . . ΕΣΗΔΔ
ΣΕΥΘΥΚ⊦ΕΟΣ ΣΕΑΡΑΜΜ . ΤΕΥΕΧΡ . Σ
ΑΔΕΗΟΙΤΑΜΙΑ . . Ο . . . ΕΡΟΝΧΡΕΜ . . . ΝΤΕΣΑΘΕ 155
ΣΕ . ΙΛΕΝΕΣΛΥ . . ΝΔΡΟΑΙΛ . ⊦Ι . . . ΕΛ . . . . . ΤΕ
.·ΟΛ . . ΛΕΤΕΛΡΑΜ . ΑΤΕΥΕ⊦ΥΚΟΝ . . . . ΠΡ
. ΟΝ . ΑΜΙΟΝΗΟΙ . . ΙΚΕΑΣΗΑ⊦ΙΜΟ . . . . . . ΡΑΜΜΑ
ΤΡΕ . ΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ⁝ΧΧ𐅃ΔΔΔΔ⊦ . . . . . . ΕΧΡΥ
ΤΑΘΜ . ΝΣΤΕΦΑΝΟΧΡΥΣΟǁΣΤΑ . . Ο . . . . . . Ο . Ν𐅃Δ
ΔΔΦ . . ⊦ΑΙΑΡΛΥΡ . . Ο . ΤΟ . . ΑΘ . Ο . . . . . ΟΝ𐅃Η
ΥΡ . Ν⁝ΔΙΟΣΠΟ⊦ . ΟΣ . ΤΑΘ . Ο . ΤΟ . Τ . Η . ΣΤΕΦ
ΘΜ . ΝΤΑΥΤΕΣ𐅃 ǁ ǁ⁝Σ
ΔΠ . ⊦⊦ǁ Ι⁝ΧΡΥΣ ΟΙ Ν⁝Η
Ι Σ⁝Σ . ΑΘΜΟΝΤΑΥΤ . Σ

ΔΕΗΟΙΤΑΜΙΑΙΤΟ . . . . . Ο 156
ΗΟΙ . ⊦ΥΣΙΔΙΚΟ . Λ . . . . . Τ
ΑΘΕΝΑΙΕΥΣΕΛΡ . ΜΜ . . . . Ε
ΕΝΟΙΠΑΡΑΤΟΝΠΡ . . Ε . . . ΤΑ . . Ο
ΟΙΗΕΚΑΤΟΝΠΕΔΟΙ . ΙΑ . . . ΧΡ
Ε⊦ΕΣΑΣΤΑΘΜΟΣΑ . ΟΡ . . ΝΤΕΡ
ΔΔΔΣΤΕΦΑΝΟΣΧΡ . ΣΟ . . . ΝΗ
ΤΟΝ𐅃ΗΗΗΚΑΡΧΕΣ . ΟΝ . . . ΥΡΟ
ΟΝΤΟΥΤΟΗΗΣΤΕΦ . ΝΟ . . . ΥΣΟ
. ⊦⊦ΣΤΕΦΑΝΟΙΧΡ . . Ο . . . ΤΑΘΜΟΝ
ΙΔΕΔΥΟΣΤΑ . . Ο . Τ . ΥΤΟΙΝΗ
ΤΑΥΤΕΣ⁝ΗΔ . ⊦⊦⊦ . . ΕΤΕ . ΛΕ
ΜΟΝΤΑ` . . Σ . . . . . ΔΔ

Postica (157—160).

Θ 157
ΥΔΑΘΕΝΑ
ΝΑ . . . . ΥΕΠ
ΤΡΕ ΣΠΡΟΣ
ƆΜΠΕΛ ΟΝΧΧΓ
ΝΟΧΡ
Ο ΑΙΑΡ.
ΡΟΝΔ.
ΝΕΧ . . ΣΕΣΤΑΕ
ΟΣΣΤΑΘΜΟΝΤ
Υ . . ΣΗΔΔΔΠͰͰͰΙ
Μ . . . . ΑΡ . ΥΡΙΣΣΤΑΘΜΟΝ
ΕΤΟ . . Ε . . ΝΟΣΧ .
ΧΡΥΣΟΣΣΤΑΘΜΟΝΤ

Τ . . . . ΚΙΧΣΥΝΑ . 158
Ο . ΕΛΡ . . . . Ε . . . . ΙΣ . Α . . . ΙΣΗΟΙΣ
ΥΕΔΕΧΣΙΘΕΟ . . . . . . Ι . . ΚΑΙ . Σ . ΝΑΡ . . . ΙΠΑΡΑΔ
ΟΡΜΙΟΝΑΡΙΣΤΙΟΝΟΣΚΥΔΑΘ . ΝΑΙΕΥΣ . . ΡΑΜΜΑΤ
ΣΑΙΙΙΙΣΤ . ΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝΧΧ . ΔΔΔͰͰͰͰΚΟ . ΕΧΡΥΣ
ΝΑΣΤΑΘΜΟΝΣΤ . . ΑΝΟΧΡΥ . . . . Α . . ΟΝΤƆΥΤΟΙ
ΜΟ.Ν ΟΥΤΟΡΔ . . . . Α . ΛΡΛ . . . . . . ΤΑΘΜΟΝΤΟΥ
ΗΚΑΡΧΕΣΙΟΝΑ . . . ΡΟΝΔΙΟ . ΠΟͰΙΟ . . . . ΘΜΟΝΤ
ͰͰͰΙΙΣ ΕΦΑΝ . . . . ͰͰͰΣΤ
ΑΘΜΟΝΤΟ . ΤΟ . . . . ΔΕ . . . . . . ΟΝΤΟΥΤ
ΔΠͰͰͰΙ . . . . ͰͰͰΣΤΕ
ΑC . ΟΝΤ . . . . ΟΝΑΡΛΥ
ΟΧΗ . . . . ΣΙΑΘ . ΟΝΤΟΥΤ
ΕΠΕΛ . Ν . . . . ΧΡΥΣΟ . ΣΤΑΘΜΟΝΤ

ƆΕΝΑ . . ΣΔΕΧ . . . . . Σ . . . ΑΣΙΟΚΛ . ΧΣΥ . . . ΧΟΝΤΕ 159
ΤΕΥΕΠ . ΡΕΔΟ . Α . . . . ΑΙΣΗΟΙΣΤΕͰΕΑΣΤΕͰ
Κ . . . . ΣΙΠΑΡ . ΑΓ . . . ΜΕΝΟΙΠΑ
ΠΑ . . . . ΑΤΕΥΕ . . . . ΙΝΕΟΙΤΟ
ΕΠΙΣ . . ͰLΣΑΣΤΑ
ΝΟΣΧ
Η . . . . ΡΧΕΣΙ
ΦΑΝΟΣ
ΣΟΙΙΙΙ
ΤΟΥΤΟ
ͰͰΣΤ .
ΝΑΡΛ
ΟΝΤΟΥ .
ΠΕΤΕ .

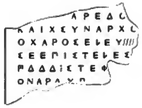
ΑΡΧΟ . . 160
vacat
ΧΣΑΜΕ .
ΟΙΝ . . .

Patet iam in praescriptis 154 vs. 1—2 legendum esse [- τῆς Ἀθη-ναίας, Εὔφημος Καλλυτεὺς καὶ ξυνάρχοντες, οἷς | Νι]κίας Εὐθυ[κλέους Ἁλι-μούσιος ἐγραμμάτευε]. Praeterea scribam quaestorum anni Ol. 90, 2 Lysidicum non Cholargensem fuisse, sed Gargettium, e reliquiis 155 vs. 3 et 156 vs. 2 adcuratius inspectis recte eruit Hicksius; neque enim potest iam dubitari, quin priore loco [οἷς Λυσίδικος . . . . . | .]ου Γ[αρ]-γήτ(τιος) ἐγραμ[μ]άτευε, altero οἷ[ς] Λυσίδικο[ς] Γ[αργήτ]τ[ιος ἐγραμμάτευε] restituendum sit, omisso quod extremo versu exstitisse putabatur Ἀρι-στίωνος post Phormionis scribae nomen. Deinde e nova lectione ver-suum 158, 3 et 159, 1 perspicitur prytani quaestorum, qui anno Ol. 91, 1 munere functi sunt, Dexitheo nomen fuisse eumque Phylasiorum pago fuisse adscriptum; legitur enim priore loco Δεξιθέω[ι Φυλασ]ί[ῳ] καὶ [χ]σ[υ]νάρ[χουσ]ι, altero Δεχ[σίθεο]ς [Φυλ]άσιο(ς) κα[ὶ] ξυ[νάρ]χον-τε[ς], in quo non potest non mero lapicidae errore Σ littera omissa esse indicari. Denique 160 vs. 4 accedit iam tenue formulae notis-simae [ἐν τ]ῷ ν[εῷ τῷ Ἑκατομπέδῳ] vestigium.

Ceterum quum 156 vs. 12 adparuerint formulae [ἐπ]έτε[ι]α ἐ[πεγίγνετο] certa indicia, quorum loco *coronae* notationem priorum lectio falso induxerat, consequens est, ut cum Hicksio statuamus laterculum 155 extremum nulla habuisse ἐπέτεια et coronam illam, quae iam priore anno aerario illata esse adhuc putabatur, cum aliis eiusdem generis hoc demum anno accessisse.

P. 59. Novum accessit novae tabulae traditionum Hecatompedi fragmentum ab Eustratiade primum editum Ephem. n. 437 (tab. 68) p. 456 seqq. Frustum illud in arce repertum est, ab omnibus partibus praeter sinistram mutilum, laesa etiam superficie partis posticae.

160 a

Idoneis argumentis demonstratum est ab editore referenda haec esse ad annum Ol. 93, 2 et in hunc modum redintegranda:

[Τάδε οἱ ταμίαι τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας Καλλ.... Ἀγρυλῆθεν καὶ ξυνάρχοντες, οἷς ...... Λευκονοεὺς ἐγραμμάτ]ευε, π]αρέδο[σαν ταῖς ταμίαις, οἷς .... ἐγραμμάτευεν, ...] | καὶ ξυνάρχου[σι, παραδεξάμενοι παρὰ τῶν προτέρων ταμιῶν Φι..... Μαραθωνίου καὶ ξυναρχόντων, οἷς ....ης ....]|οχάρους Ἐλευ[σίνιος ἐγραμμάτευεν, ἐν τῷ νεῷ τῷ Ἑκατομπέδῳ.

1 φιάλαι χρυσαῖ III. σταθμὸν τούτων ΧΧΡΔΔΔΔⱵⱵⱵⱵ
2 κόρη χρυ]σῆ ἐπὶ στήλης [ἄσταθμος
3 ἀπορραντήριον ἀργυροῦν ἄσταθμον
4 . . . .
5 στεφάνω χρυσῶ II. σταθμὸν τούτοιν] | ΡΔΔΔ
6 στέφ[ανος χρυσοῦς, ὃν ἡ Νίκη ἔχει ...... σταθμὸν τούτου ΡΔΔ
7 φιάλαι ἀργυραῖ ΓΙΙ. σταθμὸν τούτων ΡΗΗΗ
8 καρχήσι]ον ἀργυρ[οῦν. σταθμὸν τούτου - -

. . .

P. 60. Frustum quod signavi littera *b* vidi in Pinacotheca cum reliquis huius tabulae fragmentis coniunctum ea ratione, quam ipse secutus eram. Vs. 1 ΕΠ, vs. 6 ΧΣΥΝΑ exaratum est in lapide perspicue.

P. 60. 61. Novum primae traditionum Parthenonis tabulae fragmentum erutum nuper est ad radices arcis meridionales exscriptumque a Koehlero. Frustum est marmoris Pentelici opisthographum: in antica parte quae leguntur facile adparet ad n. 161 vs. 4—9 esse referenda et a dextra parte fragmenti *a* collocanda, posticae quae servata sunt ad n. 165 vs. 1—14 pertinent locumque habuerunt a sinistra fragmenti *c*. Exemplum Koehleri hoc est:

Antica

(161)

Ι Ι Ι Ρ Δ Ι
Ι Ι Ι Κ Α Ρ Χ Ε Σ Ι
Ε Μ Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο Η Δ
Ο Ν Η Υ Π Α Ρ Λ Υ Ρ Ο
Ρ Η Η Δ Δ Ⱶ Ⱶ Ⱶ Η Α Ρ
Λ Ο Κ Α Τ Α Χ Ρ Υ

Postica

(165)

Σ Υ Ν Α Ρ Χ Ο Σ Ι Η
Σ Κ Ε Φ Ι Σ Ι Ο Ν Ο Σ
Σ Υ Ν Α Ρ Χ Ο Σ Ι Ν Η Ο
Σ Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Σ Τ Α Θ
Ο Μ Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο /// ΙΙ ΙΙ
Λ /// Ε /// Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο
Ⱶ Π Ρ Ο Σ Ο Π Ο Ν Η Υ Π Α Ρ Λ Υ
Ρ Λ Υ Ρ Ο Ν Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο
Υ Σ Ο Ν Σ Τ Α Χ Υ Σ Δ ΙΙ Κ Α Ν Ο /// Υ Π
/// Σ Τ Ε Λ Ε Σ Κ Α Τ Α Χ Ρ Υ Σ Ο
Λ Ρ Υ Φ Σ Λ
Ε Π Ι Χ Ρ Υ
Ο Μ Λ

Horum igitur ope nonnulla eorum, quae supra in supplementis huius tabulae proposita sunt, aut corrigi poterunt aut adcuratius definiri. Et primum quidem e 161 vs. 5 collato 165 vs. 7 adparet auri illius non signati pondus, cuius princeps adhuc nota sola innotuerat, fuisse Η I I I I; deinde ex eis quae 161 vs. 8 supersunt concludendum est paterarum argentearum et numerum et ponderis cum cornu argenteo consociati notationem his annis paullo diverse fuisse et adeo minora quam quales fuisse inde ab anno Ol. 89, 3 constabat; ponderis notae enim exstant extremae - - 𐅃 Η Η Δ Δ ⊢ ⊢ ⊢. Praeterea ἀριθμόν praefixa spiritus asperi nota ut in aliis laterculis sic etiam in illo principe exaratum fuisse adparet.

Tum 165 vs. 10 quum perspicue στάχυ(ε)ς Δ II exaratum sit, aristarum numerus emendandus est, qui Δ I fuisse ex unius loci eiusque mutilati auctoritate (170 vs. 10) adhuc putabatur.

Denique 165 vs. 4 ξυνάρχουσιν, non ξυνάρχουσι, scriptum fuit, et vs. 11 [κόρη ἐπὶ] στήλης κατάχρυσο[ς l. κοίτη ὑπό]ξυλος cett. addita numeri notatione.

Ceterum in dextro latere partis anticae inde a vs. 2 usque ad vs. 5, in sinistro posticae a vs. 10 usque ad 13 marginem integrum exstare nuntiavit Koehler; qua de re quum dubitare me per litteras significassem, rescripsit haec: '*das Fragment hat, soviel ich sehen kann, unten Rand; es hindert ja nichts anzunehmen, dass zwei Platten zusammengefügt waren. In der That stehen die ersten Buchstaben hart am Rande.*'

P. 62 n. 170—173. Fragmentum *a* non exstat in museo Britannico; cf. Monum. epigr. musei Brit. I p. 60 not.

P. 64 n. 174. 175. Reliquiis tabularum Parthenonis posteriorum, quarum particulas duas recensui in tomi primi addendis p. 222, adnumerandum esse conicio etiam tertium hoc quod proxime subiectum est fragmentum.

175 *a* Frustum marmoris Pentelici undique mutilum. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

Ι Α Θ Ι Ρ
ΚΑΙΔΕΜΟΚΡΑΤΙ
ΣΤΑΟΜΟΝΤΟΥΤΟΝ𐅃Η
ΑΝΕΘΕΣΑΝΣΤΑΘΜΟΝΤ
⊢⊢⊢⊢⊢ΙΦΙΑΛΑΑΡΛΥΡΑΔ
ΡΛΥΡΑΕΝΧΣΥΛΟΙΗΕΝΑ
ΑΝΕΘΕΚΕΣΤΑΘΜΟΝΤΑΥ
ΤΤΙΟΣΚΑΙΑΝΤΙΜΕΔ
ΡΑΗΕΝΗΙΠΠΥΛΛΟΣΛ
ΣΤΑ ΕΣΙΑΠΣΣΙ
ΝΙ

Vs. 1 [φιάλα - ἀργυρα -], ἅ[ς] Θε[όδω]ρ[- - καὶ - - ἀνέθεσαν· σταθμὸν τούτων - -], vs. 2 [φιάλ - ἀργυρα -, ἣν vel ἃς ὁ δεῖνα] καὶ Δημοκράτη[ς ἀνέθεσαν· σταθμὸν ταύτης vel τούτων - -], vs. 3 - - σταθμὸν τούτων 𐅃 Η - -, vs. 4 [φιάλ - ἀργυρα -, ἣν vel ἃς ὁ δεῖνα καὶ - -]ς ἀνέθεσαν· σταθμὸν τ[αύτης vel τούτων - -], vs. 5 [- - σταθμὸν ταύτης vel τούτων - -]Γ ⊢ ⊢ ⊢ ⊢ I. φιάλα ἀργυρᾶ δ[ύο] cett., vs. 6 [φιάλη ἀ]ργυρᾶ ἐν ξύλῳ, ἣν Ἀ[- - - ἀνέθηκεν· σταθμὸν ταύτης - -], vs. 7 [φιάλη ἀργυρᾶ, ἣν ὁ (ἡ) δεῖνα] ἀνέθηκε· σταθμὸν ταυ[της - -], vs. 8 - - τιος καὶ Ἀντιμήδ[ης ἀνέθεσαν· σταθμὸν ταύτης vel τούτων - -], vs. 9 [φιάλη ἀργυ]ρᾶ, ἣν Ἱππύλλος Α[- - - ἀνέθηκε. σταθμὸν ταύτης - -], vs. 10 - - στα[τῆρ]ες Δ 𐅃 Σ Σ I - -.

SECTIO ALTERA.

P. 79 n. 179. Vs. 2—3 scribendum Κ[ρατιάδης Φαείνου] Τειθράσιος, item vs. 13—14 [ἡ Κρατιάδης] Φαείνου Τειθράσιος; cf. addenda ad n. 33. Vs. 19—21 Γλαύκωνι | [ἐκ Κεραμέων, Μεταγ]ένει Κοιλεῖ, Δρακοντί|[δῃ Βατῆθεν, ἐπὶ τῆς] Αἰαντίδος cett. supplendum esse probabiliter coniecit Müller-Strübing Aristophanes und die historische Kritik 1873 p. 598. 600 not. **. Ceterum moneo et dubitari posse et dubitatum esse, vs. 10 utrum [Αἰαν]τίδος an [Λεων]τίδος, vs. 22 utrum [πρώτης an τρίτης πρυτανευούση]ς scriptum fuerit.

P. 79 post n. 179 adde:

179 *a—d.* *a* fragmentum tabulae, quae scripta fuit in lateribus duobus latioribus (*A* et *B*) et quod inter haec medium fuit angustiori (*C*). In arce exscripsit Koehler. — *b* fragmentum marmoris undique mutilum, repertum ad radices arcis meridionales inter theatra Bacchi et Herodis. Exscripsit idem. Edidi haec et inlustrare conatus sum in Commentariis acad. Berolinensis 1876 class. phil. hist. 2 p. 59 seqq.

a

B

179 c

Ε Λ Ρ
‾ Ε Σ Η C
Ε Σ /// Ν Δ
Α Ⱶ Ε Θ Γ
ι Ε Μ Ε Ρ Α
ΙΙ Σ Ε Ι Κ Ο Σ Τ
⁄⁄ ι Η Ε Ⱶ Ⱶ Ε Ν Ο Τ Α Ν
Λ Υ Σ . Λ Σ . Ο Μ Ι/ ‐ Ο Σ Α
Τ Ε Σ . . Υ Τ Α Ν Ε Υ Ο Σ Ε Σ
Υ Τ Α Ι Δ Ε Ε Σ Σ Ι Κ Ε Ⱶ Ι /
Γ Χ Θ Ε Ι Δ Ο Σ Η Ε Β Δ C
∩ Ν Ε Ι Α Φ Ι

C

179 d

Α Ν

Χ Ο Υ Α Ρ Χ

Α ΙΙ Ε Ρ Ο Ν Ν
Σ Α Θ Η Ν Α
Ρ Ο Ι vac.?
Α Ι vac.?
Ο Ι Σ Τ
Ο Α

Litteras fere duodenas fractura deletae.

A

179 a

Θ
Ↄ ‿ Α Ν Ε Σ \ Α
Ο Τ Ι Μ Ο . Ε Λ Λ ι
Κ Α Ι Χ Σ Υ Ν Α Ρ Χ Ο Ν
Ξ Λ Ο Ν Ι Α Ν Ε Υ Κ Ρ Α
ι Σ Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Υ Ο
Λ Ρ Ε Λ
ι Λ Γ

b

179 b

Ε Σ Λ
ι ιι Η Ρ Δ Δ
/Ι Ι/ ‾ Γ Ο Θ Ο Ν
\ Ο Θ Ε Τ Ε Ι Σ Τ Ρ
Τ Ι Δ Ο Σ Π Ρ Υ Τ Α Ν
Ε Λ Ε Γ Ε /// Γ ‾ Π Ο Τ Ⱡ
Ⱡ Ν Ο Τ Α Μ . / . Ι Ε Π Ι ⁄⁄
Γ Τ Λ Κ / Ι Δ Ξ /// /// Ι Δ Ρ Τ ι
\ Ⱶ Α Ι Ο Ν Τ Ο Ε Σ Μ /

Ο Ι Σ Τ Ρ Α /// Ι Α Ι Τ ‾ ι Π Ε Ρ Ι
Α Ι Λ Ι Π . ∩ Τ Ε Λ Ι Λ Ι ˅ Σ Ο Ν
Ε Ρ Α Ι Ⱶ Ο Ι Π Ο Ι Ε Σ Α Ν Ο Κ
Ρ Ο Ι Ι Κ Α Ρ Ι Ε Ι Φ Ι ι ∩ . Σ Ε
Λ Ρ Ι Λ Ι Δ Λ . Λ Λ Ⱶ ι Λ . ⁝ Ξ
Ι Π Γ Ο Θ Ο Ν Τ Ι Δ Ο Σ Π Ρ Υ Τ /
‾ Α Υ Τ Α Ε Δ Ο Θ Ε Κ Α Ρ Κ Ι Ν Ο
Ι Τ Ι Δ Ο Σ Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α Σ
Κ Ι Ν Ο Ι Θ Ο Ρ Ι ι ι Ο Ι ⁄⁄
‾ Ι Η Α Ⱶ Α Ι Ε Ι Κ Α
⁄⁄ ˅ Ο ι Ι Α Ι Γ
Γ Ι

Var. lect. *a* lat. *C* vs. 5. 6 lapidem iterum inspicienti Koehlero potius ΡΟΙ: et ΑΙ: scriptum esse videbatur.

Tabula haec complexa fuisse videtur rationes annorum Ol. 87, 1 usque ad Ol. 89, 1 vel etiam 2. Supersunt initia laterculorum annorum Ol. 87, 1 (frg. *a* lat. *A*), 88, 2 (frg. *a* lat. *B*), 89, 1 (frg. *a* lat. *C*), et pars laterculi anni Ol. 87, 2 (frg. *b*).

Frg. *a* lat. *A* vs. 1—6 Θ[εοί. | Ἀθηναῖοι ἀνήλ]ωσαν ἐς Μα[κεδονίαν καὶ --- ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος καὶ ἐπὶ τ]ῆς βουλῆς, ᾗ Δι]ότιμο[ς] ἐγ-γ[--πρῶτος ἐγραμμάτευε. Ταμίαι ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας, Εὐ-ρ[ύκτης Ἀτηνεὺς] καὶ ξυνάρχον[τες, οἷς Ἀπολλόδωρος Κριτίου Ἀφιδναῖος ἐγραμμάτευε, παρέδοσαν στ|ρατηγῷ ἐς Μακ]εδονίαν Εὐκρά[τει ---- ἐπὶ τῆς --ίδος πρυ|τανείας δευτέρ]ας πρυτανευού[σης ---. Vs. 7 [π]αρέδ[ο-σαν]?.

Frg. *b* vs. 3 [ἐπὶ τῆς] Ἱπποθων[τίδος πρυτανείας --ς πρυτανευούσης], vs. 4 [τοῦτο vel ταῦτα ἐ]δόθη τῇ στρ[ατιᾷ], vs. 5 [ἐπὶ τῆς --ν]τίδος πρυ-ταν[είας --ς πρυτανευούσης], vs. 6 ἦγε (?) τῇ[ι] ἐς Ποτε[ίδαιαν στρατιᾷ] vel ἠγάτη[ν] ἐς Ποτε[ίδαιαν], vs. 7 [Ἑλλ]ηνοταμ[ί]α[ι]ς Ἐπι--, vs. 8 [ἑ]πτα-καίδε[κα] ΙΔΡΤ[Τ], vs. 9 [κεφ]άλαιον τοῦ ἐς Μα[κεδονίαν -- scilicet ἀναλώματος. Vs. 10 --οι στρα[τ]ιᾷ τῇ περὶ [Πελοπόννησον], vs. 11 [Σω-κράτει (?) Ἀλ]αιεῖ, Π[ρ]ωτέᾳ Αἰξων[εῖ], vs. 12 [ἡμ]έραι (?) λοιπαὶ ἦσαν ὀκ[τώ--, vs. 13 --ρῳ Ἰκαριεῖ, Φιλο[χ]σέ[νῳ -- vel Φιλο[χ]σε[νίδῃ --], vs. 14 [Χ]αρίᾳ Δα[ι]δαλίδ[ῃ], vs. 15 [ἐπὶ τῆς ']Ιπποθωντίδος πρυτα[νείας --ς πρυτανευούσης], vs. 16 ταῦτα ἐδόθη Καρκίνω[ι Θορικίῳ], vs. 17 [ἐπὶ τῆς --]ντίδος πρυτανείας [--ς πρυτανευούσης], vs. 18 [Καρ]κίνῳ Θορικίῳ, vs. 19 [Σωκράτ]ει (?) Ἀλαιεῖ κα--. Ambigua reliqua.

De Carcino, Protea, Socrate praetoribus Ol. 87, 2 conferatur Thucydides 2, 23 οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν τὰς ἑκατὸν ναῦς περὶ Πελοπόννησον ἅσπερ παρεσκευάζοντο, καὶ χιλίους ὁπλίτας ἐπ' αὐτῶν καὶ τοξότας τετρακοσίους· ἐστρατήγει δὲ Καρκίνος τε ὁ Ξενοτίμου καὶ Πρωτέας ὁ Ἐπικλέους καὶ Σωκράτης ὁ Ἀντιγένους. Adde eundem 1, 45 et tit. 179.

Frg. *a* lat. *B* vs. 1—3 [Ἀθηναῖοι ἀνήλωσαν ἐπὶ Εὐκλέους ἄρχοντος καὶ ἐπὶ τῆς βουλῆς, ᾗ ὁ δεῖνα πρῶτος] ἐγρ[αμμάτευε. Ταμίαι ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας ... μαντ-- καὶ ξυνάρχον]τες, ο[ἷς Εὔβουλος Φιλογείτονος Ἀχαρνεὺς ἐγραμμάτευε, παρέδοσαν ἐπὶ τῆς --ίδος πρυτανείας --ς πρυτα-νευούσ]ης, [ἑ]νδ[εκάτῃ ἡμέρᾳ τῆς πρυτανείας], vs. 4 [Κεφ]αλῆθε[ν], vel Ἐκαλῆθεν, Σφενδαλῆθεν, vs. 5 --ι ἡμέρα[ι], vs. 6 [πρυτανευούση]ς, εἰκο-στ[ῇ], vs. 7 [τῇ αὐτῇ ἡμέρ]α Ἑλληνοταμ[ίασι], vs. 9 [ἐπὶ τῆς --ίδος ἕκ]της [πρ]υτανευούσης, vs. 10 [α]ὗται δὲ ἐς Σικελία[ν], vs. 11 [ἐπὶ τῆς Ἐρ]εχθηί-δος ἑβδόμ[ης πρυτανευούσης], vs. 12 --νει Ἀφι[δναίῳ].

Frg. *a* lat. *C* vs. 1—4 [Ἀθηναῖοι] ἀν[ήλωσαν ἐπὶ Ἰσάρ]χου ἄρχ[οντος. Ταμί]αι ἱερῶν χ[ρημάτων τῆ]ς Ἀθηνα[ίας --. Reliqua incerta. Notanda ΟΥ pro Ο adhibitum et Η pro vocali usurpatum in Ἀθηναίας, neglecto simul spiritu vocis ἱερῶν.

Ceterum huius monumenti fortasse item particula est fragmentum 186, referenda illa ad rationes anni Ol. 87, 2 vel 3; qua de re monitum est in commentatione supra laudata.

P. 80 n. 181. Vs. 6—10 sic supplendos esse coniecit Loeschcke De titulis aliquot Atticis quaestiones historicae 1876 p. 27 seqq.:

Ἐπὶ τῆς Αἰαντίδο[ς --ς πρυτανευούσης παρέδομεν στρατηγοῖς ἐς Μῆλον, Τεισί]ᾳ Τεισιμάχου Κεφαλῆθεν, | Κλεομήδει Λυκο[μήδους Φλυεῖ --- ἡμέρᾳ τῆς πρυτανείας, ψηφισαμέν]ου τοῦ δήμου τὴν ἄδειαν Δ.

Ἐπὶ τῆς Ἀντιοχί[δος --ς πρυτανευούσης Ἑλληνοταμίαις παρέδομεν, ..]ῳ Α[ὐρ]ίδῃ, Τιμάρχῳ Παλ|ληνεῖ καὶ στρα[τηγοῖς ἐς Μῆλον, Τεισίᾳ Τεισιμάχου Κεφαλῆθεν, Κλεομήδει Λυκομήδ]ους Φλυεῖ cett.

Vs. 1 ΤΕΛΟΙΣΤΕΛΕΦΟΝΟΙ || vs. 2 extr. ΤΡΙ pro ΤΕ || vs. 3 in. ΚΥ cett. et in fine ΤΟΥΤΟΝΛΙΑΝ. Praeterea septem illa sigma ad notas numerales pertinere supra positas nec versus 3 et 4 allo intervallo distineri, prorsus ut ego conieceram, disertis verbis testatur Hicksius || vs. 6 extr. spatium esse vacuum notatur || vs. 7—9 ultimae litterae (Ε, Τ, Α) omittuntur || vs. 10 extr. post ΕΜ additur Μ || vs. 11 extr. ultimum quod est Ε omittitur || vs. 12 med. ΧΣΥΝΑΡ-ΧΟΣΙΗΗΗΗΟΥΤΟΙ || vs. 16 extr. ΚΟΙΓΣ || vs. 17 extr. ΕΝΕ, omisso Ο.

Constat igitur vs. 2 supplendum esse τρί[της πρυτανευούσης], vs. 1 praetori nomen fuisse Telephono. Contra vs. 3 extremo post ταμὴ τούτων quid scriptum fuerit ne nunc quidem dispicitur; (δ)ι' ἀν[ομολογή-ματος] Hicksius, quod quomodo intellegi possit non video, quomodo intellegendum esse dicat qui scire cupient, eis adeunda sunt quae ipse in commentariis breviter exposuit. Mihi persuasum est γί[γ]ν[εται] potius aut legendum aut adeo emendandum esse. Vs. 10 extr. fortasse στρατιώταις ἐμΜ[ήλῳ] scriptum erat, quum alterum illud Μ certum esse adfirmet Hicksius. Denique vs. 17 extr. aliud quid scriptum erat atque id quod de coniectura positum est ἐν τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ; quod tamen quale fuerit in dubio relinquendum est.

P. 81 n. 183. Fragmentum *d* denuo editum exstat in Monum. epigr. musei Brit. 1 p. 49 n. XXIII. Hicksii exemplum has praebet lectiones notatu dignas:

P. 83 n. 184. 185. Plenius et adcuratius est exemplum Hicksii, editum illud in Monum. epigr. musei Brit. I p. 51. 52 n. XXIV, quod infra subiecimus. Adnotat Hicksius ad *A* vs. 62 '*After this line the stone has never been inscribed. Here, than, the inscription on this side endend,*' ad *B* vs. 1 '*The first line of B is on a level with line 10 of A, yet no writing can be traced above it; the beginning of B is therefore entire,*' denique ad *B* vs. 60: '*The earlier portion of this line ist left blank. The bottom of the inscription on this side is broken, so that it is uncertain how much further side B extended. This side is beautifully inscribed. As in A the letters are carefully arranged στοιχηδόν, but are slightly smaller than those on the other side. Line 59 of B is exactly upon a level with the last line of A.*'

A	*B*
ΤΡΙ	.ΕΦΑLΑΙ
¬ΙΤΕΣΕΡΕ	.ΝΟΤΑΜΙ
ΕΤΕΙΟΗΟΑΥΤΟΙ	.ΥΡΙΟΝΕ
ΓΟΝΝΕΣΟΝΑΡΛΥΡΙΟΙ.	.ΟΝΗΟΥΓ
ΟΝΓΑΡΕLΑΒΟΜΕΝΓΑΡΑ	..ΝΓΡΟΤ
ΕΡΕΣΗΟΝΓΑΡΕLΑΒΟ vac.	..‾ΟΗΕΡ
⊦⊦ΤΟΝΕΓΕΤΕΙΟΝΗΟΝΑ	....
ΟΝΕΓΕΤΕΙΟΝΑΥΤΟΙΗΟ.	....
LΟΓΟΝΝΕΣΟΝΧΡΥΣΙΟΚ..	..ΟΜΟΣ
ΟΙΝΕΙΔΟΣΓΡΥΤΑΝΕΙΑ..	.ΛΤΟΝΓΡ
\LΟΓΕΚΕΕΙΕΓΙΚΟΡΟΙ...	.ΗΗΗΗ𐅃Δ
LΑΣΙΟΙΗΕΡΜΟΑΓΟΓΡΥ...	\ΡΛΥΡΙΟ
ΥΕΚΤΟΓΑΡΘΕΝΟΝΟΣΑΡ...	\ΟΝΚΑΙΕΓ
ΣΙΟΗΟΗΟΙΧΣΥΜΜΑΧΟΙ...	.ΑΒΟΜΕΝ
ΤΤΧΧΧΧΑΘΕΝΑΙΑΣΝ....	.ΝΤΑΜΙΟ
ΓΑΝΚΕΦΑLΑΙΟΝ	.‾Τ𐅃𐅃ΗΗ
ΤΡΙ.	.ΡΛΥΡΙΟ
ΦΙΣ..ΟΤΟΙ ΕΙΓΟLΥ	.ΑΓΟΝΗΟΓ
ΕΝΓΑΡΑΤΟΝ..ΟΤΕ..ΝΤΑΜΙΟΙ	.ΑΤΟΝΓΡΟ
ΤΤΗΗ⊦⊦ΗΕΤΕΡΟ..Ε.ΑΥΤΕΙΕ/	.Τ𐅃𐅃𐅃Γ⊦⊦
ΡΟΤΕΡΟΝΤΑΜΙΟΝΣΤΑΘΜΟΝΤΟ	ΙΟΑΥΤΟΙΧ
⊦⊦⊦⊦ΤΟΥΤΟΕΔΟΘΕΓΕΡΙ.	ΑΡΛΥΡΙΟ𐅃
ΡΥΤΑΝΕΥΟΣΕΣΗΕLLΕΝΟΤ..	‖‖ ΑΘΕΝΑ
ΟΙΑΛΚΥLΕΕΙΑΡΛΥΡ..	ΤΕΙΟΗΟΑ
ΗΗ𐅃ΔΔΔΔ⊦⊦‖ΗΕΤΕΡΟ vac.	ΛΕΝΑΡΛΥ
ΣΜΑΣΤΑΘΜΟΝΧ𐅃ΗΕΤ vac.	.‖ ΣΥΝ
ΣΤΑΘΜΟΝ𐅃ΗΗΗΓ⊦⊦Ι‖ vac.	‾ΟΑΡΛ
‾ΟΕΓΕΤΕΙΟΗΟΑΥΤΟΙΧ vac.	.ΣΚΑΙΤ
ΙΓΓΟΘΟΝΤΙΔΟΣΓΡΥΤΑ vac.	..Η𐅃Δ
ΙΟΙΑLΟΓΕΚΕΕΙΓΟLΥ vac.	..ΑΦΣ
ΕΜΟΝΗΕΜΕΔΑΓΟΝΤΟΕ vac.	.ΙΗ𐅃Σ
ΧΣΥΝΕLΕΧΣΑΜΕΝΗ𐅃ΔΔ vac.	.ΡΛΥΡ
ΑΥΤΟΙΧΣΥΝΕ vac.	.ΧΧΧ𐅃
ΑΓ.ΙΚΕΣΑΡΛΥΡΙΟΝ vac.	.ΤΑΤΕΡ
ΣΚΑΙΓΕΡΙΓΟLΕΣΙΚΑ vac.	.ΙΟΝΤΟ
ΙΓΑΡΕΔΟΜΕΝΓΕΜΓ...	ΤΤΤΧΧ
ΑΡΛΥΡΙΟΝΕΓΙΣΕΜΟ.	ΙΣΤΑΤ
ΑΛΕΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΙ....	.ΤΑΙΤΕ
ΡΟΙΚΟΓΡΕΙΟΙΑΡ......	.ΟΥΤΟΝΑ
ΜΕΝΔΔΔΤΤΤΧΧ	.Δ⊦⊦Ι Φ
ΤΕΙΤ‾ ΕΓΙ	.ΓΤΕΣΥL
ΓΡΕΙΟ	.LΚΟΝΤΕ
	.ΥΡΙΟΝΤΟ
.	.ΤΧΧΧ𐅃Η⊦
ΡΙΟ.	.ΕΚΑΣΤΑ
ΘΜΟ.	.ΙΟΦΘΟΙ
⊦⊦⊦	.ΑΤΕΔΥΟ
ΓΟ	.ΧΧ𐅃ΗΗΗ
ΑΒΟ.ΕΝΓΑΡΑ...ΓΡΟΤΕ.....	..ΝΑΙΑΝ
ΤΟΝΓΡΟΤ.....ΑΜΙΟΝ	..ΡΑΘΕ/
ΡΙΟΝΕΓΙΣΕ......ΕΔΑΓΟ	.ΤΑΣΙΟ
ΑΡΕLΑΒΟΜΕ...ΡΑΤΟΝΓΡΟ....	ΙΟΝΗΟΝ
ΔΕΚΑΣΤΑ.ΜΟ.....ΣΙΟΦΘΟ....	\ΕΝΦΘΟΙ
ΥΤΟΝΤΧΧΧΗΗΗΗ Δ Ο	ΞΣΥLΙΚΟ
ΕΜΟΝΚΑΙΕΓΙ.ΕΜΟ.ΗΟΓΑΡΕL	ΞΣΗΗΗΑΡ/
ΑΡΕLΑΒΟΜΕΝΓΑΡΑΤΟΝΓΡΟΤΕ	.ΝΕΤΑΙΧ
ΡΥΣΙΟΣΤΑΤΕΡΑΣΗΟΣΓΑΡΕL	.ΕΚΑΣΤΑ
ΟΑΥΤΟΙΧΣΥΝΕLΕΧΣΑΜΕΝΑ	.ΤΑΤΕΡΕΣ
ΕLΕΧΣΑΜΕΝΗΗΔΔΔΑΡΛΥΡ	.ΟΥΤΟΝΑ
ΙΟΣΣΤΑΘΜΟΝΗΕLΚΟΝΤΑΣ	vac. ΤΟ
ΙΟΗΟΑΥΤΟΙΧΣΥΝΕLΕΧΣΑ	..ΙΓ/
Θ..ΑΤΤΑΝΧΡΥΣΙΟΚΑΙΑΡ	

A v. 12 HEPMO litteras certas esse dicit Hicksius sisque contineri patris nomen Ἑρμοῦ; quod quamquam mihi non probatur, tamen quid faciam litteris istis non habeo. Vs. 18 iam adgnoscitur [Κη]φισ[οδ]ότῳ ......ει. Πολυ--, vs. 20 --ΤΤΗΗΗ. ἕτερο[ν τ]ῆ[ι] αὐτῇ ἡμ[έρᾳ], vs. 24 in. --ῳ Ἀγκυλεῖ cett., vs. 31 [ἀργύριον ἐπίσ]ημον ἡμεδαπὸν τοῦ ἐ[πετείου οὗ αὐτοὶ ξυνελέξαμεν], vs. 34 [Ἀθηναί]ας [Ν]ίκης ἀργύριον. Vs. 35 quae restant --ς καὶ περιπόλε(ι)σι κα--, ea quomodo intellegenda esse dicam, dubius haereo; vs. 36 habes iam --σι παρέδομεν πέμπ[τη?], vs. 39 --ρῳ Κοπρείῳ ἀρ--, vs. 40 veros numeros triginta trium talentorum cum drachmarum duobus millibus, vs. 41 --τη ΤΤ. ἐπὶ [τῆς --ίδος cett.], vs. 42 [Κο]πρείε[ι], vs. 45 [ἀργύ]ριο[ν], vs. 46 [στα]θμό[ν], vs. 51 [ἀργ]ύριον ἐπίση[μον ἡμ]εδαπό[ν], vs. 53 --δεκα. στα[θ]μὸ[ν. χρυ]σίου φθο[ίδα-, omissa ponderis notatione, vs. denique 62 [καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ] θ[άλ]ατταν χρυσίου καὶ ἀρ[γυρίου --, cf. vs. 38.

Deinde quum nihil iam deesse constet inter *A* vs. 62 et *B* vs. 1, eorum quae in dextro latere perscripta sunt rationem clarius paullo licet dispicere. Scilicet summas hoc habuit latus argenti anno praeterlapso numerati a quaestoribus per classes dispositas vs. 1—26, quibus subiecta fuit ipsarum consummatio vs. 26—29. Dubia ratio vs. 30—61, quos versus recensum eorum continere suspicatus est Boeckhius, quae post numeratas illas pecunias in aerario remanserunt, ego, quum in his monumentis numeratae tantum pecuniae rationes reddi soleant, auri potius hoc anno numerati summas complexos esse conicio, consimili atque argentum ratione dispositas. Versus huius lateris fuerunt litterarum plerumque vicenarum vel singulis litteris longiores.

Pars prior vs. 1—29. Praescripta huic parti haec, vs. 1—2:

[Κ]εφάλαι[α ἀργυρίου, οὗ Ἑλλ]-
[η]νοταμί[αις παρέδομεν].

Subiciuntur capita singula. *Primum* est vs. 2—6, cuius vera ratio latet:

[ἀρ]-
[γ]ύριον ἐ[πίσημον ἡμεδα]-
[π]όν, ὃ ὑπ[.............]
[τῶ]ν προτ[έρων ταμιῶν ...]
[. .]του Ἑρ---.

Caput *secundum*, ab initio truncum, vs. 9—11, fortasse cum priore coniungendum:

..έμους, [ὃ παρελάβομεν πα]-
[ρ]ὰ τῶν προ[τέρων ταμιῶν .]
.HHHHΡΔΔ...

Sequitur *tertium*, vs. 11—16:

[ξενικὸν]
ἀργύριον [σύμμικτον ἄση]-
μον καὶ ἐπ[ίσημον, ὃ παρε]-
[λ]άβομεν [παρὰ τῶν προτέρ]-
[ω]ν ταμιῶν. [σταθμὸν τούτου]
.ΤΤΡΡΗΗ---.

Quartum continetur vs. 17—20:

[ἀ]ργύριον [ἐπίσημον ἡμε]-
[δ]απόν, ὃ π[αρελάβομεν πα]-
[ρ]ὰ τῶν προ[τέρων ταμιῶν .]-
.ΤΡΡΡΓ⊢⊢--.

Finiuntur hoc capite summae, quas ex argento a quaestoribus anni praecedentis tradito numeraverunt quaestores. Secuntur summae argenti dispensati ex eis, quae hoc ipso anno redierunt. Earum caput *primum* est vs. 20—23:

[τοῦ ἐπετείου]
οὗ αὐτοὶ χ[συνελέξαμεν]
ἀργυρίου Ρ[...........]
ΗΗ.

Caput *secundum*, vs. 23—26:

Ἀθηνα[ίας Νίκης τοῦ ἐπε]-
τείου οὗ αὐ[τοὶ ξυνελέξα]-
μεν ἀργυ[ρίου ....]-
. Η.

Subicitur eorum quae praecesserunt capitum *consummatio*, vs. 26—29:

σύμ[παντος κεφάλαιον]
τοῦ ἀργυ[ρίου τοῦ παραληφθέντ]-
[ο]ς καὶ τ[οῦ ἐπετείου ......]
..ΗΡΔ--.

Haec summa ne quanta quidem potuerit esse potest diiudicari, quoniam extremo vs. 28 quantum spatii vacaverit in obscuro relictum est. Nam vs. 29 initio in hiatu aut ΡΗ aut ΗΗ fuisse apertum est.

Pars altera, vs. 29—61, cui vs. 29 extremo praemissum fuisse titulum conicio κεφάλαια χρυσίου.

Caput *primum, secundum, tertium*, vs. 30—40:

[. [1]Λ]α(μ)ψ[ακηνοὶ στατῆρες -]
.ΗΗΡΞΞ[--, ἕκται - - -]
[ἀ]ργύρ[ιον τούτων γίγνεται]-
[ι] ΧΧΧΡ[--- [2]--κηνοὶ]
[σ]τατῆρ[ες .... ἀργυ]-
[ρ]ιον το[ύτων γίγνεται - -]-
ΔΤΤΤΧΧ[--- [3]--κην]-
οὶ στατ[ῆρες ...., ἕ]-
[κ]ται τέ[ττρες . ἀργύριον]
[τ]ούτων γ[ίγνεται ......]-
.Δ⊢⊢Ι.

Staterum summis subicitur auri non incusi sed infecti recensus.

Caput *primum* est vs. 40—44:

φ[θοῖδες χρυσίου Σκ]-
[α]πτησυλ[ικοῦ ... σταθμὸν ']-
[ἕ]λκοντε[ς .... ἀρ]-
[γ]ύριον το[ύτων γίγνεται .]
ΤΧΧΧΡΗΗ--.

Caput *secundum*, vs. 44—49:

[a]. . . . . . .
[δ]έκα, στα[θμὸν ...... [b]χρυ]-
[σ]ίου φθοΐ[δε, σταθμὸν ... [c]κί]-
[ρ]ατε δύο, [σταθμὸν ἕλκοντ]-
[ε] ΧΧΡΗΗΗ[... ἀργύριον τού]-
[τω]ν γίγν[εται - - -.

Versuum 50 et 51 quae supersunt non ausim temptare. Videntur autem quae adhuc enumerata sunt ex eorum numero esse, quae ab antecessoribus quaestores acceperunt. Quae enim secuntur, ea disertis verbis ab ipsis in aerarium redacta fuisse narrantur. Eorum caput *primum* continetur eis, quae vs. 51—56 leguntur:

[τῶν ἐπετε]-
ίων ὧν [αὐτοὶ ξυνελέξα]-
μεν· φθοῖ[δες χρυσίου Σκαπτ]-
ησυλικοῦ, [σταθμὸν ἕλκοντ]-
ες ΗΗΗ. ἀργ[ύριον τούτων γί]-
[γ]νεται Χ[ΧΧ .

Caput *alterum*, vs. 56—59:

[a]. . . . . . .
[δ]έκα, στα[θμὸν [b]--- κοὶ]
[σ]τατῆρες [..... ἀργύριον]
[τ]ούτων γ[ίγνεται ---.

Reliqua non tetigisse satius erit.

P. 86 n. 188. Litteris minusculis transscriptum edidit Froehner *Musée impérial du Louvre. Les inscriptions Grecques* 1865 p. 80 seqq. n. 46 *A*; qui vs. 5 P|ΔΔΔΓ|||ↃC, vs. 34 .....ἀμα[χος], vs. 35 in. [Φλυεὺς] στρατεγοῖς, vs. 36 Ἀνα[κακεῖ τρια]ράρ[χοι], vs. 38 Ἑλλε[νοταμίαις ἐ]δό[θε..], vs. 40 σύμπαν ὃ κ.....

P. 87 n. 189*a*. Habet Froehner ib. p. 94 seqq. n. 46 *B*, in his discrepans ab exemplo edito: Vs. 1 Ἐπὶ τῆς Ἐρεχθεῖδος δευτέρας πρυτανείας Ἑλλενοταμίαις καὶ παρέδροις Λυσιθέοι Θυμαιτά- || vs. 3 Ἀθεναίας .... || vs. 6—7 τὸν διοβελίαν ἐκ | τῆς Αἰγίνες TTPHHHHP-ΔΔΔΓ⊦⊦ || vs. 9 διοβελίαν ..⊦⊦ || vs. 10 extr. HHP. || vs. 12 HΓ⊦⊦⊦⊦ || vs. 16 extr. ἑβδόμει || vs. 17 PΔΔΔΓ||T || vs. 19 Ἀθεναίας TTXHHPΓ⊦|.

P. 89 n. 191. Fugit me vs. 4 [Ἀρτέμιδ]ος Μουν[χίας] scriptum fuisse; certe ea de re monere nunc video me oblitum esse.

CLASSIS TERTIA.

SECTIO PRIOR.

P. 97 n. 228. Sola mea socordia factum est, ut fragmenti 9 vs. 5 relinqueretur quod typotheta posuerat Σ pro eo quod debebat Ϛ.

CLASSIS QVARTA.

P. 149 n. 274. Lapidem, qui periisse putabatur, nuper inspicere licuit Koehlero, qui hoc eius transmisit apographum:

(margo?)

//// ⊦⊦⊦ XPHHH ΔPYINONK ..NON L
KAIΓIΘOIΓ|||LNTE|///IKIAI
/// ||| HΔΔΔΓ⊦ KYΔIMAXONΔOLONΛΔEIMANTO vac.
KEΦAᛚAION///YMΓANΓPΔ⊦⊦⊦
////AΔEEΓPAΘEEΓITEΣEPEXΘEIΔOΣEBΔOMEΣΓPYTANEYOΣEΣ
///AMEᛚIONOΣEBΔOMEIIΣTAMENO AXΣIOXOTOAᛚKIBIAΔOΣK
⊦⊦ HPΔΔΔΔΓ OᛚAΣANEP
ENATEIΦΘINONTOΣΛAMEᛚIONOΣAXΣIOXOTOAᛚKIBIAΔ
⊦||| HΔΔΔ MEΣΣENIOΣANEP
EKTEIΦΘINONTOΣΛAMEᛚIONOΣ///ΔEIMANTOTOᛚEYKOᛚOΦ
⊦ .//' EΓIKAPΓIATEΣΛEΣTEΣENOΦPYNEIOIEKEK.
KEΦAᛚAIONΣYMΓANHHHPΔΔΓ⊦⊦⊦⊦|||
TOMΓEPIAMΦOTEPAΛAMEᛚIONOΣEKTEIΦΘINONTO///
EYΦIᛚETOTIMOOEOK//\AΘΓ
⊦||| HΓ OIKIAEΣΣEMAXI
⊦||| HΓ XOPIONEΛΛ/
⊦⊦||| HHΓ XOPIONΓ
||| Δ XOPIΓ
KEΦAᛚAIONΣ\
KEΦΛΛAIC

vacat duorum versuum spatium.

Adparet iam Pittakin in titulo transscribendo longe maiore adcuratione usum esse, quam ego suspicatus eram.

Vs. 1 δρυινῶν revera scriptum fuisse videtur pro δρυμῶν. Vendita haec sunt drachmis 1800, ut eponia fuerint [ΔΓ]⊢⊢⊢.

Vs. 3 Κυδίμαχον, Δόλων 'Αδειμάντου mancipia fuisse videntur Adimanti, puella et puerulus. Vendita sunt drachmis 136, ut eponia fuerint [⊢]III.

Vs. 4 κεφάλαιον σύμπαν recta legit et hoc loco et reliquis Pittakis, vs. 12. 19. Summam iam patet fuisse drachmarum 5513.

Vs. 5. 6 adcurate quum redditos esse a Pittaki iam adpareat, aut in prytaniae numero aut in mensis nomine incidendo erratum esse statuendum est sive quadratarii culpa sive eius, qui exemplum huic propositum exaraverat.

Vs. 7 ΟⱵΑΣ ἀνὴρ quid sit mihi incompertum.

Vs. 11 extremo ΕΚΕΚΟ qua ratione supplendum sit nescio. Pretium fuit drachmarum Ͱ, eponia ⊢, ut pro drachmis quinquagenis drachmas singulas, non obolos ternos dari solita esse adpareat, adeoque triobolum substitisse in numero undequinquagesimo. Neque enim erratum esse a lapicida docent summae numeri vs. 12 cum reliquis adcurate convenientes.

Vs. 14 non Pittakis erravit, sed lapicida omissa litterarum quae sunt ΤΟ iteratione.

Vs. 18 pretium datum revera fuit drachmarum decem, eponia triobolum, cuius rei rationes quomodo explicem non habeo.

Vs. 17—20. Lapidem in ima parte ad dextram magis iam truncatum esse quam fuit Pittakis aetate patet, ut nihil auxilii ex novo apographo ad verba horum versuum sive corrupta sive mutilata redintegranda potuerit redundare. Vs. 20 in voce κεφάλαιον exaranda litteram Ionicam Λ pro Ⱶ Attica admisisse videtur quadratarius.

P. 151 n. 279. 281. Haec fragmenta quod ad laterculum aliquem bonorum publicatorum referenda esse censui, in eo erratum esse videtur. Supersunt potius, si quid video, de tabula, quae recensum exhibebat terrarum sacrarum Minervae puta Poliadis, cuius tabulae nuper inventum est fragmentum tertium, quod subieci.

279 *a* Fragmentum marmoris Pentelici a tribus partibus fractum, erutum ad arcis radices meridionales. Exscripsit Koehler. A superiore parte exstat margo, qui cymatio fuit ornatus.

```
                          E                   O
                   Σ  T  E  M  E  N  E
             ι Ι Π Α Ρ Α Τ Ο Τ Ε Σ Α Θ Ε Ν Α Ι Α Σ Π Ρ Ο
           ι· Π Ε Ο ϟ Ι Λ Υ Α Ι Φ Σ Ι Ⱶ Ε Σ Π Ⱶ Ε Θ Ρ Λ
        Ξ Υ Σ Ι Ͱ Δ Δ Δ Δ
      Τ Ι Α Ι Α Ι Ο Ρ Ο Β Ι Α Σ Ι Π Α Ν Α Ι Τ ·
      Ι Ε Ⱶ Α Ι Α Ι Φ Σ Ι Ⱶ Ε Δ Δ Λ Ε Ι Τ
        Ρ Ο Ι
          Ρ Ι Λ Ι Α Ι · Λ ·
```

Vs. 1—2 [Θ]εο[ί. | 'Αθηναίας Πολιάδο]ς? τεμένη. Vs. 3 - - ΔΙ. παρὰ τὸ τῆς 'Αθηναίας προ - -, vs. 4 - - ππίας Ι. γύαι ψιλῆς, πλέθρα - -, vs. 5 - - εῦσι ͰΔΔΔΔ. Vs. 6 - - 'Εσ]τιαίᾳ, 'Οροβίασι Παναιτι - -, vs. 7 - - ι ἐλαῖαι, ψιλὴ ΔΔ. γείτ[ων - -. Reliqua vel his obscuriora.

Ceterum videri potest etiam tit. 540 huc pertinere, quamquam rem admodum incertam esse fatendum est.

CLASSIS SEXTA.

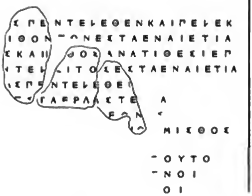
P. 157 post n. 297 adde:

297 *a b* Fragmenta duo marmoris Pentelici, quae quin ad idem monumentum ambo referenda sint dubitari vix posse videtur, eruta illa ad arcis radices meridionales. Exscripsit Koehler.

297 *a*

297 *b*

Videntur autem haec cum aliqua veri specie in hunc modum posse refingi:

297*a* *Annus operis* *.

- - - - - - - - - - - - -
τιμή
- - ξύλων [πραθέντων τιμή]
- - παρ' Εὐφήρου - - - -
- - παρὰ Σαύρωνο[ς - - - -
[Ἀναλ]ώματα·
[- - ὠ]νημάτων
[μι]σθωμάτων·
[- - λιθο]τόμοις Πεντε[λῆθεν καὶ πελεκητῆσι]
[τῶν λί]θων τῶν ἐς τὰ [ἐναιέτια]
- - ....σιν καὶ λίθ[ους ἀνατιθεῖσι ἐπὶ τὰ]
[ὑποζύγια τοὺ]ς ἐς τὰ [ἐναιέτια Πεντελῆσι]
[τοὺς ἥκοντας Π]εντελῆ[θεν]
- - .... ἐς] τὰ ἐργα[στήρια].

Obscura reliqua, nisi quod vs. 14 - - ς ἐνα[ιετι - - licet adgnoscere.

297*b* *Annus operis* **.

- - -
[- - - - - - - - - - - - τ]ιμή
[Ἀναλώματα·]
[- - ὠνημάτων]
[μισθωμάτων·]
[- - λιθοτόμοι]ς Πεντελῆθεν καὶ πελεκητῆσι τῶν λ]ίθων τῶν ἐς τὰ ἐναιέτια
[- - ....σι]ς καὶ λίθους ἀνατιθεῖσι ἐπ[ὶ τοὺς ὄνους Πε]ντελῆσι τοὺς ἐς τὰ ἐναιέτια [τοὺς ἥκοντ]ας Πεντελῆθεν
- - .... ἐς τὰ ἐργαστή[ρι]α
- - ....εων..ς
- - .... μισθός
- - -
- - .... τούτου.

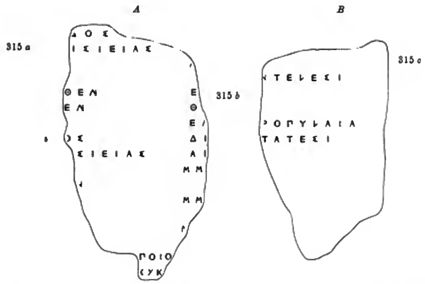
Ambigua reliqua.

Τὰ ἐναιέτια patet intellegenda esse statuas in fastigiis templi collocatas, atque has statuas quin ipsae Parthenonis sint nullus dubito. Quae si vera est coniectura, quum in utroque fragmento littera sibilans constanter scribatur Σ, duos illos operis annos, quorum lacera haec membra servata sunt, ex eorum adparet fuisse numero, qui Ol. 85, 3 proxime antecesserunt.

P. 157 n. 298. Lapidem in casa custodis, quae est ad Erechtheum, examinavit Lueders nuntiavitque prorsus adcurate exscriptum esse a Koehlero, nisi quod vs. 5 post ΙΕΜΜΑ neglecta sit interpunctionis nota ⁝. Nam vs. 1 revera in lapide exstare, de quo Koehlerus dubitabat, ΑΘΕΝΑ.

P. 161. 162 post 314. 315 adde.

315 *a b c* Fragmentum marmoris Pentelici opisthographum, andique fractum. Erutum est ad radices arcis meridionales. Exscripsit Koehler. Lateris *B* dextra pars non laevigata.

Vix mihi tempero quin hanc particulam esse censeam monumenti operis Propylaeorum. Etenim quamquam fragmentum eius supra propositum crassum esse traditur 0,11, nostrum contra adfirmat Koehlerus fuisse 0,17—0,18, fieri tamen potest, ut ima pars tabulae crassior fuerit superiore. Utut est, fragmentum tamen nostrum hoc loco collocandum esse existimavi, ut componendi et comparandi legentibus pararem facultatem.

Latus *A* rationes per duas columnas habuit dispositas. Sinistrae supersunt quae ad dextram fuerunt extrema; e quorum reliquiis adparere videtur vs. 1. 2 et 5. 6 eadem perscripta fuisse verba, quamquam neque ea qualia fuerint, neque vs. 8 --ποιο-- vel vs. 9 --κυκ[λ-- quid sibi velint exputare mihi contigit. Columnae dextrae vs. 2—6 praescripta habuerunt novi euiusdam anni; sequebatur pecuniarum hoc anno a curatoribus acceptarum laterculus, cuius servati sunt numeri aliquot a sinistra e more adscripti.

Lateris *B* vs. 1 fuit [Πε]ντελῆσι, vs. 2 [Π]ροπύλαια, vs. 3 [ἐπισ]τάτησι. Videntur autem hi versus totius monumenti fuisse extremi, operisque impensorum exhibuisse consummationem.

P. 162 post n. 317 adde:

317 *a* Fragmentum marmoris Pentelici ab omnibus partibus, etiam adversa, truncatum. Erutum est inter theatra Bacchi et Herodis. Exscripsit Koehler.

Superesse haec e curatorum operis publici quorundam laterculo haud inepte conicias. Aetas tituli initia belli Peloponnesiaci superare facile intellegitur.

P. 166 n. 322. Monumenti huius pars *a* denuo edita est in Monum. epigr. musei Brit. I p. 84. 85 n. XXXV. Litterae A figura ea est, quam ego posueram.

Vs. 1 med. ΕΜΠΟLΕΙ extr. ΒΡΟΣΥ in lapide distincte scriptum esse dicitur, vs. 2 item ΔΙΟΔΕΣ, '*but dimly*' || vs. 4 in. ΔΕΑΝ cett. || vs. 7 in. ΙΕΙ cett. || Col. I vs. 30 extr. ΜΕΙ || vs. 31 extr. ΗΕΜΙ-ΠΟΔ || vs. 33 extr. ΜL || vs. 34 extr. ΔΥΟΙΝΠ || vs. 43 in sinistra adscriptum ΙΙΙ || vs. 46 extr. ΚΙΟΝΟΝ || vs. 50 in. Ε̄ || vs. 69 med. ΕΝΤΟΣ || vs. 71 in. Τ, omissa lineola superimposita || vs. 72 ΤΕ-ΤΡΑΠΟΔΙΑΣ ΔΙΙ || vs. 74 ΤΕΤΡΑΠΟΔΙΑΣ Ι.. || vs. 76 ΤΕΤΡΑ-ΠΟΔΙΑΣ .Ι || vs. 77 in. Ε̄ || vs. 79 in. ΤΟΜ extr. ΤΟΘ.ΕΧΟ || vs. 81 in. Τ̄ extr. ΣΦΕΚΙΣΚΟΣ || vs. 84 extr. ΕΔΕΙ || vs. 85 in. Τ̄ || vs. 92 ΕΔΕΙ || vs. 97 extr. ΑΡΙΘΜΟΣ || vs. 98 in. Μ̄ || Col. II vs. 11 in. Μ̄ || vs. 16 in. Τ̄ || vs. 23 in. Τ̄ || vs. 29 in. ΗΕΤΕΡΟΙ || vs. 31 in. ΑΤΜΕΤΟΙ || vs. 40 in. ΤΕΜ || vs. 41 desunt in sinistra adposita illa ΙΙΙ extr. ΕΧΣ neglecto spiritu || vs. 44 Ι ΗΕΤΕΡΟ || vs. 45 ΚΥΜΑΤΙΟΝ || vs. 58 ΣΙΑΕΧΣΕΡΛΑΣΤΟ || vs. 64 in sinistra adscriptum Ι || vs. 69 med. ΤΟΝΕ.ΙΤ.Ν, quo lectio mea confirmatur || vs. 86 in sinistra non ΙΙ adscriptum, sed Ι || vs. 93 in. Ο̄ || vs. 99 in. Η̄; praeterea Ι illud in sinistra adscriptum inferiore paullo loco collocatum est.

Col. I vs. 29 post ἄθετον ab editore Anglo suppletur καί, et vs. 71 cum aliis προστομιαί[ῳ]. Recte idem notavit lapicidae errorem vs. 70 commissum, qui scilicet τογγύλου posuit pro eo quod debebat, τ(οῦ γ)ογγύλου. Praeterea e novae recognitionis auctoritate legendum vs. 72 τετραποδίας ΔΙΙ, vs. 74 τετραποδίας Ι [ΙΙ ?], vs. 76 τετραποδίας [Δ]Ι, vs. 97 ἀριθμός.

P. 176 post n. 331 adde:

331 *a b* Fragmenta duo marmoris Pentelici, eruta ad radices arcis meridionales. Exscripsit Koehler.

331 *a*

331 *b*

Eiusdem monumenti has esse particulas certum videtur.

331 *a* vs. 1 e numerorum notis restant X litterae reliquiae. Sequitur anni insequentis laterculus, cuius in principio vs. 2 habes Ἐπιστά[ται]. Vs. 3 ΔΟΡΙ quid sit non contigit mihi exputare; cf. alterius fragmenti vs. 2, quo in versu eadem vox exarata fuisse videtur. Sequitur χρυσ[οῦ] vel χρυσ[ίου]. Vs. 4 post numerorum notas habes ἐλέφα[ντες], vs. 5 τέτταρα -. Vs. 6 vestigia ambigua.

331 *b* vs. 1 aut ΡΔ fuit aut ΡΔ. Reliqua nolim tangere.

---

331 *c* Frustum marmoris Pentelici undique fractum. Erutum est ad radices arcis meridionales. Exscripsit Koehler.

Vs. 3 [Μ]ικίωνι vel - - - ι κίονι, vs. 4 κλίμακα -, vs. 5 [τέ]ττα̣ρας π[όδας?], vs. 6 - - φύλακι, vs. 7 [τ]ορνευτῇ, vs. 8 ἔδει ἐς τ - - ?.

PARS TERTIA.

CLASSIS PRIOR.

P. 177 n. 333. Fragmentum hoc ad basin Minervae colossicae referri posse negant C. Wachsmuth Geschichte der Stadt Athen I p. 542 et A. Michaelis in Mittheilungen des deutschen archäologischen Instituts in Athen II p. 92 seq.; neque ego contra pugnaverim.

CLASSIS ALTERA.

P. 180 n. 344. *Am 23. August 1873 fand ich den Stein — auf einem Schutthaufen hinter dem Klostergute Hieraka, ungefähr da, wo ein Fusssteig nach dem Dorfe Charvati ausgeht. Der Stein besteht aus weissem Marmor. Seine glatt behauenen Seitenflächen haben eine bläuliche Färbung angenommen. Die oberste Fläche ist mit einem spitzen Instrument flach gearbeitet, ist aber doch noch ein wenig convex geblieben. Länge 0,35, Breite 0,3, Höhe 0,145, Höhe der Buchstaben durchgängig 0,027. Von der Rückseite ist ein Stück abgeschlagen. Die Vorderseite ist in der Weise beschädigt, dass das Ende der ersten nebst dem Anfang der zweiten Zeile (ein Buchstabe) verloren gegangen ist. Auf dem Steine stand sicher nicht mehr als drei Zeilen. Vermuthlich stand auf dem Fusse des Weihgeschenkes selbst der Name des Weihenden* Lollingius in schedis una cum apographo et ectypo chartaceo ad me missis, e quorum fide titulum et lapidis formam denuo damus delineata adcuratius.

Cf. A. de Schuetz *Historia alphabeti Attici* 1875 p. 34.

P. 180 n. 345. Lapidem nunc in museo, quod est in arce Athenarum, conditum examinanti mihi a. 1876 nullae vs. 1 ante primam litteram videbantur aliae unquam scriptae fuisse, earum autem quae restant species haec esse: Τ Ε Ι Θ Ε (τῷ Θε[ῷ] ?). Vs. 3 extremo nihil dispiciebam nisi haec: Φ Α // Λ Ρ.

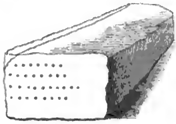
P. 181 n. 352. Vereor ut recte verba tituli intellecta sint et suppleta. Videtur potius in hunc conceptus fuisse modum: [Ὁ δεῖνα] ὁ Χολαργε[ὺς | εὐξάμ]ενος ἔργων | [ἀνέθηκ]εν ἀπαρχήν. Monuit Roehl *Schedae epigraphicae* 1876 p. 22.

P. 182 n. 355. Fragmentum *a* denuo nuper erutum est ad Erechtheum editumque in *Bulletin de correspondance Hellénique* I (1877) p. 52 *(Col d'une grande jarre, sur lequel est gravée l'inscription suivante):*

Κ Ε Ν Ι Δ Ι Ο Σ Λ Λ Α Υ Ϙ C

Itaque casu perquam miro factum esse fatendum est, ut haec cum lapidis *b* inscriptione tam adcurate conveniant.

P. 182 n. 357. Forma basis, quam pone Propylaea in arce vidi iacentem, haec est:

Ceterum Alcibius citharoedus non insulanus fuit Cycladum regionis, sed civis Nasiota, oriundus e Naso insula prope Lesbum ad oram Mysiae sita; cf. Μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς, Smyrnae 1876 p. 110 seqq.

P. 183 n. 366. Sub Propylaeis denno exscripsit Roehl, cuius exemplum hoc est:

ΣΙΠΑΙΔΟΝ

Λ Ι Ο

P. 183 post n. 373 adde:

373 *a* Arietis figura ex aere facta, operis vetustissimi. Eruta est in arce. Titulum, quem ventri bestiola habet incisum, exscripsit Koehler.

I. e., si quid video, Πι(ί)σιδος ἱκεσία.

---

373 *b* *'Sammlung des Cultusministeriums; kleines Fragment Pentelischen Marmors, auf zwei Seiten beschrieben; sehr deutliche, scharfe Buchstaben.'* Exscripsit Schoell.

Superior pars versus habuisse videtur: vs. 1 τοῖσι vel [κασιγνή]τοισι, vs. 2 ἔχει, de altera nolim quidquam statuere: nam tertia littera utrum Φ fuerit an Θ non liquet. Opus votivum fuisse videtur.

---

373 *c* Basis lapidis porini undique truncata. Eruta est, quum novum museum in arce exstrueretur, 5' sub terra. Litterae grandes et vetustae. In aedicula prope Erechtheum sita exscripserunt Lueders Robert Schoell. Ectypon misit Robert.

Forma lapidis:

a

b

a carmen votivum habuisse videtur, vs. 1 κούρ[η], vs. 2 [δῶρ]ον Ἀθ[ηναίᾳ], et scriptum fuisse βουστροφηδόν, *b* ex artificis titulo superesse: -- των μ[' ἐποίησε]. De Koppa littera adhibita cf. tit. 355.

---

373 *d* *'Rand eines Pfeiler-Capitells (?) von Porosstein. Grosse Buchstaben, sehr alt'* Schoell. In aedicula prope Erechtheum sita exscripserunt Lueders et Schoell.

Vs. 1 ΙΟΠΟΝΑ Lueders. Versus alter artificis nomen exhibuisse videtur: -- ώμων ἐπ[οίησε vel ἐποίει].

---

373 *e* Cymatium arae e marmore sive Pario sive Pentelico factum (discrepant enim auctores), fractum illud in duas partes, quarum maior *b* longa 0,84, minor *a* 0,66. Latitudo est 0,555, crassitudo 0,17. Erutum est ad dextram Ilissi ripam haud procul a Callirrhoe fonte et ponte novicio, quo ad coemeterium itur. Exscripsit Koehler. Ligno incisum monumentum exstat in Ephemeride Atheniensi τῇ 7 Μαΐου 1877 p. 4, typis expressa est inscriptio a Mylona in *Bulletin de correspondance Hellénique* I p. 350. Sed adcuratissimam eius imaginem repraesentavit Kumanudes Athenaei VI p. 149 item ligno incisam, cuius exemplum nos repetendum curavimus, litteris ad ectyporum trium fidem recognitis, quae praesto fuerunt Koehleri et Obergi beneficio.

a

b

Var. lect. Frg. *b* extr. ΝΕ/// | apographum Koehleri. Ego in ectypis post litteram extremam Ε Iota litterae mihi videor adgnoscere vestigia haud obscura, neque dubitari potest, quin ea littera in lapide scripta fuerit.

Thucydides 6, 54 καὶ ἄλλοι τε αὐτῶν (Pisistratidarum) ἦρξαν τὴν ἐνιαύσιον Ἀθηναίοις ἀρχήν, καὶ Πεισίστρατος ὁ Ἱππίου τοῦ τυραννεύσαντος υἱός, τοῦ πάππου ἔχων τοὔνομα, ὃς τῶν δώδεκα θεῶν βωμὸν τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἄρχων ἀνέθηκε καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίου. καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προσοικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος [ὁ] Ἀθηναίων μεῖζον μῆκος (τοῦ βωμοῦ) ἠφάνισε τοὐπίγραμμα, τοῦ δ' ἐν Πυθίου ἔτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστιν ἀμυδροῖς γράμμασι λέγον τάδε·

μνῆμα τόδ' ἧς ἀρχῆς Πεισίστρατος Ἱππίου υἱός
θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

Litterae leviter sunt incisae, sed eleganter et ut facile adhuc legi possint. Mirari igitur licet Thucydidi eas obscuriores visas esse. Neque tamen propterea renovatum nos habere monumentum crediderim, quum litterarum ductus, puri illi atque simplices, bonae et vetustae aetatis prodant ingenium neque ante Romanae aetatis tempora fingi possint Athenienses consilium cepisse renovandi tituli, qui tyrannorum gentis memoriam recoleret.

Aram dedicatam esse consentaneum est inter annos Ol. 63, 2, quo anno diem obiit supremum avus Pisistratus, et Ol. 67, 3, quo Athenis pulsus est Hippias. Litterarum autem instituta comparatione adparet iam caussae nihil esse, cur titulus 381 propter scripturae indolem Pisistratidarum tempore exaratus esse credi non possit; secus statuendum videtur de titulo 334, maxime propter Ny litterae formam nimis erectam, quem etiam nunc illa aetate existimo habendum esse aliquanto recentiorem.

373 f In capitulo marmoris Pentelici, quod columellae impositum fuisse videtur. Manent colorum vestigia. In superiore parte cavatura hiat recipiendo donario apta. Erutum est ad Erechtheum editumque in *Bulletin de correspondance Hellénique* I p. 359 n. 2. Exscripsit Koehler.

I. e. Σίμων ἀ[νέθηκε] | ὁ κναφεὺς [ἔργων ?] | δεκάτην.

---

373 g '*Fragment de marbre pentélique (H. 0,05, L. 0,115) qui devait faire partie du pied d'un vase, ou de la plinthe d'une statue votive. Les lettres sont — colorées en rouge.*' Erutum est in arce ad Erechtheum. Ed. Homolle in *Bulletin de correspondance Hellénique* I p. 51. Exscripsit Koehler.

- - - Ἀθηναί[α - - -.

---

373 h Marmor Pentelicum a dextra et sinistra fractum, erutum in arce ad Erechtheum. Ed. in *Bulletin de correspondance Hellénique* I p. 359 n. 1. Exscripsit Koehler.

I. e. ['Ο δεῖνα] ἐποίησε. | [- - -]ος ἀνέθη[κε].

---

373 i Marmor Pentelicum. In arce exscripsit Koehler.

'*Vorspringender Rand.*'

I. e. Γνάθ[ων] vel Γνάθ[αινα ἀνέθηκεν].

---

373 k Lapis nigrescens, a tribus partibus fractus. In arce exscripsit Koehler.

['Ο δεῖνα ἀν]έθηκε - - -.

---

373 l Frustum marmoris Pentelici. In arce exscripsit Koehler.

I. e. ['Ο δεῖνα ἀνέ]θηκε.

---

373 m Fragmenta duo columellae, ut videtur, non striatae marmoris Pentelici, eruta ad Erechtheum. Ed. in *Bulletin de correspondance Hellénique* I p. 359 n. 3. Exscripsit Koehler.

vacat

vacat

I. e. ['Ο δεῖνα] καὶ Ἀριστόγειτος [ἀνεθέτην - -].

---

373 n Fragmentum lapidis porini undique mutilum, erutum in arce. In aedibus prope Erechtheum sitis exscripserunt Robert Schoell Lueders.

---

373 o Fragmentum marmoris Pentelici. In aedicula ad Erechtheum exscripsit Lueders.

- - δε]κάτην.

---

373 p Fragmentum marmoris Pentelici. Ibidem exscripsit Lueders.

I. e. - - ἀνέθη]κεν. Fortasse eiusdem lapidis fragmentum, cuius fuit id quod proxime praecessit.

---

373 q Marmor Pentelicum; '*oben Rest eines vorspringenden Gesimses.*' In arce exscripsit Koehler.

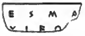
---

373 r In margine patellae rotundae marmoris Pentelici. In arce exscripsit Koehler.

I. e. - - - ων ἀνέ[θηκε].

373 s Marmor Pentelicum praeter partem superiorem a reliquis omnibus fractum. In arce exscripsit Koehler.

---

373 t Frustum lapidis subnigri. In arce exscripsit Koehler.

vac.

---

373 u Frustum marmoris subnigri. In arce exscripsit Koehler.

I. e. [Ὁ δεῖνα] ὁ Πιστ[--- ἀνέθηκεν].

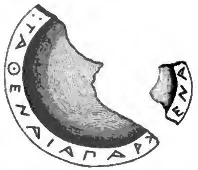
373 v '*In margine περιρραντηρίου marmoris, ni fallor, Pentelici. Lapis erutus in arce adservatur ibidem in novo museo*' Robert, qui exscriptum titulum misit una cum ectypo

I. e. ---ω]ν ἀνέθηκεν ὁ Σιρίου --. Littera a fine sexta non potest non fuisse Ϟ. De OY pro O in titulo satis vetusto cf. tit. 360.

---

373 w '*Platte von Pentelischem Marmor, auf der Akropolis, der beschriebene Rand erhöht, das Innere rauh und unbearbeitet, etwas ausgehöhlt.*' Delineavit Lueders.

I. e. [Ὁ δεῖνα] τἀθηνᾷ ἀπαρχὴν ἀ[νέθηκεν]. De forma contracta Ἀθηνᾶ cf. tit. 298 cum addendis.

373 x '*Fragment von der Krönung eines Pfeilers für ein Anathem; Porosstein.*' In aedicula ad Erechtheum exscripsit Schoell.

V E S K A I Γ A I Δ E S A M E N (?)
H E Δ A V

Carminis votivi lacera vestigia:

--- ης καὶ παῖδες ἀμεμ[πτοι ?]
--- ἥ δ' αὐ[τοῖς ---.

---

373 y *In Pascha Limani, einem Hafen am Wege von Thorikos nach Sunion, steht am Strande eine unregelmässig viereckige weisse Marmorplatte (1,00 hoch, 0,85 breit, etwa 0,20 dick), welche im Uebrigen rauh gelassen, nur an einer kurzen Seite einen glatten Saum hat, auf diesem steht geschrieben:*

E V Φ O B O S A N E Θ E K E N

Εὔφοβος ἀνέθηκεν. G. Hirschfeld in Archäol. Zeitung 1873 p. 108.

---

373 z '*Fragment Pentelischen Marmors; auf dem geglätteten Streifen einer Rundung.*' In aedicula ad Erechtheum exscripsit Schoell.

A P I Ϟ T

I. e. Ἀριστ--, nomen eius qui donarium obtulit.

---

373 a[1] Fragmentum marmoris Pentelici. In aedicula ad Erechtheum exscripsit Schoell.

X A P I K L E S

Χαρικλῆς, nomen eius qui dedicavit.

---

373 a[2] Fragmentum marmoris Pentelici ab inferiore parte integrum, a reliquis mutilum, erutum in arce. In aedicula quae est prope Erechtheum exscripsere Robert Schoell Lueders.

Var. lect. Versus prioris ultima littera aut N fuit aut M.

Vs. 2 ---είδης ex artificis titulo superesse conicias.

373 a³ Fragmentum basis marmoris Pentelici a dextra et sinistra truncatum, erutum in arce. In aedibus prope Erechtheum sitis exscripserunt Schoell et Robert.

ΝΙΣΙΟΥ

---

373 a⁴ Fragmentum marmoris Pentelici. In aedicula ad Erechtheum exscripsit Schoell.

ΕΡΟΝΑΙ

---

373 a⁵ Fragmentum marmoris Pentelici. In casa custodis ad Erechtheum exscripserunt Lueders et Schoell.

Primae litterae vestigia non notavit Lueders.

373 a⁶ '*Postament mit deutlichen Farbenspuren am Abacus und Echinus; Buchstaben roth*' Schoell. '*Der Stein hinten flach, zum Anlehnen an eine Wand bestimmt, vorn dreiseitig, unten abgebrochen, oben profilirt und mit reichlichen Spuren eines aufgemalten Kymation; Buchstaben roth*' Robert. In museo novo, quod est in arce, exscripserunt Robert Schoell Koehler, ectypon dono dedit Robert.

Versu altero errans ΛΑV primum exaraverat lapicida, dein animadverso errore pro Λ scripsit ⊢ et ab initio addidit Λ, cuius mutationis in ectypo perspicua adparent vestigia.

Versus hi fuisse videntur carminis votivi: vs. 1 πότ[νια], vs. 2 γλαυ[κώπιδ-].

P. 185 n. 392. Anno 1876 Athenis quum degerem, lapidem, qui tunc ante occidentalem Parthenonis partem erat collocatus, una cum Koehlero denuo examinavi. Adparuit eum a dextra neque sectum neque dolatum esse, sed integrum, continuari vero et terminari titulum in dextro basis margine, ut species eius haec sit:

P. 186 n. 395. Vs. 1 Α/ et ν maiore intervallo distineri quam ut ἄγαλμα scriptum esse potuerit, intellexi, quum lapidem viserem in arce ante occidentalem Parthenonis partem nunc depositum, recteque spatii magnitudinem notatam esse in Koehleri apographo.

P. 186 n. 398. Versum hunc esse hexametrum statuit Neubauer Hermae X p. 159 seqq. sic legendum:

Διογέν[ης] ἀνέθηκεν Αἰσχύλου υὗς Κεφ[α]λῆες.

P. 188 post n. 418 adde:

418 a Tabula quadrata marmoris albi, reperta ad vicum Marcopulo. Minusculis edidit Kumanudes Athenaei IV p. 120 n. 10. Athenis in museo centrali exscripsit Roehl.

ΕΥΦΟΡΟΣΕΠΟΕΣΕΝ

Εὔφορος ἐπόησεν.

---

418 b Basis quadrata, reperta ad vicum Marcopulo. In superiore parte cavum quadrangulare. Minusculis ed. Kumanudes Athenaei IV p. 120 n. 9. Athenis in museo centrali exscripsit Roehl.

[Βρό]ταξ ἀνέθηκε Kumanudes.

418 c Basis marmoris Pentelici a dextra parte mutila. Inventa est in arce. In aedicula quae est ad Erechtheum exscripserunt Robert et Schoell.

ΦΙΛΣ
ΜΕΛΙ
ΑΝΕΣ

Φιλο - - - | Μελι[τεύς] | ἀνέθ[ηκεν].

---

418 d Fragmentum basis rotundae lapidis nigri. In gradibus Parthenonis exscripsit Roehl.

ΕΔΕΜΟ vac.
ΚΕΝ
vac.

I. e. ['Ο δεῖνα 'Αρχ]εδήμου | [- - - ἀνέθη]κεν.

418 e Pila marmorea fracta, reperta in clivo arcis meridionali. Exscripsit Koehler.

///
Δ
ΚΕ ι/
ΕΛΕΝΑ
ΕΣΟΙΑΡΓΥΡΙΩ/
ΕΘΗΚΕΝ

Lapicida litteras Atticas et Ionicas promiscue usurpasse videtur, ut monumentum Euclidis anno recentius esse existimari non possit. Titulus votivus fuit in hunc fere modum conceptus: ['Ο δεῖνα - - καὶ τὴν στ]ήλην ἀ[πὸ τοῦ - -]ε(η)σι (- φ) ἀργυρίου ἀ[ν]έθηκεν, in quibus ἀργυρίου pro ἀργυρείου dictum esse videtur.

P. 190 n. 423—431 habet etiam Wordsworth *Athens and Attica* (1836) p. 195 seqq. Lapis qui inscriptos habet titulos *b* et *c* nostra memoria Athenas translatus et in museo conditus est centrali.

PARS QVARTA.

CLASSIS PRIOR.

P. 193 n. 433. Litteris minusculis transscripsit Froehner *Les inscriptions Grecques du musée du Louvre* 1865 p. 212 seqq. n. 112, qui col. II vs. 8 Ἀρ[χ]ιππος, vs. 25 Βάνον, col. III vs. 48 Ἐργίνες.

P. 196 n. 439. Lapidem a se nuper revisum, sed obiter tantum, quoad licuit, inspectum, denuo exscripsit Koehler. Exemplum eius hoc est:

L . . . . Ս // vac.
'/ . . . I K R A T
I . . P . Π ⌒ I ⌒
. . . . Λ
. . . . T E
K A L L I K P A T
. Y . I Θ E I
. T R A T O
. I . . T A Λ
. . . . \ I . S
. . L . . . . Λ
vacat ?
. . . // S vac.
. I . .
Λ I . ^ . . . I
E \ \ I . I
B A B Y K T
A M Φ I X Λ
Δ E M C ^ L ⊢
H E Φ A ı S
E S K O Γ I
S T R A T O /
A Γ O L L ⌒ . . I
S O K L E S
N A Y S I T E L E
S Φ I L O N
M I Δ E S
> A N Δ R O K L E I Σ
A M Φ I S O Γ O S

Accedit iam vs. 19 *Democlis* vel *Democlidis* nomen in antiquiore exemplo omissum. Vs. 17 Βαβύκ[τες], non Βαβύρ[τες] fuisse videtur.

P. 197 n. 442. Cf. Monumenta epigraph. musei Britann. I p. 102 n. XXXVII.

Litteras illas evanidas versui primo superimpositas etiam Hicksius adgnovit atque sic repraesentavit collocatas:

E M I Ս I
Α Θ Α Ν Α .

addens tertiam litteram aut N fuisse aut Γ, quintam aut I aut T; unde ἐμΠοτ[ειδαίᾳ] scriptum fuisse coniecit. || vs. 3 extr. Λ Ο Ν Ս – || vs. 4 extr. Γ Ο L E Μ Ο Μ . . . L . . L . . . . . . Ս, quae cum Fauveliana lectione optime conveniunt || vs. 6 extr. ultima littera L esse dicitur; unde ἐλ[αsαν] supplevit Hicksius, quae coniectura reliquis etiam peior mihi esse videtur || vs. 9 extr. Δ C || vs. 12 in. E . . Α Χ Σ cett. extr. Γ Α Τ ' . . ‾ Y K L

P. 199 n. 446. Cf. Monumenta epigraph. musei Britann. I p. 104 n. XXXVIII. Lapis a superiore parte fractus est.

Col. 1 vs. 1—9 desunt praeter Γ vocis Σπευδίας || vs. 11 Παυσιάδης correctura postea factum esse dicitur pro eo, quod primitus scriptum fuit, Παυσίας || vs. 12 et 13, 19 et 20, 29 et 30, 31 et 32 vacuis singulorum versuum spatiis distinentur || vs. 39 Antiphanis nomen in spatio vacuo, quod primitus fuerat relictum, postea exaratum est '*in somewhat coarser letters*' || vs. 49 Ε Λ Ι Α Σ ex Ε Λ Ε Σ Ι Α Σ factum est erasis litteris tertia et quarta || vs. 53 Παυσίας correctura factum e Παυσανίας et infra hunc versum rasura deletum est nomen, quod Ἀντιφάνης fuisse videtur || Col. II vs. 11 Τ Ι . Α Ν || vs. 15 Ο Ι-Ν Ε Ι Δ || vs. 17 Χ Α Ρ Ι || vs. 18 et 19 spatio unius versus vacuo interiecto seiuncti sunt || vs. 21 extr. Λ Ε Μ Ι || vs. 23 extr. Α Ρ Ε || vs. 28 Α Ν Τ Ι Ο . . Δ . . || vs. 30 Ε Γ Ι Τ Ε L Ι Δ || vs. 35. 36 Η Ι Ε Ρ Ο Ν / Α Τ Ι Α || vs. 37 litteris admodum coarctatis scriptus est || vs. 41 Μ Ν Ε Σ Α Λ Ο-Ρ Α Σ, litteris Σ priore et Λ postea e correctura intrusis || vs. 50 Χ Α Ι Ρ Ι Λ Ε Ν Ε

P. 201 n. 447. Litteris minusculis titulum transscriptum exhibet Froehner l. l. p. 215 seq. n. 113, qui col. I vs. 20 Ἐπιλύθες, vs. 64 seqq.

. . μαστος
.
.
. . . . . αι
[Θε]ό[δ]ωρος
. . οφ[ί]λος
Θεόδωρος
. ωρ . . . .
. . . . . ο . ος
. . ο . . ωρ . χος
. . . . ο . . .

Col. II vs. 3 Και . . . ., vs. 27 Χαιριά[δη]ς, vs. 46 Κηφῖνος, vs. 63 seqq.

. . . ο . φᾶν

[τ]ο[χσ]όται
. αρ . . ροι
Σόστρατος
. . . . . μιο[ς]
. . . . . ο[ς]
. . ο . ε . ε.

Col. III vs. 29 Μίκυλλος, vs. 70 seqq.

[Ἀρ]χ[έλ]αος
. . . . οχ . . ς
. . . . . . ς
. . . . . . ος
. . . . ς
. . . . ος
. . . . ος.

CLASSIS ALTERA.

P. 207 n. 463. Lapidem in Theseo ipse vidi, sed ita collocatum, ut adcuratius examinare non potuerim. Alteris tamen ectypis duabus chartaceis licuit uti sollerter factis et egregie expressis, quae Kekulei et Belgeri benevolentiae accepta refero; quibus in ectypis vs. 2 post ΝΟΘ tam clare et distincte expressa exstant ΙΟΧΙΤΣΤΙ, ut quin revera ita scriptum sit in lapide dubitari nequeat. Eadem ectypa versu paenultimo post litteras initiales ΤΑ vestigia servant interpunctionis ⁝, quam in lapide incisam aut esse aut fuisse consentaneum est.

P. 209 n. 469. Titulum qui in sinistro latere scriptus est denuo adcurate examinavit Lollingius, hasque adgnovit eius reliquias (cf. Mittheilungen des deutschen archaeologischen Instituts zu Athen I p. 174 seq.):

ΣΤΙΟΝ꞉ΙΑΡΙ . . . . . . Ω . . Ε |

quas quidem reliquias sic redintegrandas esse coniecit probabiliter: [Ἀρι]στίων Πάρι[ός μ' ἐπ]ο[ί]σε. Eiusdem artificis nomen habetur in tit. 466 b.

P. 210 post n. 477 adde:

477 a *In den Kellerräumen des britischen Museums — fand sich vor Kurzem das Fragment einer dorischen Säule, drei Canneluren, wohl Pentelischen Marmors. Hr. Newton sprach die Vermuthung aus, dass dieses Stück schon von Elgin mitgebracht worden sei, und in der That spricht Schrift und Wortform durchaus für attische Herkunft. Die Schriftzeichen sind durch eine Cannelur getrennt:*

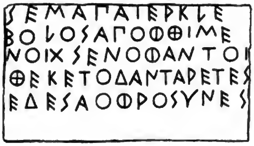

G. Hirschfeld in Archaeol. Zeitung 1873 p. 108, cuius exemplum repetivimus ad ectypi normam exactum, quod ipsius Hirschfeldi beneficio acceptum refero. Is monumentum sepulcrale esse iudicavit dictionisque et litteraturae speciem proxime accedere ad tituli n. 466 formam. Contra Roehlius, qui et ipse fragmentum Londinense oculis usurpavit, *Schedd. epigraph.* 1876 p. 21 negavit columellam illam cum titulo in sepulcro positam fuisse coniungendumque fragmentum cum alteris duobus censuit, quae supra posui n. 350 quaeque votivi esse tituli satis constat. Sed falsum eum esse iuxta positis fragmentorum ectypis intellexi; adparuit enim fragmenta tituli 350 nostro minoribus litteris et alia manu esse scripta. Stabit igitur Hirschfeldi sententia, sepulcrale fuisse monumentum, quamvis columellae in tali usus exempla rariora sint. Versus prior artificis titulum habuit . . . . ς μ' ἐποίησε, inferior defuncti nomen praedicabat versu hexametro in hunc fere modum conceptο:

[Τοῦ δεῖνος τόδ]ε σῆμ', ἀγαθοῦ [καὶ σώφρονος ἀνδρός].

477 *b* Basis oblonga marmoris candidi (Parii, ut visum Luedersio), a. 0,28, eruta illa a ruderibus muri urbis septentrionalis ad Dipylum a. 1873, nunc in museo condita societatis archaeologicae. Titulus *a* scriptus est in laterum angustiorum (l. 0,45) altero margini superiori proxime subiectus, *b* in laterum latiorum (l. 0,70) eo, quod illi est a sinistra contiguum. In superficie foramen est pilae inserendae aptatum. Edidimus ego in Commentt. acad. Berol. 1873 cl. hist. philos. p. 153 seqq., ectypo usus chartaceo et Luedersii apographo, et Kumanudes Athenaei II p. 136 seq. (minusculis litteris) et Eph. nov. tab. 72, cf. p. 484 seq. Praesto praeterea erat alterum ectypon Belgeri agregie expressum.

a

b

Var. lect. Versu primo extremo post E nihil unquam scriptum fuisse adfirmavit Lueders neque in ectypis litterae vestigia ulla adparuerunt; contra Kumanudes Ephem. p. 485 *ἐν τῷ τέλει τοῦ α' στίχου*, inquit, *τοῦ ἐπιγράμματος μετὰ τὸ* E *ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου εἶναι οἷον ἐπίτηδες ἐξεσμένη εἰς σχῆμα στρογγύλον. Ἴσως ἀπεδοκιμάσθη ἐν ποτε ἐκεῖ χαραχθὲν* O, *ὕστερον δ' ἔμεινεν ὁ τόπος κενός· ὅθεν πιθανὴν θεωροῦμεν τὴν τοῦ Κιρχόφφίου ἀνάγνωσιν* Κλείβουλος || vs. 2 post BOLOS in lapide interpunctionis signum in lapide conspicuum esse : scripsit Luedersius adfirmavitque Kumanudes Athenaei p. 136, sed omisit in Ephemeridis tabula; in ectypis, quibus usus sum, vestigia punctorum certa adparent, at tam minuta ea videntur aut esse aut fuisse, ut casu magis quodam orta quam consulto incisa esse suspicer.

a *Σῆμα πατὴρ Κλεί|βουλος ἀποφθιμέ|νῳ Ξενοφάντῳ |*
θῆκε τόδ' ἀντ' ἀρετῆς | ἠδὲ σαοφροσύνης.

b tituli artificis reliquias exhibere censebat Luedersius velut [*Ὁ δεῖνα ἐποίησε Π*]*άριος*, oblocutus est Kumanudes, qui non probabile esse dixit, artificis nomen in latere longiore positum fuisse, ut in fronte esset pilae foramini insertae. Coniecit igitur nomen defuncti in hoc latere iteratum vel potius primitus scriptum fuisse hunc in modum: [*Ξενόφαντος Π*]*άριος*, ut non artifex, sed ipse Xenophantus peregrinus fuisse existimandus sit. Contra nuper Lollingius in Mittheilungen des deutschen archaeologischen Instituts zu Athen I p. 175 non dubitavit ad artificis memoriam haec referre coniecitque scriptum fuisse

[*Ἀριστίων Π*]*άριος*
[*μ' ἐπόησε*].

Cf. addenda ad tit. 469. Equidem quo litem dirimam fateor me non habere.

477 *c* Basis quadrata marmoris caerulei, superne in formam quadrangulam excavata. Vidi Athenis iacentem in aula musei centralis. Exscripsit Roehl. Titulus in fronte adversa sculptus ad marginem superiorem.

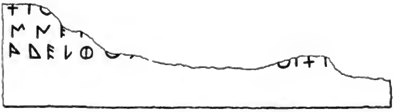
Var. lect. Vs. 1 littera quae a fine est quinta T mihi esse visa est, item vs. 3 ab initio quarta Θ.

Παι[δὸ]ς [ἀπο]φθιμένοιο Κ[λεοί]του τοῦ Μει[εσαίχμου
μνῆμ' ἐσορῶν οἴκτιρ' ὡς καλὸς | ὢν ἔθανε.

Ad οἴκτιρε vs. 2 conferatur οἰκτίρας tituli 463.

---

477 *d* Basis fracta marmoris Pentelici, inventa Thorici. Athenis in museo centrali exscripsit Roehl. Ectypon chartaceum miserat Luedera.

Var. lect. Vs. 3 medio fere undecim, extremo tres quattuorve litterae deletae sunt. Eiusdem versus littera ultima ꟼ esse videbatur Roehlio, sed in ectypo adcurate expresso nihil praeter hastam illam perpendicularem adgnoscitur.

Versus hos fuisse certum est; sed nihil liquet praeter vs. 2 μνῆ[μα et vs. 3 ἀδελφός.

---

477 *e* '*Athenis; ex Lusierii museo misit Rosius*' Boeckh C. I. G. 913.

Ο Ν Ε Σ Τ . . Ε Ν Α Μ Ε Ι Ν Ι Ο Ε Σ Τ Ι Δ Ε Α
Ε Σ Η Ε Ν Ε Κ Α Κ Ϡ Ι Λ Ε Ν Ε Α Σ

quae Boeckhii ex parte supplementis adhibitis sic restituerim:

[Ἠδ' εἰκ]ὼν ἔστ[ηκ]εν Ἀμεινίου· ἔστι δὲ π[ρ'] αὐτῷ
μνῆμα δι[καιοσύν]ης εἵνεκα καὶ γενεᾶς.

Versu altero possis etiam μνῆμα σωφροσύνης.

---

477 *f* Basis quadrata lapidis albi, a. 0,55, l. 0,96, cr. 0,42; in superiore parte foramen est pilae inserendae aptum. Reperta est '*in einer Mauer in der Nähe des Barbakeion, am alten Hause der Herren Zaïmis*,' nunc condita in museo novo ad viam qua Patissiam itur, ubi in aula vidi collocatam. In adversa parte nomen defuncti insculptum est. Exscripsere Lueders Schoell Roehl.

Κ L Ɇ Τ Ο Σ

Κλεῖτος.

Var. lect. Ultimam litteram praetermisit Roehl.

477 *g* '*Athenis in columella repperit Guil. Gellius; misit Rosius*' Boeckh C. I. G. 957.

Ƨ Ο И Ο Я Ǝ Θ

Θήρωνος.

P. 212 n. 486. Lapis, qui ex quo Pittakis eum vidit descripsitque latitaverat, sub finem a. 1873 luci denuo redditus est. Apographum misit Lueders, qui in litteris ad me datis *Dunkler*, inquit, *harter Stein, rechts und links gebrochen, gefunden beim Neubau des Herrn Melos gegenüber der Nationalbank.* In museo centrali exscripsit Roehl.

vacat

Ν Τ Ι Ο Τ Ο Δ Ε Σ Ε /

vacat

I. e. Ἀντίου aut [Μ]αντίου (vel Φαντίου) τόδε σῆμ[α - - -.

Versus hic fuit hexameter, quem qui composuit trochaeum in primo pede admisit proprii nominis rationibus excusabilem et usu sancitum.

P. 212 post n. 491 adde:

491 a '*Athenis; ex Lusierii museo misit Rossius*' Boeckh C. I. G. 908.

HEPAKⱵEITOΣ
NAVKⱵEIOΣ
XEPPONEΣITEΣ

I. e. Ἡράκλειτος | ναύκλη[ρ]ος | Χερρονησίτης. Sic enim malo haec emendare, quam cum Boeckhio versu altero adgnoscere Ναυκλεῖος.

PARS QVINTA.

P. 214 post n. 499 adde:

499 *a* Terminus *λίθου ἴσως πωρίνου* inmissus muro cuidam ad arcis radices meridionales *πρὸς νότον τῆς δεξαμενῆς τῆς ἐχούσης τὸ πόσιμον ὕδωρ*, qui quidem murus abesse dicitur ab illo fonte m. 22,50. Titulum litteris minusculis expressum edidit Kumanudes Athenaei V p. 331, exscripsit Koehler. Cf. *Bulletin de correspondance Hellénique* I p. 170 et ipsum Koehlerum in Mittheilungen des deutschen archaeologischen Instituts in Athen II p. 183, inprimis vero *Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας* 1877 p. 25 cum tabula lithographica in calce adiecta, in qua locum lapidis accurate habes indicatum.

Η Ο Ρ Ο Σ
Κ Ρ Ε Ν Ε Σ

Ὅρος
κρήνης.

---

499 *b* Terminus erutus ad arcis radices meridionales. Exscripsit Koehler.

Η Ο Ρ Ο ////////////
Τ Ο Τ ////// Ε ///////////

In ima parte incisa littera Φ. — Ὅρο[ς] | τοῦ τ[εμ]έ[νους].

P. 215 n. 503. Habet etiam Wordsworth *Athens and Attica* (1836) p. 69 not. 3, qui vs. 3 Δ Ε Μ Ο Σ.

P. 215 post n. 504. 505 adde:

505 *a* Terminus lapidis porini in superiore parte laesus, erutus '*hinter dem der Hagia Triada nördlich gegenüberliegenden Hause, dem Eckhause auf der Strasse nach Eleusis.*' Litterae tituli obiter nec eleganter incisae. Edidit e Luedersii schedis E. Curtius Archaeol. Zeitung 1875 p. 162. Ectypon misit Lueders.

Ε Σ Ο Δ Ο
Τ Ε Σ Ε Λ Ε V Σ Ι Ν Α Δ Ε

I. e. [ὅ]ρ[ος | τ]ῆς ὁδοῦ | τῆς Ἐλευσινάδε. Vs. 3 notanda littera Ionica Λ a lapicida immixta.

P. 215 post n. 507 adde:

507 *a* '*Cultusministerium.*' Exscripsit Lueders.

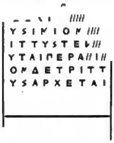
Ο Ρ Ο Σ Ϟ Η
Μ Α Τ Ο Σ Μ
Ο Ρ Υ Χ Ο

I. e. Ὅρος σή]ματος Μ[ορύχου.

De coniunctis Η vocali et litterae sibilantis forma Ϟ conferantur tituli 398. 422.

P. 215. 216 n. 517. 518. Edidit hos titulos G. Hirschfeld Hermae VII p. 486 haec adnotans: *Die erste dieser Inschriften wurde im April 1870 im Peiraieus gefunden, da wo die Strassen des Sokrates und des Ares sich kreuzen, d. i. nicht weit südöstlich von der katholischen Kirche, welche bei Curtius in den sieben Karten auf Blatt 2 angegeben ist. Sie ist bisher nur in Minuskeln von Eustratiadis in der athenischen Zeitung Παλιγγενεσία vom 11. April 1870 veröffentlicht worden. Der Inschriftstein (Poros, 1,06 hoch, 0,39 breit, 0,24 dick) wird jetzt in der Volksschule des Peiraieus aufbewahrt. — Die andere Inschrift, ebenfalls auf einem Stück Porosstein, liegt auf einer der Oststufen des Parthenon; über ihren Fundort ist mir nichts bekannt geworden.* Exempla eius haec sunt:

517.

518.

P. 217 n. 526. Cf. etiam Wordsworth *Athens and Attica* (1836) p. 229.

PARS SEXTA.

P. 218 n. 531. Cf. Monumenta epigraph. musei Britann. I p. 136 n. LXXIV. '*A block of white marble — the surface is well preserved, and not a stroke is doubtful.*' Litterae non sunt στοιχηδὸν dispositae. Lapis a dextra parte integer esse videtur, quamquam nihil de ea re monuit Hicksius. Eius exemplum hoc est:

\ I
X P
Φ I
K T
O Ǝ
Ɔ Y P
I O I
: K A
I O T I
T Y Γ
+ : I O
ʎ : : : Δ
ʎ O ᒣ :
Γ P I Ϟ +
: Ч I O
E : M

Vs. 10—11 Butypi, vs. 12—13 Dipoliorum nomina recte videtur adgnovisse Hicksius. Vs. 14—15 τρισχ[οινι[κ - -.

Fragmentum superiori simillimum et fortasse ad idem monumentum atque illud referendum. Nominum adgnoscuntur lacera vestigia vs. 1 - - ας Ὡ - -, vs. 2 - - ης Σεφ - -, vs. 3 - - ωυνεῦ (vel - έϛ), vs. 4 - - ρων Νι[κ - -.

P. 219 post tit. 537 addatur:

537 *a* Frustum marmoris Pentelici ab omnibus partibus praeter superiorem mutilum. Erutum est inter theatra Bacchi et Herodis. Exscripsit Koehler.

A Ϟ H C
E Ϟ Ϟ O Φ
A M E N O
P O N N :

vacat.

537 *b* Fragmentum marmoris a tribus partibus mutilum. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

vac.?
: Ч A
Γ P O
O X E Θ
\ Γ O N E
Aliquot litterae evanidae. M A T E Y E :
E X Ϟ E Λ P
— V

In tanta litterarum paucitate vix quidquam dispicere licet, quod pro certo venditare audeas. Velut vs. 4—5 possit aliquis sibi videri formulae satis notae vestigia adgnoscere [παρ]ὰ τῶν ἐ[πιστατῶν, οἷς ὁ δεῖνα ἐγγ[ραμ]μάτευε; sed turbant quae proximo versu subiciuntur [ὁ δεῖνα Πήλ]ηξ ἐγγ[ραμμάτευε]. Nec minus ambigua sententia eorum quae vs. 3 perscripta sunt; quae utrum e verbis [ὁ δεῖνα ἦ]ρχε Θ - - an vocabulo, quod est ἀρχεθέωρος, supersint dubius haereas. Itaque quum cuiusnam generis monumentum fuerit satis vetustum (cf. figuram litterae sibilantis Ϟ, quam habes vs. 6), cuius unum adhuc exstat fragmentum supra propositum, diiudicari nequeat, facere non potuimus quin in incertorum numero interim reponeremus.

---

537 *c* Frustum marmoris Pentelici. In arce exscripsit Koehler.

E N
Ϟ I N
> O Ϟ
\ I Δ I

vac.

537 d Frustum marmoris Pentelici. In arce exscripsit Koehler.

vac.
T I
A L
K E
E R
P D

P. 219 post n. 538 adde:

538 a Frustum marmoris Pentelici undique mutilatum, repertum ad radices arcis meridionales. Exscripsit Koehler.

N
Δ E M O Σ
I M A X O Σ
I Σ O Δ O P O Σ
X P O N
P A T E Σ

Supersunt haec e nominum catalogo, qui cuius generis fuerit non liquet. Lege:

. . .
[Κλέω]ν
[Φιλ]όδημος
[Ἀλκ]ίμαχος
[Κηφ]ισόδωρος
[Αἴσ]χρων
[Ναυ]κράτης
. . .

P. 220 n. 543. Collatis tituli n. 37 fragmenti ζ'' vs. 9 seqq. haec sic restituenda esse facile adparet:

[Ἑλλησποντίου φόρου]
κεφ[άλαιον]
HHP[ΔΔΔΔPPHHH-]
Ἀκτα[ῖαι πόλεις]
. . . .
T T . .

qua de re monuit Koehlerus. Itaque quum in unum haec fragmenta coniungi non possint, aut alius similis tabulae nostrum esse statuendum est, aut tabulae n. 37 subiectam fuisse consummationem earum summarum, quas in fine laterculorum singillatim perscriptas fuisse fragmenti ζ'' testimonio constat, qua in consummatione singularum summarum notationes iteratas fuisse consentaneum est.

P. 220 n. 548. Repetiit in Monum. epigr. musei Brit. I p. 148 n. XCV Hicksius, qui vs. 1 ΕΜΟΣ exhibet, in reliquis nihil discrepans ab exemplo supra proposito. Idem sepulcralem esse titulum recte perspexit; est enim lapis '*fragment of a stele of white marble, with remains of a moulding, above which has been the usual floral ornament.*' Legendum igitur:

a [- - - δ]ημος
- - - - ίδος
- - - - άσιος.
.
b [- - - σ]τράτη
[- - - δ]ήμου.
.
c [- - - δ]ημος
[- - - δήμ]ου.

P. 221 n. 553. Fragmentum hoc esse psephismatis suspicatur Ioannes Droysen in hunc fere modum legendum et supplendum: [Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. - - - ὶς ἐπρυτάνευε, Κλέ]αρχος ἐγ[ραμμάτευε, ὁ δεῖνα ἐπεστάτ]ει, Εὐκτήμων (Ol. 93, 1) [ἦρχε. ὁ δεῖνα εἶπε cett., monetque Clearchum quendam hoc anno senatorem fuisse comprobari tituli 338 testimonio, quo in titulo inter prytanes Erechtheidis tribus recensetur. Obstat tamen huic sententiae, quod qui unus fragmentum nostrum oculis usurpavit Pittakis non solum a parte superiore, sed etiam ab inferiore integrum esse lapidem adfirmat. In dubio igitur relinquenda res, donec fragmentum forte fortuna denuo repertum et examinatum fuerit.

P. 221 post n. 555 adde:

555 a Fragmentum marmoris Pentelici a tribus partibus fractum, deleta superioris partis superficie. Vs. 2 ad dextram earum quae servatae sunt octo fere litterae scriptae esse potuerunt, siquidem usque ad marginem ipsum scriptura pertinuit. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

Litterae deletae.

A P O T E Σ P E /// /// . . ////////////////////////
T O N H E X Σ T O N P P O . . ////////////
H I E P E A I A P O M E T P A vac. ///
T O N X O I P O N vac. ///
X Σ Y L O N vac. ///
/// H I E P O N vac. ///
/// E P . . Y Σ I N H O I Δ I P O L I

Recensentur sportulae sacerdotibus aut dari solitae aut certo quodam anno datae. Vs. 1—5 habes:

ἀπὸ τῆς Πε[ντ]ελ[ῆσι ? θυσίας - -]
των ἕξ, τῶν προτε[λείων ? τῇ]
ἱερε(ί)ᾳ ἀπόμετρα
τῶν χοίρων
ξύλων.

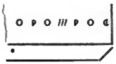
Vs. 3 ἀπόμετρα vox solitaria quid possit significare nisi τὰ ἀπομετρούμενα nescio. Vs. 6 - - ἱερῶν quid sibi velit non liquet. Vs. denique 7 adgnoscere mihi videor [ἱ]ερ[ε]ῦσιν, οἱ Διπολί[εις - - -.

555 b Tabula fracta marmoris Pentelici, extracta illa e muro Σερπεντζὲ ad arcis clivum meridionalem. Exscripsit Koehler.

Tabulam hanc pro termino aliquando fuisse conicias: [Ὅρος χωρί]ου Κηρύκων. Sed admodum dubiam rem esse fatendum est.

555 c Fragmentum lapidis Pentelici. Vidi sub Propylaeis. Exscripsit Roehl. In parte * recentior titulus scriptus est Agathoclis cuiusdam.

I. e. [Κ]ουρο[τ]ρόφ[ου]. Duo nuper eiusdem generis monumenta eodem vocabulo inscripta seriori aetate eruta sunt ad clivum arcis meridionalem, quae qui edidit Kumanudes Athenaei VI p. 147 seq., recte ad fanum Telluris ea pertinere indicavit, quod fuit in aditu arcis teste Pausania I, 22. 3. Eius sacelli terminum fuisse lapidem nostrum coniecerat Koehler in Mittheilungen des deutschen archaeologischen Instituts zu Athen II p. 177, vere, ut opinor.

555 d Fragmentum marmoris Pentelici, erutum ad arcis radices meridionales. Exscripsit Koehler.

Vs. 1 fortasse Ἐξηκ[εστο- vel Ἐξηκ[εστίδ--. Reliqua non tango.

555 e Frustum marmoris Pentelici. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

555 f Frustum marmoris Pentelici. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

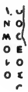

555 g In aedicula ad Erechtheum exscripsit Schoell.

('unten Sockelrest')

555 h '*Sammlung des Cultusministeriums; Fragment Pentelischen Marmors.*' Exscripsit Schoell.

555 i Fragmentum angulare marmoris Pentelici, repertum illud inter theatra Bacchi et Herodis. Exscripsit Koehler.

Ε Σ	
Υ Σ	
Ε Σ	Σ Ο
Ο Ν	Σ
Υ Σ	
- Σ Ι	Δ
Λ	

E tributorum laterculo aliquo haec superesse suspicatur Koehlerus. Ego potius ad curatorum operis alicuius publici rationes referenda esse existimaverim.

555 k Fragmentum marmoris Pentelici erutum ad arcis radices meridionales. Exscripsit Koehler.

Possit videri hoc fragmentum ad tributorum sexagesimae laterculos referendum esse.

II.

1877—1886.

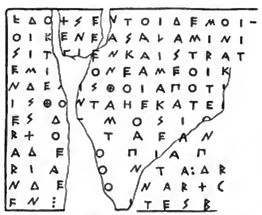
SVPPLEMENTA VOLVMINIS PRIMI.

PARS PRIMA.

P. 3 post n. 3 adde:

1 *a* Fragmenta quattuor lapidis, ut videtur, Pentelici rectangularis, basis fere formam referentis, a. 0,215, cr. 0,13, reperta in arce; litterae incisae vestigia servant coloris rubri, quo tinctae fuerunt. Imaginem lapidis edidit commentario illustratam Koehler in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* IX (1884) p. 117 seqq.

0,435

Quot litterae in unoquoque versuum a dextra parte perierint quum ignoretur, dolendum sane est sententiarum tenorem certa ratione restitui non posse vel priorum illorum sex, in quibus litteras magis ex ordine incisas fuisse adparet. Vs. 1 Ἔδοξεν τῷ δήμῳ τ - -, vs. 2 οἰκεῖν ἐ(ν) Σαλαμῖνι; errasse enim lapicidam Λ littera exarata pro ea quae debebat Ν, certum videtur. Vs. 3 - ξὺν Ἀθηναίοι]|σι τελεῖν καὶ στρατ[εύειν Koehler, vs. 4 - ἄρχουσαν δ]|ὲ μι[σθ]οῦν, ἐὰμ (μ)ὴ οἰκ[ῆ ἐν Σαλαμῖνι idem; verius tamen puto - - μ]|ὴ μι[σθ]οῦν, ἐὰμ (μ)ὴ οἰκ[ῆ - -. Vs. 5 - - ἐὰ]|ν δὲ μισθοῖ, ἀποτί[νειν, vs. 6—7 - - τὸν μ]|ισθοῦντα ἑκάτε[ρον - - -] | ἐς δημόσιο[ν - -, ut praeter locatorem conductoris quoque mentionem factam esse intellegatur. Vs. 8 - - ἄ]|ρχο[ν]τα ἐὰν vel ἐὰν (ἢ ἄν[δρα ἰδιώτην Koehler), vs. 9 - - τ]|ὰ δὲ [ὅ]πλα π - - Koehler, vs. 10 - - τ]|ριά[κ]οντα δρ[αχμ - -, vs. 11 - - τὸ]ν δῆ[μ]ον ἄρχο[ντ - - vel - - ν δὲ [τ]ὸν ἄρχο[ντα - -, vs. 12 - ων [ἐπ]ὶ τῆς β[ουλῆς.

Tabulam hanc ad tempora saeculi a. Chr. sexti referendam esse in aperto est; litteraturae enim ratione comparata evincitur non iuniorem et fortasse antiquiorem eam esse ara illa a Pisistrato nepote inter annos a. Ch. 527 et 510 in Pythio constituta (cf. huius voluminis p. 41 n. 373 *e*). Nec minus certum, decretum hoc fieri non potuisse nisi post Salamina insulam ab Atheniensibus occupatam; a qua tamen tempestate quot annis distare existimandum sit, me iudice in dubio relinquitur.

---

1 *b* *'Zwei Fragmente einer 0,10 dicken weissen Marmorplatte, links Rand erhalten. Die schön eingemeisselten Buchstaben sind noch mit rother Farbe gefüllt. Gefunden in den Ruinen des Gebäudes gleich nordöstlich von den Propylaeen'*, quod aedificium chalcothecam fuisse suspicatur Lolling, qui imaginem tabulae cum inscriptione a se delineatam transmisit hanc:

Vs. 3 ταμίασι, vs. 4 ταῦτ' ἔδοξεν τ[ῷ δήμῳ?, vs. 5 - - ος τὰ ἐν τοῖν λ[ίθοιν?

P. 6 n. 5. Parvulum huius tituli accessit fragmentum Eleusine nuper erutum, cuius exemplum a Lollingio exscriptum infra subiecimus:

Dolendum sane, haec cum maiore fragmento certa ratione copulari non posse ita, ut sententiarum connexus pateat. Agnoscuntur non nisi haec: vs. 2 Ἐλ]ευσιν - -, vs. 3 Πλούτ]ωνι. Incerta reliqua.

P. 10 n. 19. Eiusdem monumenti (marmoris albi) quinque frustula accesserunt inventa nuper a Parthenone orientem versus. In museo quod est in arce exscripsit Koehler.

b

ΕΝΗΟΣΑ
ΡΕΚΑΣΤ
ΟΣΤΑΜΙ
ΟΡΛΟΝΤ
ΑΝΜΕΔΕ
ΞΤΙΣ[illegible]
ΟΜ

c

Λ
ΡΙΤΡ
ΓΑΣΕΜΓC
ΑΜΙΕΙΟΝΙΕΝ
ΟΥΤΘΝΤΙΑ
ΟΣΤΑΜΙ
ΤΑΓ

d

Ι
ΙΔΟ
ΕΤΑΥ
ΙΝΙΤΕ
ΟΙ

e

Λ
ΤΑ
ΣΤΟΙ
Τ

f

ΣΙ
ΡΟ

Neque certa ratione haec possunt copulari nec de quibus rebus agatur perspicitur. Singula tantum adgnoscuntur, pleraque et ipsa dubitationi obnoxia, velut frg. *b* vs. 1 - - εν (vel - - ην, - - ων) ὅτα (vel ὅς ἄ[ν - -), vs. 2 - - π.]ς ἑκαστ - -, vs. 2 τ]ὸς ταμί[ας - -, vs. 4 γε]νεγονντ - - (vel γε]νεγῶν τ - -), vs. 5 - - αν μηδε - -, vs. 6 - - ε (η) τις τ - -; frg. *c* vs. 2 μέγ]ας τέ[ι - -, vs. 3 τὰς ἐμπ[όλαι?, vs. 4 τ]αμιεῖον ἐμ - -, vs. 5 τ]ούτων (I scilicet, quod errore primitus scriptum exstabat, correcto in O) ἀ[μελῇ?, vs. 6 τ]ὸς ταμί[ας; frg. *d* vs. 3 - - ε ταυ[τ - -.

Populi scitum si inscriptum exhibebat marmor, qua de re dubitari vix potest, non longiora illa et solemnia saeculi quinti praescripta ab initio exarata fuerunt, sed solum simplicius illud et antiquius ἔδοξεν τῷ δήμῳ, docente fragmento *b*, cuius margo superior servatus esse fertur. Itaque quamvis litterae Theta forma novicia Θ in fragmenti principis versu 2 adhibita monumentum recentius esse significare videatur ara illa Pisistratea, quam viginti fere ante exitum saeculi sexti annis collocatam esse satis constat, tamen antiquius esse temporibus Persici tumultus pro certo licet adfirmare.

P. 11 post n. 22 adde:

22 *h* *'Fragment aus weissem Marmor, oben und rechts Rand erhalten'.* Erutum est Eleusine. Exscripsit Lolling.

ΓΑΡΕΧΕΝ.ΕΝΕ
ΤΑΙΟΙΗΕΝΔΕΚΑ
ΟΔΕΜΟΤΟΥΤΟΝΓ
ΚΑΕΑΜΜΕΕΣΑΛΟ
ΝΒΛΑΦΣΟΣΙΤ
ΙΕΝΕΤΟΔ
ΛΙΑΙΤ
ΝΔΕΚ
Ε

Vs. 1 - παρέχεων [τ]ὴν ε -, vs. 2 - ταισι ἔνδεκα -, vs. 3 τ]οῦ δήμου τοῦτον π -, vs. 4 - κα, ἐὰμ μὴ ἐπάγω[σι -, vs. 5 - ν βλάψωσι τ -, vs. 6 - γράφ]εων ἢ τὸ δ -, vs. 8 - ἔνδεκ -.

---

22 *i* Fragmentum marmoris Pentelici, a sinistra parte integrum. Repertum est in arcis clivo meridionali. Exscripsit Koehler.

ΕΛΟΥΜΕΙ
ΕΣ.ΙΑΝ
ΚΤΕΣΦΥ
ΑΡΧΕΛΕΤ
ΙΓΡΟΣΘ
ΡΑΓΤΑΙ
ΤΟΕΡΕΥ
ΕΓΓΥΗΤ
ΕΓΙΜΕΛ
ΚΑΤΑΤΑ
ΔΕΚΑΕΤ
ΜΕΝΥΙΑ
ΣΓΡΕΥΕ
ΛΑΜΕΝΗ
ΟΑΜ
ΤΗΣΟΡ
ΩΣΑΤΟ
ΛΛΣΤΟ
ΑΝΕΝ

Not. Quae inde a vs. 7 Ionicis, eadem paullo minoribus scripta sunt litteris. Vs. 1 secundam, vs. 15 item secundam litteras valde incertas esse adnotat Koehler, vs. 14 extremam non decurtatam, sed integram, ut pro signo numerali esse adpareat.

In tanta litterarum iactura in universum nihil, in singulis admodum pauca licet dispicere, velut vs. 2 ']εστ[τ]ίαν, vs. 3 ἐκ τῆς φυ[λῆς?, vs. 4 ἀρχηγετ - -, vs. 5 - - ι προσθε - -, vs. 6 - - γέγ]ραπται. Vs. 7 - - το ἱερευ - -, vs. 8 ἐγγυητ - -, vs. 9 ἐπιμελ - -, vs. 10 κατὰ τα - -, vs. 11 δέκα ἔτ[η?, vs. 14 - - εἰ]λαμεν Η cett.

---

22 *k* Fragmentum tabulae marmoris Pentelici undique mutilum; litterae non accurate στοιχηδὸν dispositae. In arce a se exscriptum ed. Koehler in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* IV (1879) p. 30.

vacat

ΕΛΕΣΤΑΙ
ΙΚΙΝΟΑΓ

ΤΕΙΒΟΛΕ
ΜΑΤΕΥΕΑΡ
ΚΥΑΙΟΙΣΕΙ
ΤΑΓΡΟΣΑΟ
ΛΕΣΑΝΑΛ
ΓΕΡΙΗ

vacat?

Supra scripta fuerunt vss. 1. 2 fere haec (cf. tit. 33 et 33*a*): -- Πρέσ-βεις] Ἐγεσταίων --; sequebantur legatorum nomina, e quorum recensu supersunt vs. 2 -- Σ]ιμίνου vel Μ]ιμίνου, Ἀπ --. Sequitur decretum senatus populique Atheniensium, e cuius praescriptis vss. 3. 4 adgnoscuntur haec: [Ἔδοξεν] τῇ βουλῇ [καὶ τῷ δήμῳ. --- ὶς ἐπρυτάνευε, ὁ δεῖνα ἐγραμ]μάτευε, Ἀρ[---- ἐπεστάτει. Ὁ δεῖνα εἶπε· ---]. Vs. 5 - Ἁλι]κυαίοις ἐ[πι -- Koehler, vs. 6 - τα πρὸς Ἀθ[ηναίους --, vs. 7 -- ὁ γραμματεὺς ὁ τῆς vel τὸν γραμματέα τὸν τῆς β]ουλῆς ἀναγ[ράψαι --, vs. 8 περὶ [Ἁλικυαίων? Koehler.

Formae litterae sibilantis Ϛ et Ʃ promiscue adhibitae a lapicida scripta haec esse indicant circa tempora Ol. 81—83. Itaque referenda ea esse coniecit Koehler ad eas res, quas Ol. 81, 3 in Sicilia gestas esse narrat Diodorus 11, 86: κατὰ δὲ τὴν Σικελίαν Ἐγεσταίοις καὶ Λιλυβαίοις ἐνέστη πόλεμος περὶ χώρας τῆς πρὸς τῷ Μαζάρῳ ποταμῷ· γενομένης δὲ μάχης ἰσχυρᾶς συνέβη πολλοὺς παρ' ἀμφοτέροις ἀναιρεθῆναι καὶ τῆς φιλοτιμίας μὴ λῆξαι τὰς πόλεις; pro Λιλυβαίοις enim, qui tunc temporis nulli fuerunt, rescribendum esse Ἁλικυαίοις. Anno autem Ol. 81, 3 quum Aristonem Athenis archontis munere functum esse constet, vs. 4 eius memoriam restituendam videri: Ἀρ[ίστων ἦρχε, ὁ δεῖνα ἐπεστάτει].

P. 11 n. 25. Eiusdem esse tabulae fragmentum videri sibi significavit Koehler frustum hoc marmoris Pentelici, quod in arce exscriptum transmisit:

```
        c
      -----
        E
      O N 1
      Σ Θ A
    Ↄ E N A
    \ E B O Ⱡ
    Λ X I Ⱶ I
    Σ A I M E Ⱶ
    A Φ E R O N
    A I A I⁝H O
    A K A I T A
        T O I P?
          - O L
            Δ P
            I Δ
            M
```

Vs. 3 -- σθα[ι, vs. 5 -- μὴ βοη[θ --, vs. 6 χιλι --, vs. 7 -- σαι μὴ --, vs. 8 -- αφερον --, vs. 9 -- Ἀθην]αίᾳ ὁ --, vs. 10 -- α καὶ τα --.

P. 12 post n. 27 adde:

27 *b* Tabula marmorea, a. 1,33, l. 0,49, cr. 0,085, inventa Eleusine in fundo quodam privato haud procul a mari indeque Athenas delata in museum centrale. Edd. Eustratiades in Παλιγγενεσίᾳ 1880 Februar. 18 et 28, Athenaei VIII p. 405 seqq., is quidem litteris minusculis usus, Foucart *Bull. de corr. Hell.* IV (1880) p. 225 seqq. tab. XV. Tractaverunt Lipsius *Leipziger Studien* III p. 207 seqq. et Sauppe in indice lect. hib. acad. Gotting. 1880/81, A. Schmidt in Fleckeiseni *Jahrbücher* 1885 p. 681 seqq., in syllogen recepit Dittenberger 13. Foucarti exemplum cum lapide contulit Koehler; usus sum praeterea ectypo chartaceo, quod misit Phinticlis.

[*Textum vide pagg. seqq.*]

Not. Vs. 3 ΚΥΚΝΕΑΣ Eustr. Fouc. '*ich lese* ΜΥΝΝΕΑΣ *statt* ΚΥΚΝΕΑΣ' Koehler. At in ectypo alterum Κ perspicue expressum est ita, ut dubitationi locus non relinquatur, prius sane minus clare adparet || vs. 7 extr. ετ[ε του]τε Eustr., ΕΤ.Σ.... Fouc., ΕΤΟΣΓ..Ο Koehler. In ectypo post ΕΤ nihil iam dignoscitur || vs. 8 in. prima littera Η est apud Eustr., omisit Fouc.; '*das erste Zeichen schien mir sicher* Η *oder* Ν *gewesen zu sein*' Koehler. In ectypo Ν luculenter adparet || vs. 12 extr. ΟΙΝΤΟΝ.... Fouc. || vs. 14 extr. [π]ολες εγλε Eustr. || vs. 18 extr. αμερων .. ο Eustr. || vs. 19 in. '*die ersten vier Zeichen nicht sicher lesbar*' Koehler. Attamen in ectypo perspicue adparent, ut legerunt Eustr. et Fouc. || vs. 21 in. ε]κ[α]στο[ς] Eustr., Ε... ΤΟΣ Fouc., ...ΤΟΣ Koehler. Nec in ectypo ante ΤΟΣ quidquam dispicitur || extr. Υ in lapide adgnovit Koehler, omiserunt Eustr. Fouc., nec in ectypo dispicitur || vs. 23 in. ...Hεφσεφισμένα Eustr., ...ΕΦΣ cett. Fouc., .Ο.ΝΕΦΣ cett. Koehler. In ectypo ante ΕΦΣ certa litterae sive Η sive Ν vestigia dignoscuntur || extr. ΤΟΔΕ litteras om. Fouc., το solas habet Eustr. || vs. 25 fin. septem litteras quae sunt versus extremae om. Fouc. || vs. 26 extr. δε αμ Eustr. || vs. 28 in. εμον Eustr. || fin. Hεκατ[ε]ο[ν Eustr. || vs. 29 extr. βολευτε Eustr., ΒΟ..Υ.. Koehler || vs. 30 extr. τη[ει] Hε Eustr. || vs. 31 extr. post ΕΝΑΙ nihil dispexit Eustr. || vs. 32 extr. εκεινε[ι Eustr. || vs. 36 extr. δαι ε[παρχ Eustr., ΔΑΙΕ..ΛΕ Fouc., nullas post ΔΑΙ litteras adgnovit Koehler neque in ectypo certi quidquam dignoscitur || vs. 38 in. ε[ι α]πο τον Eustr., .Ι.ΠΟΤΟΝ Fouc.; nulla ante ΠΟ litterarum vestigia adparent in ectypo nec ut dispiceret contigit Koehlero || extr. ΤΟΙΘΕ solus Fouc. || vs. 44 απαρχομενον τοις δε Eustr. || vs. 45 πολυκαρπια[ν επ]ευχεσθαι Eustr., ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΑΝ...ΤΙΝΕΣΑΝ Fouc. || vs. 46 in. με Eustr. || vs. 52 med. περι Eustr. || extr. το καρ[πο τ Eustr., ΤΟΚΑΡ... Fouc. || vs. 61 εχσενενκετο recte Eustr. testante ectypo; ΕΧΣΕΝΕΛΚΕΤΟ Fouc., quem errorem non adnotavit Koehler.

Versus primus, qui paullo maioribus litteris exaratus est, nomen exhibet scribae senatus, qui iussu populi decretum quod sequitur lapidi incidendum curaverat: [Τιμο]τέλ[η]ς Ἀχαρνε[ὺς] ἐγραμμάτευε.

Praescripta vss. 2—3: [Ἔδοξ]εν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Κεκροπὶς ἐπρυτάνευε, Τιμοτέ|[λης ἐ]γραμμάτευε, Κυκνέας (sive Μυννέας) ἐπεστάτει.

Sequitur lex a conscriptoribus iussu populi composita, quae quum a senatu comprobata esset et populo commendata, populi suffragiis in contione est sancita, vs. 3—46: τάδε οἱ ξυγγραφῆς ξυνέ|[γρ]αψαν· ἀπάρχεσθαι τοῖν θεοῖν τοῦ καρποῦ κατὰ τὰ πάτρια καὶ τὴ|ν μαντείαν τὴν ἐγ Δελφῶν Ἀθηναίους ἀπὸ τῶν ἑκατὸν μεδίμνων [κ]|ριθῶν μὴ ἔλαττον ἢ ἑκτέα, πυρῶν δὲ ἀπὸ τῶν ἑκατὸν μεδίμνων μ|ὴ ἔλαττον (ἢ) ἡμιέκτεων. ἐὰν δέ τις πλείω καρπὸν ποιῇ ἢ τ[οσοῦτο]|ν, ἢ ὀλείζω, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀπάρχεσθαι. ἐγλέγειν δὲ [τοὺς δ]ημ|άρχους κατὰ τοὺς δήμους καὶ παραδιδόναι τοῖς ἱεροποιοῖς τοῖς | Ἐλευσινόθεν Ἐλευσινάδε. οἰκοδομῆσαι δὲ σιροὺς τρεῖς Ἐλευσῖν|ι κατὰ τὰ πάτρια ὅπου ἂν δοκῇ τοῖς ἱεροποιοῖς καὶ τῷ ἀρ[χ]ιτ|έκτονι ἐπιτήδειον εἶναι ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τοῦ τοῖν θεοῖν. τὸ[ν δὲ κα]|ρπὸν ἐνθαυθοῖ ἐμβάλλειν ὃν ἂν παραλάβωσι παρὰ τῶν δημάρ[χων]. | ἀπάρχεσθαι δὲ καὶ τοὺς ξυμμάχους κατὰ ταὐτά. τὰς δὲ πόλεις [ἐγ]λ[ο]|γέας ἑλέσθαι τοῦ καρποῦ, καθότι ἂν δοκῇ αὐτῇσι ἄριστα ὁ καρπὸ|[ς] ἐκλεγήσεσθαι. ἐπειδὰν δὲ ἐγλεχθῇ, ἀποπεμψάντων Ἀθήναζε. | τοὺς δὲ ἀγαγόντας παραδιδόναι τοῖς ἱεροποιοῖς τοῖς Ἐλευσι|νόθεν Ἐλευσινάδε. ἐ[ὰ]ν δὲ μὴ παραδέξωνται πέντε ἡμερῶν .... | ἐπειδὰν ἐπαγγελῇ, παραδιδόντων τῶν ἐκ τῆς πόλεως, ὅθεν ἂν [ῇ|ι] ὁ κα[ρπ]ός, εὐθυνέσθων οἱ ἱεροποιοὶ χιλίαισιν δραχμῇσι [ἕ|κασ]τος. καὶ παρὰ τῶν δημάρχων κατὰ ταὐτὰ παραδέχεσθαι. [κήρ]υ|[κα]ς δὲ ἑλομένη ἡ βουλὴ πεμψάτω ἐς τὰς πόλεις ἀ[γ]γέλλον[τ]ας [τὰ | ....] ἐψηφισμένα τῷ δήμῳ, τὸ μὲν νῦν εἶναι ὡς τάχιστα,

IEL.ΣΑΧΑΡΝL..ΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕ

.....ΕΝΤΕΙΒΟLΕΙΚΑΙΤΟΙΔΕΜΟΙΚΕΚΡΟΓΙΣΕΓΡΥΤΑΝΕΥΕΤΙΜΟΤΕ
....ΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΚΥΚΝΕΑΣΕΓΕΣΤΑΤΕΤΑΔΕΟΙΧΣΥΛΛΡΑΦΕΣΧΣΥΝΕ
..ΑΦΣΑΝΑΓΑΡΧΕΣΘΑΙΤΟΙΝΘΕΟΙΝΤΟΚΑΡΓΟΚΑΤΑΤΑΓΑΤΡΙΑΚΑΙΤΕ
ΝΜΑΝΤΕΙΑΝΤΕΝΕΛΔΕLΦΟΝΑΘΕΝΑΙΟΣΑΓΟΤΟΝΗΕΚΑΤΟΝΜΕΔΙΜΝΟΝ.
ΡΙΘΟΝΜΕΕLΑΤΤΟΝΕΗΕΚΤΕΑΓΥΡΟΝΔΕΑΓΟΤΟΝΗΕΚΑΤΟΝΜΕΔΙΜΝΟΝΜ
ΕΕLΑΤΤΟΝΗΕΜΙΕΚΤΕΟΝΕΑΝΔΕΤΙΣΓLΕΙΟΚΑΡΓΟΝΓΟΙΕΙΕΤ......
ΝΕΟLΕΙΙΟΚΑΤΑΤΟΝΑΥΤΟΝLΟΛΟΝΑΓΑΡΧΕΣΘΑΙΕΛLΕΛΕΝΔΕ....ΕΜ
ΑΡΧΟΣΚΑΤΑΤΟΣΔΕΜΟΣΚΑΙΓΑΡΑΔΙΔΟΝΑΙΤΟΙΣΗΙΕΡΟΓΟΙΟΙΣΤΟΙΣ
ΕLΕΥΣΙΝΟΘΕΝΕLΕΥΣΙΝΑΔΕΟΙΚΟΔΟΜΕΣΑΙΔΕΣΙΡΟΣΤΡΕΣΕLΕΥΣΙΝ
ΙΚΑΤΑΤΑΓΑΤΡΙΑΗΟΓΟΑΝΔΟΚΕΙΤΟΙΣΗΙΕΡΟΓΟΙΟΙΣΚΑΙΤΟΙΑΡ.ΙΤ
ΕΚΤΟΝΙΕΓΙΤΕΔΕΙΟΝΕΝΑΙΑΓΟΤΟΑΡΛΥΡΙΟΤΟΤΟΙΝΘΕΟΙΝΤΟ.....
ΡΓΟΝΕΝΘΑΥΘΟΙΕΜΒΑLLΕΝΗΟΝΑΝΓΑΡΑLΑΒΟΣΙΓΑΡΑΤΟΝΔΕΜΑΡ...
ΑΓΑΡΧΕΣΘΑΙΔΕΚΑΙΤΟΣΧΣΥΜΜΑΧΟΣΚΑΤΑΤΑΥΤΑΤΑΣΔΕΓΟLΕΣ..L.
ΛΕΑΣΗΕLΕΣΘΑΙΤΟΚΑΡΓΟΚΑΘΟΤΙΑΝΔΟΚΕΙΑΥΤΕΣΙΑΡΙ.ΤΑΟΚΑΡΓΟ
.ΕΛLΕΛΕΣΕΣΘΑΙΕΓΕΙΔΑΝΔΕΕΛLΕΧΘΕΙΑΓΟΓΕΜΦΣΑΝΤΟΝΑΘΕΝΑΣΕ
ΤΟΣΔΕΑΛΛΑΛΟΝΤΑΣΓΑΡΑΔΙΔΟΝΑΙΤΟΙΣΗΙΕΡΟΓΟΙΟΙΣΤΟΙΣΕLΕΥΣΙ
ΝΟΘΕΝΕLΕΥΣΙΝΑΔΕΕ.ΝΔΕΜΕΓΑΡΑΔΕΧΣΟΝΤΑΙΓΕΝΤΕΕΜΕΡΟΝ....
ΕΓΕΙΔΑΝΕΓΑΛΛΕLΕΙΓΑΡΑΔΙΔΟΝΤΟΝΤΟΝΕΚΤΕΣΓΟLΕΟΣΗΟΘΕΝΑΝ.
.ΟΚΑ..ΟΣΕΥΘΥΝΟΣΘΟΝΗΟΙΗΙΕΡΟΓΟΙΟΙΧΙLΙΑΙΣΙΝ ΔΡΑΧΜΕΣΙ.
.....ΤΟΣΚΑΙΓΑΡΑΤΟΝΔΕΜΑΡΧΟΝΚΑΤΑΤΑΥΤΑΓΑΡΑΔΕΧΕΣΘΑΙ...Υ
..ΣΔΕΗΕLΟΜΕΝΕΗΕΒΟLΕΓΕΜΦΣΑΤΟΕΣΤΑΣΓΟLΕΣΑ.ΛΕLLΟΝ.ΑΣ..
...ΗΕΦΣΕΦΙΣΜΕΝΑΤΟΙΔΕΜΟΙΤΟΜΕΝΝΥΝΕΝΑΙΗΟΣΤΑΧΙΣΤΑΤΟΔΕ.
ΟΙΓΟΝΗΟΤΑΝΔΟΚΕΙΑΥΤΕΙΚΕLΕΥΕΤΟΔΕΚΑΙΗΟΗΙΕΡΟΦΑΝΤΕΣΚΑΙ.
ΔΑΙΔΟΧΟΣΜΥΣΤΕΡΙΟΙΣΑΓΑΡΧΕΣΘΑΙΤΟΣΗΕLLΕΝΑΣΤΟΚΑΡΓΟΚΑΤΑ
ΤΑΓΑΤΡΙΑΚΑΙΤΕΝΜΑΝΤL.ΑΝΤΕΝΕΛΔΕLΦΟΝΑΝΑΛΡΑΦΣΑΝΤΕΣΔΕΕ.
ΓΙΝΑΚΙΟΙΤΟΜΕΤΡΟΝΤΟΚΑΡΓΟΤΟΤΕΓΑΡΑΤΟΝΔΕΜΑΡΧΟΝΚΑΤΑΤΟ..
.ΜΟΝΗΕΚΑΣΤΟΝΚΑΙΤΟΓΑΡΑΤΟΝΓΟLΕΟΝΚΑΤΑΤΕΝΓΟLΙΝΗΕΚΑΣ...
.ΑΤΑΘΕΝΤΟΝΕΝΤΕΤΟΙΕLΕΥΣΙΝΙΟΙΕLΕΥΣΙΝΙΚΑΙΕΝΤΟΙΒΟL...Ε
.ΙΟΙΕΓΑΛΛΕLLΕΝΔΕΤΕΝΒΟLΕΝΚΑΙΤΕΣΙΑLLΕΣΙΓΟLΕΣΙΝ.Ε..ΗΕ
.LΕΝΙΚΕΣΙΝΑΓΑΣΕΣΙΗΟΓΟΙΑΝΔΟΚΕΙΑΥΤΕΙΔΥΝΑΤΟΝΕΝΑΙL...Ν

ΤΑΣΜΕΝΚΑΤΑΗΑΑΘΕΝΑΙΟΙΑΠΑΡΧΟΝΤΑΙΚΑΙΟΙΧΣΥΜΜΑΧΟΙΕΚΕ...
.ΔΕΜΕΕΠΙΤΑΤΤΟΝΤΑΣΚΕLΕΥΟΝΤΑΣΔΕΑΠΑΡΧΕΣΘΑΙΕΑΝΒΟLΟΝΤΑΙ
.ΑΤΑΤΑΠΑΤΡΙΑΚΑΙΤΕΝΜΑΝΤΕΙΑΝΤΕΝΕΛΔΕLΦΟΝΠΑΡΑΔΕΧΕΣΘΑΙΔ
ΕΚΑΙΠΑΡΑΤΟΥΤΟΝΤΟΝΠΟLΕΟΝΕΑΝΤΙΣΑΠΑΛΕΙΤΟΣΗΙΕΡΟΠΟΙΟΣΚΑ
ΤΑΤΑΥΤΑΘΥΕΝΔΕΑΠΟΜΕΝΤΟΠΕLΑΝΟΚΑΘΟΤΙΑΝΕΥΜΟLΠΙΔΑΙ.....
..ΝΤΑΙΤΡΙΤΤΟΙΑΝΔΕΒΟΑΡΧΟΝΧΡΥΣΟΚΕΡΟΝΤΟΙΝΘΕΟΙΝΗΕΚΑ...
....ΠΟΤΟΝΚΡΙΘΟΝΚΑΙΤΟΝΠΥΡΟΝΚΑΙΤΟΙΤΡΙΠΤΟLΕΜΟΙΚΑΙΤΟΙ..
ΟΙΚΑΙΤΕΙΘΕΑΙΚΑΙΤΟΙΕΥΒΟLΟΙΗΙΕΡΕΙΟΝΗΕΚΑΣΤΟΙΤΕLΕΟΝΚΑΙ
ΤΕΙΑΘΕΝΑΙΑΙΒΟΝΧΡΥΣΟΚΕΡΟΝΤΑΣΔΕΑLLΑΣΚΡΙΘΑΣΚΑΙΠΥΡΟΣΑΠ
ΟΔΟΜΕΝΟΣΤΟΣΗΙΕΡΟΠΟΙΟΣΜΕΤΑΤΕΣΒΟLΕΣΑΝΑΘΕΜΑΤΑΑΝΑΤΙΘΕΝ
ΑΙΤΟΙΝΘΕΟΙΝΠΟΙΕΣΑΜΕΝΟΣΗΑΤΤΑΝΤΟΙΔΕΜΟΙΤΟΙΑΘΕΝΑΙΟΝΔΟΚΕ
ΙΚΑΙΕΠΙΛΡΑΦΕΝΤΟΙΣΑΝΑΘΕΜΑΣΙΝΗΟΤΙΑΠΟΤΟΚΑΡΠΟΤΕΣΑΠΑΡΧΕ
ΣΑΝΕΘΕΘΕΚΑΙΗΕLLΕΝΟΝΤΟΝΑΠΑΡΧΟΜΕΝΟΝ...ΣΔΕΤΑΥΤΑΠΟΙΟΣΙ
ΠΟLLΑΑΛΑΘΑΕΝΑΙΚΑΙΕΥΚΑΡΠΙΑΝΚΑΙΠΟLΥΚΑΡΠΙΑ....ΤΙΝΕΣΑΝ
.ΕΑΔΙΚΟΣΙΑΘΕΝΑΙΟΣΜΕΔΕΤΕΝΠΟLΙΝΤΕΝΑΘΕΝΑΙΟΝΜΕΔΕΤΟΘΕΟ
.ΑΜΠΟΝΕΙΠΕΤΑΜΕΝΑLLΑΚΑΘΑΠΕΡΑΙΧΣΥΛΛΡΑΦΑΙΤΕΣΑΠΑΡΧΕΣΤΟ
ΚΑΡΠΟΤΟΙΝΘΕΟΙΝΤΑΣΔΕΧΣΥΝΛΡΑΦΑΣΚΑΙΤΟΦΣΕΦΙΣΜΑΤΟΔΕΑΝΑΛ
ΡΑΦΣΑΤΟΗΟΛΡΑΜΜΑΤΕΥΣΗΟΤΕΣΒΟLΕΣΕΝΣΤΕLΑΙΝΔΥΟΙΝLΙΘΙΝΑΙ
ΝΚΑΙΚΑΤΑΘΕΤΟΤΕΝΜΕΝΕLΕΥΣΙΝΙΕΝΤΟΙΗΙΕΡΟΙΤΕΝΔΕΗΕΤΕΡΑΝ.
ΜΠΟLΕΙΗΟΙΔΕΠΟLΕΤΑΙΑΠΟΜΙΣΘΟΣΑΝΤΟΝΤΟΣΤΕLΑΗΟΙΔΕΚΟL...
ΕΤΑΙΔΟΝΤΟΝΤΟΑΡΛΥΡΙΟΝΤΑΥΤΑΜΕΝΠΕ.ΙΤΕΣΑΠΑΡΧΕΣΤΟΚΑΡ.Ο.
ΟΙΝΘΕΟΙΝΑΝΑΛΡΑΦΣΑΙΕΣΤΟΣΤΕL.ΜΕΝΑΔΕ⁝ΕΜΒΑLLΕΝΗΕΚΑΤΟΝΒ
ΑΙΟΝΑΤΟΝΝΕΟΝΑΡΧΟΝΤΑΤΟΝΔΕΒΑΣ.LΕΑΗΟΡΙΣΑΙΤΑΗΙΕΡΑΤΑΕΝΤ.
ΙΠΕLΑΡΛΙΚΟΙΚΑΙΤΟLΟΙΠΟΝΜΕΕΝΗΙΔΡΥΕΣΘΑΙΒΟΜΟΣΕΝΤΟΙΠΕLΑ
ΡΛΙΚΟΙΑΝΕΥΤΕΣΒΟLΕΣΚΑΙΤΟΔΕΜΟΜΕΔΕΤΟΣLΙΘΟΣΤΕΜΝΕΝΕΚΤΟ.
ΕLΑΡΛΙΚΟΜΕΔΕΛΕΝΕΧΣΑΛΕΝΜΕΔΕLΙΘΟΣΕΑΝΔΕΤΙΣΠΑΡΑΒΑΙΝΕΙ
Τ⁝ΟΥΤΟΝΤΙΑΠΟΤΙΝΕΤΟΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣΔΡΑΧΜΑΣΕΣΑΛΛΕLLΕΤΟΔΕΗ
.ΒΑΣΙLΕΥΣΕΣΤΕΝΒΟLΕΝΠΕΡΙΔΕΤΟΕLΑΙΟΤΕΣΑΠΑΡΧΕΣΧΣΥΛΛΡΑΦ
ΣΑΣLΑΜΠΟΝΕΠΙΔΕΙΧΣΑΤΟΤΕΙΒΟLΕΙΕΠΙΤΕΣΕΝΑΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ
ΗΕΔΕΒΟLΕΕΣΤΟΝΔΕΜΟΝΕΧΣΕΝΕΝΚΕΤΟΕΠΑΝΑΛΚΕΣ

vacat

τὸ δὲ [λ]|οιπὸν ὅταν δοκῇ αὐτῇ. κελευέτω δὲ καὶ ὁ ἱεροφάντης καὶ [ὁ] | δᾳδοῦχος μυστηρίοις ἀπάρχεσθαι τοὺς Ἕλληνας τοῦ καρποῦ κατὰ | τὰ πάτρια καὶ τὴν μαντείαν τὴν ἐγΔελφῶν. ἀναγράψαντες δὲ ἐ[ν] |πινακίῳ τὸ μέτρον τοῦ καρποῦ τοῦ τε παρὰ τῶν δημάρχων κατὰ τὸ[ν δ|ῆ]μον ἕκαστον καὶ τοῦ παρὰ τῶν πόλεων κατὰ τὴν πόλιν ἑκάσ[την | κ]αταθέντων ἔν τε τῷ Ἐλευσινίῳ Ἐλευσῖνι καὶ ἐν τῷ Βουλ[ευτ]η|[ρ]ίῳ. ἐπαγγέλλειν δὲ τὴν βουλὴν καὶ τῇσι ἄλλῃσι πόλεσιν [τ]ῇ[σι] Ἑ|[λ]ληνικῇσιν ἁπάσῃσι, ὅποι ἂν δοκῇ αὐτῇ δυνατὸν εἶναι, λ[έγο]ν|τας μὲν κατὰ ἃ Ἀθηναῖοι ἀπάρχονται καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἐκεί[νοι|ς] δὲ μὴ ἐπιτάττοντας, κελεύοντας δὲ ἀπάρχεσθαι ἐὰν βούλωνται | [κ]ατὰ τὰ πάτρια καὶ τὴν μαντείαν τὴν ἐγΔελφῶν. παραδέχεσθαι δ|ὲ καὶ παρὰ τούτων τῶν πόλεων, ἐάν τις ἀπάγῃ, τοὺς ἱεροποιοὺς κα|τὰ ταὐτά. θύειν δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ πελάνου καθότι ἂν Εὐμολπίδαι [ἐξ|ηγῶ]νται, τριττοίαν δὲ βούαρχον χρυσόκερων τοῖν θεοῖν ἑκα[τέρ|α ἀ]πὸ τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν καὶ τῷ Τριπτολέμῳ καὶ τῷ [θε]|ῷ καὶ τῇ θεᾷ καὶ τῷ Εὐβούλῳ ἱερεῖον ἑκάστῳ τέλεον καὶ | τῇ Ἀθηναίᾳ βοῦν χρυσόκερων. τὰς δὲ ἄλλας κριθὰς καὶ πυροὺς ἀπ|οδομένους τοὺς ἱεροποιοὺς μετὰ τῆς βουλῆς ἀναθήματα ἀνατιθέν|αι τοῖν θεοῖν ποιησαμένους ἅττ' ἂν τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων δοκῇ|ι, καὶ ἐπιγράφειν τοῖς ἀναθήμασιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ἀπαρχῆ|ς ἀνετέθη, καὶ Ἑλλήνων τὸν ἀπαρχόμενον. [τοῖ]ς δὲ ταῦτα ποιοῦσι | πολλὰ ἀγαθὰ εἶναι καὶ εὐκαρπίαν καὶ πολυκαρπία[ν, οἵ] τινες ἂν | [μ]ὴ ἀδικῶσι Ἀθηναίους μηδὲ τὴν πόλιν τὴν Ἀθηναίων μηδὲ τὼ θεώ.

Subiecta est Lamponis, vatis illius notissimi, *rogatio* de eisdem rebus eadem in contione lata populique suffragiis item sancita, vss. 47—61: [Λ]άμπων εἶπε· τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ αἱ ξυγγραφαὶ τῆς ἀπαρχῆς τοῦ | καρποῦ τοῖν θεοῖν· τὰς δὲ ξυγγραφὰς καὶ τὸ ψήφισμα τόδε ἀναγ|ραψάτω ὁ γραμματεὺς ὁ τῆς βουλῆς ἐν στήλαιν δυοῖν λιθίναι|ν καὶ καταθέτω τὴν μὲν Ἐλευσῖνι ἐν τῷ ἱερῷ, τὴν δὲ ἑτέραν [ἐ]|ν πόλει. οἱ δὲ πωληταὶ ἀπομισθωσάντων τὼ στήλα. οἱ δὲ κωλ[ακρ]|έται δόντων τὸ ἀργύριον. ταῦτα μὲν πε[ρ]|ὶ τῆς ἀπαρχῆς τοῦ καρ[π]οῦ [τ]|οῖν θεοῖν ἀναγράψαι ἐς τὼ στήλ[α]· μῆνα δὲ ἐμβάλλειν Ἑκατομβ|αιῶνα τὸν νέον ἄρχοντα. τὸν δὲ βασ[ι]λέα ὁρίσαι τὰ ἱερὰ τὰ ἐν τ[ῷ]|ι Πελαργικῷ. καὶ τὸ λοιπὸν μὴ ἐνιδρύεσθαι βωμοὺς ἐν τῷ Πελα|ργικῷ ἄνευ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου μηδὲ τοὺς λίθους τέμνειν ἐκ τοῦ [Π]|ελαργικοῦ μηδὲ γῆν ἐξάγειν μηδὲ λίθους. ἐὰν δέ τις παραβαίνῃ | τούτων τι, ἀποτινέτω πεντακοσίας δραχμάς· ἐσαγγελλέτω δὲ ὁ|[ς] βασιλεὺς ἐς τὴν βουλήν. περὶ δὲ τοῦ ἐλαίου τῆς ἀπαρχῆς ξυγγράφ|σας Λάμπων ἐπιδειξάτω τῇ βουλῇ ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας. | ἡ δὲ βουλὴ ἐς τὸν δῆμον ἐξενεγκέτω ἐπάναγκες.

Lapidi haec incisa esse non ante Ol. 84 litteraturae ratio docet, acta autem esse aliquantum ante initia belli Peloponnesiaci eis demonstrari recte statuit Foucart, quae narrat Thucydides 2, 17 de Atheniensium Ol. 87, 1/2 in urbem commigratione: ἐπειδή τε ἀφίκοντο ἐς τὸ ἄστυ, ὀλίγοις μέν τισιν ὑπῆρχον οἰκήσεις καὶ παρὰ φίλων τινὰς ἢ οἰκείων καταφυγή, οἱ δὲ πολλοὶ τά τε ἐρῆμα τῆς πόλεως ᾤκησαν καὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἡρῷα πάντα πλὴν τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Ἐλευσινίου καὶ εἴ τι ἄλλο βεβαίως κληστὸν ἦν· τό τε Πελαργικὸν (sic recte *C*, Πελασγικὸν rell.) καλούμενον τὸ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν, ὃ καὶ ἐπάρατόν ἦν μὴ οἰκεῖν καί τι καὶ Πυθικοῦ μαντείου ἀκροτελεύτιον τοιόνδε διεκώλυε, λέγον ὡς τὸ Πελαργικὸν (sic *C*) ἀργὸν ἄμεινον, ὅμως ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης ἐξῳκήθη cett. Idem Foucart non immemor fuit loci Isocratei, quo quae in decreto nostro leguntur praeclare illustrantur, Panegyr. 31: αἱ μὲν γὰρ πλεῖσται τῶν πόλεων ὑπόμνημα τῆς παλαιᾶς εὐεργεσίας ἀπαρχὰς τοῦ σίτου καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ὡς ἡμᾶς ἀποπέμπουσι, ταῖς δ' ἐκλειπούσαις πολλάκις ἡ Πυθία προσέταξεν ἀποφέρειν τὰ μέρη τῶν καρπῶν καὶ ποιεῖν πρὸς τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τὰ πάτρια. Conferatur praeterea inscriptio illa Eleusinia anni Ol. 112, 4 edita in Ephem. 1883 p. 110 seqq., et de Θεοῦ et Θεᾶς, Plutonis et Proserpinae, notatione Eleusiniis usitata monumenta illa votiva Eleusine eruta, quae edidit Philius Ephem. 1886 p. 19 seqq. tab. 3.

P. 14 post n. 31 adde:

31a Fragmentum tabulae marmoris albi opisthographae, a tribus partibus mutilum, a. 0,24, l. 0,28, cr. 0,11, erutum in arce. Exscripsit Lolling misitque ectypon.

A

ΣΙ
ΟΝΤ
ΣΕΠΕΙΔ
ΤΑΕΜΕΡΟ
ΑΛΑΒΕΝΤΟΣΡ
ΑΛΛΕΙΑΣΙΕΦΕΝ
ΙΔΕΤΟΙΣΕΜΠΟΡΙ
ΕΜΕΕΗΛΑΘΕΝΑΙΟΙΓ
ΝΜΕΠΑΡΑΚΑΘΙΣΤΑΝΑ
ΕΗΟΙΑΠΟΙΚΟΙΕΙΚΟΣΙ
ΕΚΑΣΤΟΚΑΙΤΟΣΚΟΡΕΑΣΤΟ
ΛΙΜΥΡΙΟΣΚΑΙΤΟΝΤΕΛΟΝΚΡ
ΕΤΟΧΡΟΝΟΗΕΝΕΑΒΟΛΕ:ΔΙΚΑΣ///
ΡΧΣΥΝΕΒΑΛΟΝΕΔΙΕΘΕ///ΤΟΣ///
ΟΑΠΟΙΚΟΣΠΡΟ

B

ΙΔΕΟΙ
ΥΘΥΝΟΙΕΣ
ΟΝΤΑΣΕΠ//////ΑΝΤΑΣ
///ΕΣΙΕΔΕ///ΟΙΑΙΤΟΝΑΡΑ///ΣΛ
///ΟΝΤΑΗΕΜΕΡΟΝΟΙΚΕΣΟΝΤΑΣΕ
///ΝΛΡΑΦΣΟΝΤΑΙΕΚΟΝΤΕΣ
///ΟΝΤΑΗΕΜΕΡΟ//////ΕΙΔΑΝ
//////ΣΤΟΣΠΡΕΣΒΕΣΣΗΕ
//////ΥΡΙΟΝΗΕΜΕΡΑΣΑΡΧΣ
//////ΣΒΟΕΤΑΙΑΘΕΝΑΙΟ
////////////ΕΙΟΑΥΤΟΙΠΡΟ
//////ΟΥΤΟΣΔΕΠΡΟΣ
//////ΕΣΒΕΣΑΠΟΙΚΟΣ
//////ΡΑΦΣΟΝΤΑΙΜΕ
/////////ΤΟΝΧΣΕΝΟΝ
/////////ΑΙΛΙΕΝ

Agitur de colonia deducenda. Cuius nomen etsi ignoratur, gesta tamen haec esse spatio annorum Ol. 84—86 consentaneum est.

A vs. 3 - - ε(η)ς ἐπειδ[άν, vs. 4 - - κον]τα ἡμερῶ[ν, vs. 5 - - φ]α λαβεῖν τοὺς α - -, vs. 6 ἄλλη γῇ ἐφ' ἧν, vs. 7 - - χρῆσθα]ι δὲ τοῖς ἐμπορ[ίοις, vs. 8 - - ε μέ, ἢ ἃ Ἀθηναῖοι π - -, vs. 9 - - ν μὴ παρακαθιστάνα[ι, vs. 10 - - δὲ οἱ ἄποικοι εἴκοσι, vs. 11 - -]εκάστου καὶ τοὺς κυκέας τε - -, vs. 12 - - αι μυρίους καὶ τῶν τελῶν κρ - -, vs. 13 - - δ]ὲ τοῦ χρόνου ἡ νέα βουλὴ δικασ - -, vs. 14 - - πε]ρ ξυνέβαλον ἢ διέθε[ν]το ε - -, vs. 14 - -]ς ἄποικος πρὸς τ - -.

B vs. 2 - - ε]ὶ δίαι(?), vs. 3 εὔθυναι ασ - -, vs. 4 - - οντας ἐπ[ει]δὰν τὰς εὐθ[ύνας δω - -, vs. 5 - - ε(η)σι ἢ δη[μ]οσίᾳ τό(ῶ)ν γρα[φ]σάμενον(ων) - -, vs. 6 - - κ]οντα ἡμερῶν οἰκήσοντας ε - -, vs. 7 - - ν γράψωνται ἑκόντες - -, vs. 8 - - κ]οντα ἡμερῶν [ἐπ]ειδάν, vs. 9 - - ς τοὺς πρέσβεις τοὺς ἥ[κοντας, vs. 10 - - ἀρ]γύριον ἡμέρας ἄρξα - -, vs. 11 - - ἐὰν τ]ις βούληται Ἀθηναῖο[ς, vs. 12 - - ἔστω αὐτῷ προ - -, vs. 13 - - α τούτους δὲ πρεσ - -, vs. 14 - πρ]έσβεις ἀποίκους, vs. 15 - - γράψωνται με - -, vs. 16 - - τό(ω)ν ξένο(ω)ν, vs. 17 - - αι δίκην - -.

P. 15 n. 32 *B*. Partis aversae *B* vss. 2—10 denuo Parisiis exscripsit Loeschcke misitque apographum, quod subiecimus, adnotans litteras huius partis lectu esse difficillimas, eas autem, quae puncto notatae sint, reliquis etiam incertiores.

```
I N A K . I Γ Α Σ Ν I              I Y Σ Α Σ Κ Α I Τ Α Π
Ε Π Ε I Π Α Ν Τ Ε Ⱶ Ο Σ              Ε I   Ρ Ε Σ   Α Τ Α Π
Α Τ Α Τ Α Ε Φ Σ Ε Φ I              I Τ Ε Ν Α Κ Ρ Ο Π Ο Ⱶ I
Λ Μ Ε Ν Α Κ Α I Ε Π I            Ε I' . I F Ρ I Κ Ⱶ     Σ
Η Ε Κ Α Σ Τ   Η Ε Ⱶ Ⱶ              \ I Κ Α I Ε Π I Σ Κ Ε Y /
Π I Σ Τ Α Τ Ο Ν Τ   Ν Λ I            Λ . I   I Τ Α Μ I Α I . Λ
Τ Ο Ν Α Ρ Χ I Τ Ε I              L     Σ Π Ε Ρ Τ Ο   Π Ρ
Ⱶ Ε Ξ     Μ = Τ Α Τ Ο            Α Τ Ο Ν Η Ο Π Ο Σ Α Ρ I Σ Τ
Ε Σ Ε Τ Α I Η Ε Α Κ Ρ            Κ Α I Ε Π I Σ Κ Ε Y Α Σ Θ Ε
```

Vs. 5 extr. coniciat quis ἐπ[ὶ Πε]ριπλ[έον]ς; sed vereor ne fallax ista species iudicanda sit.

P. 16 n. 34. Bazari novicii, quod fuit ad rudera stoae quam vocare consuevimus Hadriani, igne nuper devastati locum fodiendo dum perscrutandum curat societas archaologica, tabulae nostrae inventa sunt frustula tria (*b c d*), quorum quod littera *c* notatum est aetomatis superne servat vestigia. Composuit ea cum fragmento supra exhibito *a* compositaque ex ordine edidit Kumanudis in Eph. arch. 1885 p. 211 seqq.

```
       c
  Ε Δ Ο Χ Σ Ε Ν Τ Ε I Β C
  \ Τ Ε Y Ε Α I Ν Ε Α ‹
d Α Ν Α Κ Ο I Ν Η Ο ‹
  Δ Ε Μ Ο Η Ο Π Ο Σ
  Α Θ Ε Ν Ε Σ
  Ο Φ Ε Ⱶ Ο Ν Τ Ο
  I Ε Ρ Ο Π Ο I Ο
  Ε Μ Ο Κ Α I Τ C
  Ο Σ Ε Λ Λ Y Ε
  ‾ Ε Σ Ε Μ Π
  . ‾ Μ I Ο

                      a
                    ‹ . ɴ
                  . Κ I Ο I ɴ
                Ɔ Π Ε Ν Τ Ο I Β C
              Ɔ Ν Τ Ο Τ Ο Τ Ο I Ν Α Ν Α
            I Τ Ο Η I Ε Ρ Ε Ο Σ Ε Π I Σ C
          Ɔ Ν Α Ⱶ Ⱶ Ο Ν Θ Ε Ο Ν Π Α Ρ Α Δ I Δ
              Τ Ο Y Τ Ο Ν Η Ο Σ Τ I Σ Δ Α Ν Ⱶ Α
                Α Ν Α Κ Ο I /// Ε Π Ρ Ο Τ Ε Ρ Ο Ν Ε
                  \ Φ Ο Ν Τ Ο Ν Α Y Τ Ο Ν Η Ο I Η I           b
                      Ν Λ Κ Ο I Ν Ε Ε Y Θ Y Ν Ο Σ          Μ .
                        I Π Α Ρ Η Ε Δ Ρ Ο I Κ Α Τ          \ Ν ‹
                          ‾ Τ Ο Ε Π I Β Α Τ I Κ Ο          Π Ο Α
                              Π Σ Τ Ο Δ I Κ Α Σ ‾        I Ο Ν Τ
                                  Ν Ο Σ I Ν Η Α        I Κ Α I Τ
                                ‹ ι ‾ Ρ I Ο Ν      Τ Α Ν Δ Ε Ο
                                  Τ Ο Σ ‾ Ρ Λ      Ο Ρ Α Σ Τ Ο
                                      Π Ε Ν ι    Ο Σ Τ Ε Ν Τ Ο
                                                 Τ Ο Ν Π Ⱶ Ε Ο Ν
                                               Ν Κ / ‾ Α Τ Α Y Τ
                                               Ν Τ Ε Κ Ο Σ Τ Ε Σ
                                                 Y Τ Ο Ν
                                                 Ε Ⱶ Λ
```

Var. lect. *a b* vs. 4 τὸ Ηιερ]ὸν τὸ τοῖν Ἀνά[κοιν Kumanudis in transscriptione, ut syllabam quae est ΤΟ ter repetitam esse in exemplo proposito mero typothetarum errore adpareat ‖ vs. 21 υτον (γρ)αφ . . . Kumanudis in transscriptione.

Particulae *a b* et *c d* quanam ratione coniungendae vel quanto intervallo seiunctae fuisse existimandae sint neutiquam liquet. Itaque vel nunc pauca tantum adgnoscuntur haec: *c d* vs. 1—2 Ἔδοξεν τῇ βου[λῇ καὶ τῷ δήμῳ. - - - ὶς ἐπρυτάνευε, ὁ δεῖνα ἐγραμμ]άτευε, Αἰνέας [ἐπεστάτει, ὁ δεῖνα εἶπε - -; vs. 3 τοῖν] | Ἀνάκοιν ὅπ - -, vs. 4 δήμου, ὅπως, vs. 5 Ἀθήνησ[ι, vs. 6 ὀφείλοντο - -, vs. 7]ἱεροποιο - -, vs. 8 - ίμου vel - ήμου καὶ το - -, vs. 9 τ]οὺς ἐγγυη[τάς, vs. 10 - εις vel τῆς ἐμπ[όλει?, vs. 11 ζη]μιο - - Kumanudis.

a b vs. 2 πινα]κιοl Λ Kumanudis; vs. 10 τοῖν Ἀ]νάκοιν ἡ εὐθυνόσ[θων] μ[υρίαισι δραχμῆσι ἕκαστος, vs. 11 ὁ δὲ εὔθυνος καὶ ο]ἱ πάρεδροι κατ[αγι]γνωσκόντων αὐτῶν ἐπάναγκες ἢ αὐτοὶ ὀφειλόντων] Schoell *Sitzungsber. der phil. hist. Classe der Bayr. Akad. d. Wiss.* 1887 p. 17, qui vs. 9 supplendum censet ἐγγρ]αφόντων αὐτὸν οἱ ἱ[εροποιοί, vs. 13 ἐς τὸ δικαστ[ήρ]ιον τ - -, vs. 14 - - οι(α)τιν ἄ[ι δ]ίκαι τ - -, vs. 15 δικ]αστήριον [ὅ]ταν δεο - -, vs. 16 τοὺς πρά[κτ]ορας το - - cum Kumanude. Habes praeterea vs. 17 πεντ[ηκ]οστὴν το - - et 20 τῆς πε]ντηκοστῆς, quae scite illustravit Schoell l. l. allatis Demosthenis verbis quae leguntur in orationis Timocrateae 120 τὰ μὲν ἱερά, τὰς δεκάτας τῆς θεοῦ καὶ τὰς πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν, σεσυληκότες, vs. 18 - - τον πλεον - -, vs. 19 - - ν κατὰ ταῦτ[α vel ταὐτ[ά.

P. 16 post n. 35 adde:

35 *a* *'Zwei Fragmente eines wenigstens auf zwei Seiten beschriebenen weissen Marmorblockes. Höhe der beiden Fragmente zusammen 0,30'.* Eruta sunt Eleusine. Exscripsit Lolling.

A

.I/
.IΔON
=ΓORXEΣ
.EROINAY
OΣTOΓATR
ΞRONTEΣEX
ϽIΣHIEROIΣ
ϽAIEΣΘAIHE
NΓARELΘEI
ENMEΔENAM
ENΓROΣEYX
EΓARIENAI
''ERONAL
IAV

B

I
Σ
Δ/
TO
ΓA
MY
EK
OI
YΣ
Oˉ
E
L
I

A vs. 3 - ἐπορχεῖσ[θαι -, vs. 4 - μ]ήρων αὐ[τ -, vs. 5 - ος το πατρ[ι -, vs. 6 - φ]έροντες ἐχ -, vs. 7 τ]οῖς ἱεροῖς, vs. 8 - άζεσθαι ἱ -, vs. 9 - ἰα]ν παρέλθῃ, vs. 10 - εν μηδένα μ -, vs. 11 τ]ὴν προσευχ[ήν, vs. 12 - ε παριέναι, vs. 13 - ἱ]ερὸν (- ῶν) ἀλ -.
B vs. 6 μυ[στ - -.

---

35 *b* Fragmenta tria marmoris Pentelici, quorum *c* a. 0,57, l. 0,38, cr. 0,13—14, mutila undique omnia praeter *a*, cuius a sinistra margo mansit integer, inventa Athenis 'μεταξὺ Βρυσακιωτίσσης καὶ τῆς Καπνικαρέας ὄπισθεν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ φανοποιοῦ Ὄθωνος Σταπωσπούλου', qui *a* et *c* donavit societati archaeologicae; tertii *b* deperditi unum servatum est ectypon chartaceum ab Eustratiade confectum. Ed. minusculis Kumanudis Ephem. 1883 p. 167 seqq. Exscripsit e lapidibus *a* et *c* Koehler in museo societatis archaeologicae, *b* ex ectypo illo Eustratiadis, cuius usum ei concessit Kumanudis. Copiosa disputatione titulum illustravit R. Schoell in *Sitzungsber. der philos. philol. u. histor. Classe der k. Bayr. Akad. d. Wiss.* 1887 p. 1 seqq., usus et ipse apographo Koehleriano, quod in eius usum exscripsit Fabricius.

a

K.L
XOIL
ONTEΣBOL
ΓIMELONTA
KLEPOΣATO
EΣHEKAΣTE
IEPOΓOIOI
ˀENΦΘEIHC
TOIMENIΞEA
.ΔETIΣAXΣ
.IEΣA/
'INAOϽ
ꟷIEPO.v.v
ˉETEPIΔI
'LAMΓAΔ
NΘEA'
ϽΣE
.H
T

b

.OIIL
.ΘENAIC
EPOΓOIO
EKTONΔ
EPOΣANT
ˉHOIΔEL
TOYTONF
LEKAIHEB
ΔONAIΔE
MONTO.
EPOΓ

c

C
NΔL
MENΓ
NTEIAΛOP/
ϽIΣΔEMOTEΣIE
ONTAKAI/IEKATO.
EΣMOΣIKI/ΣKAΘAΓE
IΣTOKAITEΣAΘENAIA.
HOΘENXPEEXΣAIPEΣAPA
EHOITINEΣHIEPOΓOIEΣOΣ
ˉTONHENAEKTI/ΣΦYLEΣEKTO.
ETATONTEΣBOLEΣΔIAKLEPOΣ
ϽNTEΣMIΣΘOΦOPONTONKAΘAΓEP.
'ΔEKOLAKPETAIAΓOΔIΔONTONAY.v
/EΣΦONAYTONHIEPOΓ.IOΣΔEKAANΔP
\ITOIΣMETOIKOIΣTPL.BOYΣTOYTONˀ
/TOIΣOMATAKPEATEΣΔEΓONΓEΣHOΓOΣ
ϽIEΓIMELOΣOONKAIANΓIΣTIAKOΣME
NTEKONTAΔPAXMONKAIEKAˀAΦENEˉ
OΣΞE.'AΣTAΣEΓIBOLAΣΓOIO..ON
ˉP..ˀTOTOAPXONTOΣTOΣΔ..OY
ϽNBOMONHOITIN.ΣΔEAPONTAI/
ΔIAKOΣIOΣEXΣAΘE..IONTENΔEL
\IΣTIOIΣΓOIONTO..E.OIHIEPO.
TONALLONAΛONAΛ.ANEΣΘAIKAΘA
OIΓOIOΣIKAITOLOIΓONEANΔOKE
NTONHOIHIEPOΓOIOIKAITOIAΓOI/
XOIHOIHEIPEMENOIEΣTAΓPOMEΘI/
OΣHELOΣΘONTONΔEBOMONTOIHEΦAI
TOΓOIEΣATOHEBOLEKAΘOTIANAYTI/
ϽAIKAΘEMEPANENTEITELEYTAIAIΓE
\NKAIANAΛOPEYENKAΘOTIANKPIΘEI
ˆˉ..ˆIKAIHOIAΛONIΣTAITOΣΔEKP
ˆΓTONAΘLONTEΣANAΛPAΦHΣ
ˉΓPTEIBOLEIANAΛPA
ˀTOIHIEPOIHOˆΓ
AΓA\

Var. lect. c vs. 3 *'das letzte Zeichen wohl eher* Γ *als* Ι' Koehler || c vs. 8 ΕΣΑΘΕΝΑΙΑ.. litteras desiderari in Koehleri apographo adfirmat Schoell, falsus ille quidem errore nescio quo vel cuius || c vs. 18 extr. ἀκοσμῶι Kumanudis || b vs. 19 μί)χρ(ι Kumanudis || c vs. 19 extr. littera ultima an Σ fuerit dubitat Koehler || a vs. 21 in. ι)Ν; ἐς ἄ(ν Kumanudis; t secundo loco certum esse testatur Koehler || c vs. 21 extr. τὰς δὲ βοῦ(ς Kumanudis || a vs. 22 Α;ιν γο... Kumanudis || c vs. 22 extr. Ε; Kumanudis || c vs. 26 extr. δοκῆι Kumanudis || c vs. 27 extr. litterae ultimae quattuor desunt ap. Kumanudem || c vs. 32 in. αν Kumanudis || c vs. 33 in. ...ι καὶ οἱ Kumanudis || c vs. 34 ἀναγραφῆς Kumanudis || c vs. 37)δραχ(μὰς ... Kumanudis.

Versuum 15—16 restitutionem a Kumanude inventam cum extra dubitationis aleam positam esse appareat, versus singulos fuisse litterarum sexagenarum singularum certo constat.

Vs. 4 -- ἐ]ν τῇ ἀγορᾶ[ι --, vs. 5 - τ]οῖς δημότησι ε --, vs. 6 -- κ]οντα καὶ ἑκατόν, vs. 7 -- ις μουσικῆς καθάπε[ρ --, vs. 8 τοῦ Ἡ[φα]ίστου καὶ τῆς Ἀθηναίας, vs. 9 -- αθηναίο[ις] ὅθεν χρὴ ἐξαιρεῖ(ν) ἀργ[ύριον --. Vs. 10 seqq. -- ἱ]εροποιοὺ[ς δ]ὲ, οἵτινες ἱεροποιήσουσ[ι τὴν θυσίαν, δέκα ἄνδρας δι[α]κλη[ροῦται] ἐκ τῶν δ[ικα]στῶν ἕνα ἐκ τῆς φυλῆς ἑκ τε[............ οἱ .....α[ρ]χοι δ[ιακλ]ηρωσάντ[ων μ]ετὰ τῶν τῆς βουλῆς διακληρωτ[............. μετὰ τ]ῶν τῆς βουλ[ῆ]ς. οἱ δὲ λ[αχ]όντες μετθεφορεύντων, καθάπερ τ[ῇ] πεντετηρίδι (i. e. Panathenaeis magnis) οἱ ἐ]πιμέλοντα[ι] τούτων, [ο]ἱ δὲ κωλακρέται ἀποδιδόντων αὐτο[ῖς τὸ ἀργύριον. διακ]ληρωσάτω δὲ καὶ ἡ β[ου]λὴ σφῶν αὐτῶν ἱεροπ[ο]ιοὺς δέκα ἄνδρ[ας, ἕνα ἐκ τῆς φυλ]ῆς ἑκάστη[ς].

Vss. 16 seqq. δοῦναι δὲ [κ]αὶ τοῖς μετοίκοις τρε[ῖ]ς βοῦς· τούτων τ[ῶν τριῶν δὲ οἱ]ἱεροποιοὶ [νε]μόντων [α]ὐτοῖς ὠμὰ τὰ κρέα. τῆς δὲ πομπῆς, ὅπως [ἂν ὡς κάλλιστα] | πεμφθῇ, ο[ἱ ἱ]εροπ[οι]οὶ ἐπιμελέσθων. καὶ ἄν τις τι ἀκοσμῇ[ι, κύριοι ὄντων αὐ]τοὶ μὲν ζημ[ιοῦν μέχρι πε]ντήκοντα δραχμῶν καὶ ἐγγράφειν ι[............ ἐὰ]ν] δέ τις ἄ[ξιος ᾖ μείζον]ος ζη[μ]ίας, τὰς ἐπιβολὰς ποιού[ντ]ων .... κ[α]ὶ ἐπαγ[όντων ἐς τὸ δικαστ]ήρ[ιο]ν τὸ τοῦ ἄρχοντος. τοὺς δ[ὲ β]οῦ[ς ἐξεῖναι αὐτοῖς σ[φ]άγουσ[ιν προσάγειν πρὸς τ]ὸν βωμόν, οὕτω[ς] δὲ ἀροῦνται, [............. οἱ] | ἱεροποιο[ὶ ....] διακοσίους ἐξ Ἀθη[ναί]ων. τὴν δὲ λ[αμπάδα ποιεῖν τῇ πε[ν]τετηρίδι [καὶ τοῖς Ἡφ]αιστίοις. ποιούντω[ν δ]ὲ [ο]ἱ ἱεροπ[οιοὶ οὕτως ὥστε | τὴ]ν λαμπαδ[οδρομίαν καὶ] τὸν ἄλλον ἀγῶνα γίγνεσθαι, καθά[περ τῇ πεντετηρ]ίδι τὴ]ν θέαν [οἱ λαμπάδαρχ]οι ποιοῦσι. καὶ τὸ λοιπόν, ἐὰν δοκῇ[ι ....|....στο...............]ντων οἱ ἱεροποιοὶ καὶ τῷ Ἀπό[λλωνι? ....|......ν. [αι δὲ γυμνασίαρ]χαι οἱ ῃρημένοι ἐς τὰ Προμηθ(ε)ια ....|.......τ...............ος ἑλέσθων.

Vss. 29—30 τὸν δὲ βωμὸν τῷ Ἡφαί[στῳ ἱδρυσάτω | καὶ τἄγαλμα τὸ τοῦ Ἡφαίσ]του ποιησάτω ἡ βουλὴ καθότι ἂν αὐτῇ[ι δοκῇ --, vs. 31 --- σ]θαι καθ' ἡμέραν ἐν τῇ τελευταίᾳ πε[ντετηρίδι? ---, vs. 32 --- αν καὶ ἀναγορεύειν καθότι ἂν κριθῇ ---, vs. 33 -- οἱ ἱερ]οπ[οι]οὶ καὶ οἱ ἀγωνοσταί. τοὺς δὲ κρ[ιτὰς ---, vs. 34 --- δὲ τῶν ἄθλων τῆς ἀναγραφῆς ---.

Vss. 35 seqq. --- ὁ δεῖνα εἶπε· τὰ μὲν ἄλλα καθά]περ τῇ βουλῇ· ἀναγρα[ψάτω δὲ τὸ ψήφ|ισμα τόδε ἐστήλῃ λιθίνῃ καὶ καταθέτω ἐ]ν τῷ ἱερῷ ὁ γρ[αμματεὺς ὁ τῆς | βουλῆς παρὰ τοῖν θεοῖν (i. e. Vulcano et Minervae; cf. Pausanias 1, 14, 6). οἱ δὲ κωλακρέται δόντων τὸ] ἀργύ[ριον. οἱ δὲ πωληταὶ | τὴν στήλην ἀπομισθωσάντων. *vac.*].

Forma dativi pluralis quae habetur vs. 5 δημότησι docet haec non posse recentiora existimari Ol. 90, litteraturae vero ratio ea est, ut ultra Ol. 84 annos ascendere in tituli aetate definienda vetemur. Iam quum per tempora belli Archidamici sacrorum caerimoniis instaurandis vacasse populum Atheniensium eum in modum, quem aperte testantur verba huius decreti, non videatur esse probabile, decretum nostrum referendum esse ad tempora quae bellum Peloponnesiacum proxime antecesserunt, i. e. Ol. 85 vel 86, pro certo ut habeam facile adducor. Agitur autem, si quid video, de Vulcanalium festo tunc temporis primum celebrato et postea celebrando.

35c Frustum marmoris Pentelici, a. 0,24, l. 0,15, cr. 0,09, a tribus partibus mutilum; a dextra exstat margo. Dono id dedit societati archaeologicae quae est Athenis Epam. Ambrotiadis, sed ubi locorum repertum sit non traditur. Ed. minusculis Kumanudis in Ephem. 1883 p. 170 seq. Exscripsit Koehler.

ι Ω Ł Ϻ Ο Ι Α Κ Α
Ͱ Ε Υ Σ . . . Α Μ . Α Τ
Ɣ Ρ Τ Ι Ο . . Γ Ε Σ Τ Α
Ε Ν Γ Ο . . Σ Ι Ν Τ Ο Ν
Τ Ε Λ Ο Σ Τ . Σ Μ Ε Τ Α Ι
Α Τ Ο Ν ι . Ν Ο Ν Τ Ο Ν Ł
Ͻ Ι Σ Η Ο Ⅎ Α Ν Δ Α Ν Ε Ι
Ι Σ Γ Α . ι Ν Η Ο Ι Τ Ρ Ι
Ϻ Ε Ν Ο Σ Γ Ͱ Ε Ν Ε Γ Ι Τ
Ͻ Σ Τ Α Χ Ι Σ Τ Α Α Γ Ο Σ
Ο ι Ε Ι Δ Ε Μ Ε Ε Σ Α Λ Ϲ
Ι Κ Α Σ Τ Ε Ρ Ι Ο Ν Η Ο .
Ε Ε Θ Ε Ͱ Ο Ν Τ Ο Σ Α Γ Ι
Κ Ο Μ Ι Δ Ε Σ Τ Ο Ν Ν Ε .
Λ Μ Α Κ Ε Δ Ο Ν Ι Α Σ Σ .
Ε Ͱ . Θ Ε Ν Α Ι Η Ο Γ Ο Σ
Τ Α Α Θ Ε Ν Α Ξ Ε Κ Α Ι Γ
Α Ν Κ Ο Μ Ι Ξ Ε Τ Α Ι Η Ε
Ͱ Α Κ Ε Ν Τ Ε Ν Α Ρ Ι Σ Τ
Κ Α Τ Α Τ Α Υ Τ Α Ο Φ Ε Ͱ
Ν Η Ι Ε Ρ Α Σ Τ Ε Ι Α Θ
Ͻ Ν Τ Ι Κ Α Ι Κ Ο Μ
Λ Ο Δ

Var. lect. Vs. 1 Λαγορ;ακα || vs. 2 λειc ...αμκατ || vs. 3 υρτιΣ;.. πε..Α || vs. 6 ατον ΙΙ νοντονα || vs. 15 ἐγ Μακεδονίας σ. || vs. 16 ἐπιμ)ελησθῆναι || vs. 23 ....ΛΟΛ... Kumanudis.

Versus fuerunt, ut e praescriptorum supplementis patet, de quorum veritate dubitari nequit, litterarum tricenarum singularum.

Praescripta vss. 1—3: [Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ]ι δήμῳ. Ἀκα[μαν|τὶς ἐπρυτάνευε, ...]λεὺς ἐγρ]αμ[μ]άτ[ευ|ε, Ἐπαμείνων ἦρχε, Σιβ]ύρτιο[ς ἐ]πεστά[τει].

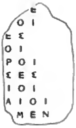
Vss. 4 seqq. [ὁ δεῖνα εἶπε· ἐς τ]ὴν πο[ίη]σιν τῶν [νε|ῶν δανείσασθαι στρα]τηγοὺς τοὺς μετὰ Π[.|..... τὸ ἀργύριον παρ]ὰ τῶν [νῦ]ν ὄντων δ|[ημάρχων τοῖς σκευουργ]οῖς. ὃ δ' ἂν δανεί|[σωσιν, ἀποδόντων αὐτο]ῖς πά[λ]ιν οἱ τρι|[ηροποιοί. τοὺς δὲ τεταγ]μένους πλεῖν ἐπὶ τ|[ὴν τῆς Λέσβου φυλακὴν ὡ]ς τάχιστα ἀποσ|[τειλάντων οἱ στρατηγ]οί· εἰ δὲ μή, ἐπαγό|[ντων αὐτοὺς θανάτου ἐς δ]ικαστήριον ο[ἱ | πρυτάνεις, καθὼς ἂν εἰ μ]ὴ ἤθελον τοὺς ἀπι|[όντας ἐξελθεῖν.

Vss. 14 seqq. τῆς δὲ] κομιδῆς τῶν νε[ῶ|ν .... ἐ]γ Μακεδονίας σ[.|................ ἐπιμ]ελ[η]θῆναι, ὅπως | [κομισθῶσιν ὡς τάχισ]τα Ἀθήναζε καὶ π|[αρασκευασθῶσι, ὅπως] ἂν κομίζηται ἡ | [στρατιὰ ἡ ἐς Λέσβου φυ]λακὴν τὴν ἀρίστ|[ην. ἐὰν δέ τις μὴ ποιήσῃ] κατὰ ταῦτα, ὀφειλ|[ειν χιλίας δραχμὰς αὐτὸ]ν ἱερὰς τῇ Ἀθ|[ηναίᾳ. τῷ δὲ πρώτῳ ἐλθ]όντι καὶ κομ[ί]σαντι ---.

Acta haec esse exeunte anno Ol. 87, 4 suspicio est. Conferantur, quae in hanc sententiam exposui in *Sitzungsber. der Akad. der Wiss. zu Berlin* 1886 p. 303 seqq.

P. 17 n. 37. Fragmentis huius monumenti vel propter litterarum similitudinem addendum est indice Koehlero frustum marmoris Pentelici pusillum ad radices arcis meridionales inventum, cuius exemplum ab eodem exscriptum subiecimus:

w'

- -
- - . . . . ῆ[ς]
- - . . . . . . οι
- - . . . . . ῆς
- - [Οἰναῖ]οι
[ἐν Ἰκαί]ῳ
- - . . . . . σῆς
- - . . . . . ιοι
- - [Μυριν]αῖοι
[παρὰ Κύ]μην.
- -

Patet haec ad indicem tributi civitatum Ionicarum cum Caricis coniunctarum referenda et ad fragmenta t—w adplicanda esse.

P. 31 post n. 53 addatur:

53 *a* Tabula marmoris Pentelici, a. 1,49, l. 0,64, cr. 0,20, a superiore parte anaglypho ornata nunc valde corrupto, quo repraesentatus fuisse videtur a sinistra homo barbatus sedens et sinistra manu sceptrum tenens, a dextra vir chlamydatus equo insidens. Inventa est in meridionali urbis Athenarum parte in fundamentis fodiendis domus privatae, quae est a sinistra viae ferreae, quae Phalerum ducit. Ed. Kumanudis Ephem. 1885 p. 161 seqq. tab. 10 (cf. p. 224), cuius exemplum cum lapide contulit Koehler. Aliquot locorum lectiones ipse exegi ad ectypon chartaceum, cuius usum concessit qui possidet Wheeler. Conferantur quae de titulo exposuit E. Curtius in *Sitzungsber. der Akad. d. Wiss. zu Berlin* 1885 p. 437 seqq.

[*Textum vide pag. seq.*]

Var. lect. Vs. 18 med. ΠΟⱵΕΣΕΙ errore exemplum Kumanudis || vs. 22 med. ΕΧΚΑⱵΕΣΑΤΟ idem male; immo lapicida aut Ionicam litteram Ψ admiscuit aut, si revera littera illa corrosa fuit Σ, ante eam Φ exarare neglexit.

Superscriptum vs. 1 solemne illud Θεοί.

Praescripta decreti vss. 2—3: [Ἔ]δοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Πανδιονὶς ἐπρυτάνευε, Ἀριστόχ[σε]νος ἐγραμμάτευε, Ἀντιοχίδης ἐπεστάτει, Ἀντιφῶν ἦρχε (Ol. 90, 3).

Sequitur *Adusii rogatio* a senatu comprobata, qua lex a conscriptoribus composita, aucta ea additamentis quibusdam et accuratius definita, rata esse iubetur, vss. 3—11: Ἀδούσιο|[ς ε]ἶπε· εἶρξαι τὸ ἱερὸν τὸ Κόδρου καὶ τὸ Νηλέως καὶ τῆς Βασίλης κ[α]ὶ μισθῶσαι τὸ τέμενος κατὰ τὰς συγγραφάς. οἱ δὲ πωληταὶ τὴν εἶρξ[ι|ν] ἀπομισθωσάντων, τὸ δὲ τέμενος ὁ βασιλεὺς ἀπομισθωσάτω κατὰ [τ]|ὰς ξυγγραφάς. καὶ τοὺς ὁριστὰς ἐπιπέμψαι ὁρίσαι τὰ ἱερὰ ταῦτα, | ὅπως ἂν ἔχῃ ὡς βέλτιστα καὶ εὐσεβέστα(τα). τὸ δὲ ἀργύριον ἐς τὴν εἶρχ]σιν ἀπὸ τοῦ τεμένους εἶναι. πρᾶξαι δὲ ταῦτα πρὶν ἢ ἐξιέναι τήνδε | τὴν βουλὴν ἢ εὐθύνεσθαι χιλίαισι δραχμῆσι ἕκαστον κατὰ τὰ εἰρη|μένα.

Subiecta est eiusdem *Adusii rogatio* in contione lata et populi suffragiis sancita, qua prior illa denuo paullum immutata et novis additamentis aucta rata esse iubetur, vs. 11—28: Ἀδούσιος εἶπε· τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ τῇ βουλῇ· ὁ δὲ βασιλεὺς μ|[ι]σθωσάτω καὶ οἱ πωληταὶ τὸ τέμενος τὸ Νηλέως καὶ τῆς Βασίλης κα|[τ]ὰ τὰς ξυγγραφὰς εἴκοσι ἔτη. τὸν δὲ μισθωσάμενον εἶρξαι τὸ ἱε|[ρ]ὸν τὸ Κόδρου καὶ τὸ Νηλέως καὶ τῆς Βασίλης τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσιν. ὁπ|[ό]σην δ' ἂν ἄλφῃ μίσ[θ]ωσιν τὸ τέμενος κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον, κ|αταβαλλέτω τὸ ἀργύριον ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας τοῖς ἀποδέκ|τα[ις], οἱ δὲ ἀποδέκται τοῖς ταμίασι τῶν ἄλλων θεῶν παραδιδόντων | [κ]ατὰ τὸν νόμον. ὁ δὲ βασιλεύς, ἐὰν μὴ ποιήσῃ τὰ ἐψηφισμένα, ἢ ἄλλ|ος τις, οἷς προστέτακται περὶ τούτων, ἐπὶ τῆς Αἰγηίδος πρυτανεί|ας, εὐθυνέσθω μυρίησι δραχμῆσιν. τὸν δὲ ἐ[ω]νημένον τὴν ἰλὺν ἐκκο|μίσασθαι ἐκ τῆς τάφρου ἐπὶ τῆσδε τῆς βουλῆς ἀποδόντα τὸ ἀργύριον | τῷ Νηλεῖ ὅσου ἐπρίατο. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξαλεί[ψ]άτω τὸν πριάμενον τ|ὴν ἰλύν, ἐπειδὰν ἀποδῷ τὴν μίσθωσιν. τὸν δὲ μισθωσάμενον τὸ τέμ|ενος καὶ ὁπόσου ἂν μισθώσηται ἀντιγραψάτω ὁ βασιλεὺς ἐς τὸν τ|οῖχον καὶ τοὺς ἐγγυητὰς κατὰ τὸν νόμον ὅσπερ κεῖται (περὶ) τῶν τεμενῶν. | τὸ δὲ ψήφισμα τόδε, ὅπως ἂν ᾖ εἰδέναι τῷ[ι] βουλομένῳ, ἀναγράψα|ς ὁ γραμματεὺς ὁ τῆς βουλῆς ἐν στήλῃ λιθίνῃ καταθέτω ἐν τῷ Νηλεί|ῳ παρὰ τὰ ἴκρια. οἱ δὲ κωλακρέται δόντων τὸ ἀργύριον ἐς ταῦτα. vac. |

Additur vss. 29—88 *locationis lex* ad decreti normam composita: μισθοῦν δὲ τὸν βασιλέα τὸ τέμενος τὸ Νηλέως καὶ τῆς Βασίλης κατὰ | τάδε· τὸν μισθωσάμενον εἶρξαι μὲν τὸ ἱερὸν τὸ Κόδρου καὶ τὸ Νηλέ|ως καὶ τῆς Βασίλης κατὰ τὰς ξυγγραφὰς ἐπὶ τῆς βουλῆς τῆς εἰσιούσ|ης, τὸ δὲ τ[έ]μενο[ς] τὸ Νηλέως καὶ τῆς Βασίλης κατὰ τάδε ἐργάζεσθαι· | φυτεῦσαι φυτευτήρια ἐλαῶν μὴ ἔλαττον ἢ διακόσια, πλείονα δέ, ἐὰν β|ούληται. καὶ τῆς τάφρου καὶ τοῦ ὕδατος κρατεῖν τοῦ ἐγΔιὲς τὸν μι[σ]θωσά|μενον ὁπόσον ἐντὸς ῥεῖ τοῦ Διονυσίου καὶ τῶν πυλῶν, ἧ(ι) ἄλαδε ἐ[χ]σελα|ύνουσιν οἱ μύσται, καὶ ὁπόσον ἐντὸς τῆς οἰκίας τῆς δημοσία[ς] καὶ τ|ῶν πυλῶν, αἳ ἐπὶ τὸ Ἰσ[θ]μονίκου βαλανεῖον ἐκφέρουσι. μισθοῦν δὲ κατὰ | εἴκοσι ἐτῶν.

Quibus quae aliquanto inferius scripta sunt litteris maioribus, quarum ab initio octo vel novem fere temporis iniuria deletae sunt, ea seriore aetate exaravit manus aliena ([ὁ δεῖνα] κλέπτης). Ipse scriptor spiritus asperi signum neglexit constanter, uno excepto vocabulo quod est ἱερόν, usus eo ter pro vocali more Ionico, ut bis Λ pro Attico Ⱶ, item Ψ, ut videtur, pro ΦΣ. Notanda praeterea eiusdem mira inconstantia, quae cernitur in fingendis dativis pluralivis nominum primae declinationis: χιλίαισι, ταμίασι, μυρίησι, δραχμῆσι, ἀποδέκταις.

Ceterum sacelli Basilae mentionem fieri apud Platonem Charmid. p. 153 (καὶ δὴ καὶ εἰς τὴν Ταυρέου παλαίστραν τὴν καταντικρὺ τοῦ τῆς Βασίλης (βασιλικῆς all.) ἱεροῦ εἰσῆλθον), adnotavit Kumanudis.

anaglyphum

Θ Ε Ο Ι

.ΔΟΧΣΕΝΤΕΙΒΟⱵΕΙΚΑΙΤΟΙΔΕΜΟΙΠΑΝΔΙΟΝΙΣΕΠΡΥΤΑΝΕΥΕΑΡΙΣΤΟΧ
.ΞΝΟΣΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΑΝΤΙΟΧΙΔΕΣΕΠΕΣΤΑΤΕΙΑΝΤΙΦΟΝΕΡΧΕΑΔΟΣΙΠ
..ΙΠΕΕΡΧΣΑΙΤΟΗΙΕΡΟΝΤΟΚΟΔΡΟΚΑΙΤΟΝΕⱵΕΟΣΚΑΙΤΕΣΒΑΣΙⱵΕΣΚ.
ΙΜΙΣΘΟΣΑΙΤΟΤΕΜΕΝΟΣΚΑΤΑΤΑΣΣΥΝΛΡΑΦΑΣΟΙΔΕΠΟⱵΕΤΑΙΤΕΝΕΡΧΣ.
.ΑΠΟΜΙΣΘΟΣΑΝΤΟΝΤΟΔΕΤΕΜΕΝΟΣΟΒΑΣΙⱵΕΥΣΑΠΟΜΙΣΘΟΣΑΤΟΚΑΤΑ.
ΑΣΣΧΣΥΝΛΡΑΦΑΣΚΑΙΤΟΣΟΡΙΣΤΑΣΕΠΙΠΕΜΦΣΑΙΟΡΙΣΑΙΤΑΗΙΕΡΑΤΑΥΤΑ
ΟΠΟΣΑΝΕΧΕΙΟΣΒΕⱵΤΙΣΤΑΚΑΙΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΔΕΑΡΛΥΡΙΟΝΕΣΤΕΝΕΡΧ
ΣΙΝΑΠΟΤΟΤΕΜΕΝΟΣΕΙΝΑΙΠΡΑΧΣΑΙΔΕΤΑΥΤΑΠΡΙΝΗΕΧΣΙΕΝΑΙΤΕΝΔΕ
ΤΕΝΒΟⱵΕΝΗΕΥΘΥΝΕΣΘΑΙΧΙⱵΙΑΙΣΙΔΡΑΧΜΕΣΙΕΚΑΣΤΟΝΚΑΤΑΤΑΕΙΡΕ
ΜΕΝΑ ΑΔΟΣΙΟΣΕΙΠΕΤΑΜΕΝΑⱵⱵΑΚΑΘΑΠΕΡΤΕΙΒΟⱵΕΙΟΔΕΒΑΣΙⱵΕΥΣΜ
.ΣΘΟΣΑΤΟΚΑΙΟΙΠΟⱵΕΤΑΙΤΟΤΕΜΕΝΟΣΤΟΝΕΛΕΟΣΚΑΙΤΕΣΒΑΣΙⱵΕΣΚΑ
.\ΤΑΣΧΣΥΝΛΡΑΦ\ΣΕΙΚΟΣΙΕΤΕΤΟΝΔΕΜΙΣΘΟΣΑΜΕΝΟΝΕΡΧΣΑΙΤΟΗΙΕ
.ϽΝΤΟΚΟΔΡΟΚΑΙΤΟΝΕⱵΕΟΣΚΑΙΤΕΣΒΑΣΙⱵΕΣΤΟΙΣΕΑΥΤΟΤΕⱵΕΣΙΝΟΠ
.ΣΕΝΔΑΝ·ⱵΦΕΙΜ·˘.ϿΣΙΝΤΟΤΕΜΕΝΟΣΚΑΤΑΤΟΝΕΝΙΑΥΤΟΝΕΚΑΣΤΟΝΚ
ΑΤΑΒΑⱵⱵΕΤΟΤΟΑΡΛΥΡΙΟΝΕΠΙΤΕΣΕΝΑΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΤΟΙΣΑΠΟΔΕΚ
ΤΑΙ.ΟΙΔΕΑΠΟΔΕΚΤΑΙΤΟΙΣΤΑΜΙΑΙΣΙΤΟΝΑⱵⱵΟΝΘΕΟΝΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΟΝ
.ΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΟΔΕΒΑΣΙⱵΕΥΣΕΑΝΜΕΠΟΙΕΣΕΙΤΑΕΦΣΕΦΙΣΜΕΝΑΕΑⱵⱵ
ϽΣΤΙΣΟΙΣΠΡΟΣΤΕΤΑΚΤΑΙΠΕΡΙΤΟΥΤΟΝΕΠΙΤΕΣΑΙΛΕΙΔΟΣΠΡΥΤΑΝΕΙ
\ΣΕΥΘΥΝΕΣΘΟΜΥΡΙΕΣΙΔΡΑΧΜΕΣΙΝΤΟΝΔΕΕ.ΝΕΜΕΝΟΝΤΕΝΙⱵΥΝΕΚΚΟ
\ΙΣΑΣΘΑΙΕΚΤΕΣΤΑΦΡΟΕΠΙΤΕΣΔΕΤΕΣΒΟⱵΕΣΑΠΟΔΟΝΤΑΤΟΑΡΛΥΡΙΟΝ
ΤΟΙΝΕⱵΕΙΟΣΟΕΠΡΙΑΤΟΟΔΕΒΑΣΙⱵΕΥΣΕΧΣΑⱵΕ'ΑΤΟΤΟΝΠΡΙΑΜΕΝΟΝΤ
ΗΝΙⱵΥΝΕΠΕΙΔΑΝΑΠΟΔΟΙΤΕΜΜΙΣΘΟΣΙΝΤΟΝΔΕΜΙΣΘΟΣΑΜΕΝΟΝΤΟΤΕΜ
ΕΝΟΣΚΑΙΟΠΟΣΟΑΝΜΙΣΘΟΣΕΤΑΙΑΝΤΕΝΛΡΑΦΣΑΤΟΟΒΑΣΙⱵΕΥΣΕΣΤΟΝΤ
ΟΙΧΟΝΚΑΙΤΟΣΕΛΛΥΕΤΑΣΚΑΤΑΤΟⱵ ΙΟΜΟΝΟΣΠΕΡΚΕΙΤΑΙΤΟΝΤΕΜΕΝΟΝ
ΤΟΔΕΦΣΕΦΙΣΜΑΤΟΔΕΟΠΟΣΑΝΕΙΕΙΔΕΝΑΙΤΟ.ΒΟΛΟΜΕΝΟΙΑΝΑΛΡΑΦΣΑ
ΣΟΛΡΑΜΜΑΤΕΥΣΟΤΕΣΒΟⱵΕΣΕΝΣΤΕⱵΕΙⱵΙΘΙΝΕΙΚΑΤΑΘΕΤΟΕΝΤΟΙΝΕⱵΕΙ
ΟΙΠΑΡΑΤΑΙΚΡΙΑΟΙΔΕΚΟⱵΑΚΡΕΤΑΙΔΟΝΤΟΝΤΟΑΡΛΥΡΙΟΝΕΣΤΑΥΤΑ
ΜΙΣΘΟΝΔΕΤΟΝΒΑΣΙⱵΕΑΤΟΤΕΜΕΝΟΣΤΟΝΕⱵΕΟΣΚΑΙΤΕΣΒΑΣΙⱵΕΣΚΑΤΑ
ΤΑΔΕΤΟΝΜΙΣΘΟΣΑΜΕΝΟΝΕΡΧΣΑΙΜΕΝΤΟΗΙΕΡΟΝΤΟΚΟΔΡΟΚΑΙΤΟΝΕⱵΕ
ΟΣΚΑΙΤΕ‹ΡΑΣΙⱵΕΣΚΑΤΑΤΑΣΧΣΥΝΛΡΑΦΑΣΕΠΙΤΕΣΒΟⱵΕΣΤΕΣΕΙΣΙΟΣ
ΕΣΤΟΔΕΤ.ΙΕΝϹ.ΓΟΝΕⱵΕΟΣΚΑΙΤΕΣΒΑΣΙⱵΕΣΚΑΤΑΤΑΔΕΕΡΛΑΞΕΣΘΑΙ
ΦΥΤΕΥΣΑ,ΦΥΤΕΥΤΕΡΙΑΕⱵΑΟΝΜΕΟⱵΕΞΟΝΕΔΙΑΚΟΣΙΑΠⱵΕΟΝΑΔΕΕΑΝΒ
ΟⱵΕΤΑΙΚΑΙΤ˹ΣΤΑΦΡΟΚΑΙΤΟΥΔΑΤΟΣΚΡΑΤΕΝΤΟΕΛΔΙΟΣΤΟΝΜΙ,ΘΟΣΑ
ΜΕΝΟΝΟΠΟΣΟΝΕΝΤΟΣΡΕΙΤΟΔΙΟΝΥΣΙΟΚΑΙΤΟΝΠΥⱵΟΝΕΑⱵΑΔΕΕ.ΣΕⱵΑ
ΥΝΟΣΙΝΟΙΜΥΣΤΑΙΚΑΙΟΠΟΣΟΝΕΝΤΟΣΤΕΣΟΙΚΙΑΣΤΕΣΔΕΜΟΣΙΑ,ΚΑΙΤ
ΟΝΠΥⱵΟΝΑΙΕΠΙΤΟΙΣΟΜΟΝΙΚΟΒΑⱵΑΝΕΙΟΝΕΚΦΕΡΟΣΙΜΙΣΘΟΝΔΞΚΑΤΑ
ΕΙΚΟΣΙΕΤΟΝ

Υ Λ ΕΠ Τ Η Є

vacat

P. 37 post n. 62 adde:

62 *a* Fragmentum angulare lapidis Pentelici, cr. 0,08, a superiore parte cymatio ornati. Inventum est *ἐν τῇ κάτω πόλει παρὰ τὸ λεγόμενον 'Βρυσάκι'*. Ed. Kumanudis Eph. arch. 1885 p. 163 (cf. in tabula adiecta n. 2).

Verba mutilata in hunc modum supplevit editor:

Δω(ρ;.....
Θ (ε ο ί .
Ε.......
Ἔδοχσ(εν τεῖ βολεῖ καὶ τοῖ δέμοι· .....ὶς ἐπρυτάνευεν, (....... ἐγραμμάτευεν, ... ἐπεστάτε), Εὐκτ(ήμον; ἦρχεν ....

In versu extremo quod non eius, qui rogationem tulit, sed Euctemonis archontis, quem munere functum esse constat Ol. 93, 1, nomen latere suspicatus est, fieri sane potest, ut verum viderit; quamquam rem dubiam esse concedendum est nec propterea pro certa continuo habendam, quod in versu supremo, qui in cymatio perscriptus est, Ionica littera admixta deprehenditur. Moneo praeterea, vs. 5 quae servata sunt legi posse etiam sic: *ἐπρυτά]νευε, Ν--*, ut Ny littera extrema initialis fuisse statuatur scribae nominis, quod sequebatur.

P. 47 n. 111. Fragmentum hoc postea a se investigatum exscripsit Koehler. Eius apographum sic habet:

ΙΟΥ
ΡΑΝΤΙΓ
ΙΜΕΤΟΥΤ
ΑΡΕΥΒΟΛ
ΟΔΕΣΤΟ

Patet iam haec non de psephismatis tabula superesse, sed monumenti esse fragmentum curatorum operis alicuius publici, supplendaque in eum fere modum, quem significavit Koehler in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* IV (1879) p. 34 not.:

[πόδες τ]ρῖ[ς - -
[πα]ρ' 'Αντιπ[άτρου - -
[τ]ομὴ τούτ - -
[π]αρ' Εὐβουλ - -
[π]όδες τε[ύτ - -.

P. 47 post n. 116 adde:

116 *p* Fragmentum marmoris Pentelici a. 0,15, l. 0,18, cr. 0,06, repertum in urbe Athenarum incertum quo loco et repositum in museo centrali. Ed. Kumanudis Eph. 1886 p. 96 n. 2.

ΡΛΕΙΕΙLΙ
ΑΜΜΑΤΕΑ
ΞΛΕΣΙΤΟ
ΚΑΘΑΠΕΡΕ
ΛΙΤΕΜΒΟΛ
ΑΙΑΥΤΟΗΣ

Legendum videtur: -- *συν]ε[γρ]ά[φ]ε[ν. τὸ δὲ ψήφισμα ἀναγράψαι τὸν γρ]αμματέα [τὸν τῆς βουλῆς ἐν στήλῃ λιθίνῃ τ]ίλεσι το[ῖς -- ὁ δεῖνα εἶπε· τὰ μὲν ἄλλα] | καθάπερ Ε........... τοὺς δὲ στρατηγοὺς κ]αὶ τὴμ βουλ[ὴν τὴν ἀεὶ βουλεύουσαν ἐπιμέλεσθ]αι αὐτοῦ, ὅ[πως ἂν μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἀδικῆται --*, quorum pleraque recte perspexit Kumanudis.

---

116 *q* Fragmentum marmoris Pentelici a. 0,24, l. 0,19, cr. 0,10, quod servat museum centrale. Repertum fertur in urbe Athenarum, incertum quo loco. Ed. Kumanudis Eph. 1886 p. 95 n. 1.

ΝΟΣΚΑ
ΜΑΤΟΔΕ
ΚΑΙΑΘΕΤ
ΠΟΙΔΙΚΟΛΑ
ΙΝΕΣΔΑΝΙ
ΛΕΛΑΝΤΟΝΑ

Supplenda haec in hunc fere modum esse existimo: -- |νοσκα[- - *τὸ δὲ ψήφισ]μα τόδε [ἀναγραψάτω ἐστήλῃ λιθίνῃ καὶ] | κ[ατ]αθέτ[ω ἐμ πόλει ὁ γραμματεὺς τῆς βουλῆς·] | οἱ δ[ὲ] κωλα[κρέται δόντων τὸ ἀργύριον. οἵ]τ]ινες δ' ἂν π[- - - - α|γ]ειλάντων α --.*

---

116 *r* *'Fragment einer Platte aus weissem Marmor, rechts Rand erhalten. Höhe 0,19, Breite 0,17; die ursprüngliche Dicke ist nirgends erhalten. Ziemlich grosse schöne Buchstaben'.* Erutum est occidentem versus ab Erechtheo prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

ΔΣΑΡΛ
ΟΛΑΚΡΕΤΑ
ΛΕΙΔΟΣΑΝ
ΝΑΛΚΑΣΑΝΤ
ΑΝΕΣΕΜΕΡΟ
ΙΕΣΕΛΘΟΣΙ
ΟΝΚΟΛΑΚΡ
Γ

Vs. 1 *τὸ] δὲ ἀργ[ύρ]ιον* -, vs. 2 *οἱ κ]ωλακρέτα[ι* --, vs. 3 *τῆς Αἰ]γηίδος*(?) *ἀν* --, vs. 4 *ἀ]ναγκάσαντ* --, vs. 5 *οἱ πρυτ]άνεις ἡμερῶ[ν* --, vs. 6 - *ἐσελθοῦσι* vel *ἐσέλθωσι*, vs. 7 *τ]ῶν κωλακρ[ετῶν* --.

---

116 *s* Fragmentum tabulae marmoris albi cr. 0,06, ab omnibus praeter dextram partibus decurtatum. Inventum est in ruderibus aedificii illius septentrionem inter et orientem siti a Propylaeeis, quod Chalcotheca fuisse putatur. Exscripsit Lolling.

LΙΙΙΛΑ
ΤΟΣΦΥΛΑΤ
ΡΟΝΦΣΕΦΙ
ΗΕΤΙΣΔΕ
ΤΑΙΟΥΚ
ΛΕΠΙΦ
ΩΝ *vac.*
vac.

Vs. 2 - *τες φυλατ[τ* --, vs. 3 *πρότε]ρον ψηφι[σμα* --, vs. 4 - *ἥτις δε* --, vs. 5 -- *ται οὐκ*, vs. 6 *ἐπιφ* --.

116 t Fragmentum tabulae marmoris albi, inventum in eiusdem aedificii ruderibus, a. 0,20, l. 0,15, cr. 0,08. Exscripsit Lolling.

```
Ι Ο Ν Δ
Ο Ι Σ Α Ι
Ε Φ Σ Ε Φ
Ι Ο Ι Θ Α Ι
Τ Ο Λ Υ Τ C
Ι Π Ρ Ο Χ Σ
Ι Σ Π Ο Λ Ι
Ε Τ Α Ι Ε Α
/// Ι/ Ο ‾
```

Vs. 2 τ]οῖς αὐ[τ - -, vs. 3 ἐψηφ[ισ - - vel δ]ὲ ψηφ[ισμ - -, vs. 5 τὸ vel τοῦ αὐτὸ (vel - οῦ), vs. 6 - - ι πραξ[ιν - -, vs. 7 το]ῖς πολί[τ - -, vs. 8 - - ηται ἰά[ν?

116 u Fragmentum lapidis Pentelici ab omnibus partibus truncatum, a. 0,19, l. 0,12, cr. 0,09, litteris inscriptum Atticis στοιχηδόν. Emit societas archaeologica quae est Athenis, ed. Kumanudis Athenaei X (1881) p. 72 minusculis. Lapidem ut ipse inspiceret et exscriberet non contigit Koehlero.

. . . . . .
. . . ΙΟ . . .
. . . ος ἐγρ(αμμάτευε,
ὁ δεῖνα ἐπε)στάτε, Α . . . .
. . . εντονα . . .
. . αυτουαι . . .
. . . ουφο . . .
. . . Ι Ἀθε(ναι . . .
. . . .

PARS SECVNDA.

CLASSIS PRIMA.

SECTIO PRIOR.

P. 64 post n. 174. 175 adde:

175 *b* Fragmentum marmoris albi undique decurtatum. '*Gefunden in der Nähe der Nordmauer, westlich vom Erechtheion*'. Exscripsit Lolling.

```
      Ο Σ
    \ Ο Ι
  Υ Ⱶ Ο Ι ι
  Ξ Ν Τ Ε
  ⋖ Τ Α Λ
  ' Τ Ι '
   Ͻ Ι Τ
   _ Τ Α
   Ι Α
   Ͻ Ν
```

Superesse haec de tabularum posteriorum aliqua traditionum Parthenonis suspicio est. Videor enim mihi adgnoscere vs. 2 Γορ]γόν[ειον, vs. 3 ἀσπίδες ἐπίχρυσοι ὑπό[ξ]υλοι Δ[ΙΙΙ, vs. 4 fortasse π]έντε; vs. 5. 6 habes extremi laterculi formulam vulgarem ἐπέτεια ἐπεγένετο ἐπὶ τῶ]ν ταμ[ιῶν cett. Inde a vs. 7 versus scripti fuerunt litteris coartatis, ut novi laterculi hoc initium esse probabile sit; supplendum igitur vs. 7 [Τάδε παρέδοσαν]οι τ[αμίαι cett. Quae si vera est coniectura, sequitur hunc laterculum non primi, sed aut secundi aut tertii aut quarti penteteridis alicuius anni fuisse. Ceterum conferri velim quae de posterioribus his Parthenonis laterculis adnotavimus primi voluminis p. 222 ad n. 174. 175 et n. 547, item huius ipsius p. 30.

SECTIO ALTERA.

P. 80 n. 180 frag. *b*. Litteram, cuius tenue servatum est vestigium initio vs. 9, non Ο fuisse, sed Ρ, denuo lapide ipso adcurate examinato Lollingius testatus est Muellero-Struebing, quem vide de Demosthenis praetura e tituli nostri auctoritate disputantem in Musei Rhenani n. XXXIII (1878) p. 78 seqq. Constat igitur falsam esse coniecturam, qua equidem ductus τοῖς ἐπὶ τὰς ὁπλιταγωγοὺς τοῖς μετὰ Δημοσθένους et nostro loco et frg. *c* vs. 5 supplendum esse olim censui. Ipse Muellerus nostro quidem loco στρατευομένοις ἐς Ἄ]ργος τοῖς μετὰ Δημοσθένους scriptum fuisse coniecit, adstipulante Dittenbergero Sylloges 36, nisi quod τοῖς τριηράρχοις ἐς Ἄ]ργος τοῖς μετὰ Δημοσθένους posuit utpote sermonis Graeci legibus adcommodatius.

P. 89 post n. 191 adde:

191 *a* Frustum marmoris Pentelici. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

```
      Ͷ Ν Τ Ι Δ Ο Σ Ι' ι
     Η Ε Μ Ε Δ Α Γ Ο Ν Δ Τ Τ ι
  Ν  Κ Ε Φ Α Ⱶ Α Ι Α Τ Ο Υ Τ Ο Ν Α ι
     Ͻ Γ ⋖ Γ Μ Χ /////// Γ Δ Δ Δ Δ Γ Σ ⋖
                          ˥   Κ Ε '
```

Vs. 1 -- ἐπὶ τῆς Λε]οντίδος πρ[υτανείας --- πρυτανευούσης --, vs. 2 -- ἀργύριον] ἡμιωβολιόν ΔΤΤ[Τ--, vs. 3 --ν. Κεφάλαια τούτων ἀ[ργυρι--, vs. 4 -- στατῆ]ρες ΡΜΧ..Ρ (vel Ρ) ΔΔΔΔΓΣΣ --, vs. 5 --Γ. Κε[φάλαι --.

CLASSIS SECVNDA.

P. 92 post n. 225 adde:

225 a Frustum marmoris Pentelici ab omnibus partibus, etiam ab antica, fractum, Eleusine, ut ferebatur, emptum. Exscripsit Koehler.

II Χ Ρ Ι	- - II	χρ[υσ - - -
Ο Ι Ν Ο	- -	οἰνο[χό · χρυσ - - σταθμόν·]
Ο Ι Ν Ο Χ Ο Ε	- -	οἰνοχόη [χρυσῆ· σταθμόν·]
Χ Ρ Υ Σ Ι Ο Σ	- -	χρυσίου σ[τατῆρες]
Κ Υ Ζ Ι Κ Ε Ν		Κυζικην[οῦ]
Η Ε Κ Τ Α Ι Φ C	- -	ἕκται Φω[καΐδες]
Χ Ρ Υ Σ Ι Ο Α <	- -	χρυσίου ἀ[σήμου σταθμόν]
Σ Φ Ρ Α Λ Ι Δ Ε <	- -	σφραγῖδες - - - -
Σ Φ Ρ Α Λ Ι Δ Ε <	- -	σφραγῖδες - - - -
Υ Π Ο Δ Ε Ρ Ι Σ	- -	ὑποδερὶς [χρυσῆ· σταθμόν·]
Κ Ο Θ Ο Ν Ε Σ Χ	- -	κώθωνες χ[ρυσοῖ - - σταθμόν·]
Α Ρ Λ Υ Ρ Ι Ο Ν	- -	ἀργύριον - - - -
͞ Τ Α Θ Μ Ο Ν		σταθμόν·
Ρ Λ Γ Ρ Ι	- -	[ἀ]ργύρι[ον - - - -

Patet haec e traditionibus rerum sacrarum templi alicuius superesse; quod templum, siquidem Eleusine inventum fragmentum recte traditur, dearum Eleusiniarum fuisse suspicari licet. Iam quum indicem rerum sacrarum eadem prorsus ratione dispositum esse adpareat, quam secutos esse scimus quaestores τῶν ἄλλων θεῶν e legis praescripto, eorundem etiam hoc monumentum esse probabile est referendumque ad tempora Ol. 86 recentiora. Consentaneum enim est, harum traditionum exempla non solum Athenis in arce, sed etiam in sacellis singulorum deorum dearumve proponi solita fuisse.

CLASSIS TERTIA.

SECTIO PRIOR.

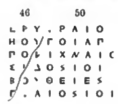
P. 98 n. 229. Fragmentum quod numero 20 notavimus nunc muro exemtum et in museum centrale illatum est, ubi vidit et denuo exscripsit Lolling:

P. 104 n. 235. Fragmentum, quod numero 46 notatum est, melius iam, ut videtur, perpurgatum denuo transscripsit Lolling. Cuius in exemplo eorum quae in latere maiore leguntur haec species est:

Adnotat Lollingius: '*Die Zeichen vor* ΗΟΝ *sind zweifelhaft. Statt* Ρ *in Z. 2 steht jetzt* Β *auf dem Stein, aber das, was ich punctirt angegeben habe, ist wohl modernen Ursprungs*'. Scribit praeterea haec sibi videri cum frg. 50 (233) potius coniungenda esse hunc in modum:

Atque sane concedendum est, plane mirum et singularem horum consensum videri debere, si non sint hae eiusdem tituli reliquiae existimandae. Tamen quominus ad eundem laterculum referantur, obstat litterae sigma forma diversa, quae quum in frg. 50 sit Σ, in frag. 46 contra est Σ. Quae res sine dubio movit Koeblerum, ut fragmenta ista tamen seiungeret et diversorum annorum laterculis adsignaret. Ego nisi fragmentis iuxta collocatis et meorum oculorum visu perlustratis non ausim hanc litem diiudicare.

P. 109 n. 239. Fragmento 69 ab inferiore parte alterum subiungatur, angulare et ipsum, quod in radicibus arcis meridionalibus erutum est. Exscripsit Koehler, e cuius apographo edidi in Actt. menstr. acad. Berol. 1880 p. 453 seq.

69 *a*

∸ Σ		Ν Ε Σ
Γ Α Ι		
Ͻ Ι	⊣Η	Τ Ε ι
Ι	Η	Μ Υ Κ ᴗ
Σ	ΗΗΗ	Κ Υ Θ Ν
Ρ Ι Ο Ι	ΡΗΡΔΓ⊦ΙΙΙ	Ν Α Χ Σ ι
Ⲗ Ι	ΡΗ	Α Ν Δ Ρ Ι
⁻ Α Ι	ΔΔ⊦⊦⊦ΙΙ	Δ Ι Ε Σ
Σ		Α Ρ Ο Κ ⁻
⁻		Λ Θ Ε Ρ

Horum quae in dextra parte leguntur ad laterculum anni Ol. 84, 4 pertinent eorumque ope indicem eius anni tributi insularis exceptis solis fere numeris integrum restituere licuit nullo negotio sic:

Νησ[ιω]τικὸς [φό]ρ[ος]

[Η]ΗΗ	Τήν[ιοι]	- -	Σίφνιοι
Η	Μυκό[νιοι]	- -	Σερίφιοι
ΗΗΗ	Κύθν[ιοι]	- -	Κεῖοι
ΡΗΡΔΓ⊦ΙΙΙ	Νάξι[οι]	- -	Ἰᾶται
ΡΗ	Ἄνδρι[οι]	- -	Σύριοι
[Δ]ΔΔ⊦⊦⊦ΙΙ	Διῆς	- -	Ῥηναιῆς
	ἀπὸ Κη[ναίου]	- -	[Γ]ρυγχῆς
- -	Ἀθῆν[αι]	- -	[Χ]αλκιδῆς
	[Διάδες]	- -	Ἐρετριῆς
- -	[Καρύστ]ιοι	- -	Στυρῆς
[Χ]ΡΗΔΔ	[Πάρι]οι	[Χ]ΧΧ	Αἰγινῆται
ΗΗΗ	[Ἡφ]αιστιῆς	ΗΡ	Μυριναῖοι
Η	[Ἴ]μβριοι		*vac.*

Sinistro in latere quae supersunt ad laterculum anni 84, 1 patet esse referenda, ambigua ea omnia, nisi quod vs. 6 [Τηλάνδ]ριοι vel [Μυάνδ]ριοι supplendum esse probabile est.

P. 143 post n. 272 adde:

272 *a* Fragmentum marmoris albi undique truncatum, repertum in arce. Exscripsit Lolling.

Ι L
ΕΟΚΑΙ
ΥΓΕΛΕΣ
ΚΕΡΑΜΙΟΙ
ΕΦΕΣΙΟΙ
ΤΕΛΙΟΙ
ΜΑΡΑΘΕΣΙΟΙ
ΕΡΥ

- -
- [Ἐν]νεα[κρᾶθιοι]
- [Π]υγελῆς
- Κεράμιοι
- Ἐφέσιοι
- Τήλιοι
- Μαρα[θ]ήσιοι
- Ἐρυ[θραῖοι]
- -

Patet haec superesse e laterculo, in quo tributa Ionica et Carica coniuncta recensebantur.

272 *b* Fragmentum tabulae marmoris Pentelici cr. 0,13. In arce exscripsit Koehler, e cuius apographo editum exstat in Actt. menstr. acad. Berol. 1880 p. 455.

Ο Ι
ΝΟΙ ⊦
ΟΙ Γ
ΟΝΕΣΙΤΑΙ ⊦
ΑΛΟΡΑΣ Ϝ
ΛΟΡΟΚΟΝΝΕΣΙΟΙ Γ
∸ΙΛΕΙΕΣ
ΜΑΔΥΤΙΟΙ ⊦
ΡΑΛΑΙΡΕΡΚΟΣΙΟ·
ΕΛΑΙΟΣΙΟΙ
ΕΚΧΕΡΡΟΝΕΣΟ
ΚΑΛΧΕΔΟΝΙΟ·
ΔΑΥΝΙΟΤΕΙ·
ΔΙΔΥΜΟΤ·
⁊⊦ΙΙΙΙ ΣΟΜΒΡΙΑ
ΣΕΡι
ΒΕ

- - . . . . οι
- - . . . . . ν]ιοί
- - [Σέστι]οι
- - [Χερρ]ονησῖται
[ἀπ'] Ἀγορᾶς
- - [Ἀ]λωπεκοννήσιοι
- - Σιγειῆς
- - Μαδύτιοι
- - Παλαιπερκώσιοι
- - Ἐλαιούσιοι
ἐκ Χερρονήσου
- - Καλχηδόνιοι
- - Δαυνιοτε[ιχῖται]
- - Διδυμοτε[ιχῖται]
[Δ]Γ⊦ΙΙΙ Σομβρια[νοί]
- - Σερ - - -
- - Βι[ρύτιοι]

Superesse haec patet ex indice tributi Hellespontii. Civitates, quarum nomina perscripta fuerunt vss. 15. 16, alias ignotae.

---

272 *c* Fragmentum marmoris albi praeter marginem dextrum ab omnibus partibus decurtatum, erutum occidentem versus ab Erechtheo prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

ΙΙ Ε Σ
Ν Ε Ι Ε Σ
Σ Ι Ο Ι

ΛΙΟΣΕΝΤΑ
Ρ

Videntur haec de laterculo superesse, quo Ionica et Carica tributa iuncta continebantur, scripto illo litteris non ex ordine adcurate dispositis:

[Ὑρω]μῆς
. . . .
[Γρυ]νειῆς
[Ἰηλύ]σιοι

Nam quae vs. 4 litteris ut videtur minoribus exarata legebantur, eorum quae sententia fuerit et qua ratione supplenda sint fateor me non intellegere.

CLASSIS QVARTA.

P. 151 post n. 277 adde:

277 a Fragmentum tabulae marmoris Pentelici a. 0,35, l. 0,25, cr. 0,13, inventum prope fori portam. Ed. minusculis Kumanudis Athenaei VII (1878) p. 205 seqq. (inde Dittenberger Syll. 41). In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

Λ

N I K I /
⊦ ΠΗ⊦ ⊦

Ε Υ Φ Ι Λ Ε . . . .
Π Ε Ρ Ι Α Μ Φ Ο Τ Ε Ρ Α Ο Ι
Δ Π Χ Π Α Π

vacat
> Ε Ρ Ε Κ Λ Ε Ο Σ Τ Ο Φ Ι /
. Ε Ρ Ι Α Μ Φ Ο Τ Ε Ρ Α Ο Ι Κ
//////////////////////
Η Ε .
Ε Τ Ε
Χ Ο Ρ .
Ι //////
Δ ⊦ ⊦ Χ Η Η /Ι Κ Ο ?
. Α Ρ
Η Ε Τ Ε
Η Ε Ρ Α
Ο Ρ Λ Α
Π Υ C

Var. lect. Vs. 14 Ι Α Ρ Ι, vs. 18 Π Υ Θ Kumanudis. Semel, ut videtur, Λ pro ⊦ admiscuit lapicida vs. 7.

Vss. 2—3: Νικιάδ[ου τοῦ - - - -]
⊦ ΠΗ⊦ - - - - -

Rei venditae notatio intercidit; pretium fuit drachmarum 52—54, eponia e more solemni aliunde satis noto dr. 1. Niciadem una cum Alcibiade et Meleto delatum per Andromachum, Polemarchi servum, quod in Polytionis aedibus mysteria celebrassent, in exilium abiisse bonaque eius publicata tradit Andocides in or. de mysteriis habita 12; eiusdem nomen in indice eorum recensetur, quos Andromachus detulerat, ib. 43.

Vss. 4—6: Εὐφιλήτου τοῦ Τ[ιμοθέου Κυδαθηναιῶς τῶν]
περὶ ἀμφότερα· οἰ[κία - - - -
ΔΠ ΧΠ απ - - - -

Cf. n. 274 vss. 13. 14 Οἱ περὶ ἀμφότερα sc. ἡμαρτηκότες adpellari videntur damnatorum ei, qui et circa mysteria et Hermas peccasse iudicati sunt.

Vss. 7 seqq.: Φερεκλέους τοῦ Φ[- - - Θημακέως τῶν]
[π]ερὶ ἀμφότερα· οἰκ[ία - - -
- - - -

Quae sequuntur, incertiora, quam quae temptare quis audeat; vs. 10 ἑ[τέρα, item vs. 16 ἑτέ[ρα sc. οἰκία adgnoscas, vs. 12 χωρί[ον - -.

In Phereclis Themacensis aedibus mysteria fieri Lydus eius servus indicaverat teste Andocide 17 seqq.; Phereclem inter eos, qui mysteria celebrassent et Hermas mutilassent, Teucer detulerat, ut patet ex indice, qui exstat apud Andocidem 35; quos omnes aut in exilium abiisse aut comprehensos morte multatos esse idem Andocides auctor est.

Ceterum fragmentum nostrum alius esse tabulae quam de qua superest 274 inde perspici monuit Kumanudis, quod utriusque paullum diversa esset crassitudo, 274 (nunc item in museo societatis archaeologicae conditi) 0,10, nostri, ut supra indicavimus, 0,13.

---

277 b Fragmentum lapidis Pentelici a sinistra, ut videtur, integrum, cr. 0,14, inventum in domo quadam privata septentrionem versus a porticu Attalica. Ed. Kumanudis Ephem. arch. 1885 p. 161 (cf. in tabula adiecta n. 1).

. . .
ΔΔ⊦⊦ ΧΧΗ - - - - - -
- - - - -
[Κ]εφάλαιον - - - - - -
[ἐ]πώνια Δ - - -
σύμπαν κ[εφάλαιον -
5 Ἀξ(χ)ιόχου Σκ[αμβωνίδου]
- - - - -
Η - - - - -
- - - - -
. . .

Formulas in hoc fragmento adhibitas paullum discrepare ab eis, quae cernuntur in reliquis, recte adnotavit editor.

P. 153 n. 282. Ad Erechthei opus referendum esse monumentum cuius hoc superest fragmentum verisimile fit collata tituli 321 particula illa nuper inventa, quam infra suo loco exhibebimus. Monuit E. Fabricius *de archit. Gr. quaestiones epigr.* p. 3.

CLASSIS QVINTA.

P. 153 n. 283. Non 'curatorum Deli insulae' hoc esse monumentum, sed Amphictyonum potius Atheniensium, qui illa aetate fuerunt, cognitum est, postquam praeter alia huius generis monumenta recentiora plurima in ipsa Delo insula repertae sunt rationes redditae Ol. 92, 3 Glaucippo archonte, Ionicis item scriptae litteris. Edidit eas et commentario illustravit Homolle in *Bull. de corr. Hell.* VII (1884) p. 283 seqq.

CLASSIS SEXTA.

P. 158 n. 300—311. Huius monumenti fragmentis praeter 312. 313 ea adnumeranda esse censet Koehler, quae huius voluminis pp. 36. 37 edita sunt numeris notata 297*a* et 297*b*, ipsum vero monumentum totum referendum esse ad opus Parthenonis; qua in caussa me sibi nunc habet prorsus adsentientem. Vera autem si est Koehleri coniectura, non solum opus illud coeptum esse fieri Ol. 83, 2 licebit adfirmare, sed etiam inter eiusdem monumenti fragmenta referre frustum aliquod nuperrime inventum, quippe cui summa intercedat cum frgg. 297*a* et 297*b* similitudo, hoc:

311 *a* *'Unförmliches Stück Pentelischen Marmors, gefunden oberhalb des Theaters des Dionysos. Oben und unten, links und rechts Bruch; auch die Rückseite ist zerstört. Grösste Breite 0,18; gr. Dicke c. 0,15. — Links sind bis Z. 11 die Zeilenanfänge erhalten'.* Ed. Koehler in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* IV (1879) p. 33 seqq.

Ⱶ	..
T I M E T O Y T	τιμὴ τοῦτ - - - -
T O N A Ⱶ Ⱶ O N O	τῶν ἄλλων [ο - - -
X Σ Y Ⱶ O P Λ I A Σ *vac.?*	ξυλουργίας
Ⱶ I Θ O T O M O I Σ Γ L	λιθοτόμοις Π[εντελῆσι
Ⱶ I Θ A Λ O Λ I A Σ Γ E	λιθαγωγίας Π[εντελῆθεν
Ⱶ I Θ O Ⱶ K I A Σ Γ P O	λιθουλκίας πρί[ο - - -
. I Θ O P . . A Σ K A I	[λ]ιθουρ[γί]ας καὶ - -
X P Y Σ O X O I Σ M I Σ	χρυσοχοῖς μισ[θὸς - -
‾ A E P Λ A T A A P Λ '	[τὰ] ἔργα τὰ ἀργ[υρᾶ -
E X E I A P Λ Y P I	. εχει ἀργυρι - - -
I Σ Θ O M A T O	[μ]ισθώματο - - -
Γ O	..

Supplementa sunt Koehleri. Patet iam in tituli 312 vss. 11 et 13, item 331 vs. 5 (quod frustum nescio an item de nostro monumento superesse existimandum sit) λιθαγωγίας esse restituendum, et recte haud dubie Koehler in titulis 297*a* vs. 10 et 297*b* vs. 7 λιθαγωγ]οῖς καὶ λιθ[ους ἀνατιθεῖσι, item 297*a* vs. 13 et 297*b* vs. 10 λιθουλκίας] ἐς τὰ ἐργαστή[ρι]α suasit ut suppleretur.

Ceterum si Strombichus ille Chollida tituli 236 non logistarum est scriba intellegendus, ut olim putabatur, sed hellenotamiarum, quod nunc me iudice pro certo licet statuere, annus certa ratione potest definiri, cuius rationes explicantur frg. 310: est is scilicet Ol. 84, 1.

P. 165 n. 321. Alterum accessit eiusdem si non tabulae, quae est Kumanudis sententia, at certe monumenti fragmentum grandius, ut e scripturae similitudine merito colligitur, fractum illud a partibus superiore inferiore sinistra, a. ut nunc est 0,73, l. 0,55, cr. ut alterum illud 0,16, inventum in ea urbis parte quae Γύφτικα vocatur emptumque a societate archaeologica. Ed. minusculis Kumanudis Athenaei VII (1878) p. 483 seqq. (unde sumpsit Michaelis in Iahnii Pausaniae descr. arcis Athenarum ed. altera 1880 p. 45 seq.). Usi sumus praeterea ectypo chartaceo, quod olim misit Koehler.

ΟL.
ΣΙΟ.
. . . Τ . . .
///// ΗΕΤΕΡΑ
/// ΣΙ ///// ΡΕΣΕ///
///// LΑΙΣ//ΟΙΤΟΜΓΟΔΑΕΚΑΣ Τ
///// \ΟΝΘΕΟΔΟΤΟΙ⁝ ///// ΑΡΝΕΙ⁝Ε
///// ‿ΟΣΙΦΙLΟΚLΕΟ ///// ΟΣ⁝ /////
///// ΡΑΚLΕΙΔΟ⁝ΗΕ ///// Δ⁝ /////
///// Α⁝ΟΙΚ⁝ΗΕΝΟ /////ΔΔ⁝ΑΡΙΘΜΟ//
///// ⁝ΚΑΤΑΤΟΜΕΣΤΟΜΜΙΚΡΟ///
///// ΣΙΟΝΑΡΛΥΡΙΟΚΕΦΑLΑΙΟΝ///
///// ΚΑΤΑΤΟΜΕΣΤΟΜΓLΑΙΣ
///// ΓΑΝΑΡΛΥΡΙΟΚΕΦΑLΑΙΟΝ//ΧΗ
///// ⁝ ΧΣΥLΟΡΛΟΙΣΕΣΤΕΝ
///// ΝΗΙΜΑΝΤΑΣΑΓΟΧΣΕΣΑΣΙΝ
///// ΟΣΗΕΓΤΑΓ /////LΑΣΤΟΣΓLΑΤΟΣΔΕΚ
///// ΚΤΥLΟΣ⁻Ρ /////ΝΗΕΜΙΟΒΕLΙΟΝΗΕΚΑ
///// ΟΝ⁝ΔΔΔΔΓ⁝Κ///ΜΟΝΙΕΜΜΕ⁝ΟΙ⁝Η𐅃ΔΔΔ
/////⊦⊦⁝ΤΙΜΟΜΑΧΟΙ⁝ΑΧΑΡΝ /////𐅃ΔΓΙΙΙΙΔ⊦ΙΙ
ΙΙC⁝ΤLΕΣΙΑΙΚΕΤΤΙΟΙ⁝ΔΔΔ/////ΙΙΙΙ⁝ΔΔ⊦⁝ΜΙΚ
ΙΟΝΙ⁝ΕΜΜΕ⁝ΟΙΚ⁝𐅃ΔΔΔΙΙΙΙ⊦/////⁝ΕΥΘΥΔΟΜΟ
ΙΜΕLΙΤ⁝ΓΙΙΙΙ⁝ΕΣΤΕΝΕΓΟΡΟΦΙΑΝΗΙΜΑΝΤ
ΟΝΕΡΛΑΣΙΑΣΑΡΛΥΡΙΟΚΕΦΑLΑΙΟΝ⁝𐅃ΔΔ
ΔΔΓ⊦⊦⁝ΤΕΚΤΟΣΙΜΙΣΘΟΜΑΤΑΚΑΙΚΑΘ
ΕΜΕΡΙΣΙΑΚΕΡΑΜΟΣΑΝΤΙΗΥΓΕΡΤΕΣΟ
ΡΟΦΕΣΕΓΙΤΟΝΕΟΚΤΕΣΟΝΙLΑΚΙΑΔΕΙ
ΔΔ⊦⊦⊦Ι⁝ΤΟΣΦΕΚΙΣΚΟΣΘΕΣΙΚΑΙΤΟΣΙ
ΜΑΝΤΑΣΚΑΘΕΜΕΡΑΝΛΕΡΥΙΗΕΜΕΡ
ΟΝ⁝ΓΙ⁝Γ⊦⁝ΜΙΚΙΟΝΙΗΕΜΕΡΟΝ⁝ΙΙΙ⁝⊦⊦⊦⁝Κ
ΡΟΙΣΟΙΗΕΜΕΡΟΝ⁝Γ⁝Γ⁝ΔΙΑΦΑΡΧΣΑΝ
ΤΙΤΑΜΕΤΑΚΙΟΝΙΑΤΕΤΤΑΡΑΟΝΤΑΤΑ
ΓΡΟΣΤΟΓΑΝΔΡΟΣΕΙΟΚΟΜΟΝΙΕΜΜΕΟΙ
ΔΔΔΔ⁝ΓΟΜΦΟLΥΛΑΣΤΟΡΝΕΥΣΑΝΤΙΕΣ
ΤΑΚΑLΥΜΜΑΤΑΜΙΚΙΟΝΕΛΚΟLLΥ⁝ΟΙ⁝⊦⊦⊦Ι
ΓΡΙΣΤΕΙΕΣΤΑΚΑLΥΜΜΑΤΑΔΙΑΓΡΙΣΑ
ΝΤΙΣΦΕΚΙΣΚΟΝΡΑΙΔΙΟΙΕΛΚΟLLΥ⁝ΟΙ⁝Γ
ΤΟΤΕΙΧΙΟΝΕΝΟΙΚΟΔΟΜΕΣΑΝΤΙΤΟΕΡΛ
ΑΣΤΕΡΙΟΕΓΕΙΔΕΗΑΙΣΕLΙΔΕΣΕΧΣΕΧ
ΘΕΣΑΝΜΙΚΙΟΝΙΕΜΜΕLΙΤΕΙ⁝ΟΙ⁝ΓΙΙΙΙ⁝ΤΕ
ΚΤΟΣΙΜΙΣΘΟΜΑΤΟΝΑΡΛΥΡΙΟΚΕΦΑLΑΙ
ΟΝ⁝𐅃ΔΔΔΔ⊦ΙΙΙΙ⁝ ΛΡΑΦΕΙΚΑL
ΥΜΜΑΤΑΛΡΑΦΣΑΝΤΙ⁝ΔΙΙΙΙ⁝ΕΓΙΤΕΝ/////
ΟΦΕΝΕΓΙΤΑΣΣΕLΙΔΑΣΤΑΣΥΓ ΕΡ////
ΑΛΑLΜΑΤΟΣ⁝⊦⊦⊦⊦⁝ΔΡΑΧ/////
/////

. . . Θ . . .
. . . ΕΡ . . .
. . . Τ . . . . . ΝΙ
. . . ΔΥ . . .
///// ΓΡΡΟΣΤΟΛΚΑΝΟΝ /////
///ΤΟΝΤΡΙΟΝΔΡΑΧΜΟΝ /////
///// ΑL ///// ΕΓΙΛΟΜΦΟΣΑΝΤΙ /////
///// Λ' ///// ΑΡΑLΑΒΟΝΤΙΤΕΤΟΡ
///// ΝΕΤΟΙΑLΟΓΕΚΕΘΕΝ
///// ΕLΙΔΑΚLΙΜΑΚΙΔΑΕ
///// ΑΙΣΙΟΜΙΚΡΟΔΥΟΤ
///// Ν ///// Δ⁝ΤΟΝΑΣΤΡΑΛΑLΟΝ
///// ΦΟΣΑΝΤΙΓΑΡΑLΑΒΟΝΤΙΤΕΤΟΡΝ
///// Τ ///// ΤΕΝΤΕΝΚLΙΜΑΚΙΔΑ
///// Ε ///// ΑΞΕΤΟΣΕLΙΔΟΣΚΑΙΦ
///// ΑΙΕΥΑΙΝΕΤΟΣΑΡΛΥΡΙ
///// 𐅃ΔΔΔΓ⊦⊦⊦⊦⁝
///// LΙ⁝ΟΙΚ⁝ΕΡΛΑΞΕΤΟΤΕ///ΕΣ
///// ΥΤΕΣΤΟΓΥΧΣΙΝΟΓ///ΑΙΣΙ
///// ΝΑΧΣΕΣΑΝΤΙΚΑΙΚΟLLΕΣ
///// ΟΝΕΧΣΔΡΑΧΜΟΝ⁝Δ⊦⊦⁝ΤΟ
///// ΟΝΕΓΙΛΟΜΦΟΣΑΝΤΙΓΑΡΑ
///// ΟΡΝΕΥΜΕΝΟΝ⁝ΔΔΔΓ⊦⊦⁝ΚL
///// ΙΝΔΥΟΙΝΤΟΣΟΝΥΧΑΣΕΛΚΟL
///// ΛΙΕΧΣΟΜΑLΙΣΑΝΤΙΓΡΟΣΤΟΛ
///// LΙ ///// ΟΝΗΕΚΑΤΕΡΑΣΔΕΚΑ
///// Χ ///// ///Δ⁝ΤΟΝΓLΑΙΣΙΟΝΤΟΝΤΕΤΡΑ
///// ΝΟΝ ///// ΤΑΡΟΝΟΝΤΟΝΤΟΣΟΝΥΧΑΣΕ
///// ΚΟLL ///// ΤΙΚΑΙΕΧΣΟΜΑLΙΣΑΝΤΙΓΡ
///// ΤΟΛ ///// ΝΑΤΟLLΙΘΙΝΟΝΗΕΚΑΣΤΟΝ
///// ΟΝ ///// ΜΟΝ⁝Δ⊦⊦⁝ΤΑΚΥΜΑΤΙΑΤΑ
///// ΚΡΑ ///// ,ΟΝΤΑΚΟLLΕΣΑΝΤΙΚΑΙΑΝ
///// ΣΕ ///// ΤΙΓΡΟΣΤΟΛΚΑΝΟΝΑΤΟLLΙΘΙ
///// ΝΗ ///// ΤΟΝΤΡΙΟΝΔΡΑΧΜΟΝ⁝ΔΔΔ⁝Τ
///// ΑΣ ///// ΑLΟΝΕΓΙΛΟΜΦΟΣΑ/////
///// Β ///// ΕΤΟΡΝΕΥΜΕΝ////

. . . ΙΣΛ . . .
. . . ΤΕ . . .
. . . ΧΑΡ . . .
. . . ΡΟ . . .
. . . ΙΚΟ . . .
. . . ΙC . . .
. . . ΟΣΜ . . .
. . . *tres* . . .
. . . ΓΘΧ . . .
. . . \ΤΙ . . .
. . . ΙΛ . . .
////ΒΟ/////
/////
/////
///// ΑΓΑΝΤ /////
////ΝΤΙΚΑΙ /////
////ΥΔΟΜΟΣ /////Ε//ΟΙ⁝
///ΕΦΑLΑ /////Η𐅃 ////
///// ΕΜΜ /////ΟΙΚΕΡΛ
///// ΝΤΑΥΤΕΝLΕΙ
///// ΓΟΧΣΥΣΑΝΤΙ
///// ΤΕΟΝΤΑΕΚΓΟ
///// LΟΝΓΡΟΣΛΟ
////ΤΕΤΟΡΝΕΥΜ
///// ΟΤΕΣΣΕLΙ
///// ‹Ο/////ΑΣΣ
///// ΙΘΕΝΤΙ
///// LΕΣΑ
///// ΕΣΕL
///// *vac.*

Var. lect. Col. I vss. 20—30, col. II vss. 13—16, col. III vss. 1—3 quae exhibuimus litterarum vestigia dispexit in lapide Kumanudis; in ectypo nulla adparuerunt. || Col. I vs. 31 πα)ραλαβόι(τι || vs. 32 . . . ΙΕ .Τ;ιαν Ι . . . . . || vs. 33 . . . α;ν καταστι . . . || vs. 34 . . . τα(ῦτ)α πάντα Ε;. || vs. 35 . . . σαντι κα(ὶ .)τ.ν || vs. 36 . . . Ε)ὐθύδομος . . . ΣΕ. ΟΙΙ || vs. 37 κ)εφάλα(ιο)ν ⁝ ΗΡΔ || vs. 38 Ι ἐμ Μ(ε:) οἰκ: ἐργ - || vs. 39 in. ιαν || vs. 40 . . . κ)α(ὶ ἀ)πο(χ)σύσαντι || vs. 41 in. πέντε || vs. 42 in. τὸν ἀστρ)άγ(α)λον || vs. 43 in. παραλαβόν)τ(ι) || vs. 44 in. τ . . . ο || vs. 45 . . . κ;ο.ρας σ - || vs. 46 . . . ἐπιθέντι || vs. 47 . . . κο)λ;ίσα - || vs. 48 . ∴ . ο σελίδ -.

Col. II vs. 20 . . . σαν(τι π) || vs. 21 . . . Ε)ὐαινέτοι || vs. 22 . . . τ)ὲν σελίδα || vs. 23 . . . . . αι πλαισίο || vs. 24 . . . Ν . . . ⁝ Δ(Δ)Δ ⁝ || vs. 25 . . ‾ Ι τ(α)ύτεν || vs. 26 ἰ(ρ)γάζετο || vs. 27 . . . . . ς (κ)αὶ || vs. 33 α(ντι Ηεκάτε)ζον ὀχς || vs. 37 in. λ(ί)σαι(τι) καὶ || vs. 38 in. κ(α)νό(να τὸλ) λίθινον || vs. 39 in. (δρ)αχμ(ὸν ⁝ Δ)Δ ⁝ || vs. 43 in. (τ)ριõν (δραχ)μõν || vs. 47 extr. ἐπιγομφόσαντ(ι) παρ - || vs. 48 extr. τ)ετορνευμένο(ν . . .

Col. III vs. 5 extr. ΧΡΕΣΕΝ || vs. 6 in. πλαισ(ί)ο || vs. 8 . . . σος ⁝ Φιλοκλέο(ς) ⁝ ενός Ι . Ι . || vs. 9 . . . Η)ερακλειδο ⁝ Ηεν(ὸς) ⁝ ΔΔ Ι ΑΙ || vs. 10 extr. Ηενός (⁝) ΔΔ ⁝ ἀριθμὸ Σ; || vs. 12 in. πλ)αισίον, extr. κεφάλαιον ⁝ || vs. 14 in. λαν || vs. 19 med. ἐκ || vs. 20 in. ΔΓ⊦⊦ ⁝ || vs. 21 med. ΔΔΔΔΓΙΙ ⁝ ΔΔ⊦ ⁝ || vs. 28 in. ΔΔ⊦⊦⊦⊦ ⁝ || vs. 42 ⁝ ΓΗ⊦ΔΔΔΔ ΙΙΙ ! typothetae nimirum culpa || vs. 43 extr. ἐπὶ τὴν ὀρ - || vs. 45 extr. — 46 δραχ(μõς Η)ε(κάσ - |τ(ον . . . . Kumanudis.

Liquet haec superesse e posteriore monumenti parte; agitur enim de tecti aedis opificio.

Col. I vs. 31 παραλα]βό[ντι, vss. 34—38 ταῦτα πάντ[α - - | - - - σα]ντι καὶ - - | - - - Εὐθ]ύδομος [- - | - - - ἀργυρίου κ]εφάλα[ιον] ΗΡ[Δ | - - *vac.*

Vss. 38—49:

ὁ δεῖνα] ἐμ Μ[ε.] οἰκ. εἰργ|[άζετο - - - τα]ν.
ταύτην λα|[- - - καὶ ἀ]ποξύσαντι | [- -
- - πέν]τε ὄντα ἑκπο|[- - -
τὸν ἀστράγα]λον προσγο|[μφώσαντι πα-
ραλαβόντι] τετορνευμ|[ένον - -
- - - ο τῆς σελί|[δος - - -]ο[.ρ]ας σ|[- -
- - - ἐπ]ιθέντι | [- - - κολ]λήσα|[ντι -
- -]ε(ν) σελ|[ίδ - - -
ἀργυρίου κεφάλαιον - -] *vac.*

Col. II vss. 17—29:

- - πρὸς τὸγκανόν[α τὸλλίθιν|ον, ἕκ-
ασ]τον τριῶν δραχμῶν [- - |
τὸν ἀστράγ]αλ[ον] ἐπιγομφώσαντι
[καὶ | - - σ]αν[τι π]αραλαβόντι τετορ|-
[νευμένον - -
Εὐαι]νέτῳ Ἀλωπεκῆθεν |
- - - σ]ελίδα κλιμακίδα ε|[- - - -
πλ]αισίω μικρὼ δύο τ[ο|ρνεύσα]ν[τι?
ΔΔ]Δ
τὸν ἀστράγαλον | [ἐπιγομ]φώσαντι πα-
ραλαβόντι τετορ|[νευμένον - -
-] τ[αύ]την τὴν κλιμακίδα | [- - -] εἰ[ργ]ά-
ζετο Σελαδοῦς (?) καὶ Φ|[- - ς κ]αὶ Εὐ-
αίνετος, ἀργυρί|[ου κεφάλαιον -]ΡΔΔΔ
Γ⊦⊦⊦⊦ *vac.* |

Vss. 30—48:

[ὁ δεῖνα ἐμ Με]λί. οἰκ. εἰργάζετο τὴ[ν]
εσ|[- - -
τα]ύτης τὼ πυξίνω π[λ]αισί|[ω δύο
ὄντε ἀ]ναξέσαντι καὶ κολλήσ|[αντι,
ἑκάτερ]ον ἐξ δραχμῶν. Δ⊦⊦
τὸ|[ν ἀστράγαλ]ον ἐπιγομφώσαντι παρα|-
[λαβόντι τετ]ορνευμένον ΔΔΔΓ⊦⊦
κλ|[ιμακίδο]ιν δυοῖν τοὺς ὄνυχας ἐγ-
κολ|[λήσαντι κ]αὶ ἐξομαλίσαντι πρὸς
τὸγ|[κανόνα τὸλ]λί[θιν]ον, ἑκατέρας
δέκα | [δρα]χ[μῶν Δ]Δ

τῶν πλαισίων τῶν τετρα|[γώ]νων [τετ]-
τάρων ὄντων τοὺς ὄνυχας ἐ|[γ]κολλ-
[ήσαν]τι καὶ ἐξομαλίσαντι πρ|[ὸς] τὸγ-
[κανό]να τὸλλίθινον, ἕκαστον | [τρι]ῶν
[δραχ]μῶν Δ⊦⊦
τὰ κυμάτια τὰ | [μι]κρὰ [δέκ]α ὄντα
κολλήσαντι καὶ ἀν|[αχ]σί[σαν]τι πρὸς
τὸγκανόνα τὸλλίθι|[νο]ν, [ἕκασ]τον
τριῶν δραχμῶν, ΔΔΔ
τ|[ὸν] ἀσ[τράγ]αλον ἐπιγομφώσα[ντι
πα|[ραλα]β[όντι τ]ετορνευμέν[ον - -

Col. III vs. 4 ἱερα, vss. 6—15:

- - π]λαισ[ί]ω, τὸμπόδα ἕκαστ|[ον εἴ-
κοσι δραχ]μῶν,
Θεοδότῳ [Ἀχ]αρνεῖ ἑ|[νὸς ΔΔ
- - σω(ι) Φιλοκλέου[ς ἑνὸς ΔΔ |
τῷ δεῖνι Ἡ]ρακλείδου ἑ[νὸς Δ]Δ
Αἰ|[- - ἐν -]α. οικ. ἑνὸ[ς] ΔΔ
ἀριθμὸ[ς | - - -
κατατομῆς τῶμμικρῶ[ν | - - πλαι]-
σίων ἀργυρίου κεφάλαιον | [- - -] *vac.*
κατατομῆς τῶμπλαισ|[ίων ξύμ]παν ἀρ-
γυρίου κεφάλαιον ΧΗ|[- - -] *vac.*

Vss. 15—25:

ξυλουργοῖς ἐς τὴν | [ἐπωροφία]ν ἱμάν-
τας ἀποξέσασιν | [μῆκ]ος ἑπταπ[α]λαίσ-
τους, πλάτος δεκ|[αδα]κτύλους, τρ[ιῶ]ν
ἡμιωβελίων ἕκα|[στ]ον.
ΔΔΔΔΓ Κ[ώ]μωνι ἐμΜε. οἰ. ΗΡΔΔΔ |
[ΔΓ]⊦⊦ Τιμοκράτῃ Ἀχαρν[εῖ] ΡΔΓΙΙΙ
Δ⊦ΙΙ|ΙΙC Τληπτέμ Κηττίῳ ΔΔΔ[ΔΓ]Ι
ΔΔ⊦ Μικ|ίωνι ἐμΜε. οἰκ. ΡΔΔΔΙΙΙ
⊦[⊦IC] Εὐθυδόμω|ι Μελιτ. ΓΙΙΙ
ἐς τὴν ἐπωροφίαν ἱμάντ|ων ἐργασίας ἀργυρίου
κεφάλαιον ΓΔΔ|ΔΔΓ⊦⊦

Vss. 25—42:

τέκτοσι μισθώματα καὶ καθ|ημερίσια·
κεραμώσαντι ὑπὲρ τῆς ὀ|ροφῆς ἐπὶ
τοῦ νεὼ
Κτήσωνι Λακιάδῃ | ΔΔΔ⊦⊦⊦Ι
τού(ς) σφηκίσκους θεῖσι καὶ τοὺς ἱ|-
μάντας καθ' ἡμέραν
Γήρυι ἡμερ|ῶν ΓΙ Γ⊦
Μικίωνι ἡμερῶν ΙΙΙ ⊦⊦⊦
Κ|ροίσῳ ἡμερῶν Γ Γ
διαφάρξαν|τι τὰ μετακιόνια τέττα-
ρα ὄντα τὰ | πρὸς τοῦ Πανδροσείου
Κώμωνι ἐμΜε. οἰ. | ΔΔΔΔ
πομφόλυγας τορνεύσαντι ἐς | τὰ κα-
λύμματα
Μανίω(ι) ἐγΚολλυ. οἰ ⊦⊦⊦Ι |
πρίστῃ ἐς τὰ καλύμματα διαπρίσα|-
ντι σφηκίσκον
Ῥαδίῳ ἐγΚολλυ. οἰ Γ
τὸ τειχίον ἐνοικοδομήσαντι τοῦ ἐργ|-
αστηρίου, ἐπειδὴ αἱ σελίδες ἐξήχ|θη-
σαν,
Μανίωνι ἐμΜελίτῃ οἰ. ΓΙΙΙ
τέ|κτοσι μισθωμάτων ἀργυρίου κεφάλαι|ον·
ΡΔΔΔΔ⊦ΙΙΙΙ (immo ΡΔΔΔΔΙΙΙΙ, nisi forte superius turbatum est) *vac.*
γραφεῖ καλ|ύμματα γράψαντι ΔΙΙΙ ἐπὶ τὴν [ὀρ]|οφὴν ἐπὶ τὰς σελίδας τὰς ὑπὲρ [τοῦ] | ἀγάλματος, ⊦⊦⊦⊦ δραχ[μῶν ἕκασ|τον
- - -

P. 176 post n. 331 adde:

331 d Frustum marmoris Pentelici a posteriore quoque parte fractum; a dextra margo exstare videtur. Repertum est Athenis in urbe prope aedem SS. Anargyrorum. In museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler.

Vs. 3 - Δ]ημ[οχ]άρους, vs. 4 -- Φλυ]έως, vs. 6 [κεφάλαιον ἀναλώματο]ς τὸ ξύμ[παν]?, vs. 8 - π]αρὰ τ --?

---

331 e *'Fragment einer Platte von weissem Marmor, an der Rückseite roh behauen, c. 0,11 dick; rechts Rand erhalten'.* Erutum est prope arcis murum septentrionalem ad Erechtheum. Exscripsit Lolling.

ΛΡΙ
ΣΤΑΘΜΟΙ
ΙΑΠΟΠΤΥΛΜΑΧΕΡ
ΔͰͰͰΙΠΡΟΣΟΠΟΝΟΡΜΟΣΗΥ
ΟΤΕΡΙΟΝΧΕΡΑΚΡΑΑΡΙΣΤΕΡΑΣΥ
ΗΗΗΗ𐅄ΔΔΔΓͰͰΙΕΠΙΣΤΑΤΑΙΤΟΙΝΝΙΚΑΙΝΤ
ΕΟΤΙΜΟΣΧΟΛΑΡΓΕΥΣΣΚΟΠΑΣΠΙΘΕΥΣΑΝΤΙ
ΟΣΔΙΟΛΕΙΤΟΝΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣΛΡΑΜΜΑΤΕΥΣΙ
ΙΔΕΣΕΠΟΕΣΕΝΣΤΑΘΜΟΝΑΔΕΙΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝ
ΡΙΣΤΕΡΑΑΜΦΙΔΕΑΧΡΥΣΙΔΙΑΜΙΚΡΑΕΙΚΟΣΙ
ΡΟΝΑΔΥΟΠΟΔΕΔΥΟ⁝Χ𐅅ΗΗΗΗΔΔΔΓͰͰΙΧΕΡΔ
ΡΟΤΕΡΙΟΝΧΡΥΣΙΟΝ ΗΟΠΙΣΘΙΟΝΣΚΕΛΕΔΥ
Ν///ΙΜΟΔΕΜΟΣΕΠΟΕ ΣΕΝΣΤΑΘΜΟΝΑΔΕΙΚΑ
Ι///ΑΣΤΕΡΕΧΕΡΑΡΙΣΤΕΡΑΑΜΦΙΔΕΑΠΟΣΑ
ΧΣΙΑΑΜΦΙΔΕΑΑ ΚΡΟΤΕΡΙΟΝ⁝ΧΧΧ𐅅ΓͰͰ
ΕΛΕΔΥΟ⁝ΧΧ𐅅ΗΗΗΗ𐅄ͰͰΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝΤΑ

vacat

In tabula, cuius hoc superest fragmentum, perscriptae fuisse videntur traditiones curatorum Victoriarum illarum aurearum, quas in arce olim nescio quo loco collocatas fuisse constat (cf. τὰς Νίκας τὰς χρυσᾶς I 32 *B* vs. 2 et schol. Aristophanis Rann. 720 τῷ προτέρῳ ἔτει ἐπὶ Ἀντιγένους (Ol. 93, 2) ἀλλὰ νικῷ (Ἑλλάνικος Bentleius) φησι χρυσοῦν νόμισμα κοπῆναι καὶ Φιλόχορος ὁμοίως τὸ ἐκ τῶν χρυσῶν Νικῶν), non faciendarum scilicet, sed factarum; quarum in recensu instituendo enumerantur singularum particulae eae, quas ponderatas singillatim tradi lege curatoribus dicta constitutum erat.

Vs. 2—6: --- σταθμὸν [ἃ δεῖ καθ' ἕκαστον· | ----] ἀπόπτυγμα, χεὶρ ἄ[κρα δεξιά, | ----]ΔͰͰͰ πρόσωπον, ὅρμος, ὑ[ποδε]ρίς --- ἀκρ]ωτήριον, χεὶρ ἄκρα ἀριστερὰ συ[..| -- κεφάλαιον ταύτ -- 𐅅]ΗΗΗΗ𐅄ΔΔΔΓͰͰ.

Vs. 6—16:

Ἐπιστάται τοῖν Νίκαιν τ-
[οῖν ---------------------- Κλ]εότιμος Χολαργεύς, Σκόπας Πιθεύς, Ἀντι-
[- ------------------------ -]ος Διογείτονος Ἀχαρνεὺς γραμματεύς.
[α --------------------, ἣν --]ίδης ἐπόησεν, σταθμὸν ἃ δεῖ καθ' ἕκαστον·
[κεφαλή, στεφάνη, ἐνωδίω, ὅρμος, ὑποδερίς, ἥλω δύο χρυσώ, χεὶρ ἀ]ριστερά, ἀμφιδέα, χρυσίδια μικρὰ εἴκοσι
[----- θώραξ, στρόφιον, στελίδε δύο --- ἀπόπτυγμα, πε]ρόνα δύο, πόδε δύο Χ𐅅ΗΗΗΗΔΔΔΓͰͰ χεὶρ δ-
[εξιά, ἀμφιδέα, στέφανος, κατωρίδε δύο ----- ἀκ]ρωτήριον, χρυσίον ὀπισθίον, σκέλη δύ-
[ο -------- κεφάλαιον ταύτης(?) ---- δ --, ἣ]ν [Τ]ιμόδημος ἐπόησεν, σταθμὸν ἃ δεῖ κα-
[θ' ἕκαστον· ------------------ -]ι. ἀστέρι(?), χεὶρ ἀριστερά, ἀμφιδέα, πούς ἀ-
[- ---------------------- χεὶρ δε]ξιά, ἀμφιδέα, ἀκρωτήριον ΧΧΧ𐅅ΓͰͰ
[- ----------------------, σκ]έλη δύο ΧΧ𐅅ΗΗΗΗ𐅄ͰͰ κεφάλαιον τα-
[ύτης vel ταύταιν ----] vac.

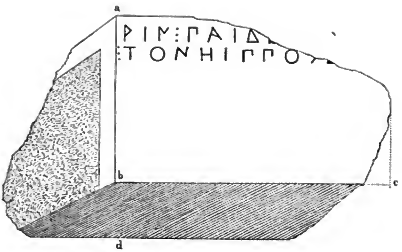
Harum duarum Victoriarum quae priore loco recensetur sola omnium quum ultra cladis annum Ol. 93, 2 durasset, saeculo quarto inter Hecatompedi cimelia servabatur condita et tradebatur; cf. tabulas traditionum Hecatompedi II 642. 652. 654. 660. 667. 677, quarum ope freti supra vss. 10—13 de coniectura supplevimus, ut eorum quae fracto lapide deleta sunt ambitus quantus fuisset posset intellegi.

PARS TERTIA.

CLASSIS PRIOR.

P. 178 n. 334. Hunc lapidem revera superesse de basi monumenti renovati circa tempora medii p. Chr. quinti saeculi, quum quod dedicaverant Athenienses exeunte saeculo priore anno invasionis Persicae 480 abstractum esset vel disiectum a barbaris, cognitum nuper est invento vetustioris illius monumenti fragmine uno, cuius imaginem e fide apographorum duorum Lollingii et ectyporum ope item duorum delineatam infra subiecimus:

334 *a*

Adnotat Lollingius: '*In den Ruinen des grossen Gebäudes gleich nordöstlich von den Propyläen, östlich von der jetzt zugeschütteten grossen Cisterne gefunden, und zwar in der südlichen Atheilung des Baues, einer Stoa, nur wenige Schritte von der Osthalle der Propyläen. Quader von eleusinischem Steine, rechts gebrochen, links Stossfläche, Höhe (a b) 0,30, Länge (b c) 0,50, Dicke (b d) 0,34. Die Oberfläche ist, soweit erhalten, glatt. Die Buchstaben stehen zwischen fein eingeritzten Linien. Der letzte Buchstabe der ersten Zeile war ein* E, *der vorletzte der zweiten ein* 5, *nicht* N, *der unbedeutende Rest des letzten Zeichens dieser Zeile kann von einem* Δ *herrühren*'. Adparet iam in fronte basis vetustioris eadem verba, quae in renovata legit Herodotus, inscripta fuisse item per duos versus disposita, sed ut hexametrorum sedes essent diversae, hunc in modum:

[Δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβ]ριν :
παῖδε[ς Ἀθηναίων, ἔργμασιν ἐν πολέμου]
[ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες] :
τῶν ἵππους δ[εκάτην Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν].

Cuius discrepantiae quae causa fuisse existimanda sit, demonstrare conatus sum in *Sitzungsberichte der K. Preuss. Akademie der Wissenschaften* 1887 p. 111 seqq.

P. 179 post n. 337 adde:

337 a *'An der Frontseite einer nahezu M. 1,20 im Quadrat grossen Plinthe aus pentelischem Marmor, welche einen entsprechend grossen Dreifuss trug'* Koehler in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* VII (1883) p. 34.

Κ Λ Ε Ι Σ Θ Ε Ν Η Σ Ε Χ Ο Ρ Ε Γ Ε Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Σ
Ε Ρ Ε Χ Θ Η Ι Δ Ι Α Ι Γ Η Ι Δ Ι
Κ Ε Δ Ε Ι Δ Η Σ Ε Δ Ι Δ Α Σ Κ Ε

Κλεισθένης ἐχορήγει Αὐτοκράτους
Ἐρεχθηΐδι, Αἰγηΐδι.
Κηδείδης ἐδίδασκε.

Lapicida quamquam in universum litteratura usus est Ionica, bis tamen E admiscuit pro vocali H more Attico, ut quin haec scripta sint circa tempora exeuntis saeculi a. Chr. quinti dubitari omnino nequeat. Itaque Koehler Cedidem poetam, quem titulus memorat, diversum quidem esse ab eo Cecide vel Cedide poeta, cuius Aristophanes Nubb. 984 et Cratinus meminerunt (cf. Bergkii Poett. lyr. III⁴ p. 722), utpote paullo vetustiore, sed tamen vel filium vel nepotem patris vel avi cognominem habendum esse statuit. Equidem in re tam dubia nolim quidquam pro certo adfirmare, neque tamen cur pro uno Cedide plures statuamus fateor me caussas dispicere satis idoneas.

CLASSIS ALTERA.

P. 182 n. 359. Denuo transscripsit Lolling, cuius exemplum hoc est:

Ν Δ Ε Κ Α Ι
Ο Φ Ε Κ Ε Ν Θ Ι

'Das erste Zeichen in Z. 2 ein Versehen des Steinmetzen für E*'.*

P. 182 n. 362. Fragmentum hoc altera lapidis parte postea inventa completum denuo exscripsit Lolling, qui hanc imaginem monumenti a se delineatam transmisit:

addens praeterea, eorum quae in superiore parte lapidis incisa leguntur hanc esse speciem:

ΑΝΑΓΥΑΙΛΙΑ///

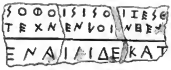
Suspicor hunc lapidem superesse de basi e compluribus eiusdem generis lapidibus composita, cuius in fronte legebantur haec: [Ε]ὐφρόνιος [ἀνέθηκεν ὁ] | κεραμεύς, in superficie praeter alia --- ἀκροπ]ό[λ]ιν Ὑγιεία[ι], i. e. Minervae, cui cognomen fuisse Athenis Ὑγιείας scimus. Euphronium vero qui dedicavit vasarium esse illum celeberrimum, quem priore parte saeculi a. Chr. quinti Athenis artem suam factitasse constat, non est quod dubitetur.

P. 183 n. 371. Exscripsit Lolling (*Porosblock, rings gebrochen. Grosse Buchstaben. Höhe und Breite 0,17*), cuius exemplum hoc est:

Α Τ Ε
Ι Τ Μ Δ
Λ Λ

P. 183 post n. 373 adde:

373¹ *'Drei kleine zusammengehörende Fragmente aus weissem Marmor, auf zwei Seiten beschrieben'.* Eruta sunt olim in arce. Exscripsit Lolling.

In fronte: --- Ἀθ]ηναίᾳ δεκάτ[ην. In superiore parte carminis dedicatorii verba legebantur incisa, quorum quae supersunt laciniae certa ratione redintegrari me iudice non possunt: vs. 1 -- σοφοῖσι || σῴζεσθ[αι --, vs. 2 -- τέχνην λαό[ο]ν ἔχ[ειν.

373² *'In zwei Canneluren einer 16 cannel. weissen Marmorsäule, Durchmesser ungefähr 0,16'.* Eruta est olim in arce. Exscripsit Lolling.

ΙΕΜΕΘΑΝΕΣΕΙ//
ΙΕΝΛΑΒΝΟΝ//////////

Vs. 1 --- ἐπο]ίησεν Ἀθήνῃ, vs. 2 --- μον ἀγυῇ.

Forma quae est Ἀθήνη pro Ἀθάνα vel Ἀθηναία adhibita eum qui carmen composuit Ionicae quidem originis, sed non Atticum fuisse hominem demonstrare videtur. Eodem pertinet figura litterae Theta Θ recentior iuxta spiritus signum vetustius B eodem in titulo usurpata, qui usus in inscriptionibus vere Atticis adhuc incompertus.

373 [3] Fragmentum marmoris albi long. 0,20, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

- - - ς ἀναθε(η)| - - - ἀ]παρχήν - -.

373 [4] *'Ein 0,27 langes Fragment einer weissen Marmorplatte. Die obere und untere Kante der Frontseite abgeschrägt'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 [Πότ]νι' Ἀθηναία - -, vs. 2 - - νίας ἀνέθηκ[ε - - -.

373 [5] *'Fragment eines länglichen Marmors, jetzt noch 0,40 lang'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

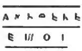
I. e. [Τὸ ἄγαλμα] ἀνέθε[σαν ὁ δεῖνα | κα]ὶ Φρύνη καὶ Σμικ[- - - ἀπαρχὴν vel δεκάτην] | τἀθηναίᾳ.

373 [6] *'Porosblock, Höhe und Länge ungefähr 0,23'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 - - Ἀθηνα]ίᾳ τόδ' ἄγ[αλμα], vs. 2 - - - δῶ]ρον Ἀθ[ηνα]γό[ρας]?

373 [7] *'Fragment einer cannelirten Säule aus weissem Marmor, Durchmesser ungefähr 0,18'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 donatoris titulum habuit: - - ἀνέθηκε, vs. 2 artificis: - - ἐποί[ησε].

373 [8] *'Zwei Fragmente einer Platte von weissem Marmor, Höhe 0,13, Breite von a 0,18, von b 0,20'.* Eruta sunt olim in arce. Exscripsit Lolling.

a b

- - Καλλιμίδου ἀν[έθ - -.

373 [9] Fragmentum tabulae marmoris albi, a. 0,11, l. 0,30, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 - - ἀ]παρχήν, vs. 2 - - πο]ντομέδ[ων vel -οντι - -. Videtur igitur opus Neptuno potius quam Minervae aut Minervae et Neptuno dedicatum fuisse.

373 [10] Fragmentum tabulae marmoris albi, a. 0,09, l. 0,30, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

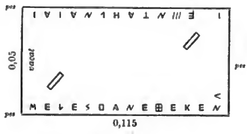
Vs. 1 Ἰατροκλῆς - -, vs. 2 καὶ Κεφα[λ - -, nomina sc. eorum qui donarium dedicaverunt.

373 [11] *'Weisser Marmor; Höhe des ganzen Stückes 0,26, des vortretenden oberen Randes 0,14'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 - - - ος ἐποί[ησε], vs. 2 - - - ἀνέ]θηκ[ε - -.

373 [12] *'Untersatz von Bronze mit drei Füssen, zwei an den beiden Ecken der einen Schmalseite, der dritte in der Mitte der vorderen Schmalseite, in der darauf liegenden Platte zwei viereckige Löcher'.* In arce inventum exscripsit Koehler.

Μελησὼ ἀνέθηκεν | [δεκά]την τά[θη]ναίᾳ.

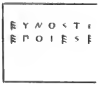
373 [13] Tabella marmoris albi, lg. 0,20, l. 0,15, cr. 0,05, inventa olim in arce. Exscripsit Lolling.

I. e. [Ὁ δεῖνα ἀνέθ]ηκεν [δ]εκά[τ]ην τἀθηνα[ί]ᾳ.

---

373 [14] Basis marmoris Pentelici a dextra parte fracta. In museo centrali exscripsit Koehler. Ex eiusdem apographo ed. Loewy *Inschr. Gr. Bildhauer* 1885 p. 30 n. 37*a*.

Εὐνοστ[ίδης -- ἀνέθηκεν. ὁ δεῖνα] | ἐποίησε vel Εὐνοστ[ίδης] | ἐποίησε.

---

373 [15] Fragmentum basis a superiore et sinistra parte integrum. Eruit in arce ad Erechtheum Blondel architectus, ed. (Foucart) in *Bull. de corr. Hell.* III (1879) p. 127.

Γ Ο Λ
Λ Ν Γ C

Πολ[υ - - - - -
ἀνέθ[ηκε - - -

---

373 [16] *'Stèle votive en marbre pentélique — la stèle, entière, a conservé l'appendice qui servait à la fixer au sol'.* Eruit prope Erechtheum Blondel architectus, ed. (Foucart) in *Bull. de corr. Hell.* III (1879) p. 127.

Ε V Ο V _ Ι Κ Ͻ <
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν

Εὐθύδικος
ἀνέθηκεν.

Titulum ad tempora saeculi a. Chr. quinti referendum esse, quamvis Η pro Ε scriptum sit in ἀνέθηκεν, iure monet editor. Similis omnino est caussa inscriptionis illius item dedicatoriae, quae edita exstat C. I. A. II 1422, qui titulus quin et ipse sit saeculi quinti, dubium esse nequit. Noluimus tamen eum hoc loco repetere.

373 [17] *'Längliches Stück weissen Marmors, br. 0,24, h. 0,11. Die Kanten oben und unten abgeschrägt'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

ʹ Ε Θ Ε Κ Ε Ν Λ
Σ : Ε Ν Ο Ι Γ Ο
Ν Ε Γ Ο Ρ Ε Ν

Versuum carminis dedicatorii, qui quot et quales fuerint non liquet, non ausim equidem restitutionem temptare. Dispiciuntur haec: vs. 1 - - ἀ]νέθηκεν α - -, vs. 2 - - ς ἐν ᾧ πο - -, vs. 3 - - ν ἔπαρεν - -.

---

373 [18] Marmor album, l. 0,48, a. 0,16, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 καὶ χρῆμα - -, vs. 2 Κολλυτίδ[ης, quod poeta fortasse usurpavit pro Κολλυτεύς.

---

373 [19] *'Auf der Frontseite eines langen Marmors, lg. 0,55'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

I. e. - - - - - τἀθηναίᾳ | - - - - - δεκάτην. Notanda littera Ionica Η admissa in titulo, qui tamen medio saeculo quinto non potest existimari multum recentior.

---

373 [20] *'Fragment aus weissem Marmor, mit Ueberrest eines Reliefs'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

- - - Ἀλκ]ίππη | - - - δεκ]άτην.

Vs. 1 extremo litteram Ionicam immiscuit lapicida.

---

373 [21] Fragmentum parvulum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

- Σ Α Μ Ε

- - εὔχ]σαμε[ν - -.

373 [22] Fragmentum columellae non striatae, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

ΜΕΤΥ
ΦΙ/

373 [23] *'Kleines Fragment eines grossen Marmorblockes'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

>ΓΟ

373 [24] *'Dicke weisse Marmorplatte'.* Eruta est olim in arce. Exscripsit Lolling.

ΑΙΑΙ

- - - Ἀθην]αίᾳ.

373 [25] *'Dünne weisse Marmorplatte'.* Eruta est olim in arce. Exscripsit Lolling.

ΣΟΝΙΧΟΣ
Ο

- - - Σωφ]ρόνιχος?

373 [26] *'Fragment eines Blockes aus weissem Marmor, oben Rand erhalten'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

Ε
/Ο
vac.

373 [27] Fragmentum marmoris albi undique decurtatum, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

ΙΟΣΑΘ
vac.

373 [28] *'Fragment eines grossen Blockes aus weissem Marmor'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

ΥΕ
ΓΛ
ΚΟ
ΕΑΛ
vac.

373 [29] *'Kleines Fragment eines grossen weissen Marmorblockes. Oben Rand erhalten'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΣΓΛΑ

An - - - Διὸς [γλαυκώπιδι κούρῃ]?

373 [30] *'Fragment eines grossen Blockes von weissem Marmor, oben Rand erhalten. Höhe 0,19'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

ΔΙΣΚΑΙΣ
vac.

373 [31] Fragmentum tabulae marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

ΛΟΣΟ/

373 [32] *'Fragment eines grossen weissen Marmorblockes, links Rand erhalten'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

ΑΝ
ΕΓΛ
ΙΗΥ
Ρ+Ε
5 ΑΙΟ
ΛΕ///

Vs. 3 τῇ]ι Ὑ[γιείᾳ?, vs. 4 ἀπα]ρχὴ[ν?

373 [33] Fragmentum parvum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

ΙΑΘ
vac.

- - τῇ]ι Ἀθ[ηναίᾳ.

373 [34] Fragmentum parvum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

/////ΟΤΛ
/////ΑΔΑ
/////ΑΙΑ

373 [35] *'Auf der rundgebogenen Seitenfläche eines Fragmentes aus weissem Marmor'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

ΟΙΝ ΣΥ

373 [36] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [37] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

-- Ἀϑ]ηναίᾳ δε[κάτην.

373 [38] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [39] Fragmentum pusillum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [40] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

-- ἀνέϑ[ηκε.

373 [41] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

 sic

-- ἀνέ]ϑ(η)κεν Ἀϑ[ηναίᾳ.

373 [42] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [43] *'Kleines Fragment eines grossen weissen Marmorblockes'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [44] *'Dünne, roh gerundete Scheibe'.* Eruta est olim in arce. Exscripsit Lolling.

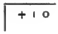

-- ἀρ[χ --.

373 [45] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [46] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [47] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [48] Fragmentum marmoris albi undique decurtatum, quod erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

-- ἀ]νεϑε(ν) --.

373 [49] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [50] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [51] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [52] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [53] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [54] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 - - κούρη -, vs. 2 - - αἰχμ]οχος?

373 [55] Fragmentum tabulae marmoris albi, cr. 0,05. Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [56] Fragmentum tabellae marmoris albi. Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

'Ἀστυπόδ[ωρος - -.

373 [57] Fragmentum marmoris albi undique decurtatum, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [58] Fragmentum marmoris albi undique decurtatum, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [59] Fragmentum lapidis porici undique decurtatum, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

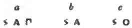

Vs. 1 Θρασ[υ - -.

373 [60] Fragmentum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

373 [61] Fragmenta tria columellae marmoris albi non striatae. Eruta sunt olim in arce. Exscripsit Lolling.

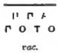

373 [62] *'In einer von den zwei erhaltenen Canneluren eines kleinen Säulenfragments aus weissem Marmor'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

'Das erste Zeichen war ein K'. Fuit igitur ἀνέθη]κεν.

373 [63] Fragmentum parvum marmoris albi, cuius margo superior integer. Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 - - Ἱ]ππα[ρχο - -, vs. 2 - - ἀ]πὸ τῶ[ν πολεμίων?

373 [64] Fragmentum tabellae marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

- - Γλ]υκίου - -.

373 [65]. Fragmentum tabulae marmoris albi, a. 0,08, l. 0,28, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

Α Θ Ε Ν Α Ι

-- Ἀθην(α)ίᾳ.

---

373 [66] Fragmentum tabulae marmoris albi, a. 0,06, l. 0,10, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

Τ Α Θ Ε

-- τἀθη[ναίᾳ.

---

373 [67] Fragmentum tabulae marmoris albi, a. 0,20, l. 0,25, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

Ͻ Ϡ Θ Ρ Ε
Ͻ Ι Ε Φ Ι

'Der Punct im Θ nur die Einsatzstelle des Zirkels, es ist kein Θ gewollt'.

Vs. 1 - ἀν]θρώπω[ν --.

---

373 [68] *'0,12 hohes Fragment einer weissen Marmorplatte'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

Υ Σ Ν
Σ Ο Τ Ρ Ι Α

---

373 [69] Fragmentum marmoris albi undique decurtatum, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

Σ Α Ρ
Σ Α Ρ

---

373 [70] *'Fragment eines grossen weissen Marmorblockes, oben Rand erhalten'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

Ͻ Σ Ι Μ
Μ Ι Α
vac.

373 [71] Fragmentum marmoris albi undique decurtatum, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

Ο Ν Ε

---

373 [72] Fragmentum marmoris albi, marginibus dextro et superiore ex parte integris, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

Λ Σ Ε Ν

-- ἐποί]ησεν.

---

373 [73] Marmor album l. 0,24, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

Υ Σ Τ Ο Δ Ε Ι Ε

-- τόδε ε --.

---

373 [74] Fragmentum parvum marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

Μ Α Σ Λ
Ι Δ Ο Ν Ι

---

373 [75] *'Inschrift auf dem oberen vortretenden Rande eines rechts, links und unten gebrochenen Marmorstückes'.* Erutum est olim in arce. Exscripsit Lolling.

Ͻ Ι Ε Σ Ε

-- ἐπ]οίησε --. Cf. C. I. A. I 405.

---

373 [76] Marmor Pentelicum a sinistra et inferiore partibus fractum. Litterae evanidae. In arce exscriptum misit Koehler, quinti saeculi esse monumentum sibi videri significans.

Ο Ι

Λ . Ο . . Ι . . Α Ν Ε Θ Ε Τ . .
Λ Ο Κ Α Ι Τ Ι Λ Ι *vac.*

Nihil liquet praeter ἀνεθέτ[ην] vs. 2.

Moles illa ruderum et in regione, quae est inter Parthenona et musei novicii in arce aedes, congesta ad planam templi aream efficiendam et amplificandam et altera illa prope arcis murum septentrionalem Propylaea inter et Erechtheum nec non ab Erechtheo orientem versus accumulata, dum pervestigantur, in earum stratis inferioribus repertae sunt inter varii generis monumenta bases plurimae operum votivorum, quorum titulorum exempla Lollingii assiduitate exscripta ut infra possent ex ordine disposita edi fere omnium, insigni effectum est Kavvadiae, ephori generalis antiquitatum, liberalitate, qui in nostrae collectionis usum monumenta ea sive exscribendi sive ubi opus esse visum est charta madida exprimendi veniam concessit. Quae quidem monumenta omnia Persicae invasionis annis esse vetustiora et ad tempora sexti a. Chr. saeculi referenda sponte adparet.

373[77] Basis marmoris Pentelici ab inferiore parte fracta, a. 0,16, l. 0,46, eruta a Parthenone orientem versus. In superficie lapidis cava duo exstant recipiendis operibus votivis apta. Litterae vestigia servant coloris rubri. Ed. Mylonas in Ephem. 1883 p. 35 n. 1. Exscripsit Lolling.

ΛVΣIAΣANΕΘΕKΕΝ/AΘΕΝAIAI
AΓAPXΕΝΕVAPXIΣ/ANΕΘΕKΕΝ
ΔΕKATΕΝAΘΕΝAI/AI

a Λυσίας ἀνέθηκεν Ἀθηναίᾳ | ἀπαρχήν. *b* Εὐαρχὶς ἀνέθηκεν | δεκάτην Ἀθηναίᾳ.

373[78] Basis marmoris Pentelici a partibus superiore et sinistra mutilata, a. 0,20, l. 0,65, eruta a Parthenone orientem versus. Litterae fuere rubricatae; ἡ ἄνω ὁριζόντιος ἐπιφάνεια ἐσκαμμένη'. Ed. Mylonas ib. n. 2. Exscripsit Lolling.

/////// IANΕΘΕKΕ⁝TVXANΔΡOΣ
AΓAPXΕΝ⁝TAΘΕΝAIAI

Versum ni fallor tenemus non nimis eleganter compositum:
[Μνῆμ'] ἀνέθηκε Τύχανδρος | ἀπαρχὴν τἀθηναίᾳ.

373[79] Columella circa mediam partem fracta, litteris per latitudinem eius dispositis, eruta orientem versus a Parthenone. Ed. Mylonas ib. n. 3. Exscripsit Lolling.

TONΔΕΦIΛONANΕΘΕKΕΝ
AΘΕΝAIAIITPIΠOΔIΣKON
ΘAVMAΣINIKΕΣAΣ
IΣΠOΛINHAPΕΣIO

Τόνδε Φίλων ἀνέθηκεν | Ἀθηναίᾳ τριποδίσκον |
θαύματι νικήσας | (ἐ)ς πόλιν ἡρεσίου (i. e. ὁ Ἀρεσίου).

373[80] Frustum columellae l. 0,40, erutum orientem versus a Parthenone. Litterae rubri coloris servant quaedam vestigia. Ed. Mylonas ib. n. 4. Exscripsit Lolling.

ΝΕOKΛΕIΔΕΣ
AΝΕΘΕKΕΝ

Νεοκλείδης | ἀνέθηκεν.

373[81] Tabula marmoris Pentelici a dextra et a sinistra fracta, a. 0,25, l. 0,50, eruta a Parthenone orientem versus. Ed. Mylonas ib. n. 5. Exscripsit Lolling.

/////KATΕΝ⁝AΘΕΝAIAI⁝ΠOΛIΣ/////
///ΕΡOKΛΕIΔΕΣ⁝MAΝΕOΕK////////

Verba haec referre colorem poëticum in aperto est. Suspicor igitur a sinistra plura etiam hausta esse, in medio autem versu priore ante Deae nomen T litteram neglectam, ut scripti fuerint in tabula versus duo hexametri in hunc fere modum concepti:

[Εὐξάμενος δε]κάτην (τ)ἀθηναίᾳ πολιού[χῳ
ἀντ' εὐεργεσίας Ἱ]εροκλείδης μ' ἀνέ[θ]ηκ[εν].

Vs. 2 Θ Mylonas; fuit procul dubio ⊕.

373[82] Fragmentum ut videtur basis marmoris Pentelici, erutum orientem versus a Parthenone. Restant litterarum rubricationis vestigia. Ed. Mylonas ib. p. 37 n. 6 (inde repetiit Loewy *Inschr. Gr. Bildhauer* 1885 p. 17 n. 17). Exscripsit Lolling.

KΡITONAΘΕΝAIAI⁝HOΣKVΘOIA//
///ΠOIΕ////////

Κρίτων Ἀθηναίᾳ ὁ Σκύθου ἀν[έθηκεν. ὁ δεῖνα ἐ]ποίει vel ἐ]ποίη[σε].

373[83] '*Athen. Akropolis. Zwei anpassende Splitter von weissem Marmor, die vermuthlich von den Ausgrabungen östlich vom Parthenon stammen.* ⟨*Oben und unten links scheint Rand zu sein*⟩'. E Koehleri apographo ed. Loewy *Inschr. Gr. Bildhauer* 1885 p. 22 n. 27.

KAΛOΝ⁝ΕΠOIΣΕΝHAI

Κάλων ἐποίησεν Αἰ[γινήτης].

Errasse Plinium vel eius auctorem, qui Nat. hist. 34, 39 Calonem tradit circa Ol. 87 floruisse, quum titulus noster referendus sit ad initia saeculi quinti haud dubie, recte adnotavit editor.

373[94] *'Rund um einen Untersatz eingegraben, der vielleicht ein περιρραντήριον getragen hat'* Koehler, qui edidit in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* X (1885) p. 77, erutum esse opus et ipsum testatus e stratis illis antiquioribus fundamentis Parthenoni olim subiectis.

ϟ M I K V Θ Ε Π Ⱶ V Ν T P I A Δ Ε K A T Ε Ν A Ν Ε Θ Ε K Ε Ν

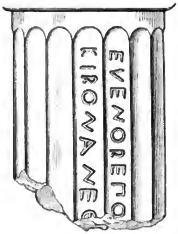
I. e. Σμικύθη πλύντρια δεκάτην ἀνέθηκεν.

373[95] Truncus columellae striatae et capitulo Ionico ornatae, cuius in striarum quinque incisus titulus a capitulo deorsum decurrens. Effossus est ad murum arcis septentrionalem inter Propylaea et Erechtheum. Ed. Kavvadias in Ephem. 1886 p. 79 n. 1; cf. tab. VI n. 1. Contulit Lolling.

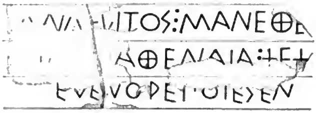
Ἀλ]κίμαχός μ' ἀ[νέθηκε - - - - -
εὐ]χωλὴν ἐσθλοῦ δ - - - - -.

373[96] Pars superior columellae striatae ab inferiore parte fractae. Effossa est ad murum arcis septentrionalem inter Propylaea et Erechtheum. Ed. Kavvadias in Ephem. 1886 p. 80 n. 2; cf. tab. VI n. 2. Contulit Lolling.

Εὐήνωρ ἐπο[ίησε -
Κίρων ἀνέθ[ηκε -.

373[97] *'Zwei aneinanderschliessende Stücke einer Säule aus weissem Marmor mit 16 Canneluren, Höhe zusammen 0,53, Durchmesser 0,24'.* Eruta sunt e stratis ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling; idem misit ectypon.

Donatoris titulum ab alia manu incisum esse, ab alia artificis, vel ectypon intuenti statim adparet.

Vs. 1 - - στός (nomen non exputo) μ' ἀνέθη[κε, vs. 2 [πότνι] Ἀθηναία; nam quae proxime sequuntur, +Ε+, quomodo legenda et supplenda sint me quidem fateor latere.

Vs. 3 Εὐήνωρ ἐποίησεν. Eiusdem artificis memoriam habet titulus, quem statim subiecimus.

373[98] *'Fragment einer uncannelirten Säule, Durchmesser ungefähr 0,17, Länge 0,52. Oben der Bleiverguss erhalten, der das aufgesetzte Weihgeschenk und eine besondere Bekrönung festhielt'.* Erutum est in stratis ad murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Ε V Ε Ν O P Ε Γ

Εὐήνωρ ἐ[ποίησεν].

373[99] *'Postament aus weissem Marmor von der Form des Timarchosmonuments, gefunden in der Nähe der Nordmauer westlich vom Erechtheion. Die Inschrift, von der nur der Anfang erhalten ist, stand auf einer der Schmalseiten'.* Exscripsit Lolling.

K I P//

Κί[ρων (vel Κιρίας) ἀνέθηκε - - -?

373 [90] 'Ἐπὶ πλακὸς ἐπιστεφάνης βάθρον ἀγάλματος'. Tituli versuum primi et tertii litterae rubro, eius qui intermedius est viridi colore tinctae sunt. Effossa est e stratis ad arcis murum septentrionalem inter Propylaea et Erechtheum. Ed. Kavvadias in Ephem. 1886 p. 81 n. 5; cf. tab. VI n. 5. Contulit Lolling.

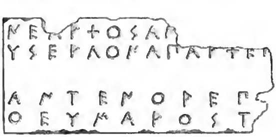
Θεό[δω]ρος ἐπ[- - - ἐποίησε].

Ὀνήσιμός μ' ἀνέθηκεν ἀπαρχὴν
τἀθηναίᾳ ὁ Σμικύθου υἱός.

Litterae sibilantis formam Σ admissam in artificis titulo inde explicandam esse, quod is peregrinae fuerit originis, probabilis est coniectura editoris, statuentis Theodorum eum esse Samium, fusorem celeberrimum.

---

373 [91] Basis oblonga a dextra parte fracta, abaci instar capitulo Doricae parastadis imposita. In superiore parte abaci cavum exstat recipiendo donario aptum, in latere adverso incisus titulus. Repertum est monumentum in stratis ad septentrionalem arcis murum inter Propylaea et Erechtheum. Ed. Kavvadias in Ephem. 1886 p. 81 n. 4; cf. tab. VI n. 4. Contulit Lolling.

Νέαρχος ἀν[έθηκεν ὁ κεραμε]-
ὺς ἔργων ἀπαρχὴν [τἀθηναίᾳ].

Ἀντήνωρ ἐπ[οίησεν ']-
ο Εὐμάρους τ[ὸ ἄγαλμα].

Antenorem artificem non diversum esse ab eo, a quo tyrannicidarum statuas vetustiores illas a barbaris a. 480 Athenis ablatas elaboratas fuisse tradit Pausanias I, 8, 5, suo iure suspicatus est editor, patrem eius Eumaren pictorem illum esse coniciens, quem Eumarum fecerunt Plinius sive eius librarii. Qua probata coniectura Robert Hermae XXII p. 129 seqq. Nearchum, qui donarium posuit, haud dubie vasarium illum esse monuit saeculo sexto florentem, Ergotelis et Tlesonis patrem, titulosque basi inscriptos eum in modum supplendos, quem supra in transscriptione secuti sumus.

---

373 [92] *'Gefunden bei den Ausgrabungen südlich und südwestlich vom Erechtheion im sogen. alten Poliastempel; Fragment einer uncannelirten Säule, oben Rand erhalten'.* Exscripsit Lolling.

Ν Δ Ρ
Ι Ε Σ Ε
Μ Α Ρ Ο

Vs. 2. 3 - - - ἐποί]ησε et - - ὁ Εὐ]μάρου[ς -, ut Antenorem etiam huius operis artificem fuisse suspicari liceat. Primi versus quae restant ad donatoris titulum referenda esse adparet: - - α]νδρ - -.

Eumaris nomen habetur etiam in fragmento, quod statim subiungimus.

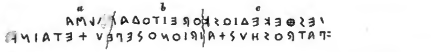
---

373 [93] Marmoris fragmen albi undique decurtatum. Inter fragmenta olim in arce eruta indagavit exscripsitque Lolling.

Ε Σ Ε Υ Μ Α Ι
εας.

---

373 [94] Fragmenta tria columellae striatae effossa ad arcis murum septentrionalem inter Propylaea et Erechtheum. Titulus in striarum duabus incisus erat haud dubie deorsum decurrens. Exscripsit Lolling. Particulam *a* ediderat solam Kavvadias in Eph. 1886 p. 80 n. 3; cf. tab. VI n. 3.

Vs. 2 extremo Ⅎ non potest superesse nisi de alpha litterae forma Ͱ, inter Ι et Ν lapicidae incuria omissum est quod incidi debebat Ε.

[– ◡ ◡ –]ης θῆκε Διὸς κούρῃ τόδ' ἄγαλμα,
[ὅσπερ δὴ] πατρὸς ὗς Χαιρίωνος ἐπεύχεται (εἰ)να[ι].

Notanda forma vocabuli ὗς e υἱὸς contracta et Chaerionis patris nomen, cui nihil commune cum rhythmo dactylico, versui dactylico iubente necessitate per vim intrusum.

373 [95] Fragmentum columellae striatae marmoris albi, quod extractum est e stratis ad murum arcis septentrionalem. Ed. Kavvadias Eph. 1886 p. 133 seqq. Exscripsit Lolling. Idem misit ectypon.

'Das zweite E *in* ἐποίησεν *schrint aus* H *corrigirt'* Lolling.

[Ἀ]ρχερμος ἐποίησεν ὁ Χῖ[ος].

[Ὁ δεῖνα ἀνέ]θηκεν Ἀθηναίᾳ πολιεύχω[ι].

Dedicationis carmen qui panxit homo Atticus Attice locutus est; qui vero utramque titulum sua manu incidit artifex Chius quamquam ut Micciades et Archermus Chii (Loewy *Inschr. Gr. Bildhauer* 1885 p. 3 n. 1) Deli Deliorum ita et ipse Athenis Atticorum hominum scribendi consuetudinem imitari conatus est, tamen non valuit omnino; vocales enim litteras signavit Atticorum rationem secutus, E et O positis pro H et Ω, et quum opus adgressus statim aberrasset, H posito pro eo quod debebat E, errorem postmodum correxit, consonas vero ex Asianorum consuetudine formavit ita, ut ᚠ et Ʃ exararet pro Ⱶ et Ϟ, fortasse etiam Θ pro ⊕. Quae quum ita sint, nihil est cur miremur, quod spiritum asperum notare neglexit, Asianae scilicet scripturae etiam hac in re obsecutus legi adsuetae. Ceterum litterarum ductus in universum is est, qui titulum nostrum Deliaco illo longe recentiorem esse demonstrare videatur, ut tuo iure possis dubitare, utrum Archermus noster idem sit existimandus atque Micciadae filius an potius antiquioris illius Archermi nepos habendus cognominis, quae est suspicio R. Weilii edita nuper in concilio archaeologorum Berolinensium (*Berliner philolog. Wochenschrift* VII p. 288).

373 [96] Fragmenta duo basis marmoreae inventa in stratis ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Ϟ Ι Ϟ Τ Ι Ο Ν ! Κ\Α Ι Π Α Ϟ Ι Α
Ν Τ Ε Ι Α ⊕ Ε\Ν Α Ι Α Ι : Α
vac.

[Ἀρ?]ιστίων καὶ Πατία[ς? ἀνεθ[έτη]ν τῇ Ἀθηναίᾳ ἀ[παρχήν].

373 [97] *'Zwei Fragmente einer Porosbasis. Auf der oberen Fläche eine flache runde Vertiefung. An der Frontseite springt der obere Theil vor und dieser trägt die Inschrift'.* Eruta sunt prope murum arcis septentrionalem. Delineavit Lolling.

a

b

Nota. Frg. *b* litteram extremam aut Γ fuisse aut B diserte testatur Lollingius, ut ϙούρῃ ibi lectum non fuisse constare videatur.

373 [98] *'Fragment aus Poros; oben, rechts und unten Rand erhalten (a). Dieses stimmt in Maassen und Form genau mit einem anderen Fragment, ebenfalls aus Poros (b)'.* Eruta sunt ambo ad murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

b

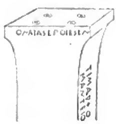
a

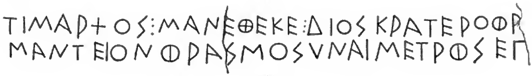
Fuit nimirum Φι[λ - - ἀνέθηκε Διὸς γλαυϙ]ώπιδι ϙ[ούρῃ].

373 [99] *'Pfeilerartige Stele in zwei Stücken, nach oben breiter werdend; auf der oberen Fläche vier Löcher mit Bleiverguss. Gesammtlänge 0,85, Schaftbreite 0,20—0,23, Schaftdicke 0,12—0,13. Die zweizeilige Inschrift steht auf einer der Schmalseiten, die Künstlerinschrift auf einer Breitseite der Bekrönung'.* Eruta est ad murum arcis septentrionalem inter Propylaea et Erechtheum. Exscripsit Lolling. Usus praeterea sum ectypo chartaceo, quod confecit idem.

Forma lapidis:

a

b

Adnotat Lollingius: *'Die Flächen des Steines sind mit dem Spitzhammer fein bearbeitet; es erklärt sich wohl aus dieser Bearbeitung, dass nur an den angegebenen Stellen der größeren Inschrift die Interpunctionen noch sichtbar, an den übrigen, an denen sie vorausgesetzt werden können, jetzt nach Verschwinden der Farben nicht mehr sicher erkennbar sind'.*

a Carminis dedicatorii versus prior hexameter fuit, cuius quae perierunt extrema facili negotio redintegrari possunt:

Τίμαρχός μ' ἀνέθηκε Διὸς κρατερόφρ[ονι κούρῃ].

Alter versus Ionicis si quid video numeris compusitus Timarchum testatur donum Matris deorum oraculo iussum dedicasse; correcto enim quod lapicida commisit mendo, qui in ΜΕΤΡΟϞ vocabulo sive Φ falso exaravit pro eo quod debebat O sive quum ΜΕΤΡΙ dativum primum errans incidisset pro genetivo ΜΕΤΡΟϞ postea errorem corrigens effecit, ut Φ esse videretur quod debebat O, sic probabiliter suppleri posse videntur, quae nunc truncata leguntur:

Μαντειῶν φρασμοσύνῃ μητρὸς ἐπ[ήσαν vel ἔπ[ισαν - - -.

b Ὀνάτας ἐποίησεν.

Onatam qui opus fecit non diversum esse ab Onata Miconis filio Aegineta statuario celeberrimo non est quod dubitetur.

373 [100] *'Stele aus weissem Marmor, gebrochen. Länge des erhaltenen Stückes 0,54, die Schmalseiten (auf deren einer die Inschrift) 0,15, die Breitseiten 0,25 breit. Rothgefärbte Buchstaben'.* Inventa est ad arcis murum septentrionalem Propylaea inter et Erechtheum. Exscripsit Lolling.

Verba carminis dedicatorii ita metro inclusa fuisse videntur, ut tamen extrema in solutae orationis formam transirent: vs. 1 Παλλάδι Τρ[ιτογενεῖ, vs. 2 Στρόγ]|γυλός μ' ἀνέθη[κε, vs. 3 καὶ Χρίμης ὑὸς - -.

373 [101] *'Fragment eines weissen Marmorblockes, rings gebrochen. Deutliche rothe Farbspuren'.* Erutum est e stratis prope arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 - - ος ἔθη[κε; reliqua non ausim tangere.

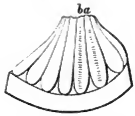
373 [102] *'Halber uncannelirter Säulenschaft aus weissem Marmor, Durchmesser ungefähr 0,20, Länge 0,40. Die Inschrift der Länge der Säule nach geschrieben, vorn Rand erhalten'.* Erutum est fragmentum in stratis ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

'Ελεύθερος ἐ[ποίησεν].

373 [103] *'Fragment vom Untersatze eines Weihgeschenkes, von unten stehender Form. Höhe des erhaltenen Stückes 0,48, Durchmesser der Basis desselben 0,48'.* Erutum est e stratis ad murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Forma lapidis:

Οὑνπορίωνος (i. e. 'Ο 'Εμπορίωνος) | [Φ]ίλων με ἐποίησεν.

373 [104] *'Bekrönung einer Säule, aus weissem Marmor. Oberer Rand Dm. 0,35, unteres Stück Dm. 0,28. Inschrift auf dem oberen Rande'.* Eruta est e stratis prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Forma lapidis:

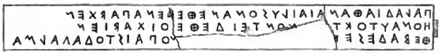

- - - ς ἀνέθηκεν | - - - ν παιδὶ ἀπ(α)ρχήν.

Versus hic si fuit hexameter, veluti ὁ δεῖνα ἀνέθηκε φίλῳ ξὺν παιδὶ ἀπαρχήν, notandus hiatus in quinto pede admissus. Sed admodum dubiam rem esse fatendum est.

373 [105] *'1,10 langer, an den vier Kanten abgeschrägter weisser Marmorbalken, oben Einsatzzapfen. Mit rothen Farbspuren'.* Erutum est monumentum e stratis prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Παλ(λ)άδι 'Αθαναίᾳ Λύσων ἀνέθηκεν ἀπαρχὴν
ὧν αὐτοῦ κτ[εά]νων, τῇ δὲ θεῷ χάριεν.

Θηβάδης ἐ[ποίησε ⏑ –]νου παῖς τόδ' ἄγαλμα.

Nutanda 'Αθαναίᾳ forma admissa in carmine hominis, ut videtur, Attici, et iota finale vocis Παλλάδι metri caussa elisum.

373^{106} *'Statuettenbasis von gerundeter Form, aus weissem Marmor. Oberer Durchmesser 0,46, Höhe 0,20'.* Eruta est e stratis prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

'Die Mitte der zweiten Zeile ist corrigirt, wahrscheinlich weil der Steinmetz ursprünglich das N in μνῆμα ausgelassen hatte'.

['Αστῶν] Θαλ(λ)όντων, πολιόοχε πότνι' 'Αθάνα,
Σμίκρου καὶ παίδων μνῆμ' ἔχοι ἥδε πόλις.

373^{107} *'Ein aus vier Fragmenten zusammengesetzter weisser Marmorblock. Gesammtlänge 0,31, Höhe 0,25, Dicke 0,13'.* Eruta sunt prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Restant distichi elegiaci versuum exitus: vs. 1 - - ῦὺς 'Αθήνη, vs. 2 - - χ]άριν ἀντιδιδοῦ. Notatu digna forma 'Αθήνη in carmine adhibita, quod ab homine Attico compositum esse existimes. At potest fuisse donator peregrinus; quo posito nihil iam habebit illa forma quod offendat.

373^{108} *'Fragment einer weissen halbcannelirten Marmorsäule. In zwei Canneluren die Inschrift'.* Erutum est ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

- - 'Αθηναίᾳ ἀ[νέθηκε | νικήσας? τ]ὸν ἀγῶνα τὸν - - -.

373^{109} *'Zwei wahrscheinlich zusammengehörende Fragmente einer weissen Marmorplatte. Inschrift auf einer Schmalseite'.* Eruta sunt ad murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Frg. *a* vs. 1 - - ἀνέθη]κεν, *b* vs. 2 - - ομενος σωζ - -; in quo quum offensioni sit iota in σωζ - omissum, non minus quam mireris forma κούρα digna adhibita vs. 3, si modo fuit ibi quod fuisse non possumus non suspicari Διὸ]ς κούρα [μεγάλοιο simm.

373^{110} *'Würfelförmiger Porosblock, links der Rand abgestossen. Höhe 0,44, Breite 0,41, Dicke 0,22. Mit starken rothen Farbspuren'.* Erutus est lapis e stratis prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

- - αιξ Κορτυνίου | [ἀν]έθηκεν | [τᾶ]Θ[η]ναίᾳ.

373^{111} *'Ein nach unten sich verbreiternder Marmorbalken, oben Zapfen erhalten; zwei Fragmente, zusammen lang 1,20, breit oben 0,25, unten 0,32, unten dick 0,20. Mit Farbspuren'.* Erutum est monumentum prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Κιρίας ἀνέθηκεν | - - - - τῇ 'Αθηναί]ᾳ.

373^{112} *'Säule mit zwanzig Canneluren, lang 1,15, Durchm. 0,23; zwei Fragmente. Der Einsatzzapfen auf dem oberen Ende ist weggeschlagen'.* Eruta est prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling. Titulus in striarum una incisus legitur.

Ποσίδειο[ς] vel Ποσιδήιο[ς] ἀνέθη[κε - -.

373^{113} *'Fragment eines weissen Marmorblockes, oben Rand erhalten'.* Erutum est e stratis prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Δημο[- - - vel δημο[ς - - -]|σίστρα[τος - - ἀνε]θέτη[ν - -.

373 [114] *'Auf einer Bekrönung wie die der Onesimos-Inschrift'* (cf. supra n. 373 [90]). Erutum est monumentum e stratis prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Ε Ν Ι Τ Α Θ Ε Ν Ρ Ι Ρ Ι

- - - εν (ξν) τἀθηναίᾳ.

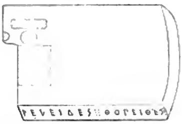
373 [115] *'Säulenschaft aus weissem Marmor mit 16 Canneluren, oben ein mit Blei umgossener Zapfen. Durchmesser ungefähr 0,30. Am Anfange fehlen höchstens vier, wahrscheinlich nicht mehr als drei Buchstaben'.* Erutum est monumentum e stratis prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

| Ε Ρ Σ Ρ Ν Ε Θ Ε |

. . . ιας ἀνέθη[κε - - -.

---

373 [116] *'Weisse Marmorplatte, die Inschrift auf einer der schmaleren Langseiten. Länge 0,63, Breite 0,44, Dicke 0,11'.* Eruta est e stratis prope murum arcis septentrionalem. Delineavit et exscripsit Lolling.

Adparet hanc tabulam superesse de monumento, quod postea in alios usus adaptatum est. E veteris monumenti inscriptione nihil restat praeter donatorum nomina, quorum quod primum videtur locum tenuisse ab initio truncatum est: [Θαρ]ρελείδης, Θευπείθης - -.

---

373 [117] *'Kleines Bronzepostament mit zwei Einsatzlöchern für eine Statuette. Die Inschrift steht auf der oberen Fläche, welche 0,086 lang und 0,036 breit ist'.* Erutum est ad murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Ν Ε Κ Ε Θ

Μ Ε Ν Ε Κ Λ Ε Δ Ε Σ Ρ

Μενεκλε(ί)δης ἀνέθηκεν.

---

373 [118] *'Untersatz einer archaischen Statuette, die von den Knieen abwärts erhalten und mit einem bis auf die nackten Füsse gehenden eng anliegenden Gewande bekleidet ist'.* Erutum est monumentum e stratis ad murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling. Utor praeterea imagine monumenti photographica arte expressa, quam commodavit Fraenkelius.

Forma monumenti:

Ε V Θ V Δ Ι Κ Ο Σ Η Ο Θ Α Λ Ι Α Ρ + Ο
Α Ν Ε Θ Ε Κ Ε Ν

Εὐθύδικος ὁ [Θ]αλιάρχου | ἀνέθηκεν.

---

373 [119] *'Zwei genau aneinanderschliessende Fragmente von weissem Marmor; oben Rand erhalten'.* Eruta sunt ad murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

a — b

Α Ν Θ Ε Σ \ Α Ν Η Α Α Α ///

vac. — vac.

[Οἱ δεῖνες κούρῃ Διὸς] ἄνθεσαν ἀγν[ῇ].

---

373 [120] *'Kleine Platte aus weissem Marmor'.* Reperta est in stratis prope arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

μ' ἀνέθηκεν δεκά(τ)ην | Ἀθηνάᾳ.

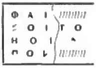
Qua re factum esse existimandum sit, ut donatoris nomen eo quo debebat loco non incideretur, dubium.

373 [121] '*Weisse Marmorplatte lang 0,51, breit 0,24, dick 0,08. Die Platte stand anfrecht wie ein Pfeiler und trug auf der oberen schmalen Fläche ein Weihgeschenk: die zum Einsetzen desselben bestimmte Rille ist noch erhalten. Die Inschrift steht auf einer der Schmalseiten*'. Erutum est monumentum e stratis prope murum arcis septentrionalem. Delineavit Lolling.

Quidquid in capite pilae olim collocatum fuit, certe vix fuit donarium; quae enim in latere illo angustiore inscripta leguntur ea omisso signo illo vs. 1 extremo addito, quod quid sibi velit equidem fateor me nescire, plenam sistunt notationem terminalem hanc: [Χ]ωρίου | Ἀθμονόθεν | Χαιρεδήμου Φιλία, quae genetivi forma in titulo Attico valde notabilis. Sane qui factum sit, ut huius generis monumentum, quod e scripturae indicio non potest initiis quinti a. Chr. saeculi haberi antiquius, aut in arce statim collocaretur aut ante annum a. Chr. 480 illuc transferretur, haud facile intellegitur. Nolui igitur separatum ponere ab illa monumentorum multitudine, quacum eodem tempore una arcis solo et ipsum conditum est.

373 [122] '*Zwei Fragmente eines weissen Marmorblockes. Die Buchstaben zeigen rothe Farbspuren. Höhe 0,21, Breite 0,36*'. Eruta sunt e stratis prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

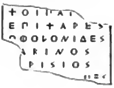
Carminis dedicatorii habes lacinias tenues: vs. 1 Φαί[δων vel Φαί[δρος, nomen scilicet eius qui dedicavit, vs. 2 σοὶ τό[δ' ἄγαλμα, vs. 3 ᾧ - -, vs. 4 πολι[ούχε vel πολι[ήοχε - -.

373 [123] Fragmenta tria marmoris albi, eruta prope arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

- - ν ἀνέθ[η]κεν τῆ Θ[ηναίᾳ - -.

373 [124] '*Fragment eines weissen Marmorpfeilers, oben und unten gebrochen. Breite 0,26, Höhe des erhaltenen Stückes 0,28*'. Erutum est e stratis ad murum arcis septentrionalem Propylaea inter et Erechtheum. Exscripsit Lolling.

- -
χοι παῖ[δες]
Ἐπιχάρης
Ὀφελανίδης
[Χ]αρῖνος
[Χα]ρίσιος
- -

'*Die 6te Zeile war in kleineren Buchstaben geschrieben*'. Versus tertii nominis ratio me fugit.

373 [125] '*Kleines Fragment aus weissem Marmor; das letzte Σ der dritten Zeile in Rasur*'. Erutum est ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Restant haec de hominum catalogo, donatorum, ut videtur.

373 [126] '*Fragment einer weissen Marmorsäule mit 24 Canneluren, von denen 11 erhalten*'. Erutum est ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 - - ἐποίη]σεν, vs. 2 - - - ἀ]νέθηκεν.

373 [127] Fragmentum marmoris albi, erutum e stratis prope arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

373 [128] Fragmentum marmoris albi, erutum prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

373[129] *'Fragment einer uncannelirten Säule'.* Erutum est ad murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

//// Ϲ Ι ////

373[130] *'Kleines Fragment eines weissen Marmorblockes'.* Erutum est prope arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Ͻ Ν Α Ι

373[131] *'Fragment eines mit einer Bekrönung versehenen viereckigen Pfeilers (nur von zwei Seiten Theile erhalten); auf einer Seitenfläche die Inschrift. Breite und Höhe des erhaltenen Stückes ungefähr 0,20'.* Erutum est ad murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

/ Ⅎ V Ι Ο ///
Ρ Ο Ι ///

Vs. 1 -- υἱό[ς] vel υἱο[ί], vs. 2 an -- ἐ]ποί[η]σεν?

373[132] *'Säulchen aus weissem Marmor mit runder Bekrönung, in welcher das Weihgeschenk stak. Länge des erhaltenen Stückes ungefähr 0,24'.* Erutum est ad murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Ε V Ν Ε
Μ Ι Δ Ε
Κ Ι Ρ

373[133] Fragmentum marmoris albi, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Ν Ε
Ο Τ

373[134] Fragmentum marmoris albi, margine superiore integro, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Θ Ε
Ν
vac.

Vs. 1 ἀνέ]θη[κε sim. --, vs. 2 -- ἀπαρχὴ]ν?

373[135] Fragmentum marmoris albi, margine inferiore integro, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Ε Κ Ε Ν

-- ἀνέθ]ηκεν --.

373[136] Fragmentum marmoris albi undique decurtatum, erutum ad murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

V
Ε V Θ
Ι Ρ Ι

373[137] Fragmentum marmoris albi undique decurtatum, inventum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Ι Ε Ͻ
vac.

373[138] Fragmentum marmoris albi undique decurtatum, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Α Ϲ Ε Ρ
vac.

-- ας ἐπ[οίησε]?

373[139] Fragmentum columellae non striatae, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Α Δ
Ο Ν Ϲ
vac.

373[140] Fragmentum parvum marmoris albi, integris marginibus superiore et sinistro, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Ο Φ Ϲ Ι
vac.

Ὀψι[άδης --.

373[141] Fragmentum parvum marmoris albi, margine dextro integro, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Ε Ϲ
Ε Ν
vac.

373[142] Fragmentum parvum marmoris albi, integris marginibus sinistro et inferiore, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Ν Ε Ι Ω Κ
Ι Α V Τ Ο Κ Α Ι

'Der letzte Buchstabe in Z. 1 ist R gewesen' Lolling.

Vs. 1 [Εὐ]νί[τ]ωρ?, vs. 2 -- αὐτοῦ καὶ [παίδων simm.

373[143] Fragmentum marmoris albi, integro margine superiore, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 - - ἀνάκειμα[ι].

373[144] Fragmentum marmoris albi, integris marginibus sinistro et inferiore, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

- - εὐχ[σάμενος?

373[145] *'Zwei offenbar von demselben Stein herrührende weisse Marmorfragmente, bei a ein Theil der oberen und der rechten, bei b ein Theil der unteren Kante erhalten'.* Eruta sunt ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

a

b

a - Ἀθηνα]ίᾳ?, *b* - Μαραθ]ωνόθεν vel Ἀθμ]ονόθεν.

373[146] Fragmentum marmoris albi undique decurtatum, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

373[147] Fragmentum parvum marmoris albi undique decurtatum, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Ι Δ Ι
Ε Ϛ

373[148] Fragmentum parvum marmoris albi undique decurtatum, erutum prope arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

- - δε]κάτ[ην?

373[149] *'Zwei zusammengehörende Fragmente eines rings gebrochenen weissen Marmorblockes'.* Eruta sunt ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

- - ης εἰκ[να?

373[150] *'Fragment einer weissen Marmorplatte, rechts Rand erhalten'.* Erutum est ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

373[151] Fragmentum parvulum marmoris albi, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

373[152] Fragmentum parvulum marmoris albi, integro margine inferiore. Erutum est ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Λ Ι Α Ϛ

373[153] Fragmentum marmoris albi undique decurtatum, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

373[154] Fragmentum marmoris albi, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

- - ἀπαρ]χὴν τ[ἀθηναίᾳ.

373[155] *'Fragment eines Marmorblockes, rings gebrochen'.* Erutum est ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Γ Ε Ν

- - ἀπαρ]χὴν - -.

373 [156] Fragmentum parvulum marmoris albi, integro margine superiore. Erutum est ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

373 [157] '*Fragment aus weissem Marmor beistehender Form*'. Erutum est ad arcis murum septentrionalem. Delineavit Lolling.

-- τέ]δ' ἄγαλμ[α --.

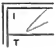
373 [158] '*Fragment aus Poros, rechts Rand erhalten*'. Erutum est ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

373 [159] '*Fragment aus Poros, oben Rand erhalten*'. Erutum est ad murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

373 [160] '*Fragment aus Poros; der grössere Buchstabenrest scheint ein Theil eines Λ zu sein*'. Erutum est ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

373 [161] '*Kleines Fragment aus Poros, mit rothen Farbspuren, unten Rand erhalten*'. Erutum est ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

373 [162] '*Fragment eines Säulenschaftes aus weissem Marmor, nur sechs Canneluren erhalten. In einer derselben die Inschrift*'. Erutum est ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

-- 'Αθη]ναίᾳ.

373 [163] '*Zwei Fragmente einer uncannelirten Säule*'. Eruta sunt ad murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

a *b*

a vs. 1 -- ἀνάκ]ειμα[ι?

373 [164] '*Von einer anderen ähnlichen Säule*'. Erutum est fragmentum et ipsum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit idem.

Vs. 2 -- 'Αθ]ηναί[α?

373 [165] '*Platte aus weissem Marmor, links gebrochen; Länge 0,66*'. Eruta est ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

--- ἀνέ]θηκεν.

373 [166] Fragmentum tabulae marmoris albi, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

-- ἀν]έθηκεν.

373 [167] '*Kleiner Marmorsplitter; oben Rand erhalten*'. Inventum est fragmentum prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

-- ἀνέ]θηκ[εν --.

373 [168] '*Fragment einer grossen runden Basis aus weissem Marmor*'. Erutum est ad murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

An -- 'Ολ]υμ[πίου] | Διός?

373[169] Fragmentum parvulum marmoris albi, margine superiore integro, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

ΘΙΕΡΟ

373[170] Fragmentum eiusdem generis undique decurtatum, erutum eodem loco. Exscripsit idem.

vac.
ΑΙΟΦΕΛ

-- κ]αὶ 'Οφελ. --?

373[171] *'Dünne weisse Marmorplatte; auf dem von einer Schmalseite erhaltenen Stück die Inschrift'.* Erutum est fragmentum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

ΠΑΤΡΟΣ
ΑΡΧ

Vs. 1 -- πατρός --, vs. 2 -- ἀπ]αρχ[ήν.

373[172] *'Oberer Theil eines Säulenschaftes aus weissem Marmor mit 16 Canneluren, oben Zapfen. In einer Cannelure die Inschrift'.* Erutum est fragmentum ad murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

ΝΙΚ

Νικ --.

373[173] *'Oberer Theil eines uncannelirten Säulenschaftes von weissem Marmor; um den Zapfen noch der Bleiverguss erhalten'.* Erutum loco eodem. Exscripsit idem.

ΦΡVΝΟΣ

Φρύνος ---.

373[174] *'Kleine dünne uncannelirte Säule aus weissem Marmor'.* Eruta est loco eodem. Exscripsit Lolling.

ΣΙΘΕΟΙ

-- τ]ῆ θεῷ --.

373[175] *'Fragment aus weissem Marmor, ein Stück von der oberen Fläche des Steins erhalten'.* Erutum est prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

ΣΙΒΙΟΣ
ΥΑ

Vs. 1 - Κτη]σίβιος simm.

373[176] Fragmentum marmoris albi undique decurtatum, erutum ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

ΙΚΡΑΙ

373[177] *'Stückchen einer weissen uncannelirten Marmorsäule'.* Erutum est prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

vac.
ΘΗΝΙ
vac.

'Α]θηνα[ία --.

Notanda Ionica littera η lapicida usurpata.

373[178] *'Stück der Bekrönung einer Stele, wie es scheint; aus weissem Marmor'.* Erutum est e stratis prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

ΔΕΜΟ
ΕΚΕΝ

Δημο[- - - ἀνέθ]ηκεν --.

373[179] *'Kleine Bronzeplatte mit zwei Einsatzlöchern, die als Basis einer noch erhaltenen Bronzestatuette der Athena Promachos diente und die Form eines dreistufigen Aufbaues hat. Maasse, an der untersten Stufe gemessen: Länge 0,082, Breite 0,041'.* Reperta est in stratis ad arcis murum septentrionalem. Exscripsit Lolling.

ΝΙΚVΛΟΣ ΑΝΕΘΕΚΕΝ

Νίκυλ(λ)ος ἀνέθηκεν.

373 [190] *'Kleines* (long. 0,18, lat. 0,07) *Bronzepostament im Akropolismuseum, gefunden in den Ausgrabungen beim Erechtheion; auf seiner Oberfläche zwei kleine Vertiefungen, welche zur Aufnahme des Weihgeschenkes gedient haben. Unter dem vorspringenden Rande läuft an drei Seiten desselben die Inschrift'.* Exscripsit Lolling.

AIS+IΝΕS+ΑΡΙΑSΑΝΕΘΕ|ΚΑΝΤΑΘΕ|ΝΑΙΑΙΑΠΑΡ+ΕΝ

I. e. *Αἰσχίνης, Χαρίας ἀνέθε|καν τἀθε|ναίᾳ ἀπαρχέν.*

---

373 [191] Fragmentum marmoris albi. *'Gefunden in der Nähe der Nordmauer, westlich vom Erechtheion. Die Inschriftfläche ein wenig gebogen'.* Delineavit Lolling.

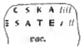
373 [192] *'Viereckiger länglicher Block aus weissem Marmor. Nur auf dem obersten Theil der Frontseite des Steines ist ein Stück von der ursprünglichen Fläche desselben erhalten, sonst ist er ringsum roh behauen. Auf der oberen Fläche ein rundliches Einsatzloch'.* Erutus est lapis e ruderibus aedificii illius, quod Chalcotheca fuisse putatur. Exscripsit Lolling.

ΘΕΚ
ΑΔΟ

Vs. 1 ἀνέ]θεκ[ε.

---

373 [193] *'Fragment eines grossen weissen Marmorblockes; unter der Inschrift ist auf der Fläche des Steines eine Versatzbosse stehen geblieben'.* Repertum est occidentem versus ab Erechtheo prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

I. e. - - - ος κα[ὶ - - - | - - ἐπ]εστάτε[ν.

---

373 [194] *'Fragment eines grossen Blockes von weissem Marmor. Die Oberfläche concav bearbeitet'.* Erutum est occidentem versus ab Erechtheo prope murum arcis septentrionalem. Exscripsit Lolling.

Lapis bis inscriptus fuisse videtur. Et vetustior quidem titulus, grandioribus is quidem exaratus litteris, dedicatorius fuit: - - ἀνέ]θηκ[ε -, ex recentiore quod superest, 'Ολ]υμπιει -, quid sibi velit non dispicio.

---

373 [195] *'Fragment eines weissen Marmorblockes, oben und links Rand erhalten'.* Erutum eodem quo superius loco. Exscripsit Lolling.

Nihil quod certum sit equidem dispicio.

---

373 [196] *'Fragment einer weissen Marmorplatte, oben und unten Rand erhalten'.* Erutum est ad Erechtheum. Exscripsit Lolling.

ΠΕΘ

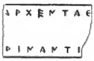
373 [197] *'Platte aus weissem Marmor. Links, oben und unten Rand erhalten. Auf der oberen Fläche ein Theil eines viereckigen Einsatzloches erhalten. Dicke der Platte c. 14 cm. Die Inschrift steht hart unter dem Rande'.* Eruta est ad Erechtheum. Exscripsit Lolling.

ΦΑΙΔΟΝΑΝ

Φαίδων ἀνέ[θηκε - - -.

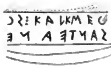
373 [198] *'Platte aus weissem Marmor'.* Eruta est ad Erechtheum. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 - - - ἀπ]αρχὲν τἀθ[εναίᾳ], vs. 2 - - - χέ]ρων ἀντι[δίδου].

---

373 [199] *'Kapitellähnliche Bekrönung der Basis eines Weihgeschenkes, aus Poros. Auf der oberen Fläche ist ein Theil einer flachen Aushöhlung erhalten. Breite des erhaltenen Stückes c. 40 cm'.* Erutum est fragmentum ad Erechtheum. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 - - - ος καλλιμέν[ε - - -, vs. 2 - - παι]ήσαντι (?) ἀνα[θέτην].

373[190] *'Anfänge von zwei Zeilen, in zwei Canneluren einer weissen Marmorsäule'.* Eruta est ad Erechtheum. Exscripsit Lolling.

Λ I Ε Ϻ Α
Λ Ϙ Ο Λ

Vs. 2 Γοργ[ι - -.

373[191] *'Auf einem ursprünglich wahrscheinlich vierkantigen Blocke aus weissem Marmor'.* Erutum est fragmentum ad Erechtheum. Exscripsit Lolling.

Α Ν Α Ο Ι

- - Ἀθηνα[ίᾳ - -.

373[192] *'Zerbrochene Deckplatte der Basis eines Weihgeschenkes, von weissem Marmor. Auf der oberen Fläche sind zwei schräg zur Front liegende Bronzeplatten eingelegt, welche die beiden Votivstatuen trugen. Breite der Platte 0,65, Höhe 0,13'.* Eruta est ad murum arcis septentrionalem prope Erechtheum. Exscripsit Lolling.

Α Ρ Ι Σ Τ . . ||| Ε Ν Ε Κ Α Ι Α Ρ Χ Ε Σ Τ Ρ Α .
Π Α Ι Δ Ε : Φ Α Ρ Θ Ε Ν Ε Κ Α Ι Λ Α Ν Ε Α ||| : Η Ο Ι Ν
: Κ Υ Ν Α Ρ Β Ο Σ : Π Α Ι Σ . .

Haec sic legerim equidem et suppleverim:
[Σώτου] Ἀριστ[άρ]χην καὶ Ἀρχεστράτ[- - - -] παῖδε,
φαρθένε, καὶ γονεῦν· σὺν [σὺν ἀνέθηκε] Κύναρβος,
πατρὶ - - -

ut pro liberorum salute Cynarbum patrem solitario sane nomine praeditum donarium obtulisse statuam. Notabilis scripturae ratio in φαρθένε pro παρθένε usurpata.

373[193] *'Stück einer weissen Marmorplatte. Breite 0,25, Dicke 0,13, jetzige Länge 0,35'.* Erutum est fragmentum ad Erechtheum. Exscripsit Lolling.

Λ Υ Σ Ι Φ Ι Λ Ο Σ Κ Α
Μ Ε Ν Ο Ν Π Ρ Ο Γ Ο

Vs. 1 - Λυσίφιλος κα[ὶ - -, vs. 2 - - εὐξάμ]ενον (?) προγό[νων?

373[194] Fragmentum parvulum tabulae marmoris albi undique decurtatum, erutum ad Erechtheum. Exscripsit Lolling.

Ο Ν Α

373[195] *'In zwei Canneluren eines sonst uncannelirten Säulenschaftes von weissem Marmor; Fragment. Durchm. c. 30 cm'.* Erutum est ad Erechtheum. Exscripsit Lolling.

Ι Ν *vac.*
Ν Α Θ Ε Ν Α Ι Ο Ν Μ Ν //////

Vs. 2 - - Ἀθηναίων - -.

373[196] *'Fragment einer dünnen weissen Marmorplatte. Breite 0,11, Dicke 0,04, jetzige Länge 0,10.* Erutum est ad Erechtheum. Exscripsit Lolling.

Σ Ι Φ Ν Ε Σ

373[197] *''Uncannelirter Säulenschaft aus weissem Marmor, zu einem Drittel zerstört; Durchm. c. 24 cm. Die Inschrift, welche in der Längsrichtung der Säule steht, ist vollständig'.* Erutum est monumentum ad Erechtheum. Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Ι Σ Δ Ε Κ Α Τ Ε Ν Α Ν Ε Θ Ε Κ Ε Ν Α Θ Ε Ν Α Ι Α Ι

I. e. Κάλ(λ)ις δεκάτην ἀνέθηκεν Ἀθηναίᾳ.

373[198] *'Fragment einer runden weissen Marmorplatte, Durchm. 0,65, Höhe 0,12. Gefunden etwa zwei Schritt vor dem Nordende der Westwand des Prostomiaeon, ausserhalb des Erechtheion. Auf der oberen Fläche sind von 6 nur 4 kreisrunde Löcher erhalten (das eine nur zur Hälfte), welche offenbar zur Befestigung einer aufgelegten Platte dienten',* Lolling, qui exscripsit.

Ξ Υ Μ Ε Λ Ι Δ Ο Λ Υ Ν Ε Σ Φ Ε Τ Τ Ο Θ Ε Ν *vac.*

I. e. [Ἡ δεῖνα ἀνέθηκεν] Εὐμηλίδου γυνὴ Σφηττόθεν.

373 [199] *'In zwei Canneluren eines sonst wie es scheint uncannelirt gebliebenen fragmentirten Säulenschaftes aus weissem Marmor, an beiden Enden gebrochen, Durchm. über 30cm'.* Erutum est monumentum in arce orientem versus ab Erechtheo *'unter der sogen. Tholos im Perserschutt'*. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 - - ἄνατον(?) | οἷς - -, vs. 2 - - στ]ήλην | εὖνο[μα? - -.

373 [200] *'Unterer Theil eines nach unten breiter und dicker werdenden weissen Marmorblockes. Die Inschrift steht auf einer der schmaleren Langseiten. Nur die Inschriftseite ist ganz geglättet. Länge des erhaltenen Stückes c. 1m, Breite 0,16—0,19, Dicke 0,13—0,16'.* Erutum est fragmentum eodem quo praecedens loco. Exscripsit Lolling.

- - Θεος ἀνέθηκεν | [ὁ Σι]κυώνιος.

---

373 [201] *'Drei Fragmente der Bekrönung eines säulenähnlichen Untersatzes'.* Eruta sunt in arce loco eodem. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 Αἰσχυλ[ίδης μ' ἀνέ]θηκε - -, vs. 2 αὑτοῦ κα[ὶ παίδων μν]ῆμ[α - -.

---

373 [202] *'Im Perserschutt unter der 'Tholos' gefunden. Capitellförmige, stark bemalte Bekrönung einer Säule. Auf der oberen Fläche ein rundes Einsatzloch. Breite der oberen Fläche (Durchmesser) 0,33, Höhe des erhaltenen Stückes 0,18. Weisser Marmor'.* Exscripsit Lollling.

Not. *'Der Steinmetz hatte zuerst das erste ς ausgelassen'.* Videtur scilicet lapicida AI+SINES animadverso errore postea in AIS+INES mutavisse ita, ut adderet ς deleturus +, transformaret quod primitus dederat ς in + vel X.

Αἰσχίνης ἀνέθηκεν | Ἀθηναίᾳ τόδ' ἄγαλμα |
εὐξάμενος δεκάτην παιδὶ Διὸς μεγάλου.

Conferatur I 382.

---

373 [203] *'Beim Abbruch der 'Tholos' in dieselbe verbaut gefundenes Fragment von weissem Marmor. Oben Rand erhalten, sonst an allen Seiten gebrochen. Nur die Dicke des Steines ist noch zu messen, nämlich c. 0,14. Breite des erhaltenen Stückes c. 0,21, Höhe c. 0,15; Buchstaben c. 0,03 hoch'.* Exscripsit Lolling.

Vs. 1 - - - β]ας την - -, vs. 2 - - Ὀλυ]μπίων? - -. Monumentum, de quo superest fragmentum, num donatorium fuerit, valde dubium.

---

373 [204] *'Rings gebrochenes Fragment aus Poros, gefunden im Perserschutt bei der Tholos'.* Exscripsit Lolling.

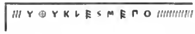
373 [205] *'Fragment einer weissen Marmorplatte. Länge des erhaltenen Stückes 0,43, Dicke des Steines 0,105, Breite 0,19. Auf dem oberen schmalen Ende der Stele, welche aufrecht stand, ist noch der Bleiverguss für das Votivgeschenk erhalten. Die Inschrift steht auf einer der langen Schmalseiten hart unter dem Rande'.* Erutum est e stratis eisdem. Exscripsit Lolling.

I. e. Πολύφημος ἀ[νέθηκε - -.

---

373 [206] *'Quader aus weissem Marmor. Breite 0,465, Höhe 0,27, Tiefe 0,485. Auf der oberen Fläche Einsatzloch für eine Statue. Inschrift auf der Frontseite hart unter dem Rande'.* Eruta est e stratis eisdem. Exscripsit Lolling.

[Ε]ὐθυκλῆς μ' ἐπο[ίησε - -.

373[207] *'Fragment eines uncannelirten Säulenschaftes aus weissem Marmor'.* Erutum est e stratis eisdem. Exscripsit Lolling.

-- Πολ]υγνώτου? --.

373[208] *'Zwei Fragmente einer Basis aus weissem Marmor von 0,16 Höhe und 0,29 Tiefe (Länge). Mit deutlichen rothen Farbspuren. Aus den Ausgrabungen bei der Tholos stammend'.* Exscripsit Lolling.

E versu hexametro carminis dedicatorii superesse videntur vs. 1 -- ἀνέθηκε Μ]ελάνθυρο[ς --, de pentametro vs. 2 -- παι]δὶ Διὸς μεγάλου. De aspirationis nota consonae initiali addita conferatur Μέξιος tituli Corcyraei I. G. A. 344, ῥέϝαισι item Corcyraei 343, ϝικαδάμος Boeotici 131 et, de quo monuit Comparettius, λάβων Aeginetici 360.

373[209] *'Basis eines Weihgeschenkes von der Form des Timarchosdenkmals* (n. 373[99]), *von weissem Marmor. Der untere Theil ist weggebrochen. Auf der oberen Fläche ein länglich viereckiges Einsatzloch. Auf einer der beiden Schmalseiten Reste einer zweizeiligen Inschrift'.* Eruta est loco eodem. Exscripsit Lolling.

Σπίνθ[αρος --- | εὐχ[σάμενος ---.

373[210] Frustum marmoris albi undique fractum, erutum loco eodem. Exscripsit Lolling.

373[211] Frustum marmoris albi undique decurtatum, erutum loco eodem. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 -- Ἀθ]ηνα[ίᾳ --, vs. 2 ---- εὐ]ξ[άμενος --?

373[212] *'Eine nach unten breiter werdende (Durchm. 0,22—0,27) 1,40 lange Säule aus weissem Marmor. Die Oberfläche ist roh behauen, nur ein Streifen der Länge nach hinab geglättet und darauf die Inschrift'.* Eruta est loco eodem. Exscripsit Lolling.

Ξενοκλῆς ἀνέθηκεν Σχοίνω.

373[213] *'In zwei Canneluren auf dem Fragment einer weissen Marmorsäule'.* Erutum est loco eodem. Exscripsit Lolling.

Vs. 2 -- παισί --.

373[214] *'Grosser weisser Marmorblock, in sieben noch zusammenhängende Fragmente gebrochen. Auf der oberen Fläche ein grosses viereckiges Einsatzloch, oben, links und unten Rand erhalten. Höhe 0,49, Breite (soweit erhalten) 0,30, Tiefe 0,815'.* Eruta sunt ista fragmenta loco eodem. Exscripsit Lolling.

Vs. 1—3 Ἡγήσαν[δρος --] | ἀνέθηκ[εν --] | Ἀθηναίᾳ --.
Vs. 4 [Γ]οργίας ἐπο[ίησεν].
Gorgiae artificis memoria exstat etiam in titulo, quem supra exhibuimus I 353.

373[215] *'Quader aus weissem Marmor, lang 0,83, breit 0,46, jetzige Höhe im Maximum 0,26. Der Stein stand auf der hohen Kante und die Inschrift lief von oben nach unten. Auf der oberen Fläche eine Art Rinne als Einsatzloch'.* Eruta est loco eodem. Exscripsit Lolling.

Not. 'Vor dem ersten Buchstaben ist Raum für c. drei Buchstaben, aber sicher wird nur ein M dort gestanden haben'.

[Μν]ησιάδης κεραμεύς με καὶ Ἀνδοκίδης ἀνέθηκεν.

Andocidem nostrum, qui una cum Mnesiade figulo eodemque fortasse vasorum pictore donarium posuit, eandem atque illum artem factitasse neque diversum esse ab Andocide eo, cuius adhuc opera exstant, persuasum habeo.

373 [216] *'Grosser Block aus weissem Marmor. Auf der oberen Fläche ein langer schmaler Einschnitt als Einsatzloch. In den Buchstaben rothe Farbspuren. Länge 0,94, Breite 0,57, Höhe 0,45. Die Inschrift auf einer der beiden Schmalseiten'.* Erutus est loco eodem. Exscripsit Lolling.

[Παλ(λ)]άδι μ' ἐγχεμάχῳ Διονύσιο[ς τ[ο]δ' ἄγαλμα
στῆσε Κολοίου παῖς [εὐξ[ά]μενος δεκάτην.

373 [217] *'Oberer Theil einer Platte aus weissem Marmor mit oben vorspringendem Rande in zwei Fragmenten. Das grösste der erhaltenen Stücke ist breit 0,49, lang 0,51. Die Dicke der Platte beträgt 0,095'.* Eruta sunt loco eodem. Exscripsit Lolling.

l. c. - - - - τ]οπίλη[ς —
Παλ(λ)[άδι | τριτογεν]εῖ γλαυκ[ώπ]ιδι | [- - ἀν]έθηκεν.
Videtur scilicet donatoris nomen extra versum collocatum fuisse.

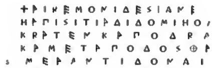
373 [218] *'Eine aus vier Fragmenten zusammengesetzte uncannelirte Säule. Länge 1,52, Durchm. oben 0,23, unten 0,26'.* Reperta est loco eodem. Exscripsit Lolling.

[Παλλ]άδος εἰμὶ θεᾶς· ἀνέθηκε δέ μ' Εὐδίκου υἱὸς
[- - ί]θεος κτεάνων μοῖραν ἀπαρξάμενος.

Nomen donatoris fuerit sive Εὐξίθεος sive Μνησίθεος.

373 [219] *'Unten abgebrochene Säule aus weissem Marmor, nur zur Hälfte cannelirt. Je eine Zeile in einer Cannelure. Ueber der Inschrift sind nur noch zwei, unter ihr nur noch eine Cannelure ausgeführt, der Rücken der Säule ist rund geblieben. Das obere Ende der Säule ist zur Aufnahme einer Bekrönung eingerichtet, welche das Votiv trug. Länge 0,80, oberer Durchmesser 0,16, nach unten hin etwas grösser'.* Eruta est e stratis eisdem. Exscripsit Lolling.

Titulus praeter dedicationis formulam solemnem legis verba continebat a donatore dictae, quae qualis fuerit dolendum est in obscuro relinqui, quum sententiarum tenor in integrum restitui suppletoria arte vix posse videatur. Adgnoscuntur scilicet vs. 1 Χαιρημονίδης ἀνέ[θηκεν vel ἀνέ[θηκα - -, vs. 2 ἀπιτίτια (i. e. ἃ ἐπιτίτια) δίδωμι ὧν(?) - -, vs. 3 κρατεῖν κἀπὸ δρα[χμῶν? - -, vs. 4 κα μήτ' ἀποδόσθα[ι - -, vs. 5 μή(τ)' ἀντιδοῦναι - -. Nihil praeterea lucramur e frusto quodam pusillo undique decurtato, ibidem locorum invento, *'welches wahrscheinlich aus dem letzten Theile von Z. 1 herrührt'*:

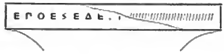

373 [220] *'Längliche weisse Marmorplatte; auf der oberen Fläche vier Einsatzlöcher, in denen ausser Bleiverguss noch Bronzereste vorhanden sind. Aus mehreren Fragmenten zusammengesetzt. Länge 0,71, Breite 0,32, Höhe 0,15. Inschrift auf einer der Schmalseiten'.* Eruta est loco eodem. Exscripsit Lolling.

Not. 'Der erste Buchstabe kann wohl nur ein ⋎ gewesen sein. Das ᚹ der zweiten Zeile ist aus Ξ corrigirt'.
Λεύβιος(?) ἐπ|οίησεν Πυρ(ρ)ε(ν)|τιάδης.
Nomen in fine additum, quod qua ratione legendum sit non liquet, gentis notationem continere conicias.

373 [221] *'Basis eines Weihgeschenkes von weissem Marmor. Auf der oberen Fläche Einsatzloch für eine Statuette. Die Inschriftfläche ist breit 0,39, hoch 0,12'.* Eruta est loco eodem. Exscripsit Lolling.

Not. 'Das vorletzte Zeichen Rest einer Interpunction ⁝'.
[Ὁ δεῖνα ἀνέθηκεν,] ἐποίησε δὲ [ὁ δεῖνα].

373^{222} *'Fragment einer dünnen weissen Marmorplatte, rings gebrochen; doch scheint nach oben nichts zu fehlen, und links ist freier Raum. Die Buchstaben sind c. 0,04 gross'.* Erutum est eodem loco. Exscripsit Lolling.

H I E
T R <

Vs. 1 Ἱε[ρ - - .

373^{223} *'Kleine Basis aus weissem Marmor (lang 0,22, breit 0,18, hoch 0,105), welche mit Bleiverguss in eine andere grössere Marmorbasis eingelassen war und selbst wieder auf ihrer oberen Fläche eine wieder in Bleiverguss ruhende kleine Bronzebasis von der Art derjenigen trägt, auf welchen die Promachosstatuetten aufgestellt waren. Inschrift auf einer Schmalseite. Gefunden im Perserschutt bei der 'Tholos''.* Exscripsit Lolling.

+ N A I A Δ E Σ A N E Θ E K E N
H O Π A L E N E V Σ

Χναιάδης ἀνέθηκεν | ὁ Παλ(λ)ηνεύς.

373^{224} *'Fragment einer Platte aus weissem Marmor, links und oben Rand erhalten. Länge des erhaltenen Stückes c. 0,33. Zierliche Schrift'.* Erutum est loco eodem. Exscripsit Lolling.

/// M I K P O S A N E Θ
H Э ' V Y L O Δ E S Ↄ

Not. 'Bei dem ersten O ist der Zirkelpunkt nicht erkennbar'.
[Σ]μῖκρος ἀνέθ[ηκε - -] | ὁ σκυλοδέ(ψ)[ης - -.
Nimirum in vocabulo quod est σκυλοδέψης exarando falsus SΦ dedit lapicida pro eo quod debebat ΦS.

373^{225} *'Fragment eines Untersatzes, in der Länge von 0,25 erhalten. Ziemlich nachlässige Schrift'.* Erutum est loco eodem. Exscripsit Lolling.

E P Λ O K L E I A ı A
A Π A P + E N

Not. 'Statt Λ war in der ersen Zeile zuerst A geschrieben'.
Ἐργόκλεια ἀ[νέθηκεν - -] | ἀπαρχήν.

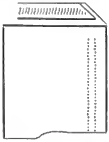
373^{226} *'Untere Hälfte einer Stele aus weissem Marmor. Jetzige Länge 0,37; Breite 0,22, Dicke 0,115. Die Inschrift auf einer Schmalseite'.* Erutum est fragmentum eodem loco. Exscripsit Lolling.

N K E Φ I S I E V S

[Ὁ δεῖνα ἀνέθηκε]ν Κηφισιεύς.

373^{227} *'Vorderes Stück eines weissen Marmorblockes, der auf die hohe Kante gestellt war und auf der nach oben gekehrten Fläche einen länglichen viereckigen Einschnitt zur Aufnahme für das Votiv zeigt. Länge 0,45, Breite 0,33'.* Erutus est lapis loco eodem. Exscripsit Lolling.

Figura lapidis:

— *'hier Stossfläche; es lag hier also ein anderer Stein, welcher den ersten Theil der Inschrift enthalten haben muss'.*

/////////// A N E Θ E K E I ///
////// ꟼ Φ E N A I A I T O H V
//// Σ K A T E N

- - - ἀνέθηκεν - - | - - Ἀθηναίᾳ τὸ ὕ[πέρτατον simm. | δ]εκάτην.

P. 188 post n. 418 adde:

418 *f* *'Weiter nördlich, gerade auf dem Fundament der südlichen Thurmmauer* (ad portam arcis sc. quae de Beulèi nomine significari solet), *ein Marmorblock oben durch Kym. und Abacus gekrönt, seine Länge 0,770, seine Gesammthöhe 0,385; auf dem 0,040 M. hohen Abacus eine Aufschrift'* Bohn *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* V (1880) p. 314.

– I O S ı P A . O S ⁝ A ı E

Δημ]ό[στρ]α[τ]ος (oder Τιμ]ό[στρ]α[τ]ος) ἀ[ν]έ[θηκεν]. *Der Name des Stifters ist nicht ganz gewiss, das erste Zeichen konnte wegen eines ungünstigen Umstandes jetzt nicht sicher gestellt werden. An der Stelle des Rho ist der Stein gespalten, der Buchstabe scheint die Gestalt* P *gehabt zu haben'* Koehler ib. p. 317.

---

418 *g* Tabula quadrata marmoris Pentelici, Athenis nunc condita in museo centrali, a. 0,50, l. 0,44, fracto angulo dextro superiore, laeso sinistro inferiore, anaglypho ornata 0,30 alto, cui subiectus est titulus, quem edidit Koehler in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 320, adnotans antiquiorem eum videri temporibus belli Peloponnesiaci medii, de anaglypho vero monens haec: *'Links sitzt auf einem Felsen nach rechts gewandt eine jugendliche männliche Figur (unbärtig), in der Linken ein Scepter haltend, dessen Bekrönung weggebrochen ist, die Rechte auf den Felsen gestützt. Der Unterkörper ist in ein Gewand gehüllt, welches um den Rücken gezogen und über den linken Arm geschlagen ist. Gegenüber stand eine in kleinen Dimensionen ausgeführte gleichfalls männliche Figur: erhalten sind die Beine vom Knie ab, ein Zipfel der Chlamys und der Schaft der schief aufgestemmten Lanze'.*

. . . . . . P A T E Σ ⁝ K A I Δ E M C
. . . . I M Y L O ⁝ H Y I E ⁝ A N E

[. . . . κ]ράτης καὶ Δημο[. . . . ., Σ]μικύλου υἱῆ, ἀνε[[θέτην]].

418 h Lapis a dextra et sinistra fractus a. 0,205, l. nunc quidem 0,370. Repperit eum Bohn muro immissum novicio inter Propylaea et turrem quae est a septentrione portae illius, quae a Beuléo nomen traxit. Edd. Koehler in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* V (1880) p. 317, cf. p. 310; Loewy *Inschr. Gr. Bildhauer* 1885 p. 48 n. 57, Swobodae usus ectypo.

ΟΝΓ/// ///Ε
Ι Ο:Ξ/// Ο
ΕΝ:Ε Ε

'*Man glaubt zu erkennen* - τ]ὸν [πατ]έ[ρα - -]νίου Ξ[ε]νο[- - ἐποίε]σεν Ἐλε[υθερεὺς *oder* Ἐλε[υσίνιος. *Die Grösse der Buchstaben würde eher auf ein öffentliches als auf ein Denkmal privater Pietät schliessen lassen*' Koehler. Notanda vs. 2 littera Ionica Ξ adhibita; vs. 3 sibilantis litterae forma fuit ⋚, teste Koehlero.

418 i '*Votivrelief — im Varvakion (noch ohne Nummer, aus Athen) — stellt Athena dar, links von ihr einen Altar, hinter demselben (Hintergrund) jener Pfeiler mit eingelassener Platte. Unter dem Relieffelde die Dedicationsinschrift*' Koerte in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 412 not.

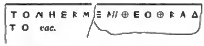
ΘΕΝΑΙΑΙΑΝΕΘΙ

- - - - Ἀθηναίᾳ ἀνέθ[ηκεν] vel ἀνέθ[εσαν].

Ceterum in numerum dedicationum, quae in arce factae sunt ante Euclidis annum, sine dubio referendum est etiam illud monumentum, cuius titulus editus exstat C. I. A. II 1422; quem titulum, quamquam Ionicis est exaratus litteris, speciem tamen omnino prae se ferre quinti a. Chr. saeculi non est quod pluribus demonstretur. Monui iam supra p. 81 ad n. 373[16].

P. 189 post n. 422 adde:

422[1] Fragmenta duo marmoris Pentelici a dextra et sinistra parte mutila, inventa in ruderibus Asclepiei. Exscripsit Koehler.

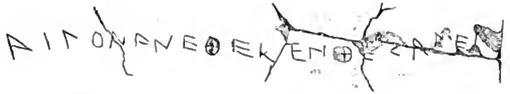
Errore lapicidae factum est, ut alterum ⊕ incideretur pro eo quod debebat Φ. Dubium enim non est, quin trimetrum versum teneamus, qui in hunc fere modum conceptus fuisse existimandus sit:
- - τὸν Ἑρμῆν θεοῦ (φ)ραδ[αῖς εἰργάζε]το vel (φ)ραδ[ῇσιν εἶσα]το.
Initio versus sedem habuit nomen eius qui dedicavit, unde bisyllabum id fuisse et mensurae sive iambicae sive spondaicae facile intellegitur.

422[2] Fragmentum columellae (diametr. 0,37) striatae lapidis porici, erutum meridiem versus a theatro Bacchi. Litterae quae in striis duabus restant incisae perquam eleganter. Ed. Kumanudis Athenaei VII (1878) p. 386.

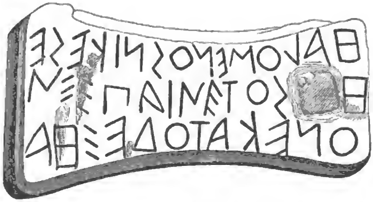
Carminis dedicatorii supersunt priore in versu nomen [Κ]αλλίμαχος, in altero σοφίᾳ, quem finem fuisse versus pentametri probabiliter suspicatus est editor.

422[3] Figura fictilis, coloribus olim tincta, Deam repraesentans diademate ornatam et in sella residentem, inventa illa quidem in regione Attica et illata museo regio Berolinensi. Verba dedicationis in tergo operis incisa leguntur. Imaginem figurae una cum titulo ed. Fraenkel in *Arch. Zeitg.* 1882 p. 265 seqq.

Αἴγων ἀνέθηκεν Θὲ[κ]ατῃ i. e. τῇ Ἑκάτῃ.

422[4] In haltere plumbeo perforato, qui inventus est Eleusine 'εἰς τὰ στρώματα ἐκεῖνα τῶν χωμάτων ἔνθα καὶ πλεῖσθ' ἔτι θραύσματα ἀγγείων τῆς ἀρχαίας τέχνης'. Ed. Philios in Ephem. 1883 p. 190 seq.

'Αλ(λ)όμενος νικησε|ν 'Επαίνετος, ϝούνεκα τᾶδε
ἁ|[λτῆρ] - - -.

Reliqua verba alterius versus carminis dedicatorii scripta fuerunt in halterum altero, quem una cum eo qui solus inventus est a victore dedicatum fuisse consentaneum est. Titulus in antiquissimorum quos novimus numerum haud dubie referendus, initiis saeculi a. Chr. sexti vix recentior, immo fortasse aliquanto vetustior.

422[5] Area cellae templi quod est Eleusine dum adcuratius pervestigatur, inventae sunt substructiones columnarum, quae aedis paullo minoris reliquiae esse existimantur eius, quae fuit ante Periclis tempora. Ex earum substructionum una aliqua extractum est fragmentum lapidis porini litterati (*b*), qui an pro basi olim fuerit dubitatur. Simillimum fragmentum alterum *a* ibidem, sed non una cum priore repertum, inscriptum litteris paullo grandioribus et minus profunde incisis. Ambo exscripsit Lolling, alterum *b* edidit Philios in Πρακτικὰ τῆς ἐν 'Αθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1884 p. 74.

a

b

b - - ήσας ὁ - -.

Subicienda curavi haec fragmenta titulo qui proxime antecessit, non quo ad idem monumentorum genus referenda esse constare existimarem, sed propter litteraturae universae et interpunctionis maxime summam similitudinem, qua non multum ab eo aetate distare neque initiis saeculi a. Chr. sexti recentiora posse haberi comprobatur.

422[6] *'Block aus eleusinischem Stein. An der Seitenfläche links die Bosse zum Heben des Steines erhalten. Die Buchstaben sind etwas ungelenk eingetragen. Länge des erhaltenen Stückes 0,47, Höhe 0,26, Breite 0,21'.* Fragmentum Eleusine erutum exscripsit Lolling.

'Αριστόδα[μος, puta ἀνέθηκε] | Μεταποντ[ῖνος vel -ιος - -.

Aristodamus natione Achaeus quod in monumento Eleusine collocando scriptura non Attica sed Achaica uti maluit, etiamsi nihil est quod miremur, singulare tamen et quod notetur dignum existimandum.

422[7] Lapidis fragmentum Eleusine repertum (*Porosblock, Höhe 0,34*). Exscripsit Lolling.

422[8] Fragmenta duo lebetis marmoris albi, Eleusine reperta. Exscripsit Lolling.

a *b*

l. e. - - ομένους παῖ[ς] vel παῖ[δες] ἀνέθηκ[εν] vel ἀνέθηκ[αν].

422[9] In margine superiore fragminis phialae marmoreae albae, quod repertum est Eleusine. Exscripsit Lolling.

422 [10] *'Laurion, beim Hause der griechischen Gesellschaft, drei Fragmente einer Schale aus weissem Marmor'.* Exscripsit Milchhoefer.

a *b*

c

a b - - γαμό]χω(?) ἀν[έθηκε - - .

---

422 [11] *'Trachones, in der Umfassungsmauer des bedeckten Brunnens (Mangani) an der östlichen Innenseite eingemauerte, rechts und links gebrochene Marmorplatte. Inschrift auf der Schmalseite'.* Exscripsit Milchhoefer.

- - Κα]λλίστρατ[ος, puta ἀνέθηκε.

422 [12] *'Fragment einer der Länge nach geborstenen Säule ohne Canneluren, Oberfläche ziemlich rauh. Durchm. 0,20, Länge des erhaltenen Stückes 0,30, Buchstabenhöhe c. 0,03'.* Repperit Milchhoefer *'am Westabhang des Hymettos, oberhalb Hag. Nikolaos, Gegend Vula'* misitque ectypon. Athenis apud Kavvadiam exscripsit Lolling.

Vs. 1 - - θῆκεν τόδ' [ἄγαλμα, vs. 2 - - δέ]χεται πρ[οφρόνως]?

PARS QVARTA.

CLASSIS PRIOR.

P. 191 n. 432. Ad idem monumentum pertinere videtur, quantum et e loci situ, ubi nunc conditum est, et e scripturae similitudine existimare licet, fragmentum marmoris Pentelici, long. 0,37, lat. 0,14, quod nuper Milchhoeferus repperit *'in der neuerbauten Kirche Evangelistria, ¼ Stunde nordwestlich von Spata am Hügel Burani, vermauert'*, misitque exemplum charta madida expressum, adnotans simul, Amburakiae nominis nunc temporis ibi locorum nullam omnino servari memoriam. Ipse edidit in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* XII (1887) p. 89. Post Milchhoeferum exscripsit Lolling.

d

.	- - -
ʼ O Φ P O N	[Λυκ]όφρων
I A S	. . . ίας
Y X A P I Δ E S	[Πολ]υχαρίδης
I Θ E O S	. . . . θεος
E Δ O K L E S	[Ἐμπ]εδοκλῆς
Ͻ L I O N	. . . ελίων
. O Π I O N	. . . . οπίων
Ͻ N I Δ E S	[Φιλ]ωνίδης
S A P X I Δ E S	[Μνη]σαρχίδης
I K L E S	[Σωσ]ικλῆς
O Φ I L I Δ E S	. . . οφιλίδης
M A I X O S	. . . μαιχος
I N O S	[Φιλ]ῖνος
E S	. . . ης
X I N E S	[Αἰσ]χίνης
L I Λ E N E S	[Καλ]λιγένης
O N	. . . ων
. S T P A T O	. . . . στρατο[ς]
	. . .

Not. Litterae A linea intermedia inclinata paullum scribitur. Praeterea Lollingius supra vs. 1 haec sibi adgnovisse videtur litterarum vestigia:

Ͻ I + S I N ‾

Adnotat autem: *'Zwar ist nirgends der Rand, wenigstens so weit sich jetzt, ohne dass der Stein herausgenommen wird, constatiren lässt, erhalten, aber diese Reste beweisen, dass mit ihnen ein besonderer Abschnitt beginnt, der wohl mit dem Anfang einer Columne zusammenfiel. Leider ist gerade diese Zeile so zerstört, dass ich die angegebenen Spuren, abgesehen von dem ersten, etwas grösseren Buchstaben* (O), *als unsicher bezeichnen muss. Schuld daran ist theils die schlechte Erhaltung, theils die geringere Sorgfalt des Steinmetzen bei dieser Zeile im Gegensatz zu den folgenden; es ist offenbar eine Ueberschrift'*. In ectypo nihil omnino dispicitur, omisit Milchhoefer. In reliquis sequor Lollingium.

P. 197 n. 441. Tertium et quartum his duobus addantur tabulae fragmenta, alterum *c* editum a Koehlero in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* IX (1884) p. 389, quod, quum in capite servata extent actomatis quaedam vestigia, de superiore monumenti parte superesse intellegitur, alterum *d*, quod apud Const. Carapanum Athenis nuper vidit et exscripsit idem (fragmentum marmoris Pentelici).

c

Α Λ Ρ Α Ι Ͱ Α Ι
Ι Π Ε Ν ⊕ Ο
Ͽ Ƹ . . . Α Ν ‾
⊕ F
Ε
Є

- - - ἐν Ταν]άγρᾳ Λα[κεδαιμονι - - -
- - - - - - ι πένθο[ς - - - -
- - - - - - ες . . . Ἀν[τι - - - -
- - - - - . . . Θε - - - -
- - - - - . . . Ε - - - -
- - - - - . . . Ο - - - -

Versus duo superiores ad carmen illud pertinent, quod in dextro tabulae margine continuatum fuisse fragmenti *a* indicio constat; orsum id esse a versu tali quali Τοίδε ποκ' ἐν Ταν[ά]γρᾳ Λακεδαιμονίοις ἐμάχοντο vel simili fere sententia conicias. Reliqui supersunt e nominum catalogo per columnas duas disposito.

d

vacat

Α Ι ~
D Α Μ . Ƅ
Π Α Ν . Λ
D Θ R Θ
Μ V Ƹ Π
Α R Τ Γ

. .
Αἰσ[χ - -
Δαμ[α][ι - -
Παν[τ]α - -
Δωρο - - -
Μυσπ - - -
Ἀρτε[μ - - -
. .

P. 200 post n. 446 adde:

446 a Tabula marmoris Pentelici a. 1,60, l. 0,51, cr. 0,17, quam Athenis inventam incertum quo loco possidet societas archaeologica. In superiore parte cymatio tripartito ornata est, in quo colorum vestigia paene evanida duobus locis dispexisse sibi visus est is, qui inscriptionis verba minusculis reddita litteris primus edidit Athenaei X (1881) p. 524 seqq., Kumanudis. Imaginem tituli ectypi chartacei ope confectam, quod Phinticlis beneficio missum acceperam, ipse edidi brevi addita commentatione Hermae XVII (1882) p. 623 seqq. Utor praeterea altero ectypo a Koehlero procurato.

[*Textum vide pag. seq.*]

Not. Col. I vss. 15. 18. 19. 35. 36 alius lapicidae manu post perfectum reliquum opus additi sunt, item col. II vs. 28 alterum Archepolidis nomen. Nec minus epigrammatis verba, quod in calce additum legitur, diversam manum videntur prodere. Ceterum col. I vs. 19 aut errorem commisit in nomine incidendo lapicida aut imperfectum reliquit, ut nescias utrum Χάρης, Χαῖρις, Χαιρέας an Χαιρέστρατος daturus fuerit.

ἐγ Χερρονήσῳ
Ἀθηναίων οἵδε
ἀπέθανον·
Ἐπιτέλης στρατηγός
Ἐρεχθηίδος
Πυθόδωρος
Ἀριστόδικος
Τήλεφος
Πυθόδωρος
Αἰγηίδος
Ἐπιχάρης
Μνησίφιλος
Φαιδιμίδης
Λάχης
Νικόφιλος
Πανδιονίδος
Λυσικλῆς
Λεωντίδος
Χαιρετ
Οἰνηίδος
Ῥοδοκλῆς
Εὐρύβοτος
Πολίτης
Ἡρακλείδης
Κεκροπίδος
Ἀρίσταρχος
Καρυστόνικος
Θεόμνηστος
Ἀρίσταρχος
Εὐκράτης
Νικόμαχος
Ἱπποθωντίδος
Σωτελίδης
Ποσείδιππος
Αἰαντίδος
Δίφιλος
Ἀντιοχίδος
Κράτων
Ἀντικράτης
Εὔδοξος
Οἵδε ἐν τοῖς ἄλλοις
πολέμοις ἀπέθανον·
Ἐρεχθηίδος
Λυσανίας

ἐμ Βυζαντίῳ
Ἀθηναίων οἵδ[ε]
ἀπέθανον·
Ἐρεχθηίδος
Νικόστρατος
Φιλόκωμος
Αἰγηίδος
Χίονις
Πανδιονίδος
Φιλιστίδης
Λεωντίδος
Λυσίμαχος
Ἀκαμαντίδος
Καλλισθένης
Οἰνηίδος
Κάλλιππος
Κεκροπίδος
Κρίφων
Δημοτέλης
Ἱπποθωντίδος
Αἴσων
Αἰαντίδος
Νικόδημος
Ἀντιοχίδος
Φανίας
Πανδιονίδος
Σιμωνίδης
Αἰσχύλος Ἀρχέπολις
Σμικρίων
Χαροπίδης
Ναξιάδης
Λεωντίδος
Φίλων
Εὔδημος
Ἀκαμαντίδος
Πρώταρχος
Κεκροπίδος
Χαιρίας
Ἀστυάναξ
Λυσίστρατος
Ἱπποθωντίδος
Τιμόνοθος
Ἀντιφάνης
Αἰαντίδος
Κλείνοθος
Φίλιος
Καλλικλῆς
Ἐλευθεράθεν
Σημωχίδης

Οἵδε παρ' Ἑλλήσποντον ἀπώλεσαν ἀγλαὸν ἥβην
βαρνάμενοι, σφετέραν δ' εὐκλέισαμπατρίδα,
ὥστ' ἐχθροὺς στενάχειμπολέμου θέρος ἐκκομίσαντας,
αὐτοῖς δ' ἀθάνατον μνῆμ' ἀρετῆς ἔθεσαν.

Memoriam his contineri eorum, qui Alcibiade duce ad Hellesponti oras pugnantes ceciderunt, monumentumque, cuius partem eamque posteriorem tenemus, positum esse postquam is Athenas rediit anno Ol. 92, 4 exeunte vel 93, 1 ineunte, paucis demonstrare conatus sum in commentatione supra laudata neque eis, quae ibi exposita sunt, nunc habeo quae addenda esse videantur. Haereo tamen in scriptura monumenti, quae remotioris paullum aetatis speciem prodere possit videri. Atque significavit mihi Koehler hanc speciem maxime conspicuam esse in formis litterarum quae sunt Alpha et Rho adhibitis. Itaque hanc dubitationem celare eos quorum interest nefas duxi, interim tamen perstans in ea, quam supra indicavi, sententia, donec ista aut solvetur dubitatio aut vera esse iustis argumentis demonstrabitur.

ΕΛΧΕΡΡΟΝΕΣΟΙ
ΑΘΕΝΑΙΟΝ:ΗΟΙΔΕ
ΑΠΕΘΑΝΟΝ
ΕΠΙΤΕΛΕΣ:ΣΤΡΑΤΕΛΟΣ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΠΥΘΟΔΟΡΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΙΚΟΣ
ΤΕΛΕΦΟΣ
ΠΥΘΟΔΟΡΟΣ

ΑΙΛΕΙΔΟΣ
ΕΠΙΧΑΡΕΣ
ΜΝΕΣΙΦΙΛΟΣ
ΦΑΙΔΙΜΙΔΕΣ
ΛΑΧΕΣ
ΝΙΚΟΦΙΛΟΣ

ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΛΥΣΙΚΛΕΣ

ΛΕΟΝΤΙΔΟΣ
ΧΑΙΡΕΣ

ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΡΟΔΟΚΛΕΣ
ΕΥΡΥΒΟΤΟΣ
ΠΟΛΙΤΕΣ
ΕΡΟΚΛΕΙΔΕΣ

ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ
ΚΑΡΥΣΤΟΝΙΚΟΣ
ΘΕΟΜΝΕΣΤΟΣ
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ
ΕΥΚΡΑΤΕΣ
ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ

ΗΙΠΠΟΘΟΝΤΙΔΟΣ
ΣΟΤΕΛΙΔΕΣ
ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣ
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΔΙΦΙΛΟΣ

ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΚΡΑΤΟΝ
ΑΝΤΙΚΡΑΤΕΣ
ΕΥΔΟΧΣΟΣ

ΗΟΙΔΕ:ΕΝΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ
ΠΟΛΕΜΟΙΣ:ΑΠΕΘΑΝΟΝ

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΛΥΣΑΝΙΑΣ

ΕΜΒΥΞΑΝΤΙΟΙ
ΑΘΕΝΑΙΟΝ:ΗΟΙΔ
ΑΠΕΘΑΝΟΝ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΦΙΛΟΚΟΜΟΣ

ΑΙΛΕΙΔΟΣ
ΧΙΟΝΙΣ

ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΦΙΛΙΣΤΙΔΕΣ

ΛΕΟΝΤΙΔΟΣ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ

ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΕΣ

ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΚΑΛΛΙΠΠΟΣ

ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΚΝΙΦΟΝ
ΔΕΜΟΤΕΛΕΣ
ΗΙΠΠΟΘΟΝΤΙΔΟΣ
ΗΑΙΣΟΝ
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΕΜΟΣ

ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΦΑΝΙΑΣ

ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΣΙΜΟΝΙΔΕΣ
ΑΙΣΧΥΛΟΣ ΑΡΧΕΠΟΛΙΣ
ΣΜΙΚΡΙΟΝ
ΧΑΡΟΠΙΔΕΣ
ΝΑΧΣΙΑΔΕΣ
ΛΕΟΝΤΙΔΟΣ
ΦΙΛΟΝ
ΕΥΔΕΜΟΣ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΠΡΟΤΑΡΧΟΣ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΧΑΙΡΙΑΣ
ΑΣΤΥΑΝΑΧΣ
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΗΙΠΠΟΘΟΝΤΙΔΟΣ
ΤΙΜΟΝΟΘΟΣ
ΑΝΤΙΦΑΝΕΣ
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΚΛΕΝΟΘΟΣ
ΦΙΛΙΟΣ
ΚΑΛΛΙΚΛΕΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΑΘΕΝ
ΣΕΜΙΧΙΔΕΣ

ΗΟΙΔΕΠΑΡΗΕΛΛΕΣΠΟΝΤΟΝΑΠΟΛΕΣΑΝΑΓΛΑΟΝΗΕΒΕΝ
ΒΑΡΝΑΜΕΝΟΙΣΦΕΤΕΡΑΝΔΕΥΚΛΕΙΣΑΜΠΑΤΡΙΔΑ
ΗΟΣΤΕΧΘΡΟΣΣΤΕΝΑΧΕΜΠΟΛΕΜΟΘΕΡΟΣΕΚΚΟΜΙΣΑΝΤΑΣ
ΑΥΤΟΙΣΔΑΘΑΝΑΤΟΝΜΝΕΜΑΡΕΤΕΣΕΘΕΣΑΝ

P. 200 n. 447. Lapidis partem inferiorem inde a vs. 64 Parisiis in museo denuo diligenter examinavit Iudeich, qui has fere litteras vel litterarum vestigia perspicere sibi visus est:

Δ ΜΑΣΟΣ
Σ ΚΟΙ
Ο ΟΡΟΣ
ΛΟΟ ΡΟΣ
ΘΕΟΔΟΡΟΣ
ΟΡ
ΟΔΟ ΟΣ
Ο ΟΡ ΧΕΣ
Ο

ΤΟ ΟΤΑΙ
ΑΡΥΔΡΟΙ
ΣΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΡΙΟ
Ο
Ο Ο Ο

ΑΝΤΙΑΣ
ΣΙΛΑΝΟΣ
ΑΙΣΙΜΙΔΕΣ
ΣΟΣΙΜΑΧΟΣ
ΠΡΟΜΑΧΟΣ
ΛΙΑΝΤ ΔΟΣ
ΟΝ
Λ
Α. ΟΧ ΔΟΣ
ΤΓΟ
ΑΤΟ
ΧΟΣ

Iam in columnae tertiae vss. 69 et 72 facile adgnoscuntur tribuum nomina Αἰαντίδος et Ἀντιοχίδος, neque alterius columnae vs. 66 quin το[ξ]όται scriptum fuerit licebit dubitare.

P. 207 post n. 462 adde:

462 *a* Fragmentum marmoris Pentelici. In museo centrali exscripsit Koehler.

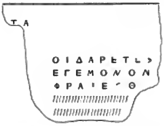

Figura litterae Sigma qualis fuerit non satis liquet; puto tamen fuisse Σ. Spiritum bis neglexit lapicida, Ionico Γ semel usus pro Attico Λ.

Restant ad dextram trium versuum initia, Οὐδ' ἀρετῆς --, ἡγεμόνων --, φρά[ζ]ε[τ]ε[αι --, quos fuisse carminis in defunctorum civium honorem compositi in aperto est.

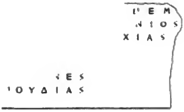
Addimus hoc loco nominum catalogorum aliquot fragmenta, qui cuius generis sint existimandi non magis patet, quam eorum haud pauci, quorum exempla composita supra exhibuimus. Cf. etiam 536. 537. 538. 538*a*.

462 *b* Frustum marmoris Pentelici praeter partem aliquam sinistri marginis undique fractum. Exscripsit Koehler.

ΚΛΕΕΣ
ΔΟΡΟΣ
ΣΠΟΒΑΣΙΣ
ΝΙΚΟΝΑΡΙΣΤΙΟ
ΑΙΔΡΙΑΣ
ΛΥΚΙΠΠΟΣ
ΛΟΚΤΕΜΟΝ
ΙΣΟΔΟΤΟΣ
ΟΡΙΟΝ

- - -
. . . . κλῆς
. . . . δωρος
Σπούβασις
Νίκων Ἀριστίω[ν]
[Φ]αιδρίας
[Γλ]αύκιππος
[Φι]λοκτήμων
[Κηφ]ισόδοτος
. . . ω . ίων
- - -

462 *c* Fragmentum tabulae magnae marmoris albi, erutum olim in arce. Exscripsit Lolling.

- - -
. . . . . - - - πιπ - -
. . . . . - - - νιος
. . . . . - - - χίας
. . . . .
. . . . .
. . . . της
[Σ]πουδίας

Supersunt haec de nominum catalogo incerti generis, quem per columnas dispositum fuisse adparet.

462 *d* Tabula marmoris Pentelici cr. circiter 0,15, a. 0,38, l. 0,32, inventa '*κατεδαφισθείσης οἰκίας τινὸς κειμένης ἐπὶ τοῦ χώρου τῆς στοᾶς τοῦ Ἀττάλου*'. Ed. Tsuntas Ephem. 1886 p. 183. In museo centrali exscripsit Koehler, cui lapis ab omnibus partibus praeter sinistram fractus esse visus est. Contra editor: '*εἶναι ἀποκεκρουσμένος πανταχόθεν, εἰς τὰ δεξιὰ ὅμως σώζεται ἄκρα, ἥτις ἴσως εἶναι ἡ ἀρχική*'.

			- - - -
	Χ Α ι ι	- - - -	Χαι[ρ - - -
ᴗ -	Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι	. . . . ος	Διονύσι[ος]
ϑ Α ι Α Σ	Τ Ε Υ Κ Ρ Ο Σ	[Θ]αρ[ρί]ας	Τεῦκρος
Κ Α Λ Λ Ι Τ Ε Λ Ε Σ	Ε Λ Ε Α Σ	Καλλιτέλης	Ἡγέας
Ε Λ Ε Σ Ι Α Σ	Α Λ Α Θ Α Ν Δ Ρ Ο Σ	Ἡγησίας	Ἀγάθανδρος
Ε Υ Α Λ Λ Ε Λ Ο Σ	Θ Ε Ο Μ Ε Δ Ε Σ	Εὐάγγελος	Θεομήδης
. Ε Χ Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ	Λ Υ Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ C	[Δ]έξανδρος	Λυσίστρατο[ς]
. Α Ι Ρ Ι Σ	Π Ο Λ Υ Ξ Ε Λ Ο Σ	[Χ]αῖρις	Πολύζηλος
Þ Ο Κ Ι Δ Ε Σ	Δ Ι Ο Τ Ι Μ Ο Σ	Φωκίδης	Διότιμος
Α Ι Σ Χ Υ Λ Ι Δ Ε Σ	Μ Ν Ε Σ Ι Σ Τ Ρ Α ˥	Αἰσχυλίδης	Μνησίστρατ[ος]
Θ Ε Ο Λ Ν Ι Σ	Α Π Α Τ Ο Ρ Ι Ο Σ	Θέογνις	Ἀπατούριος
Δ Ι Ο Λ Ε Ι Τ Ο Ν	Κ Ε Φ Ι Σ Ο Δ Ο Τ Ο	Διογείτων	Κηφισόδοτο[ς]
. Ε Α Λ Ε Σ	Χ Α Ι Ρ Ε Α Σ	[Θ]εάγης	Χαιρέας
ι Β Ρ Ο Ν	Λ Α Μ Π Ρ Ο Κ Λ Ε Σ	Ἄβρων	Λαμπροκλῆς
Α Ρ Ε . Ι Ν Ο Σ	Π Α Τ Ρ Ο Κ Λ Ε Σ	Ἀρι[σ]ῖνος	Πατροκλῆς
Ε Π Α Λ Κ Ε Ι Δ Ε Σ	Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ	Ἐπαλκείδης	Διονύσιος
. Ο Κ Λ Ε Ι Δ Ε Σ	Χ Α Ρ Ι Α Σ	[Θ]ουκλείδης	Χαρίας
. Ν Τ Ι Μ Ε Ν Ε Σ	Λ Υ Σ Ι Π Τ Ο Λ Ε Μ C	[Ἀ]ντιμένης	Λυσιπτόλεμο[ς]
Α Ν Δ Ρ Ο Μ Ε Ν Ε Σ	Ε Υ Θ Ι Π Π Ο Σ	Ἀνδρομένης	Εὔθιππος
Φ Ι Λ Ι Ν Ο Σ	Η Ι Π Π Ο Μ Α Χ Ο Σ	Φιλῖνος	Ἱππόμαχος
\ Ρ Χ Ε Ν Ε Ο Σ	Α Ι Σ Χ Ι Ν Ε Σ	Ἀρχένεως	Αἰσχίνης
˥ Ι Σ Τ Ι Α Σ	Σ Ο Σ Ι Κ Λ Ε Σ	Πιστίας	Σωσικλῆς
. Ι Ο Φ Α Ν Τ Ο Σ	Χ Α Ρ Ι Α Δ Ε Σ	[Δ]ιόφαντος	Χαριάδης
. Ο Ε Μ Ο Ν	Κ Ε Φ Ι Σ Ι Ο Σ	[Ν]εήμων	Κηφίσιος
. Υ Κ Λ Ε Σ	Φ Α Ι Δ Ρ Ι	[Ε]ὐκλῆς	Φαιδρί[ας]
. Σ Ε Ν Ο Τ Ι Μ Ο Σ	Α Ν Τ Ι Φ C	[Χ]σενότιμος	Ἀντιφῶ[ν]
. Ε Μ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ	Λ Υ Σ Ι Ν	[Δ]ημόστρατος	Λυσιμ[αχ - -
. Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ	Ε Ρ Α	[Δ]ιονύσιος	Ἐργ[ο - -
. Α Ρ Ρ Ι Α Σ		[Θ]αρρίας	- - -
. Α Χ Ο		[Μ]αχω[ν - -	
Π		. . π - - -	
		- -	

Var. lect. Col. I vs. 3 ϽΑΡ.ιΛΣ ‖ vs. 16 ΕΠΑΛΚΕΙΔΕΣ ‖ vs. 30 ΑΧΟ.//// ‖ Col. II vs. 1 ΧΑΙ.//// ‖ vs. 19 ΕΥΘΙΠΠΟΣ editor.

---

462 *e* Fragmentum marmoris Pentelici, ab omnibus partibus praeter sinistri marginis particulam truncatum, a. 0,34, l. 0,16, cr. 0,20. Erutum est a fodientibus inter rudera fori urbis novicii igne nuperrime combusti. Ed. Kumanudis Ephem. 1886 p. 9.

	- -
. Σ .	. . . σ - -
_ Υ Φ Α Ι	[Ε]ὔφαι[ν - -
Ν Ο Θ Ι Α	Νοθια - -
Π Υ Θ Ο Ι	Πυθο(ι)[ν?
Α Υ Τ Ο Κ	Αὐτοκ - -
Ε Υ Δ Ο Χ	Εὔδοχ[σος]
Φ Ι Λ Ο	Φιλο(ι) -
Χ Α Ρ Α	Χαρ[ι - -
Σ Ο Σ	Σωσ - - -
. . .	- -

CLASSIS ALTERA.

P. 208 n. 469. Denuo lapide examinato haec prodidit idem Lollingius in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* IV (1879) p. 10: '*Während meines letzten Besuches des Ortes gelang es mir nach Entfernung des verdeckenden Wandbewurfes auch den ersten Theil des Künstlernamens freizulegen und nach Reinigung des Steines als die erste Hälfte der Inschrift*

Α Ρ Ι Σ Τ Ι Ο Ν Ι Α Ρ Ι

festzustellen. Die Langseite des Steines ist jetzt 0,53 M. weit sichtbar, die Breite beträgt 0,57, die Höhe 0,30 M. Zwei parallel gezogene eingeritzte Linien in kurzem Abstand von den Rändern bilden gleichsam einen Rahmen um die Inschriftfläche. — Auf der jetzt nach unten gekehrten Oberfläche des Steines ist kein länglich viereckiges oder ähnliches Einsatzloch für eine Stele, sondern ein länglich rundes Einsatzloch für eine Statue.

Addimus, in ectypo I. Schmidtii, quo usus epitaphium Phrasicleae iuxta artificis titulum repraesentavit Loewy *Inschr. Gr. Bildhauer* 1885 p. 15 n. 12, adparuisse litterarum, quae vs. 2 inter Ε et Μ adhuc desiderabantur, certa vestigia haec: ΣΟ.

P. 209 n. 472. Novam lapidis imaginem edidit Schmidt in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* VI (1881) p. 345, altum esse 0,135, latum 0,58 nuntiavit Loeschcke, addens in superficie exstare cavum recipiendis statuis duabus parvulis aptum, quod in hunc fere modum delineavit:

In versu tertio post φιλημοσύνης haec sibi adgnovisse visus est litterarum vestigia Schmidt, Ν fuisse ante alterum Ο certum esse adfirmans: Ν Ι Μ Ι Ο Ν Ο Ν

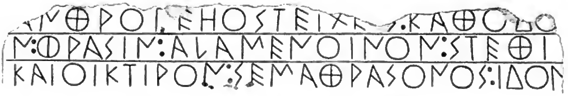
Loeschcke haec: Ν Ι Μ Ι Ο Μ

An fuit ἥμ[ερο]ν αἰμ[ὸν ἔχων]?

P. 210 n. 474. Lapis teste Loeschckeo a superiore parte sectus nunc a. 0,09, l. 0,66, cr. 0,70, primaeque litterae non Ͻ restat, sed >, ut -- καὶ] σὲ μένει θάνατος legendum esse iam adpareat.

P. 210 post n. 477 adde:

477 *h* Basis marmorea a. 0,215, l. 0,795, cr. 0,55, in superiore parte in usum pilae inserendae excavata. Reperta est prope Dipylon ad forum Libertatis in aedibus Theodori Stephanu, muro immissa vetustiori, de quo haec Lollingius in litteris ad me datis: '*Der Stein*' inquit '*war als Baustein in einem Mauerstück verwandt, das wir wegen seiner Uebereinstimmung mit entsprechenden Resten beim Dipylon und wegen seiner Lage in der Linie des Themistokleischen Mauerzuges vom Dipylon aus ostwärts wenigstens mit grosser Wahrscheinlichkeit diesem zuschreiben können*'. Usus sum ectypis duobus chartaceis, Postolaccan altero, altero Koehleri, quorum ope imago tituli delineata exstat in Roehlii Imagg. inscr. Gr. antiq. 1883 p. 70 n. 21. Minusculis litteris expressa verba tituli primum edita sunt Athenis in Ephemeride d. 31 Augusti a. 1878.

Ἄνθρωπε, ὅ(ς) στείχε[ι]ς καθ' ὁδὸ]ν φρασὶν ἄλ(λ)α μενοινῶν,
στῆθι | καὶ οἴκτιρον σῆμα Θράσωνος ἰδών.

477 *i* Marmor album, quod Pentelicum esse videtur, a tribus partibus, ut videtur, fractum, a sinistra margine integro. '*Verbaut in den Kern des Mauervorsprunges östlich von dem inneren Eingang des Dipylon (auf von Alten's Plan Mitth. III Taf. III mit 41 bezeichnet). Der Stein ist mit der Schriftseite nach oben gewandt und ist durch die Zerstörung der Mauer blossgelegt worden*'. Ed. Koehler in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* X (1885) p. 403.

Ν Ε . . Τ Ε Ρ Κ Α Λ Α Ι Σ + Ρ Ο Σ Ε *vac.*
ω //// //// //// *vac.*

Epitaphium hoc esse intellexit editor versu hexametro inclusum, quem quidem versum sic fere restituendum esse coniecit:

[Σῆμα τόδ' Ἐρχ]σ[ικλ]ε[ι πα]τὴρ Κάλλαισχρος ἔ[θηκε].

vitio admisso metrico, quod equidem auctori epigrammatis relinqui nolim. Suspicor potius Ν Ε illud de vocativo ξεῖνε superesse, ut verba carminis haec fere fuerint:

[Σῆμά μ' ἐπ' Εὐκλεῖ, ξεῖ]νε, [πα]τὴρ Καλ(λ)αισχρος ἔθ[ηκε]

vel similia.

477 *k* Cippus fractus marmoris albi, Parii, ut videtur, in capite anthemio ornatus, a. cum anthemio 1,385, l. in ima parte 0,31, in suprema 0,265, cr. 0,08, plumbo immissus basi quadratae a. 0,185, l. 0,43, cr. 0,26, inventus *'beim Hausbau des Herrn Melas in der Aeolusstrasse'*, nunc conditus in aula musei centralis. In superiore parte pilae galli gallinacei figura exstabat picta lineae rubrae traductae insistentis, cui subiectus legitur circa mediam fere partem titulus, inferior pars canis, ut videtur, et anguis exhibebat figuras item pictas. Fragmentum superius ed. Gurlitt in dissertationibus hist. et phil. E. Curtio dicatis p. 154, inferius una cum titulo descripsit Loeschcke in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* IV (1879) p. 289 not. eiusque imaginem misit delineatam, integrum monumentum ad fidem imaginis photographicae repraesentavit Brueckner *Ornament und Form der Attischen Grabstelen*. Wimariae 1886 tab. I, 1; cf. p. 4 et 88 seqq.

Α Ν Τ Ι Φ Α Ν Ο Σ

Ἀντιφάνευς.

---

477 *l* Basis marmoris Pentelici long. 0,70 (vel 72), lat. 0,68 (vel 67), cr. 0,30, in aedicula S. Nicolai vici Attici cui Charvati nomen est. In superficie sculptum est cavum ovale inserendae statuae aptum. Ed. Mylonas in *Bull. de corr. Hell.* III (1879) p. 179. Utor ipsius Mylonae apographo, quod ille Koeblero, mihi Koehler commodavit, et ectypo chartaceo, quod Milchhoefero acceptum debetur.

Τ Ο Ε Υ Θ Υ Μ Α Χ Ο
Ν Α Υ Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Ε Ι Μ Ι

Τοῦ Εὐθυμάχου | Ναυσιστράτου εἰμί.
I. e. *Filii Euthymachi, Nausistrati, sum.*

---

477 *m* *'Auf einem unbehauenen Stein, den ich im Dorfe Ambelaki auf Salamis innerhalb einer locker aufgeschichteten Mauer sah, steht':*

Ρ Ι Π Ο Τ Ε Λ Ο Σ

Πιστοτέλευς.
Milchhoefer in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* II (1877) p. 460 not. 2.
Sepulcralem esse lapidem consentaneum videtur.

P. 211 n. 480. *'Zapfenloch auf der Oberfläche ursprünglich'* Loeschcke in schedis ad me missis. Idem vs. 2 litteram extremam Ͳ esse, e Τ et Ν compositam, certo sibi scribit constare.

P. 212 n. 490. *'Die Kleinheit der Buchstaben und die Form des Steines sprechen dafür, dass das Fragment zur Basis eines Weihgeschenkes gehört'* Loeschcke in schedis ad me missis.

P. 212 post n. 491 adde:

Titulos 489 et 491 denuo a se examinatos necnon 491 *a* (cf. huius voluminis p. 50) propter scripturae rationem annis qui sunt inter bella Persica et initium tumultus Peloponnesiaci tribuendos esse censet Koehler *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* X (1885) p. 379. Eiusdem aetatis censet esse titulos haud paucos sepulcrales, partim Ionicis partim Atticis et Ionicis mixtis exaratos litteris, ductus imprimis et monumentorum, quibus incisi sunt, formae vetustioris et scripturae minus excultae indiciis; quos quidem titulos diligenter conquisitos edidit ib. p. 361 seqq. (cf. tabulas adiectas XIII et XIV). Iam de plerisque recte eum iudicasse quum in aperto sit, etsi de nonnullis dubitandi locus relictus est, tamen nos, quippe quibus ipsa monumenta oculis examinare non licuerit, omnes hoc loco existimavimus repetendos servato eodem ordine, quem Koehler instituit.

491 [1] *'Niedrige an den Rändern und auf den unteren Flächen rauh gelassene Platte aus pentelischem Marmor, auf beiden Seiten beschrieben. — Uebergangsformen von Alpha und Rho'* Koehler p. 361 n. 1, *'Stele, 0,49 breit, 0,40 hoch. Auf jeder Seite ist der Stein am oberen Rande 0,15 geglättet zur Aufnahme der Inschriften'* Loeschcke, cuius in schedis ad me missis lemma praefixum est: *'Patissia. Hof'*.

A

Σ Ο Τ Η Ρ Ι Δ Η Σ
Ο Α Υ Μ Α Ρ Ε Τ Η
Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ο Μ Α Χ Η

B

Α Κ Η Ρ Α Τ
Α Ρ Χ Α Γ Α ◡
Μ Υ Ρ Τ Ω

Var. lect. *A* vs. 2 littera initialis Θ est apud Loeschckeum || *B* vs. 2 ΑΡΧΑΓΑ.ΟΣ plenius idem.
A Σωτηρίδης | Θαυμαρέτη | Καλλιστομάχη.
B Ἀκήρατ[ος] | Ἀρχάγα[θ]ος | Μυρτώ.

---

491 [2] *'Kleiner, nachlässig behauener Pfeiler aus pentelischem Marmor, oben verstossen'* Koehler p. 362 n. 2.

Σ Κ ◡
Ε Α Σ
Μ Ε Σ Α
Ν Ι Ο Σ

Σκυ[τ]|έας | Μεσ(σ)ά|νιος.
Dialectus quum sit Dorica, ne litteraturam quidem Atticam vel Ionicam esse adfirmaverim.

---

491 [3] Hydria marmoris Pentelici anaglypho ornata, quo repraesentantur viri duo barbati manus iungentes. Eorum capiti alius, qui a sinistra accedit, adscriptus titulus. *'Unterhalb des Reliefs waren ein breiter Maeander und eine Palmette aufgemalt'*. Ed. Koehler ib. n. 3; cf. tab. XIII.

Φ Ι Λ Ε (*caput viri*) Σ Ι Ο[Σ] (*caput viri*)

Φιλήσιος.

491 [4] *'Unförmliches Fragment aus pentelischem Marmor, wohl von der Basis einer Stele herrührend'.* Athenis in via Lycabetti in domo Cyriaci exscripsit ediditque minusculis Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτ. 2990; Koehler ib. n. 4.

ΘΡΑΣΟΝ
ΑΝΗΡΑΓΑΘΟ

Θράσων. | ἀνὴρ ἀγαθό[ς].

---

491 [5] *'Kleine Tafel aus pentelischem Marmor, oben glatt abgeschnitten. — Schöne alterthümliche Buchstaben'* Koehler ib. n. 5.

ΑΡΧΙΡΡΗΣ
ΝΟΥΜΕΝΙΟ

Ἀρχίππης | Νουμηνίου.

---

491 [6] *'Kleine Stele aus pentelischem Marmor mit Leiste und Kyma als oberem Abschluss. Hart unter der Leiste die Inschrift'* Koehler p. 363 n. 6. In stoa Hadriani exscriptum titulum minusculis ed. Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτ. 2740.

ΔΗΜΑΡΕΤΕ

Δημαρέτη.

---

491 [7] *'Kleiner Pfeiler aus Kalkstein'* Koehler ib. n. 7.

ΦΙΛΟΞΗ
ΝΗ

Φιλοξ(έ)|νη.

---

491 [8] *'Kleine Stele aus pentelischem Marmor oben abgeschlossen durch eine Leiste mit Kyma. Hart unter der Leiste die Inschrift. — Das unter den Eigennamen gemalt gewesene Bild ist verschwunden. Die Schrift weist den Stein in die Zeit vor dem peloponnesischen Kriege'* Koehler ib. n. 8. Reperta est Piraeei, ubi ἐν τῷ νῦν νεκροταφείῳ exscripsit Kumanudis ediditque minusculis Ἐπιγρ. ἐπιτ. 2961, omisso Anthemidis nomine.

ΑΝΘΕΜΙΔΟΣΤΟΔΕΣΗΜΑΚΥΚΛΩΙΣΤΕΦΑ
ΝΟΥΣΝΙΤΑΙΡΟΙΜΝΗΜΕΙΩΝΑΡΕΤΗΣ
ΟΥΝΕΚΑΚΑΙΦΙΛΙΑΣ
ΑΝΘΕΜΙΣ
ΗΡΟΦΙΛΕ

Ἀνθεμίδος τόδε σῆμα· κύκλῳ στεφα|νοῦσ(ι)ν (ἑ)ταῖροι
μνημείων ἀρετῆς | οὕνεκα καὶ φιλίας.
Ἀνθεμίς
Ἡροφίλη.

In epigrammatis versiculo altero lapicidae errore factum esse existimat Koehler, ut μνημείων male exararetur pro μνημεῖον. Potuit sane in hunc modum errare lapicida, non potuit me iudice is, qui versus condidit. Referendum igitur, si quid video, μνημείων ad οὕνεκα, quod usurpatum est sive a carminis auctore sive a lapicida pro eo quod debebat εἵνεκα, et verba in hanc sententiam accipienda: *circa undique coronis (hoc σῆμα Anthemidis) ornare solent ἑταῖροι, ut memores se esse testificentur virtutis et amicitiae eius.*

---

491 [9] *'Platte aus pentelischem Marmor mit abgerundetem Giebel und Relief, oben zu beiden Seiten verstümmelt; vgl. Wolters-Friederichs Gipsabg. des Berl. Mus. 1020. Im Giebel waren zwei sich gegenüberliegende Löwen dargestellt, darüber eine Rosette. Das Relief unter der Leiste stellt zwei bärtige Männer dar, die sich die Hände reichen, dazwischen ein Kind (Mädchen), welches die Rechte zu dem links stehenden Manne in die Höhe streckt. Auf der Leiste die Inschrift. — Links sind zwei oder drei Buchstaben weggebrochen'* Koehler p. 364 n. 9.

ΟΜΗΝΗΣ ΣΜΗ

Alterum nomen [Κλε]ομ(έ)νης legit Woltersium secutus Koehler, de alterius restitutione desperans.

---

491 [10] *'Unförmliches Bruchstück einer sculpirten Platte aus pentelischem Marmor. — Vom Relief ist der Kopf eines bärtigen, über der Stirn kahlen Mannes erhalten (Höhe c. 0,13), der untere Theil des Gesichtes von der Nase an ist mit weggebrochen. Ueber der Leiste in dem verstossenen Giebelfeld die Inschrift. — Grosse in schwachen Zügen unsicher eingeritzte Buchstaben, die in den Formen an die vorpersischen Grabsteine erinnern'* Koehler p. 365 n. 10, qui addit, titulum non posse existimari saeculo quinto medio recentiorem. Minusculis ediderat Kumanudis 2951, qui exscripsit in stoa Hadriani. Monumentum quo loco repertum sit, non traditur.

HPAKΛΕΔΗΣ

- - - - - | Ἡρακλείδης.

---

491 [11] *'Kleine Platte aus weissem Marmor, nach dem beigefügten Inventurvermerk in Attika gefunden, beschrieben von Milchhoefer Mitth. 1880, S. 191 n. 6'* (qui inscriptionum litteras rubro colore tinctas esse adnotat). *'Auf dem wannenartig vertieften Grunde ist ein Bild gemalt: vor einer nach rechts gewandten männlichen Figur steht ein kleines Mädchen. Ueber und rechts von dem Bilde die Inschrift. — Schöne regelmässig eingegrabene Buchstaben, aber sicher dem 5ten Jahrhundert angehörig'* Kohler ib. n. 11. Minusculis ed. Kumanudis 3105.

ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ
ΠΟΛΥΚΡΙΤΗ

Λυσίμαχος | Πολυκρίτη.

491[12] *'Pfeiler aus pentelischem Marmor, hoch 1,85, breit 0,25, dick 0,25, eingelassen in eine ebenfalls marmorne Plinthe, welche auf einem Sockel aus Poros ruht. Am oberen Rande des Pfeilers in grossen Buchstaben die Inschrift (a). — Auf der Plinthe in kleineren Buchstaben: (b). — Regelmässige schöne Buchstaben, aber durchweg alte Formen — auf dem Pfeiler (war) das Bild des Verstorbenen nahezu in natürlicher Grösse aufgemalt —'* Koehler p. 366 n. 13. Repertum est monumentum ad Dipylon in Ceramico exteriore. Edd. Kumanudis 15, C. Curtius in *Arch. Zeitg.* 1871 p. 29.

a

ΡΥΘΑΓΟΡΟ

b

ΡΡΟΞΕΝΙΑΣΑΡΕΤΗΣΤΕΧΑΡΙΜΡΡΟΡΟΝΩΝΤΕΚΑΙΑΥΤΟ
ΕΝΘΑΔΑΘΗΝΑΙΟΙΡΥΘΑΓΟΡΗΝΕΘΕΣΑΝ
ΥΙΟΝΔΗΜΟΣΙΑΙΔΙΟΝΥΣΙΟΙΡΡΟΒΟΤΟΝΔΕ
ΡΑΤΡΙΔΑΣΑΛΥΒΡΙΑΝΙΚΕΤΑΧΟΣΦΟΙΜΕΝΟ

a Πυθαγόρου.
b Προξενίας ἀρετῆς τε χάριμ προ(γ)όνων τε καὶ αὐτοῦ
ἐνθάδ' Ἀθηναῖοι Πυθαγόρην ἔθεσαν
υἱὸν δημοσίᾳ Διονυσίου, ἱππόβοτον δὲ
πατρίδα Σαλυβρίαν ἷκετ' ἄχος φθιμένου.

Pythagoram e decreto populi Atheniensium loco publico concesso sepultum esse verba carminis, monumentum impositum privata opera nec Atticorum hominum cura elaboratum esse scripturae ratio testantur.

491[13] *'Kleine pfeilerartige Stele aus pentelischem Marmor. Anstatt der Leiste ein blau aufgemalter Streifen am oberen Rande. Nach einem Zwischenraum die Inschrift. — Unterhalb der Inschrift Bruch. Schöne alterthümliche Buchstaben'* Koehler p. 367 n. 14. Ed. minusculis Kumanudis 2269 in Varvacio exscriptum, loco quo repertum est monumentum non indicato.

ΜΝΗΣΑΡΕΤΗ
ΦΙΛΙΝΙΔΟ
ΕΓΜΥΡΡΙΝΗΣ

Μνησαρέτη | Φιλωνίδου | ἐγ Μυρρίνης.

491[14] *'Kleine Platte aus pentelischem Marmor, an den Seiten abgeschrägt. — Grosse, unsicher geführte Buchstaben'* Koehler ib. n. 15. Ed. minusculis Kumanudis 1814 in Varvacio exscriptum, tacens de loco ubi repertum monumentum.

ΚΕΦΑΛΟΣ
ΘΕΣΑΛΟΣ

Κέφαλος | Θεσ(σ)αλός.

491[15] *'Schmale pfeilerartige kleine Stele aus pentelischem Marmor, oben glatt abgeschnitten, rechts und links in eigenthümlicher Weise abgeschrägt. — Die beiden letzten Buchstaben der zweiten Zeile stehen auf der rechten Schmalseite. Unter der Inschrift war eine in einen Knoten verschlungene Taenie aufgemalt'* Koehler ib. n. 16.

ΝΑΥΤΗΣ
ΕΥΔΗΜΙΔΟ
ΤΟΡΩΝΑ
ΙΟΣ

Ναύτης | Εὐδημίδου | Τορωνα|ῖος.

491[16] *'Kleine Stele aus pentelischem Marmor mit Leiste und Kymation als Abschluss'* Koehler ib. n. 17.

ΜΙΚΚΟΣ
ΚΑΛΛΙΚΛΕΙΔΟ
ΤΟΡΩΝΑΙΟΣ

Μίκκος | Καλλικλείδου | Τορωναῖος.

491[17] *'Kleine Stele aus pentelischem Marmor mit glattem bemalt gewesenen Giebel; unter der Leiste die Inschrift'* Koehler p. 368 n. 18.

ΑΡΧΙΑΣΝΕΒΡΟ
ΑΝΔΡΙΟ

Ἀρχίας Νέβρου | Ἀνδρίου.

491[18] *'Platte aus pentelischem Marmor mit Giebel'* Koehler ib. n. 19.

ΕΥΦΡΑΝΤΙΔΗΣ
ΜΑΝΔΡΩΝΟΣ
ΑΣΤΥΡΑΛΑΙΕΟΣ

Εὐφραντίδης | Μάνδρωνος | Ἀστυπαλαιεύς.

491[19] *'Kleine Stele aus pentelischem Marmor mit Leiste und Kymation als Abschluss. — Grosse schöne regelmässige Buchstaben, jünger als die Umgebung, aber dem 5ten Jahrhundert angehörig'* Koehler ib. n. 20. Reperta est Piraeei. Edd. Pittakis Eph. 380, minusculis Kumanudis 2469.

ΑΘΗΝΟΔΟΤΟΣ
ΙΑΤΡΟΚΛΕΟΣ
ΦΑΣΗΛΙΤΟ

Ἀθηνόδοτος | Ἰατροκλέους | Φασηλίτου.

491[20] *'Kleine* (a. 0,23, l. 0,20, cr. 0,04) *Tafel aus pentelischem Marmor mit Leiste und Kyma als Abschluss, im Felde die Inschrift'* Koehler ib. n. 21. Inventa est cum aliis in fundo maris ad fauces portus Piraeei. Ed. Dragatsis Παρνασσός 1881 p. 275.

Α Ι Σ Χ Ρ Ι Ω Ν
Φ Ι Λ Ι Σ Κ Ο
Κ Ν Ι Δ Ι Ο Σ

Αἰσχρίων | Φιλίσκου | Κνίδιος.

491[21] *'Auf dem unteren Theil einer kleinen pfeilerartigen Stele aus pentelischem Marmor. — Den oberen Theil des Steines nahm eine aufgemalte Palmette ein, welche durch eine gleichfalls gemalte Leiste von der Inschriftfläche abgesondert wurde'* Koehler p. 369 n. 22.

Α Λ Ε Ξ Ι Λ Ε Ω Σ
Π Ρ Ο Κ Λ Ε Ι Δ Ο
Λ Α Μ Ψ Α Κ Η Ν Ο Σ

Ἀλεξίλεως | Προκλείδου | Λαμψακηνός.

491[22] *'Kleine* (a. 0,50, l. 0,19, cr. 0,15) *Stele aus pentelischem Marmor mit Leiste und Kyma. — Das Ethnikon steht unmittelbar unter der Leiste, der Eigenname unten im Felde, dieser vermuthlich über dem hier gemalt gewesenen Bilde des Verstorbenen'* Koehler ib. n. 24. Reperta est Piraeei una cum 491[20]. Ed. Dragatsis l. s. l.

Σ Α Λ Α Μ Ι Ν Ι Ο Σ

Φ Ι Λ Ω Ν

Σαλαμίνιος | Φίλων.

491[23] *'Kleiner Pfeiler aus pentelischem Marmor; die Fläche unter der Inschrift ist rauh gelassen — die Inschrift ist vollständig'* Koehler ib. n. 25. Reperta est 'Ῥσίω τῆς Ἀττικῆς'. Ed. minusculis Kumanudis 3469.

+ Α Ρ Τ Ο

Χάρτου.

491[24] *'Bruchstück einer Platte aus pentelischem Marmor. — Die Grösse und Form der Buchstaben und die Vertheilung der Zeilen lassen über die Zeit keinen Zweifel'* Koehler p. 370 n. 26.

Α Θ Η
Ν Ο Δ
Ο Τ Ο

Ἀθη|νοδ|ότου.

491[25] *'Kleine pfeilerartige Stele aus pentelischem Marmor, unten gebrochen, am oberen Rande die Inschrift. — Unsicher und leicht eingeritzte Buchstaben, die indess keinem Zweifel über die Zeit Raum lassen. Unterhalb der Inschrift Rest eines Reliefs, welches den Todten bartlos in stehender Haltung darstellte; das Gesicht verstossen'* Koehler ib. n. 27. Reperta est Piraeei. Ed. minusculis Kumanudis 3185 β.

Ν Α Μ Ε Ν Η Σ

Ναμένης.

491[26] *'Stele aus graulichem Marmor, oben Gesims. Die erste Zeile der Inschrift steht auf dem Gesims, die folgenden zwei Zeilen unter dem Gesims im Felde. — Unsicher eingegrabene Uebergangsformen. Die Stele war natürlich bemalt'* Koehler ib. n. 28.

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Δ Η Σ
Χ Ε Ρ Ρ Ο Ν Η Σ Ι Τ Η Σ

Διονυσοδώρου | Ἀπολλωνίδης | Χερρονησίτης.

491[27] *'Kleiner Pfeiler aus pentelischem Marmor, gefunden bei der Hagia Trias'* Koehler ib. n. 29.

Φ Ι Λ Α Ι Ν Ι Σ
Ν Ε Θ Α Δ Ε
Κ Ε Τ Α Ι

Φιλαινὶς | (ἐν)θάδε | κεῖται.

491[28] *'Bruchstück einer Platte aus pentelischem Marmor, an der Seite abgeschrägt. — Grosse schöne Schrift. Ausgeprägt alterthümliche Formen fehlen zufällig, über die Zeit kann kein Zweifel sein'* Koehler p. 371 n. 30. Reperta est 'εἰς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς, ἔνθα ἦν τὸ πολυάνδριον τοῦ δήμου τούτου'. Edd. Pittakis Eph. 1682, minusculis Kumanudis 2649.

Α Ρ Χ Ε Δ Η Μ Ο
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Β Ο Λ Η Σ

Var. lect. Vs. 1 Ἀρχίδημος Kum. cum Pitt.
Ἀρχεδήμου | Ἀριστοβούλης.

491[29] *'Platte aus pentelischem Marmor, oben glatt abgeschnitten; unter dem Rand die Inschrift'* Koehler ib. n. 31. Reperta est Piraeei. Ed. minusculis Kumanudis 3121.

Μ Ε Λ Ε Τ Η Ε Ν Θ Α Δ Ε
Κ Ε Ι Τ Α Ι Γ Υ Ν Η Α Γ Α Θ
Η

Μελίτη ἐνθάδε | κεῖται, γυνὴ ἀγαθ|ή.

491 [30] *'Tafel aus pentelischem Marmor mit Giebel und Relief. — Einer nach rechts sitzenden Frau mit verhülltem Hinterkopf reicht eine stehende, weibliche Gestalt die Rechte; in der gesenkten Linken hält die letztere einen Vogel. Am Schaft die Inschrift. — Ungelenke, noch durch keine feste Regel gebundene Schrift'* Koehler ib. n. 32, cf. tab. XIV. Reperta est 'εἰς τὸ πρὸς τὸ βόρειον τῆς Πειραϊκῆς χρησιμεύοντος πολυάνδριον τοῦ δήμου τούτου'. Edd. Pittakis Eph. 2611, minusculis Kumanudis 2629.

ΕΝΘΑΔΕΑΡΙΣΣΤVΛΛΑΚΕΙΤΑΙ
ΠΑΙΣΑΡΙΣΣΤΩΝΟΤΕΚΑΙΡΟΔΙΛΛΗΣ
ΣΩΦΡΩΝΓΩΘVΓΑΤΕΡ

Ἐνθάδε Ἀρίσστυλλα κεῖται, | παῖς Ἀρίσστωνός τε καὶ Ῥοδίλλης, | σώφρων γ', ὦ θύγατερ.

---

491 [31] *'Massive Vase aus pentelischem Marmor mit Relief: eine nach rechts sitzende Frau, welche in der Linken einen Spiegel hält, hat einem vor ihr stehenden Manne die Hand gereicht; neben dem Stuhl steht ein Kind, welches in der Rechten dem Manne einen Vogel entgegenhält; darüber die Inschrift. — Schrift ähnlich wie in der vorhergehenden Nummer'* Koehler ib. n. 33. Reperta est haud dubie Piraeei; in schola enim Piraeensi se exscripsisse titulum testatur Kumanudis, qui minusculis ed. 3209.

ΝΙΚΟΣΣΤΡΑΤΗΓΥΝΗΑΡΙΣΤΗ

Νικοσστράτη, γυνὴ ἀρίστη.

---

491 [32] *'Niedriger Pfeiler aus pentelischem Marmor; der Raum unter der Inschrift ist nicht geglättet'* Koehler p. 372 n. 34. Repertum esse monumentum fertur 'παρ' Ἀθήν. πρὸς νότ. πυριτιδαποθήκης'. Ed. minusculis Kumanudis 3422.

ΦΙΛΙΠΠΗ
ΕΜΕΝΟΧΩΡΑ

Φιλίππη. | Ἐμ(μ)ένου χώρα.

Ita recte haec videtur legisse Koehler, χώραν de sepulturae loco dictum interpretatus.

---

491 [33] *'Kleiner schmaler Pfeiler aus pentelischem Marmor. — Eigenthümliche, im Druck nicht wiederzugebende Schrift. Das zweite Tau reicht über die übrigen Buchstaben hinweg, während das Omega beide Male in der Luft schwebt'* Koehler ib. n. 35. Repertus notatur 'περὶ Ἀθήνας'. Ed. minusculis Kumanudis 3059.

ΚΛΕΤΩΚΛΕΤΩ
Ν Υ Μ Ο

Κλειτὼ Κλειτω|νύμου.

491 [34] *'Sehr kleines Täfelchen aus pentelischem Marmor mit glattem spitzem Giebel'* Koehler ib. n. 36.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΑ
ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΑΙ

Ἀριστόκλεια | ἐν(θ)άδε κεῖται.

---

491 [35] *'Tafel aus pentelischem Marmor mit runder Bekrönung, auf welcher im Relief zwei sich gegenüber stehende Löwen mit erhobenen Tatzen dargestellt sind. Darunter auf der Leiste die Inschrift (a). — Darunter auf einer zweiten Leiste in grösseren Buchstaben (b). — Darunter Relief: rechts zwei bärtige Männer, die sich die Rechte reichen; links ihnen zugewandt eine Frau, welche die Sphendone trägt und mit der Linken einen Zipfel des Gewandes nach dem Gesicht zu führen scheint; alle Figuren stehend'* Koehler p. 371. 372 n. 37. Reperta notatur tabula 'εἰς τὸ βόρειον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν εἰς τὸ μέρος τὸ καλούμενον τῶν Παπαγκωτά'. Edd. Pittakis Eph. 1291. 2705, Rangabé 1486, minusculis Kumanudis 587.

a

ΑΡΙΣΤΕΑΣ⁝ΙΦΙΣΤΙΑΔΗΣ

b

ΤΙΜΑΡΙΣΤΗΝ:ΘΕΟΦΩΝΤΟΣΛΑΜΠΤΡΕΙΩΣ
ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΣ:ΑΡΙΣΤΑΙΟΥ:ΙΦΙΣΤΙΑΔΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ⁝ΑΡΙΣΤΕΟΥ:ΙΦΙΣΤΙΑΔΗΣ

a Ἀριστέας Ἰφιστιάδης.

b Τιμαρίστ(η) Θεοφῶντος Λαμπτρέως
Ἀριστώνυμος Ἀριστ(ί)ου Ἰφιστιάδης
Ἀριστόμαχος Ἀριστέου Ἰφιστιάδης.

His duo addidit titulos Koehler p. 366 n. 12 et p. 369 n. 23, quos receperat Dittenberger III 3102 et 3291, quorum ille (ΔΟΚΙΜΟ) inventus inter urbem et Piraeeum museo illatus est Berolinensi, ubi Koehler eum examinavit (*'Kleine Tafel aus parischem Marmor mit Leiste und Kyma als oberen Abschluss. — Wegen der Form des mit der rechten Hälfte in der Luft schwebenden My sicher der Zeit um die Mitte des 5ten Jahrhunderts angehörig. Wohl gleichzeitig die an derselben Stelle gefundene Tafel mit der Inschrift* ΦΑΙΝΩ *C. I. G. 1013'*), alter (ΜΥΡΤΙΣ⁝ΟΡΝΙΘΙΩΝΟΣ) quo loco regionis Atticae repertus sit, nescitur (*'Kleine Stele aus pentelischem Marmor mit Leiste und Kyma als oberen Abschluss. — Schöne grosse alterthümliche Buchstaben der Uebergangszeit'*). In censum praeterea venire existimo etiam titulos I. G. A. 13. 511*a*. 562 editos, qui quin ad eandem saeculi quinti aetatem revocandi sint dubitari me iudice nequit; quorum primus et tertius reperti sunt Piraeei, secundus quo loco Atticae regionis erutus sit nescitur. Primus ille Apollodori Dioclidae f. Megarensis dialecto utitur et scriptura haud dubie Megaricis, tertius nomina exhibet hominum originis Doricae, scriptus litteratura neque Attica nec Ionica, sed ut videtur Peloponnesiaca, secundus est Anaxagorae Syracusanae, litteris exaratus non Atticis, quas quin Syracusanorum sequi consuetudinem statuamus nihil est quod obstare videatur. Accedit fragmentum illud κεραμίδος εὑρεθείσης ἐν Πειραιεῖ παρὰ τάφον ἀρχαῖον scriptum ἐν ἐκτύποις γράμμασιν, quod editum exstat Ephem. 1884 p. 70 n. 7:

3 O Ǝ O
Ψ V T

quas litteras nec Atticas esse nec Ionicas sponte adparet.

Ceterum ut harum inscriptionum testimoniis recte utamur, haec mihi videntur probe tenenda esse: habemus iam huius generis et aetatis titu-

los sepulcrales omnino quadraginta quattuor vel quinque, quorum duo soli Atticorum esse hominum certis indiciis cognoscuntur, 491[31] et 548, quem sepulcralem esse constat (cf. huius voluminis p. 54), scriptus ille quidem more Attico, semel tantum, quantum dispicere licet, admissa H vocali, undeviginti peregrinorum esse constat, reliqui qui sunt viginti tres vel quattuor Atticorum sint an peregrinorum prorsus ignoratur, nisi quod Piraeei qui eorum sunt eruti sex eos peregrinorum esse suspicari licet. Itaque civium Atticorum in condendis mortuorum monumentis privatis hac aetate qui usus fuerit scribendi ne nunc quidem liquet, peregrinorum qualis fuerit aliquatenus perspicitur. Adparet enim homines Doricae originis Peloponnesios Megarenses Messenios et fortasse Syracusanos Athenis sua propria et dialecto et litteratura uti solitos in monumentis non solum publicis (cf. monumentum illud Cleonaeis positum, qui in pugna Tanagraea occubuerunt, C. I. A. I 441, Argivis scriptum litteris et Argivas nominum formas referens), sed etiam privatis. Nec non Thessali hominis unus ille lapis 491[14] neque Attice loquitur neque Atticis scriptus est litteris: Ionicas eas esse sumitur, nec tamen certis argumentis comprobari potest. Contra homines Insulani et Asiani nec non Thraciae regionis, sive Ionicae sive Aeolicae sive Doricae sunt originis, sociarum illi urbium cives omnes praeter unum Cyprium 491[32], Athenis Attice fere loquuntur omnes, litteratura constanter utuntur Ionica, nisi quod qui Chersonesitarum alterius posuit titulum 491*a* scriptura maluit uti Attica.

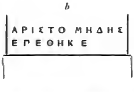
Restat titulorum sepulcralium numerus haud exiguus, qui, quamquam e scripturae ratione eis quos supra recensuimus recentiores esse intelleguntur, tamen non sine aliqua probabilitatis specie ad tempora quarti saeculi initiis antiquiora atque adeo belli Peloponnesiaci aetatem possunt videri referendi esse. Res vero quum sit plerumque dubitabilis, placuit eos titulos omnes una cum quarti saeculi huius generis monumentis recensere ita, ut antiquioris paullo originis indicia singillatim notarentur, excepto uno, quem quum saeculi quinti temporibus extremis tribuendum esse certo videatur constare, hoc loco statim maluimus subiungere.

491[36] Cippus marmoris Pentelici a superiore parte truncatus, nunc a. 0,74, erutus a. 1884 *'zwischen der Nekropolis bei Agia Triada und der Cisterne gegen die Gasanstalt hin, zwei Meter unter der heutigen Bodenfläche'*, conditus nunc in museo centrali. In superiore parte titulus *a* legitur lapidi incisus prope ipsam fracturam, media pars pharetrae figuram habet coloribus pictam fasciis utrinque dependentibus, cui picturae subiectus est titulus *b*, pictus ille et ipse colore fusco vel caeruleo, ima pars, quae scilicet basi olim fuit immissa nunc deperditae, rudis relicta. Imagine monumenti, quam moderante Postolacca delineavit et coloribus distinxit Guilléron, ut uterer benigne concessit Conze.

a

b

a Γέτου; nominis enim formam integram servatam esse nec fracto lapide ab initio truncatam, iure mihi videor statuere.

b Ἀριστομήδης | ἐπέθηκε.

Geta ille, cui positum est monumentum defuncto, et servilis nominis indicio et pharetrae pictura natione barbarus fuisse intellegitur. Suspicor eum servum fuisse aliquando publicum sagittariorum, quos Scythas vocare consueverunt, numero adscriptum, deinde libertate donatum. Aristomedes, qui monumentum posuit, quamquam, quis fuerit, civis an peregrinus, et quo necessitudinis vinculo cum illo coniunctus, certis indiciis non constat, haud inepte tamen patronum eum fuisse Getae manumissi adeoque civem Atticum conicias.

P. 213 n. 492. *'Auf der flüchtig geebneten Schmalseite einer rohen weissen Marmorplatte (lang 0,60, breit 0,33, dick 0,08), die auf einer unebenen durch langes Auftreten stark geglätteten Breitseite die C. I. A. I 492 publicirte Inschrift enthält, stehen die ebenda n. 530 veröffentlichten Buchstaben; durch ein Versehen ist nicht bemerkt worden, dass 492 und 530 zusammengehören'* Lolling in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* V (1880) p. 244, qui ib. p. 246 hanc dedit lapidis imaginem:

a

Non culpa mea factum est, ut tituli isti separatim ederentur, quasi e diversis lapidibus exscripti. Etenim quum primum missum mihi esset apographum tituli 530 solius ea addita notitia, quam fideliter exprimendam curavi totam, post longius temporis intervallum traditum accepi alterum 492, non monitus in eodem ea verba scripta exstare lapide, in quo legitur 530.

Titulum 530 non diversum esse a Fourmontiano illo 522, postmodum scilicet lapide secto decurtato, coniecit Lolling: quam coniecturam veram esse persuasit Bergkio, mihi non item. Verba tituli decurtati 530 sic legit Lolling: ...θίη αἰεὶ σπεῦδ[ε ..., plenioris 492 in hunc fere modum putat esse accipienda:

Ἐνθάδ' ἀνὴρ ὤμο[σ]ε τὰ ὅρκια παιδὸς ἐρα[σ]θ(ε)ίς,
νείκεα συνμεί[ξειν] πόλεμόν θ' ἅμα δακρυόεντα,

reliqua ut soluta oratione concepta existimanda sint sic: Γναθίου τοῦ --- ἱερός εἰμι τοῦ Ἐρμιάδου. Contra Bergkius Poett. lyr. Gr. II[4] p. 238 verba carminis sic restituit:

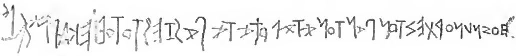
Ἐνθάδ' ἀνὴρ ὤμοσε(ν κά)τα ὅρκια παιδὸς ἐρασθείς
Νείκεα συμμείσ(γειν) πόλεμόν θ' ἅμα δακρυόεντα,

reliqua numeris non adstricta expedire se non posse fassus, usus tamen Lollingii invento ita, ut tit. 530 verba sic fere suppleri posse suspicaretur: (ὦ Γνά)θιε, αἰεὶ σπεῦδε. Reliquas amborum hallucinationes qui cognoscere cupient, ipsorum commentarios suadeo ut adeant, hoc unum monuisse contentus, adposite in memoriam revocasse Kaibelium in Epigr. Gr. 19 p. 7 carminis Anacreontei (Bergk Poett. lyr. Gr. III[4] p. 280 n. 94) similitudines:

οὐ φιλέω, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

Subiungimus monumenta aliquot, quae cum defunctorum cultu aliqua ex parte coniuncta fuisse facile adparet.

492 *a* Titulus incisus in vasculo fictili fabricae antiquissimae, in sepulcris ad Dipylon sitis olim reperti, ita, ut ab ansa exorsus sinistrorsum per circulum redeat eodem. Edd. Kumanudis in appendicula tomi IX (1880) Athenaei et e repetita Lollingii lectione Furtwaengler in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* VI (1881) p. 107 (cf. tab. III).

Ὃς νῦν ὀρχηστῶν πάντων ἀταλώτατα παίζει …………

Sic versum hexametrum recte legit Kumanudis, in reliquis latere ratus τοῦτον ἔκαυσεν; equidem praeter τοῦ τέ[δ]ε …… nihil dispicio.
Titulus Atticorum omnium quos novimus vetustissimus, initiis saeculi a. Chr. sexti haud dubie antiquior. Cf. quae exposui apud Furtwaenglerum in commentatione supra laudata p. 186 seqq.

---

492 *b* Titulus eleganter incisus ad marginem superiorem canthari fictilis ansati, in arietis capite residentis, cui subest pes; repertus est prope Athenarum urbem, deinde emtus a Saburoffio ex eius collectione pervenit in museum regium Berolinense, ubi inspexi. Edd. Hirschfeld in *Arch. Zeitg.* 1873 p. 109, Furtwaengler Coll. Sabur. tab. 70, 1. *Beschreibung der Vasensammlung im Antiquarium* II p. 1027.

Ε Ͱ Ε Φ Α Ν Τ Ι Δ Ο Σ Ε Ι Μ Ι Η Ι Ε
Ρ Ο Σ

Ἐλεφαντίδος εἰμὶ ἱερός.

Va. 1 pro Δ ante correcturam Τ dederat primitus is qui haec vasculo incidit. Quae quid sibi velle existimanda sint dubius haereo. Puto tamen vasculum significari mulieri defunctae, cui Elephantidi nomen erat, dono datum et sepulcro eius illatum esse.

492 *c* 'Σκευάριον αὐτοτελὲς ἐξ ὀπτῆς γῆς, ὁποῖον καὶ ὁπόσον τὸ δεικνύει τὸ ξυλογράφημα, εὑρεθὲν ἐν ταῖς τοῦ Διπύλου ἀνασκαφαῖς, ἔχον — μίαν τρῦπαν διαμπερές, ὅλως ἀτριβῆ — τὰ ἐπ' αὐτοῦ γράμματα εἶναι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐγκεκαυμένα καθ' ὃν καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ἀγγείων τῆς ἀρίστης ἐποχῆς, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιφάνεια, λειοτάτη οὖσα, ἔχει ἐρυθρόξανθον χροιὰν κεράμου — ἡ ὄπισθ ἐπιφάνεια ὁμοίως εἶναι λειοτάτη' Kumanudis Athenaei VIII (1879) p. 237 n. 6.

Ξυνεταιών. — Notanda admixta littera Ionica.

PARS QVINTA.

P. 215 post n. 503 adde:

503 *a* Tabula oblonga marmoris Pentelici a dextra parte fracta, quae quo loco reperta sit non adnotatur. Versus supremus ad superiorem tabulae marginem postea incisus est litteris, ut fertur, alterius partis saeculi quarti speciem referentibus. Ed. Koehler in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* X (1885) p. 281.

Α Χ L Λ Ω /// ω Ν ι

V V Ν Φ Ε Ϟ Ι
Α Χ Ε L Ο Ι C

Ἀχελώ[ι]ου Ν[υμφῶν - - ων ἱερόν].

Νύμφησι - - -
Ἀχελώω[ι ἱερόν].

Supplementa sunt Koehleri non omni ex parte certa illa et indubia. Cf. Platonis Phaedr. pp. 230 et 263.

P. 215 post n. 507 adde:

507 *b* Cippus parvulus quadratus marmoris Pentelici, inventus '*ἐν τῇ καταβολῇ τῶν θεμελίων τῶν δύο ἐν Ἀθήναις οἰκιῶν τοῦ Βεύρου καὶ τοῦ Σκουλούδη, τῶν πρὸς βορρᾶν τοῦ κάτωθεν τῶν ἀνακτόρων κήπου*'. Ed. minusculis Kumanudis Athenaei IV p. 123 n. 13. In museo centrali exscripsit Koehler.

Ο Ρ Ο Σ Σ Η Μ Α Τ Ο
Σ Γ Λ Υ Κ Η Σ Μ Α Ρ
Α Θ Ο Ν Ο Θ Ε Ν Ε Ν
Α Σ Τ Ε /// Ο Ι Κ Ο Σ
Η Σ Α Δ Ε Λ Φ /// Ε Σ
Σ Χ Α Τ Ι Ο Ν Ο Σ Κ
Α Λ Λ Ι Ο

Ὅρος σήματο-
ς Γλύκης Μαρ-
αθωνόθεν ἐν
ἄστε[ι] οἰκούσ-
ης, ἀδελφῆς (adde Ἐ-)
σχατίωνος Κ-
αλλίου.

Vs. 5 inter litteras alteram et tertiam a fine foramen in lapide esse dicit Koehler, quod videri possit ipsis litteris incisis antiquius esse; contra Kumanudis *ὁ τύπος*, inquit, *φαίνεται ἔχων ἓν* O, *ἀλλ' οἷον ἐπίτηδες ἀπεξεσμένον*. Utut est, circa hunc ipsum locum erratum esse a lapicida adparet.

Litteratura est Ionica, sed O pro Ω adhibitum et fortasse semel admixtum Ε pro Η titulum exaratum esse significant ante annum Euclidis archontis, extremis fere saeculi p. Chr. quinti temporibus. Idem iam statuit qui primus edidit Kumanudis. Eiusdem aetatis esse censet Koehlerus terminos sepulcrales a se editos II 1064. 1071 (cf. p. 540). 1073, scripturae fretus indiciis, *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* X (1885) p. 379 not.

P. 215 n. 517. Ab initio [*Δεῦρε Ἐλε*]|*υσινίων* cett. supplendum esse cognitum est, postquam alteri duo eiusdem generis termini inventi sunt, quorum exempla subiecimus:

517 *a* Cippus lapidis purini, a. 0,92, l. 0,38, cr. 0,23, inventus Piraeei *κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Τζάνη ἄγουσαν* ('*wie mir der Finder persönlich angab, kam der Stein an der Ecke der Leosthenes- und Artemisstrasse zum Vorschein*' Milchhoefer *Athen und Peraieus* 1881 p. 70 not. 75), nunc conditus Athenis in museo centrali. Ed. Kumanudis Athenaei VIII p. 291 n. 2 (Dittenberger Syll. 301).

/// Ε Υ Ρ Ε Γ Α ///
\ Ν Ι Ο Ν Τ Ρ Ι
Τ Τ Υ Ϟ Τ Ε L Ι
Υ Τ Α Ι Α Ρ Χ Ε
Τ Α Ι L Ε Μ Υ
Ρ Γ Ι Ν Ο Ϟ Ι
Ͻ // Τ Ρ Ι Τ
///////////////

[Δ]εῦρε Πα[ι]-
ανιῶν τρι-
ττὺς τελε-
υτᾷ, ἄρχε-
ται δὲ Μυ-
ρρινουσί-
ων τριτ-
[τύς].

517 *b* Cippus lapidis porini, a. 1,26, l. 0,43, cr. 0,22, repertus Piraeei '*östlich vom Zeahafen, etwa 130 Meter nördlich der Villen-Colonie Ziller*' (Milchhoefer l. l.), postmodum item Athenas translatus et in museo conditus centrali. Edd. Schaefer in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* V (1880) p. 85, Kumanudis Athenaei VIII p. 528 n. 1, hic quidem litteris minusculis (Dittenberger Syll. 300). Apographum a se confectum per litteras ad me datas communicavit Milchhoefer.

Ε · · ΕΡ·
·ΕΟΝΤΡ·Τ
ΤΥ·ΤΕ·Ε·
ΤΑΙΘΡΙΑ·
ΙΟΝΔΕΑΡΧ
ΕΤΑΙΤΡΙΤ
ΤΥ·

[Δ]εῦρ' Ἐπα[κ]-
ρίων τριτ-
τὺς τελευ-
τᾷ, Θριασ-
ίων δὲ ἄρχ-
εται τριτ-
τύς.

Var. lect. Vs. 1 L . L Ρ Schaefer, Δ)ε(υρ)ὲΡ;.. Kumanudis. Litteram, cuius post Ρ notavit vestigia, aut Ε aut Ρ aut Α fuisse scribit Milchhoefer.

Supplementa sunt Dittenbergeri, quem cf. in Hermae XVI p. 184 seqq. de lapidis lectione disserentem.

P. 216 post n. 519 adde:

519 *a* Eiusdem limitationis lapidem alterum Piraeei nuper inventum ed. Meletopulos in Παρνασσός 1882 p. 971. Exscripsit Koehler.

ΕΜΡΟΡΙΟ
ΚΑ·ΗΟΔΟ
ΗΟΡΟΣ

Ἐμπορίου
καὶ ὁδοῦ
ὅρος.

P. 216 post n. 521 adde:

521 *a* Cippus a dextra parte laesus, qui nunc est pro scalae gradu domus cuiusdam Piraeei prope ecclesiam catholicam sitae. Exscripsit Haussoullier-Besnault, ed. Foucart in *Bull. de corr. Hell.* V (1881) p. 324.

Ρ///ΤΕ
ΔΕ–ΕΣ
ΟΔΟΤΟ
·ΡΟΣΤΟ
ΙΜΕΝ
–ΡΑΝΔ
ΕΜΟΣ
ΟΝΕ·

[Ἀ]π[ὸ] τῆ[σ]-
δε τῆς [ὁ]-
δοῦ τὸ
πρὸς τὸ[ν]
[λ]ιμέν[α ἅ]-
[π]αν δ-
ημόσ[ι]-
όν ἐσ[τι].

Supplementa sunt Foucarti; vereor tamen, ne vss. 4–6 πρὸς τοῦ | [λ]ιμέν[ο|ς] πᾶν δ|ημόσ[ι]|ον cett. scriptum potius fuerit.

---

521 *b* Cippus a. 1,20, l. 0,38, cr. 0,22, inventus Piraeei ἔν τινι οἰκίᾳ τῆς ὁδοῦ "μακρᾶς στοᾶς". Ed. minusculis Kumanudis Athenaei VII p. 387. Athenis in aula musei centralis exscripsit Koehler.

ΑΧΡΙΤ·.
ΗΟΔΟΤΕ
·ΔΕΤΟ·
ΣΤΥΤΕΙ
ΔΕΝΕΝΕ
ΜΕΤΑ·

Ἄχρι τ[ῆς]
ὁδοῦ τῆ-
σδε τὸ ἄ-
στυ τῆ-
δε νενέ-
μηται.

---

521 *c* Fragmentum cippi lapidis porini cr. 0,24, inventum Piraeei πλησίον εἰς τοῦ Βάβουλα τὴν γνωστὴν μάνδραν, ἐν ἀριστερᾷ εἰσιόντων εἰς τὴν πόλιν διὰ τῆς ἀπ' Ἀθηνῶν ὁδοῦ. Ed. Kumanudis Athenaei VII p. 387.

ΑΧΡ
ΣΗΟΔ
Ε·ΔΕ

Ἄχρ[ι τῆ]-
ς ὁδ[οῦ τ]-
ῆσδε -- cett.

---

521 *d* Cippus inventus solo infixus Piraeei κατὰ τὸ ΒΔ τοῦ λόφου τῆς Καστέλλας, παρὰ τὴν ὄπισθεν Μάνδρας τοῦ Βάβουλα ('*am Nordende der Munichia-Strasse* Milchhoefer *Athen und Peiraieus* 1881 p. 30 vel '*320 Meter, fast genau südlich mit nur sehr geringer östlicher Abweichung vom Thore zwischen den Schenkelmauern in situ aufgefunden*' Kaupert ib. p. 65 not. 27 *e*). Ed. Dragatsis in Παρνασσός 1880 p. 411 seqq.

\ • I I
Δ E T E Ϟ
I O Δ O T E
I Δ E H E M
O N I X I A
Ϟ E Ϟ T I N E
M H Ϟ I Ϟ

[Ἀ]χρι τ[ῆ]-
[σ]δε τῆς
ὁδοῦ τῆ-
σδε ἡ Μ-
ουνιχία-
ς ἐστὶ νέ-
μησις.

Notandum in titulo tam vetusto vs. 7 H Ionicum admixtum pro Attico E.

---

521 *e* Cippus lapidis porini a. 1,74, l. 0,38, cr. 0,22, inventus Piraeei *κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Τζάννε ἄγουσαν* (*'Wie mir der erste Besitzer, ein Werkführer bei Fundamentierungen und Strassenbauten, mittheilte, wurde dieselbe östlich vom Zeahafen bei der Zillerschen Villencolonie entdeckt'* Milchhoefer *Athen und Peiraieus* p. 59), nunc Athenis conditus in museo centrali. Edd. Kumanudis Athenaei VIII p. 290 n. 1, Dragatsis in Παρνασσός 1881 p. 1094.

//// Ε Ο Π Υ Ꮁ
// Ο Δ Ε // Ι Ο Ϟ
// Ο Η //// Ρ Ο Ϟ

Προπύλ-
ου δημοσ-
ίου ὅρος.

Var. lect. Vs. 1 ΠΡΟΠV, vs. 2 \ΟΔΕΜΟϞ, vs. 3 ΙΟΗΟΡΟϞ Dragatsis.

---

521 *f* *'Ende April 1880 wurde beim Durchstich einer neuen Strasse an der byzantinischen Kirche westlich oberhalb des Zeahafens folgender — Grenzstein von der gewöhnlichen Form gefunden'* Milchhoefer *Athen und Peiraieus* 1881 p. 41 (cf. Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχ. ἑταιρίας 1881 p. 49). In aula musei Piraeensis exscripsit Koehler.

////////////////////
ι ι ////////////
Ϟ Η Ο Ρ Ο Ϟ

Ἀγ[ορᾶ]-
ς(?) ὅρος.

---

521 *g* Cippus lapidis porini a. 1,18, l. 0,60, cr. 0,24, inventus Piraeei *'bei dem tiefen Felsdurchschnitt auf der Höhe zwischen Zea und Munichia unweit des Hauses des Katsikas'*, nunc conditus in museo, quod est in gymnasio Piraeensi. Edd. Dragatsis in Παρνασσός 1881 p. 1094, Lolling in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* VI (1881) p. 311.

H E R O I O
H O R O Ϟ

Ἡρῴου
ὅρος.

---

521 *h* Cippus lapidis porini a. 1,22, l. 0,31, cr. 0,14, inventus Piraeei *ὀλίγον πρὸς Β. τοῦ μέρους τούτου* i. e. *κατὰ τὴν μεσημβρινὴν κλιτὺν τοῦ λόφου τῆς Μουνιχίας, ἐκεῖ ἔνθα ὁ κ. Ἀν. Τσόχας ἔσκαψεν εἰς θεμελίωσιν λαμπροῦ θεάτρου*, nunc repositus in museo gymnasii Piraeensis. Ed. Dragatsis in Παρνασσός 1882 p. 248 et Ephem. arch. 1884 p. 220. Exscripsit Swoboda.

H O R O Ϟ
T O H I E R O

Ὅρος
τοῦ ἱεροῦ.

P. 217 n. 526. Alterum eiusdem terminationis lapidem decurtatum eodem loco repperit Lolling, immissum muro sacelli S. Nicolai haud procul a vico Marusi ediditque in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* V (1880) p. 290.

O P O
N O Ϟ : A
Δ O Ϟ : A
Ϟ I A Ϟ

[Ὅ]ρος [τεμ]-
[έ]νους Ἀ[ρτέμ]-
[ι]δος Ἀ[μαρ]-
[υ]σίας.

Fictae, non verae antiquitatis speciem prae se ferre horum lapidum scripturam recte adnotat Lolling; neque a verisimilitudine abhorret, quod idem suspicatur, ab Herode Attico originem eorum repetendam esse.

P. 217 post n. 527 adde:

527 *a* Cippus lapidis porini a sinistra parte fractus, inventus Athenis *πλησίον τῶν ἀντηρίδων τῆς ὑποδομῆς τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τοῦ κοίλου τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου.* Ed. Kumanudis Athenaei VII p. 478 n. 1.

/// Δ O H O
O Ϟ

[Ὁ]δοῦ ὅ-
[ρ]ος.

P. 217 n. 528. Lapide perpurgato et denuo adcurate examinato tituli exscripti hoc ad me misit apographum a. 1879 Lolling, vs. 2 Θ pro O certum esse et perspicuum testatus:

'Der bei weitem grössere untere Theil enthält eine moderne Inschrift, welche über einen Neubau der Kapelle (nicht den letzten) berichtet'.

PARS SEXTA.

P. 218 post n. 533. 534 adde:

534 *a* Ex eodem monumentorum genere superesse videtur fragmentum illud, quod editum exstat C. I. A. II 844. Cuius in antica parte quae scripta leguntur litteris Atticis, ea e Koehleri apographo hoc loco repetenda esse duxi. Cf. Hauvette-Besnault in *Bull. de corr. Hell.* III (1879) p. 72. 73.

zerfressen
Ι Θ Ο Ν Μ Ε Δ Ι Μ Ν Ο Σ
Ο Λ Λ Ο Ν Ι ////////////
/////////////////////////////
//////////////////////////
5 *Bruch* | Ε Ρ . . Δ Ι Ζ . Ο Ν Ο Ι Ν
Κ Ρ Ι Θ Ο Ν Μ Ε Δ Ι Μ Ν Ο Σ *vac.*
Bruch

Var. lect. Vs. 2 ΟΙΝΟΝ Hauvette-Besnault.
Vs. 1 et 6 κριθῶν μεδίμνους, vs. 2 - Ἀπ]όλλωνι?; vs. 5 quid lateat, non expiscor.

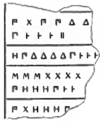
P. 220 n. 542. Lapidem nunc in arce repositum exscripsit Koehler, misitque apographum quod subieci, adnotans etiam a posteriore parte eum esse fractum, ut crassitudo eius quanta fuerit iam diiudicari nequeat, a sinistra vero exstare adhuc marginem integrum:

| Λ Ι   Ν Ι Ο
| Ε Ν Ε Ι Λ Ε Μ Ο Κ
| Ξ Ι Η Ο Ι Σ Θ Ε Π

Neque aliter Lollingius, nisi quod omisit quae restant litterarum vestigia vs. 1 a Koehlero enotata.

P. 220 post n. 545 adde:

545 *a* Alterum fragmentum priori illi simillimum, quod eiusdem esse monumenti iure suspiceris, inventum et ipsum in arce, ed. Kumanudis Eph. arch. 1885 p. 163. Lapis est Pentelicus, ab omnibus partibus praeter sinistram mutilus, a. 0,105, l. 0,085, cr. 0,058. Exscripsit Lolling; idem misit ectypon.

Vs. 6 extr. Ρ omisit Kumanudis.

P. 220 n. 546. Pertinere hoc fragmentum potius ad tempora Euclidis anno recentiora lapide accuratius examinato cognitum est. Cf. C. I. A. II 847.

P. 221 post n. 555 adde:

556 Fragmentum tabulae cr. 0,14, a. 0,19, effossum ad aedem Minervae Victoriae in arce. Ed. Bohn in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* V (1880) p. 266.

Λ
Ρ Ι Ν Ο
Ο Λ Ε Ο Σ Ι
Τ Ε Υ Ε Τ Α
5 Μ Ε Ο Ν Λ
Ρ Α Σ Ι Γ
ΙΙ

Vs. 4 - - ἐγχαμιά]τευ τα[μίασι? Reliqua prorsus ambigua.

557 *'Rings gebrochenes Fragment einer c. 11^{cm} dicken Marmorplatte'.* Erutum est in arce ad Erechtheum. Exscripsit Lolling.

Ι
— Σ Ι Τ Ͱ Ε Μ Ι
Σ Ι Β Ο Ͱ Ε Ε Ρ Χ L Ι V
Ο Σ Ε Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε Ρ Λ
vacat

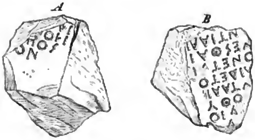
Vs. 2 - - ε(ν)ς Τλημ - - -, vs. 3—4 - - - ς βουλὴ ἦρχε τοῦ vel τῶ[ν - - -, [ᾗ ὁ δεῖνα πρῶτ]ος ἐγραμμάτευε Ῥα[μνούσιος].

558 In superficie non laevigata lapidis a. 0,67, l. 0,40, cr. 0,50, qui Piraeei erutus est in occidentali Zeae portus parte e fundamentis aedificii vetusti, quod neosoecon fuisse autumant, et illatus museo quod est in gymnasio Piraeei. Ed. Dragatsis in Ephem. 1884 p. 193 addita lapidis imagine in tabula adiecta n. 4.

'Αρίστημ]ος ! καλός. | Πολυτί[μη ! λαικ(άς) vel λαικ(άστρια); sic enim haud dubie daturus erat is, qui has memorias ludibundus aliquando lapidi inscripsit. Vidit hoc etiam Wilamowitz Ind. lectt. hib. univ. Gott. 1885/86 p. 4.

559 Fragmentum lapidis Pentelici, qui fuit forma pyramidali oblonga, inscriptus in lateribus duobus latioribus sibique invicem oppositis, litterarum versibus in altero a superiore margine ad imum descendentibus, in altero ab imo ad superiorem ascendentibus. Erutum est in area fori novicii ad porticum quae dicitur Hadriani. Imaginem lapidis publici iuris fecit Kumanudis in Ephem. arch. 1885 p. 216.

Fragmentum hoc esse cyrbis alicuius lapidei eorum e numero, in quibus inscriptae leges Solonis posteriore aetate in foro urbis Athenarum legebantur collocatae, sagaciter et ingeniose e lapidis forma conclusit editor coniectura haudquaquam improbabili. Quamquam in tanta litterarum quae supersunt paucitate nihil fere dispicitur quod ad sententiam verborum intellegendam vel augurandam utile esse possit (*A* vs. 2 π]ολι -, vs. 3 ἐς vel ὡς; *B* vs. 4 - - ντα ἀ -, vs. 5 - - α]ι δὲ το - -, vs. 6 - - ων ἢ τρ[ιῶν?, vs. 7 - - νεσθαι, vs. 8 ἐνα]ντία γε -). Scripta autem haec esse temporibus prioris partis saeculi quinti vel initiis eiusdem certe haud multo antiquioribus ipsius scripturae ratio et species apertissime demonstrant, ut Ephialteae aetatis posse hoc monumentum existimari concedendum sit.

560 Fragmentum marmoris albi undique decurtatum, *'in die sogen. Tholos (auf dem Kaupert'schen Plane in Jahn-Michaelis Descr. arc. Athenarum mit No. 38 bezeichnet) vermauert und beim Abbruch derselben im Mai 1887 herausgenommen'.* Exscripsit Lolling.

'Das erste Zeichen der dritten Zeile vollständig, von folgender Form: Σ*'.*

SVPPLEMENTA VOLVMINIS QVARTI

PARTIS PRIMAE.

P. 18 n. 61 *a*. Litterarum similitudine fretus ad eandem tabulam referendum censet Koehler fragmentum quod subiecimus, secuti eiusdem apographum in arce exscriptum.

ΙΕΝ
. . . ΝΥΝΗΟΙΕΝΤΕΛΕΝΓ
. ΣΤΡΑΤΕΛΟΣΙΝΕΝΤΟΙ
. ΑΝΙΟΝ.ΑΥΤΑΗΟΣΤ
. ΕΝΤΟΝΛΚΑΙΚΑΤΟ
. ΣΗΟΙΕΙΣΙΕΝΕΛΛΕΣΠΟ
. Ι Ρ ΟΠΟΛΕ
. ΤΤΕΙΓ ΡΙΤ
. ΡΟΘΙΟ
. ΟΚ
. ΑΘΕΝ ΙΟΙ

Horum pauca dispiciuntur ita, ut sententiarum nexum continuum ut adsequerer mihi non contigerit. Vs. 2 -- ς νῦν οἱ (vel ἢ οἱ) ἐντελῆ(?) νε --, vs. 3 -- στρατηγοῦ(ῶ)σιν ἐν τοι --, vs. 4 -- πάντων ταῦτα ὥστ[ε --, vs. 5 -- ἔστων δὲ καὶ κατο --, vs. 6 -- ς, οἳ εἰσι ἐν Ἑλλησπόν[τῳ --, vs. 7 extr. ὁ πόλε[μος? --, vs. 8 -- ττειν περὶ τ --, vs. 9 -- π]ροθυμο --, vs. 11 -- Ἀθην[α]ιο --.

Ceterum in grandioris fragmenti vss. 9—10 ἐδεδήμε[[υτο ἢ εἴ τις τῷ δημοσίῳ] ὀφείλεν, vs. 17 seqq. ὅσα δ' ἄ]λλα ξυμβόλαια πρότου ἦν τοῖς ἰ[διώταις πρ]ὸς τοὺς ἰδιώτα[ς] ἢ ἰδιώτῃ rell. rectius legit et supplevit Dittenberger Sylloges 46; cf. eundem Hermae XVI p. 188.

P. 41 n. 373 *c*. 373 *d* '*gehören zu derselben Platte. Die erste Zeile von 373 d steht auf der oberen Fläche wie 373 c a, die zweite Zeile an der Seitenfläche, wie 373 c b*' Loeschcke in schedis ad me missis. Idem testatur Lollingius, cuius exempla cum editis consentiunt.

P. 43 n. 373 *e*. Eiusdem vasis tria praeterea fragmina disiecta olim inventa in arce indagavit exscripsitque Lollingius haec:

b	*c*	*d*
vac. ΚΕ	ΙΤΗΙΑ	Θ

ut integram tituli speciem hanc fere fuisse conicias: Κε[φισο]φ[ῶ]ν ἀνέθηκεν ὁ Σιρίου (vel Κιρίου) [ἀπαρχὴ]ν τῇ Ἀ[θηναίᾳ].

P. 43 n. 373 *w*. Similium vasorum fragmenta, quae plurima iam olim in arce eruta adservantur, perscrutatus Lollingius titulorum frustula exscripsit sat multa. Scripti fuerunt hi tituli uno solo excepto in paterarum marginibus.

1

ΠΟΛVΧΣ

Πολυξ[εν --. Cf. n. 9.

2

ΚΑΤΕΝ

-- δε]κάτην. Cf. I 368.

3

ΣΤΙ

4

> Ŋ M Ǝ

5

T A ⊕ E N A I A I *vac.*

τἀθηναίᾳ. Cf. I 370.

6

A ⊕ E I

Ἀθη[ναίᾳ.

7

S I M O S | : A N E

Σῖμος vel [Ὄν]ησιμος ἀνέ[θηκε.

8

a *b* *c* *d* *e*

S I K V Θ | O S : A N A Γ N E S

[Συ]ίκυθος ἀν[έθηκεν] ἀπ[αρχὴ]ν - -.

9

a *b*

//Ξ N O S : I //: A Γ I

- - ξ]ενος 'Ι[ο - - ἀπ[αρχήν.

10

a *b* *c* *d* *e*

: K A I : //Ξ N I O O N : A N E H A

[Ὁ δεῖνα] καὶ - - - ων ἀνέ[θέτ]ην - -. Cf. IV 373 *r*.

11

a *b*

A Γ I N Ξ S

a ἀπα[ρχήν.

12

D E O S : A N E Θ

- - φιος ἀνέθ[ηκε.

13

A ⊕ E ///

Ἀθην[αίᾳ.

14

a *b* *c*

| L I S T O | N A Y K Y | N A Γ A P X E

[Καλ]λιστὼ Ναυκύδους θυγ[άτηρ ἀνέθηκε]ν ἀπαρχὴ[ν τἀθηναίᾳ]. Cf. I 389.

15

O : T A C

- - τὰ[θηναίᾳ.

16

a *b* *c* *d*

N I E /// | /// S E E O Λ

- - - ν ἱ[ερεία]ς.
- - - ἀν]έθ[ηκε - -.

17

O I N C

18

P P I Λ

[Θα]ρρία[ς?

19

vac. L V |

Λυ[σ - -.

20

S A L I

- - ς Γλα[υκ - -.

21

a *b*

N A N X

d. h. N *und* X *aus* P *und* A *corrigirt*'.

22

S I A N

- - - ς ἀν[έθηκε.

23

Auf der rundlichen Seitenwand des Gefässes':

O E L O ///////////////// E K E N

Θε(η)λο[- - - ἀνέθ]ηκεν.

Hic accesserunt nuper fragmenta aliquot eiusdem generis, quorum quod primo loco posuimus erutum est e stratis orientem versus a Parthenone, reliqua prope murum arcis septentrionalem inter Propylaea et Erechtheum. Exscripsit Lolling.

24

K O M O N I Δ E S : T O Δ A Λ A L M |

Κωμωνίδης τόδ' ἄγαλμ[α - - -

25

A ⊕ E N A

- Ἀθηνα[ίᾳ.

26

F A I

27

Λ M Ǝ Δ <

- δεκάτην.

P. 43 n. 373*x*. Alterum accessit monumenti fragmentum *b*, quod cum priore illo *a* accuratius exscripto compositum edidit Koehler in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 222. Idem verba tituli probabiliter supplevit.

a *b*

ΛΕΣΚΑΙΠΑΙΔΕΣΑ.ΡΑ ΙΑΙΤΟΔΑΛ
ΗΕΔΑVΤ ΡΟΝΑΘΥΜΟ

- - - νης καὶ παῖδες Ἀ[θ]ην[α]ίᾳ τόδ' ἄγ[αλμα]
[ἀνθέτην] ἣ δ' αὐτ[οῖ]ς [εὔφ]ρονα θυ[μ]ὸ[ν ἔχοι].

P. 43 n. 373*z*. Denuo exscripsit Lolling (*Stück einer roh geglätteten Säule*), cuius exemplum hoc est:

//- ΑΡΙΣΤ

P. 49 n. 477*f*. Κλειτεὺς legendum esse recte monuit Loeschcke in *Mitth. des D. arch. Inst. zu Athen* IV (1879) p. 294.

P. 49 n. 477*g*. Imaginem monumenti delineatam proposuerunt Stackelberg *Graeber der Hellenen* T. VI et Kinnaird in Stuarti et Revetti *Antiquities of Athens* IV (1830) p. 13. 14. Erat tunc *in the possession of the French consul at Athens*, i. e. Fauvelii. Cippus erat marmoris albi sine basi, in capite ornatus anthemio, quod colorum servabat vestigia. Titulum media in cippi parte incisum fuisse ambo testantur hac specie, quam ad veritatem propius accedere sponte patet:

ΣΟΜΟΡΕΘ

P. 51 post n. 499*a* adde:

499 *b* Fragmentum cippi marmoris iudice Koehlero Hymettii. Inventum est ad arcis radices meridionales εἰς τὰ χώματα καὶ τὰ ἄσημα τειχία ἐγκεχωσμένος. Ed. minusculis Kumanudis Athenaei VI (1877) p. 374 n. 8. In arce exscripsit Koehler. Litterae sunt leviter apicatae, quae recentioris aetatis speciem prodere videantur.

////// ΟΣ
ΡΕΝΕΣ

[Ὅρ]ος
[κρ]ήνης.

P. 56 post n. 555*k* adde:

555 *l* Fragmentum marmoris undique decurtatum, long. 0,143, lat. 0,111, *'gefunden in den Schuttkalden zwischen dem Südabhang der Burg und dem Ilissos'*. Exscripsit et ectypon chartaceum misit Iudeich.

Cf. praeterea huius voluminis p. 38 n. 317*a*.

P. 57 n. 1*b*. Tertium huius monumenti fragmentum nuperrime inventum post reliqua transmisit Lolling hoc:

/ΘΑΙ⁝Τ
/⁝ΗΙF

adnotans: *'Auch auf dem neuen Fragment, welches sich an die früheren nicht mit einer Bruchfläche anschliesst, sind die Buchstaben zum Theil noch roth bemalt. Das letzte Zeichen der ersten Zeile kann nur* Λ *gewesen sein; ein Theil vom* Τ *der zweiten ist abgesprungen, das abgesprungene Stück aber noch erhalten'.*

Vs. 3 ἱε[ρ - -.

Ceterum moneo posse videri haec fragmenta cum I 19 (cf. huius voluminis p. 58) coniungenda esse; qua de re viderint, quibus ipsa monumenta examinandi potestas data est.

P. 69 post n. 116 *u* adde:

116 *v* *'Fragment einer weissen Marmorplatte, links Rand erhalten; in zahlreichen Buchstaben rothe Farbspuren. Breite 0,24, Länge 0,18; die Dicke lässt sich nicht genau bestimmen. Vor der Ostseite des Erechtheions gefunden'*. Exscripsit Lolling.

```
        – – Ε Ι Ν Ι
    Ι Ι Ο Ν Υ Γ Ε Ρ Η Ε Κ
  Κ Α Ρ Γ Ο Δ Ε Η Ο Γ Ο Σ Ο Σ Α
/// Ε Ρ Ε Κ Α Σ Τ Ο Κ Α Ι Τ Ο Λ Ι Ε Υ Κ
Ο Ρ Ε Ο Σ Ο Β Ο Ι Ο Ν Κ Α Ι Μ Ε Ι Ι Τ
Θ Ο Σ Ε Ο Σ Λ Ε Σ Κ Α Ι Ο Ι Κ Ι Ο Ν Κ Α
Υ Ρ Ι Ο Η Ο Σ Α Ν Μ Ι Σ Ͻ Ο Ι Α Γ Ο Τ Ε
/// Ξ Ε Ι Κ Α Ι Α Ͻ Ο Ι Α Μ Ρ Α /// Ε Ι Τ Ο
Σ Α Γ Ο Ι Κ Ι Α Ι Σ Κ Α Ι Κ Ι Ε Ρ Ο Χ Ι Α
/// Ε Υ Θ Ε Ρ Ο Σ Κ Α Τ Α Τ Α Υ Τ Α Γ Ο Ε
/// Ξ Ο Ν Τ Α Σ Κ Α Ι Η Ο Μ Ο Ν Ο Ο Ν Τ Α
/// /// Τ Ε Σ Δ Ε   Υ Τ Ε Ρ Α Σ Γ Ρ Υ Τ Α Ν Γ
/// /// /// Ρ Ι Ν Τ Ε Σ Β Ο Ι Ε Σ Τ /// /// Κ Ι
      Θ Α Ι Τ Α Δ Ε Τ Ε Ι Ε –
        Ν Ν –
```

Vs. 2 -- *κάλ]λιον*(?) *ὑπὲρ ἐκ[άστου* --, vs. 3 -- *καρποῦ δὲ ἑπότους ἂ[ν* --, vs. 4 -- *ὑπ]ὲρ ἑκάστου καὶ τὸ γλεῦκ[ος?* --, vs. 5 -- *ὀρέως*(?) *ὀβολὸν καὶ μελιτ* --, vs. 6 -- *μισ]θώσεως γῆς καὶ οἰκιῶν κα* --, vs. 7 -- *ἀργ]υρίου* vel *κ]υρίου ὃς ἂν μισ[θ]οῖ ἄποτε* --, vs. 8 -- *ἐνεχυρα]ζῃ*(?) *καὶ ἀπολαμβάνῃ το* --, vs. 9 -- *ταῖ]ς ἀποικίαις καὶ κληρουχία[ις* --, vs. 10 -- *ἐλ]ευθερο(ου)ς κατὰ ταῦτα* (vel *ταὐτά*) *ποε* --, vs. 11 -- *ἡσυχάζ]οντας*(?) *καὶ ὁμονοοῦντα[ς* --, vs. 12 -- *ἐπὶ] τῆς δευτέρας πρυτανε[ίας* --, vs. 13 -- *χα]ριν*(?) *τῆς βουλῆς τ[ῆς] κυ[ρίας*(?) --, vs. 14 -- *σ]θαι, τὰ δὲ τέλη* --, vs. 15 -- *κυρ[ι* --.

116 *w* *'Fragment einer weissen Marmorstele; rechts Rand erhalten'*. Erutum est ad Erechtheum. Exscripsit Lolling.

```
Σ Α Ι Α Μ Ι Ν Ι Ο
Ο Α Λ Λ Ε Ι Ο Ι
  Ρ Υ Τ Α Ν Ε Υ Γ ///
    Α Σ Ι Δ Ε Μ //////
      Ο Ο Σ Γ
```

Conicias vs. 1 superscriptum fuisse more solito [Προξενία ---] Σαλαμινίο --, vs. 2 nomen superesse videtur Πυθ]αγγέλῳ

Vs. 3 [Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ---ὶς ἐπ]ρυτάνευε, vs. 4 -- Φρ]ασίδημ[ος εἶπε?

116 *x* *'Fragment einer Stele aus weissem Marmor, links Rand erhalten. Dicke 0,075'*. Erutum est ad Erechtheum. Exscripsit Lolling.

```
Τ Ι Ε Ι Ν
Ι Ε Υ Ε Ρ Λ Ε Τ Α Σ Ε Ι
Ο Ν Τ Α Ι Γ Α Ρ Α Α Θ Ε Ν
Ι Ε Ι Ε Υ Ε Ρ Λ Ε Τ Α Σ Α Θ
Β Ο Ι Ε Σ ⁙
```

Vs. 2 -- *κα]ὶ εὐεργέτας ε[ἶναι* --, vs. 3 --, *ὧν ἂν δέ]ωνται, παρὰ Ἀθ[ηναίων* --, vs. 4 -- *ἐν στή]λῃ εὐεργέτας Ἀθ[ηναίων* --, vs. 5 -- *ὁ γραμματεὺς* vel *τὸν γραμματέα τῆς] | βουλῆς*.

116 *y* *'Fragment einer Platte aus weissem Marmor, rechts Rand erhalten (Länge 0,20, Dicke 0,09); östlich vor dem Erechtheion gefunden'*. Exscripsit Lolling.

```
      Ι Ι
  Ν Η Ο Δ
  Σ Α Ν Α
  /// Ι Ι
    Ι Σ Θ
      Ν Ο
      Ν Ε
    Ι Τ C
  Σ Τ Ρ Α
```

Vs. 2—6 -- *ν. ὁ δ[ὲ γραμματεὺς ὁ τῆς βουλῆ]ς ἀνα[γραψάτω ἐν στήλαιν δυοῖ]ν λι[θίναιν· οἱ δὲ πωληταὶ ἀπομ]ισθ[ωσάντων· οἱ δὲ κωλακρέται] δό[ντων τὸ ἀργύριον* --, vs. 9 -- *στρα[τ* --.

P. 70. Fragmentum tabularum, quibus traditiones rerum sacrarum Minervae Poliadis continentur, praeter frustum illud tenue, quod ad Parthenonis tabulas de coniectura rettulimus, grandius nuperrime accessit alind, mense Maio huius anni exemtum e muro aediculae illius noviciae ab Erechtheo orientem versus sitae, quam Tholon adpellare consuerunt (cf. Kauperti tabulam arcis in Michaelis Pausaniae arc. descr. 1880, ubi n. 38 notatur); quod quidem fragmentum fragmentis tabularum Hecatompedi n. 141—143 a sinistra adplicandum esse facile intellegitur. Frustum est marmoris Pentelici cr. 0,155, long. 0,40, lat. 0,31. A superiore parte margo integer. Exscripsit Lolling.

d

Η Α Ι Τ Ε Τ Τ Α Ρ Ε Σ Α Ρ Χ Α Ι Η Α Ι
Λ Ι Α Σ Ι Ν Η Ο Ι Σ Κ Ρ Α Τ Ε Σ Λ Α Μ Π ⌉
Ξ Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε Π Α Ρ Ε Δ Ο Σ Α Ν Τ
Ι Τ Ο Ι Ν Ε Ο Ι Τ Ο Ι Η Ε Κ Α Τ Ο Μ Π Ε Δ Ο
/ Σ Ε Ε Π Ι Σ Τ Ε Λ Ε Σ Α Σ Τ Α Θ Μ Ο Σ Α Ι
' Ε Τ Ο Ε Π Ι Τ Ο Ν Τ Α Μ Ι Ο Ν Η Ο Ι Σ Κ Ρ
Α Υ Τ Ε Σ Χ Η Η ⌋ Τ Α Δ Ε Η Ο Ι Τ Α Μ Ι Α
Κ Α Ι Χ Σ Υ Ν Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ε Σ Η Ο Ι Σ Ε Υ
Τ Ο Ι Σ Τ Α Μ Ι Α Σ Ι Ν Η Ο Ι Σ Α Π Ο Λ Λ Ο
Ι Π Α Ρ Α Τ Ο Ν Π Ρ Ο Τ Ε Ρ Ο Ν Τ Α Μ Ι Ο
Ο Ι Τ Ο Ι Η Ε Κ Α Τ Ο Μ Π Ε Δ Ο Ι Φ Ι Α Ι
Τ Ε Λ Ε Σ Α Σ Τ Α Θ Μ Ο Σ Α Π Ο Ρ Ρ Α Ι
∩ Ν Η Ι Ε Ρ Ο Ν Χ Ρ Ε Μ Α Τ Ο Ν Τ Ε Σ
⁻ Κ Ρ Ι Τ Ι Ο Α Φ Ι Δ Ν Α Ι
Ε Ρ Α Ι Ε Υ Σ Ε Α Ο Α Μ Μ

Hinc novi nihil discimus praeter paterae aureae vs. 7 pondus quantum fuerit.

P. 70. Denique dum haec quae modo proposui in eo sunt ut typis exprimenda aptentur, novum adfertur fragmentum traditionum Pronai cura et diligentia Lollingii exscriptum, quod his ipsis diebus in arce orientem versus ab Erechtheo repertum est. Legitur autem in frusto tabulae marmoris albi opisthographae undique decurtato, quae c. 0,16 crassa fuisse traditur.

A

Ι Ο
Ο Υ Τ
Ι Ο Ν Ι
Ξ Ο Ν Ι
Ͻ Ν Τ Ϲ
Ε Π /
Λ Ρ ,
Ι Τ Ο Ν
Δ Ͱ Ͱ Ι
Μ Ο Ν Τ
Λ Υ Ρ /
Λ Θ Μ
‒ Ο Ι

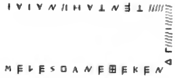
B

Σ Τ
Ο Δ
⌉ Ο Τ
Α Ι
' Τ Ο
Δ Π Ͱ
Ρ Λ Υ
Ν Τ Ο
Ι Σ Σ
Ⅎ Η Ρ

Comparantibus haec cum eis quae restant de tabula tertia traditionum Pronai patebit continuo, membrum disiectum nos tenere eiusdem tabulae, et partem quidem *A* lateris antici n. 130 versibus 8—11 et n. 131 versibus 1—9 a sinistra, partem vero *B* postici n. 134 versibus 6—15 a dextra proxime adplicandam esse.

P. 77 n. 331 *c*. Edidit nuper Palaeologus Georgiu in Ephem. 1887 p. 27. 28, cuius exemplum in his fere discrepat ab eo quod supra Lollingium secuti proposuimus, ut mittam leviora et quae sunt nullius momenti: vs. 2 ΝΑΣΤΑΘΜ∪Ι adgnovit editor, vs. 5 extr. ΣΙΙ habet suppletque σ[κά]λ|η δύο, vs. 9 ΑΛΕΙ (ἄγει) legit pro ΑΔΕΙ, item vs. 13 ΑΛΕΙ pro ΑΔΕΙ.

P. 80 n. 373[12]. Denuo transscripsit nuperrime Lolling, cuius exemplum hoc est:

Praeterea addatur:

373^{124} Titulus incisus in pede, qui solus mansit integer, vasis fictilis grandis, eruto olim in arce. Servatur nunc conditus in museo quod est in arce, ubi post alios exscripsit Lolling.

Ἄνδρες ἐποίησαν σοφίαισιν καλὸν ἄγαλμα.

P. 90 n. 373^{104}. Examinato lapidis ectypo chartaceo, quod Damiralis beneficio acceptum debeo, vidi vs. 2 initio non ᔪ illud exstare, sed ꟾ solum prorsus perspicuum nec dubitabile. Conicias igitur:

– ⏑⏑ –]ς ἀνέθηκαν [ἄμ' – ⏑]ι παιδὶ ἀπ(α)ρχήν.

P. 91 n. 373^{109}. Litteram alterius versus extremam M fuisse eiusdem Damiralis ectypon me docuit. Fuitne igitur τ]ὸν ἀγῶνα τὸν μ[ουσικόν?

P. 103 post n. 373^{227} addantur fragmenta aliquot nuperrime eruta in arce ab Erechtheo orientem versus, quae quin de donariorum basibus supersint et ipsa non est quod dubitetur.

373^{228} '*Kleines Fragment einer weissen Marmorsäule, die als Träger eines Weihgeschenkes diente. Die Inschrift lief den Schaft der Säule hinab*'. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 Φάρ[αξ?

373^{229} '*Kleines Fragment aus weissem Marmor; oben Rand erhalten, sonst rings gebrochen*'. Exscripsit Lolling.

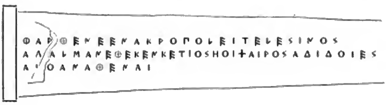

373^{230} '*Zwei Fragmente einer weissen Marmorplatte; unten Rand erhalten*'. Exscripsit Lolling.

a - - - πολ]λά τε δού[ς -? *b* - - - κ]ύχαι[λη̄ν -?

373^{231} '*Weisse Marmorsäule, 1,17 lang, nach unten hin dünner werdend (oberer Durchm. 0,295, unterer Durchm. 0,255) und unten so bearbeitet, dass sie irgendwo eingelassen sein wird; auf der oberen Fläche ist eine länglich viereckige Bronzeplatte befestigt, welche einst die Athenastatuette trug. Die Säule stak in der Bergmauer und zwar in der Nordostecke hinter der jetzt weggebrochenen Tholos*'. Exscripsit Lolling.

Φαρθένε, ἐν ἀκροπόλει Τελεσῖνος | ἄγαλμ' ἀνέθηκεν
Κήτ(τ)ιος, ᾧ χαίρουσα διδοίης | ἄ[λ](λ)ο ἀναθεῖναι.

De scriptura φαρθένε pro παρθένε usurpata cf. supra p. 99 n. 373^{192}.

373 [333] *'Fast an derselben Stelle, wo die Telesinosinschrift, sind noch zwei Fragmente einer stark bemalten Reliefplatte (weisser Marmor) gefunden; das kleinere enthält einen männlichen Kopf (nach links), das andere den Untertheil der dazu gehörenden Figur. Dieselbe war sitzend dargestellt und hielt in der Linken eine herabhängende Kylix. Auf dem erhaltenen etwas vorspringenden linken Rande der Platte die Inschrift'.* Exscripsit Lolling.

ΙΟΣ : ΑΝΕΘΕΚΕΝ

- - - ιος ἀνέθηκεν.

---

373 [333] *'Ringsgebrochenes Fragment aus weissem Marmor, östlich vom Erechtheion gefunden'.* Exscripsit Lolling.

ΙΟΣΙΙΙ
vac.

Not. 'Der erste Buchstabe war Ᵽ*'.*

P. 104 post n. 418 *i* adde:

418 *k* Subiungimus denique titulum, cuius ectypum chartaceum inter alia multa in arce confecta tradidit mihi Damiralis, nulla addita notitia temporis et loci, quando et ubi vel repertus vel conditus sit. Superesse enim hoc fragmentum de basi donarii alicuius in arce olim collocati et ipsum in aperto est.

ΕΥΣΛΕΥΚΑΙΟΥΙΟΣ *vac.*

I. e. [Ὁ δεῖνα ἀνέθηκε - - -]εὺς Λευκαίου υἱός.
Littera Υ hastis superioribus leuiter incurvatis scribitur.

P. 107. Novum accessit his ipsis diebus tituli n. 441 fragmentum, notante qui apographum eius transmisit Lollingio, erutum illud a fodientibus in arce orientem versus ab Erechtheo. Frustum est marmoris albi undique decurtatum.

e

ΙΟ///
ΙΟΣ *vac.*
/ΡΟΣ
ΙΜΟΣ
ΛΙΣ
ΟΣ

- -
. . . ο - -
[Δα]ῖος
[Πύ]ρ(ρ)ος
[Τ]ιμοσ[θένης]
[Ἄ]γις
[Μ]οσ[χ - -
- -

Supplementa quae supra exempli gratia proposuimus quam sint incerta pleraque non sum ignarus.

Ceterum quum horum fragmentorum duo, scilicet quae *b* et *e* notavimus, certo iam constet in arce eruta esse, statuendum est necessario exemplum monumenti in ipsa arce propositum fuisse diversum ab eo, quod in Ceramico collocatum fuit. Reliqua fragmenta quum ubi locorum reperta sint non habeamus enotatum (nam etiam *a*, quod ad stoam Hadriani olim viderat Stuartus, unde illuc delatum fuerit nescitur), ad utrum exemplorum referenda sint in dubio relinquendum, donec adcurata litterarum institutа comparatione cognitum fuerit, quam eorum quae in arce eruta sunt similia sint aut dissimilia.

CORRIGENDVM.

P. 92 n. 373 [119] restituendus typorum ordo exprimendo disturbatus, sic:

- - ΗΟ•ΑΛΙΑR+Ο

III.

1887—1890.

SVPPLEMENTA VOLVMINIS PRIMI.

PARS PRIMA.

P. 3 n. 1 (cf. IV p. 3 seq.). Alexander Stschukarevius Berolini quum aliquot per menses degeret, monstravit mihi fragmentum lapidis Pentelici ab omnibus partibus decurtatum, quod emtum Athenis a venditore quodam rerum antiquarum secum asportaverat, deditque exscribendum. Simul proposuit ectypon chartaceum lapidis Londinensis, quod Woltersii beneficio acceptum debebat, significavitque lateris *C* eius monumenti videri sibi hoc fragmentum esse, nescire tamen se fassus, quo loco quibusve versibus adaptandum esset. Ego vero lapide examinato et cum ectypo diligenter collato intellexi recte omnino sentire Stschukarevium de lapidum cognatione monstravique a dextra versuum 1—7 lateris *C* olim adhaesisse fragmentum et qua ratione vix dubitabili verba supplenda essent docui. Mox ille in patriam rediens lapidem ipsum una cum ectypo Londinensi secum abstulit Petropolin, relicta mihi frustuli imagine photographica, et postea Novossadskyo Varsoviensi negotium commisit fragmenti edendi, quod is streuue exsecutus in *Mitth. des Deutsch. arch. Inst. zu Athen* XIV (1889) p. 410 seqq. simul verba fragmenti eum lapidis Londinensis versibus composita supplere conatus est, sed, quoniam litterarum ordinis et numeri iustam rationem non habuit, a vero in nonnullis aberravit. En fragmenti exemplum cum monumenti Londinensis parte contigua compositi.

1 *C* vs. 1—7:	*Fragmentum Stschukarevii:*
	// B O Ⅼ
	O : H I E //
	M I O B L
E P A '	O M Y Σ T ∪
E N H I E	' T E N Δ E M //
A M N E N M	⁻ P I O I Σ T
I Ξ O Σ I N Π A P	' Σ T O H
O O B O Ⅼ O N K A I	F I Ξ
Σ T E P I O I Σ	
T O H E K A Σ T O Σ	

Var. lect. 1 *C* vs. 3 exeunte E litteram addit Hicksius, cuius tamen in ectypo nec vola adparuit nec vestigium vel acriter inspicienti.

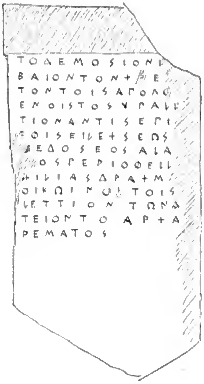
Haec igitur inde a versu altero (nam primi versus nihil praeter · ὀ]-βολ[ό- agnoscitur) sic legenda et supplenda esse censeo:

--- ο ἱερ[οκῆρυχ]-
[ς λαμβανέτω ἡ]μιωβέ[λιον κα]-
[θ' ἡμ]έραν [παρὰ τ]οῦ μύστου [ἑκάσ]-
[του ·]έν, ἱε[ροφάν]τηι δὲ μ[ισθὸν]
[λ]αμ[βά]νειν μ[υστ]ηρίοις τ[οῖς μ]-
[ε]ίζοσιν παρ[ὰ τοῦ μ]ύστου ἑ[κάσ]-
[τ]ου ὀβολόν, καὶ [τοῖς ὀλ]ιζ[οσιν]
[μυ]στηρίοις [ὀβολὸν παρὰ τοῦ μ]-
[ύσ]του ἑκάστου σ---

Bis sane turbasse quadratarium litterarum ordinem, vss. 5 et 8 (nisi hoc loco [τοῖς μ]είζ[οσιν, vs. autem 6—7 τ[οῖς ὀ[λ]ίζοσιν scriptum fuisse velis sumere), sumendum est, singulis litteris praeter solemnem numerum intrusis eis locis, quibus superficies lapidis deleta est; quod utrum casu sane miro re vera factum esse concedendum sit an ego potius in errore versari existimandus, penes alios esto iudicium.

P. 4. Post n. 2 adde:

2 *a* *'Platte aus weissem Marmor in Kukuvaones bei G. Marietis ('gefunden in der Gegend Nemesis, südlich Kukuvaones' Milchhoefer). Die Oberfläche ist sehr flüchtig geglättet, so dass auch auf der Inschriftfläche die Meisselschläge sichtbar werden. Die obere Partie der Frontseite springt etwas vor; unter der Inschrift freier Raum. Länge des Steines 0,86, Breite 0,37, Dicke 0,12.'* Imaginem lapidis diligenter delineatam, quam infra subiciendam curavimus, una cum ectypo chartaceo misit Lolling. E sui apographi et ectypi fide titulum edidit Milchhoefer *Mittheil. des Deutsch. arch. Inst. zu Athen* XIII (1888) p. 349 n. 615; cf. *Berliner philol. Wochenschr.* 1887 p. 1452 et 1888 p. 91 seq.

Var. lect. Vs. 7 extr. Α Ν Α Milchhoefer; et sane litterae Ν, non Ι, certa mihi videor in ectypo dispicere vestigia || vs. 8 extr. Ο Φ Ε Ι Λ idem, adstipulante ectypo. In reliquis, in quibus discrepat a Lollingiano Milchhoeferi exemplum, verum Lollingium vidisse testatur ectypon.

Scriptura tituli Attica, aetatis medio quinto saeculo non multum certe recentioris; admiscuit tamen Ionicam litteram Ω quadratarius, sed ita, ut usus eius legitimi summam proderet imperitiam.

Vss. 1—5: Τὸ δημόσιον [βέ]||βαιον τῶν χωρ[ιώ]||των τοῖς ἀπο[δ]ο[μ]έ||νοις τὸ Συπαλη[τ]||τίων·

Sic enim haec accipienda esse, ut *βέβαιον* legatur, non *βεβαιοῦν*, sermonis Graeci legum indicio tam aperte demonstratum est, ut existere potuisse, qui aliter censerent, iure mireris. Significatur scilicet hoc praescripto, eis quae subiecta leguntur contineri publicam pagi Sypalettiorum auctoritatem, qua fides detur venditoribus fundorum, qui in regione Sypalettiorum siti erant, fore, ut pecuniae ab emptoribus solvendae, sed fundo oppignerato non statim omnes solutae tempore statuto redderentur. Eius igitur auctoritatis verba ipsa haec sunt:

Vss. 5—13: ἂν τις ἐπι[ψ]||ηφίσῃ λήξεως [πέρ]ι ἢ δόσεως ανα - | - ας πέρι, ὀφειλ[έτ|ω] χιλίας δραχμ[ὰς | τ]ῷ κοινῷ τῷ Σ[υπ|α]λεττίων τῶν α - | - τείων τοῦ ἀρχα[ίου | χ]ρήματος.

Doleo sane, quod mihi non contigit, ut versus truncatos 7—8 et 11—12 certa ratione suppletos in integrum restituerem; vel sic tamen verborum, quae servata sunt, sententia facile perspicitur ita, ut adpareat, non mutaturum esse sed illustraturum eam, qui aliquando lectionem plenam restituere valuerit. Profitentur nempe hoc monumento palam proposito pagi Sypalettiorum sodales suo decreto lege dicta cautum esse, ne, si quis emptor fundi oppignerati idemque debitor nondum soluta pecunia debita aut venditore eodemque creditore non concedente per testamentum heredem constituisset aut fundum dono legavisset, rata testatoris iussa fierent paganorum suffragiis; vetitos enim esse eo decreto, multa imposita, ut assolet, mille drachmarum, si quis contra fecisset, demarchos de tali caussa in suffragium mittere paganos. Unde colligitur, e iure Atticae civitatis eis, qui hereditatem testamento oblatam aut testamento legata essent adituri, sodales eius pagi, in cuius regione fundi siti essent occupandi, rogandos fuisse, ut suffragiis latis sive περὶ λήξεως sive περὶ δόσεως potestatem sibi concederent fundos eos occupandi, nec nisi ea data potestate potuisse occupare. Quam potestatem ita dari solitam esse licet suspicari, ut paganorum decreto iuberetur demarchus rogatorum nomina ut dominorum perscribere in libro τῶν ἀπογραφῶν τῶν ἐν τῷ δήμῳ χωρίων, cuius curam gerendi ut τοῦ ληξιαρχικοῦ γραμματείου munus ei mandatum fuisse traditum accepimus; cf. Harpocration s. v. δήμαρχος p. 55.

Vss. 11—12 τῶν α - - τείων genetivus aut ei qui praecessit Συπαλεττίων adpositus aut a δραχμάς substantivo suspensus fuisse existimandus est; vss. 12—13 quod memoratur ἀρχαῖον χρῆμα pecuniam haud dubie significat ab emptore debitam necdum solutam. Ceterum vs. 5 notanda forma contracta particulae ἂν rarissimo in monumentis Atheniensium publicis exemplo adhibita pro ea, quae volgo in eorum sermone usurpari solet, ἐάν.

P. 6. Post n. 5 adde:

5 *a* Stele marmoris Pentelici ab inferiore parte fracta, a. 0,98, l. 0,37, cr. 0,15—0,17, inscripta in lateribus adverso (*A*) et averso (*B*); lateris *A* margo sinister, *B* margines et dexter et sinister deleti. Eruta est Icariae (*Dionyso*) a sodalibus scholae Americanae quae est Athenis *'under the front wall of church'*. Ed. Buck in *American Journal of Archaeology* V (1889) p. 304. 307. 308. Exscripsit Lolling.

(Textum vide p. 135. 136.)

A

ΔΗΜΑΡΧΟΝΠΑΡΕΔΩΚΕΝ
ΑΡΓΥΡΙΟΔΙΟΝΥΣΟΥΑΙΙΧ ///
Ο:ΧΧΗΓ⊢⊢C
ΚΧ𐅃ΗΗΗΗΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙΙΙ
ΠΑΡΕΔΩΚΕΝΚΕΦΑΛΑΙΟΝΑΡΓΥΡΙΟΥ
𐅃ΗΙ:ΚΑΡΙΟΚΕΦΑΛΑΙΟΝΧ /////////
ΤΙΙ⊢ΙΙΙΙ
ΩΝΠΑΡΕΔΩΚΕΚΕΦΑΛΑΙΟΝΑΡΓΥΡΙΟ
ΙΚΑΡΙΟΑΡΓΥΡΙΟΚΕΦΑΛΑΙΟΝΧΧΗΗ𐅃ΔΔ ////////
ΓΥΡΙΟΤΤΤΤΧΗΔΔ⊢⊢
:ΔΕΜΑΡΧΟΝΠΑΡΕΔΟΚΕΝ
ΦΑΛΑΙΟΝΤΟΔΙΟΝΥϟΟ
ΔΓ⊢ΙΙΙ:ΑΡΛΥΡΙΟΗΟϟΙΟ
ↃΝ:ΤΤΤΤΧΧΗΗ𐅃ΔΔΔΓΙΙΙΙ'
ΞΜΑΡΧΟΝΠΑΡΕΔΟΚΕΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝΤΟΔΙΟΝΥϟΟ
𐅃ΔΓ⊢ΙΙΙΙ:ΑΡΛΥΡΙΟΗΟϟΙΟ
Ν:ΤΤΤΤΧΧ𐅃Η𐅃ΔΔΔΔΓ,
Ι:ΑΡΛΥΡΙΟ:ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
ΙΙ
'ΔΗΜΑΡΧΟΝΠΑΡΕΔΟΚΕ ////
ΟΙΚΕΦΑΛΑΙΟΝ:ΤΤΤΤΧΧ
ΥΡΙΟ:ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ:ΧΧΧ𐅃
ΡΙΟ:ΑΡΛΥΡΙΟ:ΚΕΦΑΛΑΙΟ ///

vac.

Var. lect. A Lollingii exemplo quod editum est discrepat in his:

A vs. 1 in. Δ om. || vs. 2 extr. ΟΧΧ ΙΙΙ || vs. 3 interpunctionis nota om. || vs. 4 in. ΧΧΙΙΗ cett. || vs. 5 med. Ν et extr. Υ om. || vs. 6 in. 𐅃ΗΙΚΑ cett., extr. ΟΝΧΧΗΗ || vs. 7 ΤΙΙΙΗΙΙ || vs. 9 extr. ΧΧΗ, omissis reliquis || vs. 10 extr. ⊢⊢⊢ || vs. 11 in. interpunctio om. || vs. 13 interpunctio om. || vs. 14 extr. Γ⊢⊢⊢Ι || vs. 17 in. ΔΔΓ⊢ΙΙΙΙΑ cett. || vs. 18 ↃΝ:ΤΤΤΤΧΧ𐅃Η𐅃ΔΔΔ⊢⊢⊢ || vs. 19 ΚΑΡΛΥΡΙΟΚΕΦΑ ΟΝ || vs. 20 om.; sed vestigia aliquot litterarum superesse, quae legi non possint, notatur || vs. 21 extr. ΔΟΚ Ρ; sed Ρ illud incertum esse diserte alio loco adfirmatur || vs. 22 ex. interpunctionis vestigia omissa || vs. 23 extr. ΟΝΧΧΧΧ

B vs. 2 in. ΝΙ || vs. 3 in. Ι om. || vs. 4 ΤΟΝΑΧΟΡΕΛΕΤΟΝ || vs. 5 ΑΝΤΙΔΟΣΙΝΔΕ || vs. 6 in. Ο, extr. Ν || vs. 7 in spatio illo vacuo Ε, extr. Μ || vs. 10 ΟΣΚΑΙΤΟΧΟΡΕΛΟ; ea in rasura esse non adnotatur || vs. 11 extr. Μ pro Ν || vs. 13 extr. Ν pro Ι || vs. 14 in spatio vacuo Ι || vs. 16 ΣΟΑΕΛΟΝΑΠΕΝΤΕΚΑΙ || vs. 17 litterae quae tertio loco erat nihil omnino notatur superesse || vs. 19 in. ΠΟΠΕΜΠΕΝ || vs. 20 in. et ex. Ν || vs. 21 ΑΛΟΙ ΔΟΙ.ΙΟΧΟ || vs. 24 in. ΝΥΣΟ || vs. 25 in. ΟΡΤΕΝ || vs. 28 in. ΝΟΣ || vs. 29 ΤΤΕΝΕΜΕΡΑΝΑ || vs. 30 ΙΡΟΙΕΝΤΟΙΠΥΘ || vs. 31 in. ΧΡΟΝ || vs. 36 in. Α om. || vs. 37 ΤΤΕΤΟΗΟΛ || vs. 38 ex. ΔΕΛ || vs. 41 in. ΑΙ || vs. 42 Ο ΤΟ ΧΟ || vs. 43 extr. Η pro Ν || vs. 44 in. ΟΜΜ || vs. 46 ΤΤΑΣΤΟ || vs. 47 ΝΤΕ ΛΕΟ

Latus *A* sex exhibet notationes demarchorum Icariensium de pecuniis sacris et profanis, quas tradidisse se scilicet successoribus profitentur, lapidi incisas ex ordine diversis temporibus, alia alias et manu et litteratura. Et primam quidem inscriptam esse patet eam, quae vss. 11—14 continetur, subiecta est altera vss. 15—20, addita post tertia vss. 21—24. Deinde in lateris parte superiore, quam vacuam relinqui ab initio placuerat, intrusae sunt postmodum quarta (vss. 1—4), quinta (vss. 5—7), sexta (vss. 8—10), eo quo recensuimus ordine, ut docet litterarum magnitudo magis magisque in minorem ambitum coarctata.

1) Vss. 11—14. Litterae altae teste Buckio 0,017.

['Ο δεῖνα] δημαρχῶν παρέδωκεν
[ἀργυρίου κε]φάλαιον τοῦ Διονύσου
[ΧΧΧ--]ΔΓ⊢ΙΙΙ. ἀργυρίου ὁσίου
[κεφάλαι]ον ΤΤΤΤΧΧΗΗ𐅃ΔΔΔΓΙΙΙΙ[Ι] (vel Γ⊢⊢⊢Ι).

Scriptura Attica est et litterarum Sigma et Ny forma ea, quae scripta haec esse circa tempora medii quinti p. Chr. saeculi indicio sit. 'Οσίου ἀργυρίου nomine designari publicas pagi Icariensium pecunias in aperto est.

2) Vss. 15—20. Litterae eiusdem altitudinis, qua utuntur in particula ea quae praecessit.

['Ο δεῖνα δ]ημαρχῶν παρέδωκεν
[ἀργυρίου] κεφάλαιον τοῦ Διονύσου
[ΧΧΧ--]𐅃ΔΓ⊢ΙΙΙΙ. ἀργυρίου ὁσίου
[κεφάλαιο]ν ΤΤΤΤΧΧ𐅃𐅃ΔΔΔΔΓ- (vel -ΔΔΔ⊢⊢⊢).

B

Η Ε Σ Τ Ε Ͱ ǁ/
ǁ Ι Κ Α Ρ Ι Ε Υ Σ Ι ⁝ Μ Ε Ν Ε Σ Τ
Ι Τ Ο Ν Δ Ε Μ Ο Τ Ο Ν Κ Α Ι Τ Ο Ν Ι Κ Α
Γ Ο Ν ˋ////////// Ρ Ε Λ Ε Ι Ο Ν Η Ο Τ Ι Ν Α Ν
Α Ν Τ Ι /// Ο Σ /// Ν ‿ Ε Ε Ν Α Ι Τ Ο Ν Χ Ρ
Ↄ Δ Ε Μ Α Ρ Χ Ο Ε Ι Κ Ο Σ Ι Ε Μ Ε Ρ Ο Ν/
Ν Α Ι Α Ν Τ Ι Δ Ο Σ Ι Ν   Τ Ο Ν Δ Ε Ν/
Χ Ο Ρ Ε Λ Ο Α Ρ Ο Φ Α Ι Ν Ε Ν Τ Ρ Ι Σ
Α Λ Ο Ι Δ Ο Σ Κ Α Τ Α Ͱ Ε Λ Ε Ν Τ Ο Ν
Κ Α Ι Τ Ο Χ Ο Ρ Ε Λ Ο Ε Χ Σ Ο Μ Ο *in rasura*
Ο Σ Ι Ν Δ Ε Κ Α Ε Μ Ε Ρ Ο Ν Ε Ν
Δ Ε Τ Ο Α Λ Λ Α Ͱ Μ Α Τ Ο Σ Η Α Ρ
Ν Τ Ο Δ Ε Μ Α Ρ Χ Ο Κ Α Ι Τ Ο Ι
Α Ι Α Υ Τ Ο Ι Σ   Ε Χ Σ Ο Μ Ο Σ
Ο Τ Ο Χ Ο Ρ Ο Ι Σ Μ Ε Ρ /// Ο Η Ε
Λ Ε Λ Ο Ν Λ ‾ Ε Ν Τ Ε Κ Α Ι
Ο Ν ‿ Τ Ο Ι Σ Ρ Ρ Ο Τ Ο Χ Ο Ρ
Ρ Ε Ι Δ Α Ν Ε Ν Ι Α Υ Τ Ο Ν Η
⌐ Ο /// // /// Ρ Ε Ν Ε Α Μ Μ Ε Δ
Ι Ε Α Ρ Ο ‾ Ι Ν Ε Ν Ρ Ε Ν/
Λ Λ Ο Ι Δ Ο /// /// ˙ Ο Χ Ο
Ε Κ Α Ν Δ Ρ Α Σ ι Η Ε Κ
Κ Α Θ Ε Κ Α Σ Τ Ο Ν Τ Ο
Ν Υ Σ /// Ρ Ρ Α Τ Τ Ε Ν Δ Ε
Ε Γ Ε Ν Τ Ο Χ Ο Ρ Ε Λ Ο
Ↄ Ν Ο Σ Ε Α Ρ Ο Τ Ι Ν Ε Ν
Σ ι Τ Ε Ν Ε Ο Ρ Τ Ε Ν Θ
/Ι Ο Σ Τ Ε Ν Η Ε Β Δ Ο Μ
ˈ Τ Ε Ν Ε Μ Ε Ρ Α Ν Α ‾
Ρ Θ Ε Ν Τ Ο // Ρ Υ Θ
Ρ Ο Ν Ε Α Ρ Ο Τ Ι Ν
Ο Ν Χ Ο Ρ Ε Λ Ο Ν *vac.*
Ι Κ Ο Ν Α Ι Δ Ε Ν
Ο Ν Τ Ρ Α Λ Ο Ι Δ
Ε Σ Τ Ο Ν Χ Ο Ρ Ϲ
Α Ρ Ο Τ Ι Ν Ε Τ Ο
\ Τ Τ Ε Τ Ο Η Ο /
Λ Ε Σ Μ Ε Δ Ε Λ
Μ Ε Ν Ο Σ Χ Ρ Ε
Ρ Α Χ Μ Α Σ Κ Α
\ Ι Ρ Ρ Α Τ Τ Ε
Ο *vac.* Τ Ο ι Χ Ο
Ν Ε Ͱ Α Χ Ε Ν
Μ Μ Ε Δ Ι Δ
Ε Σ *vac.* Τ Ο Δ
Ι Τ Α Σ Τ Ο ˈ
Ν Τ Ε Ͱ Ε Ο Ι
Σ Α Ι Ε Σ
Ε Ν Τ

Accedit vss. 19. 20 summa pecuniae tertia, quae in notatione, quae praecessit, desideratur; quam summam equidem, quamvis de primae litterae vs. 19 forma genuina dubitetur, non diversam habendam esse existimo ab ea, quae in posterioribus notationibus ad unam omnibus tertio loco addita legitur, pecuniae scilicet sacrae sive Icarii herois sive Iovis Carii. Suppleverim igitur [Καρίου] ἀργυρίου κεφάλαιον | [- - -]ΙΙ.

Ceterum litteratura huius particulae praecedentis tam similis, ut non magno temporis spatio post illa haec subiecta esse statuendum sit necessario.

3) Vss. 21—24. Litterae altae 0,016, teste eodem Buckio.

[Ὁ δεῖνα] δημαρχῶν παρέδωκε[ν]
[ὁσίου ἀργυρί]ου κεφάλαιον TTTTXX
[Διονύσου ἀργ]υρίου κεφάλαιον XXXꟼ
[- - - Κα]ρίου ἀργυρίου κεφάλαιο[ν]
- - - -

Scriptura item Attica, admixto tamen semel Ionico H pro E vs. 21; litterae autem Ny quum forma sit aperte magis novicia, quamvis de sibilantis litterae figura forte fortuna non constet, dubitari non potest, quin haec praecedentibus sint paullum recentiora.

4) Vss. 1—4. Litterae altae 0,014.

[Ὁ δεῖνα] δημαρχῶν παρέδωκεν
[κεφάλαιον] ἀργυρίου Διονύσου XX - -
[ἀργυρίου Καρί]ου XXHΓ⊢⊢C
[ὁσίου TTTT]XXꟼHHHHΔΔ⊢⊢IIII.

Scriptura per omnia Ionica, nisi quod semel vs. 1 relictum est Atticum O pro Ionico Ω. Quot tamen annis haec distent, quae postmodum addita esse adparet, ab eis, quae primitus in media tabulae parte inscripta sunt, diiudicari certa ratione non potest.

5) Vss. 5—7. Litterae altae 0,010.

[Ὁ δεῖνα δημαρχῶν] παρέδωκεν κεφάλαιον ἀργυρίου
[τοῦ Διονύσου XXX]ꟼHI. Καρίου κεφάλαιον XXHH -
[ὁσίου κεφάλαιον TTT]T - ⊢IIII.

Scriptura, ut par, mere Ionica. Interpunctio illa, quam Lollingius notavit vs. 6, si revera exstat in lapide, non Icarii hae sunt pecuniae, sed Iovis illius Carii, quem cultum fuisse ab Isagorae gente tradit Herodotus 5, 66, existimandae, cui fieri potuisse ut etiam aliis locis regionis Atticae sacra fuerint non est cur praefracte negemus. Utrum verum sit, mihi quidem, cui lapidem ipsi inspiciendi copia data non sit, in dubio relinquendum est necessario.

6) Vss. 8—10. Litterae altae 0,010, et ipsae Ionicae.

[Ὁ δεῖνα δημαρχ]ῶν παρέδωκε κεφάλαιον ἀργυρίου
[τοῦ Διονύσου XXXꟼH]I. Καρίου ἀργυρίου κεφάλαιον XXHH ꟼΔΔ -
[κεφάλαιον ὁσίου ἀρ]γυρίου TTTTXHΔΔ⊢⊢.

Latus *B* decretum continet Icariensium factum de ministeriis ad festa Bacchica rite celebranda a paganis praestandis, quod sane dolendum est fractis marginibus lapidis et dextro et sinistro tam foede esse truncatum, ut sententiarum tenor et ordo quales fuerint certa ratione indagare vix liceat. Etenim ut vera sit Buckii suspicio, qui a sinistra parte versuum 3—6 septenarum fere litterarum, a dextra ubique fere duodenarum spatium haustum esse existimat, ne his quidem terminis constitutis, ultra quae evagari vetemur, copia data est versuum praeter alterum vel unius verba ita restituendi, ut dubitatio nulla relinquatur. Itaque a temptanda restauratione vel priorum versuum omnino abstinendum esse iudicavimus. Ceterum lapidi inscriptum esse decretum, postquam in antica notationes 1, 2 et haud dubie etiam 3 (vss. 11—24) iam exstabant incisae, adeoque alteri quinti a. Chr. saeculi parti tribuendum esse, litteratura docet quamvis Attica, attamen multo magis novicia. Primi versus litterae altae 0,013, alterius 0,011, reliquorum 0,009, notante Buckio.

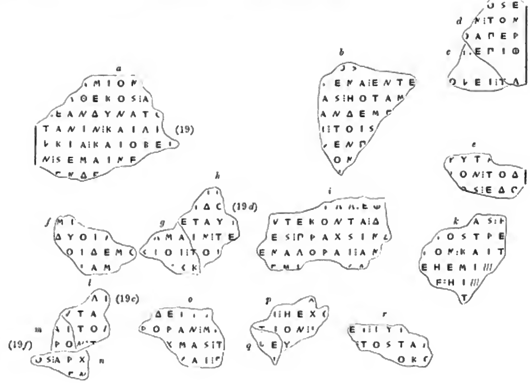
Vs. 1 *inscriptionem* habes truncatam - ἡ στήλη -, vs. 2 decreti ipsius *praescriptum:* [Ἔδοξε]ν Ἰκαριεῦσι. Μενέστ[ρατος - εἶπε].

Vs. 3 - - ι τῶν δημοτῶν καὶ τῶν Ἰκα[ρι - -, vs. 4 - - τῶν ἀχορηγήτων (Buck) ἅτιν' ἂν (Merriam ap. Buckium) -, vs. 5 - - ἀντίδοσιν δὲ εἶναι τὸν χρ[όνον - (τῶν χρ[ημάτων Buck), vs. 6 - - τ]οῦ δημάρχου εἴκοσι ἡμερῶν -, vs. 7 - - μὴ εἶ]ναι ἀντίδοσιν. τὸν δημ[αρχον -, vs. 8 - - τοῦ] χορηγοῦ vel τὼ] χορηγὼ ἀποφαίνειν τρές vel τρισ[ί -, vs. 9 - - τρ]αγῳδοὺς καταλέγειν τὸν vel τῶν -, vs. 10 - - ας καὶ τοῦ χορηγοῦ vel τὼ χορηγὼ ἐξομο[σα -, vs. 11 - - σ(ω)σιν δέκα ἡμερῶν ἐ -, vs. 12 - - δὲ τοῦ ἀγάλματος ἀπ[ε -, vs. 13 - - ν τοῦ δημάρχου καὶ τοι -, vs. 14 - - αι αὐτοῖς. ἐξομοσ[α -, vs. 15 - - πρ]ωτοχόροις (Buck) μὴ π[ρ]ὸ ἐ -, vs. 16 - - γεγωνα πέντε καὶ -, vs. 17 - - σ(ω)ν ἢ τοῖς πρωτοχόρ[οις - (Buck), vs. 18 - - ἐ]πειδὰν ἐνιαυτὸν '-, vs. 19 - - ἀ]ποπέμπειν, ἐὰν μὴ δ -, vs. 20 - - ν ἢ ἀποτίνειν πέν[τε -, vs. 21 - - τρ]αγῳδοῖ[ς] τοῦ χο[ρ -, vs. 22 - - δ]ίκ' ἀνδράσι ἑκ[ατερ -, vs. 23 - - καθ' ἕκαστον τε -, vs. 24 - - τοῦ Διο]νύσου. πράττειν δὲ -, vs. 25 - - ἑ]ορτὴν (?) τοῦ χορηγοῦ vel τὼ χορηγὼ -, vs. 26 - - ονος ἢ ἀποτίνειν -, vs. 27 - - σι τὴν ἑορτὴν Θ -, vs. 28 - - μη]νὸς τὴν ἑβδόμ[ην -, vs. 29 - - την ἡμέραν α -, vs. 30 - - Πυθ -, vs. 31 - - ρον ἢ ἀποτιν -, vs. 32 - - τ]ὸν χορηγόν, vel τ]ῶν χορηγῶν. -, vs. 33 - - ε]ἰκόνα ἰδεῖν - Buck, vs. 34 - - τ]ῶν τραγῳδ[ῶν -, vs. 35 - - ας τὸν χορὸ[ν -, vs. 36 - - ἀποτινέτω -, vs. 37 - - πρ]αττέτω ὁ δ[ήμαρχος -, vs. 38 - - γης μηδὲ -, vs. 39 - - μενο(υ)ς χρη[ματ -, vs. 40 - - δ]ραχμαῖς κα -, vs. 41 - - αι πραττε -, vs. 42 - - ου. τῷ χο[ρ -, vs. 43 - - ν ἔλαχεν vel - - ν ἢ λαχεῖν -, vs. 44 - - μαὴ διδ -, vs. 45 - - ας. τοδ -, vs. 46 - - ι τὰς τοῦ -, vs. 47 - - ἐ]ντελῆ ὄν[τα -, vs. 48 - - σαι ἰσ -, vs. 49 - - εν τ -.

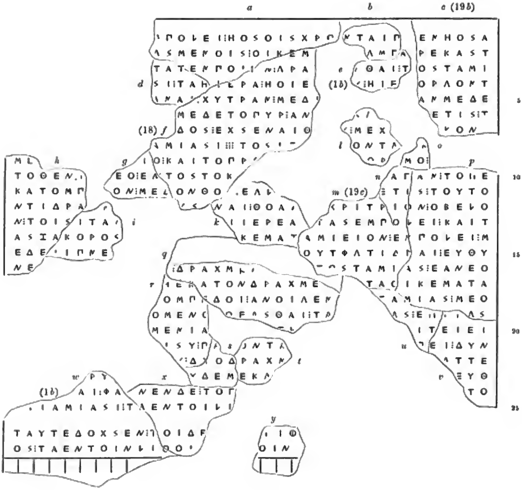
P. 10 n. 18. 19 (cf. 19 *b c d e f* IV p. 58 et 1 *b* IV p. 57 et p. 128). Quae ego huius voluminis pp. 58 et 128 eram suspicatus, monumentum nostrum etsi Pisistratidarum aetate recentius sit habendum, tamen Persici tumultus temporibus antiquius esse, ad idem autem referenda fragmenta, quae n. 1 *b* notaveram, ea re vera ita se habere postea comprobatum est. Cognovit enim diligentissima instituta omnium comparatione Lollingii sollertia, non solum n. 1 *b*, sed etiam n. 18 et magnum praeterea frustulorum numerum eodem pertinere, quae ipso praesente pleraque in arce nuper eruta sunt e stratis illis anno a. Chr. 480 haud dubie antiquioribus. Quae omnia ille diligenter exscripta et scite composita publicavit addito commentario bonae frugis pleno in dissertatione, cui inscriptum est: Ἑκατόμπεδον. Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ναῶν τῆς Ἀθηνᾶς, inserta illa diario philologico Atheniensi Ἀθηνᾶ 1890 p. 627 seqq. et separatim edita Athenis a. 1890, additis tabulis duabus lithographicis (cf. praeterea Δελτίον 1890 p. 92 seqq. et Wilhelmi emendationes lectionum aliquot Lollingianarum ap. Doerpfeld *Mittheil. des Deutsch. arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 421, cum eis, quas ego infra propositurus sum, plerasque consentientes).

Fragmenta haec ad unum omnia eiusdem sunt marmoris, non Attici, sed ut videtur Parii; litterae eiusdem manus opera incisae elegantissime et ex ordine στοιχηδόν, pluribus locis servantes vestigia coloris rubri, quo tinctae olim fuerunt, interpunctionis nota singulari ubique forma exarata est hac: ⁝. Non unius tamen tabulae esse, sed duarum inde recte conclusit editor, quod et quorum margines servati sunt integri angustiora latera, quae sunt aut a dextra aut sinistra, partim laevigata praebent diligentissime partim omnino non laevigata, et in fine tabulae alterius disertis verbis ea quae praecesserunt duobus in lapidibus scripta esse perhibentur. Hinc ille profectus frustula quae servata sunt bifariam divisit, divisa quantum eius fieri potuit composuit ea usus prudentia et cautela, ut exempla titulorum ab eo proposita sequenda esse existimaverim et in eo solo ab eis recedendum, quod frg. II *y*, quod ille utrum prioris an alterius tabulae esset habendum in dubio relinquere maluit, haud cunctanter ad alteram rettuli, ductus imprimis numeri dualis vestigiis, quae in eius versu inferiore cernuntur quibusque fragmentis *v x* eiusdem tabulae a dextra adiungendum esse apertissime demonstratur.

I

II

Decretum vel decreta populi, quae in his tabulis perscripta fuerunt, ad curam arcis pertinere et templi Hecatompedi eius, quod a. 480 a Persis deletum esse constat, verissime monuit Lolling. Tabulae prioris, quum pauciora supersint fragmenta et magis disiecta, pauca tantum agnoscuntur; plura quae intellegi possint alterius servarunt fragmenta.

Tab. I frg. *a* vs. 1 - τ]αμιῶν -. Vs. 2, nisi quadratarium errasse velis sumere interpunctionis nota alieno loco posita, ut - π]εντήκοντα legi possit, caret intellectu. Vs. 3 - ἐὰν δυνατὸ[ν ᾖ --, vs. 4 - πρὸ]|τανιν καὶ δι --, vs. 5 - ὀφε]|λλεια καὶ ἀβελ[ό --, vs. 6 --|ν σημαίνε[ιν --, vs. 7 -- ε(η, ει)ν δέ --.

Frgg. *b* et *c d*. Vs. 3 -- κα]θάπερ, vss. 4—5 ταῦτα δὲ ἔδοξεν τῷ δήμῳ] ἐπὶ Φ|......... ἄρχοντ]ος fuisse coniecerim. Vs. 6 -- u]ετα ἐν τῇ[ι π]όλει τα| - Lolling; fieri tamen potest, ut β]ουλῇ potius lectum fuerit haustumque sit inter τῇ et βουλῇ vocabulum aliquod adiectivum ad βουλῇ referendum, veluti προτέρᾳ. Vs. 7 -- ας ὁ ταμ[ίας Lolling; potuit tamen etiam ὅταν[περ simm. Vs. 8 -- ἐ]ὰν δὲ μὴ --, vs. 9 -- ι τοῖς --. Ambigua reliqua.

Frg. *e*. Vs. 1 -- π]ρυτα[ν--; vs. 2 -- ιον τὸ δ[ὲ -- et vs. 3 -- ες ἔδο[ξεν Lolling; verum admodum haec ambigua.

Frgg. *f* et *g h*. Vs. 3 extr. - δ]ὲ ταυτ -, vs. 4 - δυοῖν [δρα]χμαῖν τε -; vs. 5 -- αι δημοσιαι ται -- Lolling; ego -- τ]ῷ δημοσίῳ fuisse existimaverim. Reliqua nolim tangere.

Frg. *i* haec fere dispiciuntur: vs. 2 - πε]ντήκοντα δ[ραχμ --, vs. 3 -- ες πρᾶξιν δ --, vs. 4 - ἐν ἀγορᾷ ἀν --.

Frg. *k* vs. 3 -- ον καὶ τ --, vs. 4 -- ε ἡμιτ -- certo agnoscuntur.

Frgg. *l m n* dubia omnia; vs. 5 ἐπὶ --]ο(ου)ς ἄρχ[οντος - videor mihi agnoscere.

Frg. *o* vs. 1 - ἐὰν] δέ τις [τούτων τι δρᾷ - Lolling, vs. 2 - ὑπο]ζυγῶν μ - idem; potest tamen fuisse potius - φ]ρουρῶν. Vs. 3 - δρα]χμαῖς τ -, vs. 4 fortasse - εἶ]ναι π -.

Reliquorum fragmentorum lectio prorsus incerta, nisi quod *r* vs. 2 τοὺς ταμ[ίας fuisse probabile est.

Plura tabulae II et verba et sententiae aut diserte agnoscuntur aut de coniectura possunt suppleri, quippe cuius versuum litteras fuisse tricenas octonas numero computatione instituta facile cuivis temptanti liceat intellegere.

Vss. 1—4 --- ἐ]μπόλει, ὅποις χρῶνται, π[λ]ὴν ὅτα | --- ανυίνοις οἰκημ[α ...] αμπαρ' ἐκαστ|--- κα]τὰ τὴν πόλιν γρα[ψα]σθαι τοὺς ταμι][ας --- τι.

Quid quaestores vel facere vel pati iubeantur, in tanta verborum incohaerentia diiudicare non licet. Sequuntur legum formulae, quibus quae ne fiant in arce quaestores ut caveant praecipitur, vel coercentes vel multas noxiis irrogantes, ipsi scilicet subinde poenae obnoxii, nisi curaverint.

Vss. 4—8 τὰ ἱερὰ οἱ ἐ[ξὸ]ν ἱε[ρ]ουργοῦντ|[ας μὴ .... εττ]άναι χύτραν μηδ .... αν μηδὲ | --- μηδὲ τὸ πῦρ ἀν[άπτ]ειν. [ἐὰν δ]έ τις τ|[ούτων τι δρᾷ εἰ]δώς, ἐξεῖναι θ[ωᾶ]ν μέχ[ρι τρ]ιῶν [ὀ]βελῶν τοῖσι τ]αμίαισι.

Vs. 4 τὰ ἱερὰ οἱ ἐ[κ τοῦ]ν ἱε[ρ]ουργούντ|[ων -- Lolling, alia praeterea in sequentibus temptans dubitabundus ipse, quae a vero mihi abesse videntur.

Vss. 8—13 τοὺς ἱε[ρουργ]οῦντα[ς ......] | αε(ν) ..... τοῦ ν]εὼ καὶ τοῦ προ[νηίου καὶ τ]οῦ β[ω]μοῦ [καὶ το]|τόθεν τ[οῦ ν]εὼ ἐντὸς τοῦ κ[... .... ']λάπαν τὸ 'Ε[κατόμπ[εδ]ον, μηδ' ἔνθο[ν] ἐγλ[έγειν. ἐὰν] δέ τις τούτω|ν τι δρῶ[ι] ε[ἰδώς, ἐ]ξ[εῖ]ναι θωᾶν [μέ]χρι τριῶν ὀβελῶ]ν τοῖσι ταμ[ίαισι].

Vs. 9 τοῦ προ[νηίου πλὴν] ὀρ[ί]μου ..... Lolling, quae fateor me non intellegere; nec magis vs. 11 quae coniecit: μηδένθω[ν] ἐγλ -- quid sibi velint dispicio. Immo me iudice stercora victimarum qui sacra faciunt in arce vetantur selecta secum asportare. Infinitivo autem opus esse, non imperativo, ipsa enuntiati structura satis docet.

Vss. 13—17 τὰς] ἱερε(ί)α[ς] τὰς ἐμπόλει καὶ τ|ὰς ζακόρους [μὴ ποιεῖν οἰ]κημα ταμιεῖον ἐμπόλει μ|ηδὲ ἰπνε[ύεσθαι. ἐὰν δέ τις τ]ούτων τι δρᾷ, εὐθύ|νε[σθαι ἑκατὸν] δραχμῆ[σι, καὶ] τοὺς ταμίας, ἐὰν ἐᾶ|σ[ι, εὐθύνεσθαι] ἑκατὸν δραχμῆ[σι].

Vs. 15 ἰπνεύεσθαι, i. e. ἰπνεύεσθαι, inventum Lollingio debetur, quamvis quid proprie eo verbo significetur, quum notionem verbi propriam propter exemplorum inopiam ignoremus, certa ratione statuere non liceat; varia enim fornacis usuum genera.

Vss. 17—20 τὰ οἰκήματα | [τὰ ἐν τῷ 'Εκατ]ομπέδῳ ἀνοίγειν [τοὺς] ταμίας μὴ ο|--- αιέν . θεᾶσθαι τὰ[ς ἔν]ας ἡμέρας | [τὰς πρὸ τῆς νου]μηνία[ς --.

Vs. 19 quod posui, verius puto, quam quod Lollingio placuit, τα[ύτα τὰ]ς ἡμέρας.

Qui sequuntur vss. 20—25 tam laceri, ut sententiarum connexus erui omnino nequeat. Pauca tantum agnoscuntur haec: vs. 21 - ἥμ]ισυ, vs. 22 -- ν δύο δραχμ[ὰς --- π]ραττε|--, vs. 23—25 -- ἐὰ]ν δὲ μὴ κα --- εὐθ|[ύνεσθ]αι. φα[ί]νειν δὲ τὸ π -- το|[ῖς] ταμίασι τὰ ἐν τῷ λίθ[ῳ ---.

Vss. 26. 27 subscriptio continetur, quae his verbis videtur concepta fuisse; ταῦτ' ἔδοξεν τῷ δή[μῳ ἐ]πὶ Φ[......... ἄρχοντ]|ος, τὰ ἐν τοῖν λίθοι[ν τούτ]οιν. Reliqua pars versus litteris vacabat.

Eiusdem formulae vestigia supra etiam in tabulae prioris fragmentis *b* et *c d* (cf. frgg. *l m n*) deprehendisse mihi visus sum, et vix casu factum esse putaverim, ut duorum archontum nomina eadem littera initiali Φ insignita sint, sed unum eundemque intellegendum esse existimo. Nostri autem loci testimonio edocemur, nomen eius genetivo casu elatum decem litterarum capax fuisse; quumque ex archontum, quos eponymos vocare consuevimus, eorum nominibus, quae a littera Φ initium capiunt et ante Persici tumultus anni 480 tempora munere functi sunt, unum sit Philocratis, cui cum isto litterarum numero conveniat, huius ipsius nomen in lacunis illis haustum esse suspicio subnata est, quae num probabilis sit habenda alii diiudicent. Archon is fuisse traditur Ol. 73, 4 (a. a. Chr. 485/4), ut hoc anno decreta facta et monumentum in arce collocatum esse verisimile sit.

P. 10 n. 20. Denuo exscripsit Lollingius ediditque Δελτίον 1891 tab. *A* n. 9. Exemplum eius hoc est:

Ο ΙΛΛ Ε Ϛ Ι Α Ι . .
Ο . . . . Ε . Ρ Ι Τ Α Ν Ε Υ Ε . . . .
Ο . . . . Ο Ν Ε Ρ Χ Ε Α Ρ . . /
. . . . Γ Α Υ Τ Ο Ι
Ι Ο . . . . Λ . . .
. . . . Ι Τ Ο . Δ Ι
Ε Ρ . . . . Ο . . . . Γ . . . Ι Γ Ρ Α Η Ο Ϛ Ο Ν
Ο Ν Η Ϲ . . Ο . . . . . Ι / . . . . . Ο Ϛ Λ Α Ν Ο Ν Ο
Ξ Λ Ο Ι Ƚ Γ Ι Λ Ε Ⱶ Ε Θ Ε Ν . . . . . . Λ Λ Λ
Ο Ν Η Ο Κ Ο Τ Ο Ν Η Ο Γ . . . . Ε /
Ϛ Ι Ϛ Μ Α Τ Ο Δ Ε Κ Α Ι Τ Ο Ν . . . . Ο . Λ Ν Δ
Ο Ⱶ Ε Ι Τ Ο Ν Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Α Τ Ε Ϛ Β Ο Ⱶ Ε
Ο Ν Η Ο . Δ Ε Κ Ο Ⱶ Α Κ Ρ Ε Τ Α Ι Δ Ο . Τ Ο
Ι Χ Ϛ Ε Ν Ι Α Τ Ε Ν Γ Ρ Ε Ϛ Β Ε Ι Α Ν Τ Ο Ν Ε
Ν Ο Μ Ι Ι Ο Μ Ε Ν Ο Ν Χ Ρ Ο Ν Ο Ν Ε Υ Φ Ε /
Ο Ⱶ Ε Ι Τ Ο Δ Ε Ⱶ Ο Ι Γ Ο Ν Ε Γ Ε Ι Δ Α Ν Γ
Ε Ρ Υ Χ Ϛ Γ Ρ Ο Ϛ Α Λ
Γ

Versu primo quae restant litterarum vestigia si recte perspexit Lollingius, ad foedus cum Segestanis ictum haec pertinere concedendum est, ut n. 22 *k* (IV p. 58). Praeterea vs. 10 seqq. supplendum potius τὸ δὲ ψ[ή]φισμα τόδε καὶ τὸν ὅρκον ἀνα[γράψαι ἐστήλῃ λιθίνῃ ἐμ π]όλει τὸν γραμματέα τῆς βουλῆ[ς, vs. autem 14 seq. τὴν πρεσβείαν τῶν Ἐ[γεσταίων ἐς πρυτανεῖον ἐς τὸν] νομιζόμενον χρόνον fuisse probabile est.

P. 12. Post n. 26 adde:

26 *a* Lapis Pentelicus a superiore parte fractus, a. 0,50, l. 0,31, cr. 0,21, repertus in urbe Athenarum iuxta aedem S. Andreae a Metropoli meridiem versus situm. Edd. Foucart *Bull. de corresp. Hell.* XIV (1890) p. 177, Lolling Δελτίον 1889 p. 254 (cf. p. 256 not.). Exemplum paullo emendatius misit idem, quod nos secuti sumus. Cf. praeterea Wernicke Hermae XXVI p. 51 seqq.

ı' ʟ
Ε Ν Γ Ο Ι Ι Ν /// Λ υ /// ı /// ʟı
Ͻ Ι Κ Ο /// Ο Μ Ε Σ Α Ι Ι Η Ο ı ///
/// Α Ν Ι Δ Ρ Α Γ Ε Τ Ε Σ Μ Ε Ε //
/// Ε Ι Ι Μ Ε Δ Ε Ι Ο Γ Ο Δ V Τ ///
/// Τ Α V Τ Α Δ Ε Χ Σ V Ν Λ Ρ /
Ρ Σ Α /// Μ Ε Ν Κ Α Ι Ι Ι Κ Ρ /
/// Ε Ι Η Ο Γ Ο Σ Α Ρ Ι Σ Τ Α Κ Λ
Ι Ε V Τ Ε Ι Ε Σ Τ Α Τ Α Σ Κ //
V Α Σ Α Ι / Γ Ο Μ Ι Σ Θ Ο Σ Α
/// Δ Ε Τ Ο /// Γ Ο Ι Ε Τ /// Σ Ι // Ο
Ο Σ Α Ν Ι Ε Ν Τ Ο Σ Η Ε Χ Σ Ε
Ο Ν Τ Α Ι Ε Μ Ε Ρ Ο Ν Ι Ε Γ Ι Σ Κ
V Α Σ Θ Ε Ι Ι Φ V Ι Α Κ Α Σ Δ Ε
Ν Α Ι Τ Ρ Ε Σ Μ Ε Ν Τ Ο Χ Σ Ο
Α Σ Ι Ε Κ Τ Ε Σ Φ V Ι Ε Σ Τ Ε Σ
Ρ V Τ Α Ν Ε V Ο Σ Ε Σ

Var. lect. Vs. 1 ı I ı || vs. 7 Ρ Σ Α Ι || vs. 10 V Α . Α Ι Ν . Ο cett. | vs. 11 Τ Ο Σ Γ Ο Ι Ε Τ Α Σ Foucart.

-- | [τ]ὴν πόλιν .... | οικο[δ]ομῆσαι, ὅπ[ω|ς] ἂν δραπέτης μὴ ἐ[σί]ῃ μηδὲ λωποδύτ[η|ς]. ταῦτα δὲ ξυγγρά|ψαι μὲν Καλλικρά|[τ]η ὅπως ἄριστα καὶ εὐτελέστατα σκε|υάσαι, ἀπομισθῶσα|[ι] δὲ τοὺς πωλητάς, ὅ|[π]ως ἂν ἐντὸς ἑξή|[κ]οντα ἡμερῶν ἐπισκ|[ε]υασθῇ. φύλακας δὲ | [εἶ]ναι τρεῖς μὲν τοξό|[τ]ας ἐκ τῆς φυλῆς τῆς | [π]ρυτανευούσης.

Opus, de quo agitur et quod quale fuerit nescitur, ad occludendum vel observandum arcis aditum exstructum esse probabile est. Callicrates vero, qui aedificationis legem conscribere iubetur, eum esse, qui una cum Ictino in aedificando Parthenone operam praestitit et, ut ait Plutarchus (Pericl. 13), τὸ μακρὸν τεῖχος ἠργολάβησε, monuit Lolling; quem virum tunc temporis architecti publici munere functum esse, e tituli nostri indicio licet suspicari. Vs. 15 μὲν particulam quum non sequatur quod respondeat δέ, turbatum esse a quadratario vel eo, qui exemplum decreti quadratario proponendum exscripsit, adparet; omissa esse verba nonnulla ante ἐκ τῆς φυλῆς cett. iure suspicatus est Foucart. Neque enim sagittarii, si Scythae sunt intellegendi, ἐκ τῆς φυλῆς τῆς πρυτανευούσης esse possunt iuberi, quum eam dicendi rationem de solis tribulibus usurpari et per se consentaneum et usu multiplici comprobatum sit. Epheborum potius mentionem intercidisse equidem existimaverim.

Ceterum aetas tituli, quippe qui litterarum formas Ν, V et Σ iuxta praebeat adhibitas, eorum annorum spatio contineri existimanda est, qui coeptum opus Parthenonis, annum scilicet a. Chr. natum 447, proxime insecuti sunt.

P. 17 n. 37 (cf. IV p. 54. 66). Novum reliquis accessit fragmentum huius tabulae maxime memorabile, erutum nuper in Parthenone, truncatum illud ab omnibus partibus, sed quod cum altero frg. z" copulandum esse scite animadvertit Lolling, qui edidit Δελτίον 1888 p. 115 n. 1 (minusculis). Eiusdem utimur apographo.

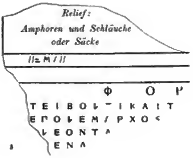
	Χ ʌ	
	Χ Χ Χ ///	
	Η	ʌ Ι
Ρ υ	Χ	Ο Θ Ο //
Ι Ο Ν	Ρ	Ι Σ Τ Α Σ Ο ///
Σ Γ Ο Ρ Δ Ο Σ Ε Ι Ε Ν Ε	Ρ	Α Ι Ο Ι Ι Τ Α ///
‹ Ι Τ Ο Σ	Ρ	Ι Ε Ρ Ε Ι Α
Σ Α	Ρ	Φ Α Ρ Β Ε Ι Ι Ο Ι
Ε Ι Ο Ν	Ρ	Σ Ε Ρ Μ Ε
	Χ	Ε Ρ Α Κ Ι Ε Ι Ο Ν
Ν Ο Ν	Δ	Σ Ι Λ Λ Ι Ο Ι
	Δ	Μ Ε Κ Υ Β Ε Ρ Ν Α Ι Ο Ι
	Δ	Λ Α Ι Α Ι Ο Ι
	Τ	Τ Ρ Α Ι Ι Ο Σ
	Χ	Β Ο Ρ Μ Ι Σ Κ Ο Σ
	Τ Τ	Ι Ο Ν Ε Γ Α Ρ Α
		Σ Ε Ρ Ρ Ε Ι Ο Ν
	Τ	Δ Ρ Υ Σ Γ Α Ρ Α
Α		Σ Ε Ρ Ρ Ε Ι Ο Ν
	Χ Χ Χ	Σ Α Ι ‾
	‹	Γ Ο
		/

		X X	- - -
	₂"	X X X	- - -
		H	Κλ[εωναί]
T] T	Ἀνταν[[δ]ρι[ς]	X	Ὀθο[ριοι]
- -	Ῥοίτ|ιον	P	Ἴστασο[ς]
- -	Νῆσο|ς Περδοτελκίνη	P	Αἰολῖτα[ι]
- -	[Ἀμαχ]|ιτός	P	Ζέρεια
- -	[Λάρι]|σα	P	Φαρβήλιοι
- -	[Ἀχίλλ]|ειον	P	Σέρμη
	- - -	H	Ἡράκλειον
	- - - νον	Δ	Σίγγιοι
		Δ	Μηκυβερναῖοι
		Δ	Γαλαῖοι
		T	Τραῖλος
		X	Βορμίσκος
		T T	Ζώνη παρὰ
- - - - - - α			Σέρρειον
		T	Δρῦς παρὰ
			Σέρρειον
		X X X	Σάλ[η]
		X	Πο[τειδαιᾶται]
			- - -

Supplementa sunt Lollingii. In columna quae est ad dextram Thraciae civitates recensentur, quarum pars etiam in reliquis huius generis laterculis obversatur, pars alibi non memorata nostro propria est. Et Heracleum quidem et Zeream adhuc ignorabamus, Istasos fortasse non diversa a Pistaso, cuius mentio inicitur n. 243, ut Trailus a Tragilo, quae volgo vocatur. De Sale et Zone conferantur quae narrat Herodotus 7, 59: τὰς μὲν δὴ νέας τὰς πάσας ἀπικομένας ἐς Δορίσκον οἱ ναύαρχοι κελεύσαντος Ξέρξεω ἐς τὸν αἰγιαλὸν τὸν προσεχέα Δορίσκῳ ἐκόμισαν, ἐν τῷ Σάλη τε Σαμοθρηικίη πεπόλισται πόλις καὶ Ζώνη, τελευτᾷ δὲ αὐτοῦ Σέρρειον ἄκρη ὀνομαστή. ὁ δὲ χῶρος οὗτος τὸ παλαιὸν ἦν Κικόνων. Dryis denique mentio apud Stephanum s. v. Δρῦς. πόλις Θρᾴκης. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ.

P. 25. Post n. 39 adde:

39 a Pars superior pilae marmoris Pentelici, a. 0,30, l. 0,21, cr. 0,16, inventa in arce. Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 52 n. 4 (minusculis). In nostrum usum exscripsit idem.

A sinistra parte versuum 3 et 4 deleto margine haustae litterae circiter ternae teste Lollingio, ut reliqua pars vocabuli ἔδοξεν, quod illo loco praemissum exspectareris, quo loco lapidis exarata fuisse statuenda sit, dubius haerens. Vs. 1 [Πολ]ίμα[ρχος -- ἐγραμμάτευε], vs. 2 φόρ[ος, vss. 3—4 ... τῇ βουλῇ καὶ τ[ῷ δήμῳ. ---ὶς ἐπρυτά[νευ]ε, Πολέμαρχος [ἐγραμμάτευε - supplevit Lolling. Obscura sane reliqua.

P. 27 n. 42. Eiusdem tabulae particula esse videri potest fragmentum, quod subiecimus. Inventum est inaedificatum turri meridiem versus portam cingenti illam noviciam, quae a Beuléo nomen traxit. Ed. Lolling Δελτίον 1888 p. 110. 111 n. 1 (minusculis). Idem misit apographum, addens '*im Omikron ist an manchen Stellen noch der Zirkelpunkt vorhanden*'.

(Textum vide p. 142.)

Vs. 2 - καὶ ἀ -, vs. 3 - πέντ]ε ἄνδρας, '[οἵτινες -, vs. 4 - ἀ]ποστειλάντων, vs. 5 - ι εἶναι περὶ αὐ[τ -, vs. 6 - ἔσθω τῷ ψηφίσ[ματι -, vs. 7 -] δὲ δοκεῖ (ῇ) Περδίκ[κα -, vs. 8 - ἀποστ]εῖλαι μὲν Περδίκ[καν -, vs. 9 - ']ούστινας ἂν βούλη[ται -, vs. 10 - κ]αὶ τὰς ξυνθήκα[ς -, vss. 11—12 - πρόσοδον δὲ εἶνα[ι πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον δέ]κα ἡμερῶν ἐπάναγκε[ς -, vs. 13 - τοὺς - στρατ]ηγοὺς χρηματίσαντα[ς -, vs. 14 - στου(ω)ς. εἰ δέ τις Ἀθηναίων, vs. 15 in. - δ]ιπλασίου.

Inde iam vss. 15—24 tenorem continuum in hunc fere modum licebit restituere, si versus singulos litterarum quadragenarum binarum fuisse sumpseris: εἶναι δὲ περὶ τῶν [ὡμολογημένων προσθεῖναι] καὶ ἀφελεῖν, ὅ τι ἂν ἀμφοτ[έροις δοκῇ ἄμεινον. ὀμνύει]ν δὲ τὸν ὅρκον Περδίκκαν [καὶ τοὺς παῖδας τοὺς Περδίκ]κου καὶ τῶν ἄλλων Μακεδόνων [οἳ ἂν ἐπιτήδειοι ὦσιν] αὐτῷ. ὀμνύντων δὲ· δράσω κα[τὰ τὰς ξυνθήκας καὶ τού]ς αὐτοὺς φίλους νομιῶ καὶ ἐχθρ[ούς, καὶ διάξω πρὸς Ἀθη]ναίους δικαίως καὶ ἀδόλως κα[ὶ ἀβλαβῶς, καὶ βοηθήσω κ]ατὰ τὸ δυνατὸν τῷ δήμῳ τῷ [Ἀθηναίων, καὶ οὐδένα κω]πέας ἐξάγειν ἐάσω ἐὰμ μὴ Ἀθη[ναίοις, οὐδὲ ξυμμάχους τοὺς] Ἀθηναίων ἐὰμ μὴ Ἀθηναί[οις --

Denique vs. 25 adparent - δυ]νατόν, ὅπως; vs. 26 quae supersunt obscura.

ϵ

\ ı

Κ Α Ι Α Ι

Ξ Α Ν Δ Ρ Α Σ ιι

Ͻ Σ Τ Ε Λ Λ Α Ν Τ Ο Ν

Ξ Ε Ν Α Ι Π Ε Ρ Ι Α Υ

Ξ Σ Θ Ο Τ Ο Ι Φ Σ Ε Φ Ι Σ

Δ Ε Δ Ο Κ Ε Ι Π Ε Ρ Δ Ι Κ

Ξ Ⱶ Α Ι Μ Ε Ν Π Ε Ρ Δ Ι Κ

Ο Σ Τ Ι Ν Α Σ Α Ν Β Ο Ⱶ Ε

Α Ι Τ Α Σ Χ Σ Υ Ν Θ Ε Κ Α

ı Ο Π Ρ Ο Σ Ο Δ Ο Ν Δ Ε Ε Ν /

Κ Α Ε Μ Ε Ρ Ο Ν Ε Π Α Ν Α Λ Κ Ε

Γ Ε Λ Ο Σ Χ Ρ Ε Μ Α Τ Ι Σ Α Ν Τ Α

\ Τ Ο Σ Ε Ι Δ Ε Τ Ι Σ Α Θ Ε Ν Α Ι Ο Ν

· Π Ⱶ Α Σ Ι Ο Ε Ν Α Ι Δ Ε Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ν

Κ Α Ι Α Φ Ε Ⱶ Ε Ν Η Ο Τ Ι Α Ν Α Μ Φ Ο Τ

Ν Δ Ε Τ Ο Ν Η Ο Ρ Κ Ο Ν Π Ε Ρ Δ Ι Κ Κ Α Ν

Κ Ο Κ Α Ι Τ Ο Ν Α Ⱶ Ⱶ Ο Ν Μ Α Κ Ε Δ Ο Ν Ο Ν

Α Υ Τ Ο Ι Ο Μ Ν Υ Ν Τ Ο Ν Δ Ε Δ Ρ Α Σ Ο Κ Α

Σ Α Υ Τ Ο Σ Φ Ι Ⱶ Ο Σ Ν Ο Μ Ι Ο Κ Α Ι Ε Χ Θ Ρ

Ν Α Ι Ο Σ Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ Κ Α Ι Α Δ Ο Ⱶ Ο Σ Κ Α

Α Τ Α Τ Ο Δ Υ Ν Α Τ Ο Ν Τ Ο Ι Δ Ε Μ Ο Ι Τ Ο Ι

Π Ε Α Σ Ε Χ Σ Α Λ Ε Ν Ε Α Σ Ο Ε Α Μ Μ Ε Α Θ Ε

Λ Π Ε Ν Α Ι Ο Ν Ε Α Μ Μ Ε Α Θ Ε Ν Λ ı

Ν Α Τ Ο Ν Η Ο Σ Ο ı ΄

ı Λ Σ Π

P. 31 n. 52. 53. His fragmentis accesserunt duo alia (*d e*) nuper in arce reperta, quae de dextra parte tabulae superesse adparet. Quibus omnibus diligenter examinatis et comparatis Lollingius quo ordine coniungenda essent scite cognovit. Composita et quantum fieri potuit suppleta edidit Δελτίον 1890 p. 38 seq. mihique misit apographum, quod subiecimus.

(Textum vide p. 143.)

Versus singulos litterarum fuisse quadragenarum binarum summa cum probabilitate statuit Lolling.

Vs. 1 - *τα*]|ξεις *εἶ*[*ναι*? - -, vs. 3 - - *διδόντ*]|*α*[*ν*] *δὲ τὰς δί*[*κας* -, vs. 4 - - | - *ἐπειδάν* -, vs. 5 - *ερει πα* -, vs. 6 - *εκάτερο*(*ω*)*ν ε* -

Vs. 7—32 - - *ος. τὸν δὲ ὅ*[*ρκον ὀμόσαι ἑκατέρους, Ἀθηναίων μὲν τὴν*] | *βουλὴν καὶ τ*[*οὺς στρατηγοὺς καὶ τὰς ἄλλας ἀρχάς*, **Βοττια**]|*ίων δὲ τὴν βου*-[*λὴν καὶ τ*.............] *κα*[*ὶ τοὺς λοιποὺς ἄρ*]|*χοντας τοὺς ἐ*[*ν ταῖς πόλεσι ταῖς* **Βοτ**]*τια*[*ίων. ὁ δὲ ὅρκ*]|*ος ἔστω Ἀθην*[*αίοις ὅδε· ἀμυνῶ τοῖς*] **Βοττι**[*αίοις τοῖς*] | *ξυντιθεμέ*[*νοις τὰς ὁμολογίας, κ*]*αὶ τὴν ξ*[*υμμαχία*]|*ν πιστῶς καὶ* [*ἀδόλως φυλάξω* **Βοττι**]*αίοις προ*[*θυμούμε*|*ν*]*ος κατὰ τὰ χ*[*συγκείμενα· καὶ οὐ μνη*]*σικακήσω τῶ*[*ν παρ*]|*οιχομένων ἕ*[*νεκα*. **Βοττιαῖοι** *δὲ ὀμν*]*ύντων κατὰ* [*τάδε·*] | *φίλοι ἐσόμε*[*θα Ἀθηναίοις καὶ ξύμ*]*μαχοι πιστῶ*[*ς*] *κα*[*ὶ*] | *ἀδόλως καὶ τ*[*οὺς αὐτοὺς φίλους καὶ ἐχθ*]*ροὺς νομιοῦμε*[*ν*], *οὔτ*|*ποτ᾽ ἂν Ἀθηνα*[*ῖοι· καὶ οὐκ ὠφελήσω τού*]*ς ἐχθροὺς τοὺς Ἀθην*|*αίων οὔτε χρ*[*ήματα παρέχων οὔτε δυ*]*νάμει οὐδεμιᾷ, ο*|*ὐδὲ μνησικ*[*ακήσω τῶν παροιχομένω*]*ν ἕνεκα. τὰς δὲ ξυ*|*νθήκας τά*[*ς περὶ τῶν σπονδῶν κατα*]*θεῖναι Ἀθηναίους μὲ*|*ν ἐμπόλε*[*ι ἀναγράψαντας ἐστήλῃ*] *λιθίνῃ καὶ τὰ ὀν*|[*ό*]*ματα τῶν* [*πόλεων ἐγγράψαντας τ*]*ῶν ξυντιθεμένων* | *τὴν φιλία*[*ν καὶ τὴν ξυμμαχίαν, κα*]*ὶ ἐπιγράψαι ἐν τ*[*ῇ*]|*ι στήλῃ τοῦ ἄ*[*ρχοντος τὸ ὄνομα, ἐφ᾽ οὗ*] *ἐγένοντο αἱ ξ*[*υ*]*ν*[*θ*]|*ῆκαι·* **Βοττια**[*ῖοι δ᾽ ἐν στήλαις λιθί*]|*ναις ἀναγράφ*[*σαντ*]|*ες καταθέντ*[*ων διαπέμψαντες κ*]*ατὰ πόλεις ἐπι*[*γράψ*]|*αντες ἐν ταῖ*[*ς στήλαις τῶν ἀρχόν*]*των τὰ ὀνόμα*[*τα τῶν* **Β**]|*οττιαίων, ἐφ᾽* [*ὧν ἐγένοντο αἱ ξυνθῆ*]*κ*[*α*]*ι. τοὺς δὲ* [*ὅρκους*] | *οἵτινες λη*[*ψονται παρὰ* **Βοττιαίων** *ἑλέσθαι τὸν δῆ*]|*μον πέντε ἄν*[*δρας αὐτίκα μάλα* .... *τού*]|*ς δὲ ὁμήρους*, [*οὓς ἔχουσι* - - -

Vs. 33—34 - - *υκράτης* [*εἶπε· τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ* .... *τὰ δ*]|*ὲ ὀν*[*όματα*] *κ*? - -, vs. 35 *ἀποδ* - -, vs. 36 - - *ν οἱ σ*[*τρατ*]*η*[*γοί* - -, vs. 37 *ἐπειδὰ*[*ν τού*]*ς ὅρ*[*κους* - -, vs. 38 - - *ον ἀποδῶ*[*σι*] **Βοττια**[*ιοι* - -, vs. 39 - *μὴ δέξη*[*ι*] *ἀποδοῦνα*[*ι* - -, vs. 40 *ὅτι ἀποκρίνονται Ἀ*[*θηναῖοι*?, vs. 41 - *ο*]|*ὐδὲ* [*γ*]*νώμας χωρὶς κα* -, vs. 42 - *ον καθὰ παραινοῦσι* **Β**[*οττιαῖοι* - -.

Supplementa sunt pleraque Lollingii omnia. Sequitur praescriptum vs. 43 *αἱ δὲ πόλε*[*ς*] *εἰσίν·* cui subiectus erat civitatum Bottiaeorum, quae foederi cum Atheniensibus icti se adiunxerant, recensus. Huius cur aut quo tempore praeter priora tria nomina reliqua aut omnia aut ex parte rasura consulto deleta sint, non liquet. Supersunt vs. 44 *Καλίνδοι*[*α*], cuius memoriam exstare apud Ptolemaeum 5, 13. 36 monuit Lolling, vs. 45 *Τριποι*[*αί*]; vs. 46 [Κ]*αμακαί* supplevit idem, non diversam hanc opinatus ab ea, quae *Καμακαί* audit in laterculo n. 260.

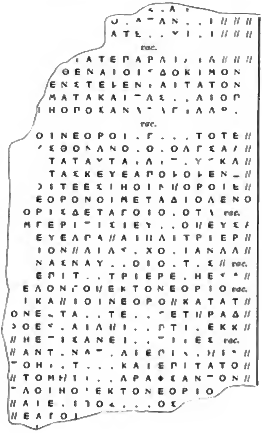
52

b ΧΣΕΣΕ.
ΝΤΠΣΗΟ.Ε.
Ο.ΔΕΤΑΣΔΙ
.ΗΕΠΕΙΔΑΝ
.ΕΤΕΡΑΙΠΑ
ΕΚΑΤΕΡΟΝΕ
ΟΣΤΟΝΔΕΗΟ
ΒΟΛΕΝΚΑΙΤ
ΙΟΝΔΕΤΕΝΒ(
ΧΟΝΤΑΣΤΟΣ_
ΟΣΕΣΤΟΑΘΕΝ
ΧΣΥΝΤΙΘΕΜΕ
ΗΠΙΣΤΟΣΚΑΙ
.ΟΣΚΑΤΑΤΑΧ
ΟΙΧΟΜΕΝΟΝΕ
ΦΙΛΟΙΕΣΟΜΕ
ΑΔΟΛΟΣΚΑΙΤ
ΠΕΡΑΝΑΘΕΝΑ
ΑΙΟΝΟΥΤΕΧΡ
ΥΔΕΜΝΕΣΙΚ
ΝΘΕΚΑΣΤΑ
ΝΕΜΠΟΙΠ
..ΑΙΑΤΟΝ
a ΤΕΝΦΙΛΙΑ
ΙΣΤΕΛΕΙΤΟ/
ΕΚΑΙΒΟΤΤΙΑ
ΕΣΚΑΤΑΘΕΝΤ
ΑΝΤΕΣΕΝΤΑΙ
ΟΤΤΙΑΙΟΝΕΦ
ΗΟΙΤΙΝΕΣΛΕ
ΜΟΝΠΕΝΤΕΑΝ
ΣΔΕΟΜΕΡΟΣΗ
-ΥΚΡΑΤΕΣ
53 ΕΟΝ *v*
ΑΠΟΔ 52*c*
ΝΗΟΙΣ Ε
ΕΠΕΙΔΑ ΣΗΟΡ
ΟΝΑΠΟΔΟ ΒΟΤΤΙΑ
ΜΕΔΟΧΣΕ ΑΠΟΔΟΝΑ
ΟΤΙΑΠΟΚΡ|ΙΝΟΝΤΑΙ/
ΥΔΕ//ΝΟΜΑ|ΣΧΟΡΙΣΚΑ
ΟΝΚΑΘΑΠΑ|ΡΑΙΝΟΣΙΕ
ΑΙΔΕΠΟΛΕ|ΕΣΙΝ *vac.*
ΚΑΛΙΝΔΟΙ| *vac.*
ΤΡΙΠΟΙ////////
//ΕΜΑΚΑΙ
/ / / / / / /
/ / / / / /
/ / / / / /

d
..
ΤΙΑ
ΒΟΤΤΙ
ΑΙΤΕΝΧΣ
ΑΙΟΙΣΠΡΟ
ΣΙΚΑΚΕΣΟΤ(
ΥΟΝΤΟΝΚΑΤΑ *e*
ΜΑΧΟΙΠΙΣΤΟ.Κ..
ΡΟΣΝΟΜΙΟΜΕ.ΗΟΣ
ΣΕΧΟΡΟΣΤΟΣΑΘΕΝ
ΝΑΜΕΙΟΥΔΕΜΙΑΙΟ
ΟΝΕΝΕΚΑΤΑΣΔΕΧΣΥ
ΟΕΝΑΙΑΘΕΝΑΙΟΣΜΕ
.ΛΙΘΙΝΕΙΚΑΙΤΑΟΝ
ΟΝΧΣΥΝΤΙΘΕΜΕΝΟΝ
ΙΕΠΙΑΡΑΦΣΑΙΕΝΤ//
ΣΑΕΝΟΝΤΟΑΙΧΣ.Ν//
ΝΑΙΣΑΝΑΑΡΑΦ
ΑΤΑΠΟΛΕΣΕΠΙ
ΤΟΝΤΑΟΝΟΜΑ
v.ΙΤΟΣΔΕ

P. 41 post n. 78 adde:

78 *a* Lapis inventus Piraeei in colle Munichiae et illatus museo Piraeensi (cf. Δελτίον 1888 p. 195. 196). *'Pent. Marmorplatte, lang 0,49, breit 0,27, dick 0,12. Rechte Rand erhalten. Oberfläche des Steines verwaschen oder abgetreten.'* Exscripsit Lolling.

Maximopere dolendum est, quod in tanta lapidis corruptela non solum continuum aliquem sententiarum tenorem restituere non licet, sed ne singula quidem omnia facile dispiciuntur. Veluti versuum priorum 1—3 vestigia tam ambigua sunt, ut temptare ea equidem non ausim. Reliquorum versuum hae fere agnoscuntur laciniae:

Vs. 4 -- τά τε παρά --, vs. 5 -- Ἀ]θηναίοις δόκιμον, vs. 6—7 -- ἐς τ]ὴν στήλην καὶ τὰ τῶν | [--- ὀνό]ματα καὶ [τὰ]ς --, vs. 8 -- ὅπως ἂν ...... γρ[α--, vs. 9 -- ']οι νεωροὶ [ἐ]π[ί τε] τοῦ τε[ύχους?, vs. 10 -- μι]σθὸν [π]ου[ν]ο-[λ]όγησαν, vs. 11 -- κα]τὰ ταῦτα ---, vs. 12 -- τὰ σκεύη ἀπόλωλεν -, vs. 13 -- οἵ τε εἰσι οἱ νεωροί -, vs. 14 -- ν]εωρῶν οἱ μετὰ Διογένου[ς --, vs. 15 -- χ]ωρὶς δὲ τὰ[π]ο[λ]ω-[λ]ότα. Vs. 16 nihil quod certum sit dispicio, vs. 17 -- σκ]εύη ἅπαντα αἱ τριήρ[ει]ς -, vs. 18 nolim tangere, vs. 19 -- νας ναῦ[ς π]οιοῦ[ν]τ[α]ς, vs. 20 -- ἐπὶ τ[ὰς] τριήρει[ς] --, vs. 21 -- στρατ]ηγῶν (?) τῶν ἐκ τοῦ νεωρίου. Vs. 22 --ι κα[ὶ ']οι νεωρο[ὶ] κατὰ τ--, vs. 23 --ον ἐς τὰ[ς ἀ]τε[λεῖ]ς ἕτερα δ--, vs. 24 ambigua omnia, vs. 25 -- ἥτις ἂν ᾖ --ης. Vs. 26 extr. ἐπὶ [τὰ] ἱσ[τ]ία --, vs. 27 --ο ἱ[σ]τ[ίων] καὶ ἐπὶ τὰ το--, vs. 28 --τον ἱ[στοῦ] γραψάντων, vs. 29 -- στρατη]γοὶ (?) οἱ ἐκ τοῦ νεωρίου, vs. 30 --αι δ[ε]ὶ τοὺς ... ους -, vs. 31 --ία ποι--

PARS SECVNDA.

CLASSIS PRIMA.

SECTIO ALTERA.

P. 90. **Post n. 193 adde:**

193 *a* '*Erganeterrasse. Rings gebrochenes, 0,20 langes Fragment aus weissem Marmor.*' Exscripsit Lolling.

```
   Ε Φ
   vac.
   Ι Σ
     Ρ
     ⁝ ‾
   Ο Ι Σ ·
   Α Ι Ρ
   \ Ν Α Ⱶ
```

Vs. 7 [Κεφάλαιον] ἀνα-λ[ώματος τοῦ ἐπὶ τῆς ἀρ-χῆς - -]?

CLASSIS SEXTA.

P. 155. **Post n. 288 adde:**

288 *a* Frustum stelae marmoris Pentelici a. 0,26, l. 0,33, cr. 0,10, fractum a partibus sinistra superiore inferiore, margine dextro maximam partem integro. Latera lapidis posticum et dextrum angustius laevigata nec tamen inscripta, nisi quod versus septimi lateris antici scriptura in dextrum latus propagata cernitur. Inventum est fragmentum Eleusine inaedificatum '*εἴς τινα τῶν τοίχων τῶν περὶ τὴν κατὰ τὸν Ἅγιον Ζαχαρίαν Βυζαντινὴν ἐκκλησίαν ἐρειπίων Βυζαντινῶν ἢ καὶ Ῥωμαϊκῶν οἰκοδομημάτων.*' Ed. Philios Ἐφημ. ἀρχ. 1890 p. 117. 118 n. 58.

```
Ι Ι Ρ Ρ Ο Ν Ο Ν Λ Ι
Τ Ο Ι Η Ε Ρ Ο Ι Τ Ο Ι Ι Α Ί
Γ Α Ρ Α Τ Ο Ν Γ Ρ Ο Τ Ε Ρ Ο
Γ Α Ρ Α Κ Ο Ⱶ Α Κ Ρ Ε Τ Ο Ν
Ο Ι Κ Ε Μ Α Τ Ο Ν Μ Ι Σ Θ Ο Σ Ι Σ

  Ν Α Ⱶ Ο Μ Α Τ Α Δ Ε
   Ι Θ Ο Ν Τ Ο Μ Ε Α Ι Λ Ι Ν Α Ι Ο Ν Κ Α Ι Σ Τ Ε Ρ // | // Θ Ε Ν
    Υ Σ Ι Ⱶ Ι Θ Α Λ Ο Λ Ο Ι Σ                          |
      Ο Κ Ο Μ Ι Κ Ο Ν                                  |
       Ρ Λ Ο Ι Σ Τ Ο Μ Γ Ο Ρ Ι Ν Ο Ν                   |
        Ι Τ Ο Μ Ε Τ Ο Μ Μ Ε Ⱶ Α Ν Ο Ν                  |
         Λ Ο Ι Σ Τ Ο Μ Μ Ε Ⱶ Α Ν Ο Ν                   |
          Λ Τ Α                                        |
                                                       |
             Ↄ Ν                                       |
              Ↄ Ν                                      |
               // Γ Ο Ι Ο Ι Σ                          |
                 Ο Ν Ι                                 |
                 vac.
```

Scripta haec esse circa tempora medii a. Chr. n. saeculi litteraturae species docet, ut rationes redditas, quae hoc monumento continebantur, ad opera illa referendas esse adpareat, quae moderante Pericle Eleusine facta esse accepimus; cf. Plutarchus Pericl. 13. Non primi autem operum anni esse rationes, de quibus supersunt quae in lapide leguntur, sed posteriorum alicuius, inde intellegitur, quod vs. 3 praecedentis anni curatorum mentionem factam esse probabile est.

Vss. 1—5 pecuniae acceptae hoc anno a curatoribus operis enumerantur; cuius laterculi quae vss. 3—5 perscripta leguntur plana sunt et perspicua:

- - *παρὰ τῶν προτέρω[ν ἐπιστατῶν]*
- - *παρὰ κωλακρετῶν*
- - *οἰκημάτων μίσθωσις*

obscura contra, quae vss. 1. 2 continentur infelici casu a dextra decurtata. Ea sic legit et supplevit editor: *ἱππέων* vel *ἱππώνων μί[σθωσις]* | *τῷ Ἥρωι τῷ ἰατ[ρῷ]*, ipse tamen haec quid sibi velint se intellegere non posse ingenue professus. Equidem suspicor, vs. 1 litterae paenultimae vestigia superesse non de My, sed potius Alpha littera, legendumque coniecerim quamvis dubitanter: *ἵππων ὠναὶ [τῶν πραθέντων]* | *τῷ ἥρωι τῷ ἰατ[ρῷ]*. Heroem novimus medicum, qui sacellum habuit in urbe Athenarum (cf. quae de eo composuit Hirschfeld Hermae VIII p. 350 seqq.); qui quum in titulo C. I. A. II n. 404 audiat *ὁ ἥρως ὁ ἰατρὸς ὁ ἐν ἄστει*, aut eundem aut alios eiusdem generis heroas medicos aliis etiam Atticae regionis locis coli solitos fuisse consentaneum est.

Sequitur vss. 7 seqq. pecuniarum expensarum laterculus, cui praescriptum vs. 6 *[ἀ]ναλώματα δέ*, si fides exemplo Philii maiusculis litteris expresso; idem tamen in transscriptione *[ἀ]ναλώματα τάδε* exhibet, ut erratum esse a typothetis concias. Ipsius laterculi vss. 7—12 ita legit et supplevit idem:

- - *[λ]ίθων τομὴ Αἰγιναίων καὶ Στειρ[ι|ᾶ]θεν*
- - *[βο]υσὶ λιθαγωγοῖς*
- - *[ἱπ(π)]οκομικόν*
- - *[λιθου]ργοῖς τῶν πωρίνων*
- - ..... *τομὴ τῶν μελάνων*
- - *[λιθουρ]γοῖς τῶν μελάνων*

quae recte videntur ab eo inventa esse, nisi quod cur vs. 11 initio *λί|θων* supplere noluerit non intellegitur. Reliquorum versuum nihil omnino liquet praeter vs. 17 extr. - - *ποιοῖς*.

P. 157 n. 298. Alterum tituli exemplum perfectius, quod lapide n. 298 reprobato et scriptura interrupta in alio lapide repetitum et plene perscriptum esse videtur, nuper inventum est ad murum arcis meridionalem. Marmor est Pentelicum, a. 0,44, l. 0,29, cr. 0,105, fractum a parte inferiore. Edd. Lolling *Δελτίον* 1889 p. 6. 7 n. 1 (minusculis), Foucart *Bull. de corr. Hell.* XIII (1889) p. 171. 172 n. 7. Exscripsit Lolling; idem misit ectypon.

K I X E Σ I Π Π O Σ E / //
A M M A T E Y E : A Λ A Ⱶ //
A T O Σ : E Π I Σ T A T E //
I : M Y P P I N O Σ I O Σ . //
E M M A : Π A P A T A M I Γ
H N : H O I Σ : Δ E M O Σ T P ,
T O Σ : E Λ P A M M A T E ˋ
E : X Σ Y Π E T A O N . T A /
I A I : K T E Σ I O N : Σ T //
O Σ I A Σ : A N T I Φ A T //
Σ : M E N A N Δ P O Σ · O // //
O X A P E Σ . Σ M O K O P //
O Σ : Φ E I Δ E Ⱶ E I Δ // //
Ρ Δ Δ Δ · X P Y Σ I O N : E O N E C
Ρ T T ˇ : E . Σ T A Θ M O N : Ρ T X Ρ //
X X X Ρ : T I M E T O Y T O ᵃ Γ Ͱ Ͱ Ͱ //
H Ρ Ͱ Ͱ . IIIII
T T Ρ ˈˈ E Ⱶ E Φ A Σ E O N E Θ E
H Δ Δ Δ
Δ Ͱ Ͱ Ͱ

Var. lect. Vs. 11 extr. Θ || vs. 12 extr. Ⱶ Foucart || vs. 18 T T T Ρ pro T T Ρ ˈˈ idem nescio quo errore ductus; in ectypo enim haec facile dispiciuntur, ut, quin recte exscripserit Lolling, dubium esse nequeat. Ceterum vs. 16 extr. /// Γ Ͱ Ͱ Ͱ // in ectypo videor mihi agnoscere, ut est in Lollingii apographo; idem tamen in transcriptione [: Δ] Γ Ͱ Ͱ [Ͱ exhibet, nihil nisi Γ Ͱ Ͱ agnovit Foucart.

Κιχήσιππος ἐγ[ρ]-
αμμάτευε ἀγάλ[μ]-
ατος ἐπιστάτη[σ]-
ι Μυρρινούσιος. [Ἀ]-
H *ῆμμα παρὰ ταμι[ῶ]-*
ν, οἷς Δημόστρα-
τος ἐγραμμάτευ-
ε Ξυπεταιών· ταμ-
ίαι Κτησίων, Στ[ρ]-
ωσίας, Ἀντιφάτ[η]-
ς, Μένανδρος, Θ[υμ]-
οχάρης, Σμόκορ[δ]-
ος, Φειδελείδ[ης].

Ρ Δ Δ Δ *χρυσίον ἐωνήθ-*
Ρ T T X *η, σταθμὸν* Ρ T X Ρ -
X X X Ρ *τιμὴ τούτου* | - Γ Ͱ Ͱ Ͱ - -
H Ρ Ͱ Ͱ | IIIII

T T Ρ H *ἐλέφας ἐωνήθη*
H Δ Δ Δ - - -
Δ Ͱ Ͱ Ͱ

Septem cur memorentur e decem quaestorum numero soli, ratio nos fugit; eius, qui loco sexto recensetur, nomen agnovit et recte restituit Lolling. Praefecti operis statuae Minervae fabricandae centum se talenta a quaestoribus deae accepisse professi 87 talentis et 4652 drachmis aurum se coemisse narrant, cuius pondus fuerit 6 t. 15 . 8 vel 9 dr. 5 ob.; sic enim numeros et distinendos et coniungendos esse verissime monuit Lollingius. Qua ex re intellegitur, recte olim a me e rationibus tituli n. 301 conclusum esse (I p. 160), vix minus drachmis quattuordecim argenteis constitisse tunc temporis auri drachmam; immo patet iam paullo pluris constitisse.

P. 158. Post n. 299 addatur:

299 a Fragmentum tituli, quod olim a se Athenis exscriptum edidit Koehler *Sitzungsber. der Akadem. der Wissenschaft. zu Berlin* 1889 p. 223 seqq. addito commentario.

Ε Π Ι Α Ρ Ρ Ι . . . .
Α Μ Μ Α Τ // Υ . . . .
Ι Σ Τ Α Τ Ε Σ Ι Α . . . . .
Τ Ο Σ Χ Ρ Υ Σ Ϲ Ε // . . . .
Δ Δ ο Ο Ⴑ Γ < Ι Γ . Α Ρ . . . .
Ρ Α Τ Ϲ . . . .
╕ // Υ Ε:Ρ Γ . . . .
. Σ Α . . . .
. Ι:Φ Ι Ⴑ . . . .
> Α Μ Ⴑ . . . .
. Ι Ο . . . .
Δ Α Ο . . . . . Υ Σ Μ . . .
⊃ Σ . . . . . . (Σ:Ⴑ . . .
Σ:Κ . . . . . . Δ Ι Ε Ρ Χ .
Ι Σ . . . . . ∪ Ν Ι Ο Σ:/ .
Τ Ι . . . . . Α Ν Α Φ Ⴑ Υ .
Τ Ι Ϲ . . . . Γ Ι Α Σ:Ρ Ε .
Δ . . . . Ε Τ Ρ Α Ι .
< . Α . Ι . . Χ Ο Σ Ⴑ Ε Μ .
Α Γ Α Ρ Α . . ^ Ι Ο Ν
vac.
⁻ Ε Ⴑ Ε . . . Τ Ο Σ Τ Ι Μ . .
Χ Χ Η

Haec sic legenda et supplenda esse existimavit editor:

Ἐπὶ Ἀρρ[ενείδου(?) γρ]-
αμματεύ[οντος ἐπ]-
ιστάτησι ἀ[γάλμα]-
τος χρυσοῦ· ἐ[πὶ τῆς]
Δ Δ βουλῆς, ἧ[ι] Ἀρ[χέστ]-
[Ρ] ρατο[ς ἐγραμμάτε]-
υε π[ρ . . . .]
. σα . . . .· ταμί]-
[α]ι· Φιλ[. . . . . . . ἐγ]-
[ρ]αμ[μάτευε· . . . . .]-
. ιο[ς . . . .]-
δαιο[ς . . . ε]ύς, Μ[. . .]-
ος [. . . . . ε]ύς, Λ[άχη]-
ς Κ[οιλεύς], Δίερχ[ς]-
ις [Μαραθώ]νιος, [Ἀν]-
τι[. . . . . ς] Ἀναφλύ[σ]-
τιο[ς, Κριτ]ίας Πει[ρ]-
[αιεύς, Μνησί]τρα[το]-
ς [Θ]α[λ]ι[αρ]χος· λῆμ[μ]-
α παρὰ [ταμ]ιῶν

[- - Τ] Ἐλ[αφηβολιῶνος ...] — 'Ελ[άφιον]τος τιμ[ή]
-ΧΧΗ

Equidem praeterea vs. 7 haud cunctanter π[ρῶτος - suppleverim, quo inviti carere iubemur. Sanequam possunt esse offensioni Coelensis (vs. 7) et Piraeensis (vs. 12—13) una eodem anno ex eadem tribu Hippothontide inter quaestores deae electi et omissus quaestorum decimus. Septem autem nominibus cur pagi ootationes additae sint, non additae duobus, quae agmen claudunt, ratio latet.

Iam trium annorum tenemus rationes, ut in fabricanda statua Minervae longius temporis spatium consumptum esse adpareat; quod tamen quot annorum fuerit, nec nunc temporis scire possumus et fortasse semper ignorabimus, nisi forte fortuna plura etiam monumenti huius fragmenta ad notitiam nostram pervenerint.

Patet denique fragmenti nostri testimonio, tituli n. 299 versus initiales aliter esse refingendos atque ego aliquando temptaveram; an: [ὁ δεῖνα ἐγρα]μ[μ]άτευ[ε τοῖς ἐπιστάτ]ησι χρυσο[ῦ ἀγάλματ]ο[ς], ἐπὶ τῆς cett.?

P. 158 n. 300—302. Duobus fragmentis hic copulatis tertium nuper accessit ab inferiore parte adiungendum, inventum in arce meridiem versus a Propylaeis, scriptum et ipsum in tribus lateribus, a. 0,30, l. 0,20. Ed. Foucart *Bull. de corr. Hell.* XIII (1889) p. 175 n. 8. In nostrum usum exscripsit Lolling.

B
Ε Σ
Λ Τ Ε Υ
Λ Υ Τ Ο Τ Α
Λ Υ Τ Ο *vac.?*

Ε Ν Δ Α Ι Ο Σ

vac.

c

A

vacat
Ο Ι Σ Ε Ρ Ι Σ Τ Α Τ Ε Σ Ι Η Ο
, Σ Α Ν Τ Ι Κ Ⴑ Ε Σ Ε Λ Ρ Α Μ //
Μ Α Τ Ε Υ Ε Ε Ρ Ι Τ Ε Σ Ρ Ε Μ //
⁻ Ε Σ Κ Α Ι Δ Ε Κ Α Τ Ε Σ Β Ο Ι
Ξ Σ Η Ε Ι Κ Ρ Ι Τ Ι Α Δ Ε Σ Ρ Ρ Ο
Τ Ο Σ Ε Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε *vac.*
Ε Ρ Ι Α Φ Σ Ε Υ Δ Ο Σ Α Ρ Χ Ο Ν
Τ Ο Σ Α Θ Ε Ν Α Ι Ο Ι Σ:Ⴑ Ε Μ Μ
^ Τ Ο Ε Ν Ι Α Υ Τ Ο Τ Α Δ Ε
Ρ Ι Λ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο
⁻ Κ Τ Ο Ρ Ρ Ο Τ //

C
Δ Δ Ρ
Ε Ρ Ι Τ L
Η Α Ⴑ Α Ι
Σ Τ Ρ Α Τ
Σ Α Ⴑ Α Μ
Τ Ι Ο Σ Κ,
Κ Α Ι Η Ο
Ρ Ο Ι Σ //
Δ Δ
Μ Μ
Ρ Δ
Δ

Var. lect. *B* vs. 1 L E Σ ‖ *C* vs. 8 P O I Σ ∧ Foucart. Praeterea typothetarum ut videtur errore factum est, ut *B* vs. 4 et *C* vs. 5 in eius exemplo omissi sint.

A

[Τ]οῖς ἐπιστάτησι, ὁ-
ῖς Ἀντικλῆς ἐγραμ-
μάτευε, ἐπὶ τῆς πέμ[π]-
της καὶ δεκάτης βουλ-
ῆς, ᾗ Κριτιάδης πρῶ-
τος ἐγραμμάτευε,
ἐπὶ Ἀψεύδεος ἄρχον-
τος Ἀθηναίοις, λήμ-
[ατα] τοῦ ἐνιαυτοῦ τάδε·
- - [πε]ριγενόμενο-
- [μεν] ἐκ τοῦ προτ-
[έρου ἐνιαυτοῦ]
. . .

Annus est Ol. 86, 4 (a. Chr. 433/2), quo quum eundem Anticlem curatorum operis scribam fuisse tradatur, qui anno proxime antecedente hoc munere functus erat, etiam curatores ipsos eosdem hoc qui illo fuerunt operi praepositos fuisse consentaneum est.

B vss. 1—3 novi anni praescripta continebantur. Vs. 2 habes - ἐγραμ-μ]άτευ[ε -, vs. 3 - - λήμματα τοῦ ἐνι]αυτοῦ τά[δε]· Vs. 4 - - ἐκ τοῦ προτέρου ἐνι]αυτοῦ. In quinti versus litteris quid lateat, non dispicio.

C vs. 2—8 denuo novi anni rationum exstant initia, sed ut quae supersunt singulorum versuum litterae pauciores sint, quam quas certa ratione coniungere et supplere liceat. Vs. 2 Ἐπὶ τ[ῆς? -, vs. 3 Ἀλκι[ς/ὺς -, vs. 4 - στρατ -, id quod de nomine aliquo proprio superesse patet, ut vs. 5 Σαλαμ[ίνιος -, vs. 6 - - τ]τιος (sive id fuit Κήττιος sive Συπαλήττιος), Κα - -, vs. 7 καὶ ὁ - -. Vs. 8 omnino non tetigerim.

P. 165 n. 321 (cf. IV p. 75). Quattuor accesserunt his annis fragmenta nova eorum monumentorum, quibus rationes operum Erechthei redditae continebantur, scripturae ratione a n. 324 prorsus diversa, similiora omnia n. 321 et 322. A quorum duobus prioribus tractandis profectus Michaelis in *Mitth. des Deutsch. arch. Inst. zu Athen* XIV (1889) p. 349 seqq. operis progressus secutus demonstrare conatus est, ea cum reliquis omnibus, quae ad illud usque tempus innotuerant, fragmentis componenda et ad unum idemque monumentum referenda esse, in quo unius anni, scilicet Ol. 92, 4 (a. Chr. 409/8), rationes scriptae fuissent; ordinem vero fuisse eum, ut primum locum teneret n. 322, subsequeretur n. 321, deinde fragmentorum nuper repertorum ea, quae infra numeris 1 et 2 signavimus, his subiiceretur fragmentum, cuius exemplum supra p. 75 repraesentavimus, clauderet agmen n. 324. Quae num recte disputata sint et statuta, penes harum rerum me peritiores esto iudicium; ego dubius adhuc haereo et, quum altioris haec omnino sint indaginis, quae ab huius operis consilio et ratione aliena esse videatur, omissa hac quaestione satis habui fragmentorum, quae recens reperta accesserunt, exempla ex ordine disposita subiecisse.

I.

Fragmentum lapidis Pentelici praeter sinistri marginis partem inferiorem undique truncatum, a. 0,35, l. 0,27, cr. 0,08, exemtum nuper e propugnaculo illo novicio arcis, quo a. 1822 Clepsydram munivit Odysseus. Edd. Lolling Δελτίον 1888 p. 89 II (minusculis), Lollingii apographo usus Wolters *Mitth. des Deutsch. arch. Inst. zu Athen* XIII (1888) p. 229 seq.

‹ I L
I M E K O Σ
Γ A /// O Σ Γ O Δ
A Σ T O T O L I Θ O
├ ├ ├ ├ ///// Φ A L A K
\ A P A Y P ///) K A I E Γ
I H H H Δ Δ Δ Γ ├ I ⁝ ⁝ I L I
A N T I C ///// \ A T A *vacat*
\ I I I A L ////////////// I *vacat*
T A I Σ K A Θ E ////// › A N E ///
Δ P O I N Δ Y O I N ///// _ K A T E I
M E P O N ⁝ Δ I I ⁝ P A I Δ I O I ⁝ E Λ K
I/// ⁝ Δ Δ ├ ├ ├ ├ ⁝ X Σ Y L A Δ I A
(M O Σ O K T O Γ O Δ A Σ ⁝ Δ I I I I ⁝ T O
I ⁝ I ⁝ Δ Y O I N O B O L O I N T E /// T O .. E N
N ⁝ P A I Δ I O I E Λ K O L L Y T O I Δ Δ Γ ├
I Δ I A Γ P I Σ A N T I X Σ Y Λ O N M E K O ϛ
\ K A I E I K O Σ I Γ O Δ O N T O M A Σ ⁝ Γ ⁝ T P /////
\ H E K A Σ T E N ⁝ ├ I P A I Δ I O I ⁝ E Λ K O L L ⁝ O I Γ E
_ O X E T O Σ Γ P I Σ A N T I X Σ Y L O N ⁝ P A I Δ I O
E Λ K O L L Y ⁝ O I ⁝ ├ I I /// T E K T O Σ I N K A Θ E M E P A N
O X E T O N E K Γ O E _ A N T I K A I H Y Γ O Θ E N T I H E
M E P O N ⁝ Γ I I I I ⁝ K P O I Σ O I Φ I L O K L E O Σ ⁝ Γ ├ ├ ├ ├ ///
A N O N A Σ A N A X Σ E Σ A N T I K A I E P A Λ /// O M
E N O I K A T E M E P A N H E M E P O N ⁝ Δ I ^ Γ *sic*
‹ A Θ E M E P A N K A N O N A Δ I A P P ˅
Δ Y O I N H E M E P A I N ⁝ M I K I O N I
^ A L A I O N Γ Δ
Σ Σ E ʳ ‾

Primorum versuum laciniae agnoscuntur hae: vs. 2 --- ι μῆκος -, vs. 3 -- πά[χ]ος ποδ[ιαι --, vs. 4 -- παλ]άστου τοῦ λίθου --, vs. 5 -- ⊢⊢⊢⊢ .. Φαλάκ[ρῳ --. Vss. 6—8 consummationis formulam continebant expensarum in opera ea, quae in praecedente capite enumerata erant, collatarum: --- ς ἀργυρ[ί]ου καὶ επ -- | --- ΗΗΗΔΔΔΔΓ⊢ΙΙΙΙ, λί[θων | ἀριθμὸς --], ἀντιθ[ή]ματα, deficiente nescio quo casu antithematum numero, qui addendus fuit necessario et aliis locis additus legitur. Utut est, patet in capite, quod praecessit, lapidariorum opificum recensita fuisse opera.

Vs. 9 novi capitis indicem habuisse videtur; sed nimis ambigua, quae in eo servata exstant, litterarum vestigia; [ἐργασίας ...... Αἰ]γιναί[ου λίθου] temptavit Lolling.

Sequitur iam vss. 10—21 pristarum operum recensus his fere verbis conceptus:

--- πρίσ]ταις καθ' ἡ[μέ]ραν ἐ[ργα|ζομένοις, ἀν]δροῖν δυοῖν, [ἑ]κατέ[ρῳ | δραχμῆς, ἡ]μερῶν ΔΙΙ,
    Ῥαδίῳ ἐγΚ[ολλ.] οἰ. καὶ συνεργῷ   ΔΔ⊢⊢⊢⊢
ξύλα δια[πρί|σαντι --]μοῖς ἑκτόποδιας ΔΙΙΙΙ, το[μὰς | ΓΔΔΓΙΙ]Ι, δυοῖν ὀβολοῖν τή[ν] τομὴν | ἑκάστη]ν,
    Ῥαδίῳ ἐγΚολλυτ. οἰ.   ΔΔΓ⊢ |
---- διαπρίσαντι ξύλων μῆκος | [ἑνισ]καιεικοσιπόδων τομὰς Γ, τ[ὴν | τομὴ]ν ἑκάστην ⊢,
    Ῥαδίῳ ἐγΚολλ. οἰ.   Γ
ἐ[ς τοὺς] ὀχετοὺς πρίσαντι ξύλον
    Ῥαδίω[ι] ἐγΚολλυ. οἰ.   ⊢ΙΙ·

Excipiunt vss. 21—27 lignariorum opera:

    τέκτοσιν καθ' ἡμέραν· |
ὀχετὸν ἐκποιήσαντι καὶ ὑποθέντι, ἡ]μερῶν ΓΙΙΙΙ,
    Κρίτῳ Φιλοκλέους   Γ⊢⊢⊢⊢
[κ]|ανόνας ἀναξέσαντι καὶ ἐργα[ζ]ομ|ένῳ κατ' ἡμέραν, ἡμερῶν Δ,
    Γνί[φω   Δ] |
καθ' ἡμέραν κανόνα διαρρυ[θμίσαντι], | δυοῖν ἡμέραιν,
    Μικίωνι [--   ⊢⊢]

Vs. 28 subiectam habuit consummationis formulam: --- κε]φάλαιον ΓΔ[ΔΓ⊢⊢ΙΙ ---. Versus extremi quae restant litteras nolim tangere.

2.

Fragmentum marmoris Pentelici undique truncatum, a. 0,62, l. 0,65, cr. 0,12, repertum eodem quo n. 1 loco. Edd. Lolling l. l. p. 87—89 (minusculis), Lollingii usus apographo Wolters l. l. p. 230 seq. Tractavit Michaelis l. l., adhibito praeterea ectypo a Fabricio confecto.

(Textum vide p. 150.)

Col. I vs. 19 -- τ]ῷ πρὸς τ|--, vs. 20 -- πο]δα, πλάτο|[ς --, vs. 21 ---- σταθέντ --, vs. 22 --- ι ἐγΚοι. οἰ | --, vs. 23 --- ο]ς τρίποιν | --, vs. 24 -- Ἀμειν|[αδη --, vs. 25 -- γυ]ναῖα τον | --, vs. 26 -- πλάτος τε|[τραπ --, vs. 27 -- παλαστ | --, vs. 28 --- ι ἐγΚοι. οἰ | --, vs. 29 -- καὶ ἡμιπ|[οδιο --, vs. 30 --- καὶ ἡμιπ]οδιο | --

Col. II vss. 1. 2 e subscriptione rationum prytaniae alicuius supersunt; agnosci posse videri ἀν[άλωμα] et τὸ α]ὐτόν - monuit Michaelis. Sequuntur iam inde a vs. 3 rationes prytaniae, quae illam ex ordine excipiebat, quibus praescripta fuit, ut assolet, formula, cuius in vs. 3 reliquiis vestigia supersunt: [ἐπὶ τῆς --- ίδος --- ς] πρυτανευ[ούσης].

Vs. 4 seqq.

[λήμματ]α παρὰ ταμ[ιῶν τῆς θεοῦ --- | ---] καὶ ξυναρχ[όντων --] |
κεφάλαι[ο]ν λημ[μάτων --] |
    ἀναλώμ[α]τα ἐργ[α]σ[ίας] |
        ἐπὶ τὸμ πρὸ[ς] ἕω [αἰ]ε[τόν·
κ[ορυφαίου | καὶ] ἀντιθήματ[ο]ς, μῆκ[ο]ς πεν[τεπό|δω]ν, πλάτος τρι[πό]δω[ν] καὶ ἡ[μιποδί|ου], πάχος ποδιαίο[ν, τοῦ] ἐλλ[εί]π[ου] ἔργου Ἀ[ξι|ο]πείθει ἐμΜελ[ί]τῃ οἰ[κ.]
        ἑνὸς καὶ ἀ[ν|τ]ιθήματος   ΔΔ
[τ]ο[ῖν] πρ[ὸ]ς τῷ κορυ[φαί|ῳ] καὶ ἀντιθημάτοιν, μῆ[κ]ος ἑπταπόδ|ων, πλάτος τριπ[ό]δων, πάχος ποδιαίων, τ[οῦ ἐλλείπου ἔργου Ἀξιοπείθει ἐμΜελίτῃ οἰκ.
        ἑνὸς καὶ ἀντιθήματος   ΔΓ,
Φανοκλε|ῖ ἐγΚοίλῃ οἰκ.
        ἑνὸς   ΔΓ⊢,
Κηφισοδώρῳ | ἐ(ν)Σκαμβωνι. οἰκ.
        [ἀ]ντιθήματος τούτῳ | Δ.
κεραμιδιαίοιν κα[ὶ] ἀντιθημάτοιν, μῆκο|ς πεντεπόδοιν, π[λά]τος τριημιποδίοιν, | πάχος ποδιαίο[ιν, Λυ]σίᾳ Ἀλκίππου Κηφισ.
        ἑνὸς καὶ ἀντιθ[ήμ]ατος   Δ
Εὐδίκῳ Ἀγ[ρ]|υλῆ. οἰκ.
        ἑνὸς κ[αὶ ἀ]ντιθήματος   Γ⊢⊢⊢ |

ΑΝ
ΥΤΟΝ/
ΠΡΥΤΑΝΕΙ
ΑΠΑΡΑΤΑΜ
ΚΑΙΧΣ/ΝΑΡΧ
ΚΕΦΑΛΑΙ//ΝΛΕΜ///
vacat ΑΝΑΛΟΜ///ΓΑΕΡΑ///Σ
ΕΠΙΤΟΜΠΡΟ///ΕΟ///Γ///ΟΝΛ
ΑΝΤΙΘΕΜΑ˘///ΣΜΕΚ///ΣΠΕΝ
ΝΠΛΑΤΟΣΤΡΙ/////Δ˄///ΚΑΙΗΕ/
ΠΑΧΟΣΠΟΔΙΑΙΟ///ΕΛΛ///Π///ΕΡΛΟ Α//////
ΠΕΙΘΕΙΕΜΜΕΛ///ΤΕΙΙΟΙ///ΕΝΟΣΚΑΙΑ/////
ΙΘΕΜΑΤΟΣ⁝ΔΔ///Ο///ΠΡ///ΣΤΟΙΚΟΡΥ////
ΟΙΚΑΙΑΝΤΙΘΕΜΑΤΟΝΜΕ///ΟΣΕΠΤΑΠΟΔ
ϽΝΠΛΑΤΟΣΤΡΙΠ///ΔΟΝΠΑΧϽΣΠΟΔΙΑΙΟΝΤ
ΟΕΛΛΟΙΠΟΕΡΛΟΑ·ΙΟΠΕΙΘΕΙ⁝ΕΜΜΕΛΙΤΕΙΟ
ΙΚ⁝ΕΝΟΣΚΑΙΑΝΤΙΘΕΜΑΤΟΣ⁝ΔΠ⁝ΦΑΝΟΚΛΕ
ΙΕΛΚΟΙΛΕΙΙΟΙΚ⁝ΗΕΝΟΣ⁝ΔΠΗ⁝ΚΕΦΙΣΟΔΟΡΟΙ Δ
ΟΙΠΡΟΣ· ΕΣΚΑΜΒΟΝΙ⁝ΟΙΚ/////ΙΤΙΘΕΜΑΤΟΣΤΟΥΤΟΙ Τ
ϽΑΠΛΑΤΟ Δ⁝ΚΕΡΚΙΔΙΑΙΟΙΝΚΑ////ΑΝΤΙΘΕΜΑΤΟΝΜΕΚΟ Κ
ΣΤΑΘΕΝΤ ΣΠΕΝΤΕΠΟΔΟΝΠ//////ΤΟΣΤΡΙΕΜΙΠΟΔΙΟΝ Ν
⁝⁝ΕΛΚΟΙ⁝ΟΙ ΠΑΧΟΣΠΟΔΙΑΙΟ//////ΣΙΑΙΑΛΚΙΠΠΟΚΕΦΙΣ Δ
ΣΤΡΙΠΟΝ ΗΕΝΟΣΚΑΙΑΝΤΙϹ/////ΑΤΟΣ⁝Δ⁝ΕΥΔΙΚΟΙΑΛ Τ
ΠΑΜΕΙΝΙ ΥΛΕΟΙΚΙΗΕΝΟΣΚ//////ΝΤΙΘΕΜΑΤΟΣΙΠΗΗΗ Σ
ΝΙΑΙΛΤΟΝ ΛΙΘΟΝΑΡΙΘΜΟΣ⁝//////ΤΙΘΕΜΑΤΑ⁝Π⁝ΕΡΛΑΣ Η⁝
ΠΛΑΤΟΣΤΕ ΙΑΣΤΟΠΡΟΣΕΟ//////ΑΡΛΥΡΙΟΚΕ////ΛΑΙΟΝ Ν
ΠΑΛΑΣΤ ΡΔΔΠΗΗΗΗ⁝ΕΠΙΤϹ/////ΟΣΤΟΠΑΝΔΡΟΣΕΙΟ ///
Π⁝ΕΛΚΟΙΟΙ ΑΙΕΤΟΝΚΟΡΥΦΑ/////ΕΚΟΣΚΑΙΠΛΑΤΟΣ Α
ΑΙΕΜΙΠ ΤΕΤΡΑΠΟΔΑΠΑ////////ΡΙΕΜΙΠΟΔΙΟΝΙΕΚΠ ///Λ
ΙΟΔΙΟ ΟΕΣΑΝΤΙΑΜΕΙΙ/////////ΙΕΛΚΟΙΛΕΙ⁝ΟΙΚΟ⁝ΗΕ ΣΑΝ///ΟϿ ΤΑ<
//// ΝΟΣ⁝ΔΔΔΑΤΟΥΓ/////////ΟΙΚΟΡΥΦΑΙ////ΚΑΙΑ ΕΜΟ ΠΟΧΣΥΣ
ΝΤΙΘΕΜΑΤΟΣΜ////////ΕΠΤΑΠΟΔΟΝΠΛΑΤ Ι////Γ\ ΑΙΤΑΚΑΛΥ
ΡΙΠΟΔΟΝΓ////ΥϹ////ΠΟΟΔΙΑΙΟΝΕΚΠΟΙΕΣ / ΤΛΙ\ΝΟΠΑΝΤΑ/
ΜΑΛΑΘ//////////ΥΠΕΤΑΙϽΕΝΟΣΚΑ //// ΣΣΦΕΚΙΣΚΟΣΔΙΗΑΛ
ΑΤΟ///Δ/////////ϹΕΡΚΙΔΙΑΙΟΚΑΙΑΝ ˋ///ΑΤΙΟΕ////ΚΟΛΛΕΣΑΝΤΙΚΑΙ
ΜΕϹΟ/////ΠΕΝΤΕΠΟΔΟΣΠΛΑ ΝΤΙΗΕΚΑΤΕΡΟΝΠΕΝΤ
Δ////Π////ΧΟΣΠΟΔΙΑΙΟΕΚΠΟ ΕΣΜΑΝΙΣΕΧΣΕΠΟΙΕΣ
ΝΙΑ///ΛΚΥΔΑΘΕ⁝ΟΙΚ⁝ΗΕΝ ΙΟΚΕΦΑΛΑΙΟΝ⁝ΗΔΔΗΙ
ΑΤ///Σ⁝ΡΗΗΗ⁝ΛΙΘΟΝΑΡΙ ΥΠΕΤΑΙΟΝΕΡΓΑΣΓ
ΜΡ//////⁝ΕΡΛΑΣΙΑΣΤΟ ΙΑΙΔΡΟΜΟΝΟ
ΕΤΟΑΡΑ//////ΙΟΚ ΑΠΟΧΣ
ϹΑΤΑ
ΕΣΔΙ////
ϽΝΑΙΠ
Ι Τ

λιθων ἀριθμός [Γ, ἀν]τιθήματα Γ.
ἐργασ|ίας τοῦ πρὸς ἕω α[ἰετοῦ] ἀργυρίου κεφ[ά]λαιον | ΓΔΔΓ⊦⊦⊦⊦
ἐπὶ τό[ν πρ]ὸς τοῦ Πανδροσείου |
αἰετόν·
κορυφα[ῖον, μ]ῆκος καὶ πλάτος | τετράπεδα, πά[χος τ]ριημιπόδιον, ἐκπ|οιήσαντι Ἀμει-
[νιάδη]ι ἐγΚοίλῃ οἰκοῦ.
ἑ|νὸς ΔΔΔΔ
τοῦ ὑπ[ὲ τ]ῷ κορυφαί[ῳ] καὶ ἀ|ντιθήματος, μ[ῆκος] ἑπταπόδων, πλάτ|[ος τ]ριπόδων,
π[ά]χο[ς] ποδιαίων, ἐκποιήσ|[αντι ..]μαγάθ[ῳ Ξ]υπεταιῶ.
ἑνὸς καὶ|[ὶ ἀντιθήμ]ατο[ς] Δ·
κεραιδιαίου καὶ ἀν|[τιθήματος], μῆκο[ς] πεντέποδος, πλά|[τος τριημιπο]δ[ίου], π[ά]χος
ποδιαίου, ἐκπο|[ιήσαντι Λυσα]νία[ι ἐ]γΚυδαθη. οἰκ.
ἐν|[ὸς καὶ ἀντιθήμ]ατ[ο]ς Γ⊦⊦⊦
λιθων ἀρι|[θμός III, ἀντιθή]ματ[α II].
ἐργασίας τοῦ | [πρὸς τοῦ Πανδροσείου αἰ]ετοῦ ἀργ[υρ]ίου κ|[εφάλαιον Ꜧ·Γ⊦⊦⊦].

Incerta reliqua (vss. 42—45), nisi quod vs. 44 -- τ]ῆς Δι[ώνης -- scriptum fuisse probabiliter coniecit Lolling. Ceterum vss. 4—5 moneo ταμ[ιῶν τῆς θεοῦ, Καλλίου Ἀ|γρυλῆθεν] καὶ cett. Lollingium, ταμ[ιῶν τῆς θεοῦ, Ἀρι|στάρχου Ἀγρυ.] καὶ cett. Michaelem supplevisse, diversas scilicet temporum rationes secutos.

Col. III vs. 30 --|σαν[τι], vs. 31 -- ἀ]ποξύσ[αντι --, vs. 32—33 -- κ]αὶ τὰ καλύ[ματα ἐξεργασμένα | κα]τ[α κα]ὶ ἄνω πάντα τὰ ὑ[π-- Lolling, vs. 34 |-ς σφηκίσκους διά[πρίσαντι Lolling (vel potius διάρ[μόσαντι), vs. 35—36 - κ[υμ]ατίου ἐ[πι]πελλήσαντι καὶ [ἐξομαλίσα]|ντι, ἑκάτερον πέντ[ε δραχμῶν, Δ-- Lolling, vs. 37 |ς Μᾶνις ἐξεποίησ[ε. Subiecta erat vs. 37—38 consummationis formula: -- ἀργυρ]|ίου κεφάλαιον ΗΔΔ⊦I-- Vs. 39 -- Ξ]|υπεταιῶν εἰργάζ[ετο --, vs. 40 --|ίᾳ Δρόμωνος --, vs. 41 -- ἀποξ[ύσαντι --.

Ceterum notandae litterae Ionicae admixtae Λ1 vs. 17 et Γ2 col. III vs. 39.

3.

Frustum lapidis nunc deperditi, cuius effigiem impressam invenere luto calcario inngendis lapidibus apto in dextra parte superiore fragmenti n. 2. Ed. Lolling l. l. p. 90 (minusculis), e Lollingii apographo Wolters l. l. p. 231 n. III.

ΙΟΙ
ϘΤΣΟΤ
ИΑΣΒ
ΙΤИΑΙΑΝ
ИΑΙΙΙΙΙΞ
ΑΠΟ⁻

Dubitari mihi non posse videtur, quin frustum illud deperditum particula fuerit disiecta ipsius fragmenti n. 2, locumque suum tenuerit, antequam fracturam pateretur, in sinistra parte vss. 36—41 columnae intermediae:

3 *2*

ἀν-
[τ]ιθή[ματος], μῆ[κ]ος πεντέποδος, πλά-
τος τρ[ιημιπο]δ[ίου], π[ά]χος ποδιαίου, ἐκπο-
[ι]ήσαν[τι Λυσα]νία[ι ἐ]ν Κυδαθη. οἰκ. ἐν-
[ὸς] καὶ ἀντι[θήμ]ατ[ο]ς Γ⊦⊦⊦. λιθων ἀρι-
[θμὸ]ς III, ἀν[τιθή]ματ[α II.] ἐργασίας τοῦ
[πρὸς] τοῦ Πα[νδροσείου αἰ]ετοῦ ἀργ[υρ]ίου κ-

4.

'In der Nähe des Erechtheion gefunden. Kleines Fragment aus weissem Marmor, oben Rand erhalten.' Ed. Lolling *Sitzungsber. der Akademie der Wissenschaften zu Berlin* 1887 p. 1186 n. 3. Utor Lollingii apographo.

ΔΟΣ⁝ΔΕΚΑΤΕ ΙΑΣΟΣ
Σ⁝⊦ΕΜΜΑΤΑ ΜΜΕΟ//
ΝΔΕΜΙΟΡΑ ⊦⊦⁝ΔΙϹ
ΝΟΣ⁝///ΓΕΙΟ ΛΑΘΑ
ΙΙϹΓΟ⊦ΥΚ Γ⊦ΙΙ//⁻
ΛΓ ⊦Α⊦//

Col. I vss. 1. 2 [Ἐπὶ τῆς ......ί]δος δεκάτη|[ς πρυτανευούση]ς. λήμματα. Eorum, quae accepta referebantur, primum locum tenuisse videtur, quod e n. 324 *b* II vs. 27 seq. notum habemus, vs. 3—4: [ἐς τὰ ἱερὰ μετὰ τῶ]ν δημιουργ|[ῶν. Reliqua, praeter Philoclis nomen vs. 5, obscura, quae temptare nolim.

Col. II vs. 1 Ἴασος --, vs. 2 -- ἰ]|μΜι. εἰ --, vs. 3 ⊦⊦ Δια[κλ--, vs. 4 -- Ἀ]|γαθα[νωρ--, vs. 6 fortasse ⊦ Ἀν[τιφάνης. Nomina habes statuariorum, quos in Erechthei adornatione operam praestitisse scimus e n. 323 et 324 testimoniis.

Iam si recte versus priores primae columnae supplevimus, numerus litterarum in versibus singulis idem fere erat in hoc fragmento atque est in n. 324; itaque, quum huius monumenti rationes desinant in prytaniam nonam, nostri initium capiant a decimae operibus recensendis, superesse frustum istud conicere licet de tabula, quae n. 324 proxime excipiebat et in qua rationes eius anni, cuius est n. 324, terminatas fuisse consentaneum est.

Ceterum ad Erechthei opus pertinere existimaverim praeter n. 282, qua de re monitum est huius voluminis p. 73, etiam n. 331 *e* ibid. p. 39.

P. 166 n. 322. Ad eam partem huius monumenti, quae deperdita est, referendum esse existimaverim frustum illud marmoris Pentelici, quod inventum Athenis incertum quo loco emit societas archaeologica, edidit Kumanudis Ἐφημ. ἀρχαιολ. 1889 p. 55 n. 3. Fragmentum est truncatum a tribus partibus, dextro margine integro, a. 0,34, l. 0,18, cr. 0,13. Recensum eo contineri rerum vel omnino vel ex parte infectarum operis alicuius publici, in aperto est; Erechtheum intellegendum esse quamquam non certum, valde tamen me iudice probabile.

c

ΙΑΣ	ας
	. . .
ΙΡΑΠΟΣ	- - - - - - τετ]ράπους
ΝΚΑΙΗΕΜΙ	- - - - - -ν καὶ ἡμι-
ΗΕΜΙΠΟΔΙΟΝ	- - - - - - ἡμιποδίων
ΟΣΠΛΑΤΟΣ	- - - - -π]ους πλάτος
ΝΜΕΚΟΣΤΕΤ	- - - - - -ν, μῆκος τετ-
ΗΕΜΙΠΟΔΙΟ	- - - - - - ἡμιπόδιον
Α	- - - - -α
ΟΙΣΕΠΙΣΤΥΛΙΟΙΣ	- - - τ]οῖς ἐπιστυλίοις
ΑΠΟΣΠΛΑΤΟΣ	- - -άπους πλάτος
ΣΠΕΝΤΕΠΑΛΑΣΤΟΣ	- - -ς πεντεπάλαστος
ΟΙΠΕΡΙΟΝΤΕΣ	- - -οι περιόντες
ΑΤΑΤΟΙΧΟΝ	- - κ]ατὰ τοῖχον
ΟΠΟΔΕΣ	- ὀκτ]ώποδες
ΕΚΟΣΤΕΤΡΑΠΟΣ	- - μ]ῆκος τετράπους
ΑΙΜΕΚΟΣΚΑΙΠΛΑΤΟΣ	- - κ]αὶ μῆκος καὶ πλάτος
ΣΚΑΜΠΥΛΟΣ	- - -ς καμπύλος
ΜΕΚΟΣΚΑΙΠΛΑΤΟΣΗΕΚΠΟΣ	- - μῆκος καὶ πλάτος ἕκπους
ΟΙΜΕΚΟΣΤΕΤΡΑΠΟΔΕΣ	- -οι μῆκος τετράποδες
ΕΚΟΣΤΡΙΠΟΣ	- - μ]ῆκος τρίπους
ΚΟΣΠΕΝΤΕΠΟΣ	- - μῆ]κος πεντέπους
ΑΜΕΚΟΣΠΕΝΤΕΠΟΣ	- -α, μῆκος πεντέπους
ΛΣΛΙΘΟΣΜΕΚΟΣΟΚΤΟΠΟΣ	- -ος λίθος μῆκος ὀκτώπους
ΙΤΟΣΠΑΧΟΣΤΡΙΠΑΛΑΣΤΟ //////	- -π]ους, πάχος τριπάλαστο[ς]
ΕΚΟΣΗΕΚΠΟΔΕ	- - μ]ῆκος ἕκποδε
	. . .

PARS TERTIA.

CLASSIS PRIMA.

P. 177 n. 332. Monumenti huius postea a sinistra magis etiam decurtati partem eam, quae etiamtunc supererat, aliquando Athenis Megara iter faciens Eleusine incertum quo loco (*'an anderer Stelle'*) vidit et exscripsit Goettling. Eius exemplum, quod editum exstare in Goettlingii *Gesammelte Abhandlungen aus dem klassischen Alterthum* I (1851) p. 120 n. 4 monuit me Ericus Preuner Gryphiswaldensis, hoc est:

Θ Α Ι Ο Μ Ϡ
Ε Κ Ε Ν Α Ρ Κ Ι Φ Ρ Ο Ν
Ο Μ Ο Ν Π Ο Ι Ε Σ Ε Ν
Μ Ε Τ Ρ Ο Σ Τ Ε Χ Α Ρ
5 Α Ν

Vs. 2 altero loco cum Κ recte exscriptum sit pro Fourmontiano Θ, in dubio relinquendum est, quum eodem versu in Aiciphronis nomine Ρ scriptum sit pro Ⅎ Fourmonti, quod tamen unice verum esse facile adparet. Contra vs. 5 quae restare enotatum est veram videntur esse comprobare Blassii coniecturam, qui Musei Rhenani XXXVI (1881) p. 616. 617 in huius versus reliquiis Fourmontianis Proserpinae epitheton τ]ανυπέπλου agnoscendum esse erat suspicatus.

CLASSIS ALTERA.

P. 181 n. 350. Fragmentum *a* nihil commune habere cum *b*, sed separatum ab eo coniungendum esse cum n. 373[95] cognovit Lolling; conferantur, quae infra ad illum titulum adnotabuntur. Contra fragmentum *b* particulam esse eius columellae, cuius sunt et n. 373[108] (cf. huius voluminis p. 131). 373[191]. 373[199]. 373[213] et frustulum illud, quod ex Lollingii apographo editum est in *Sitzungsber. der Akad. der Wissenschaften zu Berlin* 1888 p. 313 n. 1 (*'Fragment einer halbcannelirten Säule aus weissem Marmor'*), erutum illud in arce orientem versus ab Erechtheo (*a*). Quae frustula ille sic copulavit et copulata disposuit (cf. Δελτίον 1891 tab. *A* n. 8):

a 350 *b* 373[108] 373[199] 373[213] 373[193]

Versus, qui in striis duabus perscripti fuerunt, non aequalis fuisse longitudinis, sed alterum deorsum superasse priorem illum ad dextram inspicientibus decurrentem, in aperto est. Dedicationis formula soluta oratione concepta fuit: - - - ἀν]έθηκεν Ἀφιδναῖε - τἀθηναίᾳ. Subiecti fuerunt versus hexametri, si quid video, quattuor; quorum primi agnoscuntur haec: αἱ [⏑⏑ – ⏑⏑ ἀθ]ανάτων, αἳ Ὀ[λυμπον] ἔχουσιν, alterius: [– ⏑⏑ – πολέ]μαρχος Ἀθηναίων τὸν ἀγῶνα, tertii: τὸν Μη[δων? - - τ]ελῶν vel πτ]όλ(λ)ιν ὅτε – ⏑, quarti: παισὶν Ἀθηναίων μ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑. Ad Callimachum Aphidnaeum polemarchum eum, quem in pugna Marathonia caesum esse constat (Herodot. 6, 109. 114), haec referenda esse suspicatur Lollingius.

P. 182 n. 362 (cf. IV p. 79). Imagines lapidis adcuratius depictas postea publicaverunt Studniczka *Jahrbuch des Deutsch. arch. Instituts* 1887 p. 144 et ipse Lolling Δελτίον 1888 p. 95 n. 3, e quibus cognoscitur, lapidem non solum a sinistra, sed etiam a dextra parte esse truncatum. Praeterea Lolling l. l. ad idem monumentum referendum esse docuit n. 354 et ambo fragmenta denuo exscripta in hunc modum composuit:

In facie superiore:

354

362

In facie adversa:

362

354

Quod si recte fecit, ut fecisse eum concedo, Euphronii titulus in adversa parte scriptus versibus conceptus fuisse statuendus est. Ludere si velis, carminis formam sic facile restitueris:

[Ε]ὐφρόνιός [μ' ἀνέθηκε]ν [Ἀθηναίᾳ πολιούχῳ
ὤν] | κεραμεὺς [δεκάτην, π]αιδὶ [Διὸς μεγάλου].

Subiectus erat artificis titulus, cuius parvula in tertio versu n. 354 restant vestigia. Versuum, qui in superiore parte scripti fuerunt, lacinias nolim tangere.

P. 184 n. 382. Alterum huius basis fragmentum a. 0,09, l. 0,30, cum nostro arctissime cohaerens, inventum nuper est 'ἐν τῷ κατὰ τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν τῆς Ἀκροπόλεως προμαχιῶνι.' Superficies servat partem cavi rotundi, cui immissum olim erat donarium. Composita fragmenta edidit Lolling Δελτίον 1888 p. 90 n. 2 (minusculis). Idem misit apographum.

Ο Σ Α Θ Ε Ν Ι | Ι Α Ι Τ Ο Δ Α Π Α Ρ Χ Ε Ν
Τ Ε Ν Π Α Ι Δ | Ι Δ Ι Ο Σ Μ Ε Λ Α Λ Ο

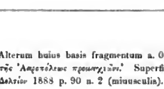
Haec equidem sic suppleverim:

[Μνῆμ' ἀνέθηκε . . . .]ος Ἀθηναίᾳ τόδ' ἀπαρχὴν
[εὐξάμενος δεκά]την παιδὶ Διὸς μεγάλου.

Vs. 2 in. [ἔστησεν δεκά]την maluit Lolling, versus prioris initium intemptatum relinquens.

P. 187 post n. 403 addatur:

403a Fragmentum basis marmoris Pentelici a. 0,18, l. 0,28, cr. 0,13, a sinistra et inferiore parte integrum, repertum in arce. In superficie ad dextram parvum foramen quadratum. Litterae altae c. 0,015. Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 36 n. 2.

Vs. 1 [Περ]ικλέους, vs. 2 [Κρησ]ίλας ἐποίει supplevit Lolling, provocans ad Plinii locum 34, 74 *Cresilas — Olympium Periclen (fecit) dignum cognomine; mirumque in hac arte est, quod nobilis viros nobiliores fecit*, quocum conferri solet Pausanias 1, 28. 2 δύο δ' ἄλλα ἐστὶν ἀναθήματα (in arce), Περικλῆς ὁ Ξανθίππου καὶ τῶν ἔργων τῶν Φειδίου θέας μάλιστα ἄξιον, Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἀπὸ τῶν ἀναθέντων καλουμένης Λημνίας, propter basis amplitudinem minutiorem simul privatum fuisse donarium suspicatus, fortasse ipsius artificis.

P. 188 n. 411. Adcuratiorem tituli imaginem edidit e fide ectypi Hirschfeldiani Loewy *Inschriften Griechischer Bildhauer* p. 284 n. 417 hoc:

Ξ Ϲ Ε Ⅼ Ε Υ Θ Ε Ρ Ε
Μ Υ Ρ Ο Ν Ο Ϲ

Legendum igitur: - - ης Ἐλευθερ[ὺς *ἐποίησεν*] Μύρωνος, sive addito sive non addito *υἱός*. Cf. n. 418 *b* add.

P. 190 n. 423—431 (cf. huius voluminis p. 45). Videatur nunc etiam Milchhoefer *Karten von Attika* III—VI (1889) p. 16 seq., qui p. 16 not. tabulam 431 (*i*) sic a se exscriptam proposuit:

Τ Α . . Ε Ϸ
Ϲ Ο Κ Ⅼ V
Κ Α Ι Τ Ο
Θ Ο Ν Ν ////

PARS QVARTA.

CLASSIS ALTERA.

P. 208 n. 464. Cf. Conze *Die Attischen Grabreliefs* I tab. II, 1 p. 4 seq.

P. 208 n. 467. Fragmenti imaginem delineatam exhibet Conze *Die Attischen Grabreliefs* I p. 10 (*'Schieferartiger bläulicher Marmor. — Auf der Fläche rechts neben der Inschrift ragen Spuren eines zu voller Unkenntlichkeit zerstörten Reliefs heraus; also rührt das Bruchstück nicht, wie man annahm, von einer Basis her. Die Bustrophedon-Inschrift stand im Felde neben der bildlichen Darstellung*).

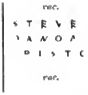
P. 208. Post n. 467 adde:

467 a Frustrum tabulae marmoris Pentelici a tribus partibus fractum, inscriptum in faciebus et antica et postica, cr. circa 0,10. Inventum est *'im nordöstlichen Theile der jetzigen Stadt Athen'*. Ed. Wolters *Mitth. des Deutsch. arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 224, adnotans practerea: *'Die Schrift von* A *ist die sorgfältigere und elegantere, die Buchstaben sind kleiner (0,03) als die von* B *(0,045), die Zeilen sind von wagerechten Linien eingefasst.'*

A

B

A [Στήλ]η εἰμὶ | [Θανό]ντος | [Ἀριστ]ομάχου. — *B* Στήλη [εἰμὶ] | Θανόν[τος | Ἀ]ριστο[μάχου].

Titulus in antica scriptus idem in postica incisus legebatur. Quod num statim ab initio ita institutum fuerit an postea demum iteratio facta, vix certo licet diiudicare. Aliter Woltersius, qui diversos esse statuit titulos diversorum eiusdem familiae hominum diversis temporibus incisos.

P. 208 n. 468. Cf. Conze *Die Attischen Grabreliefs* I tab. I p. 3 seq.

P. 211 n. 482. Votivum hoc fuisse monumentum, non sepulcrale, cognitum est, postquam superior lapidis pars, quae adhuc latuerat inaedificata turri noviciae meridiem versus a porta Beuléana arcis, in lucem protracta et a Lollingio cum nostra inferiore composita est; cf. Δελτίον 1888 p. 111 n. 2. Tabula alta 0,44, l. 0,33, cr. 0,16. Apographum Lollingius transmisit hoc:

quae sic ille supplevit l. l.: Ἑρμεῖ[α τόδ'] | ἄγαλμα [καλὸν] | Χαρῖνός [μ' ἀνέ]|θηκεν Οἰ[νοβί]ου κῆρυξ μ[νημ]οσύνης ἕ[νεκεν]. At auctorem epigrammatis in nomine quod est Χαρῖνος metro adaptando syllabarum mensurae adeo incuriosum fuisse nulla prorsus cogente necessitate vix crediderim; practerea in ectypo, quo aliquando usus sum, vs. 5 initio diserta litterae S vestigia dispexisse mihi videbar. Quibus de causis hanc potius fuisse carminis formulam existimaverim:

Ἑρμεῖ[α τόδ'] vel Ἑρμῇ [καλὸν] | ἄγαλμ' ἀ[ρετῆς] | χαίρων ὅς [μ' ἀνέ]|θηκεν,
Οἰν[όβιο]ς κῆρυξ, μ[νημ]οσύνης ἕ[νεκα].

PARS QVINTA.

P. 216 n. 520. Lapis, qui diu latuerat, nunc illatus est museo Piraeensi (cf. Δελτίον 1888 p. 195), ubi exscripsit Lolling.

//////////// Ↄ Η Ε Ι
////// ∨ Η Ο Ρ Μ
Ο Η Ο Ρ Ο Ϟ

P. 217 post n. 528 (cf. IV p. 123) adde:

528 *a* Pila quadrata lapidis fusci a. 1,09, l. 0,23, cr. 0,17, reperta teste A. Peppa demarcho humo infixa Aeginae in loco, qui vocatur Ἀπάματον, iuxta viam, qua ex urbe ad templum Mi
litterae altae circa 0,04. Edd. Δελτίον 1888 p. 36 (minus
ters *Mitth. des Deutsch. arch. Instituts zu Athen* XIV (18

Η Ο Ρ Ο Σ
Τ Ε Μ Ε Ν Ο Σ
Α Θ Ε Ν Α Ι Α Σ

Ὅρος
τεμένους
Ἀθηναίας.

PARS SEXTA.

P. 220 n. 551. Hoc fragmentum cum altero illo coniungendum esse intellexit Lolling (cf. Δελτίον 1890 p. 40 n. 2), quod quum extractum esset e fundamentis templi Romae in arce editumque ex ipsius apographo in *Sitzungsber. der Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 242 n. 16 ('*Fragment einer 0,125 dicken weissen Marmorplatte; rechts Rand erhalten. Länge 0,38, Breite 0,32*'), recte suppletum erat a Wilhelmo Hermae XXIV p. 114 n. 111. Composita ea denuo exscripsit et exemplum transmisit quod subiecimus idem.

```
                              Ψ <
                    ΙϽ Ν Ε Μ Γ Ο L
                       Ε Ι L Ι Θ Ι Ν
Ε Ι . . . . . . Ε Λ Ε Ι Α Ν Ε Ν
Α Ι /           Κ Α Ι Δ Ι Κ Α Σ
Ε Α Λ         Α Δ Ι Κ Ε Ι Α Υ Τ
Ο Ν ι         Ε Σ Ι Ν Γ Ρ Ο Σ Τ
Ο Μ           Μ Α Ρ Χ Ο Ν Α Ν Ε
Υ Γ             Ε Ι Ο Ν Ο Δ Ε Λ
Ρ Α             ' Σ Ο Τ Ε Σ Β Ο
Λ Ε               Ͻ Ι Σ Μ Α Τ Ο
                    < Λ Σ Ε Σ Σ
                              Λ Τ
```

-- ἀναγρά]ψ|[αι ......]ον ἐμπό-λ|[ει ἐν στήλ]ῃ λιθίν|ῃ· [καὶ ἀτ]έλειαν εἶν|αι α[ὐτῷ] καὶ δίκας, | ἐὰν [τις] ἀδικῇ αὐτ|όν, Ἀ[θήν]ησιν πρὸς τ|ὸν [πολέ]μαρχον ἄνε|υ π[ρυταν]είων. ὁ δὲ γ|ρα[μματε]ὺς ὁ τῆς βουλ|ῆ[ς τὸ ψή]-φισμα τό|[δε ἀναγράψ]ας ἐστ|[ήλῃ λιθίνῃ κ]ατ|[αθέτω ἐμπόλει].

SVPPLEMENTA VOLVMINIS QVARTI

PARTIS PRIMAE.

P. 21 add. ad p. 44 n. 92. Fragmentum illud Lenormantianum in schedis **Fauvelianis**, quae Parisiis adservantur, frustra eas perscrutatus **non invenit** Conze (cf. *Sitzungsber. der Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 1187 seq.). Itaque mentitum esse Lenormantum et fictum ab eo ludibrii caussa inscriptionis fragmentum et ipse persuasum habeo nec multos iam futuros existimo, qui fidem sint habituri falsario.

P. 31 n. 179 *a—d*. Praeclare de hoc monumento meruit Lollingii sagacitas, cui contigit, ut fragmenta duo *a* et *b*, quae sola adhuc noveramus, **cum tertio** *c*, quod recens repertum est, scite et omnino recte copulata adaugeret et ex parte in integrum restitueret; quo factum est, ut nube **illa, qua** pleraque obvoluta latebant, discussa multa iam rectius, quam antea licuit, dispici possint et cognosci. Is redintegrati tituli exemplum **a se** curiose exscriptum transmisit hoc:

(Textum vide p. 160. 161.)

***A* (179 *a b*).** Adparet iam, quae huius lateris servata sunt in tribus **fragmentis**, ea omnia pertinere ad unius eiusdemque anni rationes earumque **eam** esse dispositionem institutam, ut primo loco recenserentur **pecuniae**, quae eo anno numeratae sunt in usum exercitus, qui in Ma**cedonia manserat**, et militum, qui tunc Potidaeam obsessam tenebant, **altero subicerentur** pensiones factae in usum exercitus navalis, qui ut **oras Peloponnesi** infestaret missus erat eodem anno; quem annum **fuisse Ol. 87, 2** e praetorum nominibus, quae servavit fragmentum *b*, **certa ratione** colligitur ita, ut dubitatio esse possit nulla. Versuum sin**gulorum** latitudo quanta fuerit, certo non licet definire; videntur tamen **fuisse litterarum** fere octogenarum plus minus quaternarum. Quae sine **haesitatione** legi et suppleri possunt, me iudice haec sunt:

Praescriptum vss. 1—3: Θ[εοί. | Ἀθηναῖοι ἀνήλ]ωσαν ἐς Μα[κεδονίαν καὶ Ποτείδαιαν καὶ ἐς Πελοπόννησον ἐπὶ Εὐθυδήμου ἄρχοντος καὶ ἐπὶ τ]ῆς βουλῆς, ἧ Δ]ιότιμο[ς] Εγγ[... πρῶτος ἐγραμμάτευε.

In scribae senatus demotico exarando litterarum ordinem et numerum **turbasse** existimaverim quadratarium. An fuit [Φ]ηγαι[εύς]?

Pecuniae *numeratae ducibus exercitus in Macedoniam abeuntibus*, vss. 3—6: Ταμίαι ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας, Ἀντι ... μήδης Κ[υδαθηναιεύς] καὶ ξυνάρχοντ[ες, οἷς Δίογνις Ἰσάνδρου Πειραιεὺς ἐγραμμάτευε, παρέδοσαν τοῖς στρατηγο[ῖς τοῖς ἐς Μακ]εδονίαν, Εὐκράτ[ει ---, ἐπὶ τῆς --ίδος πρυτ]ανείας δευτέρ]ας πρυτανευού[σης· ἡμέραι ἐσεληλυθυῖαι ἦσαν -- *summa pecuniae*. |

Pensiones *factae Hellenotamiis in usum militum Potidaeam obsidentium*. *Pensio prima*, vss. 7—11: Ἐς δὲ Ποτείδαιαν] παρέδομ[εν Ἑλληνοταμίαισι, ----|..., Ε]ὐωνύμω[ι .....]ίδη[ι, ----|...ει, Ὀλυμπ[ιοδώρῳ --, οἷς -- ἐγραμμάτευε· πρώτη δόσις Ἑλληνοταμίαισι ἐπὶ τῆ]ς Π]ανδιονίδος πρ[υτανείας --ς πρυτανευούσης· ἡμέραι ἐσεληλυθυῖαι ἦσαν -- *summa pecuniae* | τ]αῦτα ἐδόθη τῇ [στρατιᾷ ---.

Pensio secunda, vss. 11—13: δευτέρα δόσις Ἑλληνοταμίαισι ἐπὶ τῆς ...]ντίδος πρυτανεία[ς --ης πρυτανευούσης· ἡμέραι ἐσεληλυθυῖαι ἦσαν -- *summa pecuniae*] | ταῦτα ἦγε τῇ[ι] ἐς [Ποτείδαιαν στρατιᾷ ----].

Pensio tertia, vss. 14—15: τρίτη δόσις Ἑλλ[ηνοταμίαισι ἐπὶ τῆς --ίδος πρυτανείας --ης πρυτανευούσης· ἡμέραι ἐσεληλυθυῖα]ι ἦσαν δώδεκα· Δ[--. ταῦτα ---.

Pensio quarta, vss. 15—17: τετάρτη δόσις] | Ἑλληνοταμία[σι ἐπὶ τῆς --ίδος πρυτανείας --ης πρυτανευούσης· ἡμέραι ἐσεληλυθυῖαι ἦσαν] | εἴκοσι· Η𐅄Δ𐅃, [ταῦτα ----.

Pensio quinta, vss. 17—19: πέμπτη δόσις Ἑλλη]|νοταμίαισι ἐπ[ὶ τῆς --ίδος πρυτανείας --ς πρυτανευούσης· ἡμέραι ἐσεληλυθυῖαι ἦσαν - κα]ὶ δέκα· ΔΔ. ταῦτα [----.

Pensio sexta, vss. 19—21: ἕκτη δόσις] | Ἑλληνοταμίαισι [ἐπὶ τ]ῆς Αἰ[--ίδος πρυτανείας --ης πρυτανευούσης· ἡμέραι ἐσεληλυθυῖαι ἦσαν τέττα]|ρες καὶ δέκα· --ΗΗ𐅄ΔΔ[- ταῦτα ---.

Pensio septima, vss. 21—23: ἑβδόμη δόσις Ἑλλ]|ηνοταμίαισι ἐ[πὶ τῆς] Ἱπποθων[τίδος πρυτανείας --ης πρυτανευούσης· ἡμέραι ἐσεληλυθυῖαι ἦσαν ·]|έξ· ΔΔΔΔ. τα[ῦτα ἐ]δόθη τῇ στρ[ατιᾷ ----.

Pensio octava, vss. 23—25: ὀγδόη δόσις Ἑλληνοταμίαισ]ι ἐπὶ τ[ῆ]ς Ἱπ-

B

a

```
            ΕΛΡ
           ʼΕΣΗϹ
           ΕΣ//ΝΔ//
          .ΑΙ̣ΕΘΕ
          ΙΕΜΕΡΑ.
       .ΗΣΕΙΚΟΣΤ
      .ΗΕΙ̣Ι̣ΕΝΟΤΑΝ
ΑΥΣΤΑΣ//ΟΜΙ_ΟΣΑ
ΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΥΟΣΕΣ
\ΥΤΑΙΔΕΕΣΣΙΚΕΙ̣ΙΑ
    ΕΧΘΕΙΔΟΣΗΕΒΔΟ
          ʼ//ΕΝΕΙΑΦΙ
            ΕΔΟΜΕ
            ΚΑΙΗΕΙ̣Ι̣Ε
          c ΣΗΕΙΚΟΣΤ
            ΜΙΟΝΠΑΡΕ
            ϹΥΔΑΘΕΝ
```

vac. 0,04

C

a

```
ΟΙΑΝΗΑ
  ΧΟΥΑΡΧϹ/

ΑΗΕΡΩΝ>/
ΣΑΘΗΝΑ/Α
.ΡΟΣΚΥΔΑϹ  c
ΚΑΙΣΥΝΑΡΧϹ
ΟΙΣΕΥΑΝΔΡΟΣΕ
.ΟΑΛΙΣΝΟΣΕΥΩΝΥΛ
.ᵛΣΕ////Α//ΜΑΤΕΥΕΝ
Π.ΡΕΔΟΣΑΝΕΛΛΗΝΟ
ΤΑΜΙΑΙΣΑΝΤΙΣΘΕΝ
ΕΙΕΡΜΙ//ΙΩΙΚΑΙΣΥΝ
ΑΡΧ/////ΝΥΗΦΙΣΑΜΕ
ΝΗΣΤΗΣΒΟ/ΗΣΕΚΑΤ
\//ΑΙΩΝΟ.ΕΝΑΤΗΙ
ΝʼΝΤΟΣΑΡΟΤΩΝ
ΣΝΑΘΗΝΑΙΑΣ
//ΡΔΔΡΤΤΧΧ
ΣΔΔΗΗΗΗΙΙΙΙ////
ʼΗΝΑΙΑΣΑΠΟ
ΣΝΡΔΔΔ/
///////
```

A

a

Θ
ΟΣΑΝΕΣ..Α
ΙΟΤΙΜΟ//ΕΛΛΙ.
ΚΑΙΧΣΥΝΑΡΧΟΝ
ΕΔΟΝΙΑΝΕΥ//ΡΑΤ
ΑΣΠΡΥΤΑΝΕΥΟ
ΠΑΡΕΔΟΜ
ΔΓ

c

.ΟΝΥΜΟ
.ΕΙΟΛΥΜΠ
ΝΔΙΟΝΙΔΟΣΙΙ.
ΑΥΤΑΕΔΟΘΕΤΕΙ
ΝΤΙΔΟ.ΠΡΥΤΑΝΕΙ/
ΤΑΥΤΑΕΛΕΤΕ//ΕΣ
ΤΡΙΤΕΔΟΣΙΣΗΕΛ
ΙΕΣΑΝΔΟΔΕΚΑ.Δ
ΗΕΛΛΕΝΟΤΑΜ//Α
ΕΙΚΟΣ Ι:ΗΡΔΡ
ΝΟΤΑΜΙΑΣΙΕΠ
ΙΔΕΚΑ:ΔΔ:ΤΑΥΤΑ
ΗΕΛΛΕΝΟΤΑΜΙΑΣΙ
ΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑ
ΕΝΟΤΑΜΙΑΣΙΗ
ΕΧΣ:ΔΔΔΔ:ΤΑ
ΙΕΠΙΤ//ΣΗΙΠΠ
ΔΔΡΡΔΔΠ
ΕΝΑΤΕΔΟΣΙΣ
ΛΥΘΥΙΑΙΣΑ
//ΙΠΠΟΙΣ:Κ

ΙΝΑΥΦ
ΘΑΤΕ

b

[Ε]ΣΑ
ΗΗΡΔΔ
//ΙΠΠΟΘΟΝ
ΔΟΘΕΤΕΙΣΤΡ
ΤΙΔΟΣΠΡΥΤΑΝ
ΕΛΕΤΕ//ΕΣΠΟΤΕ
ΕΝΟΤΑΜΙΑΣΙΕΠΙ
ΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑ:ΔΡΤ
ΑΛΑΙΟΝΤΟΕΣΜΑ
ΟΙΣΤΡΑΤΙΑΙΤ//ΙΠΕΡΙ
ΑΙΕΙΠΠΟΤΕΑΙΑΙΧΣΟΝ
ΗΕΡΑΙΛΟΙΠΟΙΕΣΑΝΟΚ
ΡΟΙΙΚΑΡΙΕΙΦΙ..ΥΣΕ//
ΑΡΙΑΙΔΑΙΔΑΛΙΔΕ.ΕΠ
ΙΠΠΟΘΟΝΤΙΔΟΣΠΡΥΤ
ΑΥΤΑΕΔΟΘΕΚΑΡΚΙΝΟ
ΤΙΔΟΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ
ΚΙΝΟΙΟΟΡΙΚΙΟΙ
ΙΗΑΛΑΙΕΙΚΑ
ΙΘΥΙΑΙΡ
ΠΝ

π[οθων]τίδος πρυτα[νείας --νς πρυτανευούσης· ἡμέραι ἐσεληλυθυῖαι ἦσαν ---] | ΔΔΡΡΔΔΔΓ. τ[αῦτα] ἔχε τῇ[ι] ἐς Ποτε[ίδαιαν στρατιᾷ ----] |.

Per dies prytaniae Hippothontidis etiam ducibus exercitus navalis, qui circa Peloponnesum missus erat, pecunias numeratas esse e vss. 35 sqq. cognoscitur. Ergo, quum exercitum istum circa auctumni tempora Aeginam reversum et deinde cum exercitu, qui Pericle duce Megaridem invaserat, coniunctum devastata terra hostili Athenas rediisse constet Thucydidis testimonio (2, 31 *περὶ δὲ τὸ φθινόπωρον τοῦ θέρους τούτου Ἀθηναῖοι πανδημεί, αὐτοὶ καὶ οἱ μέτοικοι, ἐσέβαλον ἐς τὴν Μεγαρίδα Περικλέους τοῦ Ξανθίππου στρατηγοῦντος, καὶ οἱ περὶ Πελοπόννησον Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσίν· ἔτυχον γὰρ ἐν Αἰγίνῃ ὄντες ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμενοι· ὡς ᾔσθοντο τοὺς ἐκ τῆς πόλεως πανστρατιᾷ ἐν Μεγάροις ὄντας, ἔπλευσαν παρ' αὐτοὺς καὶ ξυνεμίχθησαν. — δῃώσαντες δὲ τὰ πολλὰ τῆς γῆς ἀνεχώρησαν*), Hippothontidis prytania quarta posterior fuisse statui vix poterit. Praecesserunt autem, ut e nostri indicis notationibus facile perspicitur, prytaniae minimum tres; itaque necessitatis quasi lege coacti concludimus, Hippothontidem ipso quarto loco hoc anno prytaniae munere functam esse. Unde consequens est, ut statuamus, pensionem primam prima, secundam tertiam quartam secunda, quintam et sextam tertia prytania factas, vss. autem 18—19 *τρεῖς κα]ὶ δέκα* supplendum esse. Prima igitur prytania fuit Pandionidis, secundam Leontidis, tertiam Acantidis fuisse coniecerim.

Pensio nona, vss. 26—28: *ἐνάτη δόσις* '[Ελλ]ηνοταμίαις *ἐπὶ τ[ῆς --ίδος πρυτανείας -- πρυτανευούσης· ἡμέραι ἐσεληλ]υθυῖαι ἦσα[ν ἑ]πτὰ καὶ δέκα·* ΔΡΤ[Τ -- *ταῦτα ----* | ']ίππος.

Consummatio, vs. 28: Κ[εφ]*άλαιον τοῦ ἐς* Μα[*κεδονίαν καὶ Ποτείδαιαν ἀναλώματος· summa pecuniae*].

Sequitur iam unius versus spatio vacuo interiecto index pecuniarum, quae hoc anno eodem numeratae sunt in usum exercitus navalis, qui ad oras Peloponnesi obsidendas et infestandas aestate huius anni Athenis profectus erat, vss. 30—41.

Pecuniae numeratae ducibus exercitus Athenis proficiscentibus, vss. 30—32: [Τῆ]ι *ναυφ[άρκτ]ῳ στρατιᾷ τ[ῆ]ι περὶ* [Πελοπόννησον --- *παρέδομεν ----* | Σωκ]ράτε[ι Ἀλ]αιεῖ, Πρωτέᾳ Αἰξων[εῖ], Καρκίνῳ Θορικίῳ *ἐπὶ τῆς --ίδος πρυτανείας --ς πρυ[τανευούσης· ἡ]μέραι λοιπαὶ ἦσαν ὀκτ[ώ - summa pecuniae*.

Ad verba extrema cf. n. 187 vs. 6 - *ἡμέρα[ι λ]ο[ι]παὶ ἦσα[ν* -.

Pensiones factae Hellenotamiis in eiusdem exercitus usum. Pensio prima, vss. 32—35. Initio fuisse conicias: Ἐς δὲ Πελοπόννησον *παρέδομεν* Ἑλληνοταμίασι. His verbis subiunctus fuisse videtur index Hellenotamiarum et scribae eorum repetitus, de quo indice supersunt vs. 33 --*ρῳ* Ἰκαριεῖ, Φιλοξέν[ῳ vel Φιλοξεν[ίδῃ et vs. 34 - Χ]αρίᾳ Δαιδαλίδῃ, Ἐπ--. Iam sequitur *πρώτη δόσις* (Ἑλληνοταμί[ασι) *ἐπὶ τῆς* ']Ιπποθωντίδος *πρυτα[νείας τετάρτης πρυτανευούσης· ἡμέραι ἐσεληλυθυῖαι ἦσαν --- | summa pecuniae*]. *ταῦτα ἐδόθη* Καρκίνω[ι Θορικίῳ ----.

Pensio secunda, vss. 36—38: *δευτέρα δόσις* (Ἑλληνοταμίασι) *ἐπὶ τῆς* Ἱπποθω]ντίδος *πρυτανείας [τετάρτης πρυτανευούσης· ἡμέραι ἐσεληλυθυῖαι ἦσαν -- summa pecuniae.* | *ταῦτα ἐδόθη* Καρ]κίνῳ Θορικίῳ κ[αὶ ξυνάρχουσι(?).

Pensio tertia, vss. 38. 39: *τρίτη δόσις* Ἑλληνοταμίασι *τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ summa pecuniae.* τ[*αῦτα ἐδόθη* Σωκράτ]ει Ἀλαιεῖ κα[ὶ ξυνάρχουσι.

Pensio quarta, vss. 39. 40: *τετάρτη δόσις ἐπὶ τῆς ....ίδος πρυτανείας πέμπτης πρυτα[νευούσης· ἡμέραι ἐσεληλ]υθυῖαι ἦ[σαν -- summa pecuniae. ταῦτα ἐδόθη ---*.

B (179 *c*). In fragmento quod accessit *c* haec fere agnoscuntur: vs. 13 - *παρ]έδομε[ν* - vel potius - *ἑβ]δόμη[ς*, sc. *πρυτανευούσης*, vs. 14 - *καὶ* Ἑλλη[*νοταμίασι* -, vs. 15 -- *πρυτανευούση]ς, εἰκοστ[ῇ* --, vs. 16 -- *τα]μιῶν παρέ[δομεν?* --, vs. 17 -- Κυδαθη[ναι]εῖ --. Conferantur praeterea, quae Busolt Hermae XXV p. 325 seq. 567 seqq. 640 seqq. de verbis laterum *A* et *B* restituendis et interpretandis post alios commentatus est, usus is etiam novi fragmenti nostri lateris ectypo, quod Lollingii beneficio acceptum referebat. Recte ille monuit, vs. 8 - *ἐς τὰς ν]αῦς τὰς κομιζούσα[ς*, vs. 12 -- Δημο]σ[θ]ένει Ἀφι[δναίῳ legendum esse. Reliqua percensere non huius loci esse videtur.

C (179 *d*). Felicissimo sanequam casu accidit, ut opitulante novo fragmento *c* quae in superiore parte huius lateris scripta sunt et legi iam possint facile et suppleri et explicari. Leguntur scilicet et agnoscuntur haec:

Praescriptum, vss. 1. 2: [Ἀθηναῖ]οι *ἀνήλ[ωσαν ἐπὶ* | Μνησιλό]χου *ἄρχο[ντος*], post quae vacabat unius fere versus spatium.

Traditionis formula, vss. 4—22: [Ταμί]αι *ἱερῶν χ[ρημά]των τῆ]ς* Ἀθηνα[ί]α[ς, Ἀσκ[πό]ωρος Κυδαθ[ηναι]εὺς] *καὶ συνάρχο[ντ]ες], οἷς* Εὔανδρος Ἐ[ρ]ι[θα]λίωνος Εὐωνυ[μ]εὺς ἐ[γρ]αμμάτευεν, | *παρέδοσαν* Ἑλληνο[ταμίαις, Ἀντισθέν[ει] Ἑρμείῳ *καὶ συν[άρχο]υ[σ]ιν, ἐπιστατοῦ[ντος τῆς βουλῆς* Εκατ[ο]μβαιῶνος *ἐνάτῃ* | [φθί]νοντος

ἀπὸ τῶν | [*χρημάτ*]*ων* Ἀθηναίας | [Πολιάδος Ρ]ΔΔΡΤΤΧΧ | --
ΔΔΔΗΗΗΗΙΙΙΙ |
[Νίκης Ἀ]θηναίας *ἀπὸ* | [*τῶν χρημάτ*]*ων* ΡΔΔΔΔ | --

\- - -

Litterae Ionicae a quadratario constanter adhibitae et forma dativi pluralis qualis est Ἑλληνοταμίαις haec scribi non potuisse Isarchi archontis anno, Ol. 89, 1 (424/23), apertissime demonstrant; clamant contra nomina praefecti et scribae collegii quaestorum Minervae quamvis mutilata referenda esse ad Theopompi annum, Ol. 92, 2 (411/10); cf. n. 135. 136. 167 (Ἀσκλη[πόδωρος] Κυδ[αθηναιεύς] et ....*ίωνος* Εὐωνυμεύς). Pensio autem facta esse perhibetur die vicesimo uno mensis eius anni primi, Hecatombaeonis, quo tempore durasse etiamtunc quadringentorum dominationem satis constat. Unde simul intellegitur et cur senatus non populi iussu tradidisse pecunias Hellenotamiis praedicentur Minervae quaestores et cur in praescriptis non Theopompi archontis nomen exaratum fuerit, sed eius, qui a quadringentis institutus per duos priores eius anni menses archontis munere functus est; cui viro Mnesilocho nomen fuisse edocti sumus ab Aristotele de rep. Athen. p. 89. 90 ed. Lond. *μῆνας μὲν οὖν ἴσως τέτταρας διέμεινεν ἡ τῶν τετρακοσίων πολιτεία, καὶ ἦρξεν ἐξ αὐτῶν Μνησίλοχος* (correctum id in codice e Μνασίμαχος) *δίμηνον ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, [ὃ]ς ἦρξε τοὺς ἐπιλοίπους δέκα μῆνας*; quem eundem fuisse atque eum, qui postea in triginta legum conscriptorum numero erat teste Xenophonte Hell. 2, 3, 2, iure suspicatus est editor. Patet igitur iam, ipsis illis anni Ol. 92, 2 mensibus, quibus gubernacula reipublicae tenebant quadringenti, titulum nostrum incisum esse additumque extra ordinem in latere lapidis antiquioris eo, quod forte fortuna scriptura vacabat.

P. 42 n. 373 *f*. Monumentum hoc delineatum dedit Bormann in *Jahrbuch des Deutsch. arch. Instituts* 1888 p. 275 n. 14, errans tamen is in eo, quod in tituli vs. 2 loco tertio ϐ praebet pro Κ.

P. 42 n. 373 *m*. Cum hoc fragmento copulandum esse alterum n. 373[173] cognovit Lolling (cf. Δελτίον 1889 p. 119 n. 5). En eiusdem exemplum tituli compositi:

373[173] 373 *m*

ΦΡVΝΟΣ/// ΚΑΙ : ΑΡΙΣΤΟΛΕΙΤΟΣ

Φρῦνος καὶ Ἀριστόγειτος --, nomina scilicet eorum, qui donarium basi impositum dedicaverunt.

P. 43 n. 373 *v* (cf. huius voluminis p. 126). Alia cum hoc fragmento frustula in arce reperta copulanda intellexit et praeterea fragm. c tituli n. 10 p. 127 huius voluminis huc potius referendum Lolling Δελτίον 1888 p. 96 n. 6—7. Idem redintegrati tituli exemplum transmisit hoc:

ΚΕΦ///ΣΟΛ . . /ΤΟΝ : ΑΝΕΘ///ΚΕΝ : ΗΟ ΝΙΚΙΟΥ : . . . . . . /' : ΤΕΙΑ

Κηφ[ι]σογ[εί]των ἀνέθ[η]κεν ὁ Νικίου [ἀπαρχὴ]ν τῇ Ἀ[θηναίᾳ].

P. 43 n. 373 *a*². Ad dextram adplicandum esse hoc fragmentum cognovit Lolling alteri, quod n. 373[57] notatum edidimus huius voluminis p. 84 (cf. Δελτίον 1889 p. 119 n. 4). Coniunctorum idem hoc transmisit exemplum:

373[57] 373 *a*²

Vs. 2 - - ς Ἀρχενίδης --.

P. 44 n. 373 *a*³. Cum hoc fragmento copulandum esse n. 373[46] hunc in modum:

373[46] 373 *a*³

unde Chionidi donatori nomen fuisse discimus, eiusdemque monumenti particulam esse n. 373[145] (huius voluminis p. 96) cognovit Lolling; cf. Δελτίον 1891 tab. A n. 6.

P. 44 n. 373 *a*⁵. Hoc fragmentum esse particulam eiusdem tabulae atque n. 373[58] et frustula nonnulla recens reperta, eaque in hunc fere modum esse disponenda:

373 *a*⁵

373[58]

investigavit Lolling; cf. Δελτίον 1891 tab. A n. 7. Idem per litteras mihi significavit alteram fuisse eiusdem monumenti tabulam, nostrae scilicet a dextra olim adaptatam, eiusque esse particulas frustula illa olim iam edita n. 373[22] et 373[53] cum aliis aliquot nuper repertis hoc ordine coniungenda:

373[22] 373[53]

ΙΣ : ΕΥΧΣ/// ///ΕΝΟΣΚΟΡΕ/// ///ΑΙΛΙ . ΙΟΣ . . . ΑΛΟ

Verba carminis dedicatorii autem sic sibi videri supplenda esse:

[Π]αλ[λάδ' ἄγαλμα Φιλ]όστ[ρα]τος [ὧδ' ἀνέθηκ]ε Τάλου παῖς
εὐξ[άμ]ενος κούρη[ι π]αιδὶ Διὸς μεγάλου.

[Ὁ δεῖνα ἐποίησ]εν.

Quae quamquam in universum recte quin inventa sint non est cur dubitetur, ego tamen, quum metri leges ab auctore carminis tam foede neglectas esse nequeam mihi persuadere, versum primum sic potius malim refingere:

[Σοὶ τόδ' ἄγ]αλ[μ' ἀνέθηκε Φιλ]όστ[ρα]τος [ὧδ]ε Τάλου παῖς.

P. 47 n. 477*a*. Monumento nunc proposito Londini in museo Britannico haec verba subscripta esse significavit mihi Conze: *Fragment of sculptor's signature and dedication. Found near colossal lion at foot of Mt. Hymettos. Presented by the Rev. Francis Lee.*

P. 48 n. 477*b*. Cf. Loewy *Inschriften Griechischer Bildhauer* n. 395 p. 275, et de loco quo monumentum repertum est Wolters ap. Conze *Die Attischen Grabreliefs* I p. 5 seq. n. 5.

P. 49 n. 477*g* (coll. p. 128). Cf. Conze *Die Attischen Grabreliefs* I tab. XIV, 1 p. 11.

P. 57 n. 1*a*. Novam tituli imaginem diligenter descriptam publicavit Foucart *Bullet. de corr. Hell.* XII (1888) p. 1 et simul verba eius aliter atque Koehlero visum interpretari et supplere conatus est. Sed parvulo interiecto temporis spatio exortus est, qui improbatis et Koehleri et Foucarti rationibus longe aliter verba tituli restituenda esse contenderet, Gomperz in *Mitth. des Deutsch. arch. Instituts zu Athen* XIII (1888) p. 137 seqq. Non minus tamen a vero eum aberrasse quam Koehlerum et Foucartum, cognitum statim est, postquam inter frustula lapidum minora museo epigraphico illata fragmentum alterum monumenti nostri repperit, repertum edidit Lolling Δελτίον 1888 p. 117. 118 n. 1 (minusculis). Quo factum est, ut et ipse Lolling l. l. et eum secutus Gomperz in *Wiener arch. epigr. Beiträge* XII p. 61 seqq. inexspectato novi fragmenti auxilio freti novas restituendi tituli rationes temptarent, infelici tamen prorsus, ut par erat, uterque successu. Ego vero a tali conatu abstinendum mihi esse censeo; nisi enim longitudo marmoris quanta fuerit et versuum singulorum litterae quot numero enucleare contigerit, id quod, ut res se habet, enucleari non posse in aperto est, verba et sententias tituli restituere non conabitur, nisi qui ludere velit, ipsius veritatis incuriosus. Itaque satis habeo, fragmenti recens inventi exemplum e fide apographi, quod transmisit Lolling, subiecisse, adcuratioris illius quam id, quod iam voluminis huius p. 131 n. 373[222] legebatur expressum:

Margo superior quum sit integer, frustum istud a dextra parte versuum quattuor priorum maioris fragmenti locum tenuisse in aperto est. Ergo si litterae αι vs. 3, id quod valde probabile esse concedendum est, supersint de voce στρατ[εύεσθ]αι, versus primi litteras quattuor, secundi quinque lacuna, qua fragmenta distinentur, haustas esse statuamus necesse est. Itaque vs. 1 Ἔδοξεν τῷ δήμῳ. τ[οὺς ἐΣ]αλαμ[ῖνα vel -ῖνι aut τ[οῖς Σ]αλαμ[ῖνα vel -ῖνι scriptum quin fuerit dubitari nequit; vs. 2 fortasse olim legebatur -- Σαλαμῖνι [καὶ τέ]λη ν --, quamquam hoc altero illo multo incertius.

P. 58 n. 22*k*. Denuo exscripsit edideditque Lolling Δελτίον 1891 tab. A n. 10. Is versus sexti initio ante T litterae vestigia addit ⸌, vs. 8 loco postremo non ⊢ habet, sed F, ut E fuisse eam litteram, non A, adpareat.

P. 62. Post n. 27*b* adde:

27*c* '*Unterer Theil einer weissen Marmorstele. Breite 0,26, Dicke 0,095, jetzige Länge 0,56.*' Eruta est e fundamentis templi Romae deae in arce. Edd. Lolling *Sitzungsber. der Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 241 n. 13, Mylonas *Bull. de corr. Hell.* XII (1888) p. 129 seq. n. 1.

(*Textum vide p. 165.*)

Vss. 1—9 --- ἐὰν ἀδικῶν μή[τε] Ἀ[θήνησι μήτ]|ε ὅσης Ἀθηναῖοι κρατοῦσι. ἐ[π]|ιμέλεσθαι δὲ αὐτοῦ Ἀθήνησι μ|[ὲ]ν τοὺς πρυτάνεις καὶ τὴν βουλὴ|ν, ἐν δὲ τῇσι ἄλλῃσι πόλεσι ὁ|ίτινες Ἀθηναίων ἄρχουσι ἐν τ|ῇ ὑπερορίᾳ, ὅ τι ἂν ἕκαστ|οι δυνατοὶ ὦσιν, ὡς ἂν μὴ ἀδ|ικῶνται.

Vs. 9 aut ἀδικῶνται errore quadratarii scriptum est pro ἀδικῆται, aut supra vs. 3 αὐτοῦ omissa una litterula eiusdem culpa factum est ex αὐτῶν. Quorum utrum verius sit habendum, propter prioris partis decreti defectum certo diiudicari iam non potest.

Vss. 9—29. Ἔδοξεν τῇ βουλῇ | καὶ τῷ δήμῳ. Ἀντιοχὶς ἐπρυ|τάνευε, Χαροιάδης ἐγραμμάτ|ευε, Ἡγήσανδρος ἐπεστάτει. Χ|αιρέστρατος εἶπε· Λεωνίδην | ἐάν τις ἀποκτείνῃ ἐν τῶν πόλ|εων, ὧν Ἀθηναῖοι κρατοῦσι, τὴ|ν τιμωρίαν εἶναι καθάπερ ἐὰν | τις Ἀθηναίων ἀποθάνῃ. ἐπαι|νέσαι δὲ ἀγαθά, ὅτι ποιεῖ π[ε]|ρὶ Ἀθηναίους Λεωνίδης. περὶ [δ]|ὲ Λεωνίδου τὰ ἐψηφισμένα ἀ[ν]|αγραψάτω ὁ γραμματεὺς τῆ|ς βουλῆς τέλεσι τοῖς Λεωνίδου | ἐν στήλαιν δυοῖν. καὶ τὴν μὲν | ἑτέραν στῆσαι ἐμπόλει, τὴν | δὲ ἑτέραν ἐν Ἀλικαρνασσῷ|ι ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος. | ἄνδρα δὲ προσελέσθω Λεωνίδ|ης, ὅστις ἄξει τὴ(ν) στήλην καὶ | στήσει.

Dictionis solitariae vs. 14 ἐν τῶν πόλεων alterum videri exstare exemplum in tituli C. I. A. II n. 33 vs. 8 monuit Mylonas.

Decreta haec facta in salutem et honorem Leonidae Halicarnassensis eiusque, si recte se habet vs. 9 ἀδικῶνται et vs. 3 αὐτῶ(ν), socii vel sociorum eius esse aetatis suspicatur Mylonas, quae cladem Siciliensem proxime insecuta est; quam falsam esse opinionem ex usu casuum dativorum, qualea sunt τῇσι ἄλλῃσι vs. 5, clarissime me iudice intellegitur. Equidem, cur recentiores hi tituli esse statuantur initiis belli Peloponnesiaci, caussam me fateor perspicere idoneam nullam.

Ε Α Ν Α Δ Ι Κ Ε Ν Μ Ε // // /
Ε Η Ο Σ Ε Σ Α Θ Ε Ν Α Ι Ο Ι Κ Ρ Α Τ Ο Σ Ι L //
Ι Μ Ε ᛚ Ε Σ Θ Α Ι Δ Ε Α Υ Τ Ο Α Θ Ε Ν Ε Σ Ι Ν
// Ν Τ Ο Σ Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Σ Κ Α Ι Τ Ε Μ Β Ο ᛚ Ε
Ν Ε Ν Δ Ε Τ Ε Σ Ι Α ᛚ ᛚ Ε Σ Ι Π Ο ᛚ Ε Σ Ι Η Ο
Ι Τ Ι Ν Ε Σ Α Θ Ε Ν Α Ι Ο Ν Α Ρ Χ Ο Σ Ι Ε Ν Τ
Ε Ι Η Υ Π Ε Ρ Ο Ρ Ι Α Ι Η Ο Τ Ι Α Ν Η Ε Κ Α Σ
Τ Ο Ι Δ Υ Ν Α Τ Ο Ι Ο Σ Ι Ν Η Ο Σ Α Μ Μ Ε Α Δ
Ι Κ Ο Ν Τ Α Ι ⁝ Ε Δ Ο Χ Σ Ε Ν Τ Ε Ι Β Ο ᛚ Ε Ι
Κ Α Ι Τ Ο Ι Δ Ε Μ Ο Ι Α Ν Τ Ι Ο Χ Ι Σ Ε Π Ρ Υ
Τ Α Ν Ε Υ Ε Χ Α Ρ Ο Ι Α Δ Ε Σ Ε Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ
Ε Υ Ε Η Ε Λ Ε Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Ε Π Ε Σ Τ Α Τ Ε Χ
Α Ι Ρ Ε Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Ε Ι Π Ε ᛚ Ε Ο Ν Ι Δ Ε Ν
Ε Α Ν Τ Ι Σ Α Π Ο Κ Τ Ε Ν Ε Ι Ε Ν Τ Ο Ν Π Ο ᛚ
Ε Ο Ν Η Ο Ν Α Θ Ε Ν Α Ι Ο Ι Κ Ρ Α Τ Ο Σ Ι Τ Ε
Ν Τ Ι Μ Ο Ρ Ι Α Ν Ε Ν Α Ι Κ Α Θ Α Π Ε Ρ Ε Α Ν
Τ Ι Σ Α Θ Ε Ν Α Ι Ο Ν Α Π Ο Θ Α Ν Ε Ι Ε Π Α Ι
Ν Ε Σ Α Ι Δ Ε Α Λ Λ Α Θ Α Η Ο Σ Α Π Ο Ι Ε Ι Π //
Ρ Ι Α Θ Ε Ν Α Ι Ο Σ ᛚ Ε Ο Ν Ι Δ Ε Σ Π Ε Ρ Ι //
Ε ᛚ Ε Ο Ν Ι Δ Ο Τ Α Ε Φ Σ Ε Φ Ι Σ Μ Ε Ν Α Α //
Α Λ Ρ Α Φ Σ Α Τ Ο Η Ο Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Σ Τ Ε
Σ Β Ο ᛚ Ε Σ Τ Ε ᛚ Ε Σ Ι Τ Ο Ι Σ ᛚ Ε Ο Ν Ι Δ Ο
Ε Ν Σ Τ Ε ᛚ Α Ι Ν Δ Υ Ο Ι Ν Κ Α Ι Τ Ε Ν Μ Ε Ν
Η Ε Τ Ε Ρ Α Ν Σ Τ Ε Σ Α Ι Ε Μ Π Ο ᛚ Ε Ι Τ Ε Ν
Δ Ε Η Ε Τ Ε Ρ Α Ν Ε Ν Η Α ᛚ Ι Κ Α Ρ Ν Α Σ Σ Ο
Ι Ε Ν Τ Ο Ι Η Ι Ε Ρ Ο Ι Τ Ο Α Π Ο ᛚ ᛚ Ο Ν Ο Σ
Α Ν Δ Ρ Α Δ Ε Π Ρ Ο Σ Ε ᛚ Ε Σ Θ Ο ᛚ Ε Ο Ν Ι Δ
Ε Σ Η Ο Σ Τ Ι Σ Α Χ Σ Ε Ι Τ Ε Σ Τ Ε ᛚ Ε Ν Κ Α Ι
Σ Τ Ε Σ Ε Ι

vacat

P. 66. 67 n. 53*a*. Edidit titulum commentario instructum e fide ectypi sui I. R. Wheeler in *American Journal of Archaeology* III (1887) tab. III—IV, in cuius exemplo vel rectius vel plenius lecta haec habentur: Vs. 7 in. ΑΣΧΣΥΝΛΡΑΦΑΣ, vs. 20 ΕΟΝΕΜΕΝΟΝ, v. 22 ΕΧΣΑᛚΕΥΑΤΟ, vs. 25 ΤΟΝΝΟΜΟΝ, vs. 34 ΜΙΣ ΘΟΣΑ, vs. 36 ΔΕΜΟΣΙΑΣ, vs. 37 ΙΣΘΜΟΝΙΚΟ.

P. 66. 67. Post n. 53*a* addatur:

53 *b* '*Mittelstück einer Platte aus weissem Marmor; Breite 0,30, Dicke 0,08; rechts und links Rand erhalten.*' Erutus est lapis in arce e fundamentis templi Romae deae. Edd. Lolling *Sitzungsber. der Akad. der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 246 n. 24, Mylonas *Bull. de corr. Hell.* XII (1888) p. 134 n. 3.

\ Ι Ο Σ Ε ι
Α Ι Ν Ε Τ Ο Σ Ε Π Ε Σ Γ Α Τ Ε Π Ε Ι Σ Α Ν
Δ Ρ Ο Σ Ε Ι Π Ε Λ Υ Κ Ω Ν Α Τ Ο Ν Α Χ Α Ι
Ο Ν Ε Π Ε Ι Δ Η Ε Υ Π Ο Ε Ι Α Θ Η Ν Α Ι Ο
// Α Ν Α Γ Ρ Α Ψ Α Τ Ω Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Κ Α
ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν Ε Ν Σ
Τ Η Λ Η Ι Λ Ι Θ Ι Ν Ε Ι Ε Μ Π Ο Λ ΕΙ Ο Γ Ρ
Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Σ Ο Τ Η Σ Β Ο Λ Η Σ Κ Α Ι Κ
Α Τ Α Θ Ε Τ Ω Ε Μ Π Ο Λ Ε Ι Τ Η Ν Δ Ε Ν Α
Υ Ν Η Ν Δ Ε Τ Α Ι Ε Κ Κ Ο Μ Ι Σ Α Σ Θ Α Ι
Ε Ξ Α Χ Α Ι Ι Α Σ Ε Κ Κ Ο Μ Ι Σ Α Σ Θ Ω Κ
Α Ι Ε Ξ Ε Ν Α Ι Α Υ Τ Ω Ι Π Λ Ε Ν Κ Α Ι Χ
Ρ Η Μ Α Τ Α Ε Σ Α Γ Ε Ν Ο Σ Η Σ Α Θ Η Ν Α
Ι Ο Ι Κ Ρ Α Τ Ο Σ Ι Κ Α Ι Ε Σ Τ Α Α Θ Η Ν
// Ι Ω Ν Φ Ρ Ο Ρ Ι Α Ε Σ Α Ε Τ Ο Ν Κ Ο Λ Π
ιι Γ ‾ Γ ⁄ Ι Τ Ω Ι

Var. lect. Vs. 1 litteras quae servatae sunt margini sinistro adplicat et altero a dextro margine loco Ε litteram exhibet Mylonae exemplum, Α litterae versus insequentis superimpositam.

Versus singuli praeter 7, qui habet viginti duas, litterarum sunt vicenarum singularum.

[Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δ]ήμῳ. . . . ὶς ἐπρυτάνευε, .[..]ιος ἐγ[ραμμάτευε, Πολ]ε[μ][αίνετος ἐπεστάτει. Πείσαν[δρος εἶπε· Λύκωνα τὸν Ἀχαι[όν, ἐπειδὴ εὖ ποεῖ Ἀθηναίου[ς], ἀναγραψάτω πρόξενον κα[ὶ εὐεργέτην Ἀθηναίων ἐν σ[τήλῃ λιθίνει ἐμπόλει ὁ γρ[αμματεὺς ὁ τῆς βουλῆς καὶ κ[αταθέτω ἐμπόλει. τὴν δὲ ναῦ[ν, ἣν δεῖται ἐκκομίσασθαι | ἐξ Ἀχαιίης, ἐκκομισάσθω. κ[αὶ ἐξεῖναι αὐτῷ πλεῖν καὶ χ[ρήματα ἐσάγειν ὅσης Ἀθηναῖ[οι κρατεῦσι καὶ ἐς τὰ Ἀθην[[α]ίων φρούρια, ἐς δὲ τὸν κόλπ[ον μ]ὴ ἐξεῖ[ναι - -

Iure Ernestus Curtius *Griechische Geschichte* II⁶ p. 883 eumque secutus Wilhelm Hermae XXIV p. 113 hunc titulum quamvis Ionica litteratura exaratum quinti esse saeculi contenderunt, non quarti ineuntis, ut opinatus erat Mylonas. Sed utrum referendus sit ad annum Ol. 91, 3 (aestatem anni a. Chr. n. 413), quo anno post occupatam a Lacedaemoniis Deceleam clausum tenuere Athenienses sinum Corinthium, an potius ad ea, quae gesta esse Alcibiade duce circa Achaiae oram anno Ol. 90, 2 (anno a. Chr. n. 419) narrat Thucydides 5, 52, non ausim diiudicare; certe antiquior hac aetate non potest existimari. Utut est, Pisandrum eum, qui rogationem tulit, licebit non diversum habere ab eo, qui postea quadringentorum imperium constituit.

Recte vero Wilhelm l. l. p. 111 seq. monuit, de altero nostri tituli exemplo superesse fragmentum illud, quod e Lollingii apographo editum exstat in *Sitzungsber. der Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1887 p. 1192 n. 21, inventum illud prope Erechtheum ad murum arcis septentrionalem (*'Fragment aus weissem Marmor, rechts Rand erhalten'*):

```
   ' \ ı L ı
Α Θ Ε Τ Ω Ε Ν
Ν Δ Ε Τ Α Ι Ε
Α Ι Ι Α Σ Ε Κ
Ν Α Ι Α Υ Τ Γ
Ε Σ Α Γ Ε Ν Ο
Ν Σ Ι Κ Α Ι Ε
////////////Ε///
```

Etenim in illa tabula eadem quae in nostra leguntur verba perscripta fuisse litteris paullum aliter dispositis, unicuique temptanti patebit continuo. Qua de caussa factum sit, ut bis scriptus titulus in arce collocaretur, in obscuro est; suspicari tamen licet, quum alterum monumentum casu vel de industria deletum esset, alterum paullo post redintegrandae memoriae caussa loco eius eum, cuius intererat, ipsum scilicet Lyconem, ponendum curasse.

P. 68. Post n. 62*a* adde:

62*b* Tabula marmoris Pentelici, eruta in arce, a. 0,62, l. 0,28, cr. 0,10, in inferiore margine aliqua ex parte laesa. Edd. Lolling Δελτίον 1888 p. 206. 207 n. 2 (minusculis), Mylonas *Bull. de corr. Hell.* XIII (1889) p. 152. Exscripsit Lolling.

```
Θ             Ε                 Ο           Ι
Ε Δ Ο Ξ Ε Ν Τ Η Ι Β Ο Λ Η Ι Κ Α Ι Τ Ω Ι Δ Η Μ
Ω Ι Α Ν Τ Ι Ο Χ Ι Σ Ε Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Υ Ε Ε Υ Κ
Λ Ε Ι Δ Η Σ Ε Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε Ι Ε Ρ Ο Κ Λ
Η Σ Ε Π Ε Σ Τ Α Τ Ε Ε Υ Κ Τ Η Μ Ω Ν Η Ρ Χ Ε
Δ Ι Ε Ι Τ Ρ Ε Φ Η Σ Ε Ι Π Ε Ε Π Ε Ι Δ Η Α Ν Η
Ρ Ε Σ Τ Ι Α Γ Α Θ Ο Σ Ο Ι Ν Ι Α Δ Η Σ Ο Π Α Λ
Α Ι Σ Κ Ι Α Θ Ι Ο Σ Π Ε Ρ Ι Τ Η Ν Π Ο Λ Ι Ν Τ
Η Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν Κ Α Ι Π Ρ Ο Θ Υ Μ Ο Σ Π Ο
Ι Ε Ν Ο Τ Ι Δ Υ Ν Α Τ Α Ι Α Γ Α Θ Ο Ν Κ Α Ι Ε
Υ Π Ο Ι Ε Ι Τ Ο Ν Α Φ Ι Κ Ν Ο Μ Ε Ν Ο Ν Α Θ Η
Ν Α Ι Ω Ν Ε Σ Κ Ι Α Θ Ο Ν Ε Π Α Ι Ν Ε Σ Α Ι Τ
Ε Α Υ Τ Ω Ι Κ Α Ι Α Ν Α Γ Ρ Α Ψ Α Ι Α Υ Τ Ο Ν
Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Α Θ Η
Ν Α Ι Ω Ν Κ Α Ι Τ Ο Σ Ε Κ Γ Ο Ν Ο Σ Α Υ Τ Ο Κ
Α Ι Ο Π Ω Σ Α Ν Μ Η Α Δ Ι Κ Η Τ Α Ι Ε Π Ι Μ Ε
Λ Ε Σ Θ Α Ι Τ Η Ν Τ Ε Β Ο Λ Η Ν Τ Η Ν Α Ε Ι Β
Ο Υ Λ Ε Υ Ο Σ Α Ν Κ Α Ι Τ Ο Υ Σ Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ
Ο Σ Κ Α Ι Τ Ο Ν Α Ρ Χ Ο Ν Τ Α Τ Ο Ν Ε Ν Σ Κ Ι
Α Θ Ω Ι Ο Σ Α Ν Η Ι Ε Κ Α Σ Τ Ο Τ Ε Τ Ο Δ Ε Ψ
Η Φ Ι Σ Μ Α Τ Ο Δ Ε Α Ν Α Γ Ρ Α Ψ Α Ι Τ Ο Γ Γ
Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Α Τ Η Σ Β Ο Λ Η Σ Ε Ν Σ Τ Η Λ Η
Ι Λ Ι Θ Ι Ν Η Ι Κ Α Ι Κ Α Τ Α Θ Ε Ν Α Ι Ε Μ Π
Ο Λ Ε Ι Κ Α Λ Ε Σ Α Ι Δ Ε Α Υ Τ Ο Ν Κ Α Ι Ε Π
Ι Ξ Ε Ν Ι Α Ε Σ Τ Ο Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Ο Ν Ε Σ Α
Υ Ρ Ι Ο Ν   Α Ν Τ Ι Χ Α Ρ Η Σ Ε Ι Π Ε Τ Α Μ Ε
Ρ Α Λ Λ Α Κ Α Θ Α Π Ε Ρ Τ Η Ι Β Ο Λ Η Ι Ε Σ Δ
    ' Γ Γ Ν Ω Μ Η Ν Μ Ε Τ Α Γ Ρ Α Ψ Α Ι Α Ν Τ
        " Ι Α Θ Ι Ο Ο Π Ω Σ Α Ν Η Ι Γ Ε Γ Ρ Α
          Ο Ι Ν Ι Α Δ Η Ν Τ Ο Ν Π Α Λ Α Ι Σ
```

vacat

Θεοί. | Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμ|ῳ. Ἀντιοχὶς ἐπρυτάνευε, Εὐκ|λείδης ἐγραμμάτευε, Ἱεροκλ|ῆς ἐπεστάτει, Εὐκτήμων ἦρχε (Ol. 93, 1 a. Chr. 408/7). | Διειτρέφης εἶπε· ἐπειδὴ ἀνή|ρ ἐστι ἀγαθὸς Οἰνιάδης ὁ Παλ|αισκιάθιος περὶ τὴν πόλιν τ|ὴν Ἀθηναίων καὶ πρόθυμος ποι|εῖν ὅ τι δύναται ἀγαθὸν καὶ ε|ὖ ποιεῖ τὸν ἀφικνούμενον Ἀθη|ναίων ἐ(ς) Σκίαθον, ἐπαινέσαι τ|ε αὐτῷ καὶ ἀναγράψαι αὐτὸν | πρόξενον καὶ εὐεργέτην Ἀθη|ναίων καὶ τοὺς ἐκγόνους αὐτοῦ κ|αὶ ὅπως ἂν μὴ ἀδικῆται ἐπιμέ|λεσθαι τήν τε βουλὴν τὴν ἀεὶ β|ουλεύουσαν καὶ τοὺς στρατηγ|οὺς καὶ τὸν ἄρχοντα τὸν ἐν Σκι|άθῳ, ὃς ἂν ᾖ ἑκάστοτε. τὸ δὲ ψ|ήφισμα τόδε ἀναγράψαι τὸγγ|ραμματέα τῆς βουλῆς ἐν στήλη|ι λιθίνῃ καὶ καταθεῖναι ἐμ π|όλει. καλέσαι δὲ αὐτὸν καὶ ἐπ|ὶ ξένια ἐς τὸ πρυτανεῖον ἐς α|ὔριον. Ἀντιχάρης εἶπε· τὰ μὲ[[ν]] ἄλλα καθάπερ τῇ βουλῇ, ἐς δ[[ὲ τὴ]γγνώμην μεταγράψαι ἀντ[[ὶ τοῦ Σ]κιαθίου ὅπως ἂν ᾖ γεγρα[[μμένον]] Οἰνιάδην τὸν Παλαισ|[[κιάθιον]].

Supplementa sunt Lollingii. Quod in verbis sententiae Diitrephis a senatu propositae ut corrigeretur suaserat in contione Anticharcs, pro Sciathio videlicet ut Palaesciathius adpellaretur Oeniades, id et sententia Diitrephis et Anticharis rogatione populi suffragiis comprobatis statim in exemplo scripto, quod traditum erat prytanibus, sua manu emendaverat scriba senatus; quo factum est, ut in exemplo lapideo ad illius normam inciso correcturae factae ratio haberetur et Oeniades Palaesciathius notaretur.

Ionicis quamquam litteris uti maluit lapicida, nolim tamen cum editoribus facere, qui renovatum post Euclidis archontis annum lapidis vetustioris exemplum nos tenere opinati sunt. Indies enim crebrescente illa aetate Ionicae literatturae usu facile potuit fieri, ut etiam non iussi populi decreto lapicidae pro arbitrio ea uti occiperent.

P. 69 n. 116u. Fragmentum hoc exscripsit eiusque misit ectypon chartaceum Lollingius.

ι ᴗ

Ɔ Σ Ε Λ Ρ

Σ Τ Α Τ Ε Α

Ο Ν Τ Ο Ν Α

Ν Τ Ο Ν Α Ι

Ο Ν Φ Ε

ι Α Θ Ξ

P. 71. Post n. 225a adde:

225b Fragmentum opisthographum marmoris, quod quum Pentelicum primum visum esset, postea non esse compertum est, a. 0,32, l. 0,16, cr. 0,07, erutum Eleusine 'κατὰ τὰ Βυζαντινὰ χαλάσματα'. Margo sinister lateris *A* integer videtur servatus esse. *A* ed. Philios Ἐφημ. ἀρχ. 1890 p. 101 n. 57, *B* idem p. 117 n. 57α.

A

Χ Σ Χ Ρ

Ͱ Ι Χ Σ Α Ρ

. Ⅱ Χ Ρ Υ Σ Ι Σ Σ Τ Ͱ

Δ Ο Ι Ν Ο Χ Ο Ε Α .

Δ Δ Ο Ι Ν Ο Χ Ο Ε Α Ρ

Δ Σ Σ Σ Χ Ρ Υ Σ Ι Ο Σ Τ .

Κ Υ Ζ Ι Κ Ε Ν Ο Σ

Ε Κ Τ Α Ι Φ Ο Κ Ͱ

| Η Η Η Δ Γ Ι C Χ Ρ Υ Σ Ι Ο Α Σ Ε

| Σ Φ Ρ Α Λ Ι Δ Ε Σ

Σ Φ Ρ Α Λ Ι Δ Ε Σ

| Γ Ι Υ Γ Ο Δ Ε Ρ Ι Σ Χ

Κ Ο Θ Ο Ν Ε Σ Χ Α

| Ͱ Ͱ Ͱ Ͱ Α Ρ Λ Υ Ρ Ι Ο Ν Α

| Α Ρ Λ Υ Ρ Ι Ο Ν Ε Γ

. Η Η Δ Δ Γ Ͱ Ͱ Ͱ Ⅱ C

| Α Ν Α Θ Ε Μ Α Τ Α Γ ᴗ

Ο Ρ Μ Ο Σ Χ Ρ Υ Σ Ο Σ

| Γ Λ Α Σ Τ Ρ Α Χ Ρ Υ

| Φ Ι Α Ͱ Ε Α Ρ Λ Υ

Σ Ι Ν C

| . Ͱ Ͱ

B

. . . .

. . . .

. . . . . . Α Υ Ρ Α Γ

. . . . Ο Ν //////////

//

. . . . Υ Ρ Α Ⅱ Ⅱ

. . . . Ν ////////

. . . .

A

- - -

- -	[κύλι]ξ χρ[υσῆ. σταθμόν·]
- -	[κύ]λιξ ἀρ[γυρᾶ. σταθμόν·]
- II	χρυσίς. στ[αθμόν·]
- Δ	οἰνοχόη ἀ[ργυρᾶ. σταθμόν·]
- Δ Δ	οἰνοχόη ἀρ[γυρᾶ. σταθμόν·]
- Δ Σ Σ Σ	χρυσίου στ[ατῆρες]
	Κυζικηνοῦ
- -	ἑκται Φωκα[ίδες]
Η Η Η Δ Γ Ι C	χρυσίου ἀση[μου σταθμόν·]
-	σφραγῖδες - - -
-	σφραγῖδες - - -
- Γ Ι	ὑποδερὶς χ[ρυσῆ. σταθμόν·]
-	κώθωνες χα[λκοῖ? - -
- Ͱ Ͱ Ͱ Ͱ	ἀργύριον ἄ[σημον. σταθμόν·]
	ἀργύριον ἐπ[ίσημον ἡμεδαπόν]
. Η Η Δ Δ Γ Ͱ Ͱ Ͱ Ι Ι C	
	Ἀναθήματα πό[λεων ·]
- -	ἔρμος χρυσοῦς. [- - σταθμόν·]
- -	πλάστρα χρυ[σᾶ - - σταθμόν·]
	φιάλη ἀργυ[ρᾶ - - -
- Ͱ Ͱ	- - - - -

- - -

Semel vs. 19 litteram Ionicam Λ pro Ͱ Attica admiscuisse quadratarius videtur. At vs. 7 extr. Σ in lapide exstare haud crediderim, nec vs. 13 extr. Χ Α scriptum esse coniecerim, sed Χ Ρ. Vss. 17 seqq. ἀναθήματα πόλεων quaenam intellegenda sint, docebit populiscitum n. 27 *b* vss. 40 seqq. τὰς δὲ ἄλλας κριθὰς καὶ πυροὺς ἀποδομένους τοὺς ἱεροποιοὺς μετὰ τῆς βουλῆς ἀναθήματα ἀνατιθέναι τοῖν θεοῖν ποιησαμένους ἅττ' ἂν τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων δοκῇ, καὶ ἐπιγράφειν τοῖς ἀναθήμασιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ἀπαρχῆς ἀνετέθη, καὶ Ἑλλήνων τὸν ἀπαρχόμενον.

Lateris *B* e ruina quae restant, eorum nihil agnoscitur, nisi vs. 3 - ἀρ]γυρᾶ Γ - et vs. 6 - ἀργ]υρᾶ IIII -.

Miro sane casu accidit, ut in huius fragmenti latere *A* quamvis aucta aliquot versibus a superiore et inferiore parte eadem plane scripta legantur, quae praebet n. 225 *b*, truncata a dextra parte eodem prorsus modo et in orthographiae singulari ratione, omissa scilicet spiritus asperi nota eisdem locis vss. 8 et 12 (ἑκται et ὑποδερίς) consentientia. Diceres eiusdem te tenere lapidis exempla diversa, alterum post alterum perpurgata monumenti superficie plenius exscriptum, nisi obstaret versus inter 14 et 15 medius, quem exhibet 225 *a*, omissus in ipso illo pleniore exemplo 225 *b*. Itaque nisi mera Philii neglegentia factum esse sumere velis, ut versus ille omitteretur, statuendum erit vel invito, de duorum annorum duobus laterculis duo superesse fragmenta eandem fere partem eodem fere modo truncatam forte fortuna continentia. Quorum quid verum, quid falsum sit, viderint quibus fragmentum 225 *b* inspiciendi copia data est; ego quid sentiam scire aliorum nihil interesse existimo.

Ceterum etsi e fragmenti 225 *a* indicio iam licebat suspicari, res sacras dearum Eleusiniarum non esse cum reliquis reliquorum deorum in arcem Athenas translatas, ut una cum illis a collegio quaestorum τῶν ἄλλων θεῶν adservarentur et traderentur, sed Eleusine relictas et separatim administratas, praesertim quum in reliquiis traditionum quaestorum τῶν ἄλλων θεῶν, quae quidem aetatem tulerunt, nusquam earum mentio iniciatur, tamen in tanta harum reliquiarum paucitate erat, cur dubitaretur, annon mero prorsus casu hoc factum esse statuendum esset. Sed iniuria dubitatum esse mox adparuit, postquam est magnus numerus fragmentorum Eleusine erutus est et in lucem editus, quae de laterculis traditionum et rationum rerum et pecuniarum sacrarum superesse statim adparuit et quarum indicio edocti sumus, re vera res sacras et pecunias templi Eleusinii nunquam esse loco motas, sed semper ibidem adservatas, administratas, traditas. Quae quidem fragmenta hoc loco subicere placuit, quo aptior sane inveniri non potuit.

225 *c* Particula tabulae marmoris Pentelici cr. 0,07, opisthographae, e sex fragmentis composita ab editore, quae Eleusine locis diversis eruta sunt. Ed. Philios Ἐφημ. ἀρχ. 1888 p. 49 seqq. et in tabula commentario adiecta n. 42, 1—6.

(Textum vide p. 170. 171.)

Restant haec de rationum tabula, quales a collegio cui nomen fuit ἐπιστάται Ἐλευσινόθεν, reddi, redditas publicari solitas fuisse indicio monumentorum posterioris aetatis satis constat.

A col. I recensentur copiae varii generis rerum recentium et antiquarum, variis usibus destinatae, quae in horreis et cellulis templi separatim conditae adservari et tradi illa aetate consueverunt.

Vs. 2 - - - πια I, vs. 3 - - στυλ]οβάται IIII, vs. 4 - - - ας Δ Δ Δ Δ, vs. 5 - - γ]ωνιαῖος. Vss. 6—28 quae leguntur infra redeunt *B* col. II vss. 18—41 eodem ordine et per totidem versus disposita ita, ut versuum et litterarum defectus, qui utrobique occurrunt, facile suppleri possint et huius partis forma plena et genuina certa ratione redintegrari haec:

[. . . . .]ν εἰργασμένον I.
[. . . . . ἕ]τερον εἰργασμένον [I].
[. . . . . . . ον εἰργασ]μένον I.
[κρηπιδιαίους Δ Γ. τούτων ἐκ]τύπους I.
[ὀρθοστάτας Δ II. ἵπποδας IIII].
[Αἰγιναῖοι (sc. λίθοι)]
[τετράποδες ἀμφοτέρα Γ III].
[ἵπποδε καὶ τετράποδε II].
[ἵπποδας καὶ δίποδας III].
[στυλίδες Γ I. δίποδε ἀμφοτέρα II].
[ξύλα]· π[εύκινα Γ I. ἐλάτινα Δ Δ Δ ·].
σχιστά [II. ἁμαξιαῖα II].
ἡμίτομα Δ Δ Δ. [τρίτομα Ρ Δ Δ ·].
τετράτομα Ρ III. αἰγ[ίδος ξύλα]
ὑπὸ τῇ σκηνῇ ἁμα[ξιαῖα]
τετράγωνα Θουριακά Δ Δ Δ [Γ ·].
κεράμου καινοῦ ζεύγη Η Η Η Η.
ἀπὸ τοῦ νεὼ καθῃρημένα
κεράμου ζεύγη Χ Ρ Η Η Ρ.
σφόνδυλ[οι] Ρ IIII. σπ[εῖρ]αι Δ Γ I.
ξύλα ἐπιστύλια Δ Δ I.
ἐγ δυοῖν κεκολλημένον I.
σφηκίσκοι ἀπὸ τῆς στοᾶς
καθῃρημένοι Δ Γ III.

Pergitur vss. 29—38:

θυρῶν ζεύγη III. ἱκρίωτ[ῆρ]ες Δ.
κλίμακε μεγάλω II. σκιά[ρ]ά I.

τροχιλεία μεγάλη Ι[Ι]. σ[μι]κρώ ΙΙ.
ἅμαξαι ΙΙΙ. κανόνε . . . ίνω ΙΙ.
ὑπερτερία τετρακύκλου Ι.
[ὑ]περτερία μονοκ[ύ]κλου Ι.
. . . . ι τετρακύκλου ΙΙΙΙ. ὕσπληξ Ι.

Admodum dubia reliqua.

Col. II vs. 1 rerum traditarum recensus ad finem perductus fuisse videtur. Sequitur vss. 2—6 pecuniarum enumeratio, quas hoc anno solutas acceperunt epistatae, cui praescriptum erat vs. 2 ἐπίτεια [λύματα], subscriptum vs. 6, ita tamen, ut extrema, nescio quam ob caussam, in versum insequentem 7 traducerentur, λύματα[ος χ]σύμ[παν]|τος κεφ[άλαιον - -]. Singuli tamen huius recensus versus quum sint tam laceri, ut paucae ab initio litterae servatae exstent, nihil fere intellegi posse consentaneum est, nisi tres factas hoc anno solutiones ab epistatis recenseri. Subicitur deinde expensarum pecuniarum laterculus vss. 8—28, cui praescriptum vs. 7 in. Ἀν[ά]λωμα, subscriptum vs. 29—30 Κεφάλαιο[ν - ἀναλώματος -] | Η Η ⊞ Δ Δ -. Sumtus qui memorantur quantum videre licet facti sunt omnes ad festum mysteriorum magnorum rite celebrandum.

1) Vs. 8: - ⊢ ⊢ ⊢ λιβανωτὸς μυ[σταῖς ἐωνήθη?]
2) Vss. 9—10: - - ΙΙΙ τοὺς λίθους ἀνασ[- - αντι] | ἐκ τοῦ ἱεροῦ.
3) Vss. 11—12: - - ἀμφο[ρ]ῆς ὕδατο[ς - - | - τὸ ἱε]ρὸν ἀνακ[- - αντι].

Vs. 13 quo pertinuerit, incertum.

4) Vss. 14—15: - - τὰς θύρα[ς - -] | ἐν τῇ ἑορτῇ ἀ[- - αντι].
5) Vs. 16: - - τὰς σπείρας καταιχ[- - αντι].
6) Vss. 17—18: - Δ Γ ⊢ πλίνθοι Η Η Η Η ἐνῳκοδ[ομήθησαν -] | ῃ τὴν ἄκατο[ν] καθεῖλκον.
7) Vs. 19: - Δ Ι σανίδια, ἐν ο[ἷ]ς τοὺς μύστας κ - - -.
8) Vs. 20: - - ⊢ ⊢ ⊢ ΙΙΙ Εὐμελπίδαις.
9) Vss. 21—22: - - ⊢ ⊢ ἐφ' ἱερ[ᾷ] συκῇ κέραμος | σκε[υ]άσαντι.

De ficu sacra ad Pausaniam 1, 27. 2 et 28. 5 relegavit editor. Videtur arbor illa sub tecto condita fuisse, quod tunc temporis reficiendum erat.

10) Vss. 23—25: ⊞ Δ ⊢ ⊢ σ[κηνὴ]ν Ἐλε[υ]σῖνι ἐργασ[αμένῳ] | κα[ὶ γρά]μ[μα]τα ἐγκολάφ[σαντι] | καὶ λ[εάν]αντι.

Haec si recte suppleta sunt, *litterae* incisae putandae erunt ad singulas scenae partes distinguendas eorum in usum, quibus in ea agendum erat.

11) Vss. 26—27: Γ σανί[δια - - -] | καὶ γρ - - -

et 12) Vs. 28: ⊢ ΙΙΙ ὁ τετ - - -

intellectu carere dolendum est.

Sequuntur vss. 31—38 haec: Ταμίαι - - - | ἐπὶ Εὐκ[- ἄρχοντος, οἷς -] | Δωρόθεο[ς. ἐγραμμάτευε -] | κατὰ ψή[φισμα τοῦ δήμου -] | ὑποθεμ[εν - -] | ὀπισθοδ[ομος - -] | ἐκ τῆς τε - - - | ἵνα σημ[α - - -], quibus subiectae sunt vss. 39—41 auri ponderis et argenti signati notationes: χρυσίου σταθ[μόν - -] | ἐπὶ τούτ - - - | et - Τ Τ Χ Χ ἀργυρίου - - -. Quae quum addita legantur indici pecuniarum expensarum, item de pecuniis e thesauro templi Eleusinii numeratis intellegenda esse adparet, pignore autem dato et accepto eas mutuo datas esse colligitur ex eo quod vs. 35 servatum est, ὑποθεμ[εν -. Itaque quaestores, qui significantur vss. 31—33, non possunt esse nisi ei, qui pignore dato pecuniam mutuati sunt. Eos autem fuisse aut quaestores Minervae aut reliquorum deorum, opisthodomi mentio iniecta vs. 36 ducere videtur, siquidem opisthodomus intellegendus est ille templi in arce Athenarum siti, in quo res sacras et Minervae et reliquorum deorum depositas et adservatas esse illo tempore satis constat. Iam in horum quaestorum notatione qui memoratur archon nomine ex parte deleto Εὐκ - - non potest fuisse nisi aut Eucles, Ol. 88, 2 (427/6), aut Euctemon, Ol. 93, 1 (408/7), quorum illum intellegere maluit Philios, ego Euctemonem praeoptaverim motus maxime forma dativi Εὐμελπίδαις vs. 20 adhibita, quae aliquanto recentiorem initiis belli Peloponnesiaci aetatem indicare videtur.

De scribae autem quaestorum notatione quae supersunt, Δωρόθεο - vs. 32, ea num ipsius an patris nominis servent reliquias, incertum esse fatendum est. Unde fit, ut etiam quaestores ipsi cuius generis fuerint certo diiudicari nequeat. Anno enim, quo Eucles archon fuit, quum scimus scribae quaestorum Minervae munere functum esse Εὔβουλον Φιλεργίτονος Ἀχαρνέα, Euctemonis vero anno - - - ην Ἐλευσίνιον, de archontis nomine si constaret, certi aliquid fortasse liceret concludere; ut nunc res se habet, dubia omnia. Si tamen detur mihi, Euctemonis annum intellegendum esse et quaestores non Minervae sed reliquorum deorum ponendos, in hunc fere modum connexum verborum, quae legebantur vss. 31—36, refinxerim:

Ταμίαι[ς τοῖς τῶν ἄλλων θεῶν τοῖς]
ἐπὶ Εὐκ[τήμονος ἄρχοντος, οἷς]
Δωρόθεο[ς - - - ἐγραμμάτευε],
κατὰ ψή[φισμα τοῦ δήμου παρέδοσαν]
ὑποθέμ[ενοι τὰ χρήματα τὰ ἐν τῷ]
Ὀπισθοδ[όμῳ - -

Vs. 38 quae restant fortasse de obsignanda cella opisthodomi, in qua res oppigneratae conditae erant, intellegenda sunt.

B in utraque columna nonnisi indices exhibet rerum traditarum.

Col. I vss. 10—18 paucissima agnoscuntur; velut vs. 11 habes - - λω καινώ ΙΙ, vs. 14 - - πά]χος τετρά[πο - -, vs. 16 - - σεσι]δηρωμένος. Deinde vss. 19—25 haec leguntur:

[σειρὰ] καινὴ π[ήχ]εων . Δ Δ.
σειρὰ καινὴ πήχεων ⊞ Δ.
ἀρτήματα ῥρυμοῖς Δ Δ Δ Δ Ι.
βύρσαι Σικελικα[ί] Δ Γ ΙΙΙ
[ὁ]λξοὶ Τ καὶ στατῆρες Γ ΙΙΙ
. . . . δετμα σιδηρᾶ Γ ΙΙΙ
. . . . . . ς σιδηραῖ Γ ΙΙΙ.

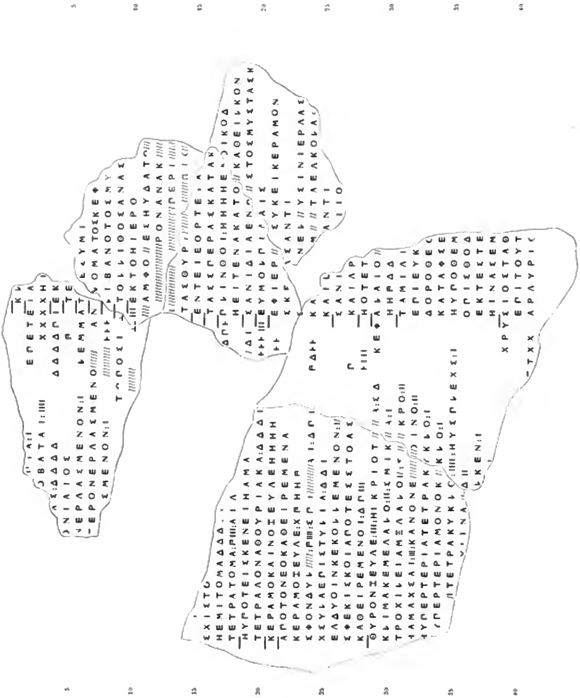
Vs. 21 notanda littera ρ initialis in commissura verborum duplicata. Vss. 26—43 misere lacerati; agnoscuntur vs. 33 - τ]ρύτες, vss. 34. 35 bis - στ]αθμόν, vs. 36 - Δ]αρεικοί, vs. 39 - - κτου σταθμόν.

Col. II vss. 1—11 haec fere perspiciuntur: vs. 2 σφόνδυλο - -, vs. 3 τετράποδα - -, vs. 4 ἡμιπλίνθ[ι - -, vs. 5 σκηναί Δ Δ Δ -, vs. 6 σ. τοῖ[ς] vel τοῖ[ν] βουλε[υταῖς vel - οῖν], vs. 8 σαθρο - -. Numerorum notae a sinistra conspicui cum prioris columnae versibus coniungendi et a nostra separandi.

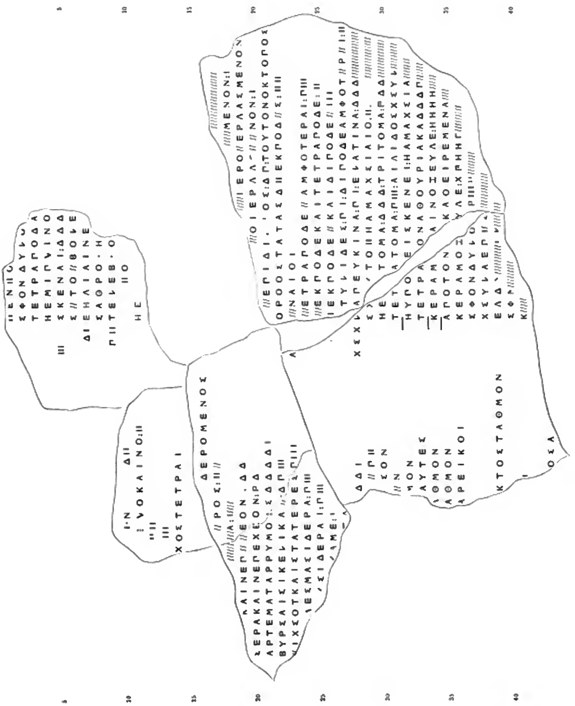
Iam sequuntur vss. 18—41 eadem eodem ordine disposita, quae in prioris lateris columna priore inde a vs. 7 leguntur; qua re apertissime demonstratur, nostri lateris indices traditionum esse alius anni atque eius, cuius rationes altero illo continentur.

. . . . ν εἰργασ]μένον Ι.
. . . . ἕτ]ερο[ν] εἰργασμένον Ι.
. . . . ο[ν] εἰργασ[μέ]νον Ι.
[κρ]ηπιδι[αί]ους Δ Γ. τούτων ὀκτώπους [Ι].
ὀρθοστάτας Δ ΙΙ. ἵπποδ[ε]ς ΙΙΙΙ.
Ἀ[ιγι]ναῖοι·
[τ]ετράποδε[ς] ἀμφοτέρα Γ ΙΙΙ.
[ἵ]ππόδε καὶ τετράποδε ΙΙ.
ἵπποδε[ς] καὶ δίποδε[ς] ΙΙΙ.
[σ]τυλίδες Γ Ι. δίποδε ἀμφοτ[έ]ρ[α]ι ΙΙ.
ξ[ύ]λα· πεύκινα Γ Ι. ἐλάτινα Δ Δ Δ -
σχ[ι]στά ΙΙ. ἁμαξιαῖα ΙΙ.
ἡ[μι]τομα Δ Δ Δ. τρίτομα ⊞ Δ Δ -.
τετ[ρ]άτομα Γ ΙΙΙ. αἰγίδες ξύλ[α]
ὑπὸ [τ]ῇ σκηνῇ ἁμαξια[ῖα]
τετρά[γ]ωνα Θουριακά Δ Δ Δ Γ.
κεράμ[ου κ]αινοῦ ζεύγη Η Η Η Η.
ἀπὸ τοῦ ν[εὼ] καθῃρημένα

A

B

κεράμου ζ[ε]ύγη Χ Ρ Η Η [Ρ].
σφένδυλο[ι] Ρ IIII. [σπεῖραι Δ Ρ I].
ξύλα ἐπισ[τύλια Δ Δ I].

ἐγδυ[σῖν] κ[εκολλημένον I].
σφ[ηκίσκοι ἀπὸ τῆς στοᾶς]
κ[αθηρημένοι Δ Ρ III].

---

225 *d* Fragmentum lapidis Pentelici opisthographi cr. 0,07, inventum Eleusine. Ed. Philios l. l. n. 42, 8, qui ad eandem atque praecedentia sex tabulam referendum esse existimat.

A

Φ Ε Ι Ι
Ε Ι Ο Ν Ι II
Ε Σ Κ Υ Τ Ο Μ Ε Ν
Ξ Φ Ε Τ Ε Ρ Ι Α Ι : Ρ II
II : Θ Υ Ρ Ο Ν Ζ Ε Υ Λ Ο Σ Κ Α Ι Ν Ο Ν
Ο Ι : Δ Δ Ρ : Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν : Τ
Ξ Ρ Ο Ι : Δ III : Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν : Ρ Δ S S S *vac.*

vacat

B

Ι Ι
Κ Ο Ι Λ Ρ Ο
Τ Ο Ε Ι Ρ Ε Μ Ε Ν Ο Ι
Θ Υ Ρ Ο Ν Ζ Ε Υ Λ Ε : III : Η
Κ Ι Ι Μ Α Κ Ε Μ Ε Λ Α Λ Ο
vac. Σ Μ Ι Κ Ρ Α : Ι ·

vacat

A

\- -
. . . . . φιο - -
. . . σ]τηλῶν II
. . . . . ἐσκυτωμένο - -
. . . . ἰφετηρίαι Ρ II
. . . . . II. θυρῶν ζεῦγος καινὸν [I]
[στῦ]λοι Δ Δ Ρ· σταθμὸν Τ.
[ἕτ]εροι Δ III· σταθμὸν Ρ Δ S S S

Vs. 4 ἰφετηρίαι quaenam sint intellegendae, mihi incompertum.

B eadem perscripta praebet paullum aliter disposita, quae et 225*c* A col. I vss. 26—30 et B col. II vss. 39—41 leguntur, ut *tertii* has esse anni traditiones adpareat.

\- - -
[ἐγδυσῖν κεκ]ολλ[ημένον I].
[σφηκίσ]κοι ἀπὸ [τῆς στοᾶς]
[κ]αθηρημένοι [Δ Ρ III].
θυρῶν ζεύγη III. [ἱκριωτῆρες Δ].
κλίμακε μεγάλω [II]
σμικρά I.

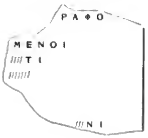
---

225 *e* Fragmentum lapidis Pentelici opisthographi cr. 0,07, inventum Eleusine. Ed. Philios l. l. n. 42, 7, ad eandem tabulam atque 225*c* et *d* referens.

A

B

A vs. 1 καὶ ἀ - -, vs. 2 χάλκ[ες? - -, vs. 3 κοφιν[ο - -, vs. 4 Ἐλευσῖν[ι - -, vs. 5 φιά[λαι? - -

B vs. 2 fortasse - - ἐργαστα[μένῳ et vs. 3 - - αν]τι, ut haec supersint de indice expensarum, quae mysteriorum celebrandorum caussa hoc anno factae erant.

Ceterum omnino recte puto Philium opinatum esse, hoc fragmentum item particulam esse tabulae eius, cuius fuere fragmenta illa sex n. 225*c*; quin etiam locum posse definiri, quo sedem habuerit. Attamen quum ipsos lapides inspiciendi et comparandi copia data non sit, nolui cum illis de coniectura coniunctum proponere, sed separatum subiunxi editoris exemplum secutus. Nec tamen tacebo quae verisimilia visa sunt. Censeo igitur lateris *B* versus fragmenti nostri a dextra parte adaptandos esse versibus 19—28 lateris *A* tituli 225*c* ita, ut vs. 1 coniungatur cum vs. 19: σανίδια, ἐν ο[ἷ]ς τοὺς μύστας κ[ατεγ]ράφο[μεν] vel κ[ατέγ]ραφ[ον - -, vss. 2, 3 continuent vss. 23 et 24: - ἐργαστ[α]μένῳ et - ἐγκολάψ[αν]τι, vs. denique 4 quae in fine restant addantur vs. 28: ὁ στ[ε]γμένος - ἐπὶ τῷ - -]ν. Contra lateris *A* versus 1—4 a sinistra adiunxerim versibus 24—27 lateris *B* illius tituli hunc in modum:

Κ Α Ι Λ Ι Ε Σ Μ Α Σ Ι Δ Ε Ρ Α : Ρ III
Χ Α Ι Ι Κ Ι Σ Ι Δ Ε Ρ Α Ι : Ρ III
Κ Ο Φ Ι Ν Λ Μ Ε : Ι
Ε Ι Ε Υ Σ Ι Ν Τ Α

i. e.

κα[τ]άδεσμα σιδηρᾶ Ρ III.
χάλκ[ες] σιδηρᾶ Ρ III.
κοφιν[ο - -]μη I
Ἐλευσῖν[ι ἀναθήμα]τα.

Quae num vera sint, viderint, quibus lapides ipsos consulere et tractare concessum est.

225 *f* Fragmentum lapidis Pentelici opisthographi cr. 0,07, inventum Eleusine. Ed. Philios l. l. n. 43.

A

Ι
Φ Ι Α Ⱶ Ε Α
Η Υ Π Ο Δ Ε Ρ //
Π Ρ Ο Σ Τ Ο Ι Τ
Χ Ρ Υ Σ Ο Ι Κ Ε Ρ Χ
Δ Α Κ Τ Υ Ⱶ Ι Ο Χ Ρ
Κ Ι Β Ο Τ Ι Ο Ν Ε Ⱶ Ε Φ
Υ Ε Ε Ν Τ Ο Ι Ε Ⱶ Ε Υ Σ Ι
Ρ Ρ Υ Μ Ο Ι Σ Ε Σ Ι Δ Ε
Ρ Υ Μ Ο Ι //////////
////// Μ Ο //////
//Ρ Ο Ν : Ι Κ ////
////////////
////

B

Σ : Ι : Ο
Τ Ρ Ο Ν
Τ Ε Ρ Ι Ο : ΙΙ·
Ε Ⱶ Ι Σ : Ι/
Ⱶ Ρ Α : Ι : Ⱶ Υ Χ
Α Ι : Π ΙΙΙ : Κ Ι Β Ο
Μ Ε Λ Α Ⱶ Ο Ν Μ Υ
: Η ΙΙΙ
Ι : Μ Υ Σ Τ Ε Ρ Ι Ο Ν *vac.*
Ο Ο Σ Ι Ν Ε Κ Κ Υ Ο Ν Ο *vac.*
Ε Φ Α Ⱶ Α Ι Ο Ν : Τ Τ Τ Ρ Η Η ⊢
Ⱶ Α Ι Ο Ν Ε Σ Τ Ε Ν Α Κ Α //////
Ρ Ι Ν Α Ι ///
Ε Υ Α Σ Α Ι ///
vac.

A **vss. 1—7** ex anathematum indice supersunt:

- - -
φιάλη ἀ[ργυρᾶ - - - -
ὑποδερ[ίς - - - - -
πρὸς τῷ το[ίχῳ? - - -
χρυσοῖ κέρχ[νοι - - -
δακτυλίω χρ[υσώ - - -
κιβώτιον ἐλεφ[άντινον -

Ad vs. 5 cf. Pollux 7, 99 ταύτης δὲ τὸ κάθαρμα σκωρίαν ὠνόμαζεν, ὥσπερ - τὸν τῶν ἀργυρίων κονιορτὸν κέρχνον. Sequitur vs. 8 novi indicis praescriptum: -- σκ]ευὴ ἐν τῷ Ἐλευσι[νίῳ], in quorum numero primum locum obtinuit, ut videtur, vss. 9—10 [ἀρτήματα] ῥυμοῖς· εἰσὶ δὲ -|-- ῥυμοί -. Cf. 225 *e* *B* col. I vs. 21.

B vs. 2 - κάτοπ]τρον -, vs. 3 - τηρίω ΙΙ -, vs. 4 - ηλίς Ι -, vs. 5 - ἰσχ]άρα Ι. λύχ[νο -, vs. 6 -- αι Π ΙΙΙ. κιβω[τι -, vs. 7 - τῶν] μεγάλων μυ[στηρίων]. Vs. 9 - Ι μυστηρίων, vs. 10 - ὀλ]θωσιν vel - ἐλ]θοῦσιν ἐκ Κύθνου, vs. 11 -- κ]εφάλαιον Τ Τ Τ Ρ Η Η [Η], vs. 12 -- λαιον ἐς τὴν ἀκα[τον?], vs. 14 -- σκ]ευάσαι.

225 *g* Frustum marmoris Pentelici a posteriore parte fractum, inventum Eleusine. Edd. Philios l. l. n. 46.

Σ Α Ⱶ Α Κ
⊢⊢⊢ Δ Α Κ Τ Υ
Σ Φ Ρ Α Λ
Α Ρ Λ Υ Ρ Ι Ο Ε Π Ι Σ Ε Μ
Ρ Δ Δ Δ Δ Χ Η Η Η Η
Ⱶ Ε Μ Μ Α Τ Α Ε Π Ε Τ
Ρ Ρ Δ ⊢⊢⊢ ΙΙΙ Ⱶ Υ Σ Ι Α Λ
Ο Φ Γ
Η Η Δ Δ

- - -
σάλακ[ε - - - -
⊢⊢⊢ δακτυ[λιο - - - -
σφραγ[ι - - - - -
ἀργυρίου ἐπισήμ[ου - - -
Ρ Δ Δ Δ Δ Χ Η Η Η Η - -
λήμματα ἐπέτ[εια]
Ρ Ρ Δ ⊢⊢⊢ ΙΙΙ Λυσιάδ[ης - - - - -
ὀφεί[λων vel ὠφει[λε -
- - -

225 *h* Frustum marmoris a. 0,295, l. 0,26, cr. 0,065, inventum Eleusine. Ed. Philios l. l. n. 44.

Ε Ι
Κ Ο Ν Ε Κ Ι
: Δ ⊢ Ι ϖ Γ Α Ρ Α Ⱶ
Ⱶ Κ Α Ι Χ Σ Υ Ν Α Ρ Χ
ΙΙ ϖ Γ Α Ρ Α Ν Ι Κ Ο Μ Α
Τ ////////// Δ Δ ϖ Γ Α Ρ Α Ρ
vac. 0,20

Vs. 3 Δ ⊢ Ι. παρὰ ʽ--, vs. 4 -- ν καὶ ξυνάρχ[οντες -, vs. 5 -- παρὰ Νικομα[χ --, vs. 6 -- Δ Δ. παρὰ Ῥ --

Notam ϖ, quae ter repetita legitur vss. 3. 5. 6, quum post numerorum signa addita esse deprehendatur, oboli particulae incertum cuius significationem continere opinatur editor; equidem distinctionis signum esse existimaverim, quamvis forma eius sit solitaria.

225 i Fragmentum marmoris, inventum Eleusine. Ed. Philios l. l. n. 45.

Η Η Ρ ⊦ ⊦ ι ι

Χ Χ Ρ Η ⊦//// ⊣

Χ Χ Χ Ρ Η Η Η

⊣ Η Ρ ∠ Γ ⊦

⊥ Δ ⊥

Vs. 3 Ρ errori quadratarii debetur; debebat potius Ρ.

225 k Fragmentum lapidis Pentelici a posteriore parte integrum, fractum, ut videtur, a reliquis. Inventum est Eleusine. Ed. Philios l. l. n. 47.

Ε Λ Ε Υ Σ ι

. Χ Υ Ν Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ν

. Α Π Α Ρ Χ Ε Σ Τ Ο Ι //

Ε Σ Η Ε Ι Π Ρ Ε Π Ι Σ Π

Ι Σ Τ Ι Ο // Ͻ Σ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Ε Π

Ο Θ Ε Ν Η Ο Ι // Ι Φ Ι // Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο

Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε Π Α Ρ Ε Δ // // Σ Α Ν Τ Ϲ

Ο Ι Ο Ν Ε Λ Ε Υ Σ Ι Ν Ι Θ Ε Ο Χ Σ Ε Ν Ο Κ Ε Φ Α Λ Ε .

Χ Σ Υ Ν Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ν ////////////////// Ο Ν Α Π Ο Τ Ο Σ Ι Τ Ο

Σ Α Π Α Ρ Χ Ε Σ Τ Ο Ι Ν Θ ////////// Ν Π ⊦ Ε Π Ι Τ Ε Σ Β Ο Λ Ε //

. Ι Χ Α Ρ Ι Ν Ο Π Ρ Ο Τ Ο Σ Ε Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε Ε Π Α Σ Τ

ι Φ Ι // // Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Ε Π Ι Σ Τ Α Τ Α Ι Ε Λ Ε Υ Σ Ι Ν Ο Θ Ε

Ν Η Ο Ι Σ Ι Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Κ Υ Δ Α Θ Ε Ν Α Ι Ε Υ Σ Ε Λ Ρ

Λ Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε Π Α Ρ Ε Δ Ε Χ Σ Α Ν Τ Ο Π Α Ρ Α Η Ι Ε Ρ Ο Π Ο Ι

// Ν Ε Λ Ε Υ Σ Ι Ν Ι Δ Ε Μ Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Α Λ Ο Π Ε Κ Ε Θ Ε Σ Κ Α Ι

Χ Σ Υ Ν Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ν Α Ρ Λ Υ Ρ Ι Ο Ν Α Π Ο Τ Ο Σ Ι Τ Ο Τ Ε Σ

Α Π Α Ρ Χ Ε Σ Τ Ο Ι Ν Θ Ε Ο Ι Ν Δ Δ Δ ⊦ Ε Π Ι Τ Ε Σ Β Ο Λ Ε Σ Η

////////// Ͻ Σ Ε Λ Ρ // Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε Ε Π Α Ρ

Ε Λ Ε Υ Σ Ι Ν Ο Θ Ε

Ε

Versus singuli fuerunt litterarum tricenarum binarum. Bis erravit quadratarius, vs. 2 Σ Χ inciso pro Χ Σ et vs. 15 puncto in medio circulo litterae Ο non deleto. Mira praeterea in titulo huius aetatis forma dativi pluralis οἷσι constanter adhibita vss. 6, 13 et 20.

Vss. 1—3 ['Επὶ τῆς βουλῆς, ᾗ ὁ δεῖνα πρῶτος ἐγραμμάτευε, ἐπ' 'Αλκαίου ἄρχοντος, ἐπιστάται 'Ελευσινόθεν, οἷσι Φιλόστρατος Κυδαθηναιεὺς ἐγραμμάτευε, παρεδέξαντο παρὰ ἱεροποιῶν] 'Ελευσῖ[νι, τοῦ δεῖνος | καὶ] ξυναρχόντων, [ἀργύριον ἀπὸ τοῦ σίτου | τῆ]ς ἀπαρχῆς τοῖν [θεοῖν . . . .

Vss. 3—10 'Επὶ τῆς | βουλ]ῆς, ᾗ Πρέπις π[ρῶτος ἐγραμμάτευε, ἐπ' 'Αρ]ιστίω[ν]ος ἄρχοντος, ἐπ[ιστάται 'Ελευ|σιν]όθεν, οἷ[σ]ι Φι[λ]όστρατο[ς Κυδαθηναι|εὺς ἐ]γραμμάτευε, παρεδ[έξ]αντο [παρ' ἱε|ροπ]οιῶν 'Ελευσῖνι, Θεοξένου Κεφαλῆθ[εν | καὶ] ξυναρχόντων, [ἀργύρι]ον ἀπὸ τοῦ σίτου | [τῆ]ς ἀπαρχῆς τοῖν θ[εοῖ]ν Γ⊦.

Vss. 10—17 'Επὶ τῆς βουλῆ[ς, | ᾗ] Χαρῖνο[ς] πρῶτος ἐγραμμάτευε, ἐπ' 'Αστ|[υ]φί[λου] ἄρχοντος, ἐπιστάται 'Ελευσινόθε|ν, οἷσι Φιλόστρατος Κυδαθηναιεὺς ἐγρ|αμμάτευε, παρεδέξαντο παρὰ ἱεροποι|[ῶ]ν 'Ελευσῖνι, Δημοκρίτου 'Αλωπεκῆθε καὶ | ξυναρχόντων, ἀργύριον ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς | ἀπαρχῆς τοῖν θεοῖν ΔΔΔ⊦.

Vss. 17—20 'Επὶ τῆς βουλῆς, '|[ᾗ . . . . πρῶτ]ος ἐγρ[α]μμάτευε, ἐπ' 'Αρ|[χίου ἄρχοντος, ἐπιστάται] 'Ελευσινόθε[ν, ']οἷσι Φιλόστρατος Κυδαθηναι]ε[ὺς ἐγραμ|μάτευε, παρεδέξαντο παρὰ ἱεροποιῶν 'Ελευσῖνι, τοῦ δεῖνος καὶ ξυναρχόντων, ἀργύριον ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς ἀπαρχῆς τοῖν θεοῖν - -].

Profitentur hoc documento eidem illi ἐπιστάται 'Ελευσινόθεν, quos per quattuor annos munere isto fungi solitos esse aliunde satis constat, se per penteterida Ol. 89, 3 — 90, 2 (a. 422—419) singulis annis numeratas accepisse ab hieropoeis pecunias, quae de pretio primitiarum annonae templo oblatarum supererant. Cf. omnino titulum 27 *b*, quo haec ita illustrantur, ut verbum non amplius addendum videatur.

P. 71 n. 235. '*Die von Ihnen aufgeworfene Frage, ob die Fragmente der Tributlisten 46 und 50 wirklich zusammengehören, kann ich jetzt endgültig beantworten; beide Fragmente schliessen, wie ich vermuthet hatte, genau zusammen und die von Ihnen mit Recht hervorgehobene Schwierigkeit erledigt sich dadurch, dass das Sigma in dem Fragment 46 ebenfalls die Form* ≤ *hatte, und erst durch moderne Hand die Form* Σ *erhalten hat*' Lollingius in litteris ad me datis.

P. 72. Post n. 272 *c* adde:

272 *d* Fragmentum tabulae marmoris Pentelici a. 0,09, l. 0,54, cr. 0,10, extractum e muro turris noviciae meridiem versus a porta arcis Beuléana. *'Rechts Rand erhalten.'* Ed. Lolling Δελτίον 1888 p. 112 n. 3 (minusculis). Eiusdem utimur apographo.

ΡΗ ΚΛΑΖΟΜΕ
ΕΣ ΧΗΗ ΕΡΥΘΡΑΙΟΙ
ΤΥΡΑΛΑΙΕΣ ΔΡΗΙΙΙΙ ΒΟΥΘΕΙΕΣ
ΝΙΣΥΡΙΟΙ ΗΡ ΡΟΛΙΧΝΙΤΑΙ
ΙΙΙ ΑΝΑΦΑΙΟΙ ΗΑΙΔΕ ΤΟΝ ΡΟΛΕΟΝ ΧΕΡΡΟΝΕ
ΙΙ ΜΥΝΔΙΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣ ΟΣΑΙ ΑΡΕΔΟΣΑΝ //
vac. ΔΔΔΡΗΗΙΙΙ ΑΜΙΟΙ
ΔΡΗΗΗΙC ΛΕ ////////////////// Ι ///
Λ ..

. . .
ΡΗ Κλαζομέ[νιοι]
-- ...ης ΧΗΗ Ἐρυθραῖοι
-- [Ἀσ]τυπαλαιῆς ΔΡΗΙΙΙΙ Βουθειῆς
-- Νισύριοι ΗΡ Πολιχνῖται
-- ΙΙΙ Ἀναφαῖοι Αἵδε τῶν πόλεων Χερρονή[σου]
-- ΙΙ Μύνδιοι συντελῆς οὖσαι ἀπέδοσαν [τὸν φόρον?]
vac. ΔΔΔΡΗΗΙΙΙ Ἄμιοι
ΔΡΗΗΗΗΙC Λε - - - ς -
Δ - - - - - -
. . .

Pars laterculi ea, qua Ioniae et Cariae tributa continebantur. Tributorum summae docent, monumentum ad tempora Ol. 88, 4 (425/24) recentiora esse referendum. Ad vs. 7 conferatur Stephanus Byzantius s. v. Ἄμος. πόλις Καρίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Καρίας δευτέρῳ. τὸ ἐθνικὸν Ἄμιος, ὡς Σάμιος, Καύνιος.

---

272 *e* Fragmentum tabulae marmoris Pentelici undique detruncatum, a. 0,17, l. 0,21, cr. 0,098, quod invenere inaedificatum muro, qui erat inter fundamenta templi Minervae Victoriae et turrem portae Beuléanae meridionalem. Ed. Lolling Δελτίον 1888 p. 186 n. 2 (minusculis). Idem misit apographum.

ΡΡΙΑΡΟΣ
ΙΙ ΡΑΡΑΡΑΡΙΟ //
ΣΕΡΙΟΤΕΙΧΙ
ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΙ
ΒΕΣΒΙΚΟΣ
// ΑΜΝΙΟΤΕΙΧΙ *vac.*
// // ΛΒΙΑ
ΕΣ *vac.*

. . .
Πρίαπος
-- ΙΙ παρὰ Πάριο[ν]
-- Σεριοτειχῖ(ται)
-- Διδυμοτειχῖ(ται)
-- Βέσβικος
-- [Δ]αμνιοτειχῖ(ται)
-- ...βια
-- ....ῆς
. . .

Civitates hae sunt provinciae Hellesponticae. Ad Σερ(ρ)ιοτειχῖ(ται) vs. 3, qui hoc loco primum memorantur, conferri iubet Lolling Stephanum s. v. Τυρόδιζα. πόλις Θρᾴκης μετὰ Σέρρειον. Vs. 8 [Λαμπωνει]ῆς vel [Νεανδρει]ῆς fuisse recte monuit idem.

272 *f* Frustum marmoris Pentelici praeter sinistram ab omnibus partibus, etiam posteriore, truncatum, a. 0,17, l. 0,20. Extractum est e muris circa Propylaea noviciis nunc delectis. Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 108 n. 1 (minusculis). Idem misit apographum.

ΕΝΙ
ΡΗΗ //// ΝΑΧΣ
ΡΗ ΚΥΘΝ
ΡΗΗΗΙΙ ΣΙΚΙΝ
ΔΡΗΙΙΙ ΦΟΛΕΓΑΝΔΡ //////
Ρ ΙΕΤΑΙ
Η ΜΥΚΟΝΙΟΙ
ΡΗ ΚΕΙΟΙ
ΧΡΗΗ.. // // // // // .

. .
-- [Διάκριοι]
ἐν Ε[ὐβοίᾳ]
ΡΗΗ . Νάξ[ιοι]
ΡΗ Κύθν[ιοι]
ΡΗΗΗΙΙ Σικιν[ῆται]
ΔΡΗΙΙΙ Φολεγάνδρ[ιοι]
Ρ Ἰῆται
Η Μυκόνιοι
ΡΗ Κεῖοι
ΧΡΗΗΗ [Πάριο]ι
. .

Supplevit Lolling, recte haec de laterculo superesse anno 425 recentiore opinatus.

272 *g* Fragmentum marmoris Pentelici undique truncatum, a. 0,35, l. 0,25, cr. 0,20, indidem ac quod praecessit extractum. Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 110 n. 2 (minusculis). Idem misit apographum.

Λ
Γ
ΤΕΛ
// ΤΕΛ
// ΑΡΥ
// ΔΥΛ
// // ΛΛ
// // ΝΣ
// ΑΥΝΙ
// ΡΙΝΕΣ
// // ΟΜΕΣ *vac.*
// // ΛΚΕΤΟ //
// // ΨΣΙΜΑΝ
// // // // ΓΕΣ
// // // // ΕΑΤ
// // // ΙΚΑΡΛ
// // // ΡΙΣΣΟ
// // // // ΑΝ *vac.*
// // // // // ΤΣ

. .
- - Ἐ[τεοκαρπάθιοι]
- - Π[αρπαριῶται]
- - Τελ[εμήσσιοι] vel Τηλ[άνδριοι]
- - [Π]εδ[ιῆται]
- - [Κ]αρυ[ανδῆς]
- - [Ἰ]δυμ[ῆς]
- - [Κυ]λλ[άνδιοι]
. . . .
- - [Κ]αύνι[οι]
- - [Ἐ]ρινῆς
- - [Ὑρ]ωμῆς
- - [Χα]λκήταρ[ες]
- - [Αμ]υναν[δῆς]
- - [Κεδρ]ιῆς
- - [Χαλκ]εᾶτ[αι]
. . . .
- - [Κυρ]βισσό[ς]
- - . . . . αν
- - [Ὑδαι]ῆς
. .

Supplevit Lolling. Vss. 8 et 16 quid scriptum fuerit, etiam mihi incompertum; nisi vs. 16 . . ει Κᾶρε[ς] latere velis mecum sumere. Civitates, quae recensentur, Caricae sunt omnes.

P. 73 n. 277 *a*. Alterum huius tabulae fragmentum (2), quod olim Athenis exscripserat, edidit Koehler Hermae XXIII p. 392 et scite cum nostro copulavit ita, ut pleraque iam rectius et plenius lecta possint intellegi. Tabulae partis redintegratae facies haec evasit, inde a vs. 7:

2
vacat ΡΕΡΕΚΛΕΟΣΤΟΦ // ΚΑ
Ι ΕΡΙΑΜΦΟΤΕΡΑΟΙΚ ΛΒΑΤΕΙ
////////////////////////////
ΗΕΙ ΚΟΡΙΟΝ
ΕΤΕ
ΧΟΡΙ ΑΡΑΤΟΓΙΕ
Ι ////////
ΔΗΗ ΧΗΗ // ΚΟ? ΟΝ.ΛΥ.ΙΙΧΕ
ΙΑΡ ΠΥΘΙΟΝ
ΗΕΤΕ ΧΟΡΙΟΝΓΑΡΑΙ
ΗΕΡΑ ΙΟΝ
ΟΡΛΑ ΤΟΗΕΜΙΣΥΤΕΣΛ
ΡΥΣ ΑΙΔΙΑΝΟΜΟΤΟΑΓΟ
ΟΗΕΜΙΣΥΕΛΚΥΚΑΛΕΙ
ΡΑΘΕΣΥΝΛΕΒΔΕΝΗΑΓΑ

ΒΛΕΘΕΣΑΝ
ΤΟΘΕΟ
ΛΥΡΡΙΝΟΣΙΟ
ΙΣΘΟΣΙΣΚΑΤΕΒΛΕΘΕ
ΙΝΟΝΤΙΜΙΣΘΟΣΙΣ
ΘΕ
ΕΥΚΟΛΟΦΙΔΟΣΚΑΜΒΟΝΙΔΟ
ΛΙΡ ////////
ΚΑΜΒΟΝΙ

Vss. 7—21:

Φερεκλέους τοῦ Φ[. . . . .] κα [- - τῶν]
περὶ ἀμφότερα· οἰκ[ία ἐ]μβατῇ [καὶ χωρίον]
- - -
- - - ἕτ[ερον] χωρίον - - -
στε . . . .
- - - χωρί[ον π]αρὰ τὸ Π[ύ]θ[ιον -]
. . . .
ΔΗΗ ΧΗΗ [ο]ἰκο[πεδ]ον . λυ . . ιχο -
[π]αρ[ὰ τὸ] Πύθιον
- - - ἕτε[ρον] χωρίον παρὰ [τὸ]
Ἡρα[κλε]ιον
ὀργά[δος] τὸ ἥμισυ τῆς ἐ[ντὸς τοῦ]
Πυθ[ίου κ]αὶ διανόμου τοῦ ἀπὸ - -
[τὸ δὲ ἄλλ]ο ἥμισυ ἐγΚυκάλη[ι]·
- - - [αὕτη ἐπ]ράθη συνλήβδην ἅπα[σα]

Supplementa sunt Koehleri, qui praeterea vs. 7 Φερεκλέους τοῦ Φ[. . . . . . . Σ]κα[μβωνίδου τῶν] legendum proposuit, sumens Phereclem eum intellegendum esse, cuius mentio inicitur in laterculo delatorum apud Andocidem in or. de myst. 35 et qui Scambonidarum pago adscriptus fuerit, eum vero diversum esse a Pherecle Themacensi, cuius fata narrat idem Andocides 17 seqq. Quam coniecturam verisimillimam esse concedendum erit, si re vera litterae illae ΚΑ in lapide sic scripta leguntur. Vs. 19 vocabulo quod est διάνομος aquae ductum significari collato simillimo ὑπόνομος recte statuit idem.

Vss. 22—27:

[Μισθώσεις κατε]βλήθησαν·
[. . . . .] τοῦ Θεο-
[. . . . . . . Μ]υρρινουσίου
- - [. . . . . . μ]ίσθωσις κατεβλήθη
[γῆς Μυρρ]ινοῦντι μίσθωσις
- - [κατεβλή]θη

Supplementa sunt Koehleri, qui recte pretia his versibus enumerari intellexit soluta a conductoribus bonorum, quae publicata erant. Neque tamen omnium bonorum, quae locata erant, quo tempore publicabantur, pretia soluta recenseri, sed unius Pherecli existimo, nomenque, quod ex parte haustum est fractura lapidis vss. 23. 24 non possessoris esse, sed redemptoris, qui pretia debita solverat, persuasum habeo. Suppleverim igitur equidem: [παρὰ μισθω]τοῦ Θεο[. . . . . . . Μ]υρρινουσίου. Praeterea vs. 25 initio οἰκίας scriptum fuisse probabile est. Contra quae inde a vs. 28 scripta sunt, eis rursus venditorum bonorum pretia recenseri consentaneum est:

[Ἀδειμάντου τοῦ Λ]ευκολοφίδου Σκαμβωνίδου -
- - - - - - - οις β (vel ρ) - -
[Ἀξιόχου τοῦ Ἀλκιβιάδου Σ]καμβωνί[δου -
- - -

P. 73. Post 277 *b* adde:

277 *c* Ed. Koehler Hermae XXIII p. 395 n. 2.

```
            I Λ < I V
            Α Ε Γ Ρ Α Θ Ε Ι/ Δ Δ Ε Ι
       III  Ο Φ Ε Λ Ο Σ Ι Ο Ε Ν Ο Ρ Ο Γ V
            Ρ Ι Ο Ε Γ Ι Κ Α Ρ Γ Ι Α Δ Ε Γ Ο
    ι   ᗺ   Ρ Ι Ο Ε Ν Ο Ρ Ο Γ Ο Ι Ε Ν Ι Ε Ρ
            Γ Ο Ν Ι Α III Κ Ε Φ Α Ⱶ Α Ι Ο Ν
       I          Ε Μ Ο Τ Ο Ε Ⱶ Γ Ι Ο Α >
                          Γ Ν Ο Χ Α Ρ
```

. ιωσιο - -
. α ἐπράθη . ΔΔ· ἐπ[ώνια - Ἀλκιβιάδου τοῦ - -]-
- III ου Φηγουσίου ἐν Ὠρωπῷ[ι - - - - - - - χω]-
ρίου ἐπικαρπία Δ· ἐπώ[νια - - - - - - - χω]-
ι ᗺ ρίου ἐν Ὠρωπῷ ἐν ἱερ[ῷ λιμένι - - - - - ἐ]-
πώνια III· κεφάλαιον [- - - - - - - - - Χ]-
- I [αιρεδ]ήμου τοῦ Ἐλπίου Ἀχ - - - - - - - -
- - - - - - ώνου Χαρ - - - - - - - - -

Supplevit Koehler, Alcibiadis Phegusii et Chaeredemi mentionem fieri inter eos, qui propter Hermas violatos in indicium vocati sint, apud Andocidem or. de myst. 65 et 67 (cf. 52) monens et de portu sacro terrae Oropiae provocans ad testimonium Strabonis IX p. 403: ἀρχὴ δ᾽ ὁ Ὠρωπὸς καὶ ὁ ἱερὸς λιμήν, ὃν καλοῦσι Δελφίνιον.

277 *d* Ed. Koehler l. l. p. 396 n. 3.

ΚΙΒΟΤ . . ΔΙΘΥ///////////
ΚΙΒΟΤΟΣΤΕΤ///////////
ΔΔΚΛΙΝΑΙΜΙΛΕΣΙΟΡ, Λ//ΔΙ
ΔΓ⊢//ΤΡΑΓΕΖΑΙΙΙΙΙ
Δ Γ ⊢⊢/ΧΑΜΕΥΝΑΓΑΡΑΚΟΛΛΟΣ
///////// ΓΑ//Α . . ΤΑΣΛΑ . . . Ο//
///////// ΚΛΙΝ . . . . . ΣΙΟΡΛΕΣ//Μ Φ//ΕΦ/////
///////// ΑΛΑ//ΑΣΤ . . ΓΙ
///////// ΔΙΦΡΟΙΓ
⊢Ι //ΝΑΚΛΙΣΙΣ
/// ΚΑΝΑΥΣΤΡΟ//
. Α . //Λ//

vacat

- - -
- - κιβωτ[ὸς] δίθυ[ρος]
- - κιβωτὸς τετ[ράθυρος]
- ΔΔ κλῖναι Μιλησιουργεῖ[ς] ΔΙ
ΔΓ⊢ - τράπεζαι IIII
ΔΓ⊢⊢ - χαμεύνη παράκολλος
- - παρα[πέ]τασμα [λι]νοῦ[ν] vel [ἁπλ]οῦ[ν]
- - κλίν[η Μιλη]σιουργὴς [ἀ]μφ[ικν]έφα[λλος]
- - ἀλάβαστ[οι] ΓΙ
- - δίφροι Γ
- ⊢Ι [ἀ]νάκλισις
- - III καναῦστρον
- - - - -

Supplevit editor. Cubiculi haec esse instrumenta divendita, haud dubie Alcibiadis Cliniae filii, monuit idem collatis eis quae leguntur apud Pollucem Onom. 10, 32 seqq., maxime 36: ἐν δὲ τοῖς Δημοκράτοις πέπραται Ἀλκιβιάδου χαμεύνη παράκολλος καὶ κλίνη ἀμφικνέφαλλος.

P. 77 n. 331*e* (cf. p. 130). Denno edidit et de Victoriarum aurearum historia et traditionibus scite commentatus est Foucart *Bull. de corr. Hell.* XII (1888) p. 283 seqq. Eius exemplum a Lollingiano in his discrepat, quae quidem memoratu digna esse videantur: vs. 1 ΝΣΤΑΘΜΟΝ exhibet, vs. 2 extr. ΧΕΡΔ, vs. 4 extr. ΗΥΙ, vs. 5 extr. ΣΥΝ, vs. 6 in. ꟸ, vs. 9 in. ΧΙΔΕΣ et mox ΑΛΕΙ idemque vs. 13, ut de huius lectionis veritate dubitari iam non posse videatur, denique vs. 16 Γ pro eo quod Lollingius legit, Ρ.

Ceterum alterum postea inventum est fragmentum, quod quam ad idem traditionum genus referendum esse videatur, hoc loco subiciendum curavimus.

---

331 *f* *'Fragment einer etwa 0,12 dicken weissen Marmorplatte. Links Rand erhalten.'* Erutum est in arce orientem versus ab Erechtheo editumque e Lollingii apographo in *Sitzungsber. der Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 313 n. 3.

ΝΙΡ
ΔΡΡ . . .
ΛΑΣΟΣΧΙΜΑΙΡΡ
//ΡΟΤΕΡΙΟΝΝΙΚΛ
//ΑΙΟΝΤΟΥΤΟΝΓ
//ΕΦΑΛΑΙΟΝΤΤΤΤ

vacat

Vs. 3 -- Πη]]γασος, Χίμαιρα --, vs. 4 -- ἀ[κ]ρωτήριον Νικη --, vs. 5 -- κεφ[ά]λαιον τούτων --, vs. 6 -- [κ]εφάλαιον ΤΤΤΤ-

P. 77. Post 331*e* addatur:

331 *g* *'Rings gebrochenes Fragment aus weissem Marmor, lang 0,22, breit 0,09. Aus den Funden bei der Tholos stammend.'* Exscripsit Lolling.

Θ
ΟΛ
ΡΟΣΒΟ
ΑΓΕΔΟΜ
ΕΦΙΣΙΕΙ:Δ
ΚΕΦΑ
ΑΤΟΓ
//Ξ ΗΓ⊢
ΛΕΜ
ΔΔΓ
ΑΝΛ

Vs. 3 -- π]ρὸς Βο[ρρᾶν?, vs. 4 - ἀπέδομ[εν -, vs. 5 -- Κ]ηφισιεῖ Δ --, vs. 6 -- κεφά[λαιον -, vs. 7 -- α τὸ π --, vs. 9 -- λημ[μα -, vs. 11 -- ἀνα[λωμα --

---

P. 79 n. 337*a*. Huius generis titulis addendus praeterea C. I. A. II, 3 n. 1250, Ionicis ille item scriptus litteris, sed quem ad annum Ol. 91, 2 (416/15) referendum esse iam compertum habeamus. Conferantur, quae in addendis p. 348 ea de re monuit editor.

P. 80 n. 373^{8}. Hoc fragmentum coniungendum esse intellexit Lolling cum n. 373^{96} addito a sinistra frustulo parvo aucto (cf. Δελτίον 1888 p. 96 n. 4). Idem hoc transmisit tituli redintegrati exemplum:

373^{96} 373^{8}

Ἀριστίων καὶ Πασίας ἀνεθέ[τη]ν τῇ Ἀθηναίᾳ ἀπαρχήν.

P. 80 n. 373^{7}. Duo accesserunt huius columellae fragmenta in arce recens reperta, quorum alterum a dextra i. e. inferiori parte nostro accurate adaptatur, alterum a sinistra i. e. superiori, parvula lacuna intermissa. Litterae servant vestigia coloris rubri. Composuit compositorumque imaginem ed. Lolling Δελτίον 1888 p. 208.

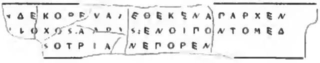

Vs. 1 Εὔδοιος ἐπο[ίησεν], vs. 2 Ὀψ[ιος (Lolling; potuit etiam Ὀψιάδης) ἀνέθηκεν ὁ Α - -, vs. 3 Φιλαρ[γος (Lolling; potuit etiam Φίλαργος vel Φιλαργίδης)] ἐποίησεν.

Recte duo columellae nostrae donaria imposita fuisse conclusit Lolling e duplici artificum notatione; quae tamen cur non ab uno eodemque homine, Opsio sive Opsiade, potuerint dedicata esse caussam equidem nullam agnosco. Notanda autem forma litterae sibilantis Σ adhibita in titulo tam vetusto.

P. 80 n. 373^{9}. Hoc fragmentum coniungendum esse cum n. 373^{11} et 373^{54} et 373^{66} et duobus aliis frustulis recens repertis easque particulas esse basis oblongae, in cuius laterum angustiorum altero scriptus fuerit titulus, cognovit Lolling et inscriptionis redintegratae imaginem proposuit hanc (Δελτίον 1890 p. 146 n. 5):

373^{54} 373^{17} 373^{9}

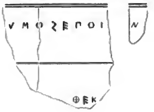
373^{66}

quae recte legit et supplevit sic:

[Τῇ]δε κόρῃ ἀνέθηκεν ἀπαρχὴν | . . . λοχος ἄγρας,
ἥν οἱ Ποντομέδ[ων χρυ]σοτρία[ι]ν' ἔπορεν.

in restituendo epitheto Neptuni se Heberdeyi et Wilhelmi invento usum esse professus. Scilicet aut epigrammatis auctor forma quae est χρυσοτρίαινα pro nominativo usus esse statuendus, aut errasse quadratarius, qui ἔπορεν dederit pro eo, quod debebat, ἔπορε.

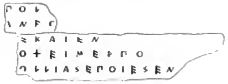
P. 80 n. 373^{11}. Accesserunt duo frustula eiusdem lapidis recens reperta; cf. Δελτίον 1888 p. 140 n. 4. Composita exscripsit Lolling.

Vs. 1 - - νιος ἐποί[ησε]ν.

P. 80 n. 373^{12} (cf. huius voluminis p. 130). Huic basi statuam aliquando impositam fuisse aheneam Minervae eam, quae a. 1887 in arce eruta est e fundamentis Tholi quae vocabatur, invenit Studniczka, qui de hac re disputans in Ἐφημ. ἀρχ. 1887 p. 141 seq. (tab. 7) novam tituli imaginem proposuit reliquis paullo pleniorem; addit scilicet in lateris dextri angulo superiori litteras ΚΑ Koehlero et Lollingio nondum visas.

P. 81 n. 373^{15}. Particulam hanc esse basis eiusdem, cuius maior quaedam pars edita exstat ex eius apographo in *Sitzungsber. d. Akademie d. Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 314 n. 4 (*'Wahrscheinlich beim Erechtheion gefundene Platte aus weissem Marmor. Lang 0,24, dick 0,055, breit 0,165. Eine der kürzeren Schmalseiten ist zur Aufnahme einer kleinen länglichen, etwa 0,08 zu 0,035 messenden Bronzeplatte, welche die Votivstatuette trug, eingerichtet. Die Platte war vermittels vier Stifte (von einem derselben ist noch ein kleiner Rest vorhanden) befestigt, von denen je einer an einer der vier Ecken lag. Es kann nicht als ganz sicher bezeichnet werden, dass die Platte nicht etwas grössere Dicke hatte; alsdann könnte die Inschrift als letzter Theil einer grösseren angesehen werden'*), cognovit postea Lolling fragmentorumque copulatorum transmisit ectypon chartaceum. Cf. Δελτίον 1891 tab. A n. 5.

Vss. 1—4 Πολ-- | ἀνέθ[ηκεν | δ]εκάτην | [ ]ο Χειμάρρου. Vs. 5 [Π]ολλίας ἐποίησεν.

Artifex fortasse idem fuit atque is, qui opus dedicavit. Patris eius nomen, quod vs. 4 scriptum legitur, forma utitur solitaria.

P. 82. 83 n. 373^{25} et 373^{36} coniungenda esse quum intellexisset Lolling (cf. Δελτίον 1888 p. 95 n. 2), postea etiam n. 373^{211} ad idem monumentum referendum esse cognovit lapidisque quantum fieri iam potuit redintegrati hanc proposuit imaginem Δελτίον 1891 tab. A n. 3:

373^{211} 373^{25} 373^{36}

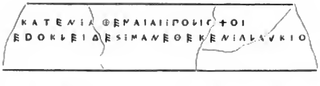
Versus hos fuisse in aperto est, qui facili negotio redintegrari possunt in hunc modum:

[– ◡ ἄγαλμ' ἀ]νέ[θη]κεν | [Ἀθ]ηνα[ίᾳ τόδ' ἀ]παρ[χ]ήν |
[εὐ]ξ[άμενος] κού[ρ]η | [παι]δ[ὶ Διὸς μ]εγάλου.

Quae vs. 4 ante litteram Ε lineae verticalis vestigia servata sunt, ea superesse de Η litterae figura additumque fuisse consonae initiali Μ spiritum asperum, plane ut in titulo n. 373^{208}, recte adnotavit Lolling.

P. 86 n. 373^{41}. Eiusdem tabellae fragmentum esse frustum illud, quod supra editum exstat n. 373^{44}, ambo autem coniungenda cum tertio quodam recens invento significavit Lolling Δελτίον 1888 p. 140 n. 2, titulum iam integrum esse simul adfirmans. Idem lapidis compositi hoc misit exemplum:

373^{41}

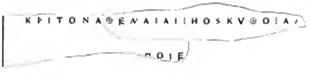
373^{44}

Altus iam lapis 0,25, l. 0,86, cr. 0,07—0,08.

[Δε]κάτην Ἀθηναίᾳ πολιούχῳ | [Ἱ]εροκλείδης μ' ἀνέθηκεν Γλαυκίου.

Vs. 2 [Ἱ]ηροκλείδης Lolling. Formis litterae Theta ⊕ et Θ promiscue usum esse lapicidam notandum est; vs. enim 2 Θ exstare in lapide scriptum nunc etiam Lollingio visum.

P. 86 n. 373^{42}. Novam tituli imaginem proposuit Studniczka in *Jahrb. des Deutsch. arch. Instituts* 1887 p. 143 hanc:

qua ipsa imagine improbabilem esse coniecturam demonstratur, e qua legendum esse opinatus est Κρίτων Ἀθηναίᾳ ὁ Σκύθου ἀν[έθηκε καὶ ἐ]ποίη[σεν vel ἐ]ποίει. Falsam esse omnino evicit Lollingii diligentia, qui lapidem fractum redintegravit addito a dextra fragmento illo, quod ex apographo eius editum exstat in *Sitzungsber. der Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 241 n. 11 (*'Rechte Stossfläche'*), et aliis tribus frustulis, quae conquisivit, publicavitque eius imaginem Δελτίον 1891 tab. A n. 4 hanc:

Κρίτων Ἀθηναίᾳ ὁ Σκύθου ἀνέθηκέ με. | Πολ[λίας] ἐποίη[σ]εν.
Polliam artificem habes etiam n. 373^{15} (huius voluminis p. 180).

P. 87 n. 373^{86}. Cf. Borrmann *Jahrbuch des Deutsch. arch. Instituts* 1888 p. 274 n. 13.

P. 87 n. 373^{88}. Cf. Borrmann *Jahrbuch des Deutsch. arch. Instituts* 1888 p. 273 n. 9.

P. 88 n. 373^{90}. Novum fragmentum partis superioris huius monumenti nuper est adiuventum, quo addito superior versus sic suppletur (cf. Lolling Δελτίον 1890 p. 42 n. 4):

ex quo tituli verba haec fuisse intellegitur:

Θεό[δω]ρος ἀν[έθηκεν, Ὀν]ησίμου [υἱός],

ut cum iam non artificis, sed item dedicatorium esse adpareat ideoque abiciendam coniecturam, quae prolata erat de Theodoro Samio donarii auctore. Nihilominus non cum Lollingio recentiorem filii titulum existimaverim, scriptum videlicet, quum ille patris donarium deletum renovandum curasset, propterea, quod Theodorus recentiore forma litterae sibilantis Σ usus sit, sed eodem tempore communi opera elaboratum et dedicatum donarium a patre et filio haud dubitanter adfirmaverim, quorum ille ϟ, hic Σ pro more suo scribens praeoptaverit. Quamvis enim rariorem vel rarissimum fuisse Athenis usum formae Σ vetustis temporibus concedendum sit, tamen recentiorem eum non esse altero formae ϟ vasculorum antiquissimorum inscriptionum testimoniis nunc puto satis constare.

P. 88 n. 373^{91}. Statuam Antenoris basi olim impositam, cuius hoc superest fragmentum, indagasse sibi visus Studniczka pluribus de monumenti forma pristina disseruit in *Jahrbuch des Deutsch. arch. Instituts* 1887 p. 135 seqq., repetita etiam tituli imagine p. 135. De cuius sententiae veritate etsi et potest dubitari et dubitatur a nonnullis, equidem hoc nolim premere; sed quae de Nearcho donatore reprobata Roberti coniectura protulit, in eis longe eum a vero aberrasse haud dubitanter adfirmaverim. Post Studniczkam statuam una cum basi et inscriptione repraesentavit Wolters *Antike Denkmäler herausgeg. vom Kais. Deutsch. arch. Institut* I 1890 tab. 53 (cf. p. 43), qua ex imagine discitur, duo nova accessisse basis frustula recens, ut videtur, reperta vel agnita, ut duorum priorum versuum inscriptionis iam haec habeatur species:

Itaque alterum certe versum a Roberto rectissime esse suppletum iam in propatulo est, nec de priore me iudice est cur dubitetur.

P. 88 n. 373^{93}. Huic fragmento a dextra n. 373^{137} adiungendum esse postea indagavit Lolling (cf. Δελτίον 1889 p. 119 n. 3). Coniunctorum exemplum transmisit idem.

373^{93} 373^{137}

-- ης. Εὐμάρης --

P. 89 n. 373^{95}. Lollingii laudabili sollertia effectum est, ut fragmentum hoc cum n. 350 fragmento *a*, a *b* separando, coniungendum esse cognosceretur (cf. Δελτίον 1888 p. 118 n. 3) tertiumque recentiore tempore inventum a dextra parte adaptaretur (cf. Δελτίον 1889 p. 119 n. 8). Redintegratum titulum cum commentario ipse edidit in Ἐφημ. ἀρχ. 1888 p. 73. 74. Eius igitur forma iam haec est:

350*a* 373^{95}

Ἄρχερμος ἐποίησεν ὁ Χῖος.
Ἰφιδίκη μ' ἀνέθηκεν Ἀθηναίᾳ πολιούχῳ.

P. 89 n. 373[99]. Editum exstat monumentum in Ἐφημ. ἀρχ. 1887 p. 145. 146 not. 2 transcriptione non addita nec commentario. Cf. Borrmann in *Jahrbuch des Deutsch. arch. Instituts* 1888 p. 271 n. 2.

P. 90 n. 373[100]. Monumentum delineatum repraesentavit Borrmann in *Jahrbuch des Deutsch. arch. Instituts* 1888 p. 272 n. 4.

P. 90 n. 373[103]. Altera eiusdem artificis memoria servata est maximam partem oblitterata, columellae incisa marmoris Pentelici l. 0,20, quae inventa est prope Erechtheum ad arcis murum septentrionalem. Edidit et collato titulo nostro scite supplevit Lolling Δελτίον 1888 p. 92 n. 9 (minusculis). Exscripsit idem.

/ / / / / / / Ο V Η Ο Ν
/ / / / / / / / / / / Ν Ο Σ
/ / / / / / / / / / / Σ Γ Ν

[Φίλ]ων σὺν[[πεχίν]]νος | [ἐπαίν]των.

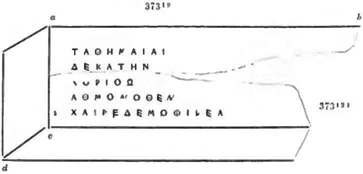
P. 90 n. 373[105]. Monumentum delineatum exstat apud Borrmannum in *Jahrbuch des Deutsch. arch. Instituts* 1888 p. 272 n. 5.

P. 92 n. 373[114]. Cf. Borrmann in *Jahrbuch des Deutsch. arch. Instituts* 1888 p. 273 n. 7.

P. 92 n. 373[117]. Statuae Minervae aheneae, quae huic basi inserta fuisse statuitur, inventae a. 1886 in arce ad Erechtheum, imaginem una cum titulo repraesentavit Studniczka in Ἐφημ. ἀρχ. 1887 p. 138. 139.

P. 92 n. 373[118] (cf. huius voluminis p. 132). Imaginem tituli repraesentavit de monumento nostro fusius disputans Winter in *Jahrbuch des Deutsch. arch. Instituts* 1887 p. 220. Cf. Borrmann ibid. 1888 p. 271 n. 1.

P. 93 n. 373[121]. Inspicientibus imaginem lapidis a Lollingio delineatam, quam ego fideliter repraesentandam curaveram, et legentibus, quae ille praeterea adnotaverat, non licuit suspicari, fractum esse lapidem a superiore vel potius dextra parte nec integrum exstare titulum lapidi inscriptum. Adparuit tamen postea revera esse fractum et copulandum cum fragmento, quod supra exhibuimus n. 373[19] (cf. Δελτίον 1888 p. 140 n. 1). Novam igitur transmisit Lollingius lapidis redintegrati imaginem hanc:

addens '*Länge a b = 0,55, Breite c d = 0,24, Höhe a c = 0,16.*'

Patet igitur iam votivum fuisse monumentum. Titulus autem si est integer, statuendum erit necessario errasse lapicidam omissa litterula una, quam incidere debebat decimo quinti versus loco: Τἀθηναίᾳ | δεκάτην | χωρίον | Ἀθμονόθεν | Χαιρέδημο[ς] Φιλία sc. ἀνέθηκεν.

P. 94 n. 373[141]. Novum accessit fragmentum a sinistra parte adaptandum, cuius ope titulus suppletur; cf. Δελτίον 1888 p. 140 n. 3. Lapis iam altus 0,11, l. 0,20, cr. 0,17, superficie plana. En Lollingii exemplum:

. Ι Ο Γ . . . Ε Σ
. Γ Ο Ι . . Ε Ν

[Δ]ιον[ειθ]ης | [ἐ]ποί[ησ]εν supplevit Lolling.

P. 97 n. 373[124]. Alterum maius accessit fragmentum columellae, quo a sinistra vel superiore parte adaptato altitudo monumenti aucta est ita, ut iam sit 0,71, diam. in superiore parte 0,12, in inferiore 0,14. Coniuncta fragmenta edidit Lolling Δελτίον 1888 p. 118 n. 4. Nos accuratiore eiusdem utimur apographo. Cf. *Mitth. des Deutsch. arch. Instituts zu Athen* XIII (1888) p. 142 not.

ΓΙ Ο Ι Ε Κ V Μ Ε Θ Ε Κ Ε : Τ Ξ Ι Θ Ε Ο Ι

Patet iam titulum versu senario conceptum fuisse:

[⏑ – ἐ]ποίει κἀνέθηκε τῇ θεῷ.

P. 97 n. 373[179]. Statuam una cum basi et titulo delineatam exhibuit Studniczka in Ἐφημ. ἀρχ. 1887 p. 134. 135.

P. 98 n. 373[187]. Quattuor novis fragmentis additis auctum et redintegratum titulum edidit Lolling Δελτίον 1889 p. 119 n. 6 (minusculis). Idem misit apographum.

Φ Α Ι Δ Ο Ν Α Ν // Θ Ε Κ Ε Ν // Ο Κ Τ Ε Σ Ι // // // // // Θ Ε Ν Α Ι Α Ι

Φαίδων ἀν[έ]θηκεν [ὁ] Κτησί[ου τῇ Ἀ]θηναίᾳ.

P. 100 n. 373[207]. Cf. *Antike Denkmäler herausgeg. von dem Deutsch. arch. Institut* I, 3 (1888) tab. 29.

P. 101 n. 373[208]. Quattuor alia eiusdem basis fragmenta eruta sunt post *a* et *b* reperta eodem loco ad murum arcis septentrionalem, *c* et *d* anno 1886, *e* et *f* anno proxime insequente. Composuit et compositorum imaginem publicavit Lolling Δελτίον 1888 p. 94 n. 1. Haec igitur iam est lapidis forma:

Versus pentametri lectio certa; hexametri verba aliter atque a Lollingio factum legenda et supplenda esse equidem existimo. Legendum videtur:

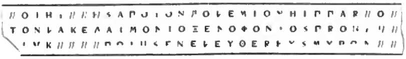
Σοί [με], θεά, τόδ' ἄγα[λμ' ἀνέθ]ηκε Μελάνθυρο[ς ἔργων]
εὐξάμενος δε[κάτ]ην παιδὶ Διὸς μεγάλου.

P. 101 n. 373[215]. Tituli imaginem proposuit Studniczka in *Jahrbuch des Deutsch. arch. Instituts* 1887 p. 145, figulorum priori Nesiadae nomen fuisse autumans nullam aliam ob caussam, nisi quod qui in lecytho quadam Attica e Cypro insula nuper Londinum allata figulus inscriptus legitur Pasiades laesa ex parte littera initiali, eum non diversum esse a nostro sibi persuaserat, nescio utrum Νασιάδης an Νησιάδης in vaso Londinensi scriptum olim fuisse opinatus. Utut est, errasse eum manifestum est; constat enim in vasculo illo scriptum exstare Πασιάδης, quod quin Πασιάδης fuerit, non Νασιάδης, non dubitabit profecto nisi qui mente praeoccupata ad caussam diiudicandam accesserit.

P. 104 n. 418 *h*. Alterum huius basis fragmentum inter lapides olim in arce erutos repperit Lolling et nostro a dextra parte adaptavit. Ambo fragmenta lapidis sunt Hymettii, deleta ambo a parte postica, ita tamen, ut in superficie alterius supersint vestigia unius excavationis inserendo donario aptae. Composita fragmenta edidit Lolling Δελτίον 1889 p. 181 Γ mihique misit eorum apographum, quod subiecimus:

Ne sic tamen unquam fieri potuisset, ut verba tituli inscripti certa ratione legerentur et restituerentur, nisi forte fortuna eodem tempore extracta esset e munimentis muri arcis meridionalis basis oblonga in complura fragmina disiecta, item marmoris Hymettii, quae et mensurae ratione et forma litterarum tituli in longiorum antica, quae olim fuit, facie incisi illi est simillima, praesertim quum verba ipsa tituli plane eadem fuisse facile intellegatur. In superficie complures cernuntur excavationes, quarum ratio ea est, ut equi figura basi quin fuerit olim imposita, dubitari neutiquam possit. Edita inscriptio est a Lollingio l. l. A littera notata; nos damus e fide apographi ab eodem transmissi.

Iam adparuit dedicationis formulam in utraque basi eandem inscriptam fuisse his conceptam verbis:

['Ο]ι ἱ[ππ]ῆς ἀπὸ τῶν πολεμίων ἱππαρ[χ]ού[ν]-
των Λακεδαιμονίου Ξενοφῶντος Προ - - -

eique subiectam hanc artificis designationem:

Λύκ[ιος ἐ]ποίησεν Ἐλευθερεὺς Μύρω[νος].

Vs. 2 exeunte Προ[νάπους] pro eo quod debebat Πρωνάπους scriptum fuisse coniecit Lolling, ut tres tunc temporis sumantur munere functi esse magistri equitum. Fuit quum ego M, non N in lapide fuisse supplendumque potius Προ[μάχου] esse suspicarer; sed rogatus a me Lollingius, ut littera illa dubitabilis qualis fuisset accuratius perscrutaretur, denuo inspecto lapide mihi respondit haec:

'Als ich mich mit der Zusammenfügung und Aufstellung des in Rede stehenden Steines beschäftigte, stieg mir wiederholt ein Zweifel daran auf, ob sich wirklich d r e i Hipparchen aufgeführt fänden und ob nicht etwa Προμάχω da gestanden haben könnte; schon damals habe ich mit Anderen (wenn ich mich recht erinnere z. B. mit Wolters und Foucart) den Stein darauf hin untersucht, aber immer wieder die Unmöglichkeit constatirt, nach dem ΡΡΟ *etwas anderes zu lesen als* N. *Auf Ihre Anregung hin habe ich jetzt nochmals zugleich mit Anderen den Stein wieder darauf geprüft und bleibe bei der Behauptung, dass der fragliche Buchstabe nur ein* N *gewesen sein kann und die auf der Ihnen zugesandten Copie verzeichneten Reste eines solchen genau wiedergegeben sind.'*

Referendas autem esse has equitum memorias ad monumenta illa celeberrima, quae in aditu arcis ante Propylaea collocata fuisse significat Pausanias 1, 22. 4 e more suo verbis de industria obscurioribus: *ἐς δὲ τὴν ἀκρόπολίν ἐστιν ἔσοδος μία· ἑτέραν δὲ οὐ παρέχεται, πᾶσα ἀπότομος οὖσα καὶ τεῖχος ἔχουσα ἐχυρόν. τὰ δὲ προπύλαια λίθου λευκοῦ τὴν ὀροφὴν ἔχει, καὶ κόσμῳ καὶ μεγέθει τῶν λίθων μέχρι γε καὶ ἐμοῦ προεῖχε. τὰς μὲν οὖν εἰκόνας τῶν ἱππέων οὐκ ἔχω σαφῶς εἰπεῖν, εἴτε οἱ παῖδές εἰσιν οἱ Ξ ε ν ο φ ῶ ν τ ο ς εἴτε ἄλλως ἐς εὐπρέπειαν πεποιημέναι· τῶν δὲ προπυλαίων ἐν δεξιᾷ Νίκης ἐστὶν ἀπτέρου ναός*, sive sua ipsius falsus inscitia sive eius quo auctore usus est, verissime statuit Lolling; nec minus recte Lacedaemonium Cimonis filium intellegendum esse, Xenophontem autem eum, qui quum bello Samio a. 441/40 inter praetores fuisset, a. 429 eodem munere fungens caesus est ad Potidaeam, Euripidis filium Melitensem (cf. Thucydides 2, 70. 79), perspexit. Praeterea quum litterae sibilantis forma ≶ fere ubique (nam in prioris monumenti vs. 3 dubia res) utatur lapicida, donaria haec haud ita multis post medium saeculum quintum a. Chr. annis in arce collocata esse sponte adparet. Qua vero in expeditione equites Atheniensium praeda illa potiti sint, e qua statuas illas fabricandas curaverunt et dedicaverunt, certa ratione definiri nequit; expeditionem in Euboeam insulam a. 446 susceptam intellegendam esse suspicatur Lolling, quae tamen suspicio etsi falsa esse demonstrari nequit, tamen veram esse certo statuere non licet.

Posituram autem donariorum quae fuerat ab initio postea aliquando esse immutatam inde colligitur, quod etiam in inferiore planicie eius lapidis, qui integer servatus est, sculptae exstant excavationes item inserendae equi figurae adaptatae, et in postica facie longiore eiusdem inversis litteris incisus legitur titulus hic (cf. *Δελτίον* l. l. B), quem e fide apographi damus a Lollingio transmissi:

quam imitationem esse non nimis curiosam tituli, qui in antica legitur, patet, factam illam, postquam lapis inversus est, aetate multum recentiore, ut forma docet novicia litterarum My et Theta, M et Θ. Huius vero mutationis quae caussa fuerit, latet. Etenim etsi statuas, quae circa annum 446 primum in arce collocatae sunt, quo tempore propylaea Mnesiclis fuerunt nulla, quum posteriore tempore ante ipsa illa propylaea sedem habuisse constet, post aedificationem eorum absolutam aliquando illuc translatas esse sede mutata sumendum sit necessario, tamen illam lapidis certe alterius conversionem et tituli iterationem nihil commune habere cum ista monumentorum translocatione concedendum est, si verum est, quod sumitur, translata esse donaria et ante propylaea collocata eo ipso tempore, quo propylaeorum opus absolutum est, anno scilicet 433/32 a. Chr. natum. Qua de re conferantur quae disseruit Kawerau ap. Lollingium l. l. p. 182 seqq.

Ceterum ne antiquiores quidem titulos eos esse, qui ab origine monumentis fuerunt inscripti, sed item imitationes seriore aetate incertum qua de causa confectas contendit Lollingius, provocans et ad Hymettii lapidis usum prisca aetate insolitum et litteras Ionicas H et Ξ a quadratario admixtas Atticis. Equidem dubius haereo; certe litteras Ionicas iam eis annis, qui quadringentesimum quinquagesimum a. Chr. natum proxime insecuti sunt, facile potuisse scripturae Atticae insinuari, sive Atticus homo fuit quadratarius, sive peregrinus, persuasum habeo.

P. 106 n. 422[11] et [12] ipse edidit postea Milchhoefer in *Mitth. des Deutsch. arch. Instituts zu Athen* XIII (1888) p. 358 n. 733 et p. 361 n. 761, qui in n. 422[12] vs. 1 extr. ΤΟΛ, vs. 2 extr. ΡR expressum dedit.

P. 106. Post 422[12] adde:

422[13] Cippus marmoris Pentelici ab inferiore parte fractus, ex septem compositus frustulis repertis ad turrim meridiem versus sitam a porta arcis recentiore, quae a Beuléo nomen traxit, a. 0,40, l. 0,31, cr. 0,11; 'αἱ τοῦ διαβήτου γενόμεναι ἐν τῷ μέσῳ τῶν κυκλοτερῶν γραμμάτων στιγμαὶ ἐξηφανίσθησαν πολὺ ἀδεξίως.' Edd. Foucart *Bull. de corr. Hell.* XIII (1889) p. 159 n. 1, Lolling Δελτίον 1889 p. 127 n. 1.

Var. lect. Vs. 9 in. Ɔ litterae vestigia ante S praebet exemplum Foucarti.

...εδωρος μ' | ἀνέθηκ' Ἀφροδ|ίτῃ δῶρον ἀπα|ρχήν.
πότνια, τ[ὴν ἀγαθῶν τῶ|ι σὺ δὸς ἀφθον|[ί]αν.
οἵ τε λέγ|[ου]σι λόγους ἀδίκ|[ω]ς ψευδῆς κα|[τ'] ἐκ[είνου],
τῶ[ν - - - -

Nomen eius, qui donarium pilae olim impositum dedicaverat, e litterarum quae deficiunt numero Ἡρόδωρος fuisse conicias; quod quidem nomen quum adversante ipsius natura metro dactylico includi non posset, auctor epigrammatis licentia usus est ea, quam in talibus quasi legibus concessam solemnem fuisse aliorum exemplorum testimonio satis constat. Venerem, cui oblatum est donarium, eam intellegendam esse, quae τῆς Πανδήμου cognomine ab Atheniensibus publice colebatur, inscriptiones aliquot recentiores docent una cum nostro titulo eodem loco effossae. Notanda praeterea forma contracta ψευδῆς hic primum obvia et scribendi genus inconstantia insigne, quo usus est lapicida, formis antiquioribus et recentioribus ⊕ et Θ promiscue usus, item formas, quae iuxta in usu erant, cum licentia miscens (R et P). Titulum exeunte sexto vel ineunte quinto a. Chr. seculo exaratum esse conicias.

422[14] Inter antiquitates varii generis, quae sex inclusae cistis, ut exportarentur, apud privatum quendam Piraeei habitantem deprehensae et traditae sunt museo Piraeensi, inventus est discus marmoreus pictus, in undecim frusta disiectus, cr. 0,02, diam. circa 0,27. Pictura imaginem hominis barbati refert in sella residentis; a dextra et a sinistra imaginis foramina duo fila ferrea retinentia, quibus parieti olim affixum fuisse opus videtur. Prope marginem incisus titulus litteris partim rubro partim caeruleo colore ex ordine tinctis. Descripsit et titulum minusculis expressum edidit Dragatsis Δελτίον 1889 p. 80 et 151 seq. Exscripsit Lolling.

Μνῆμα τόδ' Αἰνείου σοφίας ἰατροῦ ἀρίστου.

Donarii loco hanc memoriam in sacello nescio quo dedicatam fuisse persuasum est. De Aeneo cogitabat editor, cuius mentio fit in Nebridarum stemmate apud Stephanum Byzantium s. v. Κῶς. — ἦν δὲ Ἱπποκράτης τῶν καλουμένων Νεβριδῶν. Νεβρὸς γὰρ ἐγένετο ὁ διασημότατος τῶν Ἀσκληπιαδῶν — οὗ Γνωσίδικος, Γνωσιδίκου δὲ Ἱπποκράτης καὶ Αἴνειος καὶ Ποδαλείριος, Ἱπποκράτους Ἡρακλείδης, οὗ Ἱπποκράτης ὁ ἐπιφανέστατος.

422[15] Fragmentum columellae lapidis Pentelici (diam. circa 0,20) a. 0,30. Titulus scriptus erat in parte superficiei laevigata versibus duobus. Repertum est a. 1890 Rhamnunte a fodientibus iussu societatis archaeologicae in area templi Nemesis. Exscripsit Lolling.

Ἀριστο(κ) - - | ἀνέθηκε - -

422[16] *'Basis aus dunkelblauem Kalkstein, die eine ebenfalls aufgefundene Jünglingsstatuette trug; diese wird von den Archäologen in die letzten Jahrzehnte des fünften Jahrhunderts gesetzt. Höhe 1,04, Dicke 0,31, obere Breite 0,46, untere Breite 0,37.'* Reperta est a. 1890 Rhamnunte a fodientibus iussu societatis archaeologicae in area templi Nemesis. Exscripsit Lolling.

Forma lapidis

Α Υ Σ Ι Κ Λ Ε Ι Δ Η Σ Α Ν Ε Θ Η Κ
Ε Ν Ε Γ Α Ν Δ Ρ Ι Δ Ο Υ Ο Σ Α Ρ Η
Α Ρ Χ Η Ν Τ Ο Ν Δ Ε Θ Ε Α Ι Τ Η Ι
Δ Ε Η Τ Ο Δ Ι Χ Ε Ι Τ Ε Μ Ε Ν Ο Σ

Not. Vs. 3 litteram A, vs. 4 E imperfectas reliquit quadratarii neglegentia, vs. 2 exeunte H intrusit delendam nec tamen deletam.

Λυσικλείδης ἀνέθηκ[εν, Ἐπανδρίδου ὑός, ἀπ(η)|αρχὴν
τένδε Θε(ᾶ)ι τῇδε, ἣ τόδ' (ἔ)χει τέμενος.

Litteratura Ionica est, sermo Atticus (cf. genetivum qui est Ἐπανδρίδου). Auctor epigrammatis quod Lysiclidis nomen versui inserens metro vim inferre non dubitavit, suo id iure fecit in nomine scilicet proprio; at in versu pentametro condendo turpiter lapsus est metro vitiato nulla cogente necessitate.

422[13] Fragmentum tabulae anaglyphae marmoris Pentelici a dextra et sinistra truncatum, a. 0,75, l. nunc 0,37, extractum nuper Eleusine e muro Byzantinae aetatis a fundi possessore I. Rigo. Repraesentatur pugna equitum hostes fugantium et prosternentium. In inferiore margine incisus titulus. Ed. Brueckner *Mitth. des Deutsch. arch. Instituts zu Athen* XIV (1889) p. 398 seqq. tab. XII.

Ϟ Ε Π Ι Ζ Η Λ Ο Ι Π /// Α Ρ Χ Ε

- - - ς Ἐπιζήλου ἐπ[π]αρχή[σας - - -

Litteris Ionicis usus quadratarius semel tamen immiscuit Atticum E pro H, ut titulum ad tempora saeculi quinti exeuntis referendum esse probabile sit. Epizeli filium Pythodorum intellegit Wilamowitzius, quem pluribus ea de re disputantem conferas ap. Brueckuerum l. l. p. 399 seqq., lectumque fuisse in titulo suspicatur [Πυθόδωρο]ς Ἐπιζήλου ἐπ[π]αρχή[σας τοῖν θεοῖν].

P. 111. Post n. 462*e* adde:

462*f* *'Zwei Fragmente einer 0,15 dicken weissen Marmorplatte, gefunden 1890 bei den Ausgrabungen der archäologischen Gesellschaft am Nordende der Attalosstoa.'* — *a* a. 0,44, l. 0,28 margine sinistro integro — *b* a. 0,29, l. 0,16; a dextra exstat margo. *'Der untere Theil der Oberfläche dieses Fragmentes ist zerstört und darum ungewiss, ob etwa noch mehr Zeilen folgten.'* Exscripsit Lolling. Ed. nuper Kumanudis Ἐφημ. ἀρχ. 1890 p. 105. 107 n. 1. 2 (minusculis), qui fragmentum *a* altum esse 0,33, latum 0,26, contra *b* altum 0,30, latum 0,15 praedicat, de *a* adnotans praeterea haec: *καὶ φαίνεται ἐκ τῆς κάτω ἐργασίας του, (ἔνθα ἐξοχή τις ὑπελείφθη ἀργηθεῖ) ὅτι εἶναι τὸ κατώτατον μέρος τῆς περὶ μεγάλης καὶ κατὰ ἓν ἴσως ἔτι τρίτον πλατυτέρας στήλης, ὥστε νὰ χωρῇ καὶ τρίτην σελίδα ὀνομάτων.*

(Textum vide p. 187.)

Indicem hunc nominum per duas columnas nec plures scriptum fuisse in tabula suspicor eamque secutus opinionem fragmentorum quae servata sunt ordinem institui. Fateor tamen rem dubiam posse videri.

Ceterum conferatur fragmentum n. 462*d*, quod eadem in regione atque nostra repertum esse fertur.

a

Col. I

- - -
. . . . ης
. α - - -
Ἀμφιδημίδης
Σωτίλης
[Ἡ]ρακλείδης
Πειθίας
Φιλ[ω]τάδης
Βλ[έ]πυρος
Ἀρ[ι]στόδημος
Δημοχάρης
Λυσίφημος
Τελέσιππος
Τιμων
Ναυσικράτης
[Σ]ωγένης
[Ε]ὔδημος
[Κ]αλλιμέδων
[Β]ίων
[Ἐ]πιχάρης
[Ἐ]ργοχά[ρ]ης
. . λων
[Μ]ε[ν]εκ[λ]είδης
[Π]είσι[π]πος
Εὐξία[ς]
[Ἀρ]χικλῆς
[Ἐ]ργο[κ]λῆς
[Ἀ]ριστοφάνιππος
. . . . . ης
. . . . νός

Col. II

- -
Καλ[λ - -
Εὐθι(υ) - -
Λυσαν - -
Γλαυκ - -
Μένων
Κλειτο - -
Μεσο - - -
Εὔδιο[ς]
Τιμοχ - -
νας.

b

Α
ΝΣ
ΡΕΤΟΣ
ΙΕΛΟΣ
ΣΥΚΛΕΙΔΕΣ
ΙΣΤΡΑΤΟΣ
Ν
ΤΕΛΕΣ
ΚΡΑΤΕΣ
ΝΣΙΑΣ
ΛΙΝ//Σ
ΔΟΜΙΑΣ
ΓΟΒΟΛΟΣ *sic*
ΙΚΟΣ
ΛΕΜΟΝ
ΝΥΣΟΦΑΝΕΣ
ΙΝΙΑΣ
ΑΛΙΟΝ
ΦΑΝΕΣ

a

ΞΣ
Ι
ΑΜΦΙΔΕΜΙΔΕΣ
ΣΟΤΕΛΕΣ
//ΙΕΡΟΚΛΕΙΔΕΣ
//ΕΙΣΙΑΣ
ΣΙ////ΤΑΔΕΣ
ΒΛ//ΠΥΡΟΣ
ΑΡ//ΣΤΟΔΕΜΟΣ
ΔΕΛΟΧΑΡΕΣ
ΛΥΣΙΦΕΛΟΣ
ΤΕΛΕΣΙΠΠΟΣ
ΤΙΜΟΝ
ΝΑΥΣΙΚΡΑΤΕΣ
ΤΟΛΕΝΕΣ
//ΥΔΕΛΟΣ
//ΑΛΛΙΜΕΔΟΝ
//ΙΟΝ
//ΠΙΧΑΡΕΣ
//ΡΑΟΧΑ//ΕΣ
////ΛΟΝ
//-//Ε////ΕΙΔΕΣ
//ΕΙΣΙ//ΡΟΣ
ΞΥΘΙΛ//
////ΧΙ//ΛΕΣ
//ΡΑΟ//ΛΕΣ
//ΠΡΟΦΑΣΙΣΤΟΣ
//////////ΞΣ
//ΟΣ

ΚΑΛ
ΕΥΘΙ
ΛΥΣΑ//
ΑΛΑΥ//
ΜΕΝΟ//
ΚΛΕΤΣ
ΜΕΣΟ
ΕΥΔΙΣ
ΤΙΜΟΣ

vac.

Var. lect. *a* col. I vs. 2 . ι . . α . . || vs. 7 Φι(λη;)τάδες || vs. 11 Λυσί(δ)ημο(ς || vs. 18 Δ;)ίων; potuit nimirum etiam [Β]ίων || vs. 21 Φί;)λων || vs. 22 . . . ευ(ς;)είδες || vs. 23 Θ)ήρσι(π)πος || col. II vs. 2 Εὐθυ . || vs. 5 Μενο . . .

b vs. 1 . . . . . λ;α;. || vs. 16 . . . α;χυσοφάνες || vs. 18 Παντ)αλέον; || vs. 19 . . . . ες, vicesimum addens praeterea hunc: . . . . . . ρες, Kumanudis.

b

Vs. 16 [Διο]νυσοφάνης scriptum fuisse in aperto est; ergo quum versus antecedentes trium litterarum spatio a sinistra decurtatos esse, nisi fallor, probabile sit maxime, si recte litterarum positura in apographo notata est a Lollingio, statuendum erit in versu illo et fortasse etiam in sequentibus turbasse ordinem ipsum quadratarium. Ceterum notanda littera Ionica Λ pro Attica ⱶ admixta vs. 13 ab eodem.

\- - -
. . . . α -
[Χαρί]ας
[Κλεά]ρετος
['Επί]ζηλος
[Θρα]συκλείδης
[Λυσ]ίστρατος
[Α . . ι]ν
['Επι]τέλης
['Εχε]κράτης
[Πρα]ξίας
[Καλ]λία[ο]ς
['Εβ]δομίας
[Κρι]τόβουλος
[Εὔν]ικος
[Πτο]λέμων
[Διο]νυσοφάνης
\- - ινίας
\- - αδίων
\- - ο]φάνης
\- - -

P. 113 n. 477*k*. Cf. Conze *Die Attischen Grabreliefs* I tab. XIII p. 10 seq.

P. 113. Post 477*m* addantur:

477*n* Fragmenta duo marmoris albi, eruta e tumulo sepulcrali prope *Velanideza* Atticae. Composita ed. Stais Δελτίον 1890 p. 27.

Recte si composita sunt fragmenta, concedendum est editori titulum fuisse versuum sex septemve, versus singulos, quum litteras quae servatae sunt ex ordine στοιχηδὸν esse incisas adpareat, litterarum undenarum. Sed errare eum in eo persuasum est, quod mera mortuorum nomina in lapide enarrata esse sumit; immo carmen sepulcrale lapidem exhibere unius hominis memoriae dicatum certissimum est; cuius quidem carminis versum priorem hexametrum his verbis conceptum fuisse:

[Σώ]φρων, εὐ[ξύ|ν]ετος Ξε[ναγ|η]ς, πι[νυτ]ός, τὰ | κάλ' [εἰδώ]ς

haud dubitanter adfirmaverim; alterius restitutionem non temptabit, nisi qui ludere velit. Horum πινυτός inventum Dielsio debetur, quum ipse πιστός vel πειστός lectum fuisse minus apte coniecissem.

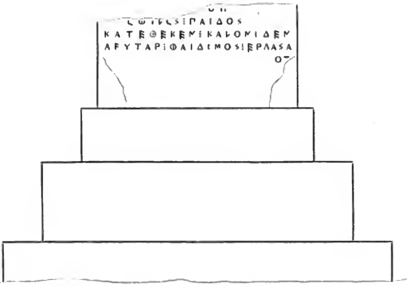
477*o* Cippus fractus marmoris albi a. 0,56, l. 0,59, repertus prope *Velanideza* in eodem quo is qui praecessit tumulo. Ed. Staïs l. l. p. 28.

Versus hos fuisse in aperto est; sed quum fragmenta minora quo pertineant quave ratione cum maioribus copulanda sint non liqueat, posteriorem carminis partem ut in integrum restituamus fieri nullo modo potest. Prioris partis haec fere verba fuisse conicias:

Σῆμα τόδ' ἐγγὺ]ς ὁδοῦ Φι[λοδ|ήμου κἀν]θεμ|[ίωνος],
οὓς θα|[νάτου κίχε π]ότμος | - - - -

477*p* Monumentum sepulcrale compositum e lapidibus quattuor altero alteri superimpositis, quorum qui est supremus in facie antica a superiore margine paullum detrita inscriptum habet titulum. In eiusdem superficie servata est pars saxi quadrati, cui immissa erat statua, et ipsius statuae, quae erat feminae, pedum duorum particulae. Inventum est monumentum in tumulo sepulcrali, qui situs est prope *Vurva* Atticae regionis haud procul a Velanideza, et illatum museo centrali quod est Athenis in urbe. Ed. Staïs Δελτίον 1890 p. 103 n. 18 et p. 111 tab. III, 4.

. . . .
[Μνῆμα ⏑⏑ – ⏑⏑ ἅ[δ]ε vel Εἰκόν' ⏑ – – τή[νδ]ε φίλης παιδὸς | κατέθηκεν καλὸν ἰδεῖν· | ἀϝυτὰρ Φαίδιμος ἐργάσα[το.

Nomen defunctae, quod carmine inclusum non fuisse constat, separatim **scriptum** exstitisse ad superiorem lapidis marginem carminique **praemissum** statuendum est necessario. Monumentum nostrum exeuntis saeculi **sexti** esse putat editor; ego medio eodem recentius non esse existimaverim.

Ratio illa scribendi, qua *αυ* et *ευ* diphthongi per *αϝυ* et *εϝυ* litteras efferuntur, dudum innotuit ex inscriptione Naxia illa vetusta celeberrima I. G. A. 409 et titulis Cretensium antiquioribus, ut *ἀϝυτάρ* scriptum pro *αὐτάρ* in nostro titulo offensioni iam esse non possit. At Vau littera usos esse Atticos homines saeculo etiamtunc a. Chr. natum sexto, et ita usos esse, ut scriberetur in *ἀϝυτάρ*, omitteretur simul in *ἰδεῖν* et *ἐργάσατο*, metri scilicet cogente necessitate, mirabuntur fortasse, qui nostra aetate falsa sentire de huius litterae usu in sermone Graecorum consueverunt, sed veriora se edoceri passuros esse spero vel invitos. Cf. quem infra exhibebimus titulum dedicatorium.

Notanda denique in titulo Attico producta prior syllaba vocabuli quod est *καλόν*.

---

477 q *'Rohe Kalksteinplatte, wahrscheinlich vollständig, obgleich möglicherweise rechts ein Stück vom Rande der Platte abgebrochen sein kann. Länge 0,30, Breite 0,28, Dicke 0,07. In den Buchstaben der ersten Zeile ist die rothe Farbe (Mennig) noch sehr gut erhalten. Grosse Buchstaben. Gefunden 1891 bei der Ausgrabung des Gräberfeldes auf dem Grundstücke des Sapuntzakis, südlich neben der Peiräeusstrasse, gegenüber dem Waisenhause Chatzikosta, im Schutt.'* Exscripsit Lolling.

Α Τ Τ Ι Ρ
Ο Ν Ο Σ

'Ατ - - ρ[ωνος.

P. 118. Post n. 491[36] addantur tituli qui sequuntur:

491[37] Cippus sepulcralis inventus Piraeei et inde in museum centrale Athenas translatus. Edd. Lenormant *Rhein. Museum* 1866 p. 376 ectypo usus Foucartiano, Kumanudis *'Αττικῆς ἐπιγρ. ἐπιτύμβ.* n. 2008 (minusculis), Roehl I. G. A. n. 13, Koehleri is usus apographo.

'Απολλόδ[ωρος Διο]κλεῖδα | Μεγαρεύς.

Litteratura quum neque Attica sit neque Ionica, iure Megarica esse statuitur, quippe quae in titulo hominis Megarensis adhibita deprehendatur.

491[38] Athenis in aedibus Philemonis, editoris olim diarii, cui Αἰὼν nomen erat, vidit et exscripsit R. Schoell. Lapis calcarius est, litterae leviter incisae. Schoelliano usi apographo edidimus et ego *Studien zur Gesch. des Griech. Alphabets*[4] p. 167 et Roehl I. G. A. n. 334.

ΔΑΜΑΙΝΕΤΟ
ΤΟΠΑΛΕΟΜ

Δαμαινέτου(ο) | τοῦ(ῦ) Παλῆος.

Possidebat postea aedes illas sitas ad viam Musarum prope viam Constitutionis Henricus Schliemann; qui quam et ante aedes et in ipsa area fossas fodiendas curaret, repperit sepulcra haud pauca et cippos aliquot sepulcrales, in quorum numero fuerunt duo hi, quos una cum reliquis edidit ipse in *Mitth. des Deutsch. arch. Instituts zu Athen* XIII (1888) p. 207 seq. (cf. Δελτίον 1888 p. 98):

1	2
ΙΠΠΑΙΝΟΣ	ΧΑΡΕΑΣ
ΠΕΙΣΑΝΟΡΙΔΑΣ	ΠΑΛΕΥΣ
ΑΡΙΣΣΤΩΝ	
ΠΑΛΗΕΣ	

quosque quarti a. Chr. saeculi esse existimat ambo, ineuntis n. 2. Quae qui reputaverit, non dubitabit profecto, quin etiam noster cippus non aliunde Athenas allatus, sed in eadem illa area Athenis olim erutus fuerit, quamquam nihil ea de re olim aut comperit aut monuit Schoellius.

Nostrum titulum ad quintum saeculum esse referendum vel solo scripturae indicio constat. Litterae neque Atticae neque Ionicae; itaque Palensium fuisse iure nostro concludimus.

Subiungimus his titulos sex sepulcrales ad H. Triada inventos, quos edidit Koehler Hermae XXIII p. 474 seq., antiquiores se eos existimare initiis belli Peloponnesiaci et scripturae et monumentorum formae indicio fretum professus.

491[39] *'Platte aus weissem Marmor. Grosse unsicher geführte Buchstaben.'*

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ

'Αριστόδημος.

491[40] *'Platte aus Pentelischem Marmor. Grosse schöne Schrift.'*

ΜΥΡΤΙΛΟΣ
ΠΡΑΣΙΕΥΣ

Μυρτίλος | Πρασιεύς.

491[41] *'Platte aus Pentelischem Marmor. Grosse regelmässige Schrift.'*

ΙΕΡΑ

'Ιέρα.

491[42] *'Kleiner Pfeiler aus Pentelischem Marmor. Der Stein ist auf beiden Seiten nicht rechtwinklig geschnitten, sondern in derselben eigenthümlichen Weise — abgeschrägt, wie — andere derselben Epoche.'*

ΕΡΜΟΤΕΛΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΝΟ
ΤΟΡΩΝΑΙΟ
Σ

'Ερμοτέλης | 'Αριστόνου | Τορωναῖο|ς.

491[43] *'Tafel aus Pentelischem Marmor.'*

ΗΡΟΣΤΡΑ
ΤΟΙΣΤΑΓΙΡ
ΙΤΟ

'Ηροστρά|του Σταγειρ|ίτου.

491[44] *'Kleine Tafel aus Pentelischem Marmor.'*

ΣΙΜΟΣΤΛΗΜ
ΠΟΛΕΜΟΑΒΥ
ΔΗΝΟΣ

Σῖμος Τληπ|πολέμου 'Αβυ|δηνός.

Tres habes homines peregrinos et praeterea duo, Aristodemum et Hieram, qui cuius generis fuerint nescitur; quorum quidem omnium tituli Ionica utantur litteratura. Sextus ille Myrtilus Prasiensis utrum civis Atticus fuerit an e Prasiis Laconicis oriundus, non liquet, neque tituli litteratura, quae Attica non est, utrum Ionica sit necne diiudicari potest.

P. 123. Adde:

528[1] Cippus terminalis quadrangulus marmoris Pentelici, a. 0,78, l. 0,25, cr. 0,14, repertus in puteo antiquo prope lanificium Spyr. Pyrrhi, quod est in Athenarum suburbio *Ampelokipi*, et donatus societati archaeologicae. Lateris antici pars superior laevigata ad titulum recipiendum. Ed. Kumanudis 'Εφημ. ἀρχ. 1889 p. 51 n. 1.

ΗΙΕΡΟΝ:
ΔΙΟΣ:ΜΙ
ΛΙΧΙΟ:Α
ΗΣ:ΑΘΗΝ
ΑΙΑΣ

'Ιερὸν
Διὸς Μι-
λιχίου, (Γ)-
ῆς, 'Αθην-
αίας.

Vs. 3 extr. A quadratarii errore incisum esse pro Λ statim viso lapide coniecit Semitelos, ut nos fando audivimus; quae coniectura quin vera sit non puto posse dubitari. Cf. Kernil nota in *Mitth. des Deutsch. arch. Instituts zu Athen* XVI (1891) p. 10. 11, 2.

Ceterum notanda vocalis littera H Ionum more adbibita in titulo Atticis ceteroqnin litteris scripto eoque satis vetusto, quippe qui sibilantis litterae formam Տ servet constanter.

528[2] '*Roh behauene Platte aus grauem Marmor, Breite 0,30, Höhe 0,28.*' Erutus lapis Piraeei et illatus museo Piraeensi. Ed. Δελτίον 1888 p. 67 (minusculis). Exscripsit Lolling.

Η Ο Ρ ∪ ∼
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο

Ὅρος
Διονυσίου.

528[3] Cippus marmoris Pentelici a. 0,65, l. 0,18, cr. 0,11, repertus Athenis in via Stadii inter rudera sepulcreti. Ed. Kavvadias Δελτίον 1889 p. 126 n. 6 (minusculis). Exscripsit Lolling.

Η Ο Ρ Ο Տ

Ὅρος.

528[4] Lapis terminalis marmoris fusci, a. 0,38, l. 0,17, laevigatus prope marginem superiorem ad titulum recipiendum. Erutus est in urbe Athenarum in area Bancae ad forum Concordiae sita eiusque beneficio museo illatus; cf. Δελτίον 1889 p. 251 n. 52 et 1890 p. 48 n. 22. Exscripsit Lolling.

Η Ο Ρ Ο Σ

Ὅρος.

528[5] Lapis terminalis eiusdem generis, a. 0,90, l. 0,25, cr. 0,09, repertus loco eodem; cf. Δελτίον 1890 p. 48 n. 23. Exscripsit Lolling.

Η Ο Ρ Ο⟩

Ὅρο[ς].

P. 125. Post n. 560 adde:

561 Lapis parvulus (a. 0,055, l. 0,02, cr. 0,018) albicans quadratus, forma oblonga, erutus in arce. In parte adversa litterae leviter incisae et, si fides Lechatio, rubro colore tinctae. Edd. Kavvadias Δελτίον 1888 p. 45 (minusculis), Wolters *Mitth. des Deutsch. arch. Inst. zu Athen* XIII (1888) p. 110, Lechat *Bull. de corr. Hell.* 1888 p. 336.

Λ V Σ Ι Θ
Ε Ο Σ : Μ Ι Κ Ι
Ω Ν Α Φ Ι Λ Ι
Ν Φ Ε Σ Ι Μ Α
Λ Ι Σ Σ Τ Α
Τ Ω Ν Ε Ν
Τ Ε Ι Γ Ο
Λ Ε Ι Α Ν
Δ Ρ Ε Ι Ο Σ
Γ Α Ρ Ε Σ Τ
Ι

Var. lect. Vs. 1 Υ Lechat | vs. 4 Α Wolters | vs. 6 '*Das* Ω (cf. vs. 3) *ist als rings geschlossener Kreis mit zwei kleinen Auswüchsen gebildet. Der zweite Buchstabe der sechsten Zeile ist nicht absolut sicher, aber wahrscheinlicher* Ω *als* Ο' Wolters; eo loco ο et ω Kavvadias, Ο Lechat | vs. 9 et 10 Ρ pro Ρ Wolters | vs. 10 Α idem.

Λυσίθεος Μικί|ωνα φιλ(εῖ)|ν φησι μά|λιστα | τῶν ἐν | τῇ πό|λει· ἀν|δρεῖος | γάρ ἐστ|ι.

Litterae Ionicae, sed ita formatae, ut titulus medio seculo quinto posterior existimari nequeat. Attici tamen auctoris manum prodit Η litterae usus in φησι et τῇ neglectus.

---

562 Fragmentum marmoris erutum in arce, cui rubro colore inscriptae litterae. Ed. Kavvadias Δελτίον 1888 p. 202 α.

Κ Α V Ο Տ
Α Ρ ✝ Ι Α Տ

Καλὸς | Ἀρχίας.

---

563 Fragmentum lapidis qui πῶρος vocatur, a. et l. 0,15, cr. 0,06, inventum iuxta Ἁ. Τριάδα (cf. Δελτίον 1889 p. 251 n. 51 β). Exscripsit Lolling.

Genus monumenti incertum. Superesse videntur nominum laciniae: vs. 1 Ἀθ[ην --, vs. 2 --|φρο[ν --

564 '*Erganeterrasse. Fragment eines grossen weissen Marmorblockes, rings gebrochen, Länge 0,46, Breite 0,30.*' Exscripsit Lolling.

> I
A
N M
Γ P I >/
E Ρ
I H
, E M I
\ I O
Ⅎ T O
I E N
< T
vac.
Ⱶ
A
///
Ρ Ⱶ/

---

565 Fragmentum marmoris albi undique decurtatum. Litterae altae c. 0,01. Athenis olim apud venditorem quendam rerum antiquarum, nunc conditum in museo epigraphico. Exscripsit Lolling.

Ⱶ O N Ⱡ
E P Λ E
I Ⱶ Ⱶ \
P A N I/
B Y Δ Ʌ
Ↄ K Ʌ

Ethnicorum has dicere esse reliquias ad unam omnes, quum praesertim vs. 2 'Ιλλυ[ριός] fuisse certum videatur, nisi obstaret vs. 2, cuius quae restant vix possunt nisi de - εὐ]εργε - superesse existimari.

---

566 '*Erganeterrasse. Fragment einer weissen Marmorplatte, breit 0,29, lang 0,11. Die letzte Zeile sicher Kritzelei.*' Exscripsit Lolling.

A Ⱶ K ///
//// A X
K Ω N Ⅎ

---

567 '*Rings gebrochenes Fragment aus weissem Marmor.*' Erutum est in arce orientem versus ab Erechtheo editumque e Lollingii apographo in *Sitzungsber. der Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 313 n. 2.

// O /////////
// Φ /////////
//////////Ↄ E
/////////IN E

568 Fragmentum lapidis Pentelici a. 0,16, l. 0,20, cr. 0,23, inscriptum litteris grandibus ('ὕψος 0,045'), quod quo loco urbis Athenarum repertum sit non adnotatur. Ed. Kumanudis Ἐφημ. ἀρχ. 1890 p. 152 n. 3, qui de monumento choragico superesse existimat.

. . . . .
. . K E Δ . .
. . O Σ E . .

---

569 '*Gefässstück welches rund zugeschnitten und auf dessen schwarzen Firniss dann rundläufig eingegraben worden ist*': Eruta est testa una cum aliis permultis in arce e stratis orientem versus a Parthenone servabaturque, quo tempore Benndorfius eam delineavit, in aedicula prope Erechtheum sita, quam Tholon vocare consueverant. Ed. Benndorf *Griechische und Sicilische Vasenbilder* (1870) tab. XXIX n. 10 p. 50.

I. e. Μεγακλῆς [Ἱππο]κράτους Ἀλωπεκῆθεν, ut recte legit et supplevit editor, testam hanc esse ex earum numero sumens probabiliter, quae usu venerant in testarum suffragiis, Megaclem vero, cuius nomen in ea notatum legitur, avum maternum intellegendum esse illum Alcibiadis Cliniae f., quem testarum suffragiis aliquando urbe pulsum esse testatur Lysias in or. c. Alcib. 39 (Andocides qui fertur c. Alcib. 34); quam veram esse coniecturam docuit Aristoteles, qui in libro de rep. Atheniensium p. 59. 61 ed. Lond. αὖθις, inquit, δὲ τῷ ὑστέρῳ ἔτει ἐπὶ Τελεσίνου ἄρχοντος (Ol. 73, 2, a. Chr. n. 487/6) — ὠστρακίσθη Μεγακλῆς Ἱπποκράτους Ἀλωπεκῆθεν, Androtionis in his, ut videtur, secutus auctoritatem. Quae quum ita sint, Dinomache, Alcibiadis mater, Megaclis non Clisthenis, ut vulgo putatur, sed Hippocratis filii eiusdemque Periclis avunculi filia fuisse statuenda erit necessario. Megaclem Megaclis f. Alopecensem habes n. 122. 123. 149. 150; scriba is fuit quaestorum Minervae anno Ol. 88, 1 (428/7 a. Chr.).

---

570 Testa vasculi figuris nigris picti, inventa '*im Perserschutt östlich vom Parthenon.*' Litterae scalpello incisae satis eleganter. Ed. Studniczka in *Jahrbuch des Deutsch. archäol. Institute zu Athen* 1887 p. 161.

I. e. Ξάνθιππος | Ἀρρίφρονος, pater scilicet Periclis, quem item testarum suffragiis urbe pulsum exilium passum esse idem tradit Aristoteles l. supra l. p. 61 μετὰ δὲ ταῦτα τῷ τετάρτῳ ἔτει (Ol. 73, 3 a. Chr. n. 486/5) — πρῶτος ὠστρακίσθη τῶν ἄπωθεν τῆς τυραννίδος Ξάνθιππος ὁ Ἀρίφρονος (Heraclides qui fertur Ponticus 1, 7).

Ceterum quo sive casu sive usu factum sit, ut eiusmodi testae in arcem transportarentur vel ibi deponerentur, in dubio relinquendum est.

---

571 '*Fragment vom Fusse einer Lekythos. Gefunden März 1891 im Schutt alter Gräber an der Peiraceusstrasse gegenüber dem Waisenhause des Chatzikósta.*' Ed. Kavvadias Δελτίον 1891 p. 21 (minusculis). Delineavit Lolling.

Ξάνθιππος | Ἀρρίφ-

Haec qui testae incidit, patris nomen Ariphronis imperfectum videtur reliquisse. Usus autem est duplicata littera P plane ut is, qui scripsit n. 570; contra in Xanthippi nomine exarando Θ formam noviciam adhibuit pro ⊕ vetustiore, qua alter ille uti maluit.

---

572 Fragmentum simae marmoreae fastigii, repertum in arce inter rudera tumultu Persico antiquiora, cui incisa quadratarii signatura. Ed. Wiegand in *Antike Denkmäler herausgeg. vom K. Deutsch. arch. Institut* I 1890 p. 39.

Α Ι Ξ Τ Ο
+

Αἰετοῦ χ.

P. 126. 127 n. 373 w. Paterarum fragmenta 1. 9 *a b*. 12 unius eiusdemque esse vasculi cognovit Lolling (Δελτίον 1888 p. 96 n. 8), hisque addendum esse quintum id, quod post reliqua inventum in fundamentis templi Romae edidimus ex eius apographo in *Sitzungsberichte der Akad. der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 240 n. 4 (12 *a*). Quibus ex ordine compositis titulum restituit hunc:

1 — 9*a* — 12*a* — 12 — 9*b*

1) Ρ Ο Λ V Χ Σ Ξ Ν Ο Σ : Η Ο Μ Ν Ξ Σ Ο Ν Ο Σ : Τ Ο — Φ Ξ Ο Σ : Α Ν Ξ Θ — // : Α Ρ

Πολύξενος ὁ Μνήσωνος τοῦ [κνα]φέως ἀνέθ[ηκεν] ἀπ[αρχὴν τῇ Ἀθηναίᾳ].

Item fragmenta 3 et 4 coniungenda esse intellexit et copulanda cum n. 369 et duobus aliis fragmentis recens repertis (cf. Δελτίον 1889 p. 118 n. 1), titulique compositi hoc transmisit apographum:

3 — 4 — 369

2) Ι Я Τ Ι Δ Α Ν Ν Α Π Κ Ǝ Τ Ι | Ϡ Β Ν Ǝ /// Ǝ Θ Ǝ Ν Α

-- ἀνέθη[κ]εν Βο--ίτης Παλλάδι Τρ[ιτογενεῖ].

Medio versu quae verba scripta fuerint incertum.

Deinde tituli n. 8, cuius fragmenta *d e* artissime cohaerere intellexit, novum addidit fragmentum *f* (cf. Δελτίον 1889 p. 118. 119 n. 2), ut redintegrati tituli iam haec forma sit ex apographi recens transmissi fide:

a — *b* — *d* — *e* — *c* — *f*

3) | Ι Κ Υ Θ \ Ο Σ : Α Ν \ Ν Ε Σ | Α Ρ | Ε Ν Α |

[Σ]μίκυθος ἀν[έθηκεν ὁ -]ντσ[·] ἀπ[αρχὴν τῇ Ἀθ]ηναί[ᾳ].

Versu medio ὁ Μ]νήσ[ωνος Lolling nimis audacter; poterat etiam ὁ Ὀ]νησ[ίμου et alia praeterea multa.

Praeterea tituli n. 10 fragmenta alio ordine coniungenda esse cognovit exemto fragmento c; id enim ad titulum potius n. 373 v (cf. quae supra suo loco adnotata leguntur) referendum esse (cf. Δελτίον 1888 p. 96 n. 6—7). Haec igitur evasit forma tituli e fide apographi Lollingiani:

b — *a* — *e* — *d*

4) | Ξ Λ ////////// : Κ Α Ι : Η Α ///// Ο Ν : Α Ν Ξ |

quae sic ipse legit et supplevit l. l.:

[Ἠ]γ[ησίας] καὶ Ἀ[γν]ων ἀνέ[θέτην vel ἀνέ[θεσαν --

Denique eximendum esse omnino ex huius generis monumentorum numero fragmentum n. 23 adparuit adaptato altero, quod item in arce luventum est a Parthenone meridiem et orientem versus (cf. Δελτίον 1888 p. 96 n. 5). Est potius '*die runde Bekrönung eines Untersatzes, auf der Oberfläche Einsatzvertiefung von eigenartiger Form,*' prouti nuntiavit Lolling, tituli paullum adaucti exemplum transmittens hoc:

vac. Θ Ε Ͱ Ο Δ . . . . . Μ Α Ν Ε Θ Ε Κ Ε Ν *vac.*

Θελεδ[ικός? Lolling] μ' ἀνέθηκεν.

Contra in eius locum succedat titulus, quem subicimus, scriptus ille in tribus fragmentis paterae marmoris Pentelici, quae disiecta invenerunt in arce, edidit Lolling Δελτίον 1888 p. 91 n. 8 (minusculis). En exemplum ab eodem transmissum.

Ι Τ Ε Μ Α Ν Ε Θ Ε Κ Ε Ν Α Π Α . . . // Τ Α Ε / . . . . Α Ι *vac.*

-- κρ]ίτη μ' ἀνέθηκεν ἀπα[ρχὴ]ν τάθ[ηναί]α.

P. 129. Post n. 116 *y* adde:

116*z* '*Fragment einer 0,10 dicken weissen Marmorplatte, oben Rand erhalten. Länge 0,40, Breite 0,13.*' Erutum est in arce e fundamentis templi Romae deae editumque e Lollingii apographo in *Sitzungsberichte der Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 242 n. 15. Utimur praeterea eiusdem ectypo chartaceo.

Α Ν Τ Ι Ο Χ Ι Σ
/\ Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε
/\ Ι Ν Ε Σ Α Ι Ε
Γ Ο Ι Π Ρ Ο Χ Σ
// Ρ Α Β Ο Ι Κ /
// Ο Σ Ο Σ Ι Α //
// Σ Π Ο Ι Ε Ν Ο
// Α Θ Ε Ν Α Ι Ο
// Σ Τ Ι Ν Α Α \
Ͱ Ε Ο // Π Ο Ο
Κ Α Θ Α Π Ε Ρ
Δ Ε Α Υ Τ Ο Ι
Ν Α Α Δ Ι Κ Ε
/ Α Ͱ Ͱ Ο Σ //
Ͱ Ε Υ

Latitudo lapidis quamvis quanta fuerit certa ratione definiri nequeat, tamen maior fuisse deprehenditur, quam ut lacera litterarum vestigia legi et suppleri omnia sententiarumque connexus restitui possint.

Vss. 1—3 [Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ.] Ἀντιοχὶς [ἐπρυτάνευε, ὁ δεῖνα ἐγρ]αμμάτευε, [ὁ δεῖνα ἐπεστάτει. ὁ δεῖνα εἶπε· ἐπ]αινέσαι Ε--, vs. 4 -- αὐ]τῷ προξ[ενίαν --; vs. 5 nomen videtur habuisse Ἀ]ραβ?ῳ vel etiam Κα]ράβῳ κα[ί --, vs. 6 lectio tam ambigua, ut temptare nolim, vs. 7 --ς ποιεῖν ὅ[τι δύνα(ν)ται?, vs. 8 - Ἀθηναιο--, vs. 9 - ἐ]στιν ἃ αὐ[τ--, vs. 10 in. fortasse - πό]λεω[ν] fuit, vs. 11 quod restat fieri potest ut supersit de formula solemni - ὁ δεῖνα εἶπε· τὰ μὲν ἄλλα] καθάπερ [τῇ βουλῇ -, vs. 12 -- δὲ αὐτο[ὺς vel αὐτῶ[ι --, vs. 13 - μηδὲ]να ἀδικεῖ[ν --, vs. 14 - ἄλλους -?

116[1] '*Fragment einer 0,12 dicken weissen Marmorplatte; links Rand erhalten. Länge 0,40, Breite 0,50.*' Erutum est in arce e fundamentis templi Romae deae. Edd. Lolling *Sitzungsber. der Akad. der Wiss. zu Berlin* 1888 p. 242 n. 14, Mylonas *Bull. de corr. Hell.* XII (1888) p. 132 seq.

Ε Ρ _
Ο Ν Ι Κ C
Ε Κ Α Σ Τ C
Ρ Α Χ Μ Ε Ν Τ Ε
' Τ Ε Σ Α Λ Λ Ο Λ Ε ∠
// Μ Ε Ν Α Ͱ Ͱ Α Κ Α Ε
Ε Ι Η Ο Π Ο Σ Α Ν Ρ Ε Ο Σ
/ Ι Λ Ι Σ Τ Ο Ν Χ Ρ Ε Μ Α Τ C
Ο Σ Ι Π Ρ Ο Τ Ο Ι Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι
Κ Υ Ρ Ι Ο Ν Ε Κ Κ Ͱ Ε Σ Ι Ο Ν Π Ρ Ο Ι
Θ Ο Ν Ε Ν Α Ι Τ Ο Ι Δ Ε Μ Ο Ι Τ Ο Ι Α Θ Ε
Δ Ε Μ Ι Α Λ Ι Α Ν Ε Τ Α Ι Κ Α Ι Ε Χ Ε Ι Α Θ Ε
Ι Π Ε Τ Α Μ Ε Ν Α Ͱ Ͱ Α Κ Α Θ Α Π Ε Ρ Ν Ι Κ Ο Μ /
Α Ͱ Ο Ι Κ Α Ι Χ Σ Α Ν Θ Ι Π Π Ο Ι Κ Α Ι Τ Ο Ι Σ Υ Ε
Η Ο Σ Α Ε Σ Τ Ο Ν Φ Ο Ρ Ο Ν Τ Ο Ν Α Θ Ε Ν Α Ι Ο Ν Τ Ε Ͱ
Β Α Ν Ε Ι Τ Α Ν Ο Μ Ι Σ Ο Μ Ε Ν Α

vacat

Var. lect. Vs. 5 in. ΝΤΕΣ || vs. 8 in. ΕΙΛΙΣΤΟΝ || vs. 9 extr. ΝΕ> Mylonas.

Vss. 1—5 pauca tantum agnoscuntur haec: vs. 3 - ']|εκαστο -, vs. 4 - δ]|ραχμὴν τε(η) - -, vs. 5 - |. τῆς ἀγωγῆς vel - | ντες ἀγωγῆς.

Vss. 5—12. Vs. 5. 6 - - Νικόμαχος εἶπε· τ[ὰ] μὲν ἄλλα καθ[άπερ; sequebatur aut τῇ βουλῇ aut nomen eius, qui additamentum rogaverat quod praecessit. Vs. 7 - - | ει(ηι) ὅπως ἂν ῥεουσ - -, vs. 8 - - ὀ]|λιγίστων χρημάτω[ν - -, vs. 9 - - | ὥστι πρῶτοι πρυτανε - -, vs. 10 - | κυρίων ἐκκλησιῶν πρε - -, vs. 11 - ἀγα]|θὸν εἶναι τῷ δήμῳ τῷ 'Αθη[ναίων - -, vs. 12 - - μη]|δεμία γίγνηται καὶ ἔχῃ 'Αθη[ναίοις - -.

Vss. 12—16. Vss. 12—13 - - ὁ δεῖνα ε]|ἶπε· τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ Νικόμα[χος - -, vs. 14 - - | άλῳ καὶ Ξανθίππῳ καὶ τοῖς ὑ[σι - -, vs. 15 - - | ὅσα ἐς τὸν φόρον τὸν 'Αθηναίων τελ. - -, vs. 16 - - λαμ]|βάνῃ τὰ νομιζόμενα.

116² *'Rings gebrochenes Fragment einer Platte aus Pentelischem Marmor, gefunden beim Abbruch der neueren Bestandtheile der Südmauer der Akropolis, gegenüber der Brauronionterrasse. Länge 0,44, Breite oben 0,13, unten 0,20, Dicke 0,14.'* Exscripsit Lolling.

```
                Ν
                 Λ
               Φ . Σ
             Ε Ν . . Σ
             Γ . . Ε //
                 Ν Α //
               , Ν Ε //
             Ε Σ Τ Ι //
         Ε Ν Α Ι Ο Ν //
       // Ο Δ Ι Ο Σ Η Ι
       Σ Φ Υ Λ Α Κ Ε Σ Η
       Ι Σ Υ Ν Ε Π Ι , Τ
       Ρ Α Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ω
       Κ Α Ι Τ Ε Ν Β Ο Λ
       Ρ Υ Τ Α Ν Ε Σ Κ Α
       Ο Σ Τ Ε Τ Ο Σ Π
       Σ Τ Ο Ν Δ Ε Μ Ο Ν
         Τ Ι Δ Ε Ε Τ Α Ι
           Ζ Ε Μ Ι Ο Σ /
             Τ Α Δ Ε ‾
             Ͻ Λ Λ Ο
               ^ Β Λ
```

Vs. 3 - - ψη]φ[ι]σ[μα - -, vs. 4 - - τὸν γραμματ]έα [τῆ]ς [βουλῆς? - -, vs. 5 - - σ]τ[ήλ]ην - -?

Vs. 9 - - 'Αθ]ηναίων, vs. 10 - - ε Διὸς ἱ[ερ - -, vs. 11 - - ς φύλακες vel φυλακῆς, vs. 12—13 - - ι συνεπιμέ[λεσθαι - - - τοὺς στ]ρατηγοὺς τού[ς - - στρατηγοῦντας, vs. 14 καὶ τὴν βουλ[ὴν τὴν - βουλεύουσαν], vs. 15 - τοὺς π]ρυτάνεις κα - -, vs. 16 - - - πρ]ός τε τοὺς π - -, vs. 17 - - ς τὸν δῆμον, vs. 18 - - ἐάν] τι δέηται - -, vs. 19 - - ζημιῶσα[ι - -, vs. 21 - - π]άλλο - -, vs. 22 - - κατα]λαβα[ω - -?

Vs. 10 Διὸς ἱερὸν quod intellegendum sit non liquet.

116³ *'Dünne Platte aus weissem Marmor (ursprüngliche Dicke nicht erkennbar), rechts Rand erhalten. Länge des Fragments 0,21, Breite 0,20.'* Erutum fragmentum est in arce, quum dirueretur quam Tholon olim vocare solebant, editumque e Lollingii apographo in *Sitzungsberichte der Akademie der Wissenschaften zu Berlin* 1887 p. 1066 n. 2.

```
                 Ι Α Ι Ϲ
             Δ Ε Χ Ο Μ Ε Ν Ο
           Λ Ο Μ Ε Ν Α Σ Κ Α Θ
         Λ Θ Η Α Π Ε Ρ Α Θ Ε Ν
     Ο Ν Η Ε Υ Ρ Ο Ν Τ Α Ι Τ Α
   Α Σ Κ Α Τ Α Σ Φ Α Σ Α Υ Τ Ο
   Ο Σ // Ο Σ Π Ο Λ Ε Μ Ι Ο Σ Τ
   > Α Τ Ο Δ Ε Μ Ο Τ Ο Α Θ Ε Ν Α
   Α Τ Τ Ε Ι Α Σ Υ Λ Ε Ι Κ Α Ι Α
 Ι Ε Ο Σ // // Λ Δ Ε Κ Α Ι Τ Ο Ν
       Ο // Σ Τ Ρ Α Τ Ε Λ Ο Ι Α Ι
           Ν Α Ι Ο Σ Δ Ε ^ //
               Γ Ι Μ Ι
```

Vs. 1 - αι δ-, vs. 2 - δεχομενο - vel - δ' ἐχομενο -, vs. 3 - - ο(ω)μένας καθ| - -, vs. 4 - - κ]αθάπερ 'Αθην| -, vs. 5 - - ο(ω)ν εὕρωνται τα| -, vs. 6 - - ας κατὰ σφᾶς αὐτοὺ[ς - -, vs. 7 - - πρ]ὸς [τ]οὺς πολεμίους τ| - -, vs. 8 - - πα]ρὰ τοῦ δήμου τοῦ 'Αθηνα[ίων -, vs. 9 - - πρ]άττῃ ἀσυλεὶ καὶ ἀ[σπονδεί -, vs. 10 - - - δὲ καὶ τὸ(ω)ν | -, vs. 11 - - ']ο[ι] στρατηγοὶ αι| - -, vs. 12 - - 'Αθη]ναίους δε - -.

116⁴ *'Kleines Fragment aus weissem Marmor, rings gebrochen, rechts Rand erhalten.'* Inventum est loco eodem quo quod praecessit editumque e Lollingii apographo l. l. n. 3.

```
         Τ Ε Σ Μ Ι Σ Θ
       Υ Τ Ο Ι Σ Τ Ο Ν
     Π Ε Ι Δ Ε Α Χ Σ Ι
   Ͻ Σ Δ Α Μ Μ Ε Α Δ Ι
     Δ Ε Σ Α Υ Τ Ο Τ Ε
     , Π // \
```

Vs. 1 - - τε(η)ς μισθ|[ο(ω) - -, vs. 2 - - α]ὐτοῖς τὸ(ω)ν | -, vs. 3 - - ἐ]πειδὴ ἀξι|[ο - -, vs. 4 - - ὅπ]ως δ' ἀμαὶ ἀδι|[κ - ται - -, vs. 5 - - οἱ παῖ]δες αὐτοῦ Τε| - -.

116[5] *'Fragment eines weissen Marmorblockes, rechts Rand erhalten. Länge 0,42, grösste Dicke 0,14.'* Inventum est ad arcis murum septentrionalem in vicinia Erechthei editumque e Lollingii apographo in *Sitzungsberichte der Akademie der Wissenschaften zu Berlin* 1887 p. 1185 n. 1.

ΙΣΙΑΕΧΕΙΠΝΦΟ
ΣΤΕΛΑΝΤΟΝΠΟΛ
ΣΤΡΑΤΕΛΟΙΗΟΣΑ
ΡΟΣΣΥΝΠΡΑΞΟΝΤ
ΘΟΝΑΘΕΝΑΙΟΙΣΤ
ΕΣΒΟΛΕΣΕΝΣΤΕ
ΙΜΑΝΘΟΣΛΕΑΡΑ
ΕΣΘΕΟΕΚΤΕΣΣΥ
ΕΤΑΥΤΟΝΚΑΙΕΠΙ

vac.

ΕΛΥΘΟΤΟΝ

vac.

Notanda vs. 4 littera Ionica Ξ adhibita a quadratario.

Vs. 1 -- ἀρ]ιστα ἔχη ἀνφο|[τέροις --, vs. 2 -- στειλάντων πολ| --, vs. 3 -- στρατηγοί, ὅσα vel οὓς ἂ|[ν --, vs. 4 -- ρους συνπράξοντ|[ας --, vs. 5 -- ἀγα]θὸν Ἀθηναίοις τ| --, vs. 6 -- τῆς βουλῆς ἐν στή|[λη --, vs. 7 -- Τιμάνθους γέγρα|[πται --, vs. 8 -- τῆς θεοῦ ἐκ τῆς συ| --, vs. 9 -- δ]ὲ ταὐτὸν ἐπι| --. Vs. 10 praescriptum habuit maioribus litteris exaratum, cui nominum catalogus videtur fuisse subiectus. An --- κατελ]ηλυθότων?

116[6] Fragmentum lapidis Pentelici, a. 0,21, l. 0,07, cr. 0,12, inventum in urbe Athenarum incertum quo loco emptumque a societate archaeologica. Ed. Kumanudis Ἐφημ. ἀρχ. 1887 p. 217 n. 1. Ectypon misit Lolling.

Τ
ΣΕΙ
ΝΟΝ
ΕΤΟΦΑ
ΑΙΚΑΤ
ΜΜΑΤ
ΣΝΕΟ

vac.

ΟΝ

Vss. 4—6 formulae solemnis vestigia agnoscuntur: ἀναγράψαι vel ἀναγραψάτω δ]ὲ τὸ ψ|[ήφισμα τόδε -- κ]αὶ κατ|[αθεῖναι vel κατ|[αθέτω -- τὸν γραμ]ματ|[έα vel ὁ γραμ]ματ|[εὺς τῆς βουλῆς -- Obscura reliqua.

116[7] Fragmentum tabulae marmoris albi, a. 0,15, l. 0,18, cr. 0,06; a dextra exstat margo. Repertum est in arce. Exscripsit Lolling.

ΙΝΙΥΛΑ
ΤΟΣΦΥΛΑΤ
ΡΟΝΦΣΕΦΙ
ΗΕΤΙΣΔΕ
ΤΑΙΟΥΚ
ΑΕΠΙΦ
ΟΝ

vac.

Vs. 1 - τὸν φυλα|[κὸν -?, vs. 2 - τοὺς φυλάτ|[τοντας -, vs. 3 - ρον ψηφι --, vs. 4 - ς. ἥτις δὲ | -, vs. 5 - ι(ν)ται οὐκ | -, vs. 6 - α ἐπιφ -, vs. 7 - ο(ω)ν.

116[8] *'Zwei zusammenhängende Fragmente einer, wie es scheint, ursprünglich mit einem Relief geschmückten Platte aus weissem Marmor. Dicke wenigstens 0,09; jetzige Länge 0,50, grösste Breite 0,30. Die Oberfläche des Haupttheiles der Platte ist zerstört, erhalten ist nur der Rest einer Zeile auf dem oberen vorspringenden Theil und ein zweiter am oberen Rand der Hauptfläche selbst; die Hauptinschrift begann nach einem kleinen Zwischenraum, die Spuren derselben sind aber zu unsicher und geringfügig, um verzeichnet zu werden.'* Inventa sunt prope Erechtheum ad arcis murum septentrionalem editaque e Lollingii apographo in *Sitzungsberichte der Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1887 p. 1186 n. 2.

Patet tabulam proxeniae decretum habuisse. Supra scripta fuerunt solemnia illa vs. 1 ---- ου προξε[νία], quibus Ionicam litteram Ξ inmiscuit lapicida, et vs. 2 [ὁ δεῖνα --]εὺς ἐγρα[μμάτευε].

116[9] Frustum stelae marmoris Pentelici ab omnibus partibus truncatum, a. 0,11, l. 0,10, cr. 0,05, inventum in urbe Athenarum circa arcem et dono oblatum a possessore societati archaeologicae. ''Ανωτάτω σῴζει μέρος μικρὸν γείσου μετὰ κυματίου καὶ ὑπ' αὐτὸ τὰς ἀρχὰς δύο μόνων στίχων —. ὑπὸ τὰ γράμματα ἐν βαθυτέρᾳ ὀλίγον ἐπιφανείᾳ ὑπάρχει ἀνάγλυπτός τις καὶ κυλινδρικὴ ἐξοχὴ ὡσὰν ταινία, ἣν — προτείνων εἰς ἄλλην λοξῶς πρὸς τἀριστερὰ τῷ ὁρῶντι ῥαβδοειδῆ ἐξοχὴν χωροῦσαν ἄνω μέχρι τῆς πρώτης κεραίας τοῦ Α, πείθεται — ὅτι αὕτη μὲν εἶναι ἄκρον δόρατος, ἡ δὲ κυλινδρικὴ γλυφὴ μέρος λοφιᾶς κράνους, καὶ οὕτω ὑποθέτει εὐλόγως, ὅτι Ἀθηνᾶ τις πεδανὴ ἦτό ποτε ἐπὶ τοῦ λίθου εἰκονισμένη, βλέπουσα πρὸς τὰ δεξιά, καὶ ποιοῦσά τι, ἢ ἐν σχέσει οὖσα πρὸς τινα ἄλλην ἐκλιποῦσαν μορφήν.' Ed. Kumanudis Ἐφημ. ἀρχ. 1889 p. 54 n. 2.

vac. HIEPO . . .
ALOΓ . . .

Fragmentum hoc quin supersit de superiore parte tabulae, qua decretum populi continebatur, dubium me iudice esse non potest. Atque etiamsi concedendum sit editori, litteras, quae superaunt, per se variis modis posse legi et suppleri, tamen ego a vero non aberraturos esse contenderim, qui 'Ιερο[- - τοῦ δεῖνος] | 'Αλωπ[εκῆθεν ἐγραμμάτευε] scriptum fuisse sibi persuaserint.

P. 131. Post n. 373^{12a} adde:

373^{12b} Frustum vasis fictilis, cui incisa est dedicationis formula, repertum in stratis ad arcis murum meridionalem. Edd. Kavvadias Δελτίον 1888 p. 32 (minusculis; 'τεμάχιον φιάλης περὶ τὰ χείλη τῆς ὁποίας ἡ ἐπιγραφή — τὸ δὲ σημεῖον Ɒ χρησιμεύει πρὸς ἀποχωρισμὸν τῶν λέξεων ὡς φαίνεται'), Wolter *Mitth. des Deutsch. arch. Instituts zu Athen* XIII (1888) p. 388 (— '*eingeritzt auf den Resten einer flachen unverzierten Phiale. — Das einem schmalen hochgezogenen Ɒ ähnliche Zeichen bedeutet offenbar die Worttrennung*'). Exscripsit Lolling.

Ɛ N Ɒ A Γ A P + Ɛ Ɒ Ɛ P Λ O ⁝ A Θ Ɛ N A I A

- - ἀνέθηκ]εν ἀπαρχὴ(ν) ἔργων 'Αθηναία(ι)-

373^{12c} Fragmentum vasis fictilis, cui incisus titulus, repertum in stratis Parthenonem inter et murum arcis meridionalem. Ed. Kavvadias Δελτίον 1888 p. 154 (minusculis; 'χεῖλος ἀγγείου μέλαν ἔχοντος τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή —'). Exscripsit Lolling.

S M I K P O S A N Ɛ Φ Ɛ K Ɛ N T Ɛ I A Φ Ɛ N A A I

Σμῖκρος ἀνέθηκεν τῇ 'Αθηναίᾳ.

373^{12d} Ansa vasis ahenei, reperta in arce. Ed. Δελτίον 1888 p. 231 ('λαβὴ μὲ κεφαλὴν κύκνου'). Exscripsit Lolling.

H I E P O N ⁝ T E S A
Θ E N A I A S

'Ιερὸν τῆς 'Α|θηναίας.

373^{12e} '"Ελασμα λεπτόν, τεμάχιον μεγαλειτέρου ἀντικειμένου.' Erutum est in arce. Ed. Δελτίον 1888 p. 231. Exscripsit Lolling.

I E P O N A Θ Ɛ

'Ιερὸν 'Αθη[ναίας].

373^{12f} 'Τεμάχιον καλλιτεχνικωτάτου δοχείου μετὰ ποικιλμάτων.' Erutum est in arce. Ed. Δελτίον 1888 p. 231. Exscripsit Lolling.

\ E K A T E /

- - δ]εκάτη[ν - -

373^{12g} '*Unter dem Rande eines Bronzegefässes.*' Exscripsit Lolling.

⌒ ⁄ ⌒ ' ' // ⁄ Λ Λ Π Ǝ M S A I N A

Καλ(λ)ίας με 'Α . . . ωνο[ς? sc. ἀνέθηκε].

373^{12h} '*Auf dem Rande eines Bronzegefässes.*' Exscripsit Lolling.

Ɒ O N ⁝ M A N F Θ Ɛ K Ɛ N ⁝ A A L M A ⁝ T A Θ Ɛ N A I A
sic

- - φ]ῶν μ' ἀνέθηκεν ἄ(γ)αλμα τἀθηναία[ι].

P. 131 n. 373[228] deleatur. Fugit me scilicet hoc fragmentum nihil esse aliud, nisi monumenti, cuius tituli exemplum proxime sequitur n. 373[231], particulam superiorem l. e. exempli propositi ad sinistram initialem. Monuit Lolling.

P. 131 n. 373[229]. Deleatur. Cf. quae supra p. 164 ad p. 57 n. 1*a* adnotata leguntur.

P. 132. Post n. 373[233] addantur tituli qui sequuntur:

373[234] Frusta tria marmoris albi, e Naxo insula, ut scribit Lollingius, oriundi, inventa in Parthenone. Horum *a* et *b* edidit ipse Δελτίον 1888 p. 173 n. 2, *c* exscriptum misit una cum omnium trium ectypis chartaceis.

a *b*

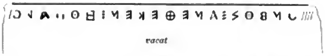
c

Litterae rudi arte leviter incisae, formae vetustissimae, altae fere 0,09. Vs. 2 quae in fragmento *a* leguntur, quin supersint de voce ἀν]έ-θ[ηκεν, in fragmento *b* de πάθ[ηναία, in fragmento *c* de ἀνέθη]κεν, dubitari vix posse videtur; quae enim in hoc principis litterae restant vestigia, non possunt esse nisi Kappa litterae hac forma incisae: ꓘ, quamvis fragmenti *b* versu superiore volgari eius nota usus esse deprehendatur quadratarius. Vs. 1 fragmenti *b* δ]εκά[την agnoscitur; in fragmento *a* quum littera extrema a superiore parte truncata ei quae praecedit sit proxime admota, non potest existimari fuisse T, sed aut ꓩ (quae fuit Lollingii opinio, qui nominis proprii Ναυγένους reliquias his litteris servatas esse suspicatus est), aut Ր aut Ϻ aut Ɱ. Quibus positis fragmenta eo ordine componenda esse, quo supra proposita sunt, persuasum habeo, scripturam vero ab inferiore versu exorsam a sinistra in superiorem ascendisse ita, ut dextrorsum converteretur, ut saepius usu venisse scimus in titulis antiquioribus βουστροφηδὸν exaratis, ut his fere verbis titulus conceptus fuisse existimandus sit:

['Ο δεῖνα ἀν]έθ[η]κεν τάθ[ηναί]ᾳ δ]εκά[την] ναϝυ[πηγός].

De diphthongo αυ litteris αϝυ significata et usu litterae Ϝ in titulo Attico conferas, quae supra p. 189 ad sepulcrale illud monumentum n. 477*p* adnotata leguntur.

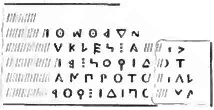
373[235] *'In einem (antiken) Einbau des länglichen Gebäudes an der Südostecke der Akropolis, dessen Bestimmung und Benennung noch unsicher ist, war eine Quader (Breite 0,93, Höhe 0,43) aus grauem porösen Kalkstein vermauert, auf deren oberer Fläche noch ein Fuss erhalten ist. — Am oberen Rande der Frontseite der Quader steht die Inschrift.'* Edd. Lolling *Sitzungsber. der Akad. der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 319 n. 1, Winter *Mitth. des Deutsch. arch. Instituts zu Athen* XIII (1888) p. 114, Jane E. Harrison *The Journal of the Hell. studies* IX (1888) p. 123.

.ύρβος ἀνέθηκεν ὁ Πάλου.

Probabili usus argumentatione demonstravit Winter l. l., basin hanc esse statuae illius celeberrimae, quae a. 1862 eodem quo illa loco reperta est, hominem repraesentantis vitellum umeris sustinentem. Sed cur eum, qui statuam dedicavit, Πάλου filium [Κ]ύρβον maluerit nominatum fuisse, quam ['Ρ]ύβον, caussam idoneam video nullam.

373[236] *'Ein grosses und ein kleines Fragment eines Porosblocks, links gebrochen und nach dieser Seite hin auch die Oberfläche des Hauptfragments abgesplittert; rechts ist am grossen Fragment der zurückliegende, am kleinen der vordere Theil der Seitenfläche erhalten. Höhe 0,37, Dicke 0,25, erhaltene Länge des Hauptfragments 0,70.'* Eruta sunt in arce e fundamentis templi Romae deae et edita e Lollingii apographo in *Sitzungsber. der Akad. der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 239 n. 1.

[Εὐά]νδρου Μο-- vel μ' οἱ --, | --ναλῆς, 'Α[ρ]ιστ|είδης, Β[-- ἀνέ]|θεσ]αν πρῶτοι Γλ|αυ[κ]ώπιδι κούρ[η].

Quo iure Euandri sive Philandri filii se *primos* Minervae deae donarium obtulisse glorientur, in obscuro est.

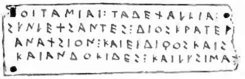
373[237] "Στήλη ἐκ πωρίνου λίθου, συγκεκολλημένη ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐλλείπει τὸ ἓν ἄκρον μετὰ τῆς ἀρχῆς καὶ μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐπιγραφῆς. Συνάγεται ἐκ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐπιφανείας τῆς μιᾶς τῶν δύο εὐρυχωροτέρων πλευρῶν ὅτι αὕτη προσηρείδετο πρὸς τοῖχόν τινα — Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη ὑπὸ τὸ ἄκρον μιᾶς τῶν μακροτέρων καὶ χαμηλοτέρων πλευρῶν· ὑπὸ τῷ πρώτῳ μέρει αὐτῆς διατηρεῖται λεπτή τις γραμμή, ἐγκεχαραγμένη πρὸς ὁδηγίαν τοῦ τεχνίτου. Μῆκ. 2,30. πλ. 0,70, πάχ. 0.32. ὕψ. τῶν μειζόνων γραμμάτων 0,065—0,07. τῶν κυκλοτερῶν 0,04—0,048. — Ἐπὶ τῆς ἀνω στενῆς πλευρᾶς τοῦ λίθου, πρὸς ἣν κατέληγεν ἡ καθέτως καταβαίνουσα ἐπιγραφή, δὲν ὑπάρχει κανὲν σημεῖον προσαρμογῆς ἄλλου λίθου ἢ ἀναθήματός τινος.' Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 10 n. 2. Inventus lapis ad arcis murum meridionalem.

-- ἀνέθ]ηκεν Ἀθηναίᾳ Χαιρίων [τα]μιεύων Κλειδ[ικ--

Supplevit editor. In fine Κλειδ[ίκου υἱός] - scriptum fuisse suspicor.

373[238] Lamella ahenea a dextra parte fracta, a. (teste quidem Lollingio) 0,11, l. 0,25, eruta in arce. Imaginem tituli ed. Kavvadias Δελτίον 1888 p. 55 (cf. *Journal of the Hellenic studies* IX (1888) p. 125). Nos damus e delineatione, quam transmisit Lolling.

Var. lect. Vs. 2 interpunctionis notam omisit Kavvadias, addens idem in angulo dextro inferiore quarti foraminis figuram. '*Die schwarz ausgefüllten Stellen bezeichnen Öffnungen; die in der Ecke oben rechts und in der Ecke unten links sollten Stifte aufnehmen, das Stiftloch am Anfang der ersten Zeile ist weggebrochen. Der erste Buchstabe war, wie die scharfen Ränder oben und unten beweisen, ein geschlossenes* B, *nicht* H' Lolling.

Οἱ ταμίαι τάδε χαλκία --- | συνλέξαντες Διὸς κρατε[ρόφρονι κούρῃ --] | Ἀναξίων καὶ Εὔδιχος καὶ Σ-- | καὶ Ἀνδοκίδης καὶ Λυσίμαχ[ος vel ίδης ---

Titulus in antiquissimorum, quos quidem novimus, numerum referendus, medio videlicet saeculo sexto utique antiquior. Longitudo laminae integrae quum quanta fuerit, certa ratione enucleari non possit, nec qualia illa χαλκία fuerint, quae quaestores, Minervae scilicet Poliadis, collecta a se dedicavisse se deae testantur, nec unde vel quomodo collegerint, nec quot quaestorum nomina in fine perscripta fuerint, perspicitur.

373[239] Fragmentum tabellae marmoris albi, a. 0,24, l. 0,28, cr. 0,10, inventum in Parthenone. Ed. Lolling Δελτίον 1888 p. 174 n. 3.

[Οἱ δεῖνες ἀνέθε]σαν γλ[α|υ]κώπιδ[ι κούρῃ].

373[240] Basis marmorea fracta, reperta in arce. In superficie exstant foramina inserendo donario apta. Ed. Kavvadias Δελτίον 1888 p. 202 β.

... θη ἀνέθηκεν. | [---]ια(π)ος ἐποίησεν.

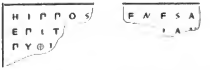
373[241] Columella striata marmoris albi, a. 1,64, diam. 0,25—0,30, fracta in duas partes, inaedificata muro erecto quondam ad stramenta sustinenda inter Parthenonis fundamenta et murum arcis meridionalem. Fragmentum *a* ed. Kavvadias Δελτίον 1888 p. 82, *a* et *b* coniuncta Lolling Δελτίον 1889 p. 16 n. 10 (minusculis); idem versus intermedii misit apographum. Artificis titulus paullo minoribus scriptus est litteris, alterius versus litterae vestigia servant coloris rubri.

a *b*

Πύθις ἐποίησεν. | Ἐπιτέλης ἀνέθηκεν ἀπαρχὴν | Ἀθηναίᾳ.

373[242] Fragmenta duo marmoris Pentelici, *a* a. 0,24, l. 0,39, *b* a. 0,21, l. 0,17, reperta in stratis ad murum arcis meridionalem. Coniuncta ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 17 n. 11.

Ἱππο[σθ]ένης ἀ[νέθηκεν ὁ] | Ἐπι[τέλους Γλ]αυ[κώπιδι, fort. κούρῃ]. | Πύθ[ις ἐποίησεν].

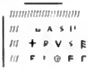
Supplementa sunt Lollingii, satis ea probabilia.

373[243] Lapis quadratus marmoris Pentelici, optime conservatus, a. 0,55, l. 0,77, cr. 0,29, cui a sinistra adiunctum aliquando lapidem eiusdem generis fuisse adparet, in quo tituli litterae initiales perscriptae legebantur. In superficie cavum quadratum. Repertus est in arce. Ed. Lolling Δελτίον 1888 p. 225 n. 4.

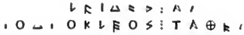
[Ε]ὐάγγελός με ἀνέ|[θ]ηκεν τῇ Ἀθηναίᾳ.

373[244] *'Fragment aus weissem Marmor, ein Theil der Oberfläche mit einem Stücke des viereckigen Einsatzloches, ebenso ein Stück der linken Seitenfläche erhalten. Breite 0,19, Höhe 0,11, Tiefe 0,16.'* Erutum est in arce e fundamentis templi Romae deae editumque e Lollingii apographo in *Sitzungsberichte der Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 240 n. 5.

Versus hi videntur fuisse; sed nihil certo agnoscitur praeter vs. 2 χρυσι- vel χρυσῆ et vs. 3 ἦλθε vel ἐλθὲ π - -.

373[245] Basis magna marmoris Pentelici, inventa in arce, composita e duabus tabulis, quarum ei, quae ex adverso inspicientibus erat posita, fractae nunc in duas partes, inscriptus est titulus. In superficie cavum l. 1,50, l. 0,73, prof. 0,013; ipsa basis a. 0,29, long. 2,06, lat. 1,28, litterae altae 0,055. Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 17 n. 12.

[Διοκ]λείδης ἀν[έθηκεν] | ὁ Διοκλέους τἀθην[αίᾳ].

Supplevit Lolling.

373[246] Fragmentum basis marmoris Pentelici, inventum in arce, l. 0,26; litterae altae 0,04. Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 17 n. 13. Utimur eiusdem apographo.

Διοκλ - - | ἀν[έθηκεν - -

373[247] *'Rings gebrochenes dünnes Fragment aus weissem Marmor, oben und rechts Rand erhalten, lang 0,30, breit 0,25.'* Erutum est in arce e fundamentis templi deae Romae editumque e Lollingii apographo in *Sitzungsberichte der Akademie der Wissenschaften zu Berlin* 1888 p. 240 n. 9.

- - οκλῆς, sc. ἀνέθηκεν.

373^{248} Fragmentum marmoris albi erutum in arce; cf. Δελτίον 1888 p. 12. *'Untersatz eines Weihgeschenkes, das auf dem schmaleren oberen Ende der Stele stand. Länge 0,53, Breite 0,15—0,16, grösste Höhe 0,075.'* Exscripsit Lolling.

Τεισικλῆς δεκάτην | [ἀνέθ]η[κ]εν Ἀθηναία[ι].

373^{249} Frustum parvulum basis marmoris Pentelici, inventum in arce. Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 51 n. 1.

Versus hos videri fuisse recte adnotavit editor. Restant vs. 1 -- Ἀθην]αίᾳ, vs. 2 -- ἀν]έθηκε, vs. 3 -- χε]ρσίν, vs. 4 -- παῖς.

373^{250} *'Fragment der Bekrönung eines Votivuntersatzes von weissem Marmor, oben Rand erhalten. Länge 0,17, Breite 0,13.'* Erutum est ad arcis murum orientalem editumque e Lollingii apographo in *Sitzungsber. der Akad. der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 321 n. 1.

Conicias scriptum fuisse vss. 1—3: --ανο[-- ἀνέθηκεν -- | ὁ] Διοδ[ό(ω)]--- | Ἀ]θηναί[ᾳ --]. Vs. 4 artificis designationem habuit: [Β]ασίας [ἐποίησεν].

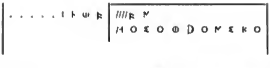
373^{251} Fragmenta duo columellae striatae marmoris albi — *a* repertum in arce fundamentis immissum templi Romae deae, l. 0,23. Ed. Lolling *Sitzungsberichte der Akademie der Wissenschaften zu Berlin* 1888 p. 240 n. 2 — *b* ed. idem Δελτίον 1889 p. 119 n. 7 cum priore coniunctum (minusculis). Nos damus e fide apographi, quod in nostrum usum confecit.

b *a*

Ἀνδω[ίας ἀνέθηκ]ε τἀθηναίᾳ. — Γοργ[ίας ἐποίησ]εν.
Gorgiam artificem habes etiam n. 353 et 373^{214}.

373^{252} Basis parvula marmoris Pentelici, a. 0,185, long. 0,123, l. 0,105. In superficie cavum oblongum. *"Η ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη ὡς φαίνεται ἐπὶ δύο μόνον συνεχῶν πλευρῶν τῆς βάσεως, μὴ συνεπιλαμβανομένης καὶ τῆς συνεχοῦς τρίτης.'* Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 18 n. 14.

[-- ἀ]νέθη[[κ]]εν | ὁ Σωφρον(ί)σκου.

Notanda forma litterae sibilantis Σ adhibita in titulo satis vetusto. Vs. 2 iota littera omissa lapicidae neglegentia.

373[253] Fragmenta tria marmoris albi, reperta in arce, quorum duo coniuncta edita sunt e Lollingii apographo in *Sitzungsberichte der Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 240 n. 3, tertium edidit ipse Δελτίον 1888 p. 225 n. 5, compositorum omnium trium publicavit imaginem Δελτίον 1891 tab. A n. 1. In latere sinistro, quae fuit lapidis superficies, plumbi, in litterarum incisuris rubri coloris servata exstant vestigia.

Φίλων, Ἀριστίων, Ναυ-- | Πυρ(ρ)ίων ἀνέθεσαν --. | Ξεναῖος Ἀρθμον[ίδου (sic Lollingius) ἐποίησεν. Vs. 2 extr. ἀνέθηκαν, quod primum exaraverat, in ἀνέθεσαν postea correxit quadratarius.

373[254] *'Parischer Marmorblock, rechts und hinten gebrochen, Höhe 0,24, jetzige Breite 0,27, jetzige Länge 0,47. Links von der Inschrift und unter ihr leerer Raum'* Lolling, qui edidit Δελτίον 1891 tab. A n. 2.

Vs. 1 Ναύκλα[ρος?, vs. 2 Παλλάδ[ι --.

373[255] Fragmenta tria columnarum lapidis, qui πῶρος vocatur, grandibus inscripta litteris. Reperta sunt in Parthenone. Ed. delineata Lolling Δελτίον 1888 p. 173 n. 1.

a --ος Εὐρ[ιπιδ--, *b* Δίκα[ιος? -, *c* Θ]εο--. Nominum hae laciniae sunt, ni fallor, eorum, qui columnas istas suis impensis fabricatas dedicaverant.

373[256] *'Rings gebrochenes Fragment eines ursprünglich, wie es scheint, vierkantigen Marmorblocks, lang 0,25, breit 0,14.'* Erutum est in arce e fundamentis templi Romae deae editumque e Lollingii apographo in *Sitzungsberichte der Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 241 n. 10.

-- Ἀθηνα[ία --

373[257] Columella non striata marmoris Pentelici a. 1,84, diam. 0,27 —0,31, inventa in arce. In superficie cavum parvulum rotundum. 'ἡ ἐπιγραφὴ ἐγκεχαραγμένη περὶ τὸ ἄνω ἄκρον.' Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 16 n. 9. Utimur eiusdem apographo.

Ἐμπεδία δεκάτην ἀνέθηκεν [τῇ] Ἀθ[η]να[ί]ᾳ.

373 [258] Basis marmoris Pentelici a dextra et sinistra fracta, a. 0,22, long. 0,54, cr. 0,27, inventa in arce. Superficies plana. Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 35 n. 1.

S I Φ A V Ν
K O Ν T P I Ϟ
Γ Y Θ O I K Ⱶ
A S A S I S Ν

Var. lect. Vs. 1 litteram extremam fuisse Ⱶ, vs. 4 item extremam aut I aut K aut Ⱶ, adnotavit editor.

Recte omnino titulum ad memoriam Phaylli Crotoniatae pertinere suspicatus est Lolling eius, quem Herodotus 8, 47 ter Pythia vicisse narrat et navi una Atheniensibus in pugna Salaminia adfuisse; cf. Pausanias 10, 9. 2. Versibus inclusa quin fuerint verba, quorum vestigia servata sunt, dubitari mihi non posse videtur; sed pauca tantum agnoscuntur: Vs. 1 - - σι Φάυλ[λο -, vs. 2 - - νον (- κων) (exempli gratia - νι]κῶν) τρίς, vs. 3 Πυθοῖ κα - -, vs. 4 - - ας, Ἀσίς, - -?

373 [259] Fragmentum basis marmoris Pentelici ab omnibus partibus praeter sinistram fractae, igne ut videtur combustum, a. 0,15, l. 0,70, l. 0,27, inventum in arce. In superficie excavationis factae restant vestigia. Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 37 n. 3.

I E Ⱶ . .
Ⱶ A M Γ T R E

E A I A S I E Γ O I E S E N

Vs. 1—2 [Τὸ δεῖνα ἀνεθέ]|τηυ - - | Λαμπτρεῦ. Vs. 3 Ἡγίας ἐποίησεν.

373 [260] Basis oblonga quadrata marmoris albi valde adflicta undique, a. 0,98, l. 0,53, cr. 0,38. Inventa est in arce. Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 38 n. 4.

E I E Λ O Ϟ . Ⱶ A I

Γ O I E S E N

Vs. 1 Ἐ[π]ι[αρχ]ος καὶ - - -, vs. 2 [ὁ δεῖνα ἐ]ποίησεν supplevit editor.

373 [261] Fragmenta duo columellae striatae marmoris Pentelici. Reperta sunt in arce. Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 39 n. 6.

N K A I A R I S . | R A T

- - ω]ν καὶ Ἀρισ[τοκ]ράτ[ης - - sc. ἀνεθέτην.

373 [262] Basis marmoris Pentelici inventa in arce, a. 0,20, l. 0,50, cr. 0,42, a dextra et sinistra parte fracta. In superficie 'αὖλαξ τις, ἴσως μέρος κοιλώματός τινος, ἐν ᾧ ἵστατο στήλη ἢ πλάξ.' Titulus scriptus prope marginem superiorem lateris adversi. Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 51 n. 3.

I N U E K E N I H O T E K T O N

[Ὁ δεῖνα ἀ]νέθηκεν ὁ τέκτων.

373^{263} Basis marmoris Pentelici a sinistra parte fracta, a. 0,18, l. 0,50, cr. 0,30. Inventa est in arce. Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 51 n. 2 (minusculis). Idem misit apographum.

Μ Ι Ν Ι Ο Σ

-- Σαλα]μίνιος, is scilicet, qui donarium olim basi impositum dedicaverat.

373^{264} '*Rings gebrochenes Fragment aus weissem Marmor.*' Inventus est lapis in arce prope Erechtheum, quum dirueretur aedificium illud, quod Tholon olim vocare solebant. Titulus editus exstat e Lollingii apographo in *Sitzungsberichte der Akademie der Wissenschaften zu Berlin* 1887 p. 1066 n. 1. Idem postea mihi misit ectypon chartaceum, monens simul haec: '*Die Angabe, dass das Fragment rings gebrochen sei, ist nicht richtig, es ist vielmehr links ein Stück der Seitenfläche erhalten; dasselbe ist roh geglättet. Vor dem Verzeichneten ist nur Platz für zwei Buchstaben. Länge des Fragmentes 0,17, Breite 0,14.*'

Ι Λ Α Δ Ι Ι Β Γ

[Πα]λλάδι Β[ρ - -, sc. nomen eius qui dedicavit. Metro inclusa fuisse tituli verba in aperto est.

373^{265} Fragmentum marmoris albi undique truncatum, l. 0,25. Inventum est in arce in fundamentis templi Romae deae. Ed. Lolling in *Sitzungsberichte der Akademie der Wissenschaften zu Berlin* 1888 p. 240 n. 6.

//////
V Σ ·/
Ο Ε Ν //
vac.

373^{266} Fragmentum undique truncatum columellae marmoris albi, l. circa 0,22. Inventum est ibidem. Ed. Lolling l. l. n. 7.

Ο Ν Ι
Κ Α Λ
vac.

373^{267} Fragmentum marmoris albi undique truncum, l. 0,30, lat. 0,25. Erutum est eodem loco. Ed. Lolling l. l. n. 8.

Ο Ι Α Ε

373^{268} Basis quadrata marmoris Pentelici, a. 0,445, l. 0,55, cr. 0,48, inventa Piraeei. In superficie cavum quadratum. Edd. Hirschfeld *Archäologische Zeitung* 1872 p. 20 seq. tab. 60, 7, ex ectyporum fide Roehl I. G. A. 349 et Loewy *Inschriften Griechischer Bildhauer* n. 48 p. 38.

Π Υ Θ Ω Ν Ε Ρ Μ Η Ι Α Γ Α Λ Μ Α Ε Ρ Μ Ο Σ Τ Ρ Α
Τ Ο Α Β Δ Η Ρ Ι Τ Η Σ Ε Σ Τ Η Σ Ε Μ Π Ο Λ Λ Α Σ
Θ Η Σ Α Μ Ε Ν Ο Σ Π Ο Λ Η Α Σ : Ε Υ Φ Ρ Ω Ν Ε
Ξ Ε Π Ο Ι Η Σ Ο Υ Κ Α Δ Α Η Σ Π Α Ρ Ι Ο Σ

Πύθων Ἑρμῇ ἄγαλμα Ἑρμοστρά]του Ἀβδηρίτης
ἔστησεν πολλὰς | θησάμενος πόληας.

Εὔφρων ἐ]ξεποίησ' οὐκ ἀδαὴς Πάριος.

Donarium Parii artificis opera fabricatum et in basi collocatum marmoris Attici Piraeei posuit et dedicavit Python Abderita peregrinus. Titulus scriptus litteris Ionicis, sed ita formatis, ut monumentum quin ad saeculi quinti tempora referendum sit dubitari neutiquam possit.

373 [269] Fragmenta duo basis marmoris Pentelici arcte cohaerentia, a. 0,60, l. 0,23—0,17, inventa in arce. Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 16 n. 8. Idem compositi tituli exemplum misit adcurate delineatum.

[Σμ]ικύθη μ' ἀνέ[θηκεν Ἀθ]ηναίῃ τό[δ' ἄγαλ]μα
εὐξαμέ]νη [δι' ⏑ — ⏑] ὑπὲρ πα[ίδων κ]αὶ ἑαυτ[ῆς].

Εὔφρω[ν Πάριος ἐπο[ί]ησεν.

In carminis dedicatorii versu altero δι' ὄνειρον scriptum fuisse conieceris.

Titulus sermone Ionico conceptus et litteris incisus item Ionicis forma antiquiore insignibus, donarium elaboratum eiusdem artificis Parii opera; aetate igitur ei quod praecessit fere suppar monumentum.

---

373 [270] Basis marmoris Pentelici a posteriore parte fracta, a. 0,45, l. 0,90, cr. 0,40. In superficie foramen quadratum, in adversa parte titulus. Ed. Lolling Δελτίον 1889 p. 39 n. 5.

Φ Α Ι Δ Ρ Ο /// //Ρ Ρ Ο Θ V ////////////////////
Κ Ε Φ Α L Ε Θ Ε Ν Α Ν Ε Θ /// /// Ε Ν
Ε Υ Φ Ρ Ο Ν Ε Π Ο Ι Ε /// Ε Ν

Vs. 1—2 Φαίδρο[ς Π]ρόθυ . . . | Κεφαλῆθεν ἀνέθ[ηκ]εν. Vs. 3 Εὔφρων ἐποίη[σ]εν.

Euphron artifex si, ut verisimile videtur, idem est atque Parius ille, aut rationem mutavit aut in titulis operum, quae Atticorum hominum iussu elaboravit, Attica scribendi ratione usus esse statuendus erit.

---

373 [271] *'Erganeterrasse. Bekrönung eines pilasterähnlichen Postaments, oben ovales Einsatzloch (Dm. 0,18 × 0,28). Höhe 0,40, Breite 0,35, Dicke 0,27.'* Exscripsit Lolling. Titulum ipse edidit Δελτίον 1888 p. 138 n. 1 (minusculis).

/ /
/// Χ Α Ρ Ν L V Σ Θ Υ Γ Α Τ // ///
Α Θ Η Ν Α Ι Α Ι Ε Ρ Γ Α Ν Ε Ι
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν

[Ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνος | Ἀ]χαρνέως θυγάτη[ρ] | Ἀθηναίᾳ Ἐργάνῃ | ἀνέθηκεν.

Titulum ad quinti saeculi tempora referendum esse iure suspicatur Lolling. Quod ut statuamus suadet imprimis nominis forma Ἀθηναία adhibita et quod littera Ω abstinuit lapicida ceteroquin litteratura usus Ionica.

373[372] '*Wahrscheinlich beim Erechtheion gefunden. Fragment eines Deckblocks aus weissem Marmor, von nachstehender Form. Höhe 0,23.*' Ed. Lolling *Sitzungsberichte der Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1888 p. 314 n. 5. Alterum postea apographum et ectypon chartaceum transmisit idem.

Vs. 1 - - εν ἐσθλη -, vs. 2 quid fuerit non dispicio; alteram ab initio litteram A esse, non Λ, certum est.

Ceterum litterarum ductus is est, quo quemquam vetustis temporibus usum esse credi non possit, sed qui recentis vel etiam recentissimae aetatis morem prodere videatur. Itaque si non ipsum monumentum, attamen titulum, cuius vestigia supersunt, imitationem esse existimaverim compluribus post saeculis factam, quum genuina inscriptio casu nescio quo aut deleta esset aut alio in loco ponenda visa.

PRAEFATIO.

Sex annis postquam Corporis Attici volumen primum editum est, simul fere cum alterius prima parte edi coeptum est quartum, supplementis totius corporis recipiendis destinatum. Primum fasciculum, qui non poterat non ad unum volumen primum referri, post decennium excepit alter; tertius ut iam post quadriennium emitteretur, coegit felix P. Kabbadiae constantia, arcem Atheniensem tandem usque ad vivum saxum perscrutata. Ex quo tempore cum rursus duodecim anni praeterlapsi sint, materia profecto non deest supplementis etiam voluminis primi; nam ea quae ad alterum pertinent interim et collecta et indicibus suis ornata emissa sunt. Verum convenit inter peritos, nunc non amplius continuandum esse hoc opus, sed instaurandum. Quae res cum et magnae molis sit, et multis de causis festinanda lentissime, interim cavendum est, ne deficientibus indicibus supplementorum editorum utilitas tollatur. Conficiendi autem erant supplementorum indices ad eorum exemplum, quibus ipsum Corpus erat illustratum. Tales igitur eos conficere, ductus pietate, qua auctorem Corporis, Adolphum Kirchhoffium, persequitur, non dedignatus est Fridericus Hiller de Gaertringen. Dispositi sunt ita, ut litteris obliquis paginae significatae sint, rectis titulorum numeri et versus.

Berolini mense Iulio MCMIII.

U. de Wilamowitz-Moellendorff.

INDICES SVPPLEMENTORVM.

HIS INDICIBVS CONTINENTVR:

Numeri obliqui paginas supplementorum indicant.

Littera *A* addenda voluminis primi (p. 222) significat.

I.

Ratio supplementorum.

II.

Conspectus titulorum.

Numerus inscriptionis	Paginae supplementorum	Numerus inscriptionis	Paginae supplementorum	Numerus inscriptionis	Paginae supplementorum	Numerus inscriptionis	Paginae supplementorum	Numerus inscriptionis	Paginae supplementorum
1	3. 133	38	13	93	—	190	—	311*a*	74
1*a*	57. 164	38*a*	13	94	22	191	35	314. 315	—
1*b*	[57. 128.] 138	39	—	95	—	191*a*	70	315*a*—*c*	38
2	4	39*a*	141	96	22	192. 193	—	316. 317	—
2*a*	134	40	14	97—110	—	193*a*	145	317*a*	38
3	5	41	—	111	68	194—225	—	318—320	—
4	A	42	14. 141	112—116	—	225*a*	71	321	74. 148
5	57	43. 44	—	116*a*—*o*	23—25	225*b*—*k*	167—174	322	38. 152
5*a*	134	45	14	116*p*—*t*	68—69	226—227	—	323—331	—
6—9	—	46	—	116*u*	69. 167	228	35	331*a*—*c*	39
10	5	46*a b*	14	116*v*—*y*	129	229	71	331*d*	77
11. 12	—	47—50	—	116*z*. 116^{1-9}	194—196	230—234	—	331*e*	77. 130. 178
13	5	51	15	117—128	—	235	71. 174	331*f g*	178
14—17	—	52. 53	142	129—136	26. 130	236—238	—	332	153
18. 19	[5. 58.] 137	53*a*	66. 165	137—144	130	239	72	333	40
20	139	53*b*	165	145. 146	26	240—272	—	334	78
21. 22	—	54	—	147	—	272*a*—*e*	72	334*a*	78
22*a*—*g*	6—9	55	A	148. 149	26	272*d*—*g*	175—176	335—337	—
22*h i*	58	56	18	150—152	—	273	—	337*a*	79. 178
22*k*	58. 164	57. 58	—	153—160	27	274	35	338—343	—
23. 24	—	59—61	18	160*a*	29	275—277	—	344. 345	40
25	9. 59	61*a*	18. 126	161—165	29	277*a*	73. 176	346	—
26	—	62	—	166—167	—	277*b*	73	347	A
26*a*	140	62*a*	68	168	A	277*c d*	177. 178	348. 349	—
27	9	62*b*	166	169	—	278	—	350	153
27*a*	10	63. 64	—	170—173	30	279. 279*a*	36	350*a*	181
27*b*	59	65. 66	19	174—175	A. 30	280	—	350*b*	153
27*c*	164	67—70	—	175*a*	30	281	36	351	—
28. 29	12	71	20	175*b*	70	282	73	352	40
30. 31	—	72. 73	—	176—178	—	283	74	353	A
31*a*	62	74. 75	21	179	30	284—288	—	354	154
32	12. 63	76	—	179*a*—*d*	[30.] 159	288*a*	145	355	40
33	13	76*a b*	21	180	70	289—297	—	356	—
33*a*	13	77. 78	—	181	32	297*a b*	36. 74	357	40
34	63	78*a*	144	182	—	298	37. 146	358	—
35	—	79—81	—	183	32	299	—	359	79
35*a*—*c*	64—65	82	21	184. 185	32	299*a*	147	360. 361	—
36	—	83—91	—	186. 187	—	300—313	74	362	[79.] 154
37	13. [66.] 140	*92	21. 159	188. 189	35	300—302	147	363—365	—

Numerus inscriptionis	Paginae supplementorum
366	40
371	79
372. 373	—
373*a*—*z*	41—43
373*cd*	41. 126
373*f*	42. 162
373*m*	[42.] 163
373*v*	[43. 126.] 163
373*w*	43. 126. 193
373*xz*	43. 128
$373a^1—a^6$	43—44
$373a^3$	[43.] 163
$373a^4a^5$	[44.] 163
373^{1-207}	79—103
$373^{3.7.9.14}$	[80.] 179
373^{10}	[80.] 130. 180
373^{10a}	131
373^{10b-h}	197
373^{16}	[81.] 180
373^{17}	[81.] 179
373^{19}	[81.] 182
$373^{28.34}$	[82/83.] 180
373^{39}	[82.] 163
373^{46}	[83.] 163
373^{53}	[84.] 163
373^{54}	[84.] 179
373^{57}	[84.] 163
373^{58}	[84.] 163
373^{64}	[84.] 180
373^{69}	[85.] 179
$373^{81.82}$	[86.] 180
$373^{86.88}$	87. 181
$373^{90.91.92}$	88. 181
373^{93}	[89.] 181

Numerus inscriptionis	Paginae supplementorum
373^{94}	[89.] 179
373^{99}	89. 182
$373^{100.103}$	90. 182
373^{104}	90. 131
373^{109}	90. 182
373^{110}	[91.] 153
$373^{114.117}$	92. 182
373^{118}	92. 132. 182
373^{121}	[93.] 182
373^{127}	[94.] 181
373^{141}	[94.] 182
373^{173}	[97.] 163
373^{174}	[97.] 183
373^{179}	97. 183
373^{192}	[98.] 183
373^{194}	[99.] 153
373^{198}	[100.] 153
373^{202}	100. 183
373^{209}	[101.] 183
373^{211}	[101.] 180
373^{212}	[101.] 153
373^{216}	101. 183
$373^{226-233}$	131—132
$373^{234.239}$	131. 198
$373^{240-312}$	198—206
374—381	—
382	154
383—391	—
392	44
393. 394	—
395	44
396. 397	—
398	44
399—403	—
403*a*	154

Numerus inscriptionis	Paginae supplementorum
404—410	—
411	155
412—418	—
418*a*—*e*	44—45
418*f*—*i*	103—104
418*h*	[104.] 183
418*k*	132
419—422	—
422^{1-10}	104—106
$422^{10.13}$	106. 184
422^{13-17}	185—186
423—431	45. 155
432	107
433	46
434—438	—
439	46
440	—
441	107. 132
442	46
443—445	—
446	46
446*a*	108
447	47. 110
448—462	—
462*a*—*e*	110—111
462*f*	186
463	47
464	156
465. 466	—
467	156
467*a*	156
468	156
469	47. 112
470. 471	—
472	112
473	—
474	112

Numerus inscriptionis	Paginae supplementorum
475—477	—
477*a*	47. 164
477*b*—*g*	48—49
477*b*	48. 164
477*f*	49. 128
477*g*	49. 128. 164
477*h*—*m*	112—113
477*k*	113. 188
477*n*—*q*	188—189
478. 479	—
480	113
481	—
482	156
483—485	—
486	49
487—488	—
489	113
490	113
491	113
491*a*	50
491^{1-38}	113—118
491^{33-44}	189—190
492	118
492*a*—*c*	119
493—499	—
499*a*	51
499*b*	51. 128
500—502	—
503	51
503*a*	120
504. 505	—
505*a*	51
506. 507	—
507*a*	51
507*b*	120
508—516	—
517. 518	52

Numerus inscriptionis	Paginae supplementorum
517	52. 120
517*ab*	120—121
518. 519	—
519*a*	121
520	157
521	—
521*a*—*h*	121—122
522—525	—
526	52. 122
527	—
527*a*	122
528	123
528*a*	157
528^{1-9}	190—191
529	—
530	118
531	53
532—537	—
537*a*—*d*	53—54
538	—
538*a*	54
539—542	—
543	54
544—546	—
547	A
548	54
549—550	—
551	158
552	—
553	54
554	A
555	—
555*a*—*k*	54—56
555*l*	128
556—560	124—125
561—572	191—193

III.

Tribus Atticae cum pagis.

Incerta.

Appendix.

IV.

Dii deaeque heroes templa feriae menses.

V.

Nomina civitatum populorum locorum cum ethnicis.

VI.

Nomina hominum.

Ex typographia Imperii Germanici.